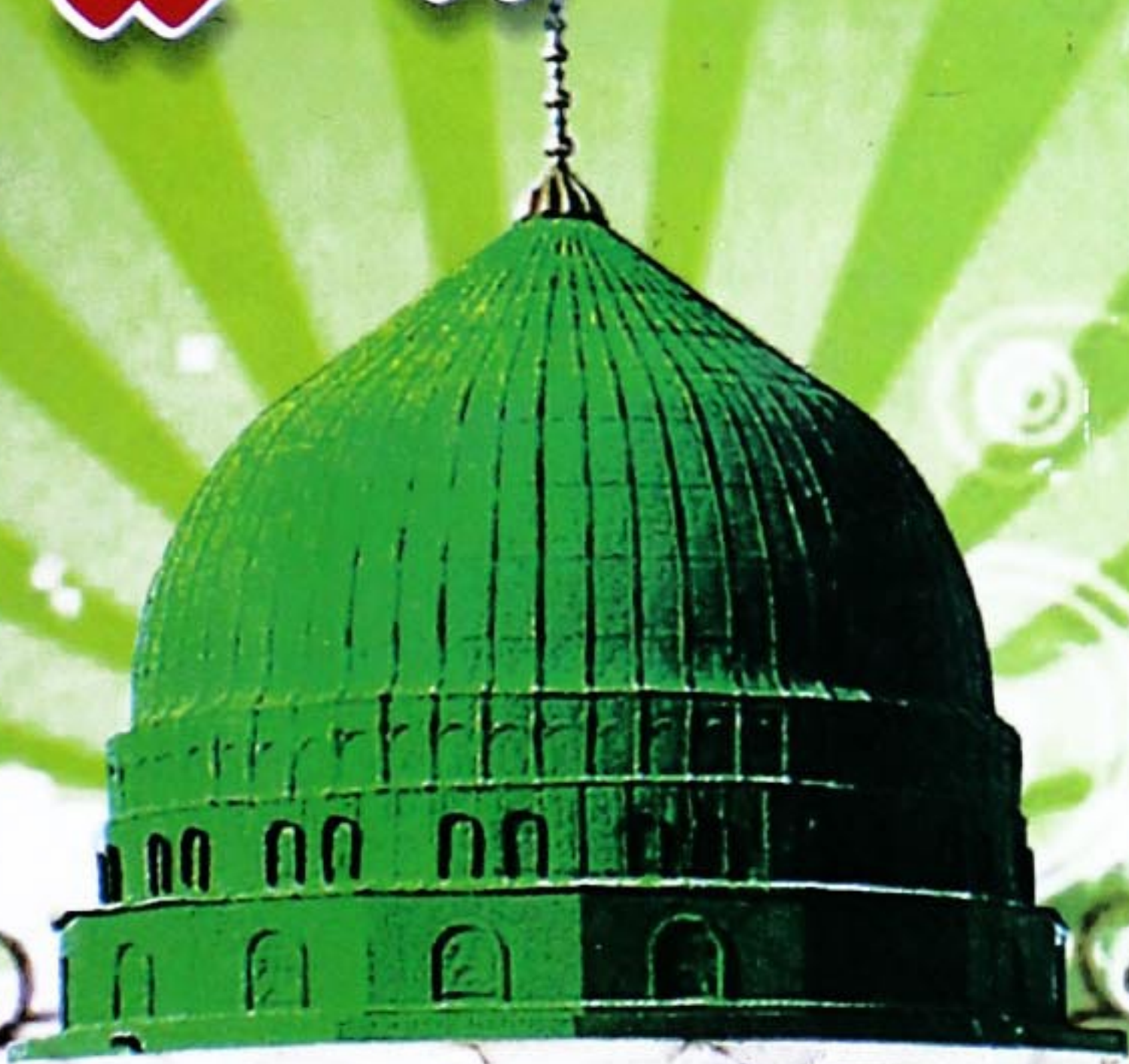

۱۲۰۶۱

پہلی مرتبہ لازوال پنجابی نعتوں کا عظیم مجموعہ

پہلاں مدینیاں

تیری نسلِ پاک میں ہے پیچھے پیچھے نور کا
تو ہے عین نور تیرا سب گھرانہ نور کا

مقرب

سید عیسیٰ اللہ بیک

کرمان والا بک سٹاپ

12

حجّتِ دی تمنا اے رہو کے آ کے مدینہ نوح
پانویں طیبہ و کُنثیاں د پیراں چہ بٹھا دیناں

لازوال پنجابی نعتوں کا مجموعہ

پانویں مدینہ طیبہ

مرتب

سمیع اللہ برکت

دکان نمبر ۵
دربار مارکیٹ
لاہور

کرمائش والابک شاپ

Voice: 042-7249515

0300-4306876 0307-4132690

بیتنا

شمس العارفین سراج اللمین قطب الاقطاب، پیر طریقت زہر شریعت

حضرت سید محمد امین شاہ بخاری رحمۃ اللہ علیہ

المعروف حضرت کرمان والے۔ آستانہ عالیہ حضرت کرمان والا شریعت (اوکاڑہ)

84760

حضرت سید میر طریب علی شاہ بخاری رحمۃ اللہ علیہ

مزار مبارک
کرمان والا انڈیا

حضرت سید محمد علی شاہ بخاری رحمۃ اللہ علیہ

حضرت سید محمد عثمان علی شاہ بخاری رحمۃ اللہ علیہ

حضرت سید غضنفر علی شاہ بخاری رحمۃ اللہ علیہ

بیتنا

زینت انوارات نور انوارات فخر انوارات

حضرت سید صمصام علی شاہ بخاری

باشیر حضرت
کرمان والا شریف

بیتنا

زینت انوارات نور انوارات فخر انوارات

پیر طریقت زہر شریعت حضرت سید

بابا سید طریب علی شاہ بخاری

سجادہ نشین
حضرت کرمان والا شریف

فنائی ایشیخ صوفی
باصفا پیکر صدیق صفا
ابوالانعم امین

الحاج صوفی
برکت علی

بانی کرمان والا کتب شاپ

الحاج انعام اللہ بی نقشبندی برکاتی

فلیفہ مجاز حضرت کرمان والا شریف

جملہ حقوق محفوظ ہیں

قیمت 300 روپے

اشاعت 5-01-2011

حضرت سید محمد امین شاہ بخاری
مزار مبارک کرمان والا انڈیا

چاہتے ہو اگر زینت نامی آل زہرا رضی اللہ عنہما کی کرو غلامی ہم
ان کے حق سے زہد نیازی پر سکون کے مارے ہوئے ہیں

الحاج سید محمد امین شاہ بخاری
مزار مبارک کرمان والا انڈیا

انتساب

پیر طریقت رہبر شریعت حضرت صاحبزادہ
میاں غلام اللہ ثانی شرقپوری رحمۃ اللہ علیہ
برادر مکرم حضرت میاں شیر محمد شرقپوری رحمۃ اللہ علیہ

پیر طریقت رہبر شریعت
حضرت صاحبزادہ میاں

غلام احمد شرقپوری رحمۃ اللہ علیہ
صاحبزادہ میاں غلام اللہ ثانی شرقپوری

پیر طریقت رہبر شریعت
حضرت صاحبزادہ میاں

روف احمد شرقپوری
مدظلہ العالی

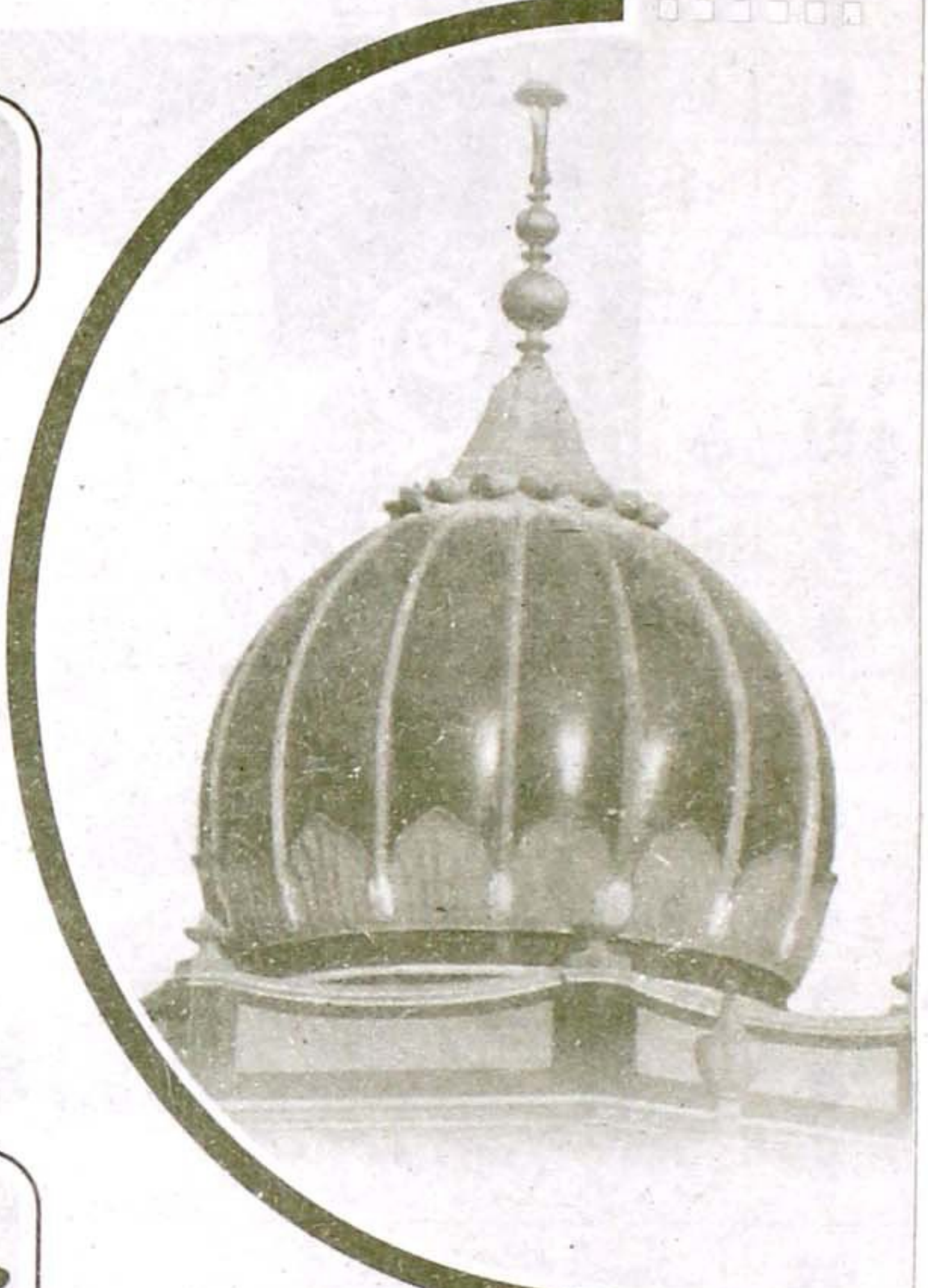
پیر طریقت رہبر شریعت
حضرت صاحبزادہ میاں

مرغوب احمد شرقپوری
مدظلہ العالی

پیر طریقت رہبر شریعت
حضرت صاحبزادہ میاں

ابوبکر شرقپوری
مدظلہ العالی

سمیع اللہ برکت

حسن ترتیب

5

.....☆ حسن ترتیب

29

.....☆ من گویم

31

.....☆ تقریظات

حمد باری تعالیٰ.....45

45		اللہ دانام لیئے مولا دانام لیئے	1
46		کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا	2
47		مولا معاف کریں توں مولا معاف کریں	4
49	(محمد رفیق ضیاء قادری)	وگڑے سارے کم بناؤند اللہ اے	5

نعتیں.....50

﴿الف﴾

50	(قبلہ عالم پیر سید مہر علی شاہ رضی اللہ عنہ)	اج سک متراں دی ودھیری اے	1
51	(حضرت پیر سید مہر علی شاہ رضی اللہ عنہ)	اے جی بھی اوہ پیاں دسدیاں سانوں	2
52	(الحاج محمد حنیف نازش قادری)	ایہہ نور دا اے خزینہ یارو	3
52	(سید ناصر حسین چشتی)	آمنہ دے گھر آون والا سب توں	4
53		اکھیاں وچ سوہنے ماہی دی تصویر سائی	5
54	(محمد عرفان ثاقب قادری)	اساں نور نبی نوں کہنا ایں اساں نور نبی نوں	6
54	(سید ناصر حسین چشتی)	آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب سئیں	8
55		آج خوشیاں عرشاں فرشاں تے مختار	9
56	(جناب اصغر)	اک لکھ تے چڑی ہزار وچوں	10
57	(حافظ محمد حسین)	آمنہ دے گھر خدا دے کل نظارے آگئے	11
58	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	ان شاء اللہ یار مدینے جاواں گے	12
58	(جناب اکبر وارثی)	آکے گھر وچ آمنہ دے رنگ لایا نور نے	13
59	(حافظ محمد حسین)	آئی پسند اللہ نوں صورت حضور دی	14
61	(حافظ محمد حسین)	اگوتا ہنگ مدینے جاون دی کوئی دل	15
61	(محمد اعظم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اوہ حبیب خدا سرور انبیاء جس دا	16
62	(محمد اعظم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اج خالق دادلدار آیا اج نبیاں داسر دار آیا	17

62	(محمد اعظم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اُس نگری نوں کوہِ طور آکھو	18
63	(محمد اعظم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اج ماہی میرا عرشاں تے معراج مناوے	19
64	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اوہ وی ویلا آوے یار میں مدینے ہوواں ہا	20
64	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اُچا سچا سوچ دا معیار ہوناں چاہی دا	21
65	(محمد یوسف گنینہ)	ایہہ دھرتی نہ ہندی ناں آسمان ہندا	22
66		اللہ ہو، اللہ ہو، دل پاوے جلیاں	23
66		ایہہ خواہش ہے مدت دی دربار ویکھاں	24
67	(خرم شہزاد)	آقا سد لے مدینے تے ٹر گئے کنے سفینے	25
67	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اوڑک نوں تے ٹر جانا کوئی کارتے کر جاواں	26
68	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اکھیاں دے نیر جدائی وچہ دن رات	27
69	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	ایہہ کون آیا چدھے آیاں بہاراں مسکراپیاں	28
69		اکھاں روندیاں زاروزار مدینے مینوں یاد	29
70		اللہ داپیار آمدنی صاحب جمال سوہنا	30
71	(خواجہ غلام فرید رحمۃ اللہ علیہ)	استھیاں میں مٹھری نت جان بلب	31
71		اللہ دکھاوے سجنواوہ گلیاں مدنی یار دیاں	32
72	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	استھے کجھ نہیں یار مدینے ٹر چلے	33
72	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	انوار دی ہندی اے برسات مدینے وچہ	34
73	(صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اُجڑی نوں وسا جاوے لکیاں نوں نبھا جاوے	35
73		آئیاں ٹھنڈیاں ہوواں مدینے دیاں	36
74	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اُج آمد ہے اُس سوہنے دی جو دو جگ	37
74		اُج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے	38
75	(حافظ محمد حسین)	آمد اں ہوئیاں نے دن اُج دے	39
76	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	آیا اے نبی سوہنا محفل نوں سجالیے	40
77	(محمد اکرم دردی)	اک وار بلا مولا سرکار دے بوہے تے	41
78	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اللہ دے پاک کلاماں چوں قرآن دا	42
78		اُچیاں نیں شانناں لُج پال دیاں	43
79		استھے دل میں لگدایاں چلے شہر مدینے نوں	44

80		اوسیاں بڑھیاں نصیباں والیاں	45
80	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اک وار تے آجا مجھو باسب درد مکا دے	46
81	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	او تھے قطعاً بہار نہ ہووے	47
81	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	او ہنے گھر آباد نہیں کیتا	48
82	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	آوے مرچین کدی نہ آوے	49
83		اچیاں نیں شاناں عربی ڈھول دیاں	50
83	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اک گدا میں نہیں اُس کئی دا ہے گدا	51
84	(محمد شہزاد)	اوہ لکیاں توڑ نبھاؤندامدینے والا سوہنا	52
85	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اج آمد ہے اس سوہنے دی جو دو جگ	53
86	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اکھیاں دے نیر جدائی وچہ دن رات	54
87	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اوہ جھولی کسے نہ کم دی اے جے خیر	55
88	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اوہدی بولی بولی رب دی بولی اے گفتار دیاں	56
88	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اوڑک نوں تے ٹر جانا کوئی کارتے کر جاواں	57
89	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اکھاں تھک گئیاں ہنجواں نول ڈول ڈول کے	58
90	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اپنے قدماں وچ بلا لوہون آساں پوریاں	59
91	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اکھیاں دے اتھر و کہندے نے ہن بن کے	60
91	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	ایہہ نیا چن دی سارے جہاں تے	61
92	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں	62
93	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اک وار بلا لین جے سرکار مدینے	63
93	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	ایہہ جگ پیا تیرے نال سجد اے	64
94	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	آقا دا ہووے دربار	65
95		جس ویلے وی آجاوے یاد مدینے دی	66
95	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اج دُعاواں دا مثل پئے گیا	67
96	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اس دل وچ دل والیاں نوں خود رب وی	68
97	(سیدنا صحر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اکھاں وچ لگی اے پھوہار بڑی دیرتوں	69
98	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اوہ دین تے دُنیا کھوہ بہیدے جیڑے	70
98		ایہہ محفل کرماں والی اے	71

99	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اللہ دیا پیار یا محبوبا تیری کل جگ تے	72
100	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اوہدی یاد چے رو لینا میرا سوز تے سازا یہو	73
100	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اوہدے بخت دی کیمہ اریس کرے	74
101	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اوہ وقت سوہنے کد مری سرکاراؤن گے	75
102	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اساڈی یار رسول اللہ مدینے حاضری ہووے	76
102		انوار دی ہندی اے برسات مدینے وچہ	77
103	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اللہ دے حبیب دی محفل سجالواں	78
103	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اللہ اللہ مرے نبی دی سب توں شان	79
104	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	آگیا آگیا والی کونین دا بیکساں	80
105	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اوس دردے سوالی وی وکھے تے بڑے وکھے	81
106	(میاں محمد حنیف بیتاب)	آوے میرے دل نوں قرار کھلی والیا	82
106	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اک سوہنا مدینے دامن ٹھار بڑا سوہنا	83
107	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	اللہ دے حبیب تھیں جس پیار پالیا	84
107	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	ایہہ ویلا مڑکھیں اوٹاں نہ سنکٹاں پیاریاں	85
108	(فیض رسول فیضان)	اٹھ دلا چل خوشیاں منائے مدینے والا	85
108	(فیض رسول فیضان)	آقا دامت برکاتہم و آلہم	86
109	(فیض رسول فیضان)	آقا توں ایس گنہگاراں دا سہارا مدینے	87
110	(فیض رسول فیضان)	اللہ اللہ! رتبہ مدنی ماہی دا	88
110	(محمد حنیف نازش قادری)	امت دے بھاگ آکے	89
111	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	آیا اس گلے ایہہ دیوانہ تیرے کول اے	90
111	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اوہدا ہو یا اے درود اتھے	91
112	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	اللہ دے چہا سارے جگ توں نرالیا	92
112	(محمد یوسف گلینہ)	ایہہ دھرتی نہ ہندی تاں آسمان ہندا	93
113	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	اوہناں دا عشق سلامت اے مقبول	94

﴿ب﴾

114	(محمد حنیف نازش قادری)	بارہویں دی فجر ہوئی تے	95
114	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	بات کر مدینے دی گل سنا مدینے دی	96

115	(حفیظ تائب رحمۃ اللہ علیہ)	بنی اے جان تے بھاری مصیبت یا رسول اللہ.....	97
115	(محمد اعظم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	بلا کے کول دل مسرور کر دے.....	98
116	(اشفاق احمد شیرازی)	بن گیا جیہڑا وی غلام سرکار صلی اللہ علیہ وسلم.....	99
116	(اشفاق احمد شیرازی)	بن گیاں گولیاں جو مدنی سرکار صلی اللہ علیہ وسلم.....	100
116	(سجاد مرزا)	بھراں گھبرا کے غم توں جدوں ہاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم.....	101
117		بن جاتوں وی یا مدینے والے دا.....	102
118	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	بھانویں کول بلا بھانویں دور ہٹا.....	103
119	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	بخشے نے اللہ سوہنے سارے خزانے تینوں.....	104
120	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	بخت پئے انج جاگ مدینے.....	105
120	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	بھاویں ہوویں توں گھر بیلیا.....	106
121		بن کے سائل مدینے نوں جاواں گی میں.....	107
121	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	بن کملی کملی والے دی پھراں.....	108

﴿پ﴾

123	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	مٹھل ہنجواں دے پکاں اُتے آپ سجاواں گے.....	109
123	(اشفاق)	پئی تگنی آں راہواں میں نی خورے سوہنا.....	110
124	(حفیظ تائب رحمۃ اللہ علیہ)	پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم جگ دا والی.....	111
124	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	پیاس اکھیاں دی بجھاندے نیں نصیباں والے.....	112
125	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	پکارو یا رسول اللہ یا حبیب اللہ پکارو.....	113
126	(حافظ محمد حسین)	پر کیف نظارے نیں سرکار دے روضے تے.....	114

﴿ت﴾

127	(سید ناصر حسین چشتی)	تیرے سوہنے مدینے توں قربان میں.....	115
127	(محمد علی ظہوری)	تاجدار اعریبامن موہنیا.....	116
128		تیری ذات اعلیٰ بنائی خدا نیں.....	117
129	(محمد رفیق ضیاء القادری)	تن من تیرے توں میں واراں کملی والیا.....	118
129	(سید شبیر حسین شاہ رحمۃ اللہ علیہ)	تیرے بن میرے آقا ساڈا نہیں.....	119
130	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	تراکھاواں تے تیرے گیت گانواں.....	120
131	(ریاض الدین سہروردی)	تیری یاد پئی تڑپاؤ ٹڈی اے.....	121

131	(منظور احمد ناظم صابری)	تیرا وسدا رہوے دربار مدینے والڑیا	122
133	(سہیل کلیم فاروقی)	تیرے پیار دی مالاکل پا کے تیرا نام	123
133	(سید ناصر حسین چشتی)	تیرے آئیاں جگ تے آئیاں سوہنیا	124
135	(ریاض الدین سہروردی)	تیرے عشق دی دولت مل جاوے دُنیا دی	125
135	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	تیری سب توں وکھری شان تیری	126
136	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	تیرے در دیاں سوہنیاں فضاواں سوہنیا	127
137	(مسلم)	تیری خیر ہووے پھرے دارا	128
138	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	تینوں اللہ نے بنایا اے ججن سوہنیا	129
138	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ترے در توں جدا ہوواں کدی نہ یا رسول اللہ	130
139	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	توں میری جان نبی جی	131
139	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	تیرے شہر دیاں گلگیاں ہوون ساڈا ہووے	132
140	(الحاج محمد حنیف نازش)	تیری کریم دامیرے مولا	133
140	(الحاج محمد حنیف نازش)	تیرے دربار دی چاکری دے	134

﴿ث﴾

141	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ٹینکاں دانہ توپ تلوارد ازمانہ ایں	135
-----	---	-----------------------------------	-----

﴿ج﴾

142	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جس کدے کسے دی نال تیرے آشنائی ہوگئی	136
143	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جھلیاں ہنیریاں تے رحمتاں سنبھالنا	137
144	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جدوں کرے ذکر مدینے دا	138
145	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جے رحمت دادرنہ کھلدا پھیر	139
145	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جگ سارا راضی اے جے راضی	140
146	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جے آویں طہپا اک واری مل جائے	141
147	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جے پیار ہووے دل وچ تصویر ضروری سکے	142
148	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جو کچھ آپ دی ذات اچ رکھیا	143
148	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جہدے دل دے وچ آقا دا پیار ہندا اے	144
149	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جو کچھ آپ دے سینے وچ اے	145
149	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	جہدا اک واری ویکھ کے آوے	146

150	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	جھکھڑ جہاں تے کوچ دے گھلدے	147
151	(محمد اکرم دردی)	جی کردا مدینے دیا سائیاں مدینے دیاں	148
152	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	جدوں آوندی یاد مدینے دی چوں	149
152		جے سوہنا بلاوے مدینے نوں جاواں	150
153	(صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	جیہدا پنجتن نال پیار نہیں اوہدے کلمے	151
153	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	جس دل وچ حُب نبی دی نہیں	152
154	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	جدرات پئی تے سوہنے نوں رُب کول	153
155	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	جہڑا رسول پاک صلی اللہ علیہ وسلم اتوں قربان ہو گیا	154
155	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	جدوں تیک دل دی صفائی نہیں ہونی	155
156	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	جہڑے دل اندر یاد سجاں دی اوس دل	156
156	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	جس راہ توں سوہنیا لنگھ جاویں اوہدی	157
157	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	مل جاون یار دیاں گلیاں اساں	158
158	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	جہاں فقیراں دے لُج پال پیر ہوندے نیں	159
158	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	جدوں عشق حقیقی لگ جاوے فیر توڑ نبھاؤنا	160
159	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	جدوں ویکھ لیا مکھ سوہنے جا	161
160	(مخلص)	جدوں عیباں دے ول ویکھد اہاں	162
160		جے کر کرم کرے لُج پال کرے عید مدینے دی	163
161	(فیض رسول فیضان)	جس تے ہو جاوے نظر سرکار دی	164
162	(راتب قصوری)	جو ماہی محمد توں مرگیاں اوہ تر گیاں	165
162	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	جس پاسے وی ٹر جاواں سرکار نظر رکھدے	166
163	(حافظ محمد حسین)	جے لٹنے رحمت دے خزینے چلو مدینے	167
164	(سید شریف الدین نیر)	جے بلاوے کدے سوہناتے مدینے	168
164	(اشفاق احمد شیرازی)	جنے وی سرکار صلی اللہ علیہ وسلم اتوں عرض سنائی اے	169
165	(محمد رفیق ضیاء قادری)	جشن مناؤ یار آقا آئے نیں	170
165		جگ ہو یا آبادنی	171
166	(حافظ محمد حسین)	جے توں عالماں دی بیٹھیں وچہ محفل	172
166	(حافظ محمد حسین)	جے ہے لینا نظارہ مدینے چلو	173

167	(ابراہیم)	جا کے ساڈے لئی وی منگنا دعاواں	174
167	(اعظم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	جے چمکے میری قسمت داستارا	175
168	(صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	جس دل وچ عشق محمد صلی اللہ علیہ وسلم ہوا	176
169		جیون دامزہ تاں ایں اک ایسی گھڑی ہووے	177
169	(محمد رفیق ضیاء قادری)	جنوں پاس غریباں دی لہج دا	178
170	(محمد اکرم دردی)	جی کر دامدینے دیا سائیاں مدینے دیاں	179
171	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	جے تینوں ایہہ میری محبت قبول اے	180
172	(فیض رسول فیضان)	جگ وچ دھماں پے گیاں سب توں	181
172	(فیض رسول فیضان)	جنت توں سوہنا اے تر اور بار سوہنیا	182
174	(فیض رسول فیضان)	جاندا جاندا اینا کرم کماویں مدینے	183
175	(عبدالستار نیازی)	جیہڑی ذکر کیں کردی سوہنے دا ایہو	184
175	(الحاج محمد حنیف نازش)	جند ہووے خوشحال مدینے	185
176	(الحاج محمد حنیف نازش)	جگاں واسطے رحمت بن کے ساقی صلی اللہ علیہ وسلم	186
176	(میاں محمد حنیف بیتاب)	جہاں وی منگیاں مراداں جھولی پا جھڈیاں	187
177	(الحاج محمد حنیف نازش)	جانے تیرے مدینے	188
177	(الحاج محمد حنیف نازش)	جدوں روند اے دل فرقت	189
178	(الحاج محمد حنیف نازش)	جگیا آن کے ستے ہوئے زمانے نوں	190
179	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	جو کجھ وی ہے میرا بچنا	191

﴿ج﴾

180	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	چلے جس ویلے پڑے دی ہو امدینے	192
181	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	چل نبی دے درتے	193
182	(ریاض الدین سہروردی)	چنگیاں چنگیاں نال لالو یاریاں	194
183	(صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	چھڈ روندیاں جاوے والڑیاں دو گھڑیاں	195
184	(حافظ محمد حسین)	چلے مدینے چل جندڑی و چارے	196
185	(محمد رفیق ضیاء قادری)	چن کولوں وی ودھ کے سوہنا کھڑا کھی والے دا	197
185	(محمد رفیق ضیاء قادری)	چھاتی کرم دی سائیاں پانی دکھاں	198
186	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	چلیے مدینے سارے چھڈ گھریا دیے	199

187	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	چنگی بادشاہی نالوں اوہدے درد دی گدائی	200
187	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	چکڑ بھریاں نوں کر جھڈ یا صاف نبی جی	201

﴿ح﴾

188	(شوکت جمیل مستانہ)	حسن بے مثال ویکھ کے	202
188	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	حق رسم محبت دا ادا کون کرے گا	203
189	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	حیبا اُچی شان والیا توں آیوں تے	204
190	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	حیا دارتے بے حیائی نہیں کر دے	205
190	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	حضور مہربان ہو گئے	206
191		حلیمہ میں تیڈے مقدر راں توں صدقے	207
191	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	حد کر گئے نے کمال کر گئے نہیں	208
192	(الحاج محمد حنیف نازش)	حضور صلی اللہ علیہ وسلم آئے تے اک فلک دی	209

﴿خ﴾

193	(سید ناصر حسین چشتی)	خدایا کوئی پیدا سامان کر دے میں ہو واں	210
194	(حافظ محمد حسین رضی اللہ عنہ)	خزاں لے کے گئے ساں بہار لے کے	211
194	(محمد اعظم چشتی رضی اللہ عنہ)	خدایا خدائی دا سلطان آیا	212

﴿د﴾

195	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	دودھ وانگ عشق وچ کڑھیا کر	213
195		دیکھی بجاں ڈولیں ناں	214
196	(قبلہ عالم پیر سید مہر علی رضی اللہ عنہ)	دل لکڑا بے پروا ہاں نال	215
198	(اشفاق احمد شیرازی)	دُکھڑے مٹاؤن والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات اے	216
198	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	درداں دے نال میں بھریا سینہ لئی پھرنا	217
199	(میاں محمد حنیف بیتاب)	دل تڑپ دایا دوچ ترسن نگا ہواں سوہنیاں	218
199		دلا اٹھ بجاں دے کول وسیئے	219
200	(محمد اعظم چشتی رضی اللہ عنہ)	دُھماں ہر جگ دے وچ دُھمیاں نے	220
200	(محمد اکرم قلندری)	دو جگ ہو گئے نور و نور دو جگ ہو گئے	221
201	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	دل آقادی نظرے کولوں رجدا ای سئیں	223
202	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	دساں تینوں بیلیا میں شان کی مدینے دی	224

203	(حافظ محمد حسین رضی اللہ عنہ)	دل نہیں کدی وی لوکاں دے توڑے	225
203	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	در مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم کی گدائی بڑی اے	226
204	(محمد رفیق ضیاء قادری)	دُکھی دلاں داسہارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم	227
205	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	دُنیا تے آیا کوئی تیری نہ مثال دا	228
205	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	دل نبی دیاں نعتاں نال لائی رکھے	229
206	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	دل اوہ دل جس وچہ ہے پیار محمد صلی اللہ علیہ وسلم کو	230
206	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	دل تڑفدا مدینے دے دربار واسطے	231
207	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	دل یار داندرا نہ لے یار دے کول آئے	232
207	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	دلدار بے راضی ہو جاوے دُنیا نوں	233
208	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	دلاں دے ہو گئے سو دے ترے دیدار دی خاطر	234
208	(عبدالستار نیازی رضی اللہ عنہ)	دُنیا دے ذڑے ذڑے تے اج عجب	235
209	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	دن رات جدے مکھڑے توں لیندے	236
210	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	دولت دیاں ناں خزینے دیاں	237
211	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	دلاں دی زمین گلزار ہوندی جاوے گی	238
212	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	دیندے کدی نہ آپ جے سرکار آسرا	239
213	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	دن رات گزر دے دکھیاں دے سوہنے	240
213	(حافظ محمد حسین رضی اللہ عنہ)	درتے کھڑا غلام بڑی دیر ہو گئی	241
213	(میاں محمد حنیف بیتاب)	دساں سوہنے دے آن دیاں پیندیاں	242
214	(عبدالستار نیازی رضی اللہ عنہ)	دیو چا مدینے دیاں دعاواں دعاواں	243
215	(محمد سہیل کلیم فاروقی)	دیر سرکار تے پہنچے تمنا التجا بن کے	244
216	(سہیل کلیم فاروقی)	دیوانے جو وی منگدے میں شہہ ابرار	245
217	(فیض رسول فیضان)	دم دم ورد پکائیے تاں گل بن دی اے	246
218	(الحاج محمد حنیف نازش)	دل دی نگری نوں مرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم	247
219	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	دربار بڑے ویکھے پر سوہنے دا در سوہنا	

﴿ذ﴾

220	(سید ناصر حسین چشتی رضی اللہ عنہ)	ذرا کر لیئے التجاواں اکٹھیاں	248
221	(محمد علی ظہوری رضی اللہ عنہ)	ذکر نبی دا کر دیاں رہنا چنگا لگدا اے	249

221	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	ذکر کر سونے محبوب من ٹھاردا!	250
222		ذکر نبی تھیں یار طبیعتاں اکدیاں نہیں	251
223	(الحاج محمد حنیف نازش)	رات معراج دی آقاؤ ولہا بنے	252
223	(حفیظ تائب رحمۃ اللہ علیہ)	روضے دی جالی دسدی اے	253
224	(بشیر)	رب آکھیا میریا محبوبا تیرے سوسونا زانٹھاناں واں	254
225	(محمد علی بجن)	رُت لنگھ گئی فیر بہارا آؤندی	255
225	(صابر سردار)	ربا اک واری طیبہ توں دکھا دے فیر	256
226	(محمد اعظم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	رتبہ کراں بیان کی اس بے مثال دا	257
226	(اشفاق احمد شیرازی)	رحمت دافضان مدینہ	258
227	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	روضے دے چو فیرے نیں غلاماں دیاں	259
227	(ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	رحمت دی تصویر مدینہ	260
228	(سید ریاض الدین)	لا رکھیاں نے مدتاں توں ایہودل	261
228	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	ربا مینوں کھل مدینے	262
229	(سید ریاض الدین)	ربا میریاں آہاں وچ کدی ایسا اثر ہووے	263
229	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	راہیا سو ہنیا مدینے وچہ جا کے تے میراوی	264
230	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	رب فرمایا محبوبا زمانے سارے تیرے نے	265
231		رہندا وچ خیال مدینہ	266
231	(محمد عرفان ثاقب)	رحمتاں دی نظر ہووے اک وار سو ہنیاں	267
232	(حافظ محمد حسین حافظ)	رب کرے شمالا خیر نال جاویں مدینے	268
233	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	ربا کر منظور دعاواں آوے موت مدینے	269
233	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	رل کے جو رونق لائی بیٹھے دیوانے حضور دے	270
234	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	روضے دے چو فیرے نیں غلاماں	271
234	(محمد علی ظہوری رحمۃ اللہ علیہ)	رب آپ بنایا اے دلدار بڑا سو ہنا	272
235	(سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)	رکھیاں نے آساں پورے سال دیاں	273
236	(عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)	رحمت ہے کل جہان تے چھائی حضور دی	274
236	(فیض رسول فیضان)	رحمت دی برسات مدینے	275

237	(الحاج محمد حنیف نازش)	رل مل خوشی منایے آقا صلی اللہ علیہ وسلم	276
﴿ز﴾			
238	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	زمیناں آسماناں ساریاں خوشیاں منایاں نے	277
239	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	زندگی دا چار اے جان توں وی پیارا اے	278
239	(رازالہ آبادی)	زندگی دامنز آوے سرکار دے بوہے تے	279
﴿س﴾			
241	(محمد عرفان ثاقب قادری)	سارے جہان اُتے ہے رحمت	280
241	(محمد عرفان ثاقب قادری)	سرکار جیا جگ تے نہیں کوئی	281
242	(محمد عرفان ثاقب قادری)		282
243		سانوں اپنے کول بلا لے مدینے والڑیا	283
243	(اشفاق احمد شیرازی)	سوچاں دے وچ شہر مدینہ رہندا اے	284
244	(صابر سردار)	سرکار مدینے دے درتے قرآن سکھایا	285
244	(محمد اجمل)	سبحان اللہ سبحان اللہ سبحان اللہ سبحان اللہ	286
245	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سارے زمانے وچوں مدنی منٹھا رسوہنا	287
246		ساری عمر دی ایہو کمائی اے	288
246	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں	289
247	(الحاج محمد افضل نوشاہی)	سینے نوں ٹھار دیاں سرکار دیاں گلاں	290
248	(خواجہ محمد یار فریدی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سید سردار امن گھن	291
248	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سانوں وی درتے بلا سوہنیا	292
249	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سرکار دو عالم دا جے ہندانہ سہارا	293
250	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سارے فاصلے تے دوریاں مٹا دے	294
251	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سب جشن مناوَن آئے ایہہ دیوانے	295
252	(محمد اعظم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سُو جے میرے دکھڑے تے سناواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم	296
252	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سارے پڑھو درود اج سرکار آگئے	297
253	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سب توں وڈی شان والا آگیا	298
253	(محمد علی بجن)	ساڈے ول سوہنیاں نگا ہواں کدوں ہونیاں	299
254	(محمد اجمل)	سوہنا مدینے والا دکھیاں دا آسرا اے	300

255	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سب توں ارفع سب توں اعلیٰ سب توں	301
255	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سوہنے سد یادینے	302
256	(علامہ صائم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ساریاں رسولاں داسنگار سوہنا آگیا	303
257		سرکار جیا سوہنا آیا اے نہ آؤنا ایں	303
258	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سوچاں میریاں مدینے ول جان دیاں	304
259	(صائم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سوہنے دے دردے ذرے بدر	305
260	(جامی لاہوری)	سبھ سوہنیاں توں سوہنا چہرہ حضور دا	306
261	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سرکار بناں لطف و عطا کون کرے گا	307
261	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سب دے درد و نڈا ون والا	308
262	(حافظ محمد حسین حافظ)	سب ناواں توں سوہنا نام	309
262	(محمد رفیق ضیاء قادری)	سوہنے دے غلام سوہنے محفلاں سجاؤندے نیں	310
263	(محمد رفیق ضیاء قادری)	سوہنیاں کرم کما دے تیرا کی جاندا	311
264	(محمد رفیق ضیاء قادری)	سوہنا مدینہ تیرا یاد جدوں آوند اے	312
265	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ساڈی جھولی وچہ رحمت دا خزینہ آگیا	313
266	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سرکار بناں لطف و عطا کون کرے گا	314
267	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سرور ہی سرور آگئے	315
267	(میاں محمد حنیف بیتاب)	سد لو جی سرکار مدینے	316
268	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سوہنے دے آئیاں ویکھو مست بہاراں	317
269	(محمد عرفان ثاقب قادری)	سارے جہان وچوں رب دا	318
269	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سن سن کے گلاں یار دیاں اج ہویاں	319
270	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سوہنے دی یاد چے اکھیاں نوں	320
270	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سد اخیر منگولج پالاں دی جیہڑے مشکل وچہ	321
271	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاں	322
272	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سوہنے نوں عرش جھک کے رہندا سماں کر دا	323
272	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ساڈی کاہدی زندگی سوہنے بناں	323
273	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سجدیاں سبھی محفلاں تیرے بناں	324
273	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	سب دے عمخوار نبی صلی اللہ علیہ وسلم تیرے	325

274	(صائمِ چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) سوہنا آیتے جہاں سارا سجد اگیا	326
275	(محمد عرفان ثاقب قادری) سوہنیاں روضہ وکھادے تیرا کی جاندا	327
276	(فیض رسول فیضان) سکدیاں اکھیاں نوں ٹھار طیبہ والیا	328
277	(فیض رسول فیضان) سب تے کرم کماون والے آگئے نیں	329
278	(فیض رسول فیضان) سانوں درتے بلا آقا! مدینہ تیرا وسدا	330
279	(الحاج محمد حنیف نازش) سَدَن گے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دینے	331
279	(الحاج محمد حنیف نازش) سرکار کرم ہووے سرکار	332

﴿ش﴾

280	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) شانناں اُچیاں نے سرکار دیاں	333
281	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) شک اس گل دے وچ کرئیں	334
281	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) شانناں رب نے ودھائیاں مدینے دیاں	335
282	(حافظ محمد حسین <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) شہر مدینے جائیے تاں گل بن دی اے	336
283	(حافظ محمد حسین <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) شہدنا لوں مٹھیاں نے نبی دیاں بولیاں	337
284	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) شہدنا لوں مٹھے تیرے بول کملی والیا	338
285	(عاصی) سُنو! خوش بختو! آقا دامتلا و منا و ج و ج کے	339
285	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) شہر نبی دے وچ لے جاوے جے مولا	340
287	(فیض رسول فیضان) شہنشاہ وی بے نواتے گداوی	341
288	(محمد رفیق ضیاء قادری) شان رب نیں حضور صلی اللہ علیہ وسلم وی ودھائی ہوئی اے	342

﴿ص﴾

289	(سید ناصر حسین چشتی) صدقے جاواں تیری آمد پاک توں	343
290	 صاف کراں گی میں بکریاں داواڑا حلیمہ	344
291	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) صدقے جاواں میں نبی دی ذات توں	345
291	 صفتاں پاک رسول دیاں دا کون بیان سداوے	346

﴿ط﴾

292	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) طہ دیاں شانناں والا نبی بے مثل نبی	347
293	(الحاج محمد حنیف نازش) طیبہ دے والی، طیبہ دے	348
293	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) طوفان دیاں گلاں نہ کنارے دیاں گلاں	349

294	(حافظ محمد حسین حافظ) طیبہ نوں جان والے سن میریاں صداواں	350
295	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) طیبہ ول جدوں وی دھیان ہو جاندا اے	351
295	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) طوفان وچ کنار اڈنیا تے ہو رکون ایں	352

﴿ع﴾

297	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عظمت دے مینار مدینے دیکھے نے	353
297	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عاشق دی ہر صدانوں سرکار جان دے نے	354
298	(حاکم علی حاکم) عربیاد لدارا عربیاد لدارا	355
299	(محمد اکرم وردی) عربیاسلطاناں عربیاسلطاناں	356
299	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عرشاں اتے جاون والا آ گیا	357
300	(شوکت جمیل مستانہ) عمل بڑا چنگا جے کمائی رکھو بیلو	358
300	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عرشی فرشی رل کے دین مبارک باد حلیمہ نوں	359
301	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عرشاں فرشاں نوں عقیدت دا ہلارا آیا	360
301	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عرشی فرشی رل کے دین مبارک باد حلیمہ نوں	361
302	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عرشاں فرشاں نوں عقیدت دا ہلارا آیا	362
303	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عرب دے چن نوں حال سنائیے	363
304	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عشق دی جد تشہیر ہندی اے	364
304	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عرشاں تے محفل سجائی گئی ساڈے آقا	365
305	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) عشق دیاں اگاں نئیوں لائیاں جان دیاں	366
306	(فیض رسول فیضان) غلاماں دی اکھ دا اے تارا مدینہ	367
306	(الحاج محمد حنیف نازش) عاصیاں دے بیڑے کیتے پار	368

﴿ع﴾

307	(محمد حنیف نازش قادری) غریباں ڈکھیاں دی نمکساری	369
-----	------------------------	--------------------------------	-----

﴿ف﴾

308	 فرش توں لے کے عرش تک نور ہی نور سما گیا	370
309	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) فلک خوبصورت سجایا نہ ہندا	371

﴿ق﴾

310	 قدر نبی دا ایہہ کی جانن دُنیا دار کینے	372
-----	--	--	-----

311	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	قدرت داشاہہ کار مدینہ	373
311	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	قرآن دسدالے بڑائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم	374
312	(اشفاق احمد شیرازی)	قسمت نوں سنوار دے نیں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم	375
312	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	قربان شب معراج اتوں جس میل کرایا یازاں دا	376
313	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	قرآن دسدالے بڑائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم	377
313	(سہیل کلیم فاروقی)	قسم خدای میرا ایمان اے کہ ہر زمانہ حضور دا اے	378
314	(محمد رفیق ضیاء قادری)	قبر وچ کم آوے گا ترانہ کملی والے دا	379

﴿ک﴾

315	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کرناں کی اسیں لمیاں چوڑیاں جکیراں	380
316	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کرجوتیوں کنڈ گئے نیں	381
316	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کوئی جدوں مدینے ٹردا اے اتھرو نہ جان دے	382
317	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کملی والیا تیری چھانویں پل دے	383
318		کدی اٹھدی سی کدی بہندی سی	384
318	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کھلے بوہے وٹخ کے تیرے دوارے آگئے	385
319	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کی کی سیں کیتا یار نے اک یار واسطے	386
320	(صدف جالندھری)	کردے ہاں انتظار بڑی دیر ہوگئی	387
321	(محمد اعظم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کوئی تیں جیہا نظریں آوے تے ویکھاں	388
321	(محمد اعظم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کہہ اس توں وڈی ہور نیک نامی	389
322	(محمد اعظم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کوئین دی ہر چیز دے سامان محمد ہن	390
322	(حافظ محمد حسین حافظ)	کملی والے محمد دے اے پیار یو	391
323	(صائم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کڈی جاندا اے وچھوڑا میری جان مدینے	392
324	(محمد رفیق ضیاء قادری)	کملی والے آقا پیارے لگدے نیں	393
324		کدوں تیکر نصیباں وچہ جدائی یار رسول اللہ	394
325	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کیڈا سو ہنار ووضہ سوہنے دا	395
326	(خواجہ غلام فرید <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کاگاسبتن کھائیو، مورا چن چن کھائیو ماس	396
327	(محمد اعظم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کی سی جے درد بن کے آجانوں	397
327	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کرم دا جدوں تک اشارہ نہیں ہوندا	398

328	(صائمِ چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کدوں کے گاقسمت داہنیر ایارسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم	399
328		کملی والیا نظر کرم دی کر جانا	400
329	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کرے جوڈور سوہنے توں اوہ دولت کون	401
330	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کیف اوندے رہن گے سرور اوندے	402
330		کالیاں زلفاں والادھی دلاں داسہار	403
331	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کھلے بوہے ویکھ کے تیرے دوارے آگئے	404
332		کرڈ کر مدینے والے دا	405
332	(محمد عرفان ثاقب)	کملی والا میر الجپال کملی والا میر الجپال	406
333	(محمد رفیق ضیاء قادری)	کرم ہوڈے سرکار مدینے والے دا	407
333	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کوئی قسمت والا بن دا اے مہمان مدینے والے دا	408
334		کونین دے والی دا گھربار بڑا سوہنا	409
334	(محمد اعظم چشتی)	کدی ساڈے ول پھیرا پامکلی والے	410
335	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کیف تے سرور نہیں مدینے دیاں گلیاں	411
335	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کھلے لکھاں راز مدینے ویکھے نہیں	412
336	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کتے مرای نہ جاواں میں	413
336	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کرم کماوے کملی والا	414
337	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کملی والے میں صدقے تیرے شہرتوں	415
338	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کرڈ کر مدینے والے دا	416
339	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کملی والے دے دربار ڈربارتے	417
340	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کدی دردرتے اوہ نہیں جانڈے	418
340	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کرڈ کر مدینے والے دا ایہدے چہ	419
341	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کیڈا سوہنا روضہ سوہنے داسیاں	420
342	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کیہڑا ہور تیرے وانگوں آقا کج پال دا!	421
343	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کونین دے مالک تے مختار دیاں گلاں	422
344	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کروہن میرے درداں داوی چار ایارسول اللہ	423
345	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کیا بات مری سرکاراں دی	424
346	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	کھلا اے درمیخانے دارحمت دیاں	425

346	(محمد حنیف نازش قادری) گنی سوہنی اکھ سونہنے دی	426
347	(محمد حنیف نازش قادری) کملی والے دانگر و سدا	427

﴿گ﴾

348	(سہیل کلیم فاروقی) گدا بن کے مدینے دا صدا کریئے	428
349	(عبدالستار نیازی مدظلہ) گل لا کے کوچے کملے نوں	429
350	(عبدالستار نیازی مدظلہ) گلاں سچیاں میں آکھ سناواں کوئی تیرے جیہا	430
351	(عبدالستار نیازی مدظلہ) گنہگار و پھل جاؤ خدا دایا آیا اے	431

﴿ل﴾

352	(سید ناصر حسین چشتی مدظلہ) لے چل کدی خدا یا سرکار دے بوہے تے	432
353	(شہزاد) لکیاں توڑ نبھاؤندامدینے والا سوہنا	433
354	(اشفاق احمد شیرازی) لچپال نبی صلی اللہ علیہ وسلم میرا سوہنا نبی صلی اللہ علیہ وسلم بن رحمت	434
354	(اشفاق احمد شیرازی) لگی رہندی کرم دی جھڑی میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم	435
355	(محمد رفیق ضیاء قادری) لکیاں نیں موجاں ہن لائی رکھی سوہنیاں	436
356	(عبدالستار نیازی مدظلہ) لچپال نبی میرے نبیاں چوں نرالے نیں	437
357	(سید ناصر حسین چشتی مدظلہ) لبھدے کرم دے کج مدینے	438
357	(عبدالستار نیازی مدظلہ) لچ پال ادہ والی اُمت دا اُمت دے	439
358	(عبدالستار نیازی مدظلہ) لچ پال نبی سوہناں نبی برکتاں والا	440
359	(عبدالستار نیازی مدظلہ) لچ پال نبی میرے نبیاں چوں نرالے نے	441
359	(صائم چشتی مدظلہ) لچپال نبی میرے درداں دی دوا دینا	442
360	(فیض رسول فیضان) لباں تے درود تے سلام ہونا چاہی دا اے	443

﴿م﴾

361	(سید ناصر حسین چشتی مدظلہ) مصطفے آگئے تے سکون آگیا	444
362	(سید ناصر حسین چشتی مدظلہ) مدینے دی گلی سوہنی چمن سوہنا نبی سوہنا	445
362	(حافظ محمد حسین) میرے سوہنیا مدینے وچ رہن والیا	446
363	(محمد یوسف ورک) محمد مصطفے نوں حال رُوکے	447
364	(محمد اکرم دردی) مدینے والا آمنہ والال	448
364	(محمد حنیف نازش قادری) مڈھ قدیموں نور حوالہ، کملی والا	449

84760

365	(محمد اجمل) ماریاں نوں سینے لایا مہربانی سوہنیا	450
366	(فیض رسول فیضان) مدینے وچ بلا کے ٹھار سینہ یا رسول اللہ	451
366	(فیض رسول فیضان) منزلاں تے پچایا نبی پاک نے	452
367	(سہیل کلیم فاروقی) مدنی دے گیت اسیں گاندے رہواں گے	453
367	(سہیل کلیم فاروقی) میرے کملی والے آقا دور بار جہانوں	454
368	(سہیل کلیم فاروقی) میرے خیالاں دے وچ مدینہ میرے	455
369	(سہیل کلیم فاروقی) میرا مصطفیٰ سارے نبیاں دا پیراے	456
369	(صائم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) محبوب مرے آ جا رو رو کے ناں مر جاواں	457
370	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) میں جاواں تے کیوں جاواں	458
371	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) مینوں سد لے مدینے اک وار سوہنیاں	459
372	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) میں مرشد دا پلا پھڑیا سرتوں لہہ گئے میرے بھار	460
373	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) میں لچ پالاں کر میاں دے دوارے تے	461
374	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) میڈے سوہنے سانول میڈے گھروی آؤ	462
375	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) من موہنے نبی من ٹھار نبی	463
375	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) محبوب مٹھل عربی ڈھولن سرور دیاں	464
376	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) میم والا گھنڈ پا کے سوہنا پاک محمد آیا	465
377	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) محبوب خدا دا دو جگ تے میں راج	466
377	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) میرے دل دے اجڑے گلشن وچ تیری یاد	467
378	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) میرے کملی والے آقا جنی کسے ہو ردی	468
378	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) محبوب خدا دے درأتے ہر روگ	469
379	(مزل سفری) مک چلے جنڈری دے ساہ سوہنیا	470
380	(احمد علی حاکم) محمد صلی اللہ علیہ وسلم صدا دیونی اسیں	471
380	(احمد علی حاکم) مدینہ ساڈی جان اے	472
381	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) میں جس ویلے وی کر لاواں مدینے	473
382	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) مکاں توں لامکاں تیکر حکومت مصطفیٰ	474
383	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) مصطفیٰ مجتے میرا سوہنا نبی	475
384	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) مسافر اجاندیا مدینے مراوی جا کے سلام کہنا	476

384	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مرحبا مرحبا آگئے مصطفیٰ جدھیاں راہواں	477
385	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میرے چمن، میرے ماہی، میرے ڈھول سوہنیا	478
386	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مٹھے مٹھے سوہنے تیرے بول کملی والیا	479
386	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مری عزت ترے ناں دے سہارے	480
387		محمد محمد پکیندے گزر گئی	481
387	(محمد عرفان ثاقب)	مٹھڑے بول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے	482
388	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	محبوب خدانوں ہر شے دا مختار نہ آکھاں	483
388	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	محبوب خدادا اے سلطان مدینے دا	484
389		مدینے مینوں دفناؤ قبر جانے نبی جانے	485
390	(صائم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مدنی آقا میں صدقے تری یاد توں آکے	486
390	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میرے گھروں کدی آؤ میرے گھر	487
391		مہکی مہکی فضا مدینے دی	488
392	(محمد عرفان ثاقب)	مٹھا اے شہدنا لوں وی ہے کلام مدینے	489
392	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	محفل وچہ آئے آں منظور دعا ہووے	490
393	(فقیر علی میاں خاں)	محبوب دے روضے تے اک وار	491
394	(حافظ محمد حسین <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میں ترفاں دُور مدینے توں	492
395	(صائم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آئے فضاواں مسکراپیاں	493
395	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مٹھے مٹھے سوہنے تیرے بول کملی والیا	494
396	(حافظ محمد حسین)	میں وی بری جا کے رل جاواں بھلیاں دے وچ	495
397		ذکر ہووے جس جگہ سرکار دا	496
398	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مرحبا مرحبا آگئے مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جدھیاں	497
398	(اشفاق احمد شیرازی)	مدینے والے سائیاں کرم ہو جاوے تیرا	498
399	(اشفاق احمد شیرازی)	میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے سارے گد اباد شاہ	499
399	(اشفاق احمد شیرازی)	مینوں آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے روضے دے نظارے	500
400	(اشفاق احمد شیرازی)	میں کی آں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دے نوکریاں	501
401	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مدینے دی مٹی شفا بن گئی	502
401	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میں سارا سامان مدینے چھوڑ آئیاں	503

402	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مدینہ دیکھیاتے چین آیا	504
402	(محمد اعظم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میرے نبی <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> کے نال جہدا پیار ہو گیا	505
403	(حفیظ تائب <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مصطفیٰ <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> دی دعا دا اثر دیکھیا	506
403	(محمد یوسف گنینہ <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میری وی عرضاں نوں سن لو و خدا را	507
404	(حفیظ تائب <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مرے پروردی عزت و دھا ویا رسول اللہ <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small>	508
405		میری تقدیر داوی چمکے ستارا	509
406	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میں جس ویلے وی کر لاواں مدینہ	510
406	(محمد یوسف گنینہ <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مدینے پاک دے اندر جدوں میں پہنچ جاواں گا	511
407	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میںوں آقا جی منظور کرو	512
408	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میرے جسے غریب دا جد حال دیکھیا	513
408	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میںوں کسے چرواہے نوں بُرا آنکھیں	514
409	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میںوں تیری خیر مدینے	515
409	(مولانا محمد بشیر)	میں ہر دم ورد کرناں تیرے ناں دیا رسول اللہ	516
411	(محمود)	مولانا اوہ دن وی آوے ایہہ منگتا مدینے جاوے	517
412	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میرے گھر وچ وی کدی آکے اُجالے کر دے	518
413	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میںوں مجبوریاں تے دوریاں نہیں ماریا	519
414	(حافظ محمد حسین حافظ)	میرے دل وچہ آس چروکنی اس	520
414	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میںوں تے ایہہ درد اندروں کھا گیا	521
415	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مکے چار چوہیرے پکار پے گئی والی	522
415		میں تلیاں نبی دیاں چمدا بے میں ہندا خاک	523
416	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میں فقیرا ہاں تیرے شہر دا میرا آسرا	524
417		میری سرکار ہر ویلے مدینہ یاد آؤندا اے	525
417	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	مہربانیاں کرم خوش حالیاں	526
418	(سیدنا صر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	میرے آقا میرے مولادی صورت	527
419	(محمد رفیق ضیاء قادری)	مدینے دے نظارے نوں ایہہ اکھیاں	528
420	(محمد رفیق ضیاء قادری)	میں مدینے جانا میں مدینے جانا	529
420	(محمد رفیق ضیاء قادری)	میںوں سد لو مدینے حضور <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> مدینہ سوہنا	530

421	(محمد رفیق ضیاء قادری) مینوں دسدیاں اندر کرناں نور دیاں	531
421	(حافظ محمد حسین حافظ) میرے سوہنیاں مدینے وچ رہن والیا	532
422	(عبدالستار نیازی) میں لچالاں دے لڑکیاں میرے توں عم	533
422	(محمد رفیق ضیاء قادری) مدینے ولے جان دیاں آساں میں وی لالیاں	534
423	(محمد رفیق ضیاء قادری) محفلاں سجاؤندے تے خوشیاں مناؤندے	535

﴿ن﴾

425	(محمد یوسف مگینہ) نبیاں تے ولیاں دے درتے مقبول دُعاواں	537
425	(محمد رفیق ضیاء قادری) نوری دربار میرے آقا	538
426	 نوری مکھڑانا لے زلفاں کالیاں	539
427	(حفیظ تائب <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نبی دے درتے جے ہووے رسائی	540
427	(حضرت سید مہر علی شاہ <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نسیم قاصدانہ دیر لائیں	541
428	(مولانا منظور احمد نوری) سبکس بھلدا مدینے دا نظار ایا رسول اللہ	542
429	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نرالے محمد صلی اللہ علیہ وسلم وادروی نرالا	543
429	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) سبکس کوئی اوقات او گنہار دی	544
430	(صائم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نبی جی نبی آجا محبوب خدا آجا	545
430	(نذیر احمد) نبی دیاں شانناں توں میں لکھ وارواری آں	546
431	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نورازی چمکیا غائب ہنیرا ہو گیا	547
432	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نبیاں داسر دار مدینے	548
432	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نہ نیر وگایاں بن دی اے نہ درد سنایاں	549
433	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نعت میرا ہتھیار نعت میرا ایمان	550
433	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نت روزا یہو منگنا لکھ واردعا کر کے	551
434	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نہیں کوئی ہور مثال مدینے والے دی	552
434	(احمد علی حاکم) نصیب کھول دے میرا میں ویکھاں روضہ تیرا	553
435	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نبی چڑھیا براق اُتے ہواواں مسکرا پیاں	554
435	(میاء اللہ حنیف بیتاب) نام تاں توں اپنا نعت خواں سدا نا ایں	555
436	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نبی آئے جگ تے ہزاراں کملی والیا	556
437	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نبی دے عاشق کتے وی ہوون نبی دے	557

438	(صائم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) ناں دُکھڑے سنایاں بن دی اے ناں	558
439	(صائم چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) نبیاں دے نبی آجا محبوب خدا آجا	559
439	(محمد رفیق ضیاء قادری) نبی <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> سوہنا آیا رو نبی <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> سوہنا آیا	560

441	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) وچھوڑے دے میں صدے روز جھلاں	561
441	 وادی وادی بستی بستی دیوانوں کانعرہ	562
442	(محمد عرفان ثاقب) ویکھن آقا دادر بار میں مدینے جاواں گا	563
443	(حافظ محمد حسین) ویکھن سوہنے دادر بار میں مدینے چلی آں	564
444	 وچہ مکے دے ہادی آیا ہے	565
455	(محمد رفیق ضیاء قادری) واراں جند جان مدینے والے توں	566
455	(محمد اجمل) وکھراتے نرالا دُنیا توں دربار	567

456	 ہویاں خوشیاں عرشاں فرشاں تے کونین	568
456	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) ہن اپنی بدل چال مدینے دی گلی اے	569
457	 ہر شے خدا نے بنائی سوہنے مدنی	570
457	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) ہر چیز تے ملدی اے سرکار محمد <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> اتوں	571
458	(حافظ محمد حسین) ہراک دی اے گل بن دی سرکار دے	572
459	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) ہنجواں نال غسل دیاں سرکار <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> دے	573
459	(محمد یوسف گمینہ <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) ہے ہر شے توں سانوں پیارا محمد <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small>	574
460	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) ہر پاسے پیاں نیں دوہائیاں تیرے ناں دیاں	575
461	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) ہر ویلے منگاں میں دعاواں مکی والیا	576
462	(خواجہ غلام فرید <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) ہک واری لنگھ آتوں ساڈی جاتے	577
462	 ہیری سکھیری مورے پیا گھر آئے	578
463	 ہو یا اے دل شاد مدینے پہنچ گیا	579
463	 ہے تاہنگ لگی دل نوں سرکار بلاون گے	580
463	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>) ہنجواں دے ہار مٹھلاں دے گجرے	581
464	 ہراک ادا حضور دی قرآن بن گئی	582

464	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہرپا سے نورانی جلوئے لائی موج	583
465	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہندا اے کرم خوش بختاں تے سلطان	584
465	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہجر دی مکدی سبیں رات مدینے والے	585
466	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہرپا سے رحمت وس دی اے ہتھ بندھ کے	586
466	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہر ویلے ہووے خیر تیری سوہنے دی	587
467		ہرپا سے نور دیاں پندیاں تجلیاں	588
468	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہرپا سے پیاں نے پکاراں سوہنا آ گیا	589
468	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہندے نے عطا تاج شہانے تیرے درتوں	590
469	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہے چنگی یا مندی گزر جانی آخر ہے بہتر	591
469	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہوراں نال دوستی بنا کے کدی رکھاں میں	592
470		ہو نہیں سکہے دُنیا والے ہمسر کملی والے دے	593
471	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہے تیرا شان نبیاں تھیں اچیرا یا رسول اللہ	594
471	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	ہرپا سے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں	595
273		ہے بڑیاں شانناں والا یار میرا	596
474	(حاکم علی حاکم)	ہر شے خدا نے بنائی اے سوہنے	597

(ی)

475	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	یا مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم خیر الوری تیرے جیا	598
476	(عبدالستار نیازی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	یارا واری واری سوہنے اتوں سب کچھ کرناں	599
477	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	یا تے دُنیا ساری رکھ لے	600
477		یا رسول اللہ داعرہ لگاؤ کج وج کے	601
478	(محمد علی ظہوری <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	یا دوچ روندیاں نے اکھیاں نماںیاں	602
479	(محمد عرفان ثاقب قادری)	یا رحمت عالم درتے نکلا	603
479	(الحاج محمد حنیف نازش قادری)	یا نبی، سید سادات، مدینے	604
480	(سید ناصر حسین چشتی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>)	یا نبی یا نبی ایہہ وظیفہ پکایا تے گل بن گئی	605

☆=☆=☆

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

من گویم!

لجپال نبی میرے درداں دی دوا دینا برکت دی اے تمنا اے رہوے آ کہ مدینے وچ
جد وقت نزع آوے دامن دی ہوا دینا بھانویں طیبہ دے کتیا دے پیراں چہ ہٹھا دینا
اللہ تبارک و تعالیٰ تے حضور نبی کریم ﷺ دا کروڑ کروڑ واری شکر تے احسان اے کہ سانوں
مسلمان بنایا تے آپ ﷺ دی اُمت وچ پیدا کیتا۔

تے دُنیا وچ وی نسبت بڑی وڈھی عطاء کیتی جنہوں بیان کرن لئی میرے دل، دماغ تے منہ
وچ جیہڑے الفاظ نیں اواہیں لائق نیں۔ کیوں جے آپ دی شان اقدس ورا لوراء اے آپ آل رسول
ﷺ اولاد علی رضی اللہ عنہ اعلیٰ حضرت گنج کرم حضرت پیر سید محمد اسماعیل شاہ بخاری رضی اللہ عنہ المعروف حضرت
کرماں والے رضی اللہ عنہ میرے دادا جی الحاج صوفی برکت علی رضی اللہ عنہ پاکستان تے ہندوستان دے وکھرے
ہون توں پہلے ہندوستان وچ اک علاقہ کرموں والا او تھے جا کر حضرت پیر سید محمد اسماعیل شاہ رضی اللہ عنہ دے
دست کرم تے بیعت کیتی تے کج دن او تھے قیام کیتا۔ اک دن وضو کر رہے سن کہ اک بنگال توں اونہاں
دا پیر بھائی دادا جی نوں پچھدا اے برکت علی تہا ڈاناں اے دادا جی نے کہیا ہاں جی میرا ناں اے تے کہن
لگا کر حضرت صاحب رضی اللہ عنہ کہے سن اے برکت علی لہور والا اے ای تھوں ایویں نہیں جائے گا کجھ نہ کجھ
لے کے ای جائے گا۔

دادا جی حضور دے چار پتر سن چاروں ای با شرع تے صوم و صلوة دے پابند سن تے دو پتراں
نوں فخر السادات، زینت السادات، نور السادات، مرشد من، محسن من، قبلہ عاصیاں حضرت پیر سید بابا جی
میر طیب علی شاہ بخاری دامت برکاتہم قدسیہ نے خلافت دے نال نوازیا۔ اللہ کریم دے فضل و کرم دے
نال چاراں پتراں دیاں ان گنت اللہ تعالیٰ جل جلالہ تے حضور نبی کریم ﷺ دے درأتے حاضر یاں
ہوندیاں رہندیاں نیں۔ اے سارا فیض تے برکتاں حضور ﷺ دی آل دی سنگت اختیار کرن دے نال
ہویاں تے سانوں یقین اے ہمیش ہوندیاں رہن گیاں۔

قرآن پاک دا اک واقعہ یاد آ گیا اے کہ اصحاب کہف دا کتا جیہڑا اللہ دے ولیاں دے نال
کجھ دیھاڑے رہ کے تے جنتی ہو گیا حالانکہ کتا کسے بھانڈے وچ منہ مار دیوے تے حکم اے کہ اوس
بھانڈے نوں ست واری دھوؤ فیر مٹی دے نال صاف کرو تے او فیر پاک ہوندا اے۔ سوچن دی گل اے
کہ اک پلید شے ولیاں دی سنگت اختیار کر کے جنت وچ جاسکدی اے۔ تے اسیں فیر مسلمان ہاں
نالے نبیاں دے سردار خاتم النبیین شافع یوم النور رحمت اللعالمین حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

دی اُمت آں، تے آپ ﷺ دی آل نال سنگت رکھدے آں۔ اللہ تبارک و تعالیٰ آگے دعا اے کہ ساڈھی اے نسبت قائم و دائم رکھے تے آپ ﷺ دے اسوۂ حسنہ تے عمل کرن دی توفیق عطا فرمائے۔ تے سانوں وڈیاں دی عزت کرن دی توفیق عطا فرمائے۔

میں نیواں میرا مرشد اُچاتے اُچیا دے سگ لائی
صدقے جاواں لہنہاں اُچیاں تائیں جہاں نیویاں نال نبھائی
ایس کتاب دے مکمل ہون تک جہاں ہستیاں میں شفقت فرمائی تے دعاواں کیتیاں۔ فخر السادات،
زینت السادات، نور السادات، شیخ المشائخ، پیر طریقت، رہبر شریعت حضرت باباجی پیر سید میر طیب علی
شاہ بخاری مدظلہ العالی، فخر السادات، زینت السادات، نور السادات، شیخ المشائخ، پیر طریقت، رہبر
شریعت پیر سید مصصام علی شاہ بخاری دامت برکاتہم قدسیہ، حضرت پیر سید ارتضیٰ علی کرمانی دامت برکاتہم
قدسہ، والد محترم حاجی پیر انعام اللہ طیبی نقشبندی برکاتی مدظلہ العالی، پیر طریقت حضرت صاحبزادہ قطب
الدین فریدی مدظلہ العالی، محترم جناب سلیم رضا قادری دامت برکاتہم قدسیہ، محترم جناب بزگوار محمد
یوسف ورک صاحب، محترم جناب محمد رفیق پیاء قادری صاحب، محترم جناب پروفیسر سہیل کلیم فاروقی
صاحب، محترم جناب پروفیسر فیض رسول فیضان صاحب، اللہ تعالیٰ ایناں تے کڑوڑھاں رحمتاں دانزول
فرمائے تے حضور نبی کریم ﷺ سب تے راضی رہن۔ آمین!

ایس دے نال ای ساڈھی دعا اے کہ اللہ کریم غفور الرحیم سانوں دین دی خدمت کرن دی
توفیق عطا فرمائے نالے سانوں بزرگاں دا فیض عطا فرمائے تے آخرت وچ سانوں نبی کریم روف
الرحیم ﷺ دی شفاعت تے اپنا دیدار عطا فرمائے۔ ساڈھے والد ماجد حضور قبلہ حاجی پیر انعام اللہ طیبی
نقشبندی برکاتی دامت برکاتہم العالیہ دا فیض سانوں حاصل ہووے تے اونہاں نوں اللہ کریم اپنے
مقرب بندیاں وچ شمار فرمائے۔ آخرتے عاجزانہ دعا کرناہاں کہ اللہ کریم ساڈھی شفیق والدہ ماجدہ نوں
جنتاں وچ بلندیاں توں وی بلند مقام عطا فرمائے۔ آمین ثم آمین

دعاواں دا طالب

سمیع اللہ برکت

۲۵ شعبان المعظم ۱۴۳۱ھ

بروز ہفتہ ۷ اگست ۲۰۱۰ء

تقریظ

جانشین گنج کرم، شیخ المشائخ، بابا جی

سید میر طیب علی شاہ بخاری

سجادہ نشین آستانہ عالیہ حضرت کرماں والا شریف اوکاڑا

اللہ رب العالمین محض اپنے فضل و رحم سے ہر ایک مسلمان مرد و عورت کا انجام بخیر فرماویں

ذکر الہی و شریعت کی پابندی ضروری جیسے موت ضروری !

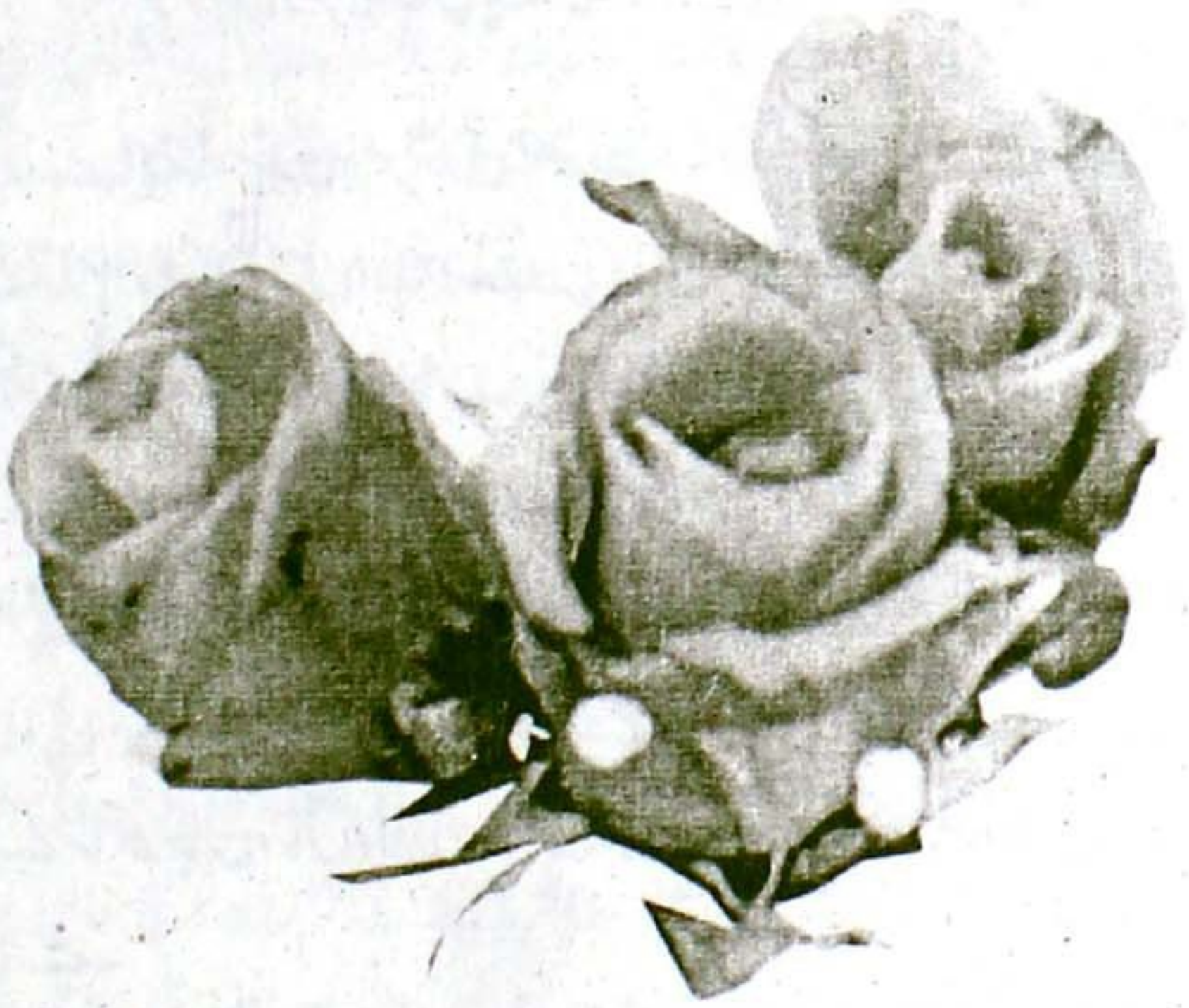
ہمارے راہنما، سیدی و مرشدی حضرت صاحب کرماں والے رحمۃ اللہ علیہ فرمایا کرتے تھے کہ اگر دنیا کے تمام درخت قلمیں اور سمندروں کا پانی سیاہی بن جائے تو پھر بھی اللہ کریم جلشانہ کی نعمتوں کا شکر ادا نہیں ہو سکتا جبکہ ہمارے آقا و تاجدار، حضور نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نعمت عظمیٰ ہیں تو یہ ممکن ہی نہیں ہے کہ سرکار صلی اللہ علیہ وسلم کے اوصاف خوشبودار کا بیان کسی احاطے میں لایا جاسکے مگر جس طرح انسان اپنی بساط کے مطابق ذکر الہی عزوجل کرتا ہے اسی طرح آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم کی بارگاہ میں بھی اپنی حاضری لگوا کر مقدر سنوارنے کا سامان کرتا رہتا ہے جس کے لیے پیارے آقا صلی اللہ علیہ وسلم کے ساتھ جان، مال، اولاد، رشتہ دار بلکہ ساری کائنات و مافیہا سے کہیں زیادہ محبت ہی شرط اولین ہے۔

ہمارے عزیز بیلی جناب حاجی صوفی برکت علی رحمۃ اللہ علیہ کے پوتے اور پیارے درویش صفت بیلی پیر حاجی انعام اللہ طیبی نقشبندی برکاتی صاحب کے بیٹے عزیزم ”سمیع اللہ برکت نقشبندی“ نے پنجابی زبان کا بیشتر نعتیہ کلام کتاب بنام ”بہاراں مدینے (شریف) دیاں“ میں جمع کرنے کی کوشش کر کے اپنا دامن رحمتوں سے بھر لیا ہے۔ ان کا یہ عمل نقشبندی طریقہء جلیلہ کے مطابق اور حضرت کرماں والا شریف کے مشن و سلسلہء عالیہ کا حصہ ہے۔ اللہ رب العالمین جلشانہ قبول فرماویں۔ آمین

[السلام الی یوم القیام]

سید میر طیب علی شاہ بخاری

سجادہ نشین حضرت کرماں والا شریف

تقریظ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين و العاقبه للمتقين والصلوة والسلام على رسوله محمد
وآله واصحابه واهل بيته وازواجه وذرياته اجمعين۔ اما بعد!

بلاشبہ نبی کریم رؤف الرحیم صلی اللہ علیہ وسلم کی شان اقدس و اجیہد احق اے، اوادا کرنا کسے وی
انسان دے وس دی گل نہیں اے۔ کیوں جے ساڈھے آقا و مولیٰ و رگی شان اقدس کسے وی انسان
نوں حاصل نہ ہو سکی اے تے ناں ای قیامت تک ہو سکے گی۔

ایس قدر عالی شان رتبہ حاصل ہوون دے باوجود وی ساڈھے کریم آقا صلی اللہ علیہ وسلم بھانویں
سفر ہوندا یا حضر ہوندا آپ سرکار اپنے صحابہ یعنی اپنے غلاماں دے نال سارے کماں وچ برابر حصہ
لیندے تے نال نال کم کار کردے سن۔ اک دفعہ اینج وی ہو یا کہ سفر دے دوران جدوں لنگر پکان
داویلا آیتے آپ سرکار نہیں جنگل وچوں لکڑاں کٹ کے لیہان دا ذمہ قبول کیتا۔ حالانکہ سارے
صحابہ نے اصرار وی کیتا کہ سرکار اسی اے کم کرلاں گے فیرو وی ساڈھے کریم آقا نے لکڑاں وڈھ
کے لیہان دا کم آپے ای کیتا۔

ساڈھے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نوں کدے وی غریباں، خادماں، غلاماں یا مسکیناں نال رل مل
کے لنگر کھاون وچ تامل یعنی اعتراض نہیں سی ہو یا۔ ساڈھے کریم آقا صلی اللہ علیہ وسلم اونہاں دیاں دعوتاں
نوں بڑی خوشی نال قبول فرمالیندے سن۔ ایہو نہیں بلکہ اونہاں نوں وی اپنے ول سد لیندے سن۔
اکثر اوقات سرکار دو عالم صلی اللہ علیہ وسلم اونہاں ول کھے ای جایا کردے سن۔ او ایس واسطے کہ اے نہ
ہو وے کہ کسے ہو رنوں نال جان نال اونہاں دے انتظام وچ خرابی پیدا ہو جاوے یا اونہاں اتے
بوجھ نہ بن جاوے یا اونہاں دا لنگر گھٹ نہ جاوے۔ اے سارا کج سرکار نے ساڈھے واسطے ای کیتا
کہ اسی لوک ایسے طراں اپنیاں زندگیاں وچ کریئے۔

ساڈھے کریم آقا صلی اللہ علیہ وسلم اپنی بکریاں دا دودھ آپے چولیندے سن، اپنے کپڑے تے
جتیاں آپے ای مرمت کر لیندے سن نالے اپنے گھر بار دے سارے کم آپے ای کر لیندے سن۔

حالانکہ کئی واراں صحابہ نے عرض کیا کہ سرکار اس میں چیزاں تہاڑے گھر چھڈ آنے آں پر سرکار نے فرمادتا کہ جدھی چیز ہووے او سے تے چکنا واجب اے۔

ساڈے کریم تے عظیم آقا صلی اللہ علیہ وسلم نون کدے وی غصہ نہیں سی آندا۔ اک واری ایچ ہو یا کہ سرکار لوکاں وچ چیزاں وٹد دے پئے سی تے اک اعرابی یعنی دیہاتی بندہ آیا تے اوس نے سرکار دی چادر مبارک نون ایڈھی زور نال کھیا کہ سرکار دی گردن مبارک اُتے نشان پے گئے۔ چادر کھچ کے اوس اعرابی نے آکھیا کہ اے محمد (صلی اللہ علیہ وسلم)! میرے اونٹاں نون اللہ دے مال نال لدھ دے توں اپنے مال دے نال تے نہیں پیال دھدا۔ اے گل سن کے سرکار چپ کر گئے تے بڑے ہی تحمل دے نال اوس نون پچھیا کہ توں کی خیال کرناں ایں کہ تیرے کولوں ایس دا بدلہ نہیں لتا جاوے گا۔ اوس نے جواب دتا کہ نہیں ایہدا بدلہ میرے کولوں نہیں لتا جاوے گا۔ سرکار صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ کہ کیوں نہیں لتا جاوے گا۔ تے اوس نے پورے اعتماد تے یقین دے نال آکھیا کہ اوس دی وجہ اے ہے کہ تسی کدی وی برائی دا بدلہ برائی نال نہیں دیندے۔ اے گل سن کے ساڈے کریم صلی اللہ علیہ وسلم ہنس پئے تے اودھے اونٹاں نون مالا مال کردتا۔

اکثر آپ سرکار صلی اللہ علیہ وسلم اپنے دشمنان واسطے خیر دی دعا ای فرماندے ہوندے سن۔ جدوں کوئی صحابی اے گل عرض کردا کہ ایہناں واسطے بد دعا فرماؤ تے آپ ارشاد فرماندے کہ سانوں لعنتاں واسطے نہیں بلکہ رحمتاں واسطے ایہناں دے وچ مبعوث کیا گیا اے۔

دنیا جان دی اے کہ مکہ توں مشرکین تن تن سو میل دا فاصلہ طے کر کے سرکار اُتے حملہ آور ہوندے سن تے جنگاں لڑے دے سن۔ پر جدوں سرکار نے مکہ نون فتح کر لیتا تے اونہاں ساریاں نون بالکل ای معاف فرمادتا۔ نہ کسے نون مارن دا حکم دتا نہ ای کسے دے گھر بار نون لٹن دا حکم دتا بلکہ سب نون معاف فرماون دا حکم دتا۔ سرکار دو عالم صلی اللہ علیہ وسلم اکثر فرمایا کردے سن کہ جے پئی دنیا والے اپنے خراب اخلاق دا نمونہ پیش کرن توں باز نہیں آندے تے انسان توں اپنے چنگے اخلاق نون چھڈنا نہیں چاہی دا۔

ساڈھے کریم آقا تے مولیٰ صلی اللہ علیہ وسلم نے جلد بازی توں باز رہن دی اکثر تاکید فرمائی ایہتوں تیک کہ آپ نے فرمایا کہ نماز پڑھن واسطے وی دوڑ دوڑ کے نا جایا کرو۔

ساڈے کریم آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے اپنے غریب رشتہ داراں محتاجاں تے غریباں دی ہمیشہ کفالت فرمایا کر دے سن۔ سرکار صلی اللہ علیہ وسلم نے اپنے رشتہ داراں دے اوتے ای احسان نہیں فرمایا بلکہ جیہڑا وی تہاڈے کول آندا، اپنی جھولی نوں بھر کے ای لیجاندا سی۔ تہاڈی زبان اقدس دے اُتے کدھی نہیں دالفظ نہیں آیا سی۔

ساڈھے کریم صلی اللہ علیہ وسلم عام لوکاں دیاں محفلاں وچ جتھے وی جگہ مل جاندی بیٹھ جاندے۔ اپنے گوڈیاں نوں اپنے ساتھیاں توں اگے نہیں سن ودھاندے۔ محفل وچ آپ سرکار صلی اللہ علیہ وسلم کسے دی گل نوں وچوں کھدے نہیں سن بلکہ اودی پوری گل سن دے سن۔ ایسے طراں ساڈھے کریم آقا صلی اللہ علیہ وسلم جدوں کسے ول ویتخدے سن تے پوری نظر دے نال ویتخدے سن یعنی ٹیری اکھی اونہوں یا کسے نوں وی نہیں ویتخدے سن۔

ساڈھے کریم آقا صلی اللہ علیہ وسلم ہمیشہ السلام علیکم کہین تے ہتھ ملان وچ پہل فرمائی اے۔ پر سرکار کدی وی ہتھ ملا کے ہتھ واپس کرن وچ پہل نہیں کیتی سی۔ آپ انتظار کر دے سن کہ دوسرا کدوں تہاڈا ہتھ چھڈ دا اے۔ تاریخ گواہ اے کہ ساڈھے کریم صلی اللہ علیہ وسلم راہ دے وچ بچیاں تے کھیڈن والے بچیاں نوں اپے ای السلام علیکم کہین وچ پہل کر دے سن۔ اونہاں بچیاں نال گل بات کر دے نالے اونہاں نوں پیاروی کر دے سن۔

ساڈھے کریم آقا صلی اللہ علیہ وسلم جے کسی دی بیماری داسن لیندے تے اودا حال چال کچھن واسطے اوس دے گھر جاندے تے جدوں تیکر اوتندرست نہ ہو جاندا لوکاں کولوں اودے بارے وچ کچھدے ای رہیندے سن نالے اودے چنگے ہوون لئی اللہ پاک دے حضور دعاواں وی منگدے رہیندے۔

ساڈھے کریم تے عظیم آقا و مولیٰ صلی اللہ علیہ وسلم تحفہ بڑی خوشی دے نال قبول فرماندے سن۔ بھانویں اودھی قیمت کنی وی گھٹ کیوں نہ ہووے۔ ایہو ای نہیں بلکہ آپ سرکار صلی اللہ علیہ وسلم خود وی تحفے دیندے سن۔ جدوں ام المومنین سیدہ خدیجہ رضی اللہ عنہا فوت ہو گئیاں تے آپ اونہاں دیاں سہیلیاں نوں ہمیشہ تحفے دیندے رہیندے۔

ساڈھے کریم آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی پوری ظاہری زندگی اول تا آخر اللہ دے اُتے توکل تے

اعتماد دی مجسم تصویر سی۔ سرکار دو عالم صلی اللہ علیہ وسلم دی حیات اقدس نا صرف مسلماناں واسطے بلکہ ساری انسانیت واسطے ای مشعل راہ اے۔ سانوں چاہیدا اے کہ اسی سرکار دو عالم صلی اللہ علیہ وسلم دی حیات اقدس اُتے سوچیا کریئے تے آپ سرکار دیاں سنتاں اُتے پورا پورا عمل کریا کریئے۔

زیر نظر کتاب جناب سمیع اللہ برکت بر خودار نے بڑی محنت دے نال مجموعہ مرتب کیتا اے جس داتاں ”بہاراں مدینے دیاں“ رکھیا اے تے جناب سیف اللہ برکت ہوراں نے چھاپی اے۔ ایس دی وڈھی خوبی ایہہ ہے کہ ایس دے وچ صرف تے صرف پنجابی زبان دیاں نعتاں ای شامل نیں، ایس کم دی بڑے عرصہ توں لوڑھی سی کہ کسے اک کتاب وچ پنجابی نعتاں کٹھیاں لہھ جاون۔ اللہ تعالیٰ اپنے حبیب پاک صاحب لولاک صلی اللہ علیہ وسلم دے صدقے وچ لہ نہیاں بھراواں نوں ہمیشہ خوش رکھے۔ دنیاوی تے آسمانی بلاواں توں محفوظ رکھے تے ایسے طراں دین دا خدمت گزار بنائی رکھے۔

والسلام

خاکپائے سگ سگان کوئے مدینہ

سید ارتضیٰ علی کرمانی

بمقام البرہان اکیڈمی۔ الوہاب مارکیٹ ارو بازار لاہور

۲۱ شعبان المعظم ۱۴۳۱ھ

۲۶ جولائی ۲۰۱۰ء بروز منگل

☆=☆=☆

تقریظ

از جناب حضرت خواجہ غلام قطب الدین قطب فریدی چشتی گڑھی اختیار خاں

الحمد لله رب العالمین۔

مجھ ناچیز کو جب جناب صاحبزادہ سمیع اللہ برکت ناظم ادارہ کرمانوالہ بک شاپ اور جناب پیر سید ارتضیٰ علی کرمانی صاحب نے یہ کہا کہ پنجابی نعتوں کے ایک مجموعہ پر میں تقریظ لکھوں تو میں بیساختہ ہنس دیا اور کہنے لگا کہ شاہ جی بھلا مجھے پنجابی زبان پر عبور کہاں ہے جو میں کچھ لکھوں۔ مگر شاہ صاحب کا اصرار تھا کہ میں کچھ لکھوں۔

میں یہ عرض کرنا چاہتا ہوں کہ بے شک و شبہ یہ بات روزِ روشن کی طرح عیاں ہے کہ ہمارے آقا و مولیٰ محمد کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم تمام جہانوں کے نبی و رسول برحق ہیں چنانچہ آپ صلی اللہ علیہ وسلم کی شناخت کسی ایک زبان اور معاشرہ کے لئے مخصوص نہیں ہے۔ یہی وجہ ہے کہ دنیا کی شائد ہی کوئی ایسی زبان ہوگی کہ جس میں ہمارے آقا و مولیٰ صلی اللہ علیہ وسلم کی شناخت نہ ہوئی ہو۔

پنجابی زبان میں بھی ہمارے آقا و مولیٰ صلی اللہ علیہ وسلم کی بڑے ہی اعلیٰ پیمانے پر شناخت ہوئی ہے جس کی تعریف کرنا کسی کے بس کی بات نہیں ہے۔ ہاں یہ شعر ضرور اس پر صادق آتا ہے کہ

رتے کی دساں ، سیو اوس سرکار دے

اوتھے تے جنید جیسے دم وی نہیں مار دے

دسو خاں نی سیو اوتھے کون میں ناکاری آں

کتاب کا مسودہ دیکھ کر یہ احساس ضرور ہوا کہ محترم صاحبزادہ سمیع اللہ برکت نے

بڑی ہی عرق ریزی اور طویل ترین جستجو کے بعد تمام جدید و قدیم پنجابی نعتوں کو یکجا کرنے کا عظیم الشان کارنامہ سرانجام دیا ہے۔ اللہ کریم اپنے حبیب کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے صدقے ان پر اپنی خاص رحمتوں کا نزول فرمائے اور انہیں دین متین کی مزید خدمت کرنے کی توفیق عطا فرمائے۔ آمین

نیازمند

خواجہ غلام قطب الدین قطب فریدی

سجادہ نشین

آستانہ عالیہ حضرت خواجہ محمد یار فریدی

گڑھی اختیار خان رحیم یار خان

☆=☆=☆

تقریظ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الصلوة والسلام علیک یا سیدی یا رسول اللہ
 وعلی الک واصحابک یا سیدی یا حبیب اللہ
 دنیا کا دستور ہے کہ ہر کوئی اپنے محبوب کی تعریف کرتا ہے ہر چاہنے والا اپنے محبوب کے
 اوصاف بیان کرتا ہے۔ آج تک بے شمار عاشقان رسول ﷺ نے اس بات کا اعتراف کیا ہے کہ
 تیرے وصف بیاں ہوں کیسے تیری کون کرے گا بڑائی

بہت کچھ لکھنے کے بعد بالآخر اسے کہنا پڑا:

خدا کی عظمتیں کیا ہیں، محمد مصطفیٰ ﷺ جانیں
 مقام مصطفیٰ ﷺ کیا ہے، محمد ﷺ کا خدا جانے
 حضور ﷺ کا ذکر ہم کیا بلند کر سکتے ہیں جن کا ذکر خود رب تعالیٰ ورفعتنا لک ذکر کہہ
 کر بلند کر رہا ہے۔ تو کسی کے بس کی بات ہی نہیں کہ وہ ذکر رسول اللہ ﷺ بلند کرنے کا دعویٰ
 کر سکے ہاں البتہ ہر کوئی اپنی بساط کے مطابق کچھ حصہ ڈال رہا ہے۔

تھکی ہے فکر رسا اور مدح باقی ہے تمام عمر لکھا اور مدح باقی ہے

ورق تمام ہو اور مدح باقی ہے

حضرت کعب بن مالک رضی اللہ عنہ نے ایک دن حضور ﷺ کی بارگاہ میں عرض کیا کہ اللہ
 تعالیٰ نے شعر و شاعری کی بڑائی میں یہ آیت نازل فرمائی ہے۔ ”شعراء وہ ہیں جن کی گمراہ لوگ
 پیروی کرتے ہیں“ ان کے سوال کا مدعا یہ تھا کہ اب ایسی صورت شعر کہنا کیونکر روا ہوگا۔ حضور ﷺ
 نے ارشاد فرمایا: ”ایمان والے تلوار سے بھی جہاد کرتے ہیں اور زبان سے بھی“ پھر ارشاد فرمایا: ”
 قسم ہے اس ذات کی جس کے قبضہ قدرت میں میری جان ہے کہ کفار کے مقابلے میں تمہارا شعر
 پڑھنا تیرا انداز کی طرح ہے۔ یعنی اسلام اور پیغمبر اسلام کی مدافعت میں تم جو اشعار کہتے ہو وہ
 تیر کی طرح کفار کی سینوں کو گھائل کرتے ہیں۔“

حضرت کعب بن زہیر رضی اللہ عنہ پہلے کافر تھے۔ حضور ﷺ کے خلاف شعر لکھتے تھے۔ فتح
 مکہ ہو ان کا دل بدل گیا بھائی مسلمان ہو چکے تھے کعب ابن زہیر چھپ کر مدینہ منورہ میں آگئے
 کسی کے گھر رہے حلیہ بدل لیا چہرے پر چادر ڈال کر رکھتے۔ اس لئے کہ اگر صحابہ کرام کی نظر پڑ گئی
 تو نقصان کا اندیشہ تھا۔ مدینہ منورہ میں آ کر حضور ﷺ کے بارے میں پوچھا پتہ چلا آپ ﷺ مسجد
 میں تشریف فرما ہیں۔ مسجد میں آئے اجنبی بن کر مجلس میں بیٹھ گئے چہرے پر کپڑا ڈالا اجنبی بن
 کر پوچھا کہ کوئی شخص کافر ہو اور حضور ﷺ کے ہاتھ پر توبہ کرنا چاہے تو توبہ کی گنجائش ہے
 آپ ﷺ نے فرمایا ہاں ہے۔ پھر عرض کی اگر کسی نے حضور ﷺ کے خلاف لکھا ہو۔ شعر کہے ہوں

اس کی معافی کی گنجائش ہے۔ فرمایا ہاں ہے پھر پوچھا اگر کعب ابن زہیر جیسا شخص ہو تو بہ کرنا چاہتا ہو اس کی بھی معافی کی گنجائش ہے آپ ﷺ نے فرمایا ہاں اس کی بھی گنجائش ہے۔ آپ ﷺ کا ارشاد سن کر کعب بن زہیر نے چہرے سے چادر ہٹالی۔ ہاتھوں میں ہاتھ دے دیا عرض کی حضور ﷺ کعب ابن زہیر حاضر ہے۔ یار کی نگاہ کا شکار ہونے آ گیا ہے معافی مل جائے۔ بیعت کی آپ ﷺ نے ہاتھ اٹھا دیئے۔ بیعت کے بعد عرض کی حضور ﷺ نعت بھی لکھ کر لایا ہوں۔ اجازت ہو تو سناؤں۔ فرمایا سنا۔ لمبا قصیدہ تھا جس کا نام کعب ابن زہیر کا قصیدہ ”بانت سوار“ ہے سنایا جب اس شعر پر پہنچے: جس کا ترجمہ ہے ”مجھے خبر دی گئی کہ حضور ﷺ نے دھمکی دے بھیجی ہے کہ مجھے معاف نہیں کیا جائے گا لیکن میں نے کہا رسول اللہ ﷺ کی بارگاہ سے معافی اور عفو و درگزر کی بڑی امیدیں ہیں اور پھر کہا بے شک یہ رسول ﷺ نور ہیں اور انہی سے نور کی خیرات لی جاتی ہے۔ آپ کفر و ظالم کے علمبرداروں کے خلاف اللہ کی تیز دھار تلواروں میں سے ایک تیز دھار تلوار آب دار ہیں“۔ جب اس شعر پر پہنچے کہ آپ نور ہیں اور نور کی خیرات لی جاتی ہے تو آقا کریم مدنی تاجدار ﷺ پر حالت وجد طاری ہو گئی آپ ﷺ کے شانوں مبارک پر کالی کملی تھی۔ آپ نے شانوں سے کملی مبارک اتار کر کعب بن زہیر کی طرف پھینک کر فرمایا یہ کملی تمہیں تحفہ دیتا ہوں۔ آئمہ کہتے ہیں حضرت امیر معاویہ رضی اللہ عنہ نے بڑی کوشش کی کہ بیچ دیں۔ کعب ابن زہیر رضی اللہ عنہ نہیں مانے۔ آپ کی زندگی میں آپ کے خاندان میں وہ کالی کملی رہی۔ آپ رضی اللہ عنہ کے بعد خاندان والوں نے دے دی۔ پھر وہ خلفاء میں رہی پھر عثمانی ترکوں کے سلاطین تک رہی جب جنگیں ہوئی تو اس کملی کا صندوق اٹھا کر دستہ چلتا فتح یاب ہوتا۔ آج استنبول ترکی کے عجائب گھر توپ کاپی میوزیم میں سونے کے صندوق میں وہ کالی کملی رکھی ہوئی ہے۔

عزیزم سمیع اللہ برکت بہت خوش قسمت ترین انسان ہیں جنہیں گنج کرم اعلیٰ حضرت سید محمد اسماعیل بخاری رحمۃ اللہ علیہ المعروف کرماں والے کے کرم نے اسی عمر میں اتنا نواز دیا۔ انہوں نے اس سے پہلے بھی فروغ عشق رسول ﷺ کے لیے بہت خوبصورت کتابوں کا تحفہ پڑھنے والوں کو دیا۔ زیر نظر کتاب میں انہوں نے بڑی محبت کے ساتھ مشہور زمانہ پنجابی کلام کو ایک جگہ اکٹھا کیا اور یوں مختلف نعت گو شعراء کے گلستانِ نعت کے چیدہ چیدہ خوش رنگ خوبصورت پھولوں کا بڑا پیارا گل دستہ عاشقانِ رسول ﷺ کے لیے مرتب کر دیا اور یہ ایک بہت خوبصورت کاوش ہے اللہ تبارک و تعالیٰ ان کی اس سعی و کاوش کو قبول فرمائے۔ آمین

سگ مدینہ فقیر قادری
نقیب محفل میلاد بندہ ناچیز
محمد سلیم رضا قادری

تقریظ

ایک خوبصورت دستاویز ”بہاراں مدینے دیاں“

آج میں ایسے موضوع پر قلم کو حرکت دینے کی جسارت کر رہا ہوں کہ جس میں مو برابر کمی بیشی انسان کو کہیں کا نہیں چھوڑتی پھر اس موضوع پر تو ایک باب بھی مکمل نہیں ہو پاتا اور قلم ٹوٹ جاتے ہیں۔ البتہ کچھ فرشتہ صفت انسان اپنی بساط کے مطابق اس میں سے کچھ نہ کچھ حاصل کرنے کی سعادت سے ہمکنار ہو جاتے ہیں۔

مختلف اور متفرق نعت گو حضرات کے کلام کو یکجا کرنا جوئے شیر لانے کے مترادف ہوتا ہے اگر ایسے احباب ذی وقار کے اسماء کو ترتیب دے جائے تو (راقم کے مطابق) میری لائبریری میں موجود تقریباً 150 کے قریب لوگ ہیں ان میں میرے محسن و مربی اور مشفق سمیع اللہ برکت بھی شامل ہیں۔

ہر کام کا کوئی نہ کوئی پس منظر یا پیش منظر ضرور ہوتا ہے۔ میاں شیر محمد شر قپوری رحمۃ اللہ علیہ کے آستانہ سے فیض یاب حضرت پیر سید محمد اسماعیل شاہ بخاری رحمۃ اللہ علیہ مکرم و معظم کی نظر خاص سے مستفید حضرت پیر سید میر طیب علی شاہ بخاری مدظلہ العالی سجادہ نشین حضرت کرماں والا شریف کے در کے خوشہ چیں جناب سمیع اللہ برکت کو اللہ تعالیٰ نے بہت نوازا ہے۔ کیوں نہ ہو اتنی بڑی درگاہ بیکس پناہ سے فیض یافتہ اور پھر حضرت علی بن عثمان الہجویری المعروف حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ کے قدموں میں شب و روز بسر کرنے والے کے بخت کسی سکندر سے کم نہیں ہوں گے اور ایسی متبرک ہستی جب کسی کام کا سوچے تو وہ کام آنا فانا مکمل ہو جائے گا۔ البتہ اس میں وہ دوسروں کو شامل کرتے ہیں تاکہ دیگر احباب بھی فیضان اولیاء سے فیضی حاصل کر سکیں۔

نعتیہ انتخاب کی بات ہو رہی تھی سمیع اللہ برکت مدظلہ نے 2004ء میں ”بہار مدینہ“ ترتیب دی اور پھر ”کلام ریاض“ 2006ء میں، بعد ازاں دیوان ریاض، کلام میاں محمد بخش رحمۃ اللہ علیہ، کلام حضرت سلطان باہو رحمۃ اللہ علیہ، کلام حضرت بابا بلے شاہ رحمۃ اللہ علیہ، مجموعہ درود و سلام بحضور سرور کونین صلی اللہ علیہ وسلم قارئین اردو ادب کو نعتیہ تخلیقات کی صورت پیش کر چکے ہیں۔

اب انہوں نے پنجابی نعتیہ انتخاب کا بیڑا اٹھایا ہے جو کہ تکمیل کے مرحلے میں ہے ایسے کام نہ تو اتنے آسان ہوتے ہیں اور نہ ہی اتنی جلد مکمل ہو پاتے ہیں ایسے کاموں میں بڑوں بڑوں کا پتہ پانی ہو جاتا ہے پھر جا کر کہیں گوہر مقصود حاصل ہوتا ہے۔ بہر حال اعمال کا انحصار نیتوں پر ہوتا ہے اور پھر ایسے برگزیدہ لوگ جب کسی کام کی ٹھان لیں تو وہ کر گزرتے ہیں۔

راقم علمی تہی دامنہ کے ناٹے جو کچھ صفحہ قرطاس پر بکھیر چکا ہے۔ ممکن ہے احباب علم و دانش اس سے مختلف انداز بیان کے خواہش مند ہوں۔ بہر حال کتاب ”بہاراں مدینے دیاں“ سمیع اللہ برکت کی محبت اور عقیدت پر مبنی دستاویز ہے۔ احباب اس کو علم و ادب کے علاوہ محبت اور عقیدت کی کسوٹی پر پرکھیں گے تو آسانی ہوگی۔ یہ حسین کاوش بارگاہ سرور کونین صلی اللہ علیہ وسلم میں گر قبول افتدز ہے عز و شرف۔

راقم

محمد یوسف ورک

ناظم نعت لائبریری شاہد رہ، لاہور

۱۵ شعبان المعظم ۱۴۳۱ھ (شب برات)

☆=☆=☆

تقریظ

از: الحاج محمد رفیق ضیاء قادری نوشاہی

مدح سرور کونین سنت یزدانی ہے اور اس سنت کو ہر دور میں اللہ رب العزت نے اپنے برگزیدہ بندوں سے جاری رکھنا ہے۔ آپ ﷺ کا ذکر آپ ﷺ کی بعثت سے قبل بھی جاری و ساری تھا اور آپ کے اس محفل کون و مکاں میں جلوہ گر ہونے کے بعد سے آج تک اپنی پوری آب و تاب کے ساتھ جاری و ساری ہے اور تا قیامت رہے گا، اور کیوں نہ ہو کہ خود اللہ تعالیٰ نے قرآن کریم میں ارشاد فرمایا:

وَدَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ۔

ترجمہ: ”اے حبیب ہم نے آپ ﷺ کا ذکر آپ ﷺ کی خاطر بلند کر دیا۔“

اس ذکر کو بلند کرنے کے لیے ہر دور میں ہر قوم نے اپنے جذبات و عقیدت کا اظہار اپنے اپنے انداز میں کیا ہے۔

دیگر زبانوں کی طرح پنجابی زبان میں بھی مدحت سرور دو عالم ﷺ کی روایت بہت قدیم ہے۔ جس میں برصغیر کے عظیم روحانی بزرگوں کے کلام ہماری روحانی تسکین کا سبب ہیں ﷺ ان ہستیوں میں حضرت فرید الدین مسعود گنج شکر ﷺ، حضرت بابا بلھے شاہ ﷺ، شاہ حسین ﷺ، حضرت سلطان باہو ﷺ، حضرت خواجہ غلام فرید ﷺ، حضرت میاں محمد بخش ﷺ اور دیگر کے بعد موجودہ دور کے نعت گو حضرات نے بھی اپنے اپنے انداز میں نعت گوئی کی سعادت حاصل کی ہے جیسا کہ محمد اعظم چشتی صاحب ﷺ، محمد علی ظہوری قصوری صاحب ﷺ، نذیر حسین نظامی صاحب ﷺ (راقم کے استاد گرامی) عبدالستار نیازی صاحب ﷺ، سید ناصر حسین شاہ چشتی صاحب ﷺ مایہ ناز بزرگ نعت گو سردار احمد سردار و دیگر حضرات شامل ہیں ان کے علاوہ جناب حفیظ تائب ﷺ جیسی معروف و معتبر شخصیات کے بھی پنجابی کلام ہماری سماعتوں میں رس گھولتے ہیں۔

ان بزرگوں کے نقوشِ قدوم پر چلتے ہوئے اور اپنے والد گرامی صوفی اللہ دیتا ضیاء

قادری سے اکتساب فیض کرتے ہوئے راقم نے بھی پنجابی کلام پر طبع آزمائی کی ہے جو کہ بارگاہ رسالت صلی اللہ علیہ وسلم میں ”لکیاں نیں موجاں“ کی صورت میں مقبول ہوئی۔ میں اس مقبولیت کو اپنے لئے شفاعت رسالت صلی اللہ علیہ وسلم اور نجات اخروی کا سبب جانتے ہوئے بارگاہ ایزدی میں سر بچود ہوں۔ اور اس کی اشاعت کے لئے محترم المقام صاحبزادہ ذی وقار جناب سمیع اللہ برکت اور ادارہ کرمانوالہ بک شاپ کا تہہ دل سے شکر گزار ہوں کہ جن کی مہربانی اور شفقت سے یہ کتاب زیور طبع سے آراستہ ہوئی۔

زیر مطالعہ کتاب ”بہاراں مدینے دیاں“ اس سلسلے کی ایک حسین کڑی ہے جو محترم سمیع اللہ برکت اور ادارہ کرمانوالہ بک شاپ کے حصے میں آئی۔

یہ انتخاب پنجابی ادب میں ایک اچھا اضافہ ہے۔ راقم کو یقین ہے کہ یہ حضور داتا گنج بخش علی بن عثمان ہجویری رحمۃ اللہ علیہ کا فیضان نظر ہے جو اس کتاب کی صورت میں جلوہ گر ہے۔

میں دعا گو ہوں کہ اللہ رب العزت یہ انتخاب یہ کاوش اپنی بارگاہ عالیہ میں قبول فرمائے اور ادارہ ہذا کی دن دوگنی اور رات چوگنی ترقی کا باعث ہو اور آخرت میں نجات کا باعث ہو۔ آمین۔

راضی ایناں اُتے کملی والا اے
دین دا کم جو کردا کرمانوالہ اے

طالب دعا

خادم ویر رسالت مآب صلی اللہ علیہ وسلم گاہ اہلبیت

الحاج محمد رفیق ضیاء قادری نوشاہی

باغبانپورہ لاہور

☆☆☆☆☆

حمد باری تعالیٰ

اللہ دا نام لیئے مولا دا نام لیئے
 اک پل نہ غافل ہوئے صُح تے شام لیئے
 ہر شے دا خالق اللہ مالک تے رازق اللہ
 اوہدی عبادت کریئے اُس توں انعام لیئے
 مشکل نوں ٹالن والا سب نوں اوہ پالن والا
 بن کے ہمیشہ اس دے سچے غلام رہیے
 اللہ دا نام لیئے مولا دا نام لیئے
 نبیاں دا ناصر اللہ ولیاں دا رہبر اللہ
 اللہ دی راہ تے مریئے عالی مقام لیئے
 اللہ دا نام لیئے مولا دا نام لیئے
 رب دے پیارے اُتے ہاں عربی آقا اُتے
 رج رج درود پڑھیے کملی نوں تھام لیئے
 اللہ دا نام لیئے مولا دا نام لیئے
 دامن والیاں دا پھڑیئے اللہ نوں راضی کریئے
 توحیدی میخانے چوں بھر بھر کے جام لیئے
 اللہ دا نام لیئے مولا دا نام لیئے
 آکھاں امین آکھاں نال یقین آکھاں
 قائم توحید اُتے زندگی تمام رہیے

☆☆☆☆☆

کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا

کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا
 تو بادشاہ میں ہاں گدا رکھیں شرم مولا
 اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ
 کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا
 وی توں رحمان وی تو سلطاناں دا سلطان وی تو
 دنیا نوں بناون والا تو ایس دُنیا دا نگہبان وی تو
 تو ہے الہ تو کبریا تیرا کرم مولا
 کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا
 اے رحیم کریم علیم ربا توفیق عبادت دے مینوں
 محشر وچ صدقہ سوہنے دا سوغات شفاعت دے مینوں
 میں جیوندیا تکدا رہواں تیرا حرم مولا
 کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا
 میں چک کے بھار گناہواں دا میدان حشر جد جاواں گا
 جے تیری نظر کرم ہووے بخشش دی نعمت پانوواں گا
 ہووے عطا مینوں سدا تیرا کرم مولا
 کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا
 آسانی دین تے دُنیا دی اے مولا عطا فرما مینوں
 سوہنے دے شہر مدینے دا منگتا تے سگ رکھوا مینوں
 دنیا اُتے قائم رہوے میرا بھرم مولا
 کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا

میرے عملاں تے گل میںیں اوں مکنی
 گل تیرے کرم تے مکنی اے
 عاشق رہواں سرکار دا جنم جنم مولا
 کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا
 اک گناہ میرا ماں پپو دیکھے دیوے دیس نکالا
 لکھ گناہ میرا مولا دیکھے جیہڑا پردے پاون والا
 کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم مولا

معاف کریں تو مولا معاف کریں مولا عدل کریں نہ انصاف کریں

معاف کریں تو مولا معاف کریں عدل کریں نہ انصاف کریں
 نہ میں عمل کماواں نہ میں فرض نبھاواں
 پلے گن کوئی نہ جدوں سوچاں شرمانواں
 تیرے شان اچیری تے میں ٹیاں دی ڈھیری
 سن عرض توں میری مولا معاف کریں
 معاف کریں تو مولا معاف کریں عدل کریں نہ انصاف کریں
 اپنے ڈکھ نے اکو ڈکھ نال مرجاواں میں
 نظر کریں تے ڈوبدی ڈوبدی ترجاواں میں
 کی کراں کوئی راہ نظر نہ آوے مینوں
 تیرے باہجوں مولا کون بچاوے مینوں
 میرے چار چوفیرے ہوئے غماں دے ہنیرے
 ہن کردے سویرے مولا معاف کریں
 معاف کریں تو مولا معاف کریں عدل کریں نہ انصاف کریں

معاف کری چا سائیاں بول جو مندرا بولے
 توں ہے بے حد ڈاڈا تے میں لکھوں ہولی
 کردے دور بلاواں صدقہ شاہ مدینہ
 اپنے جوگی نہیں میں مینوں آزمائیں نہ
 جند بک بک روئی ہور عرض نہ کوئی کیمڑی بھل میتھوں ہوئی
 معاف کریں تو مولا معاف کریں عدل کریں نہ انصاف کریں
 نیکو کار تے حشر دیہاڑے بخشے جانیں
 میں جئے اوگنہاراں دے وی ہون ٹھکانے
 بھاڑ گناہواں دا جے میرا لے جاوے گا
 کرم تیری رحمت دا مولا پے جاوے گا
 تیرے در اُتے بہناں ایسے گل تے میں رہنا
 میں تے ایہو بس کہنا مولا معاف کریں
 معاف کریں تو مولا معاف کریں عدل کریں نہ انصاف کریں
 سب تیرے محتاج نہیں گورے ہون یا کالے
 ہوون جھگیاں والے پانویں محلاں والے
 صدقہ پنچتن پاک دا سب دے عیب لکاویں
 ساڈے جئے بے عملاں تے وی کرم کمانویں
 آئے بن کے سوالی لے کے جھولیاں خالی
 توں ایں دُنیا دا والی مولا معاف کریں

وگڑے سارے کم بناؤندا اللہ اے..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

وگڑے سارے کم بناؤندا اللہ اے
 ماڑیاں دی گل بناؤندا اللہ اے
 اے بختاں دے ماریو رب نون یاد کرو
 سٹے ہوئے لیکھ جگاؤندا اللہ اے
 پتھر دیوچ کیڑے نون وی فکر نہیں
 کیونکہ گھر گھر رزق پہنچاؤندا اللہ اے
 زخمی ہووے جد وی اندر بندیاں دا
 ویکھو آپے ای مرہم لاؤندا اللہ اے
 والضحیٰ دی صورت یارو دسدی اے
 سب تون پہلوں نعت سناؤندا اللہ اے
 ضیاء جو خدمت گار وے رب دے بندیاں دا
 اوس بندے تے کرم کماؤندا اللہ اے

☆☆☆☆☆

﴿الف﴾

اج سک متراں دی ودھیری اے..... (قبلہ عالم پیر سید مہر علی شاہ رحمۃ اللہ علیہ)

اج سک متراں دی ودھیری اے
 لوں لوں وچہ شوق چنگیری اے
 مکھ چند بدر شعثانی اے
 کالی زلف تے اکھ مستانی اے
 اس صورت نوں میں جان آکھاں
 سچ آکھاں تے رب دی شان آکھاں
 دسے صورت راہ بے صورت دا
 پر کم نہیں بے سوچت دا
 ایہا صورت شالا پیش نظر
 وچہ قبر تے پل تھیں جد ہوسی گزر
 یعطیک ربک داس تاں
 لچپال کریسی پاس اسان
 انہاں روندیاں تے کر لاندیاں تے
 اتے برودیاں مفت دکاندیاں تے
 سبحان اللہ ما اجملک
 کتھے مہر علی کتھے تیری ثناء

کیوں دلڑی اداس گھنیری اے
 اج نیناں لایاں کیوں جھڑیاں
 متھے چمکے لاٹ نورانی اے
 مخمور اکھیں ہن مدھ بھریاں
 جان آکھاں کہ جان جہان آکھاں
 جس شان توں شانناں سب بنیاں
 توبہ راہ کہ عین حقیقت دا
 کوئی ورلیاں موتی لے تریاں
 رہے وقت نزع تے روز حشر
 سب کھوٹیاں تھیں تدکھریاں
 فترضی تھیں پوری آس اسان
 واشفع تشفع صحیح پڑھیاں
 لکھ واری صدقے جانڈیاں تے
 شالا وت وی آون اوہ گھڑیاں
 ما احنک ما اکملک
 گستاخ اکھیں کتھے جا اڑیاں

اے بھی اوہ پیاں دسدیاں سانوں..... (حضرت پیر سید مہر علی شاہ رحمۃ اللہ علیہ)

اے بھی اوہ پیاں دسدیاں سانوں ماہی والیاں ٹاہلیاں
 نال خوشیاں دے رل مل جتھے راتاں کالیاں چالیاں
 ارے تھیں اوہ ہے اریرے ہے پریرے پرے تھیں
 بے شک آپے آپ ہے اساں سکھے جھوکاں بھالیاں
 رات وچہ دیہنوں دیکھ سمجھے گُل شے ہَالِکُ
 کجھ نہ وچہ سب کجھ ہے ڈٹھرا ایہہ بیرنگی چالیاں
 جے آکھاں توں دسا ناہیں تیرے بن پھر کون ہے
 روپ کس دا میں دساں دیویں جو توں ہی دکھالیاں
 ہے جو تزیہہ عین تشبیہہ جمع حق مشہود ہے
 کرم کیتا غوث اعظم اپنے سردیاں والیاں
 پاکے گل وچہ پچیاں زلفاں دے میں روندی وتاں
 ساوی پیلی ہو رہیاں گیاں سرخیاں تے لالیاں
 رہندیاں پل پل سگاں، دم دم اڈیکاں تیریاں
 گنڈو لا کے ٹرگیوں سجاں پرتیاں نہ پالیاں
 جہات پاکے ول گیوں ساری رین گزری روندیاں
 نین برن زار رجم جھم جیویں بدلایاں کالیاں
 فِي الْمَنَامِ قَدْ نَفَضْتُ عَلَيَّ مَنِيَّتِي
 اَرِي فُضْلًا جَمَّا لَكَ فَا رَحِمِي فِي الْعَيَّانِ
 دل دا وہڑا اکھیاں داد وہاں نوں انتظار
 قدم پاویں جیوندیاں جیوندیاں تدہون خوشحالیاں
 دیکھ لو رج رج کے اکھيو کجھ وساہ نہیں دم دا
 تاہیں اوہ پیاں دسدیاں سانوں ماہی والیاں ٹاہلیاں
 مہر ہے ساری علی دی شک نہ رہیا اک ذرہ
 تاہیں اوہ پیاں دسدیاں سانوں ماہی والیاں ٹاہلیاں

ایہہ نور دا اے خزینہ یارو..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

ایہہ نور دا اے خزینہ یارو ، درود پڑھ تو سلام پڑھ تو

دعا دا ہے ایہہ قرینہ یارو ، درود پڑھ تو سلام پڑھ تو

پڑھن نبی دے غلام لکھاں ، درود پڑھ تو سلام پڑھ تو

جے ویکھنا اے مدینہ یارو ، درود پڑھ تو سلام پڑھ تو

غماں دے ات ڈوہنگے ، بحر و چوں ستم دی منہ پائی لہر و چوں

بچونا اے جے سفینہ یارو ، درود پڑھ تو سلام پڑھ تو

درود پڑھ تو امر رہو گے ، تے قبر وچ باخبر رہو گے

جے مر کے چوہندے او جینا یارو ، درود پڑھ تو سلام پڑھ تو

صفر ہوے بھاویں ہووے رمضان رجب محرم تے بھاویں شعبان

کوئی وی ہووے مہینہ یارو ، درود پڑھ تو سلام پڑھ تو

کڈورتاں دا حساب مکے غماں دا نازش عذاب مکے

جے صاف رکھنا اے سینہ یارو ، درود پڑھ تو سلام پڑھ تو

آمنہ دے گھر آون والا سب توں..... (سید ناصر حسین چشتی)

آمنہ دے گھر آون والا سب توں سوہنا صلی اللہ علیہ وسلم ایں

بھاگ فرش نوں لاون والا سب توں سوہنا صلی اللہ علیہ وسلم ایں

منزل اتے بڈھری مائی پہنچ کے بولی سی

میرا بھار اٹھاون والا سب توں سوہنا صلی اللہ علیہ وسلم ایں

ذکر حضور صلی اللہ علیہ وسلم دا رل مل کرنا عین عبادت جے

گیت حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے گاؤں والا سب توں سوہنا صلی اللہ علیہ وسلم ایں

مولیٰ علی نے مہر دا سورج ویکھ کے فرمایا

سورج موڑ لیاون والا سب توں سوہناصلیٰ علیہ السلام ایں

پاک نبی صلیٰ علیہ السلام دے نام دے اتوں وچ مدینے دے

سارا مال لٹاؤن والا سب توں سوہناصلیٰ علیہ السلام ایں

ست کھجوراں دسترخوان تے رکھ کے رب دی سوں

ساری فوج رجاؤن والا سب توں سوہناصلیٰ علیہ السلام ایں

چنگیاں نوں تے ہر کوئی اپنا بیلی کہندا اے

مندیاں نوں گل لاؤن والا سب توں سوہناصلیٰ علیہ السلام ایں

کیر کے اتھرو غاراں اندر دوزخ نوں

چھٹے مار بجھاؤن والا سب توں سوہناصلیٰ علیہ السلام ایں

انج تے لکھاں سوہنے نے پر پیں دیں ناصر دُنیا تے

رحمت بن کے آؤن والا سب توں سوہناصلیٰ علیہ السلام ایں

اکھیاں وچ سوہنے ماہی دی تصویر و سائی پھرناں واں.....

اکھیاں وچ سوہنے ماہی دی تصویر و سائی پھرناں واں

کی جانن لوکی دل وچ کی درد لکائی پھرناں واں

تیرے ناں دی مالا گل پا کے سارے جگ دیاں خوشیاں ٹھکرا کے

جیہڑا درد دتا تیری فرقت نے سینے نال لائی پھرناں واں

تیرا ذکر کر ہندیاں تھکدا نہیں کسے غیر ولے میں تکدا نہیں

جس دن دی خاک مدینے دی اکھیاں وچ پائی پھرناں واں

کوئی او گنہار نہیں میرے جیا کوئی پردہ پوش نہیں تیرے جیا

ایسے لئی تیری رحمت تے امید میں لائی پھرناں واں

اوہدے کرم بناں گل مکنی نہیں اوہدے باجھ لکایاں لکنی نہیں

جیہڑی گٹھڑی عیباں دی طاہر میں سر تے چائی پھرناں واں

اساں نور نبی نوں کہنا ایں اساں نور نبی نوں..... (محمد ثاقب)

اساں نور نبی نوں کہنا ایں اساں نور نبی نوں کہنا ایں
 جگ وچ اُسدا چانن یارو محشر دے تک رہنا ایں
 منگتے جن تارے نبی دے منگتے عاشق سارے نبی دے
 جہڑے منگتے پاک نبی دے اوہنوں کسے کی کہنا ایں
 پاک نبی دیاں اچیاں شاناں دھماں پیاں وچ جہاناں
 نام نبی دا جھنڈا یارو محشر دے تک رہنا ایں
 عظمت والا نام نبی دا رحمت والا نام نبی دا
 سانوں آسرا حشر دیہاڑے پاک نبی دا رہنا ایں
 عاشق نور نبی نوں من دے ہر تھاں جھنڈے نبی دے گڈ دے
 نور نبی نوں من دے جہڑے قبریں سلامت رہنا ایں
 ایہو دُنیا چار دیہاڑی سچی اللہ نبی دی یاری
 اللہ نبی دا ذکر توں کر لے اک دن قبریں پینا ایں
 جشن میلاد دی محفل یارو جشن معراج دی محفل یارو
 سنیاں مناؤندیاں رہنا ایں منکراں سڑ دیاں رہنا ایں
 ثاقب آقا دے گن گالے اپنے دل نوں سنا لے
 رحمت والے موتی تیری جھولی چہ پیندیاں رہنا ایں

آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں..... (سید ناصر حسین چشتی)

آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں
 پھلاں دا جواب نہیں بہاراں دا جواب نہیں
 ودھ ودھ کر دے سی حملے کفار تے
 آفریں تیریاں غلاماں دے ایثار تے

رب کہندا اوہناں اسواراں دا جواب نہیں
 آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں
 قربان صدقے دتے وارے وارے ہوندے سی
 سامنے کھلوکے جھڑے جالیاں دے روندے سی
 اوہناں دیاں عرضاں پکاراں دا جواب نہیں
 آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں
 آکے تیری ذات دے دوالے گھم لیندے سن
 کدی ہتھ پاک کدی جوڑے چم لیندے سن
 اوہناں تیرے سبحان تے یاراں دا جواب نہیں
 آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں
 جہاں تیرا ہوکے زندگی گزاراں اے
 جہاں تقدیر تیرے بوہے تے سواریاں اے
 ولیاں دے سارے درباراں دا جواب نہیں
 آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں
 ناصر اوہناں لکھاں تے ہزاراں دا جواب نہیں
 آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں

اُج خوشیاں عرشاں فرشاں تے مختار.....

اُج خوشیاں عرشاں فرشاں تے مختار محمد صلی اللہ علیہ وسلم آئے نے
 کہیا کعبے وی سبحان اللہ سرکار محمد صلی اللہ علیہ وسلم آئے نے
 اُج صدقے ہوکے رب آکھے دلدار محمد صلی اللہ علیہ وسلم آئے نے
 جس نوح دی بیڑی پار کیتی جس بلدی اگ گلزار کیتی
 نبیاں دے سروی جھک گئے نے سرکار محمد صلی اللہ علیہ وسلم آئے نے

گھر عبداللہ دے چن چڑھیا آج بھاگ حلیمہ دا لڑیا
 ہویاں خوشیاں آج یتیمیاں نوں غمخوار محمد ﷺ آئے نے
 آیا سورج لگ گئے چن تارے رب موتی رحمتاں دے دوارے
 بدلے قانون زمانے دے سالار محمد ﷺ آئے نے
 کھلیا میخانہ وحدت دا آیا مسلم ویلا رحمت دا

اک لکھ تے چوڑی ہزار وچوں..... (جناب اصغر)

تیرا پایا تے کسے نے پایا ای نہیں
 تیرے جیہا تے مائی نے جایا ای نہیں
 تیرے جسم مقدس دا سایا ای نہیں
 عطر ایہو جیہا کسے بنایا ای نہیں
 آقا تینوں تاں کسے پڑھایا ای نہیں
 ایڈا کسے نوں ہور وڈیا یا ای نہیں
 کسے ہور دے تائیں بنایا ای نہیں
 ہور نبی تے کوئی بلایا ای نہیں
 تیرے باجھ تاں عرش سجایا ای نہیں
 کسے نبی نوں کول بٹھایا ای نہیں
 رب موسیٰ نوں جلوہ دکھایا ای نہیں
 تیرے کولوں تے پردہ کرایا ای نہیں
 رب کسے نے ہور منایا ای نہیں
 ایڈاں پلٹی کسے دی کایا ای نہیں
 عاصی امت نوں آقا بھلایا ای نہیں

اک لکھ تے چوڑی ہزار وچوں
 تیری ذات دی سونہہ میں سچ دساں
 والضحیٰ مکھڑا تے واللیل زلفاں
 تیرے مڑھکے توں عنبر تے عطر واراں
 امی لقب تیرا جگ جاندا اے
 حامد ، محمود ہے ذات تیری
 قاسم رب نے سب خزانیاں دا
 مولا عرش مقدس تے باجھ تیرے
 تیرا ذکر تاں رب جلیل کردا
 کیتی توے ہزار کلام مولا
 مینوں وادی طوبے دا یاد قصہ
 گنت کنز ادیاں چادر اں چاک ہویاں
 امت واسطے رو رو کے وچہ غاراں
 جدّاں عرب دی رب تقدیر پلٹی
 واصل حق دے نال بی ہوکے تے

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
 اُچی شان آن تیرے نواسیاندی
 چڑھ کے نیزے دی انی تے سونہہ تیری
 لے کے آیا توں جویں قرآن آقا
 صدقے جاواں خلق عظیم اتوں
 ادواں نبی تاں سارے محبوب ہوئے
 مارن والیاں تائیں دعا دیویں
 گنہگار کوئی حشر میدان اندر
 اصغر کملی دے پٹھاں جے جالکیاں
 تیرے ہاتھ تاں رب فرمایا ای نہیں
 جھگا انج تاں کسے لٹایا ای نہیں
 انج کسے قرآن سنایا ای نہیں
 انج کوئی پیغام لیایا ای نہیں
 آقا سمجھیا کوئی پرایا ای نہیں
 تیری شان نوں کوئی اڑایا ای نہیں
 کسے اتے بی قہر کمایا ای نہیں
 تیرے بناں تے جانا چھڑایا ای نہیں
 تے فرشتیاں نے کہنا آیا ای نہیں
 صل علی حبیبنا صل علی محمد
 صل علی شفیعنا صل علی محمد

آمنہ دے گھر خدا دے کل نظارے آگئے..... (حافظ محمد حسین)

آمنہ دے گھر خدا دے کل نظارے آگئے
 پہلے احمد صلی اللہ علیہ وسلم پھر محمد صلی اللہ علیہ وسلم بن کے پیارے آگئے
 مرحبا صل علی دی ہر طرف ہی گونج اے
 عاجزاں تے بے کساں دے اج سہارے آگئے
 مختلف شکلاں دے اندر جوسی چمکاں مار دے
 مصطفیٰ دی شکل وچ جلوے اوہ سارے آگئے
 چمکیا اے جن وحدت دا تے پھیلی روشنی
 حق دے بدلاں پٹھ باطل دے ستارے آگئے
 زلف ہے واللیل تے والفجر دی سونہی جبیں
 نوری نوری دیکھ چہرے نوں نظارے آگئے

دید لئی آوندے تے جاندے ملک حوراں عرش توں
 قدم چمن واسطے فلکاں دے تارے آگئے
 آقا نے حافظ جدوں دتا سہارا آن کے
 ڈبڈے ڈبڈے مردے مردے سب کنارے آگئے

ان شاء اللہ یار مدینے جاواں گے..... (عبدالستار نیازی)

ان شاء اللہ یار مدینے جاواں گے
 ایدھر اودھر ایویں وقت کھنجاؤ ناں
 جہدی دیدنوں عرشی آوندے جاندے نے
 پھل مہکن گے اکدن ایناں سدھراں دے
 اللہ دے محبوب نے کرم کماؤناں ایں
 ایسں ہاں لا کے بیٹھے تاہنگ مدینے دی
 یار نیازی نت تیاری رکھ اپنی
 جاواں گے سو وار مدینے جاواں گے
 پالتو نبی نال پیار مدینے جاواں گے
 اوہ ویکھن دربار مدینے جاواں گے
 لٹن موج بہار مدینے جاواں گے
 سارے اوگنہار مدینے جاواں گے
 جد سدیا سرکار مدینے جاواں گے
 رہ گئے نے دن چار مدینے جاواں گے

آکے گھروچ آمنہ دے رنگ لایا نور نے..... (جناب اکبر وارثی)

آکے گھروچ آمنہ دے رنگ لایا نور نے
 مٹ گئی ظلمت جدوں جلوہ دکھایا نور نے
 نور نے گھلایا بنا کے نور نوں خیر البشر!
 رحمۃ اللعالمین دا لقب پایا نور نے
 شوق ہو یا ملندا تے گھل کے جبرائیل نوں
 نور نوں عرش معلیٰ تے بلایا نور نے
 تاریاں نوں چن نوں سورج نوں نالے برق نوں
 خیر اپنے نور دا سمھناں نور پایا نور نے

پیار تھیں ، اخلاص تھیں، اخلاق تھیں، انصاف تھیں
 خاکیاں نوں درتے خالق دے جھکایا نور نے
 بجھ گئے آتش کدے ٹھنڈے ہوئے دکھیاں دے دل
 رحمتاں دا ابرّ جس دم آ وسایا نور نے

آئی پسند اللہ نوں صورت حضور دی..... (حافظ محمد حسین)

آئی پسند اللہ نوں صورت حضور دی
 تائیوں تے آپ کردا اے مدحت حضور دی
 لا لا کے زور تھک گئے دُنیا دے فلسفی
 آئی اونہاں دی سمجھ نہ رفعت حضور دی
 سر رکھدے اوہدے پیراں تے دُنیا دے تاجدار
 جس جس نوں وی چڑھ گئی ہے رنگت حضور دی
 سمجھاں گا میری موت نوں ہے زندگی ملی
 وقتِ نزع بے ہوگئی زیارت حضور دی
 قہر و غضب توں رب دے میدانِ محشر وچ
 مینوں بچا کے لے گئی نسبت حضور دی
 محشر چہ کر کے اکٹھیاں ایہہ امتاں تمام
 ظاہر ہے کرنی رب نین عظمت حضور دی
 کوئی وی ہور روگ نہیں مینوں خدا دی سونہہ
 ماری ہے جاندی حافظ نوں فرقت حضور دی

☆☆☆

آکھیں سوہنے نوں وائے نی..... (عبدالستار نیازی)

آکھیں سوہنے نوں وائے نی جے تیرا گزر ہووے
میں مر کے وی نہیں مردا جے تیری نظر ہووے

دم دم نال ذکر کراں میں تیریاں شانناں دا

تیرے نام توں وار دیاں جہنی میری عمر ہووے

جے جین دا چا رکھناں توں راہیا مدینے دیا

سوہنے دے دوارے تے مر جاویں جے مر ہووے

اوبدی ذات تے ہر ویلے پھل چڑھدے دروداں دے

چہچا میرے سوہنے دا پیا شام و سحر ہووے

دیوانیو بیٹھے رہو محفل نوں سجا کے تے

شاید میرے آقا دا ایتھوں وی گزر ہووے

ایہو کردا اے جی میرا ملے اذن حضوری دا

سرکار دی چوکھٹ تے کدی میراوی سر ہووے

کیوں فکر کرے دل وچہ ماسہ وی اگیرے دا

انہوں ستے ای خیراں نے جیہدا سائیں مگر ہووے

وہ کیسیاں گھڑیاں سن مہمان ساں سوہنے دے

دل فیر دی کردا اے طیبہ دا سفر ہووے

زر پر دیاں سب گلاں ایہہ تے ایویں فسانے نے

اوبدے در تے میں جا پہنچاں جدوں اوبدا امر ہووے

ایہو دل چہ نیازی دے اک آس چہد کی اے

سرکار دے دیس اندر کتے میرا وی گھر ہووے

اگو تاہنگ مدینے جاون دی کوئی دل..... (حافظ محمد حسین)

اگو تاہنگ مدینے جاون دی کوئی دل دی حسرت ہور نہیں
 ہن سوہنیاں تیری مرضی اے میرا تے کوئی زور نہیں
 تیرے نام دے تذکرے فرشاں تے تیرے حسن دے چہرے عرشاں تے
 کوئی تھاں نہیں جس تھاں تے تیرے عشق دا سوہنیا شور نہیں
 میرا دل ایہہ کہندا حوصلہ رکھ سوہنے دا بلاوا آئے گا
 پر کی کرینے بے صبری دا دل وچوں جاندا چور نہیں
 میرا روپ بھی نہیں میرا رنگ وی نہیں مینوں پیر مناون دا ڈھنگ وی نہیں
 میرا عشق وی رومی ورگا نہیں میری جامی ورگی ٹور وی نہیں
 دُنیا دے اندر ہون گے ہوراں دے ہور سہارے وی
 میرا تے آقا باجھ تیرے کوئی وی سہارا ہور نہیں
 تیری قبر تے آکے اے حافظ پئی دُنیا بالے لکھ دیوے
 جے دل وچ عشق نبی دا نہیں تیری روشن ہونی گور نہیں

اوہ حبیب خدا سرورِ انبیاء جس دا..... (اعظم چشتی)

اوہ حبیب خدا سرورِ انبیاء جس دا صدیاں توں سی انتظار آگیا
 سکے ہوئے چمن وچ بہار آگئی روندے ہوئے دلاں نوں قرار آگیا
 جس دی خاطر بچھایا گیا فرش نوں جس دی خاطر سجایا گیا عرش نوں
 جس دی خاطر بنائے گئے دو جہاں بن کے لولاک دا تاجدار آگیا
 دردِ دل دے مرے چین پاون نہ کیوں غم میرے دل دے خوشیاں مناون نہ کیوں
 زخمِ دل دے مرے مسکراون نہ کیوں، میرا دردی مرا غم گسار آگیا
 ایس دُنیا دی توقیر نوں کیہہ کراں ایس دنیاوی جاگیر نوں کیہہ کراں
 میرے اُتے خدا دا کرم ہوگیا میرے حصے محمد ﷺ دا پیار آگیا
 میرے جگراتیاں دا صلا مل گیا رونا اعظم مرا میرے کم آگیا
 ناز کیوں نہ کراں اپنی تقدیر تے وچ غلاماں دے میرا شمار آگیا

اج خالق دا دلدار آیا اج نبیاں دا سردار آیا..... (اعظم چشتی)

اج خالق دا دلدار آیا اج نبیاں دا سردار آیا
 اج امت دا غم خوار آیا اج دو جگ دا مختار آیا
 بھلیاں نوں رستے پون لئی ستیاں ہویاں نوں جگون لئی
 مینہہ رحمت دا بر سون لئی اوہ بن کے ابر بہار آیا
 ہر پاسے نور و نور ہویا ہر ذرہ ذرہ طور ہویا
 صدیاں دا ہنیرا دُور ہویا اک ایسا نور انوار آیا
 جنہیں غیر دلوں سانوں موڑنا ایں ساڈا رشتہ رب نال جوڑنا ایں
 دل کفر تے شرک دا توڑنا ایں، اَج اوہو رب دا یار آیا
 امت دے درد و تَدَوْن والا غاراں وچ بہہ بہہ رون والا
 اساں عاصیاں نوں بخشون والا ساڈے دل دا دھون غبار آیا
 اج جھک گئے بت بُخائیاں دے بوہے بندہوئے میخانیاں دے
 پڑھ نفل اعظم شکرانیاں دے اج رحمتاں والا وار آیا

اُس نگری نوں کوہِ طور آکھو..... (اعظم چشتی)

اُس نگری نوں کوہِ طور آکھو جہدے وچ سجناں دا پھیرا اے
 اوہ دل وی عرش معلیٰ اے جیہڑے دل وچ یار دا ڈیرا اے
 تَساں سانوں مکھ وکھلاوئاں نہیں اساں دید بناں ایستھوں جاوئاں نہیں
 اساں نت نت جگ تے اونا تنیں ساڈا جوگیاں والا پھیرا اے
 جیہڑے عشق ترے نے پُور کیتے ترے نیناں نے مخمور کیتے
 اونہاں دل دُنیا توں دُور کیتے اونہاں بھل گیا میرا تیرا اے
 نہ علماں وچ پھسا سانوں کوئی یار دی گل سُناسانوں
 اوتھے علم دا سِلّہ نہیں چل دا جتھے عشق ہراں دا ڈیرہ اے

میری آس اُمید دی دُنیا وچ تیری یاد دا دیوا بلدا اے
 اے محبوباں دیا محبوبا ایہہ سارا ای چائن تیرا اے
 چل اعظم اوتھے چل ویتے جتھے یاردا اونا جانا اے
 اس بستی دے وچ رہنا کیہہ جتھے سجناں باجھ ہنیرا اے
 اج ماہی میرا عرشاں تے معراج مناون (اعظم چشتی)

اج ماہی میرا عرشاں تے معراج مناون چلیا اے
 اس سستی ہوئی اُمت دی قسمت نوں جگاوں چلیا اے
 اللہ نوں اپنی امت دے دکھ درد سناون چلیا اے
 نالے دید دے پیاسے عرشیاں نوں دیدار کراون چلیا اے
 اوہ محرم راز حقیقت دا سر پہن کے تاج شفاعت دا
 اج راتو راتیں بن ٹھن کے امت بخشاوں چلیا اے
 اٹھو او خوش قسمت بیمارو سنو او خوش بخت گنہگارو
 محبوب خدا بدکاراں دی بگڑی نوں بناون چلیا اے
 اوتھے طور دے اُتے موسیٰ نوں سی حکم نعلین اتارن دا
 ایتھے جوڑیاں نال حبیب ساڈا اج عرش سجاون چلیا اے
 دجھوں لوکی خاکی آکھدے سَن جنھوں اپنے ورگا جان دے سَن
 اوہ خاکی دیکھو نُوریاں نوں اج سبق پڑھاون چلیا اے
 اعظم معراج بہانہ اے دراصل اوہ والی عرشاں دا!
 دونہہ نوراں نوں اک جا کر کے اَج دُوئی مٹاوں چلیا اے

اوہ وی ویلا آوے یار میں مدینے ہوواں ہا..... (عبدالستار نیازی)

اوہ وی ویلا آوے یار میں مدینے ہوواں ہا

جے کر کرم کرن سرکار میں مدینے ہوواں ہا

تیرے شہر طیبہ آواں سبز گنبد نوں ویکھی جاواں

بھانویں مل جاون دن چار میں مدینے ہوواں ہا

جے ہووے سرکار دی مرضی بن کے نوکر بن کر رواں میں دروی

دیواں ساری عمر گزار میں مدینے ہوواں ہا

محبوباً مدنی منٹھارا درد و نڈاون والیا یارا

آوے کرما والا وار میں مدینے ہوواں ہا

من گھن میں تیزی دیاں عرضاں ہجر دیاں مک جاون مرضاں

تیرا ہو جاوے دیدار میں مدینے ہوواں ہا

غم دی لہر وچ ڈب جاواں واسطہ آل تری دا پاواں

میرا کر دے بیڑا پار میں مدینے ہوواں ہا

کردے سوہنیا کرم نوازی ترے درتے آوے نیازی

ترا وسدا رہوے دربار میں مدینے ہوواں ہا

اچا سچا سوچ دا معیار ہوناں چاہی دا..... (عبدالستار نیازی)

اچا سچا سوچ دا معیار ہوناں چاہی دا

اللہ دے حبیب نال پیار ہوناں چاہی دا

سانوں یار غار نے ایہہ دسیا اے دوستو

سب کچھ سوہنے توں نثار ہوناں چاہی دا

حضرت صدیق دے ایہہ دل دی تمنا سی

یار نال یار دا مزار ہونا چاہی دا

ساڈے اُتے ہو جان اللہ ایہہ عنایتاں

جیوندے جیوندے سوہنے دا دیدار ہوناں چاہی دا

جیہڑے تیرے ناں دیاں محفلاں سجاوندے

اوہناں بیلیاں دا بیڑا پار ہوناں چاہی دا

ناں لواں جدوں تیرا میرے من موہنیاں

بناں پیتے اکھاں چہ خمار ہوناں چاہی دا

یاد کرو جیہڑے ویلے اپنے غلاماں نوں

ساڈا وی غلاماں چہ شمار ہوناں چاہی دا

لج پال سوہنے دیاں نظراں دے سامنے

گھر ہوناں چاہی دا مزار ہونا چاہی دا

دم دم خیر منگے جیہڑا تیرے دم دی

دُنیا چہ ایسا وی کوئی یار ہوناں چاہی دا

لباں تے نیازی ہون ساہ جدوں آخری

اوس ویلے سوہنے دا دیدار ہوناں چاہی دا

ایہہ دَہرتی نہ ہندی ناں اسمان ہندا..... (محمد یوسف نگینہ)

جے پیدا نہ عرشاں دا مہمان ہندا

ناں جنت ناں جنت دا سامان ہندا

محمد دے ہونے تھیں ہوئے نیں سارے

ناں ظاہر کدی آپ رحمان ہندا

تے چن اوہدی انگلی تے نچ نچ وکھاوے

جدھر کملی والے دا فرمان ہندا

اوہ آدم بھی ہے پر ہے آدم توں اقدم

بناں پنج کیویں گلستان ہندا

ایہہ دَہرتی نہ ہندی ناں اسمان ہندا

ناں شمس و قمر کہکشاں ناں ستارے

ایہہ جلوے ایہہ منظر ایہہ رنگین نظارے

جے پیدا نہ ہندا محمد پیارے

پنگھوڑے چہ جد سوہنا انگلی ہلاوے

تے پارے دے وانگوں پیا دوڑ لاوے

اوہ ہر شے دا جوہر تے اصل دو عالم

جے سورج نہ ہندا نہ ہندیاں شعاداں

ٹھکانا نہ کر جھلیا محدود اُس دا
 ہے پتے دی رگ رگ چہ ظہور اس دا
 خدا کیتا مختارِ کل مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم نوں
 جو حاکم نہ منے حبیبِ خدا نوں
 کرم جے نہ ہندا میرے مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم دا
 ناں یوسف گنینہ لگاندا گنینے

ہے ہر ذرے وچ نور موجود اُس دا
 کیوں توں اینویں جاندا ایں خیران ہندا
 غلام اوہدا کر دتا ارض و سما نوں
 کدی اوہدا کامل نہ ایمان ہندا
 ناں لگ دا پتہ ابتدا انتہا دا
 ناں مضمون ہندا ناں عنوان ہندا

اللہ ہو، اللہ ہو، دل پاوے جلیاں.....

اللہ ہو ، اللہ ہو، دل پاوے جلیاں
 مینوں کرونی تیار گل پاؤ پھلاں دے ہار
 حاجی چلے نے مدینے آگ بھڑ کے میرے سینے
 حاجی کر دے نے طواف نالے چم دے نے غلاف
 خانے کعبہ دے مینار جتھے لگی اے بہار
 صفامر وہ دے چو فیرے حاجی لیندے سات پھیرے
 اللہ ہو ، اللہ ہو، دل پاوے جلیاں

مینوں سوہنے نے بلایا میں مدینے چلی آں
 مینوں ملو وار وار میں مدینے چلی آں
 لگی ہوئی آگ نوں بجاون چلی آں
 میں وی کعبے دا غلاف ہن چمن چلی آں
 اس لگی ہوئی بہار نوں میں دیکھن چلی آں
 بی بی ہاجرہ دی سنت میں نبھاون چلی آں
 مینوں سوہنے نے بلایا میں مدینے چلی آں

ایہہ خواہش ہے مدت دی دربار ویکھاں..... (اعظم چشتی)

ایہہ خواہش ہے مدت دی دربار ویکھاں
 خدا جے دکھا دے مدینے دی بستی
 جے اسمان ول کوئی ویکھے قمر نوں
 خدا نے عطا کیتا اوہ حُسن تینوں
 مرے سارے دکھ دُور ہو جان اعظم

مدینے دی گلیاں تے بازار ویکھاں
 تے ساری خدائی دا مختار ویکھاں
 تے میں اپنے آقا دے رخسار ویکھاں
 نہ رجاں کدی بھاویں لکھ وار ویکھاں
 جے اکھیاں دے نال اپنا غم خوار ویکھاں

آقا سد لے مدینے تے ٹر گئے کنے سفینے..... (خرم شہزاد)

آقا سد لے مدینے تے ٹر گئے کنے سفینے
 تے سد لے سب نوں مدینے تے سد لے ایسے مہینے
 اللہ اللہ کہو اللہ اللہ ، اللہ اللہ کہو اللہ اللہ
 پاک محمد ﷺ نے پیارے دو جہاناں دے سہارے
 عرش وی صل علی پکارے تے رل مل کرو دعاواں
 مدینے نوں جاییے سارے اللہ اللہ کہو اللہ اللہ

دل دیاں سدھراں لے کے مدینے نوں میں جاواں
 جا کے سنگِ اسود نوں چماں تے حال سناواں
 جالی اکھیاں نال لاواں پی کے زم زم دا پانی
 میں دل دی پیاس بجھاواں اللہ اللہ کہو اللہ اللہ

دو جہاناں دے والی آپ دی کملی ہے کالی
 آپ دا رتبہ ہے عالی آپ دی شان نرالی
 میں تیرے در دا سوالی میں نہیں جانا خالی
 اللہ اللہ کہو اللہ اللہ

مدینے دیا تاجدارا میرا تے کوئی نہیں سہارا
 خرم ول کرو اشارہ خرم دا چمکے ستارا
 اللہ اللہ کہو اللہ اللہ

اوڑک نوں تے ٹر جانا کوئی کار تے کر جاواں..... (محمد علی ظہوری)

اوڑک نوں تے ٹر جانا کوئی کار تے کر جاواں
 سرکار ﷺ دے بوہے دے سر رکھ کے تے مر جاواں
 سرکار ﷺ دے روضے دا دیدار نرالا اے
 مڑ مڑ کے پیا ویکھاں جد ویکھاں تے ٹھر جاواں

دلبر دے سہارے تے پہنچاں گا کنارے تے
 وچ عشق سمندر جے ڈب جاواں تے تر جاواں
 ایس عشق دی بازی دا دستور انوکھا اے
 جت جاواں محبت نوں ہر چیز جے ہر جاواں
 سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دی خاطر میں مچھڈیا اے زمانے نوں
 سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا در مچھڈ کے کیوں غیر دے در جاواں
 کعبے نوں نظر بھر کے اکھیاں دا وضو کر کے
 میں رب دے گھروں ہو کے محبوب صلی اللہ علیہ وسلم دے گھر جاواں
 پہنچاں میں ظہوری جد سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دے بوہے تے
 سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دے بوہے تے سر رکھ کے تے مر جاواں

اکھیاں دے نیر جدائی وچہ دن رات..... (محمد علی ظہوری)

اکھیاں دے نیر جدائی وچہ دن رات وگائے جانے نہیں
 خوش بختاں نوں محبوباں دے دیدار کرائے جانے نہیں
 اک وار فرشتے روضے تے جو آوندے فیر نہ آوندے نہیں
 سرکار دے امتی نے جہڑے مُرْمُز کے بلائے جانے نہیں
 کعبے دا دوارہ کیہہ آکھاں روضے دا نظارا کیہہ آکھاں
 اتھے درد سنائے جانے نے اوتھے درد وٹھائے جانے نہیں
 اک جھلک پئی جد یوسف دی ہتھ کٹے عورتاں مصر دیاں
 بن ڈٹھیاں اہدے نام اتوں کئی سیس کٹائے جانے نہیں
 کئی جا گدیاں دی عمر گئی رکھ رکھ کے اڈیکاں یاردیاں
 سفنے وچہ آکے کہیاں دے سٹے لیکھ جگائے جانے نہیں
 ایہہ عشق ظہوری کئی واری مرنے توں پہلاں ماردا اے
 دُکھ سہہ کے وی محبوباں دے سو ناز اٹھائے جانے نہیں

ایہہ کون آیا چدھے آیاں بہاراں مُسکرا پیاں..... (محمد علی ظہوری)

ایہہ کون آیا چدھے آیاں بہاراں مُسکرا پیاں

کھڑے نیں پھل تے کلیاں ہزاراں مسکرا پیاں

بڑی خوش بخت سی ڈاچی سواری کملی والے دی

حلیمہ ہتھ جد پھڑیاں مہاراں مُسکرا پیاں

ہمیشہ جیہڑیاں محروم سن قربت دی لذت توں

قدم رکھیا نبی سوہنے تے غاراں مسکرا پیاں

کھڑے سن منتظر سارے نبی ﷺ اقصیٰ دی مسجد وچ

امام الانبیاء آئے قطاراں مسکرا پیاں

پچھاں جبریل سدہ تے کھڑا حیران ہوندا سی

اگانہ لکھیا نبی ﷺ تے رہنڈاراں مسکرا پیاں

ظہوری بیکساں نے شکر دے سجدے ادا کیجے

ازل توں غمزہ سوچاں وچاراں مسکرا پیاں

اکھاں روندیاں زاروزار مدینہ مینوں یاد آؤندا.....

اکھاں روندیاں زار و زار مدینہ مینوں یاد آؤندا

کول سدلو کدی سرکار مدینہ مینوں یاد آؤندا

سوہنے ول اساں اک دن جاواں گے جاواں گے

اوتھے رو رو دکھڑے سناواں گے سناواں گے

جد کلی اے تے غم نے ہزار مدینہ مینوں یاد آؤندا

اکھاں روندیاں زاروزار مدینہ مینوں یاد آؤندا

راہی طیبہ والے جدوں مل جان گے جان گے

پھل آسناں والے سھے کھل جان گے جان گے
 سُنّے دل وچ آئے گی بہار مدینہ مینوں یاد آؤندا
 اکھاں روندیاں زاروزار مدینہ مینوں یاد آؤندا
 دید ہووے گی جدوں وی مدینے دی مدینے دی
 اگ بجھے گی مڑ جا کے سینے دی سینے دی
 لے جاواں گے ہنجواں دے ہار مدینہ مینوں یاد آؤندا
 اکھاں روندیاں زاروزار مدینہ مینوں یاد آؤندا
 لوکی جاندے نے جدوں وی مدینے نوں مدینے نوں
 اودوں ڈول پیندی دل دے سفینے نوں سفینے نوں
 ہوندا احمد دا اے دل بے قرار مدینہ مینوں یاد آؤندا
 اکھاں روندیاں زاروزار مدینہ مینوں یاد آؤندا

اللہ دا پیارا مدنی صاحب جمال سوہنا.....

اللہ دا پیارا مدنی صاحب جمال سوہنا	گھر عبداللہ دے آیا آمنہ والال سوہنا
زلفاں وائل والا واضحی دے چہرے والا	طہ دے تاج والا یسین دے سہرے والا
امت دا شافع مدنی سائیں لچپال سوہنا	زلفاں وائل دیاں قسماں قرآن وچہ
رب دا قرآن اتریا مدنی دی شان وچہ	خودوی صلوتاں پڑھدارب ذوالجلال سوہنا
سوہنے دے میلاد دیاں ہر جاتے دھماں پیاں	سہرے نبی دے گاؤن عرشیاں توں حوداں آئیاں
سہرے نبی دے گاؤن خوشیاں دے نال سوہنا	پڑھد اسلام تاہمکیوں ذمی تے شامی ہاں میں
آقا دا بردا گولا نوکرتے کمی ہاں میں	منگیئے جووی اُس توں میں کردا انکار سوہنا
عاشق نبی دے دیکھو رونقاں لائی بیٹھے	ہر جا میلاد دیاں محفلاں سجائی بیٹھے
ہر جا میلاد دیاں محفلاں سجائی بیٹھے	ناقص دی لاج رکھے آپ لچپال سوہنا

امتھان میں مٹھری نت جان بلب..... (خواجہ غلام فرید رحمۃ اللہ علیہ)

امتھان میں مٹھری نت جان بلب
 توڑے دھکڑے دھوڑے کھانڈری ہاں
 تینڈی بانڈیاں دی میں بانڈری ہاں
 واہ سوہنیاں ڈھولن یار سجن
 آڈیکھ فرید دا بیت حزن
 تتی تھی جوگن چودھار پھراں
 سجنے شہر تے بانجھ بازار پھراں
 اوتاں خوش وسدا وچ ملک عرب
 تینڈے نام توں مفت وکانڈری ہاں
 تیرے در دیاں کتیاں نال ادب
 واہ سانول ہوت حجاز وطن
 ہم روز ازل دی تانگھ طلب
 ہند سندھ، پنجاب تے ماڑ پھراں
 متاں یار ملم کھیں ساہنگ سبب

اللہ وکھاوے سجنو اوہ گلیاں مدنی یار دیاں.....

اللہ وکھاوے سجنو اوہ گلیاں مدنی یار دیاں
 ہر ویلے ہین جس جاتے پیاں رحمتاں ٹھاٹھاں مار دیاں
 جس دم آوے یاد مدینہ اللہ دی سوہنہ ٹھر جاوے سینہ
 سوہنہ رب دی کیا باتاں یارو اس نبوی گلزار دیاں
 ملک عرب دیاں پاک فضاواں خلد بریں توں وودھ کے چھانواں
 جنت نہیں کر سکدی ریاں طیبہ دے بازار دیاں
 نوری شہر تے نوری گلیاں جتھے ماہی نے لائیاں تلیاں
 اوتھے معاف خطاواں ہوں ہر اک اوگنہار دیاں
 چارہ گر پیے چارہ لاون الٹا میرا درد ودھاون
 اوتھے دور بیماریاں ہوں جگ دے ہر بیمار دیاں
 جتھے بانگ بلال سناوے باندا بن جبریل وی آوے
 نوری پئے صلوتاں پڑھدے کیا باتاں اُس دربار دیاں
 لتاں عائشہ دا او گھر اے جتھے مدنی جلوہ گر اے
 نالے کچھریاں لکیاں نیں صدیق عمر حب دار دیاں

اتھے کجھ نہیں یار مدینے ٹر چلے..... (ناصر حسین چشتی)

اتھے کجھ نہیں یار مدینے ٹر چلے
 جھوٹے نے دربار امیر وزیراں دے
 اتھے سوہنا آپ شفاواں ونڈوا اے
 بیٹھاں گے اعتکاف حضور دی مسجد وچہ
 کماں کاراں مردیاں تیکر نہیں مکناں
 اتھے کوئی نہیں سن دا بات غریباں دی
 ماڑے تے کمزوراں دا سرکاراں نیں
 ناصر آپاں سارے بخشے جاواں گے
 جیوندے جی اک وار مدینے ٹر چلے
 آچے دربار مدینے ٹر چلے
 آؤ سارے بیمار مدینے ٹر چلے
 سارے روزے دار مدینے ٹر چلے
 چھوڑ کے کاروبار مدینے ٹر چلے
 اتھے کرن پکار مدینے ٹر چلے
 چک لینا ایں بھار مدینے ٹر چلے
 رل کے سب گنہگار مدینے ٹر چلے

انوار دی ہندی اے برسات مدینے وچہ..... (عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)

انوار دی ہندی اے برسات مدینے وچہ
 بن دی اے گنہگارو ہر بات مدینے وچہ
 سرکار دی چوکھت تے جھرمت اے فقیراں دا
 سلطان وی منگدے نے خیرات مدینے وچہ
 اوہناں دے مقدر اں دی کی ریس کرے کوئی
 لنگھدے نے جھدے یارو دن رات مدینے وچہ
 سربھار غریبی دا کجھ راٹاں وی لمیاں نے
 جاوے ای سب دیندے حالات مدینے وچہ
 مل دا اے زمانے نوں صدقہ جس سوہنے دا
 اس سوہنے محمد صلی اللہ علیہ وسلم دی ہے ذات مدینے وچہ
 جا سکدے او جیویں وی اے عاصو جا پہنچو
 ونڈ دے نے نبی سرور برکات مدینے وچہ
 سرمایہ نیازی دا ہے نعت محمد صلی اللہ علیہ وسلم دی
 ایہہ لیکے میں جاواں گا سوغات مدینے وچہ

اُجڑی نوں وسا جاوے لکیاں نوں نبھا جاوے..... (صائم چشتی)

اُجڑی نوں وسا جاوے لکیاں نوں نبھا جاوے
 محبوب نوں آکھو نی اک وار تے آ جاوے
 ہن دکھڑے جدائیاں دے میتھو نہیں جبرے جانڈے
 یا مینوں مٹا جاوے یا درد مکا جاوے
 لنگھ عمر گئی میری سوہنے نوں اڈیک دیاں
 ہن آخری ویلے تے دیدار کرا جاوے
 قربان میں اس توں جاں گل کر کے مدینے دی
 اک زخم نوواں میرے زخماں تے لگا جاوے
 محبوب دے غم اتوں ہر غم میں وار دیاں
 محبوب دا غم آکے ہر غم نوں بھلا جاوے
 صائم دے وظیفے لئی سوہنے دا ہے ناں کافی
 محبوب دا نام لیاں ہو دور بلا جاوے

آئیاں ٹھنڈیاں ہواواں مدینے دیاں.....

یاد آئیاں فضاواں مدینے دیاں
 روشن اج وی اوہ تھاواں مدینے دیاں
 رشک فردوس چھاواں مدینے دیاں
 دیوے لوں لوں صداواں مدینے دیاں
 کر دا رہ توں دعاواں مدینے دیاں
 چھنے تک لیاں راہواں مدینے دیاں
 رہویں کردا ثناواں مدینے دیاں

آئیاں ٹھنڈیاں ہواواں مدینے دیاں
 جتھوں لنگھ دا سی سوہنا نبی مصطفیٰ
 بے قراراں نوں جس تھاں قرار آوندا
 سانوں سد لے مدینے دے وچ سوہنیاں
 تینوں سد لین گے اوہ کدی نہ کدی
 اوہنوں جنت نوں جاوے دی راہ مل گئی
 جدوں تک تیرے ساہواں چہ ساہ حافظا

اُج آمد ہے اس سوہنے دی جو دو جگ..... (محمد علی ظہوری)

اُج آمد ہے اس سوہنے دی جو دو جگ نالوں سوہنا این
 جدھے ورگا نہ کوئی ہو یا اے ، جدھے ورگا نہ کوئی ہونا این
 جس وٹڈ نے دُکھ دکھیا راں دے جس کچھنے حال بیماراں دے
 جس جا جا کے وِج غاراں دے اُمت دی خاطر رونا این
 جس دے قدماں نوں عرشاں دی چوکھٹ نے سرتے رکھیا اے
 اس وچہ بازار مدینے دے سر بھار غماں دا ڈھونا این
 جد پیش نہ کوئی جاوے گی خلقت ساری گر لاوے گی
 واری محبوب دی آوے گی جس سرتے آن کھلونا این
 اس ناں دا صدقہ کھاندے نیں فیر اپنے نال ملاندے نیں
 جدھے ہنجواں پاکاں محشر وِج بدیاں دا دفتر دھونا این
 جو میل گئے پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم نوں اوہناں نوں ظہوری میل لیتے
 جہڑا اُج نہ ملیا سوہنے نوں اوہدا حشر نوں میل نہ ہونا این

اُج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے.....

اُج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے
 فرش توں لے کے عرش دے تیکر
 نور دا بدل چھایا اے
 اُج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے
 سب توں پہلا نوری تارا
 رب دا پاک حبیب پیارا
 عرش دی رونق فرش دے اُتے
 آ جلوه فرمایا اے
 اُج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے
 بادِ صبا رحمت دی چلے
 جھکیا عرش زمیں دے وٹے

نُور دے تڑکے نوریاں رَل کے
 نُور دا سہرا گایا اے
 آج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے
 نوری مکھڑا چن پیشانی
 لب یاقوتی اکھ مستانی
 زلف وایل قدر دی شب تھیں
 پایا شان سوایا اے
 آج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے
 پردے وچ چھپایا کجھ نہیں
 باقی کول بچایا کجھ نہیں
 سب کجھ اپنا رب نیں جھولی
 آمنہ دی وچ پایا اے
 آج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے
 سوہنا ہر اعلیٰ توں اعلیٰ
 نور مجسم سب توں بالا
 رحمت عالم جگ دا داتا
 تاج لولاک دا پایا اے
 آج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے
 بیٹی تائیں کہوے حلیمیاں
 رَج رَج خوشی منانی شیمیاں
 ویر تینوں اوہ دتا رب نیں
 جس لئی جگ بنایا اے
 آج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے
 امت دا رکھوالا آیا
 حق دا نور اُجالا آیا
 لہندے چڑھدے صائم جس دے
 نور نے چانن لایا اے
 آج پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم آیا اے

آدماں ہونیاں نے دن اُج دے..... (حافظ محمد حسین)

آدماں ہونیاں نے دن اُج دے
 نبیاں دے سردار دیاں
 گھر گھر محفلاں ہندیاں نے اج
 رب دے سوہنے یار دیاں
 مٹھل کھڑے نے مہکیاں کلیاں
 سبیاں نے مٹکے دیاں کلیاں

آمنہ دے گھر حُوراں کھلیاں
 سوہنیاں گھڑیاں سماں نورانی
 صدقے پاک حضور دے آئیاں
 سوہنا مکھڑا اکھ مستانی
 تک تک سوہنی شکل نورانی
 آگیا مان یتیمیاں دا اے
 لے گئی لٹ کے دائی حلیمہ
 واپس گھر جد مڑی حلیمہ
 بدلیاں سائے کردیاں برتے
 اودھر پاک حضور دی خاطر
 دائی حلیمہ دا گھر حوراں
 رب دا یار حبیب ہے آیا
 بگڑیاں بن کیمیاں نے حافظ
 ایہو لفظ پکار دیاں
 اوندے جاندے ملک اسمانی
 رُتاں عجب بہار دیاں
 لٹ لٹ کر دی اے پیشانی
 حوراں اکھیاں ٹھار دیاں
 چمکیا بخت حلیمیاں دا اے
 رحمتاں رب غفار دیاں
 راہواں دے رُکھ کرن تعظیماں
 شانناں تک سرکار دیاں
 رب دے سوہنے نور دی خاطر
 رل مل کے ہدگار دیاں
 پلٹ گئی دو جگ دی کایا
 امت اوگنہار دیاں

آیا اے نبی سوہنا محفل نوں سجالیے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

آیا اے نبی سوہنا محفل نوں سجالیے
 اللہ دے پیارے دا میلاد منالیے
 جیویں کعبہ جھکیا سی سرکار دی آمد تے
 اس کعبے دے کعبے ول ول اپنا جھکالیے
 ایہو سوچ کے لائیاں نے اج مرچاں محفل تے
 میلاد دے منکر نوں کجھ مرچاں ای لالیے
 اوہدا نام بچاؤندا اے مشکل توں غلاماں نوں
 اوہدے نام دا لا نعرہ کشمیر بچالیے

سرکار دی محفل وچ سرکار دے پا ہاڑے
سرکار دے روضے دی منگ ٹھنڈی ہوا لیے

جہڑے شہر چہ نہ ہووے میلاد پیارے دا
اس شہر چوں گھر اپنا فوراً بدلا لیے
کی لیناں ای اے ناصر اس دُنیا فانی چوں
آ بیٹھ کے محفل وچ نعتاں دا مزہ لیے

اک وار بلا مولا سرکار دے بوہے تے..... (محمد اکرم دردی)

اک وار بلا مولا سرکار دے بوہے تے
فیر جان نکل جاوے دربار دے بوہے تے
اللہ نے فرمایا ہو ضائع عمل جان
کوئی اچا نہ دم مارے میرے یار دے بوہے تے
ابوبکر تے آقا سی جس غار دے وچ بیٹھے
مکری نے بنایا جالا اس غار دے بوہے تے
کعبے دا پر نالہ ہر اک نوں ایہہ کہندا اے
جا بخشش لئی رب دے دلدار دے بوہے تے
سوہنے دیاں نعتاں دا سوہنے دیاں زلفاں دا
بس ذکر کرو یارو لاچار دے بوہے تے
سرکار دے منگتے نوں پیا سب کجھ مل دا اے
کیوں بھیک لوئے دردی اغیار دے بوہے تے

☆☆☆

اللہ دے پاک کلاماں چوں قرآن دا..... (محمد علی ظہوری)

اللہ دے پاک کلاماں چوں قرآن دا رتبہ وکھرا اے
 جیویں نبیاں وچوں نبیاں دے سلطان دا رتبہ وکھرا اے
 جبریل امیں سدہ تے رہے سرکار خدا دے کول گئے
 معراج دی رات نے دیا اے انسان دا رتبہ وکھرا اے
 دُنیا تے ہزاراں بن دے نے ہر روز پروہنے شہراں دے
 جاواں قربان مدینے دے مہمان دا رتبہ وکھرا اے
 ہرجان نے اک دن جانا ایں جدوں موت نے آن بلانا ایں
 جہڑی نکلے یار دے قدماں وچ اس جان دا رتبہ وکھرا اے
 انمول سخن دیاں موتیاں نوں وٹیاں نے کئی ہزاراں نے
 ایہہ سارے شاعر اک پاسے حسان دا رتبہ وکھرا اے
 تصنیفاں ہور ظہوری نے اچیاں دے نام منسوب کئی
 سرکار دی مدح سرائی دے دیوان دا رتبہ وکھرا اے

اچیاں نہیں شانناں لُج پال دیاں.....

اچیاں نہیں شانناں لُج پال دیاں	آمنہ دے سوہنے لال دیاں
سوہنے سوہنے نبی صلی اللہ علیہ وسلم میرے رب نے بنائے نہیں	بڑے بڑے رتبے سب نے پائے نہیں
شانناں نہ پائیاں اوہدے نال دیاں	میرے اتے کرم حضور ایسا کیتا اے
دل والا ہر پھٹ آقا نے ہی سیتا اے	اونہاں نوں خبراں میرے حال دیاں
سب کچھ آقا میرے جھولی وچ پایا اے	عاصیاں تے ایہو جیا کرم کمایا اے
لوڑاں نہیں کسے وی سوال دیاں	اوہدیاں محبتاں نوں سینے نال لالیا
سکھ نال جین دا سمان پالیا	کیاں نہ رہیاں کسے مال دیاں

جیہڑا اوہدی آل دی غلامی وچ رہندا اے اوہوں فیر دُنیا دا دکھ کوئی نہ رہندا اے
 برکتاں نیں سب اوہدی آل دیاں سد لو مدینے آقا واسطہ حسین دا
 حوصلہ نہ رہیا ہُن ہور دکھ سہن دا حوصلہ نہ رہیا ہُن ہور دکھ سہن دا
 آساں نے لائیاں ایسے سال دیاں آقا دی غلامی اُتے مان جہڑا کر دا
 دیوے نہ اذان فیر دن نمیوں چڑدا ریاں نہ آقا دے بلال دیاں
 لڑ تیرا پھڑ لیا دُنیا میں چھڈی اے سمجھے یار تے ایہہ گل بڑی وڈی اے

اتھے دل نہیں لگدا یار چلے شہر مدینے نوں..... (محمد مشاق عطاری)

اتھے دل نہیں لگدا یار چلے شہر مدینے نوں
 کریئے روضے دا دیدار چلے شہر مدینے نوں
 تیرے شہر مدینے آواں سبز گنبد نوں دیکھی جاواں
 بھانویں مل جاون دن چار چلے شہر مدینے نوں
 جے ہووے سرکار دی مرضی بن کے نوکر رہواں میں دردی
 تیرا وسدا رہوے دربار چلے شہر مدینے نوں
 مانگ سجا کے سرمہ پا کے سوہنے سوہنے کپڑے پا کے
 نالے کر کے ہار سنگھار چلے شہر مدینے نوں
 من لو میں تیزی دیاں عرضاں ہجر دیاں مک جاون مرضاں
 تیرا ہو جاوے دیدار چلے شہر مدینے نوں
 سوہنا مٹھوڑا مدنی منایے دل دیاں ساریاں رہبجاں لایے
 دیئے قدماں توں جند وار چلے شہر مدینے نوں
 طیبہ دیاں نے وکھریاں شانناں رہندیاں سانوں ہر دم تاہنگاں
 آوے قسمت والا وار چلے شہر مدینے نوں
 گل وچہ عشق دی مالا پا کے دل وچہ یار دا نقش جما کے
 سارے ہو جاؤ تیار چلے شہر مدینے نوں

اوسیاں بڑھیاں نصیباں والیاں.....

اوسیاں بڑھیاں نصیباں والیاں
 ان شاء اللہ چماں گے ضرور
 جیہڑے گھر محفل دروداں دی سجے
 نوری چہرہ نالے زلفاں کالیاں
 جنّاں نے جھگیاں مدینے پالیاں
 سبز گنبد تے سنہری جالیاں
 رہندیاں اوتھے سدا خوشحالیاں
 صدقے واری جان ویکھن والیاں
 عقل منداں ایویں عمراں گالیاں
 عشق دے جھلے ای نمبر لے گئے

اک وار تے آجا محبوبا سب دردمکا دے..... (سیدنا ناصر حسین چشتی)

اک وار تے آجا محبوبا سب دردمکا دے
 دیدار دی حسرت مٹ جاوے کجھ مان ودھا دے اکھیاں دے
 میں لکھ واری سمجھایا اے ہر ترلہ ہاڑا پایا اے
 ہن میرے روکیاں رکدے نیں اتھرو شہزادے اکھیاں دے
 اکھیاں نوں ویکھ کے جگ آکھے ایہہ اکھیاں وی گھرتیرا اے
 اُتے آکے اپنا ناں لکھ جا ہُن ورقے سادے اکھیاں دے
 کدی صحرا صحرا وِسدیاں نے کدی دریا دریا وِسدیاں نے
 ذرا صحرا صحرا ایہہ منظر گلزار بنا دے اکھیاں دے
 میں قبر دے وچ وی رکھاں گا اکھاں نول کھول کے تیرے لئی
 محشر تک تکسن راہ تیری ایہو ہن ارادے اکھیاں دے
 ایہہ بھاویں میریاں اکھیاں نے پر عاشقاں تیریاں اکھیاں نے
 ہنجواں دے نالوں سو نہ تیری ہن درد زیادے اکھیاں دے
 یادید کرا دے ناصر نوں یا کہہ توں ناصر نہیں میرا
 یا آکے کھلے دروازے خود بند کروا دے اکھیاں دے

اوتھے قطعاً بہار نہ ہووے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

اوتھے قطعاً بہار نہ ہووے
 کون بھلا سردے سکدا اے
 جنت دوزخ دی کیہ لوڑ اے
 یار دی راہ تے کلی ہووے
 جے دیدار نہ ہووے مرکے
 اوہو ای در در دھکے کھاندا
 گل وچ ہار نہ ہون تے کیہ اے
 ماہی منگے جان جے ناصر
 جتھے وسدا یار نہ ہووے
 جیکر سچا پیار نہ ہووے
 جے بندہ گنہگار نہ ہووے
 بھاویں بنگلہ کار نہ ہووے
 مرن تے کوئی تیار نہ ہووے
 جو بندہ خود دار نہ ہووے
 شمالا بخت اچ ہار نہ ہووے
 عاشق توں انکار نہ ہووے

اوپنے گھر آباد نہیں کیٹا..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

اوپنے گھر آباد نہیں کیٹا
 رب وی اوہنوں یاد نہیں کردا
 کوئی ناں جنت ولے ٹریا
 جو ہویا آباد مدینے
 شہر مدینہ لھبناں کوئی نہیں
 جس تے آپ نہ ہوئے راضی
 کلمہ پڑھ کے کردے ظالم
 ناصر جس دن نعت پڑھی نہیں
 جس بندے میلاد نہیں کیٹا
 جس آقا نوں یاد نہیں کیٹا
 جے سوہنے ارشاد نہیں کیٹا
 رب اوہنوں برباد نہیں کیٹا
 رب اوہنوں برباد نہیں کیٹا
 رب اوہنوں آزاد نہیں کیٹا
 جہڑا کم جلا د نہیں کیٹا
 اس دن دل نوں شاد نہیں کیٹا

آوے مڑ چین کدی نہ آوے..... (سید ناصر حسین چشتی)

آوے مڑ چین کدی نہ آوے جد یاد مدینہ
 اکھیاں چوں وسدی پھوہار بھل جان مینوں کاروبار
 اللہ دی سونہہ مینوں فیر ہور کیہ چاہیدا
 آوے جے بلاوا مینوں ربا تیرے ماہی دا
 لوں لوں پیا جھمراں پاوے زندگی وچ او دن آوے
 اکھاں نال ویکھاں دربار

اوندانہ کوئی رون دھون دا طریقہ اے عرضاں گزاراں مینوں کدوں کوئی سلیقہ اے
 میری پر درد کہانی کرنی نہیں بات زبانی
 جان دے اتسی سرکار

یاداں وچ کئے سینے چر دے نے سوہنا نام تیرا لے کے جیوندے پھر دے نے سوہنا
 غیراں توں مول نہ ڈر دے ہر دم پئے موجاں کر دے
 میرے جئے گولے نے ہزار

اللہ دی سونہہ دُنیا نے رام رام کہنا سی، ناں سچے رب والا کہنے اتھے لینا سی
 ذوق اچ جو رہندی دُنیا، رب رب پئی کہندی دُنیا
 صدقہ اے تیرا ایہہ بہار

جدوں تیک جینا اساں نبی نبی کہنا ایں، گلی گلی مولا مولا علی علی کہنا ایں
 غیراں دا نام نہیں لینا، ناصر نہیں ڈر کے رہنا
 ہر ویلے آقا نوں پکار

اُچیاں نیں شانناں عربی ڈھول دیاں.....

آہتیاں قرآن دیاں بول دیاں
شہد کولوں مٹھیاں حضور دیاں نعتاں نیں
آئے جو مدینے وچ پہنچ کے سرور سی
اج وی اوہ جلوے اکھاں ٹول دیاں
اوہناں دا طوفان یارو کجھ نہیں وگاڑ دے
مہربان جہناں تے حضور دیاں اکھاں نیں
اوہناں دیاں اکھاں موتی ڈول دیاں

اُچیاں نیں شانناں عربی ڈھول دیاں
اللہ دی زبان ہے یا سوہنے دیاں باتاں نیں
مصری زبان وچ گھول دیاں
ہر پاسے دسدے حضور ای حضور سی
غلاف جو دروداں دے دعاواں اتے چاہڑ دے
اوہناں دیاں بیڑیاں نہیں ڈول دیاں
ایسے دیوانیاں نوں رب دیاں رکھاں نیں

اک گدا میں نہیں اس گلی دا ہے گدا..... (سیدنا ناصر حسین چشتی)

اک گدا میں نہیں اس گلی دا ہے گدا سب خدائی نبی دی
کون ہے جس دے لب تے نہ ہووے اوکھے ویلے دوہائی نبی دی
اوہدے گھر وچ نہیں رہندے ہنیرے او تھے رہندے ہمیشہ سویرے
رب نے اوہدے مقدر سجائے جنے محفل سجائی نبی دی
ہون افلاک یا عرشِ اعلیٰ سب دا وارث مرا کملی والا
عرشاں فرشاں تے محشر دے تیکر رب حکومت بنائی نبی دی
فیض پایا اے نبیاں تے ولیاں کھڑیاں نعلین نوں چم کے کلیاں
چن سورج تارے وی چمکے منگ کے روشنائی نبی دی
میری سجناں پسند جے توں پچھنائیں پھرتوں سن لے ایہہ مینوں پسند اے
دے کے ہر چیز تے منگ لواں میں رب دے کولوں گدائی نبی دی
دن قیامت دے نبیاں نے کہنا ساری مخلوق نوں غیر غیری
اس دیہاڑے خدا تیک ہونی سوہنے خدا دی رسائی نبی دی
مصطفےٰ دے غلاماں دا ناصر اس گلی توں وچھڑنا ای موت اے
خشک کھجیاں دے ویکھے تنے وی جھل نہیں سکدے جدائی نبی دی

اوہ لکیاں توڑ نبھاؤندا مدینے والا سوہنا..... (محمد شہزاد)

اوہ لکیاں توڑ نبھاؤندا مدینے والا سوہنا

تے سب دی بگڑی بناؤندا مدینے والا سوہنا

جیہڑے ڈگ پیندے نے تھلے جہاں نوں کوئی نہ جھلے

اونہاں نوں گل نال لولاؤندا مدینے والا سوہنا

اوہ لکیاں توڑ نبھاؤندا مدینے والا سوہنا

تے سب دی بگڑی بناؤندا مدینے والا سوہنا

اوپدے ہتھ میریاں لاجاں جدوں وی ماراں میں واجاں

میرے تے کرم کماؤندا مدینے والا سوہنا

اوہ لکیاں توڑ نبھاؤندا مدینے والا سوہنا

تے سب دی بگڑی بناؤندا مدینے والا سوہنا

جے منگیے یاراں دا صدقہ پنجاں تے باراں دا صدقہ

تے سب کجھ جھولی چہ پاؤندا مدینے والا سوہنا

اوہ لکیاں توڑ نبھاؤندا مدینے والا سوہنا

تے سب دی بگڑی بناؤندا مدینے والا سوہنا

جیہڑے سگ پنچتن دے در تے حیدر حیدر کردے

اونہاں دے بھاگ جگاؤندا مدینے والا سوہنا

اوہ لکیاں توڑ نبھاؤندا مدینے والا سوہنا

تے سب دی بگڑی بناؤندا مدینے والا سوہنا

آقا صلی اللہ علیہ وسلم دیاں اچیاں نے ذاتاں لکھے شہزاد دی نعتاں

او ہتھ پھر پھر کے لکاؤندا مدینے والا سوہنا

اج آمد ہے اس سوہنے دی جو دو جگ..... (محمد علی ظہوری)

اج آمد ہے اس سوہنے دی جو دو جگ نالوں سوہنا این
 جدھے ورگا نہ کوئی ہو یا اے، جدھے ورگا نہ کوئی ہونا این
 جس ونڈے نے ڈکھ ڈکھیاں دے جس پچھے نے حال بیماراں دے
 جس جا جا کے وچ غاراں دے امت دی خاطر رونا این
 جس دے قدماں نوں عرشاں دی چوکھٹ نے سرتے رکھیا اے
 اس وچہ بازار مدینے دے سر بہار غماں دا ڈھونا این
 جد پیش نہ کوئی جاوے گی خلقت ساری کرلا وے گی
 واری محبوب دی آوے گی جس سرتے آن کھلونا این
 اس ناں دا صدقہ کھاندے نیں فیر اپنے نال ملاندے نیں
 جدھے ہنجواں پاکاں محشر وچ بدیاں دا دفتر ڈھونا این
 جو مل گئے پاک محمد نوں اوہناں نوں ظہوری مل لیتے
 جہڑا آج نہ ملیا سوہنے نوں اوہدا حشر نوں میل نہ ہونا این

اکھیاں دے نیر جدائی وچہ دن رات..... (محمد علی ظہوری)

اکھیاں دے نیر جدائی وچہ دن رات وگائے جانڈے نیں
 خوش بختاں نوں محبوباں دے دیدار کرائے جانڈے نیں
 اک وار فرشتے روضے تے جو آوندے فیر نہ آوندے نیں
 سرکار دے امتی تے جہڑے مُرد مُرد کے بلائے جانڈے نیں
 کعبے دا دوارا کیہہ آکھاں روضے دا نظارا کیہہ آکھاں
 اتھے درد سنائے جانڈے نیں اوتھے درد ونڈائے جانڈے نیں
 اک جھلک پئی جد یوسف دی ہتھ کٹے عورتاں مصردیاں

بن ڈٹھیاں اہدے نام اُتوں کئی سیس کٹائے جانڈے نیں
 کئی جاگدیاں دی عمر گئی رکھ رکھ کے اڈیکاں یاردیاں
 سفنے وچہ آکے کیاں دے سٹے لیکھ جگائے جانڈے نیں
 ایہہ عشق ظہوری کئی واری مرنے توں پہلاں مار دا اے
 دکھ سہہ کے وی محبوباں دے سوناز اٹھائے جانڈے نیں

اکھیاں دے بوہے کھلے نیں دل سیج وچھا کے..... (محمد علی ظہوری)

اکھیاں دے بوہے کھلے نیں دل سیج وچھا کے بیٹھا اے
 ہر کوئی وچہ اڈیکاں دے گھربار سجا کے بیٹھا اے
 سرکار دا رتبہ جان دیاں آیتاں بولن قرآن دیاں
 رب قسم اٹھاوے اس تھاں دی جتھے سوہنا آکے بیٹھا اے
 رحمت دا خزانہ بنیا ایں یثرب توں مدینہ بنیا ایں
 محبوب خدا دا جس دن توں اوتھے ڈیرے لاکے بیٹھا اے
 کیہہ خبر ہووے انساناں نوں رب جانے اُہدیاں شانناں نوں
 جدھے قدماں وچہ جبریل امین خود سیس نوا کے بیٹھا اے
 دن مک گئے راتاں مک گیاں زندگی دیاں نبھیاں رک گیاں
 کیہہ ویلا سی جس ویلے اوہ عرشاں تے جا کے بیٹھا اے
 ہر وقت کرے آقا دی ثنا چنگا اے بخت ظہوری دا
 محبوب مدینے والے دی جہڑا نعت سنا کے بیٹھا اے

☆☆☆☆

اوہ پہلا محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا ثناء خوان میں قربان (محمد علی ظہوری)

اوہ پہلا محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا ثناء خوان میں قربان
 توقیر ثنا خوان دی ہے اوس دا صدقہ
 منبر تے کھڑا نعت پڑھے اوس نبی دی
 بے مثل ملی داد کہ فرمایا نبی نے
 اصحابی تے فر شاعر دربار رسالت
 توصیف محمد دی ظہوری دا وظیفہ
 میرے تے بڑا اوس دا احسان میں قربان
 محسن ہے میرا حضرت حسان میں قربان
 جبریل جہدے دردا اے دربان میں قربان
 ماں باپ مرے تیرے توں قربان میں قربان
 دل میرا میرا چین، مری جان، میں قربان
 ایخو اے مرادین تے ایمان میں قربان

اوہ جھولی کسے نہ کم دی اے بے خیر (محمد علی ظہوری)

اوہ جھولی کسے نہ کم دی اے بے خیر پیار چ کوئی نہیں
 اس اکھ دے پلے لکھ وی نہیں جو یار دے غم وچ روئی نہیں
 اینویں پروانے جلدے نہیں اینویں تے دیوے بلدے نہیں
 جو عشق نبی وچ مر جاوے اوہ جیوندی اے، اوہ موئی نہیں
 در در دے ٹھیڈے کھاویں گا بے پٹہ نہ گل وچ پاویں گا
 فیر سارا زمانہ آکھے گا ایہدا والی وارث کوئی نہیں
 ایہہ کم اے سچیاں سچیاں دا الفت نہیں دعویٰ کچیاں دا
 بھانڈے نوں تریراں پن گیاں بے مٹی دب کے گوئی نہیں
 نسبت پہچان ظہوری اے پر نیت بہت ضروری اے
 جو اپنے پیا دی ہوئی نہیں اوہنوں ملدی کتے وی ڈھوئی نہیں

اوہدی بولی رب دی بولی اے گفتار دیاں..... (محمد علی ظہوری)

اوہدی بولی رب دی بولی اے گفتار دیاں کیا باتاں نیں
 مخلوق خدا دی اک پاسے سرکار دیاں کیا باتاں نیں
 چہرہ نوری ماشاء اللہ جو دیکھے ہووے دل تھیں فدا
 محبوب دے سوہنے مکھڑے دے انوار دیاں کیا باتاں نیں
 صدیق و عمر و عثمان و غنی زہرا حسنین تے مولا علی
 میرے مدنی ماہی دے سوہنے گھربار دیاں کیا باتاں نیں
 سدہ توں براق اگاں نہ گیارف رف وی راہواں وچہ رہیا
 محبوب خدا عرشاں تے گیا رفتار دیاں کیا باتاں نیں
 اوہدے دشمن نے وی بناں لڑے رکھ دتے سی ہتھیار اپنے
 اخلاق نبی دی چپ کیتی تلوار دیاں کیا باتاں نیں
 ہر ویلے گونجے صلی علی روضے دی فضا سبحان اللہ
 قربان ظہوری آقا دے دربار دیاں کیا باتاں نیں

اوڑک نوں تے ٹرجانا کوئی کار تے کر جاواں..... (محمد علی ظہوری)

اوڑک نوں تے ٹرجانا کوئی کار تے کر جاواں
 سرکار دے بوہے تے سر رکھ کے تے مر جاواں
 سرکار دے روضے دا دیدار نرالا اے
 مڑ مڑ کے پیاوینھاں جدو وینھاں تے ٹھر جاواں
 دلبر دے سہارے تے پہنچاں گا کنارے تے
 وچ عشق سمندر جے ڈب جاواں تے تر جاواں
 ایس عشق دی بازی دا دستور انوکھا اے
 جت جاواں محبت نوں ہر چیز جے ہر جاواں

سرکار دی خاطر میں جھڈیا اے زمانے نوں
 سرکار دا در جھڈ کے کیوں غیر دے در جاواں
 کعبے نوں نظر بھر کے اکھیاں دا وضو کر کے
 میں رب گھروں ہو کے محبوب دے گھر جاواں
 پہنچاں میں ظہوری جد سرکار دے بوہے تے
 ”سرکار دے بوہے تے سر رکھ کے تے مر جاواں“

اکھاں تھک گئیاں ہنجواں نول ڈول ڈول کے..... (سید ناصر حسین چشتی)

اکھاں تھک گئیاں ہنجواں نول ڈول ڈول کے
 دکھاں جھڈیا اے مار سانوں رول رول کے
 کوئی کرے کہ نہ کرے تیری گل سوہنیا
 شان دے قرآن تیری کھول کھول کے
 چنے تیریاں اداواں نال ویر رکھیا
 رب کرے گا ذلیل اوہنوں رول رول کے
 چنے چھوڑیا اے راستہ حضور آپ دا
 اونے مر جانا راستے نوں ٹول ٹول کے
 میرا وال وال بن جاوے جام سوہنیا
 پواں غم تیرے صبح و شام گھول گھول کے
 ویکھ آپ دے اشارے ہوئے قربان سارے
 نعمتاں پڑھیاں سی پتھراں نے بول بول کے
 تیری شان تے مقام ویکھے عقل دے غلام
 تھک جان گے ترازواں تے تول تول کے
 ناصر آقا دے دوارے دکھ مک گئے سی سارے
 جا کے عرضاں سنائیں ہنجوں ڈول ڈول کے

اپنے قدماں وچ بلا لو ہون آساں پوریاں..... (سید ناصر حسین چشتی)

اپنے قدماں وچ بلا لو ہون آساں پوریاں
 کر دیو سرکار ہن تے دور ظالم دوریاں
 المدد یا مصطفیٰ یا مصطفیٰ یا مصطفیٰ
 ہجر دے طوفان وچ ڈب جاوے گا ترا گدا
 ہن مدینے جان توں جے روکیا مجبوریاں
 مٹھی وچ بوجہل دے بے جان کنکر بول پئے
 سجدے کیتے سی درختاں نالے پتھر بول پئے
 جد تیرے دربار دے وچ ہو گئیاں منظوریاں
 دودھ دیاں چلیاں سببلاں جانور وی رج گئے
 اے حلیمہ تیرے گھر دے بام و در وی سج گئے
 تیریاں دو جگ دے اندر ہو گئیاں مشہوریاں
 ہو گئی معراج رکھیا سرجدوں اس خاک تے
 ہو گئے سب دے گزارے تیرے لنگر پاک تے
 لگدے تیرے در دے نکلڑے سانوں مٹھیاں چوریاں
 یا رسول اللہ کہیا تے دل غماں دا چر گیا
 تیرے ناصر دا مدینے ول اودوں منہ پھر گیا
 جس گھڑی مجبور نوں تقدیر اکھاں گھوریاں

☆☆☆☆☆

اکھیاں دے اتھرو کہندے نے ہن بن کے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

اکھیاں دے اتھرو کہندے نے ہن بن کے پھوہاراں نبی نبی
جدوں سنت ہے اصحابہ دی میں کیوں نہ پکاراں نبی نبی
توں دم دم نال پکا سجناں اک ایہو جیہیا نعرہ لا سجناں
محفل تے رہ گئی اک پاسے ایہہ کہن دیواراں نبی نبی
جدوں کھول سپیکر نعت پڑھی سرکار تے جدوں صلوة پڑھی
میرے نال سی پڑھایا لگدا سی مسجد دے میناراں نبی نبی
اس ورد توں کوئی رجدا نہیں ایہہ ورد وظیفہ اج دا نہیں
آقا دے دور اچ پڑھایا سی آقا دیاں یاراں نبی نبی
جدوں اقصیٰ وچ سرکار گئے ہو نبیاں نوں دیدار گئے
نبیاں دیاں اس دم کہہ اٹھیاں باادب قطاراں نبی نبی
کئی سن دیاں سن دیاں سڑ دے نیں کئی قسمت والے پڑھنے نیں
دشمن نوں سناون ساڑن لئی دل کہہ کے ٹھاراں نبی نبی
جد ناصر روح کر لاندی اے اکھیاں وچ نیند نہ آندی اے
منہ کر کے شہر مدینے نوں سد کہہ کے ماراں نبی نبی

ایہہ نیاچن دی سارے جہاں تے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

ایہہ نیاچن دی سارے جہاں تے روشنائی اے
ایہدے وچ پر کدوں آقا دے چہرے جی صفائی اے
تساڈے ناں دا لنگر میں کھا کے جی رہیاں آقا
سوا اس دے بھلا کہڑی مرے پلے کمائی اے
غریباں دا تساڈے بن کوئی نہیں یا رسول اللہ

دوہائی آپ دے ناں دی دوہائی اے دوہائی اے
کوئی خالی نہ ہن جاوے تساڈی ایس محفل چوں
تساڈے واسطے آقا ایہہ گل مخلوق آئی اے
کوئی بولے جہدی بگڑی بنی نہیں آپ دے در توں
تسیں ہن وی بناؤنی ایں جیویں پہلے بنائی اے
تسانوں ایس لئی واجاں ہمیشہ ماردا رہناں
خدا تیکر فقط آقا تساڈی ہی رسائی اے
جدوں بھنوراں دے وچ ڈولی سی کشتی ایس امت دی
تساڈی آل نے ڈبن توں ایہہ کشتی بچائی اے
تساڈی ذات نے لکھ نوں وی کیجا لکھ دا ہم پلہ
جدوں وگڑی اے ناصر دی تساں قسمت بنائی اے

آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں..... (سید ناصر حسین چشتی)

آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں
پھلاں دا جواب نہیں بہاراں دا جواب نہیں
ودھ وودھ کردے سی حملے کفار تے
آفرین تیریاں غلاماں دے ایثار تے
رب کہندا اوہناں اسواراں دا جواب نہیں
قربان صدقے تے وارے وارے ہوندے سی
سامنے کھلو کے جہڑے جالیاں دے روندے سی
اوہناں دیاں عرضاں پکاراں دا جواب نہیں
آکے تیری ذات دے دوالے گھم لیندے سن

کدی ہتھ پاک کدی جوڑے چم لیندے سن
 اوہناں تیرے بھناں تے یاراں دا جواب نہیں
 تیرا ہوکے جہاں پوری زندگی گزاری اے
 جہاں تقدیر تیرے بوہے تے سواری اے
 ولیاں دے سارے درباراں دا جواب نہیں
 چکھیا اے مزا جہاں عشق دوامی دا
 اللہ نے انعام دتا جہاں نوں غلامی دا
 ناصر اوہناں لکھاں تے ہزاراں دا جواب نہیں

اک وار بلا لین جے سرکار مدینے..... (سید ناصر حسین چشتی)

اک وار بلا لین جے سرکار مدینے
 جنت وچ جاوون دا میں سوچاں نہ کدی وی
 لکھاں وی گناہ ہون تے میں بخش دیاں گا
 جبریل نوں سد رہ تے کدوں چین سی اوندا
 ہر رات مدینے دی اے شبرات توں اعلیٰ
 جس شخص نوں کوڈی دے کوئی بھانہ خریدے
 جند جان مدینے توں دیاں وار مدینے
 دے دیوے خدا مینوں جے گھر بار مدینے
 رب کہندا چلے جان گنہگار مدینے
 اوندا سی کرن آپ دا دیدار مدینے
 عیداں توں کتے وکھرا اے ہر وار مدینے
 اس شخص دا ناصر ہے خریدار مدینے

ایہہ جگ پیا تیرے نال سجدا اے..... (سید ناصر حسین چشتی)

ایہہ جگ پیا تیرے نال سجدا اے
 تیرے باجھوں سوہنیا سہارا ہور کیہڑا اے
 دل ہر ویلے تیرے دل بھجدا اے
 ہر ویلے تیریاں جو محفلاں سجانے آن
 دکھی دل ہووے تے اوہ دکھ نوں سیان دا
 سجدا اے نالے رجدا اے
 جتھے اسیں جائیے اوہ دوارا ہور کیہڑا اے
 اللہ دی سوہنہ از لوں ای تیرے دیوانے آن
 ساڈے واسطے فریضہ ایہو حج دا اے
 ٹٹے ہوئے دل دا وی حال اوہو جان دا

تیر عٹھے دا جہدے سینے جدا اے
 دسینے جا حال اس عربی نگینے نوں
 ایہو گل مینوں سارے عاشقاں پڑھائی اے
 ہور پتہ مینوں مجھ ناں کج دا اے
 ناصر اوہ تے جان دا اے دلاں دیاں ساریاں
 سجناں ہن آجا چل چلے مدینے نوں
 دکھ ونڈدا تے نالے عیب کجدا اے
 ودھ شہنشاہیاں کولوں سوہنے دی گدائی اے
 نام اوہدا لیئے چھڈ جانڈیاں بیماریاں
 اوہنوں پتا سارا کل دا تے اج دا اے

آقا دا ہووے دربار..... (سید ناصر حسین چشتی)

آقا دا ہووے دربار
 مزے تے فیر آون گے
 اکھیاں دیوچ ہوون اتھرو
 وسے گی نور دی پھوہار
 مزے تے فیر آون گے
 لاکے جالی نال ایہہ سینے
 رہے گناہواں دے نہیں بھار
 مزے تے فیر آون گے
 خود جبریل امین نوں آوے
 دروداں دے پروکے اوتھے ہار
 مزے تے فیر آون گے
 پلکاں نال مدینے ناصر
 مینوں جے کہن سرکار
 مزے تے فیر آون گے
 دیاں بہاری میں
 توں کری جا دیدار
 مزے تے فیر آون گے

جس ویلے وی آجاوے یاد مدینے دی.....

جس ویلے وی آ جاوے یاد مدینے دی

مینوں ستیاں آن جگاوے یاد مدینے دی

اکھیاں دے وچ آؤندے اتھرو
نال مرے کرلاؤندے اتھرو
ساری رات نہ سوندے اتھرو
گیت ہجر دے گاؤندے اتھرو

جدوں ، ہنجواں وچ مل جاوے یاد مدینے دی

غم دی بکل کھل کھل جاوے
سب کجھ مینوں بھل بھل جاوے
چین دی دولت ڈل ڈل جاوے
خاک اچ جنڈڑی رل رل جاوے

جدوں پیر آ ویٹھے پاوے یاد مدینے دی

نبھاں ویکھ کے کہن سیانے
کی اے تینوں اللہ جانے
خورے کنے ہوئے زمانے
سن سن جگ دے مہنے طعنے

مینوں سولی روز چڑھاوے یاد مدینے دی

دل چوں نکلن ہوکے ہاواں
روواں کر کر لمیاں بانہواں
دید لئی بے تاب نگاہواں
ہن ناصر لئی کرو دعاواں

بے پردا پر بن جاوے یاد مدینے دی

اج دعاواں دامل پئے گیا..... (سیدنا حسین چشتی)

اج دعاواں دامل پئے گیا
جتھوں جتھوں گزر دے گئے
جو محمد صلی اللہ علیہ وسلم توں ہوئے شروع
آپ دی جد گدائی ملی
جو مدینے دے وچ میں لے
التجاواں دامل پئے گیا
اوہناں راہواں دامل پئے گیا
اوہناں نانواں دامل پئے گیا
سب گداواں دامل پئے گیا
اوہناں ساہواں دامل پئے گیا

سینے یوسف نے جد لالے سب بھراواں دا مل پئے گیا
 کملی والے دے در میریاں سب خطاواں دا مل پئے گیا
 آپ دی والدہ دے طفیل
 جگ دی ماواں دا مل پئے گیا

اس دل وچ دل والیاں نوں خود رب وی..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

اس دل وچ دل والیاں نوں خود رب وی پیندا مل
 ایہہ نکتہ توں یار بھلاویں مردیاں تک کدی نہ
 ہے جنت دے باغاں وچوں اعلیٰ باغ مدینہ
 کرو دعاواں طیبہ ولے پن سفینے ٹھل
 مکہ پاک نبی نوں پیارا رب دا پیار مدینہ
 آپ نے اپنے نوروں کیتا پر انوار مدینہ
 اوہدے ذریاں دے وچ رہنی محشر تک جھل مل
 اوہدی مٹی پاک دے اندر رکھیاں رب تاثیراں
 لہنوں کھا کے چین ہے پایا بہاراں دلگیراں
 لائیے جے ایہہ خاک مبارک زخم وی جاندی سل
 دل دے نال اس بستی دا اے رشتہ بہت پرانا
 ہر عاشق ہے فرض سمجھدا شہر مدینے جانا
 ہے ایہہ مان غریباں دا تے کمزوراں دا مل
 اپنی جان دے اتے ناصر جہڑا ظلم کماوے
 رب فرماندا یار مرے دے بوہے تے آجاوے
 اوہدے مٹے لیکھ بناواں کرم دے لاکے کل

اکھاں وچ لگی اے پھوہار بڑی دیر توں..... (سیدنا صر حسین چشتی)

اکھاں وچ لگی اے پھوہار بڑی دیر توں
 ویکھدے پئے رستہ پیار بڑی دیر توں
 ایہو اے صلاح تے تشخیص ہر بینے دی
 ایہدے لئی حاضری ضروری اے مدینے دی
 ایہو ہندی پئی اے تکرار بڑی دیر توں
 آقا مسکین ولے پھیرا اک پاؤنا
 آئے جدوں تسی تے بہار نے وی آونا
 میرے نال رسی اے بہار بڑی دیر توں
 کدے تے وصال دے وی جھنڈے لہراں گے
 اک دے ویرانیاں اج پھل کھڑ جان گے
 چھبے نے جدائی والے خار بڑی دیر توں
 واسطہ حسین دا ای آجا آؤن والیا
 کر جا اجالے سارے جگدے اجالیا
 چھایا اے ہنیرا تے غبار بڑی دیر توں
 اکھاں وچ رہیاں کدوں نینداں اڈ جانیاں
 سون کدوں دیندیاں نے پٹراں ایہہ پرانیاں
 منکدا سوالی اے دیدار بڑی دیر توں
 ناصر اسماں ایسے طراں زندگی نبھائی اے
 ہوکیاں تے ہاواں نال دوستی بنائی اے
 پایا تیرے غماں نال پیار بڑی دیر توں

اوہ دین تے دُنیا کھوہ بہنیدے جیڑے..... (عبدالستار نیازی)

اوہ دین تے دُنیا کھوہ بہنیدے جیڑے جنڈری یارتوں گھول دے نہیں
 جہاں یار دے غم نوں گل لایا خوشیاں دے شودے ٹول دے نہیں
 اوہدی دید تلاوت ہے ساڈی اوہدی یاد عبادت ہے ساڈی
 اس نکتے نوں جو پالیندے اوہ ہور کتاباں پھول دے نہیں
 دسیا اے بلال دیوانے نے چن مدنی دے پروانے نے
 جہاں یار دا جلوہ دیکھ لیا کسے منزل تے اوہ ڈولدے نہیں
 منصور ہوراں چڑھ سولی تے دسیا اے زمانے سارے نوں
 جیہڑے جان دے نہیں اوہ بول دے نہیں جیہڑے جان دے نہیں اوہ بولدے نہیں
 اینویں تے کھلاں لیہندیاں نہیں اینویں تے سولی نہیں چڑھدے
 کجھ نظر تے آخر اوند اے اینویں عاشق جنڈری رول دے نہیں
 جے کوئی نیازی نہیں من دا نہ منے ایس حقیقت نوں
 جیہڑے راز حقیقت جان دے نہیں اوہ راز حقیقت کھول دے نہیں

ایہہ محفل کرماں والی اے.....

ایہہ محفل کرماں والی اے	سبحان اللہ ، سبحان اللہ
ابدا ہر اک رنگ جمالی اے	سبحان اللہ ، سبحان اللہ
مکھ بدر تے اکھ مازاغ بھر	سر اتے تاج ہے طہ دا
موہدے تے کملی کالی اے	سبحان اللہ ، سبحان اللہ
دو جگ دا والی آیا اے	پھلاں تے روپ سوایا اے
پئی پڑھدی ڈالی ڈالی اے	سبحان اللہ ، سبحان اللہ
گل لاوے چکڑ بھریاں نوں	پاوے خیر دوارے کھریاں نوں

سوہنے دی طبع نرالی اے
 دو جگ وچ کملی والے جہیا
 اوہدی شان تے عظمت عالی اے
 اوہ جان ہے کل جہاناں دی
 اوہدا ہر اک نبی سواں اے
 ہے داتا دوہاں جہاناں
 اوہ کل دُنیا دا والی اے
 دکھ دور نیازی دے کیتے
 لُج پال نے انج لُج پالی اے

سبحان اللہ ، سبحان اللہ
 نہ ہويا نہ کوئی ہونا ایں
 سبحان اللہ ، سبحان اللہ
 اوہ شان ہے ساریاں شانناں دی
 سبحان اللہ ، سبحان اللہ
 کوئی انت نہیں اوہدیاں شانناں دا
 سبحان اللہ ، سبحان اللہ
 نالے چاک جگر دے سیتے
 سبحان اللہ ، سبحان اللہ

اللہ دیا پیار یا محبوبا تیری کل جگ تے..... (عبدالستار نیازی)

اللہ دیا پیار یا محبوبا تیری کل جگ تے سلطانی ایں
 تیرا فرش دے اُتے بوریا اے تیری عرش اُتے مہمانی ایں
 تیرے ہتھاں دا کتے ذکر شہا کتے تذکرہ تیریاں زلفاں دا
 تیری شان چہ نعتاں پئی پڑھدی ہر اک آیت قرآنی ایں
 مازاغ دا اکھیاں وچ کجلا لیسین دے دند تے لب یوحی
 والفجر تیرے زُخسار دونویں والشمس تیری پیشانی ایں
 تینوں اُمت دا غمخوار آکھاں تینوں نبیاں دا سردار آکھاں
 تیرے دَر دی کیتی اے آقا جبریل جہیاں دربانی ایں
 تیری شان بلند خیالاں توں تیری ذات ہے پاک مثالاں توں
 تیری ذات صفات دے وچ آقا نہ کوئی تیرا ثانی ایں
 دَم دَم دَم گٹھدے جاندے نے چاہوندا اے نیازی بس ایہو
 تیری نعت سناؤندیاں لنگھ جاوے جھیردی دودن دی زندگانی ایں

اوہدی یاد چے رولینا میرا سوز تے ساز ایہو..... (عبدالستار نیازی)

اوہدی یاد چے رولینا میرا سوز تے ساز ایہو

محبوب دا رُخ تکتاں ساڈی تے نماز ایہو

مرشد دی نظر ہووے مل جانڈے نے جگ دونویں

وچ جگ دے دتا ہوکا ہے غریب نواز ایہو

سوہنے جیہا جگ اندر کوئی اوٹاں نہ آیا اے

ہر سمت صدا ایہو ہر طرف آواز ایہو

اوہدی یاد دے پرلاکے جاندا اے مدینے نوں

عاشق جو محمد دا اُس دی پرواز ایہو

پچھیا جاں نکیراں نے وچ قبر دے سوہنے دا

اوتھے وی میں آکھاں گا میرا مان تے ناز ایہو

شہرت دا سبب لوکی چھدے نے نیازی نوں

میں نعت نبی پڑھناں ہے اصل چ راز ایہو

اوہدے بخت دی کیہڑا ریس کرے..... (عبدالستار نیازی)

اوہدے بخت دی کیہڑا ریس کرے جہنوں حاضری دا پیغام آوے

اوس شام توں واراں لکھ شاماں جیہڑی پاک مدینے شام آوے

جہناں دے درواں دا دارو دیدار ہے روضہ انور دا

بن ویکھیاں روضہ سوہنے دا کیویں اوہناں نوں آرام آوے

اوتھے بن دے حاکم جہاناں دے اوتھے جھکدے سرسلطاناں دے

اُس درویاں شاناں کی دساں جتھے بن جبریل غلام آوے

اے پاک مدینے دے راہی ایہہ شرط ادب دی یاد رہوے

لب سیتے اتھرو وگدے ہوں جس ویلے خاص مقام آوے
 رہندا اے کوئی عرشاں تے بھاویں وسدا کوئی فرشاں تے
 جدوں آوے سوہنے دے در تے اوہ پڑھدا درود سلام آوے
 محبوب دے روضے تے جا کے ہوے اپنی ہوش نیازی نوں
 سوہنے دے ذکر کلام بناں نہ لب تے ہور کلام آوے

اوہ وقت سوہنے کد مری سرکار اُون گے..... (عبدالستار نیازی)

اوہ وقت سوہنے کد مری سرکار اُون گے
 درواں دے مارے جد تیرے دربار اُون گے
 سمجھاں گا اودوں چمکیا تارا نصیب دا
 جد نظر طیبہ دے درودیوار اُون گے
 مشکل بنے تے آقا نوں آواز دے لوں
 ہر بھیڑ وچہ امداد لئی سرکار اُون گے
 تاہیوں تے غم دیاں دولتیاں رکھدا ہاں سانجھ سانجھ
 غم ہون گے جے کول تے غمخوار اُون گے
 سختی بنی جے قبر وچہ ایمان ہے میرا
 طیبہ دے وچوں میرے مددگار اُون گے
 ساتی نے ایسے واسطے میخانہ کھولیا
 بخشش دا جام پین لئی میخوار اُون گے
 پچھیں توں ہتھ جوڑ کے سوہنے نوں اے صبا
 گھر وچہ میرے کدوں مٹھل من ٹھار اُون گے
 کونین دے حبیب دی محفل سجا لوؤ
 سوہنے دے نال سوہنے دے سب یار اُون گے
 پڑھ کے نیازی سویاں کر نغے درود دے!
 خواہاں چہ تیرے سید ابرار اُون گے

اساڈی یارسول اللہ مدینے حاضری ہووے..... (عبدالستار نیازی)

اساڈی یارسول اللہ مدینے حاضری ہووے
 اوہ وقت آوے جبیں تیرے دوارے تے جھکی ہووے
 ہووے کاسہ گدائی دا مزے لٹاں امیری دے
 ترے ناں دی صدا دیواں مدینے دی گلی ہووے
 جدوں تیکر ایہہ سر سرکاری دی سر دل تے نہیں جھکدا
 نہ اوڈوں تک خدا جانے مکمل بندگی ہووے
 رحم یا رحمۃ العالمین حسنین دے صدقے
 جو تیرا نام لیوا اے اوہ ہرغم توں بری ہووے
 خدا خود اوس محفل تے کرے انوار دی بارش
 جیہڑی محل دروداں تے سلاماں تھیں سچی ہووے
 بھرے دامن فقیراں دے تے خود فاقے کرے سوہنا
 کوئی اک تے دسو مینوں جیہڑا ایسا سخی ہووے
 نیازی دے ہے ایہہ دل دی تمنا یارسول اللہ
 تیری یاداں چہ لنگھ جاوے جنی وی زندگی ہووے

انوار دی ہندی اے برسات مدینے وچہ.....

انوار دی ہندی اے برسات مدینے وچہ
 سرکار دی چوکھٹ تے جھر مٹ اے فقیراں دا
 اونہاں دے مقدر اں دی کی ریس کرے کوئی
 سر بھار غریبی دا کجھ واٹاں وی لمیاں نے
 ملدا اے زمانے نوں صدقہ جس سوہنے دا
 جاسکدے او جیویں وی اے عاصیو جا پہنچو
 سرمایہ نیازی دا ہے نعت محمد دی
 بن دی اے گنہگارو ہر بات مدینے وچہ
 سلطان وی منگدے نے خیرات مدینے وچہ
 لنگھدے نے جہدے یارودن رات مدینے وچہ
 جاوے ایسے دیندے حالات مدینے وچہ
 اُس سوہنے محمد دی ہے ذات مدینے وچہ
 ونڈدے نے نبی سرور برکات مدینے وچہ
 ایہ لیکے میں جاواں گا سوغات مدینے وچہ

اللہ دے حبیب دی محفل سجالواں..... (عبدالستار نیازی)

اللہ دے حبیب دی محفل سجا لوواں
 یاد نبی دے پھلاں تھیں گھرنوں سجالواں
 بن بن سوالی اوندے نیں جس درتے بادشاہ
 اے موت میری موت ذرا ہور ٹھہر جا
 ایناں کرم تے میرے تے کر دے میرے خدا
 سجدے کراں حضور دے منبر دے سامنے
 ایہہ کہہ کے سی شبیر نے نیتی نمازِ عشق
 سمجھاں گا مینوں عشق دی معراج ہوگی
 ہر شے چماں گا مسجد نبوی دی بار بار
 ہے فیصلہ ایہہ عقل دا پنچاں حرام این
 رحمت میرے حضور دی وی واجاں ہے ماروی
 مینوں نیازی پھیر نہیں رہنی کمی کوئی

آقا دیاں غلاماں وچہ ناواں لکھا لوواں
 سوہنے دے اون جان دا رستہ بنا لوواں
 میں وی اوہدے دوارے تے جھولی وچھا لوواں
 سوہنے دے عاشقاں نون میں نعتاں سنا لوواں
 جد چاہواں میں حضور دا دیدار پالواں
 نقشِ قدم حضور دا کعبہ بنا لوواں
 دُنیا نون بندگی دا قرینہ سکھا لوواں
 اوہدی گلی دے کتیاں نون سینے لا لوواں
 اکوار اپنے آقا دے روضے تے جالواں
 کہندا اے عشق یارنوں نچ کے منالواں
 آجا گنہ گارا میں تینوں بچالواں
 خودنوں نبی دی گلایاں دا منگتا بنا لوواں

اللہ اللہ مرے نبی دی سب توں شان..... (عبدالستار نیازی)

اللہ اللہ مرے نبی دی سب توں شان نرالی اے
 سب دے عیب چھپاون والی اوس دی کملی کالی اے
 میریاں امیدیاں دا گلشن ہریا بھریا رہندا اے
 جس دن توں میں سبز گنبد دی ویکھ لئی ہریالی اے
 منہ مدینے ولے کر کے فریاداں رو رو کے
 اوہ سوہنا لُج پال ہے جس نے ہر اک دی لُج پالی اے
 لکھ روے کوئی کر دا بھاویں دل تھیں اللہ اللہ ہو

جے نہیں دل وچہ عشق نبی دا سمجھو بھانڈا خالی اے
 نبیاں دے سلطان دے در دا صدقہ جنہوں جڑیا اے
 اس خوش بخت گدا دے در دا ویکھیا جگ سوالی اے
 مینوں سدھ بدھ ہور نہ کوئی اپنی گل سمجھا دیواں
 جس تے راضی ہويا سوہناں اوہو کرماں والی اے
 اوہدی مثل مثال نہ کوئی اوہدے جیہا لج پال وی نہیں
 سوہنیاں دے اوہ سردا سائیں کوچیاں داوی والی اے
 جھولی وچہ خوشبو آں بھر کے سوہنے نبی دے نام دیاں
 مرے شعراں دے گلشن دی مہکی ڈالی ڈالی اے
 دل وچہ عشق دا چانن ہووے فیر نیازی ویکھ ذرا
 اوہ سرکار دا روضہ دسدا اوہ روضے دی جالی اے

آگیا آگیا والی کونین دا بیکساں..... (عبدالستار نیازی)

آگیا آگیا والی کونین دا بیکساں بے قراراں دے دن پھر گئے
 میرے لج پال سوہنے دا ہويا کرم میرے ورگے ہزاروں دے دن پھر گئے
 پتے پتے اتے حسن سرکار دا ڈالی ڈالی کرے ورد صلے علے
 ایسی چلی نبی دے کرم دی ہوا پھل مہکے بہاراں دے دن پھر گئے
 اللہ اللہ نبی دیاں غمخواریاں اوکڑاں دور ہوئیاں سروں ساریاں
 نال سوہنے دے لائیاں جدوں یاریاں کملی والے دے یاراں دے دن پھر گئے
 بھاگ جاگے حرا ثور دی غار دے لگے جس دم قدم میری سرکار دے
 رو رو منگیاں دعاواں جد امت لئی کلی امت کی غاراں دے دن پھر گئے
 گولڑے شرق پور چورے اجمیر وچہ پاکپتن ، علی پور تے ، ہجور وچہ !!

اوہدے میخواراں کھولے میخانے جدوں میرے جہے باوہ خواراں دے دن پھر گئے
 کاسے بھر دتے ہونے نے امید دے آگئے گھر غریباں دے دن عید دے
 جام بخشے نبی نے جدوں دید دے مردے جان دے پیاراں دے دن پھر گئے
 نہ پلاون دیاں تے نہ پینے دیاں گلاں کردا ہاں میں تے مدینے دیاں
 ایسی نسبت دی دولت نیازی ملی میریاں سوچاں وچاراں دے دن پھر گئے

اوس دردے سواالی وی ویکھے تے بڑے ویکھے..... (عبدالستار نیازی)

اوس در دے سواالی وی ویکھے تے بڑے ویکھے
 جبریل جے جتھے ہتھ بن کے کھڑے ویکھے
 کردے نے سدا گلاں اوہ عرش توں پار دیاں
 محبوب دے مکتب دے جنے وی پڑھے ویکھے
 سوہنے دی محبت نے رنگ جنہوں چڑھایا اے
 اوہدے روپ تے قدرت دے سب رنگ چڑے ویکھے
 اوہ وانگ بلال ہوئے اوہ وانگ اولیس ہوئے
 تیرے عشق دی اگ اندر جیہڑے وی سڑے ویکھے
 جہناں مان ترٹیاں دا توں مان تران ہوویں
 اوہ غم دیاں چھلاں وچ کدرے نہ اڑے ویکھے
 اوہ محرم راز ہوئے گھجیاں اسراراں دے
 سرکار مدینہ تھیں جیہڑے نین لڑے ویکھے
 وحدت دے سمندر وچ نت تاریاں لوندے نین
 تیرے عشق دے بحر اندر جیہڑے دی وڑے ویکھے
 دُنیا دے سہارے توں منہ موڑ کے بیٹھے نین

ہتھ آپ دی رحمت نے جہناں دے پھڑے دیکھے
 لج پال کریمیاں دی قربان کریمی توں
 گلزار بنا آئے جیہدے لیکھ سڑے دیکھے
 دربار نبی ورگی نہیں شان کسے در دی
 دُنیا چہ نیازی میں دربار بڑے دیکھے

ان شاء اللہ یار مدینے جاواں گے..... (عبدالستار نیازی)

ان شاء اللہ یار مدینے جاواں گے
 ایدھر اودھر ایویں وقت کھنجاؤناں
 اسیں ہاں لا کے بیٹھے تاہنگ مدینے دی
 چڑھیاں ہویاں طوفاناں دا غم نہ کر
 یار نیازی نت تیاری رکھ اپنی
 جاواں گے سو وار مدینے جاواں گے
 پالتو نبی نال پیار مدینے جاواں گے
 جد سدیا سرکار مدینے جاواں گے
 ہوسی بیڑا پار مدینے جاواں گے
 رہ گئے نے دن چار مدینے جاواں گے

اک سوہنا مدینے دامن ٹھار بڑا سوہنا..... (عبدالستار نیازی)

اک سوہنا مدینے دامن ٹھار بڑا سوہنا
 مولا تیری دُنیا وچہ تیرا یار بڑا سوہنا
 جدوں عرش دے ول چلے ہر کوئی ایہہ کہندا سی
 براق بڑا سوہنا اسوار بڑا سوہنا
 جھڈ عرش نوں عرش وی آوندے نے سلامی نوں
 ہے سرورِ عالم دا دربار بڑا سوہنا
 عرش وی ٹرے آوندے فرشی وی ٹرے آوندے
 لالیندے نے جتھے وی دربار بڑا سوہنا
 غم قبر تے محشر ہووے کیوں نیازی نوں
 قسمت نال مل گیا اے غمخوار بڑا سوہنا

اللہ دے حبیب تھیں جس پیار پالیا..... (عبدالستار نیازی)

اللہ دے حبیب تھیں جس پیار پالیا
 اوہدے جیہا نہیں دوستو کوئی وی خوش نصیب
 جیہڑی جگہ تے لایا اے ڈیرہ حضور نہیں
 کیوں کرم نوازیاں بھلاں میں اوہدیاں
 میں جپ داہاں رات دن سوہنے نبی داناں
 دُنیا دے ہنیریاں دا کتے پیر نہ پوے
 پیراں نوں میرے چم دیاں آکے بلندیاں
 ڈگیا جدوں وی اوس دے در تے گنہ گار
 کجھ نہیں نیازی منگدا تیرے توں سوہنیاں
 اوہوں غماں دے دوزخوں رب نے بچا لیا
 رحمت اوہدی نے جہنوں وی گل نال لایا
 اس تھاں نوں عاشقاں میں ہے کعبہ بنا لیا
 پاپی ساں فیرو میمنوں در تے بلا لیا
 اکھاں تے اوہدے عاشقاں میمنوں بٹھا لیا
 دل وچہ میں اوہدی یاد دا دیوا جگا لیا
 جد دا نبی دے در اتے سرنوں جھکا لیا
 رحمت اوہدی نے اوس نوں سینے لگا لیا
 دیدار تیرا منگدا ہاں کملی والیا

ایہہ ویلا مڑ نہیں اوناں نہ سنکناں پیاریاں..... (عبدالستار نیازی)

ایہہ ویلا مڑ نہیں اوناں نہ سنکناں پیاریاں
 ساری خدائی ویکھی دے کے دہائی ویکھی
 پیارے دا نام ہے پیارا ایہو سمھناں دا سہارا
 محشر وچ بھل نہ جاویں عیباں تے پردہ پاویں
 اوہاں دیاں بنیاں باتاں اوہاں دیاں نیک براتاں
 چنگیاں نوں یار بناویں چنگے کوئی عمل کماویں
 ایہہ تے ہے دیس بیگانہ ایہتھوں دا کوڑیا رانہ
 اج ایہتھوں جووی گیاں مڑا تھے اون توں ریاں
 گل سن لے یار نیازی مالک نوں کر لے راضی
 لا نو مدینے والے سوہنے سنگ پیاریاں
 کردا نہیں سوہنے باہجوں کوئی غم خواریاں
 سب دیاں ایسے ناں نے بیڑیاں تاریاں
 دیکھن نہ شاہا میریاں او گنہاریاں
 جہاں نبی دے در تے عمراں گزاریاں
 مالک نے پچھناں ایس عمراں کیوں گزاریاں
 جاناں ایس دیس اپنے توں کر کجھ تیاریاں
 سمجھے لے آئیاں کل نوں میراں وی واریاں
 دوہیں جہا نہیں نہیں تے بڑیاں میں خواریاں

اٹھ دلا چل خوشیاں منائیے مدینے والا..... (فیض رسول فیضان)

اٹھ دلا چل خوشیاں منائیے مدینے والا جن چڑھیا
 اج ستیاں نصیباں نوں جگائیے مدینے والا جن چڑھیا
 تھاں تھاں ہويا نوراجالا جگ تے آیا رحمتاں والا
 کیوں نہ راہواں وچ اکھیاں وچھائیے مدینے والا جن چڑھیا
 دل نوں اوہدے نانویں لاکے جان اوہدی توں صدقے جا کے
 ٹھنڈ بلدیاں نیناں وچ پائیے مدینے والا جن چڑھیا
 جے چاھندے او رحمت یارو ، دم دم اوہدا نام چتارو
 چلو محفل نعت سجائیے مدینے والا جن چڑھیا
 مرسل اوہدی کرن غلامی، قدسی اونہوں دین سلامی
 جہدا کھائیے اسیں اوہدے گن گائیے مدینے والا جن چڑھیا
 بحر کرم دا ٹھاٹھاں مارے ، موجاں مانن منگتے سارے
 مونہوں منگیاں مراداں سمھے پائیے مدینے والا جن چڑھیا
 جد ویکھاں فیضان میں اس نوں ، اکھ بن جاندا میرا لوں لوں
 اوہدے جلوے توں واری واری جائیے مدینے والا جن چڑھیا

آقا دا میلاد مناؤ..... (فیض رسول فیضان)

آقا	دا	میلاد	مناؤ
جس	دا	صدقہ	کھاندے سارے
خورے	آقا	آہی	جاون
رب	نے	نوری	جھنڈے لائے
رب	سورج،	چن	، تارے بالے

مدنی ماہی دے گن گاؤ
 اس دے در تے سیس نواؤ
 محفل شوق دے نال سجاؤ
 تسیں زمین تے جھنڈیاں لاؤ
 تسیں غلامو! بتیاں لاؤ

جے کرنا جے رب نوں راضی
تا نگہ جے رکھدے او بخشش دی
ٹھنڈ دلاں دی نام ”محمد“ ﷺ
جے آوے فیضان بلاوا
عربی ماہی دے بن جاؤ
سوہنے دی چوکھٹ تے آؤ
دم دم ایہدا ورد پکاؤ
سر پرے طیبہ ول جاؤ
اپنے سترے لیکھ جگاؤ
ذکر کرو فیضان نبی دا

آقا توں ایں گنہگاراں دا سہارا مدینے..... (فیض رسول فیضان)

آقا توں ایں گنہگاراں دا سہارا مدینے دیا چن سوہنیا
تیرے باجھوں ساڈا کتے نہیں گذارا مدینے دیا چن سوہنیا
کر سکاں تعریف میں تیری
توں ایں رب نوں وی سب نالوں پیارا
مرناہ جاوَن درداں مارے
کر کرم غریباں تے خدارا
رب دا کیتا شکر پیماں
ہر پاسے تیرا وجیا نقارا
دل دا چین زمانے پایا
تیرے جلوہ اے رب دا نظارا
دوزخ کولوں کاهنوں ڈریے
ساڈی جنت تے تیرا اے دوارا
کافر تیرے توں کھمب کھاندے
جھوٹھ سچ داتوں کیتا اے نتارا
دکھاں نے لایا اے آھدا
ایں کد اوقات ہے میری
مدینے دیا چن سوہنیا
سدلے اپنے پاک دوارے
مدینے دیا چن سوہنیا
تینوں تکیا جدوں حلیمہ
مدینے دیا چن سوہنیا
توں دُنیا تے جس دم آیا
مدینے دیا چن سوہنیا
جنت دا کیوں لالچ کڑیے
مدینے دیا چن سوہنیا
مومن تیرے صدقے جاندے
مدینے دیا چن سوہنیا
تیرے باجھوں کون اے ساڈا

کہڑا کرے ساڈے درواں دا چارا
 ڈیا سورج فوراً مڑیا
 کیتا انگلی دا جدوں توں اشارا
 منگدا اے فیضانِ کمینہ
 مدینے دیا چن سوہنیا
 چن دو ٹوٹے ہوکے جڑیا
 مدینے دیا چن سوہنیا
 تیتھوں تینوں شاہ مدینہ
 مدینے دیا چن سوہنیا
 کدی میرے تے وی پاوے لشکارا

اللہ اللہ! رتبہ مدنی ماہی دا..... (فیض رسول فیضان)

اللہ اللہ! رتبہ مدنی ماہی دا
 سمجھاں گا کعبے دا کعبہ ویکھ لیا
 جیوندی جانیں جنت جیکر تگنی آں
 سوہنے سوہنے پھر دے نیں مکھ لکاندے
 اوہناں دی اکھ ہور کتے فیر ٹکدی نہیں
 رکھ سلاماں کر دے عربی ڈھولے نوں
 تختاں تاجاں دی مینوں پرواہ نہیں جے
 ہور کسے وی شے دی من وچ تا نگھ نہیں
 پھل کھڑے فیضانِ گلاباں دے او تھے
 دُنیا کھاندى صدقہ مدنی ماہی دا
 تک لواں جے روضہ مدنی ماہی دا
 آخر ویکھ مدینہ مدنی ماہی دا
 ویکھ کے نوری چہرہ مدنی ماہی دا
 جہاں تکیا جلوہ مدنی ماہی دا
 پتھر پڑھدے کلمہ مدنی ماہی دا
 میں ہاں گولا منگتا مدنی ماہی دا
 عشق عطا کر مولا! مدنی ماہی دا
 جتھے پیا پسینہ مدنی ماہی دا

امت دے بھاگ آکے..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

امت دے بھاگ آکے جگائے حضور نے
 تعلیم دیکے عدل دی الفت دی خلق دی
 چادر چ رکھ کے کعبے دا پتھر اٹھا لیا
 یُعْطِیْکَ رَبُّنَا آکھیا، تڑھے وی آکھیا
 قدسی پئے تاہندگے نیں مدینے نوں دوجی وار
 وگڑے ہوئے سی کاج، سنائے حضور نے
 بت اونچ نیچ والے گرائے حضور نے
 جھگڑے قبیلیاں دے مکائے حضور نے
 جد عاصیاں لئی ہتھ سی اٹھائے حضور نے
 منگتے دے بار بار بلائے حضور نے

دريا اے رحمتاں دا پيا ٹھاٹھاں ماردا
من زار قبری آکھ کے دتا اے آسرا
گل نال لائے اپنے پرانے حضور نے
نازش جہیاں دے رنج مٹائے حضور نے

آیا اس گلے ایہہ دیوانہ تیرے کول اے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

آیا اس گلے ایہہ دیوانہ تیرے کول اے
تیرا تے اوہ دل کسے گل توں نہیں توڑ دا
اوندا تائیوں چل کے زمانہ تیرے کول اے
اللہ دے رسول دے توں نام اتوں واردے
غیراں آگے جا کے کدی کرنا سوال نہیں
میرے جئے فقیراں دا ٹھکانہ تیرے کول اے
جا کے لچپال دے دروارے اتے پیش کر
پیار تے کرم دیا بارشاں وسائی جا
جام ساڈے کول اے میخانہ تیرے کول اے
کیتی رکھ دید ایہناں اکھیاں نونوں ٹھار لے
ساریاں بھلایاں دا خزانہ تیرے کول اے
اللہ سائیں تیری کوئی گل نہیں موڑ دا
بنگلہ ایمان دا توں ہور وی شنگھار دے
لکھ تیرے کول اے یا آنہ تیرے کول اے
تیرے جیہا کوئی غم خوار لج پال نہیں
دل دے شہزادے نونوں توں ذرا درویش کر
ہنجواں دا یار نذرانہ تیرے کول اے
سوہنیا کریمیا آج رنداں نونوں پلائی جا
ناصر اس دل وچ جھاتی کدی مار لے
حسن و حسین داتے نانا تیرے کول اے

اوہدا ہو یا اے درود اتھے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

اوہدا ہو یا اے درود اتھے
بڑا وقت نرالا اے !
سورج نونوں ہٹا سکدا!
سوہنے دیاں باتاں نہیں!!
پانی مستاں نونوں کھچ بیٹھا!
سب کاسے بھرے بھرے
بن ناصر گل جاندی
محفل والا وی ہے خود موجود اتھے
فرش بناؤ اکھیاں سوہنا آون والا اے
جدھر رخ پھیر دیوے نواں کعبہ بنا سکدا
پورے قرآن اندر او سے دیاں نعتاں نیں
سرور نبیاں دا آقا محفل وچ بیٹھا
لکڑی دا تھم ویکھیا سوہنے نال گلاں کرے
جدوں اہونوں یاد کراں ہر مشکل ٹل جاندی

اللہ دے حبیب سارے جگ توں نرالیا..... (سید ناصر حسین چشتی)

تیرے بنا دکھیاں نوں کسے نہیں سنبھالنا
 منگتے نے لکھاں پر کوئی وی نہیں خالی اے
 مٹی وچ مٹی ہوئیاں مٹی دیاں مورتاں
 تیرے جیہا سوہنا پر ویکھیا نہ بھالیا
 جانور تیرے اگے سر بسجود نے
 تھوڑی دیر کر لے آرام میرے سوہنیا
 ساری رات جاگیا نہ کر اللہ والیا
 ناصر اوہ دیوانے چنگے ساریاں تو رہن گے
 اللہ دے حبیب سارے جگ توں نرالیا

اللہ دے حبیب سارے جگ توں نرالیا
 اللہ اللہ اللہ تیری کنی لچپالی اے
 جناں کسے منگیا اے اوناں جھولی پالیا
 سوہنیاں توں سوہنیاں وی ڈٹھیاں نے صورتاں
 بیجے تیری ذات اُتے پتھراں درود نے
 جدوں وی توں چاہیا او دوں چن نوں بلالیا
 کہیا رب گھل کے پیام میرے سوہنیا
 نبی نبی نبی جیہڑے سدا کہن گے
 تر گئے اوہ جہاں تیری ذات نوں منالیا

ایہہ دھرتی نہ ہندی ناں اسمان ہندا..... (محمد یوسف بگینہ)

جے پیدا نہ عرشاں دا مہمان ہندا
 ناں جنت ناں جنت دا سامان ہندا
 محمد دے ہونے تھیں ہوئے نیں سارے
 تے چن اوہدی انگلی تے سچ سچ دکھاوے
 جدھر کملی والے دا فرمان ہندا
 اوہ آدم بھی ہے پر ہے آدم توں اقدم
 بناں بیچ کیوں گلستاں ہندا
 ہے ہر ذرے وچ نور موجود اُس دا
 توں کیوں اینویں جاندا ایں حیران ہندا
 غلام اوہدا کامل نہ ایمان ہندا

ایہہ دھرتی نہ ہندی ناں اسمان ہندا
 ناں شمس و قمر کہکشاں ناں ستارے
 ایہہ جلوے ایہہ منظر ایہہ رنگیں نظارے
 پنگھوڑے چہ جد سہونا انگلی ہلاوے
 تے پارے دے وانگوں پیا دَوڑ ہلاوے
 اوہ ہر شے دا جوہر تے اصل دو عالم
 جے سورج نہ ہندیاں شعاعاں
 ٹھکانا نہ کر جھلیا محدود اُس دا
 ہے پتے دی رگ رگ چہ جوہر دا جلوہ
 خدا کیجا مختارِ کل مصطفیٰ نوں

جو حاکم نہ منے حبیب خدا نوں کدی اوہدا کامل نہ ایمان ہندا
 کرم جے نہ ہندا میرے مصطفیٰ دا ناں لگ دا پتہ ابتدا انتہا دا
 ناں یوسف نگینہ لٹاندا نگینے ناں مضمون ہندا ناں عنوان ہندا

اوہناں دا عشق سلامت اے مقبول..... (الحاج محمد علی ظہوری قصوری)

اوہناں دا عشق سلامت اے مقبول اوہناں دیاں باتاں نیں
 کملی والے دی یاد اندر تنگھ دیاں جہاں دیاں راتاں نیں
 سرکار دی محفل کیا کہنا جس ویلے آپ دا ذکر چھڑے!!
 پئی گونج درود سلاماں دی ایہہ نور دیا سوغاتاں نیں
 محبوب دی محفل تے رل کے بدلاں نیں آن صلاح کیتی
 چلو ہور آ گیرے چل وسیے اتھے ہنجواں دیاں برساتاں نیں
 زلف و زخسار دا ذکر کرے کیہڑا سرکار دا ذکر اے
 اتھے بڑے بڑے لکھاریاں نیں بھن چھڈیاں قلم دواتاں نیں
 نہ چھیڑ کسے چپ کیتے نوں کولوں وی لنگھ جا چپ کر کے
 ایناں دیاں وکھریاں رسماں نیں ایناں دیاں وکھریاں ذاتاں نیں
 کیہہ پچھنا ایں یار ظہوری توں دو حرفی گل مکا دیواں!!
 اوہدا تک لینا لکھ عیداں نیں اوہدا مل پیناں شبراتاں نیں

☆☆☆

بارہویں دی فجر ہوئی تے..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

بارہویں دی فجر ہوئی تے نظارے مہک گئے
 آمنہ دے چن دی آمد نال تارے مہک گئے
 سارے بوٹے ، سارے غنچے ، ساری کلیاں ، سارے پھل
 گلشناں وچ پاکے رحمت دے اشارے مہک گئے
 غفلتاں دی اوڑ تھیں کلا گئے سی جہڑے دل
 مینہ کرم دا پئے گیا سارے دے سارے مہک گئے
 حضرت صدیق و فاروق ، علی تے ذوالنورین
 جہناں جہناں تن من اوہدے نال توں وارے ، مہک گئے
 گولڑہ ، اجمیر ، کلیر ، پاکپتن ، شرقپور
 خیر لے کے اوس درتوں سب دوارے مہک گئے
 جہناں در ڈٹھا نبی دا رنگ دتے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم نے
 کجھ دھاڑے جہناں قداماں وچ گزارے مہک گئے
 آپ دی خوشبو تھیں سب لکھاں دے ڈھارے مہک گئے

بات کر مدینے دی گل سنا مدینے دی..... (سید ناصر حسین چشتی)

بات کر مدینے دی گل سنا مدینے دی
 آکھے جے خدا مینوں منگ لے کیہہ منگنا ایں
 دیکھنا جے چاہندا ایں خلد ایں دھرتی تے
 دوستانہ سنکيا کر توں خدا توں منگیا کر
 کمزور رشتے نے عارضی محبتاں نے
 کسے دی کہانی دے ہونی نہیں نصیباں وچہ
 بات سارے شہراں توں ہے جدا مدینے دی
 گرد گردا کے کرلاں گا التجا مدینے دی
 اکھاں نال یار بستی ویکھ آ مدینے دی
 قبر وچہ چل دی رہے ٹھنڈی وا مدینے دی
 دوستی تے ہے یارو دیر پا مدینے دی
 بات یارو دیندی اے جو مزا مدینے دی

دوستانہ سنگیا کر توں خدا توں منگیا کر
 کمزور رشتے نے عارضی محبتاں نے
 کسے دی کہانی دے ہونی نہیں نصیباں وچہ
 کیوں نہ ذکر طیبہ دا ہر گھڑی کراں لوکو
 ناصر اک مدینے دی شان کی سنا سکدا
 تہاڑے واسطے دے نال کرناں عرض رب لگے
 کہ ویکھاں چھیتی میں صحت دی صورت یارسول اللہ ﷺ

قبر وچہ چل دی رہے ٹھنڈی وا مدینے دی
 دوستی تے ہے یارو دیر پا مدینے دی
 بات یارو دیندی اے جو مزا مدینے دی
 خود پسند کردا اے گل خدا مدینے دی
 شان خود بیاں کردے مصطفےٰ مدینے دی

بنی اے جان تے بھاری مصیبت یارسول اللہ..... (حفیظ تائب)

بنی اے جان تے بھاری مصیبت یارسول اللہ ﷺ
 دو سہارا کہ وگڑی اے طبیعت یارسول اللہ ﷺ
 تہاڑے واسطے دے نال کرناں عرض رب لگے
 کہ ویکھاں چھیتی میں صحت دی صورت یارسول اللہ ﷺ
 طریقہ صبر پچھوں شکر والا بھل دا جاندا اے
 میں قائم رکھ سکاں کجھ تہاڑی سنت یارسول اللہ ﷺ
 ہے منزل ڈاہڈی اوکھی پیر نہ تھڑ کے کتے میرا
 ہمیشہ نال ہووے تہاڑی رحمت یارسول اللہ ﷺ
 معافی رب کولوں لے دیا جے اپنے تائب نوں
 ہوئی یاں ہوسی اُس کولوں جو غفلت یارسول اللہ ﷺ

بلا کے کول دل مسرور کردے..... (محمد اعظم چشتی)

بلا کے کول دل مسرور کر دے
 میں صدقے تیرے نوری مکھڑے توں
 توں اپنی کالیاں زلفاں دا صدقہ
 پیاسے دید دے مستانیاں نوں
 خدا دے واسطے اعظم نوں اپنی
 جدوائی دی مصیبت دور کردے
 میرا بھی سینہ نور و نور کر دے
 سیاہی میرے دل دی دُور کردے
 ملا کے اکھیاں مخمور کر دے!
 محبت دے نشے وچ چور کر دے

بن گیا جیہڑا وی غلام سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا..... (شیرازی)

دن رات لیندا اے اوہ نام سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا
چن اوہدی انگلی دامن دا اشارہ اے
دُنیا دے نالوں اوہدا وکھرا نصیب اے
ویکھے جیہڑا روضہ صبح و شام سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا
کرم زمانے اُتے عام سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا
چم چم جالیاں نوں سینے لان والیا
اک دن آقا صلی اللہ علیہ وسلم تیرے سفنے چہ آن گے
لکھدا شیرازی رہو کلام سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا

بن گیا جیہڑا وی غلام سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا
آمنہ دا لال تے حلیمہ دا دُلا رہ اے
وکھرا رسولاں چوں مقام سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا
جدا گھر شہر مدینے دے قریب اے
صدقہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم دا سارے جگ اُتے رحمتاں
ٹھہر جا مدینے ول راہیا جان والیا
ساڈے ولوں لئی جا سلام سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا
دید کرا کے نالے درتے بلان گے

بن گیاں گولیاں جو مدنی سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دیاں..... (شیرازی)

در در جا کے اونیں ٹکراں مار دیاں
جندیان ہر میدان چہ اونیں ہار دیاں
ویکھو عظمتاں سوہنے دے دربار دیاں
تصویراں گنبد دیاں سینہ ٹھار دیاں
نیوں ریاں آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے کردار دیاں
جان دے نیں اوخراں عرشوں پار دیاں
جان اپنی جو پاک نبی صلی اللہ علیہ وسلم اتوں وار دیاں

بن گیاں گولیاں جو مدنی سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دیاں
کرم خدا دا اوناں تے ہو جاندا اے
بادشاہ اوتھے منگتیاں وانگوں پھر دے
نقش نگاری میناراں دی کی وسیے
پتھر کھا کے آپ دی دعاواں دیندے نیں
ہر ذرے دے بارے علم اور کھدے نیں
لیکھ سوتے شیرازی اوہ سیاں دے

بھراں گھبرا کے غم توں جدوں ہاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم..... (سجاد مرزا)

بھراں گھبرا کے غم توں جدوں ہاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
تیری رحمت دیاں برسن گھٹاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

تیری راہواں دی ہے مٹی میں پاواں یا رسول اللہ ﷺ

میں اکھاں دا اوہنوں سرمہ بناواں یا رسول اللہ ﷺ

ترے باہجوں مرا دل شمع دی مانند بلدا اے

کوہیں سینے دی میں آتش بجھاواں یا رسول اللہ ﷺ

تری رحمت دے رُکھ تھلے ملے تھاں غم دی ماری نوں

ثلن تڑی دیاں سھے بلاواں یا رسول اللہ ﷺ

بڑا مجبور ہاں پر شوق دل وچ ہے مرے آقا

ترے روضے تے میں اک بار آواں یا رسول اللہ ﷺ

خدا جے میتھوں پچھے دس توں کیہہ کھٹیا زمانے وچ

میں تیری نعت اس ویلے سناواں یا رسول اللہ ﷺ

کریں کملی دا سایہ حشر وچ سجاد مرزا تے

کرے سجاد مرزا التجاواں یا رسول اللہ ﷺ

بن جاتوں وی یار مدینے والے دا.....

جے کرناں دیدار مدینے والے دا

جہدے دل وچ پیار مدینے والے دا

تکلیا جہاں دربار مدینے والے دا

اوہ نوری دربار مدینے والے دا

ہے جہڑا مے خوار مدینے والے دا

منگتا ہاں سرکار مدینے والے دا

ناں تے لے اک وار مدینے والے دا

جو وی ہے پیار مدینے والے دا

بن جاتوں وی یار مدینے والے دا

کدی نہیں جا سکدا اوہ وچ جہنم دے

اوہناں دا مڑ دل نہیں لگدا کدھرے وی

اللہ کرے میں مڑ وی جا کے ویکھ لوواں

جام صراجیاں ول نہیں تنگدا بھل کے وی

وقت دے حاکم مینوں گل نال لاؤندے نے

تیرے سارے روگ گواوے گا مولا

کوئی وی نہیں وارو اوہدا دید بناں

سو سو تیرے تاز اٹھاوے گی دُنیا
 عمر گزارو اوہدی تابعداری وچ
 پیر فقیر امیر وزیر شہنشاہ وی
 جتھوں اج تک کوئی خالی نہیں مڑیا
 تیرے حج نماز زکاتاں کس کاری
 شکر نیازی میں کرناں ہاں اللہ دا
 بن جا خدمت گار مدینے والے دا
 جہڑا تابعدار مدینے والے دا
 صدقہ کھاندے یار مدینے والے دا
 ہے اوہ سخی دربار مدینے والے دا
 دل وچ نہیں جے پیار مدینے والے دا
 مینوں ملیا پیار مدینے والے دا

بھانویں کول بلا بھانویں دور ہٹا..... (محمد علی ظہوری)

بھانویں کول بلا بھانویں دور ہٹا اسماں درتے اونڈیاں رہنا
 تیرے قدماں دے وچہ رو روکے دکھ درد سناؤندیاں رہنا
 نہیں دُنیا دی پرواہ سانوں ، غم خوار دے ناں دی چاہ سانوں
 اسماں یار دے ناں نوں چم چم کے اکھیاں نال لاؤندیاں رہنا
 ایمان اساڈا کہندا اے اسیں حشر نوں بخشے جاواں گے
 اسماں یاد مدینے والے دی سینے نال لاؤندیاں رہنا
 جس دَر تے خاکی نوری دی سب جھکدے آکے رات وِنے
 اِس چوکھٹ تے سر رکھ اپنا تقدیر بناؤندیاں رہنا
 ہوندا جے بھروسہ آقا تے ایہہ ساری خدائی مل جاندی
 جس سوہنے نوں آزماؤنا ایں اوہنے پچھتاںدیاں رہنا
 جد تیکر دم وچ دم ساڈا ایہہ یار ظہوری کم ساڈا
 سوہنے دی سوہنی محفل وچ تعریف سناؤندیاں رہنا

بخشے نے اللہ سوہنے سارے خزانے تینوں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

بخشے نے اللہ سوہنے سارے خزانے تینوں
 کر دے سلام ویکھے اپنے بیگانے تینوں
 ہاواں مقبول ہوئیاں ہاڑے قبول کرلے
 میرے جئے گندے مندے ماڑے قبول کرلے
 دتیاں توفیقاں آقا تیرے خدا نے تینوں
 عرشاں تے جا کے سانوں بھلیوں ناں عربی ڈھولا
 تیرے مکائیاں مکناں محشر دے وچ وی رولا
 ایسے لئی بھل نہیں سکدے تیرے دیوانے تینوں
 دوری نے گھیرے پائے دن وی نے راتاں ہوئیاں
 اکھیاں دے وچوں آقا چم چم برساتاں ہوئیاں
 ہنجواں دے دیون پیاں اکھیاں نذرانے تینوں
 ہویا میلاد تیرا وسیا پتھماں دا گھر
 جنت دا باغ بنیا اماں حلیمہ دا گھر
 ساڈے جئے کملیاں دے وی سارے خصمانے تینوں
 کر دے نے ناز منگتے تیری لچ پالی اتے
 رحمت دی بارش پادے عشقے دی ڈالی اتے
 عرضاں سنائیاں آکے تیرے گدا نے تینوں
 ناصر جو پہنچے آقا تیرے مدینے اندر
 ایہو ارمان رہندا دکھئے دے سینے اندر
 تیری جا نعت سناواں حج دے بہانے تینوں

بخت پئے انج جاگ مدینے..... (سید ناصر حسین چشتی)

بخت پئے انج جاگ مدینے
 بس روون دی جاچ آگئی اے
 جج چڑھی جد شوق دی اوتھے
 جنگل دے سپ فیر کدی سہی
 بڑے بڑے فنکاراں تائیں
 اس تسبیح دے منکے لگدے
 دل دا ستھرا بھانڈا ہووے
 اجڑے پجڑے لوکی ناصر

پھڑ لئی سوہنے واگ مدینے
 بھل گئے سرتے راگ مدینے
 اکھیاں دتے لاگ مدینے
 نفس دا کیلو ناگ مدینے
 بھل جاندے ڈائلاگ مدینے
 کی بھولے کی گھاگھ مدینے
 لگدی فوراً جاگ مدینے
 ہندے سدا سہاگ مدینے

بھاویں ہوویں توں گھر بیلیا..... (سید ناصر حسین چشتی)

بھاویں ہوویں توں گھر بیلیا
 راہ دے پتھر وی ہٹ جان گے
 یاد سوہنے نوں کر بیلیا
 پھر توں آویں گا گھر نوں نہ خالی
 کیتا کرتوں
 جان بھاویں ہے تیری اکیلی
 مُڑ نہ دشمن توں ڈر بیلیا
 بازو لہراں دے توں نپ دانپ دا
 نام سرکاردا جپ دا جپ دا
 ج طوفاناں
 جے عشق وچ بڑا ای ضروری
 قرب ہووے بجن دا کہ دوری
 دُکھڑے ہس ہس کے جر بیلیا

اوہنوں سینے پچ اپنے وسا کے
 اوہدے غم نوں توں مہماں بنا کے
 پیش کر دے جگر بیلیا
 تھار ہے اوہ غریباں دی آخر
 جگدی نظراں توں گریاں دی ناصر
 لین اوندا خبر بیلیا

بن کے سائل مدینے نوں جاواں گی میں.....

بن کے سائل مدینے نوں جاواں گی میں
 لوکی کہندے مدینہ بڑی دور اے
 رات دن کر کے پینڈے مکاواں گی میں
 لوکی کہندے نے کی لین جانا میں توں
 حال اڑے سوڑے سناواں گی میں
 پیر سوہنا جے پاوے میری گلی وچ
 اوہدے رستے دے وچ اکھیاں وچھاواں گی میں
 بھار جھلیا نہیں جاندا جدائیاں داہن
 روضہ ویکھ کے ٹھنڈ سینے پاواں گی میں
 صابر صابری تا ہنگاں مدنی دیاں

بن کملی کملی والے دی پھراں..... (عبدالستار نیازی)

بن کملی کملی والے دی پھراں طیبہ دے بازاراں وچ
 میں اپنا ناں لکھوا آواں اوہدے دردے خاص میخواراں وچ
 اوہ اکو اک تے سوہنا میں جہنوں چنیاں رب اکبر نے
 توں سینکڑیاں وچ لہناں میں اوہدی مثل نہیں لکھ ہزاراں وچ
 سوہنے نوں سلاماں کرن لئی سوہنے دی چوکی بھرن لئی
 دن رات فرشتے آوندے نے کر ادب آداب قطاراں وچ
 میں یار دے نام نوں چھڈنا نہیں کہندے سی بلال امیہ نوں
 توں نال خوشی دے ماری جا مینوں مزا ہے آونداماراں وچ
 ابوبکر عمر عثمان علی ایہہ راکھے دین اسلام دے نے
 ایہہ یار نے کملی والے دے پا فرق نہ ایہناں چاراں وچ

ابو بکر عمر عثمان علی ایہہ راکھے دین اسلام دے نے
ایہہ یار نے کملی والے دے پا فرق نہ ایہناں چاراں وچ
لج پال زمانے سارے دا اوہ لاڈلا رب اکبر دا
اُمت دی بخشش دی خاطر رہیا روندنا سوہنا غاراں وچ
سوہنہ رب دی نیازی فکر نہیں محشر دا اوگہناراں نوں
سنیاں ایں کملی والے نے ہونا ایں او کہناراں وچ

مٹھل ہنجواں دے پلکاں اُتے آپ سجاواں گے..... (محمد علی ظہوری)

مٹھل ہنجواں دے پلکاں اُتے آپ سجاواں گے
 جھپڑے ویلے اسیں مدینے رل کے جاواں گے
 ہور وظیفہ کیہہ کرنا اے چچ نہ کوئی اوند اے
 روضے پاک نوں ویکھاں گے بس ویکھی جاواں گے
 قسمت نال جے کوئی مسافر ملے مدینے دا
 اسیں تے اکھیاں اوہدیاں قداماں پٹھ وچھاواں گے
 جو جو کیتی نال اساں دے اسیں وچھوڑے نے
 قداماں دے وچ بہہ کے سارا حال سناواں گے
 ساری کائنات خدا دی صدقہ کملی والے صلی اللہ علیہ وسلم دا
 ساری حیاتی اوہدے نال دا صدقہ کھاواں گے
 کوئی رُسیا یار مناوے کوئی دُنیا نوں
 اسی ظہوری آقا صلی اللہ علیہ وسلم دا میلاد مناواں گے

پئی تیکنی آں راہواں میں نی خورے سوہنا..... (اشفاق)

پئی تیکنی آں راہواں میں نی خورے سوہنا آجاوے
 اکھاں راہواں چہ وچھاواں میں نی خورے سوہنا آجاوے
 کوئی ہور سہارا نہیں تے بھیڑاں بن گیاں ڈاھڈیاں
 نت روواں کرلاواں میں نی خورے سوہنا آجاوے

آ جاندا اے غلاماں ول نی سوہنا ماہی میں ویکھیا
 تاہیوں گھر نوں سجاواں میں نی خورے سوہنا آجاوے
 ہویاں مدتاں اڈیکدیاں سوہنے تائیں اشفاق!
 دل انج پرچاواں میں نی خورے سوہنا آ جاوے

پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم جگ دا والی..... (حفظ تائب)

پاک	محمد صلی اللہ علیہ وسلم	جگ	دا	والی	نسلاں اچا ،	صبحوں	عالی
خلق	پیار	جهدا	انمول	مہر	مرؤت	جہدی	نرالی
راکھا	کنزوراں	دے	حق	دا	عدل و انصاف	دے	باغ دا مالی
جس	نے	گھر	ہنیری	اندر	حق	سچ	والی
جس	دے	خدمت	گار	فرشتے	جس	دے	در سلطان
جٹاں	جہدی	اطاعت	کیتی	نبیاں	جہدی	قیادت	بھالی
دُنیا	دے	وچ	چان	ونڈے	جس	سوہنے	دی
پاوے	ٹھنڈ	دلاں	دے	اندر	جس	دے	روضے
تائب	جس	دے	دروازے	توں	مانگت	مڑیا	کدی

پیاں اکھیاں دی بھاندے نہیں نصیباں والے..... (محمد علی ظہوری)

پیاں اکھیاں دی بھاندے نہیں نصیباں والے
 تیرے دربار تے جانے نہیں نصیباں والے
 یاد وچہ اکناں دی لنگھدی اے حیاتی ساری
 دید دی عمید مناندے نہیں نصیباں والے
 نین ہسدے ہوئے ملدے نہیں ہزاراں لکھاں
 رونا اکھیاں نوں سکھاندے نہیں نصیباں والے

روگ دلبر دی محبت دا دلاں نوں لاکے
 عمر دا روگ گواندے نیں نصیباں والے
 درد وچہ وی بڑی لذت اے جب کوئی جانے
 ناز دلبر دے اٹھاندے نیں نصیباں والے
 انج تے ہر کوئی ظہوری اوہدی تعریف کرے
 نعت سوہنے نوں سناندے نیں نصیباں والے

پکارو یا رسول اللہ یا حبیب اللہ پکارو..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

پکارو یا رسول اللہ یا حبیب اللہ پکارو یا رسول اللہ یا حبیب اللہ
 ان شاء اللہ ان شاء اللہ اوہ ویلا وی آؤناں ایں
 گنبد والے سارے جھنڈے دُنیا تے لہراؤناں ایں
 باقی جھنڈے جھنڈیاں سارے اس جھنڈے والے تھلے نے
 اس جھنڈے نوں ویکھ کے ہوئے جھنڈیاں والے تھلے نے
 ہر جھنڈے نے اس جھنڈے نوں آخر سیس جھکاؤناں ایں
 ون سونے جھنڈے اتھے وچ میداناں جھلے نے
 اپنی اپنی تھاں تے سارے جھنڈے اُچے مُل دے نے
 اس جھنڈے نوں ویکھن والے ہر جھنڈا بھل جاناں ایں
 قسمت والے اس جھنڈے دے تھلے آکے بہہ گئے نے
 اس جھنڈے توں دور جو ہوئے سب توں کچھے رہ گئے نیں
 اس جھنڈے نے مردیاں تیکر تیرا ساتھ نبھاؤناں ایں
 بوبکر و فاروق تے حیدر ایہہ جھنڈا لہراندے گئے
 لعل علی دے کربل وچ وی ایہدی شان سناؤندے گئے
 ایسے صلوة سلام دا نغمہ ایہدے تھلے ای گاؤناں ایں
 اوہ دن دور نہیں ہن ناصر اوہ دن چھیتی آوے گا
 ایہہ جھنڈا سب جھنڈیاں اندر اپنا آپ مناوے گا
 اس جھنڈے دے تھلے آکے سب نے اک ہو جاناں ایں

پر کیف نظارے نیں سرکار دے روضے تے..... (حافظ محمد حسین)

پر کیف نظارے نیں سرکار دے روضے تے
 دل جان سکوں پاون دلدار دے روضے تے
 سب عیب گناہ اوہدے رب معاف ہے کر دیندا
 جھک جاوے جہڑا جا کے اوہدے یار دے روضے تے
 دن رات سلامی لئی آوندے نے ملک قدسی
 میرے آقا نبی احمد مختار دے روضے تے
 جدوں گنبد خضریٰ دی تک لیندے نے ہریالی
 من ٹھر دے نے عاشقاں دے من ٹھار دے روضے تے
 سرکار دے روضے دے تک تک کے حسین منظر
 اکھ تھکدی نہ دل بھردا دلدار دے روضے تے
 خوشیاں دیاں پھلاں تھیں بھر دے نیں اوہدا دامن
 غم لیکے جہڑا جاوے غم خوار دے روضے تے
 سرکار دے جلویاں دی کی پچھناں ایں گل حافظ
 وکھرے ای نظارے نیں دلدار دے روضے تے

☆☆☆☆☆

تیری وی ایہہ صدااے میری وی..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

تیری وی ایہہ صدااے میری وی ایہہ صدااے
 جبریل توں وی پچھیا حسان توں وی پچھیا
 آقا دا نام لے کے آقا دی نعت پڑھ کے
 اس سال پھر بلاؤ اپنے فقیر تائیں
 جس وقت میرے وتے دکھاں نے ہتھ ودھائے
 مر جاواں میں مدینے آکے مدینے والے
 اللہ دے ولوں جو جو انعام مل رہے نے
 ناصر مرے نبی دا وسدا رہوے دوارا
 لُج پال مصطفےٰ اے لُج پال مصطفےٰ اے
 سوہنے جیہیا نہیں کوئی رب دا وی فیصلہ اے
 عزت دے نال لنگر سانوں لے مل رہیا اے
 پھر حاضری دا موسم سرکار آگیا اے
 اپنی پناہ اندر آقا نے لے لیا اے
 جہدا گدا اسی اوہدے بوہے تے مر گیا اے
 اللہ دی ایہہ عطا اے آقا دی ایہہ رضا اے
 دشمن نوں میں کیہہ جانا کیہہ چیز اے کیہہ بلا اے

تیرے سوہنے مدینے توں قربان میں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

تیرے سوہنے مدینے توں قربان میں، ہُن تے مینوں مدینے بلا سوہنیا
 گھدے جاندے نے ساہ دم دا کیہہ اے ساوہ مرن توں پہلاں روضہ دکھا سوہنیا
 سن لے عرضاں حبیب! کمینے دیاں، حدوں گئیاں نے ودھ اگاں سینے دیاں
 گلاں سن دا جدوں ہاں مدینے دیاں، درد دیندے نے بھانبر مچا سوہنیا
 میں سنبھالاں کیوں قلب بیتاب نوں، کیوں روکا میں ہنجواں دے سیلاب نوں
 جدی وی جاندے مدینے دے ول قافلے، ہنجو جاندے نے اکھاں چوں آ سوہنیا
 لاجاں رکھ لے شہا ہاڑے پاؤں دیاں، رُتاں آئیاں نے قسمت جگاؤں دیاں
 تے دے چٹھیاں مدینے نوں آؤں دیاں، مَن لیندا اے تیری خدا سوہنیا

ایہو ارمان ہے اس خطار کار دا، میں وی روضے توں ہنواں دے پھل واردا
کنوں درداں دی جا کے سناواں میں گل، کون ہے میرا تیرے سواسوہنیا
بھاویں مجرم تے بدکار انسان ہاں، لوکی کہندے نیں تیرا مدح خوان ہاں
عیب ٹائم بے لجے دے نہ ویکھنا، توں ہیں لچپال لکیاں نبھا سوہنیا

تاجدارا عریبا من موہنیا..... (محمد علی ظہوری)

تاجدارا	عریبا	من	موہنیا	سیدا	سردارا	سب	توں	سوہنیا
پاسبانا	مہربانا	سب	دیا	سچیا	محبوب	سچے	رب	دیا
سوہنیاں	مازاغ	نیناں	والیا	سوہنیا	والیل	زلفاں	والیا	والیا
والضحیٰ	والفجر	چہرے	والیا	سوہنیا	لولاک	سہرے	والیا	والیا
سب	توں	اچیاں	شاناں	پاون	والیا	ہو کے	اول	آخر
بیکساں	دے	دکھ	ونڈاون	والیا	ماڑیاں	نوں	سینے	لاون
ڈگے	ہویاں	نوں	اٹھاون	والیا	ستے	ہویاں	نوں	جگاوں
ظلم	دے	بدل	ہٹاون	والیا	رحمتاں	دا	مہینہ	وساون
دلبرا	خواباں	چہ	آون	والیا	سرورا	عرشاں	تے	جاون
ہادیا	پر	نور	سینے	والیا	سوہنیا	سوہنے	مدینے	والیا
فرش	تے	ہر	تھاں	بہاراں	تیریاں	عرش	تے	وی
رحمتاں	دی	نوری	چادر	تان	کے	توں	وسایا	اجڑیاں
								نوں
								آن
								کے

تیری ذات اعلیٰ بنائی خدا نیں.....

تیری	ذات	اعلیٰ	بنائی	خدا	نیں
بلا	کے	عرش	تے	خدا	نے
استھے	عاشقاں	نے	فرش	تے	سجائی
ایہہ	دُنیا	تیرے	لئی	سجائی	خدا
مکائی	مکائی	جدائی	خدا	نیں	
ایہہ	محفل	عرش	تے	سجائی	خدا
					نیں

خدا دا پتہ میرے آقا توں ملیا تے شان محمد سنائی خدا نہیں
ضیاء شکر لکھ وار کر توں خدا دا اودھے در دی بخشی گدائی خدا نہیں

تن من تیرے توں میں واراں کملی والیا..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

تن من تیرے توں میں واراں کملی والیا تیرے نال میریاں بہاراں کملی والیا
جنے جنے میرے سوہنے آقا کولوں منگیا میرے سوہنے آقا نے وی سب نوں اے رنگیا
آساں لائیاں تیرے تے ہزاراں کملی والیا آقا تیرے در توں ای سب کجھ ملیا
ایسے لئی آساں کوئی در نئیوں ملیا تیرا در ساڈیاں نے ٹھاراں کملی والیا
میرے جنے عاصی اتے تیریاں عطاواں نہیں کرم کرو تے ٹل جان دیاں بلاواں نہیں
ساڈے ول موڑ لے مہاراں کملی والیا جہدے اتے ضیاء میرے آقا دی عطا اے
پوری ہندی اوہدی یارو ہر کوئی دعا اے ہو جان سب تے عطاواں کملی والیا

تیرے بن میرے آقا ساڈا نہیں.....

(از خطیب اسلام مولانا سید شبیر حسین شاہ حافظ آبادی)

تیرے بن میرے آقا ساڈا نہیں اوں گزارا گنہگاراں دا آقا بس توں ای سہارا
آقا گنڈری منڈری میں جھپو وی جئی ہاں لکیاں توڑ نبھاویں تیرے پلڑے جو پئی آں
وچہ قبر حشر دے کرنا کرم خدارا گنہگاراں دا آقا بس توں ری سہارا
اک جان اگلی ایہہ نوں لکھاں نے سیاپے مینوں دسو میرے آقا جاواں کہڑے میں پاسے
مینوں دسے بس سخیا اکو تیرا دوارا گنہگاراں دا آقا بس توں ری سہارا
منوں نام خدا دا کدی کرم کماؤ کدی آساں مسکیناں ول وی پھیرا تے پاؤ
کتے روند ائی نہ مر جائے شبیر و چارا گنہگاراں دا آقا بس توں ای سہارا

تراکھاواں تے تیرے گیت گانواں..... (محمد علی ظہوری)

منوں نام خدا دا کدی کرم کماؤ کدی اساں مسکیناں ول وی پھیراتے پاؤ
کتے روند ائی نہ مر جائے شبیر و چارا گنہگاراں دا آقا بس توں ائی سہارا

تراکھاواں تے تیرے گیت گانواں..... (محمد علی ظہوری)

تراکھاواں تے تیرے گیت گانواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
ترا میلاد میں کیوں نہ مناں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
حلیمہ گلہی نوں دیکھے کدی سرکار نوں دیکھے
میں کبھڑی سچ تیرے لئی سجاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
تیری خوشبو ناں سب مہکن فضاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
ترے دم نال نیں ٹھنڈیاں ہواواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
جہاں نیں تیریاں قدماں نوں سینے نال لایا اے
نصیباں والیاں ہویاں اوہ تھاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
مدینے آکے ایہو رات دن میری عبادت اے
تیرے روضے توں نہ اکھیاں ہٹاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
جگاؤ بھاگ میرے وی ابو ایوب دے وانگوں
مقدر اوس دا کتھوں لیاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
میں کجھ وی نہیں جے تیرے نال میری کوئی نسبت نہیں
میں سب کجھ ہاں جے میں تیرا سداواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
اجل دے آن توں پہلاں جے تیری دید ہو جاوے
میں ایسی موت توں قربان جاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
مرا دل وی ایہہ چاہندا اے تسی وی میرے گھر آؤ
تیری راہواں دے وچ پلکاں وچھاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
کیوں تعریف ہووے اوس سوہنے دی ظہوری توں
قلم جامی دا میں کتھوں لیاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

تیری یاد پئی تڑپاؤنڈی اے..... (سید ریاض الدین سہروردی)

تیری یاد پئی تڑپاؤنڈی اے ، لا لیاں نیناں نے جھڑیاں
 کدی اسیں رستے وی لنگھ ماہی تیری دید دی حسرتاں ہن بڑیاں
 تیرا نوری ذکر جدوں ہووے میرے غم دا مداوا بن جاوے
 انج ہجر دی رات نوں چمکاوے جیویں روشن ہوون پھل جھڑیاں
 جدوں تیرا غلام کہاواں میں کیوں خوف کسے دا کھاواں میں
 تیرے ہندیاں اے مدنی آقا مینوں دیندے نے لوکی کیوں تڑیاں
 تیرے ورگا کسے اکھ ڈٹھا اے ترا ثانی نہ جگ تے ہویا اے
 تینوں اپنے جہا سمجھن والے بے علم نے کردے تد اڑیاں
 کتھے مہر علی کتھے میں عاصی میں خادم اوہ مخدوم میرے
 ایہہ فیض ریاض علی دا اے تیرے اتیری خوشبوناں سب مہکن فضاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 ترے دم نال نیں ٹھنڈیاں ہواواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 جہاں نیں تیریاں قدماں نوں سینے نال لایا اے
 نصیباں والیاں ہویاں اوہ تھاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 مدینے آکے ایہو رات دن میری عبادت اے
 تیرے روضے توں نہ اکھیاں ہٹاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم تے نے رنگتاں جو چڑھیاں
 تیرا وسدا رہوے دربار مدینے والٹریا..... (منظور احمد ناظم صابری)

تیرا وسدا رہوے دربار مدینے والٹریا
 سدو قدماں وچ سرکار مدینے والٹریا
 ہجر تیرے وچہ پئی کرلاواں

ہجر دے وچ ہے مشکل جینا
 ہن وکھلاؤ شہر مدینہ
 ہن میرا وی سینہ ٹھار مدینے والڑیا
 ہور اسیں تاں کج محیں منگدے
 سانوں اپنے رنگ وچ رنگ دے
 تیری رحمت ہے درکار مدینے والڑیا
 لکیاں دی لج آپ نبھالو
 ہر سائل دے دکھڑے ٹالو
 میری بگڑی دیو سنوار مدینے والڑیا
 وحدت دا اک جام پلا دے
 مینوں مست است بنا دے
 جنہوں پی کے ہوواں سرشار مدینے والڑیا
 سخیاں دے سلطان سخیا
 اے سوہنے ذیشان سخیا
 مری جھولی بھر منٹھار مدینے والڑیا
 وقت نزع دے بھل نہ جاویں
 سوہنیاں نوری جھلک دکھاویں
 ہووے مرن ویلے دیدار مدینے والڑیا
 ناظم نون وی دے منظوری
 دی اقدس دی ملے حضوری
 ایہو ناظم دی اے پکار مدینے والڑیا

☆☆☆

تیرے پیار دی مالا گل پا کے تیرا نام..... (سہیل کلیم فارونی)
 تیرے پیار دی مالا گل پا کے تیرا نام پکاراں ساری عمر
 تیرے ناں لا دیواں جندا پنی تیرے نال توں میں واراں ساری عمر
 ہر وقت رہواں میں نظراں وچہ جی کردا اے تیریاں قدماں وچہ
 تیرا نوکر بن کے بہہ جاواں تیرے در تے گزاراں ساری عمر
 مینوں تیرے زیر دست آکھن مینوں لوکی تیرا مست آکھن
 تیرے گیت الاپن بس آقا میرے دل دیاں تاراں ساری عمر
 رضی اللہ سارا جگ آکھے میں راضی ہو گیا رب آکھے
 میرے یار نوں راضی رکھیا اے میرے یار دے یاراں ساری عمر
 تیرے شہر دی خاک چہ رل جاواں جی کردائے ہر شے بھل جاواں
 تیری آل دا ذکر اذکار کراں تیرے نعرے ماراں ساری عمر
 میں آکھیاں بس اک واری لچپالا سن میری زاری
 نہیں دتا رون فاروقی فیر مینوں سرکاراں ساری عمر

تیرے آئیاں جگ تے آئیاں سوہنیا..... (سیدنا صر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)

تیرے آئیاں جگ تے آئیاں سوہنیا مست بہاراں
 لہندے چڑھدے چھم چھم و سیاں نور و نور پھوہاراں
 کملی والیا شاہا کملی والیا شاہا

دعوے نال میں کہنا تیرا جو میلاد مناوے
 اوہدے گھر خوشحالی آوے دکھ کدی نہ آوے
 تیری محفل وچ دیوانے آؤندے بنھ قطاراں
 کملی والیا شاہا کملی والیا شاہا

تینوں رب نے کول بٹھا کے عرش تے ایہہ فرمایا
 تیرا اک اک اتھرو بچنا کم امت دے آیا
 تیرے اک اتھرو دا صدقہ جنت جان ہزاراں
 کملی والیا شاہا
 ساری دُنیا چمکی تیرے حسن و جمال دا صدقہ
 ساری دُنیا موجاں مانے تیری آل دا صدقہ
 تیری آل دا صدقہ سن دا مولا پاک پکاراں
 کملی والیا شاہا
 کی دساں میں رتبہ آقا تیرے ویر علی دا
 جہڑا منگتا بنکے آوے اوہدی پاک گلی دا
 دے چھڈ دا اے پھڑ کے حیدر اٹھاں دیاں مہاراں
 کملی والیا شاہا
 داتا بابا خواجہ میراں تیرے دل دے جانی
 حضرت باہو تیرے در توں لے آئے سلطانی
 تیرے خادم زندہ رہندے سوہنیا وچ مزاراں
 کملی والیا شاہا
 تیرے در تے حاضر ہوکے ہرنی سیس نوایا
 کعبہ سی بت خانہ بنیا پاک اوہنوں فرمایا
 تیرے پڑھن قصیدے آقا کعبے دیاں دیواراں
 کملی والیا شاہا
 ناصر تیرے دردا منگتا بھر دے کاسہ خالی
 حضرت پاک بلال دا صدقہ دے دے عشق بلالی
 تیریاں نعتاں پڑھ پڑھ آقا وگڑے لیکھ سنواراں
 کملی والیا شاہا

تیرے عشق دی دولت مل جاوے دُنیا دی..... (سید ریاض الدین سہروردی)

تیرے عشق دی دولت مل جاوے دُنیا دی دولت کیہ کرنی
 تیرے در دی گدائی لبھ جاوے شاہی دی شوکت کیہ کرنی
 ایہو آرزو میرے سینے وچ مراں جیواں شہر مدینے وچ
 بنے قبر مدینے وچ میری ایتھوں دی تربت کیہ کرنی
 مل جان مدینے دیاں گلایاں جاروب کشی دے لئی مینوں
 ایس خدمت وچ بڑی عظمت اے شاہاں دی خدمت کیہ کرنی
 رہوے میرے لباں تے تیری ثناء میرا دل وی رہوے تیرا مدح سرا
 پڑھاں نعتاں تیریاں ہر ویلے کسے ہور دی مدحت کیہ کرنی
 جہدے نال توں راضی رب راضی جہدے نال خفا توں رب دی خفا
 تیری چاہت اندر سب کجھ اے کسے ہور دی چاہت کیہ کرنی
 ایہو آرزو اک ریاض دی اے ایہو آرزو پوری ہو جاوے
 رہواں ذکر تیرا کردا ہردم کسے ویلے دی فرصت کیہ کرنی

تیری سب توں وکھری شان تیری..... (سید ناصر حسین چشتی)

تیری سب توں وکھری شان تیری سب توں وکھری شان
 دو جگ تیری زلف دا قیدی خلق تیرا قرآن
 کرم دیاں جے پاویں جھاتاں ہجردیاں مک جاون راتاں
 تیرے آئیاں ہو جاوے گی موت میری آسان
 گل جھوٹی نہیں ماسہ میری رب تکدا اے مرضی تیری
 جے ویکھیں توں کافر ولے لے آوے ایمان
 تیرے بیلی رب دے بیلی ربدے سجن سب دے بیلی
 تیرے بردیاں توں ہندی اے جنت وی قربان

دیندا اے قرآن حوالا تیرے دشمن دا منہ کالا
 مٹ گیا تیرے ہر دشمن دا سوہنیا نام نشان
 توں ملیوں اجمیری ملیا تے داتا ہجویری ملیا
 ملے فرید نظام مجدد تے باہو سلطان
 سب دیاں کھیتیاں سک گیا سن چل دیاں نبھاں رُک گیاں سن
 توں آئیوں تے سارے عالم دے وچ آگئی جان
 توں تے اینیاں شانوں رکھدا ناصر ہرگز دس نہیں سکدا
 ہے قرآن ترے اوصاف دا سوہنیاں اک دیوان

تیرے در دیاں سوہنیاں فضاواں سوہنیا..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

تیرے در دیاں سوہنیاں فضاواں سوہنیا
 اللہ کرے میں اوتھے تڑ جاواں سوہنیا

چم رخسار تیرے دیندی اوہ تعظیماں سی
 واری واری جاندی تے ایہہ آکھدی حلیمہ سی
 تیرے چہرے توں نہ نظراں ہٹاواں سوہنیا صلی اللہ علیہ وسلم
 ہویا سی نصیب ساتھ صاحب لولاک صلی اللہ علیہ وسلم دا
 کھیندا سی صدیق چہرہ ویکھ نی پاک صلی اللہ علیہ وسلم
 دل کردا اے تینوں ویکھی جاواں سوہنیا صلی اللہ علیہ وسلم

دھرتی دے سینے وچ نوردا خزینہ ایں
 ساریاں توں سوہنا تیرا سوہنا صلی اللہ علیہ وسلم مدینہ ایں
 میں وی سگ تیرے شہردا سداواں سوہنیا صلی اللہ علیہ وسلم

نبی جیویں اک وی نہیں کوئی تیرے نالدا
 کوئی وی گھرانہ نہیں مانی تیرے نال دا
 گیت تیرے ای گھرانے دے میں گاواں سوہنیا صلی اللہ علیہ وسلم

ناصر اے فقیر تیرے آستانے دا
 تیرے باہجوں آسرا نہیں کوئی وی دیوانے دا
 تیرے باہجوں کہنوں دکھڑے سناواں سوہنیا صلی اللہ علیہ وسلم

تیری خیر ہووے پہرے دارا..... (مسلم)

تیری خیر ہووے پہرے دارا روضے دی جالی چم لین دے
 اساں ویکھناں اے رب دا نظارہ ' روضے دی جالی چم لین دے
 نہ او طور نہ عرش معلیٰ ' اوتھے ہر ویلے رب دی تجلی
 ایہہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا پاک دوارا ' روضے دی جالی چم لین دے
 ساڈھے مولا اے دن دکھایا ' آکے ڈیرہ غریباں لایا
 اتھے رب دا حبیب پیارا ' روضے دی جالی چم لین دے
 اس ہرے ہرے گنبد دی چھاویں ' اساں ویکھے رسولاں دے ناویں
 تاپوں جھک دا اتھے جگ سارا ' روضے دی جالی چم لین دے
 جدوں آون گیاں یاداں ' اساں رو رو کراں گے فریاداں
 جاندی واری تے سانوں خدارا ' روضے دی جالی چم لین دے
 اساں مہمان ہاں گھڑی پل دے ' لکھے لیکھ نہ مسلم ٹل دے
 خبرے آوناں ہووے نہ دوبارا ' روضے دی جالی چم لین دے

تینوں اللہ نے بنایا اے جمن سوہنیا..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

تینوں اللہ نے بنایا اے جمن سوہنیا
 ہے ایہہ سارا سنسار تیرے نام دی بہار
 اتھے فرشی غلام او تھے عرشاں تے نام
 اوہدی موڑے نہ خدا کرے موجاں اوہ سدا
 ہون دیندے نہیں اداس جدوں گھولدے مٹھاس
 تیرا ویکھیا پسینہ خوشبو واں دا خزینہ
 پیندے پتھری بول آکے قداماں دے کول
 توں ایں ناصر دی جان تیرے اتوں قربان

رب من جاندا لویں جے توں من سوہنیا
 تیرا صدقہ مہکدے چمن سوہنیا
 توں ایں عرشاں تے فرشاں دا چمن سوہنیا
 جہڑا اک وار لوے تینوں من سوہنیا
 تیرے شہد توں وی مٹھے نے سخن سوہنیا
 تیرا پھلاں توں وی اعلیٰ اے بدن سوہنیا
 تیرے نال آکے کھیڈا سی چمن سوہنیا
 میرا من میرا تن میرا دھن سوہنیا

ترے درتوں جدا ہوواں کدی نہ یا رسول اللہ..... (محمد علی ظہوری)

ترے درتوں جدا ہوواں کدی نہ یا رسول اللہ
 سدا وسدا رہوے تیرا مدینہ یا رسول اللہ
 گنہگاراں نوں ملدی اے پناہ آغوش رحمت دی
 لگے جد جالیاں دے نال سینہ یا رسول اللہ
 گیاں نے بھل پھلاں نوں وی او تھے اپنیاں ہوشاں
 جدوں دا مہکیا تیرا پسینہ یا رسول اللہ
 اوہ مندری دل دی چمکے گی ہنیرے وچہ جدھے اندر
 محبت تیری دا جڑیا گنہگینہ یا رسول اللہ
 ترے سوہنے مدینے وچ گزریا جو مرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم
 اوہ ساری عمر دا حاصل مہینہ یا رسول اللہ
 بڑے روون گے ایہہ جاروب کش تیرے دوارے تے
 صفائی لئی جے آکھیاں مشیناں یا رسول اللہ
 ظہوری دا وی دل جھکیا اے آکے اوس چوکھٹ تے
 جتھے قدسی جھکاندے نیں جیناں یا رسول اللہ

توں میری جان نبی جی..... (محمد علی ظہوری)

توں میری جان نبی جی	میں تیرے قربان نبی جی
اوہو بن دے جان سپارے	جو توں کرے بیان نبی جی
تیرے ہی اک دم دے بدلے	وسدا پیا جہان نبی جی
ساریاں اُچیاں اُچیاں نالوں	تیری اُچی شان نبی جی
محشر دے دن سب امتاں نوں	تیرا ای بس مان نبی جی
تیرے بناں نہ کوئی بنیا	عرشاں دا مہمان نبی جی
تیری نسبت تیری الفت	میرا دین ایمان نبی جی
تیری نعت کیہ پڑھے ظہوری	نعتاں پڑھے قرآن نبی جی

تیرے شہر دیاں گلیاں ہوون ساڈا ہووے..... (عبدالستار نیازی)

تیرے شہر دیاں گلیاں ہوون ساڈا ہووے حال فقیراں دا
 تیرے نام دا کاسہ ہتھ ہو وے گل چونہ ہووے لیراں دا
 دن تڑ فدیاں لنگھ جاندا اے اتے راتاں رورو لنگھدیاں نے
 کی حال سناواں لوکاں نوں اُہدی زلف دے یار اسیراں دا
 مینوں گل نال لاکے سوہنے نے کہیا الفت تھیں واہ جھلیا اوے
 کی حال بنایا ای رو رو کے ایہناں اکھیاں بے تقصیراں دا
 اوہ جھنگ دا رانجھا سی جھیرا رہیا پھر دا سی اک ہیر پچھے
 طیّبہ دے رانجھن دے گردے رہندا اے جھرمت ہیراں دا
 اوہدے در دی دولت جو عاشق سینے چہ لکائی پھر دے نے
 بس قدر خدا ای جان دا اے اوہناں درد منداں دگیراں دا
 نیناں دے کھبیاں تیراں دی پچھ رڑک نیازی جامی نوں
 ایہہ جھلے لوکی کی جانن کی اثر ہے عشق دے تیراں دا

تیری کریم دامیرے مولا..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

تیری کریم دا میرے مولا لیاوے کتھوں جو اب کوئی
گناہ گاراں تے اپنی رحمت کہ لا نہ سکے حساب کوئی
ہر اک جگہ اے نظارا تیرا، کدی نہ ڈھکے دوارہ تیرا
تری جناب اوہ اے جس توں ودھکے نہ ہو اُچی جناب کوئی
ایہ کدھرے سوکاتے کدھر ڈوبا کرشمے نیں تیری قدرتاں دے
کتے شرابور ہون تھل پئے تے سکی رہ جائے چناب کوئی
جے توں لکھاویں میں حمد لکھاں جے تو کہاویں میں نعت آکھاں
ترے کرم نال لہدا اے تری ثنا دا گلاب کوئی
طواب کعبے دا، دید طیبہ دی کردے نازش دے لیکھا اندر
وسیلہ پاناں نبی دا یارب بنا وسیلہ شتاب کوئی

تیرے دربار دی چاکری دے..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

تیرے دربار دی چاکری دے سوا کوئی شے ہو سرکار صلی اللہ علیہ وسلم درکار نہیں
چھڈ کے تیری غلامی دے اعزاز نوں مینوں دولت دی انبار درکار نہیں
نبض چھڈ دے طہیا توں لاچار دی، رمز بجھی نہ توں میرے آزار دی
ایس بیمار نوں ہور کوئی دوا باہجوں روضے دے دیدار درکار نہیں
اوبدی قسمت خسارہ اے دو جگ دیوچ، اوہنوں سٹن گے اعمال اوبدے اگ دیوچ
جہوں آل نبی نال الفت نہیں، جہوں اصحاب دا پیار درکار نہیں
اوہ گناہگاراں نوں بخشوندے نہیں پئے، ڈھپاں چھاواں توں سانوں بچوندے نہیں پئے
ایسی لچپال سرکار دے ہندیاں، ہو کوئی وی سرکار درکار نہیں
نعت سدا رہویں تے سنوندا رہویں، نقش آقا دا دل وچ جموندا رہویں
قبر وچ صرف توحید دا نازشا، کامیابی لئی اقرار درکار نہیں

ٹینکاں دانہ توپ تلوار دا زمانہ ایں..... (سیدنا ناصر حسین چشتی)

ٹینکاں دا نہ توپ تلوار دا زمانہ ایں
 پیار تقسیم کرو پیار دا زمانہ ایں
 اللہ دے حبیب دا مقام دسو کھل کے
 پھل وٹو سجنوں بہار دا زمانہ ایں
 گلاں نال بھلا کون تسلیم کردا
 سنیاں توں جاگ کردار دا زمانہ ایں
 پڑھو گے درود تے سکون سدا پاؤ گے
 اجکل ایں ہتھیار دا زمانہ ایں
 کلمے دا دیکھو ذرا ترجمہ کر کے
 بالکل ایہہ وی سرکار دا زمانہ ایں
 ہنجواں دے نال ذرا اکھیاں نوں پوچ لو
 محفلاں اچ آؤ دیدار دا زمانہ ایں
 طیبہ ولے پھیر لوؤ چہرے فیر بیلو
 گھڑی گھڑی واجاں پیا مار دا زمانہ ایں
 ناصر ہر دور وچ سنو کن لا کے
 اللہ فرماؤندا میرے یار دا زمانہ ایں

(سیدنا ناصر حسین چشتی)

جس کدے کسے دی نال تیرے آشنائی ہوگئی..... (محمد علی ظہوری)

جس کدے کسے دی نال تیرے آشنائی ہوگئی
 اوہ خدا دا ہوگیا دُنیا پرانی ہوگئی
 تیریاں شانناں توں صدقے والیا بطحا دیا
 توں خدا دا ہو گیوں تیری خدائی ہوگئی
 دور رہندی اے سدا اوہناں توں رحمت رب دی
 جہاں بدبختاں دی سوہنے تو جدائی ہوگئی
 میرے روون تے اوہدی رحمت نوں ہس دا دیکھ کے
 میریاں عیباں توں صدقے پارسائی ہوگئی
 عقل سدہ تے کھڑی سوچاں ای رہ گئی سوچدی
 عشق دی محبوب دے گھر وچ رسائی ہوگئی
 جد وی کیتی میں ظہوری کملی والے دی ثنا
 کرلیا اکھیاں وضو دل دی صفائی ہوگئی

جھلیاں ہنیریاں تے رحمتاں سنبھالنا..... (محمد علی ظہوری)

جھلیاں ہنیریاں تے رحمتاں سنبھالنا
 بھیا نہ دیوا جیرا نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنے بالیا
 نام نبی نال ساڈی جان تے پچھان اے
 ایسے نام نال ساڈا نام تے نشان اے
 سانوں تے حضور صلی اللہ علیہ وسلم دیاں نسبتاں نے پالیا
 برکتاں تے رحمتاں دا انت میں، حساب میں
 روضے سوہنے نبی دا تے کتے وی جواب میں
 سارا جگ اکھیاں نیں ویکھیا تے بھالیا
 جہاں نے اڈیکاں سوہنے یار دیاں رکھیاں
 سچ کہواں بھاگاں والیاں نے اکھیاں
 جلوہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم جہاں اکھاں نوں دکھالیا
 کنے میرے آقا وانگوں ساڈے لئی رونا ایں
 اوہدے جیہا سخی کوئی ہويا اے، نہ ہونا اے
 کوئی نہ سوالی جنھے بوہے اتوں ٹالیا
 کائنات وچ ساڈا سوہنا بے مثال اے
 اوسے دا سہارا رہندا ساڈے نال نال اے
 جدوں اسیں ڈگے، سانوں اوس نے سنبھالیا
 سوہنے پچھے اونہاں سارا غم دکھ سہنا ایں
 عاشقاں ظہوری کدوں ٹھنڈا ہوکے بہنا ایں
 جہاں نوں وچھوڑے والی اگ نے ابالیا

جدوں کرئیے ذکر مدینے دا.....

جدوں کرئیے ذکر مدینے دا
اوہ موتی بن دا رحمت دا !!
دربار نبی اللہ غنی !
جھیدی گل نہیں بن دی کدھرے دی
اوتھے بن دے کم گداواں دے
جہدے سر تے بھار خطاواں دے
کی شان سناواں اس دردا !!
اوپدے پیر چمن نوں جی کردا
اوہ موت دے ہتھوں مردا نہیں!
دو گھڑیاں اوہدیاں قدماں وچہ
چن مدنی دے دیوانے آں
تاں ولیاں دے در جانے آں!
کد قول قراراں ڈولے ناں!
پچھوں عشق دے ویہڑے پیر رکھے
سوہنے توں مولا وکھ ناہیں!!
دیکھن وچہ عاشقاں اک تکیا!!
کہنے قبر چہ پاونیاں جھاتاں نے
اوتھے کملی والے دے باجھوں!

جدوں لب تے اللہ ہو آوے
اوپدی یاد چہ اتھرو جو آوے
جتھے ہر دکھیے دی بات نبی !
اوہ شہر مدینوں ہو آوے
بوہے کھلے رہن عطاواں دے
اوہ جالیاں پھڑ کے رو آوے
اوپدا ذکر کراں تے دل ٹھردا
سرکار دے دیسوں جو آوے
کسے میدانے وی ہردا نہیں
ہتھ بنھ کے جیہڑا کھلو آوے!
اوپدے نام دا ورد کمانے آں
ایتھوں نور نبی دی لو آوے !
جو دیکھے ویکھ کے بولے ناں!
پہلوں عقل دے بوہے ڈھو آوے
تیری دیکھن والی اکھ ناہیں!
تھریاں دے وچہ دو آوے
کہنے سنیاں تیریاں باتاں نے
نہ کم نیازی کو آوے !!

☆==☆==☆

جے رحمت دا در نہ کھلدا پھیر..... (عبدالستار نیازی)

جے رحمت دا در نہ کھلدا پھیر او گنہارے کی کردے
 کردا نہ شفاعت جے سوہنا میرے جئے وچارے کی کردے
 سوہنے نوں اپنی اُمت دی بھلی نہیں یاد کسے ویلے
 اوہوں یاد نہ کریئے بھل کے وی اسیں بندے نکارے کی کردے
 شبیر جے چاؤندے کربل دی دھرتی چوں چشمے چل پیندے
 اوتھے تے رضا سی مولا دی زہرا دے ڈلارے کی کردے
 من ٹھار مٹھل دی یاد اندر کیوں روکاں وگدے ہنجواں نوں
 بنھ لگدے نہیں دریاواں نوں پلکاں دے کنارے کی کردے
 اوہدی آس دے اُتے ٹھلیاساں تاں ہویاں پارطوفاناں چوں
 اوہدی نظر کرم جے نہ ہندی دُنیا دے سہارے کی کردے
 اُمت دی نیازی بخشش لئی منگدے رئے دعاواں رات دے
 جے درد وٹڈوڈا ناں سوہنا درداں دے مارے کی کردے

جگ سارا راضی اے جے راضی..... (عبدالستار نیازی)

جگ سارا راضی اے جے راضی لُج پال ہووے
 غم نہیں مڑ نیڑے اوندے جے سوہنا ناں ہووے
 غیراں نوں کیوں حال سناواں در در تے میں کیوں جاواں
 ہوراں توں تاں میں منگاں اتھے جے کال ہووے
 منگدا نہیں تخت حکومت منگدا نہیں جگ دی دولت
 سوہنے دے عشق دا میرے پلے وچہ مال ہووے
 مرشد دا صدقہ من گھن ایہہ میریاں عرضاں مولا!

حاضری شہر مدینے میری ہر سال ہووے
 مرشد دے یار تسیں او مرشد دا پیار تسیں او
 مرشد دے سنگیو تہاڈا ونگا نہ وال ہووے
 کچ توں وی کچا ہاں میں ایہہ سن کے درتے آیاں
 چڑھ جاوے نظر جو تیری او کچ توں لال ہووے
 کرم کماویں سبیاں تیرے بوہے تے آیاں
 اس جگ کی اس جگ وچہ وی مندڑا نہ حال ہووے
 سید دیاں خیراں منگاں خیراں منگدا نہ سنگاں
 مرے مرشد دا منگتا شالا خوشحال ہووے
 اوہدی قبولیت وچہ شک نہیں نیازی ماسہ
 جیہڑی محفل دے اندر سید دا بال ہووے

جے آویں طپیا اک واری مل جائے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

جے آویں طپیا اک واری مل جائے شفا بیماراں نوں
 جو اکھیاں کھول رکھیاں نیں پیاں سکدیاں نیں دیداراں نوں
 سب یار تسلیاں دہندے نیں دلدار بڑا سمجھاندے نیں
 اوہ ان شاء اللہ آوے گا ناں ٹکراں مار دیواراں نوں
 تیرے نام دے نال بلاواں نوں اسپیں سوہنیا ٹالی رکھنے آں
 تیرا عشق اساڈا اسلحہ اے اسپیں کی کرنا ہتھیاراں نوں
 اوہ زندگی وی کیہ زندگی اے جیہڑی گزرے دور چپیاں توں
 دل چاہوندا اے ہن بن تیرے اگ لادیاں باغ بہاراں نوں
 کوئی دل وچ حسرت روندی اے میرے اندر بارش ہوندی اے
 تیری دید بناں اے محبوبا درکار نہیں کجھ لا چاراں نوں

اسیں در در زلدے رُل جانده اسیں راہ منزل دا بھل جانده
 جے گل ناں لاؤندوں لُج پالا بے کاراں او گنہگاراں نوں
 اسیں ناصر رولا پاندے نہیں ہر اک نوں حال ساندے نہیں
 ایمان ہے ساڈا اس گل تے معلوم ہے سب سرکاراں نوں

جے پیار ہووے دل وچ تصویر ضروری نہیں..... (سید ناصر حسین چشتی)

جے پیار ہووے دل وچ تصویر ضروری نہیں
 جو عشق پڑھا دیوے تحریر ضروری نہیں
 جس خواب دے وچ آوے محبوب نظر تینوں
 اس خواب نوں حق سمجھیں تعبیر ضروری نہیں
 ماہی دیاں زلفاں دے جہڑے قیدی بن جانده
 اوہناں لئی لوہے دی زنجیر ضروری نہیں
 فرمان سجن دا اے قانون محبت دا
 عاشق لئی کوئی دوجی تحریر ضروری نہیں
 دلدار جے اکھ بدلے جانده نے دل والے
 نظراں دیاں کٹھیاں لئی شمشیر ضروری نہیں
 اخلاق دی دولت نوں ہتھیار بنا اپنا
 سرداریاں لئی جھلیا جاگیر ضروری نہیں
 شکلاں وچ کیہ رکھیا ذاتاں وچ کیہ رکھیا
 اس عشق اچ کوئی رانجھا کوئی ہیر ضروری نہیں
 ماہی دی نظر پڑھ کے مضمون سمجھ جا توں
 اس محفل وچ ناصر تقریر ضروری نہیں

جو کچھ آپ دی ذات اچ رکھیا..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

جو کچھ آپ دی ذات اچ رکھیا
 آپ دی نعت شریف نوں رب نے
 یار نوں راتی سدنا ہے سی
 دولہا جد محبوب بنایا
 شرم شرافت رحمت سب کچھ
 غزلاں دے وچ کتھوں لہنا
 میری بات نے سن دے سارے
 شہر مدینہ رب نے ناصر
 نہیں پوری کائنات اچ رکھیا
 انجیل و تورات اچ رکھیا
 چین ایسے لئی رات اچ رکھیا
 نبیاں نوں بارات اچ رکھیا
 رب نے یار دی ذات اچ رکھیا
 چین سکون جو نعت اچ رکھیا
 تیری بات نوں بات اچ رکھیا
 ساڈی نیک برات اچ رکھیا

جہدے دل دے وچ آقا دا پیار ہندا اے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

جہدے دل دے وچ آقا دا پیار ہندا اے
 ایمان دی دولت توں سرشار ہندا اے
 عزتاں تے عظمتاں دا سرتاج کیوں نہ ہووے
 اس رات عاشقاں نوں معراج کیوں نہ ہووے
 جس رات آقا دا دیدار ہندا اے
 ویران دل دی دُنیا مڑ شاد شاد رہندی
 اس وقت اس جہاں دی کوئی شے نہ یاد رہندی
 جدوں سامنے آقا دا دربار ہندا اے
 میرے جینے دا جو بندا ہو کے جیوے
 سوہنے دے عشق والا جہڑا نہ جام پیوے
 اوہ دل قسم رب دی بے کار ہندا اے

جس ویلے آپ چاہوندے لیندے بلامدینے
 لالیندے نے بلا کے بڑے پیار نال سینے
 بھاویں جس طراں دا وی گنہگار ہندا اے
 اکھ دے بنیریاں تے اتھرو سجا کے بیٹھاں
 ناصر میں ایہو آساں عرصے توں لاکے بیٹھاں
 کدوں در تے فیر حاضر دکھیار ہندا اے

جو کجھ آپ دے سینے وچ اے..... (سیدنا ناصر حسین چشتی)

اوہ لوح دے آئینے وچ اے	جو کجھ آپ دے سینے وچ اے
ہندا دن مدینے وچ اے	جتھے وی کوئی عاشق مردا !
سچا لعل خزینے وچ اے	اکو ای تے رحمت عالم
خود لچ پال سفینے وچ اے	ڈبے کیویں سفینہ میرا
آپ دے پاک پسینے وچ اے	خوشبوواں دا کوئی خزانہ
اوہ محفوظ سفینے وچ اے	جو چڑھیا حسنین دے بیڑے
دھڑکن دے سازینے وچ اے	آپ دا اسم گرامی و سدا
میری سوچ مدینے وچ اے	میں جتھے وی ہوواں ناصر

جہڑا اک واری ویکھ کے آوے..... (سیدنا ناصر حسین چشتی)

مڑ ٹل پیا بے شک لاوے	جہڑا اک واری ویکھ کے آوے
بھلدا	مدینہ نہیں
عابد بیمار توں پچھ ویکھو	ہر عاشق زار توں پچھ ویکھو
بھاویں قیدی وی بن جاوے	وچ کر بل لٹیا جاوے
بھلدا	مدینہ نہیں

ہر عاشق دی مجبوری اے
 طیبہ دی دید ضروری اے
 جہڑے دل دے وچ وس جاوے
 ساہ آوے یا نہ آوے

مدینہ
 نہیں

بھلدا

جتنے پاک اصحاب دا ڈیرا اے
 جتنے نت جبریل دا پھیرا اے
 کوئی دھمکیاں نال ڈراوے
 بھاویں لکھ پیا فتوے لاوے

مدینہ
 نہیں

بھلدا

جہدے وچ جنت دی کیاری اے
 جہدی ہر شے پیاری پیاری اے
 لہنوں آکھو سر نہ کھاوے
 کوئی منکر نوں سمجھاوے

مدینہ
 نہیں

بھلدا

جدوں آوے یاد مدینے دی
 لکھ ہنجواں نال بجھاوے
 اگ تیز ہو جاوے سینے دی
 بھاویں ناصر موت آجاوے

مدینہ
 نہیں

بھلدا

جھکھڑ جہاں تے کوچ دے گھلدے..... (سید ناصر حسین چشتی)

جھکھڑ جہاں تے کوچ دے گھلدے ای رہن گے
 جھلدے نے جھنڈے آپ دے جھلدے ای رہن گے
 اکھیاں نوں تاہنگ رہنی این دیدار واسطے
 ہو کے لباں تے کھیڈوے دربار واسطے
 اتھرو تساڈی یاد وچ ڈھلدے ای رہن گے
 رکھ جہرے ویلے آپ نے سجدے چ سر لیا
 وعدہ کلام پاک وچ اللہ نے کر لیا
 در تصرناں دے آپ لئی کھلدے ای رہن گے
 جہناں گوارا کر لیاں آقا توں دوریاں

اوہناں دے بخت وچ نہیں ہرگز حضوریاں
 رستے توں بھل گئے اوہ بھلے ای رہن گے
 جو طوق تیرے عشق دا گل وچ سجان گے
 اوہناں دے عیب حشر وچ پھولے نہ جان گے
 پھلاں دے نال اوہ بدن تلدے ای رہن گے
 رے گئے جو آپ دے بوہے توں اے شہا
 ہر ساہ اے اوہناں واسطے جیویں ہے کوئی بلا
 ناصر اوہ ساری زندگی زلدے ای رہن گے

جی کردا مدینے دیاں سائیاں مدینے دیاں..... (محمد اکرم دردی)

جی کردا مدینے دیا سائیاں مدینے دیاں ہون گلیاں
 کاسہ پھڑ کے کراں میں گدایاں مدینے دیاں ہون گلیاں
 آواں کول کرو منظوری اوتھے زندگی ہو جائے پوری
 پھر پین کدی نہ جدائیاں مدینے دیاں ہون گلیاں
 کم میں کراں نال شوقاں گلیاں ہنجواں نال تروکاں
 کراں پلکاں دے نال صفایاں مدینے دیاں ہون گلیاں
 ماہی دی ہو جائے نظر سولی عشق ماہی وچ ہو جاواں جھلی
 اوتھے پھراں میں وانگ سودائیاں مدینے دیاں ہون گلیاں
 یار طبیبو دور ہو جاؤ نبض میری نوں نہ ہتھ لاؤ
 مکھ یار دا ساڈیاں دوایاں مدینے دیاں ہون گلیاں
 کل عالم توں چنگیاں گلیاں جتھے مدنی نیں لائیاں تلیاں
 جہناں دیاں رب نے قسماں نیں چائیاں مدینے دیاں ہون گلیاں
 دور آقا توں دوریاں ہوون دردی آساں پوریاں ہوون
 کراں شکر تے ونڈاں میں مٹھائیاں مدینے دیاں ہون گلیاں

جدوں آوندی یاد مدینے دی چوں..... (عبدالستار نیازی)

جدوں آوندی یاد مدینے دی چوں اتھرو وگدے نے
میرے کملی والے دے درتے دکھ اکھاں مکدے سارے جگ دے نے
طیبہ دے بندے اک پاسے اوہدے کتیاں داوی ادب کریں
رب دی درگاہ وچ شان بڑے سوہنے دے دردے سگ دے نے
کھا کھا کے قسماں دسدا اے رب شان انہاں سب گلیاں دی
میرے سوہنے کملی والے دے جتھے قدم مبارک لگدے نے
اوہ جنت کس کم عاشق دے جتھے یار دا جلوہ نہیں دسدا
جتھے ڈیرہ یار دا اوہ کوچے سانویں جنت ورگے لگدے نے
ہن تے محبوبا سد درتے اس کوچی کرماں ماری نوں
ہن بھانبر مچ پئے سینے وچ تیری فرقت والی اگ دے نے
چھڈ یار نیازی سب جھگڑے پر چلے شہر مدینے نوں
جتھے رب دی رحمت دے دریا ہر ویلے رہندے وگدے نے

جے سوہنا بلاوے مدینے نوں جاواں.....

مدینے نوں چھڈ کے میں مڑ کے نہ آواں	جے سوہنا بلاوے مدینے نوں جاواں
کدی سینے تے کدی اکھیاں نوں لاواں	محمد دے روضے دی چم چم کے جالی!
تیرا نام لے لے کے دیواں صداواں	مدینے شہر دیاں گلیاں دے اندر
اے تیک نہیں میرا بولیا ناواں	حیاتی گزر گئی اے عرضاں چہ میری
اوہ عرش معلیٰ توں اچیاں نے تھاواں	جتھے وسدا دو جہاناں دا والی
ادب نال اوہنا نوں سینے لگاواں	جیہڑے ہین سگ مصطفیٰ دی گلی دے
جیہدے نال دا صدقہ میں ہر ویلے کھاواں	میں گانواں کیوں نہ اوہدے نال نوں نیازی

جیہدا پنجن نال پیار نہیں اوہدے کلمے..... (صائم چشتی)

جیہدا پنجن نال پیار نہیں اوہدے کلمے دا اعتبار نہیں
جیدے کلمے دا اعتبار نہیں اوہدا مومنناں وچ شمار نہیں
لکھ وار توحیدری بن دا رہو لکھ سرسجدے وچ دھر دا رہو
جے دشمن آل رسول دا ایں تیرے سجدے کسے وی کار نہیں
کیوں ویری نبی دے گھر دا ایں کیوں پنجن پنجن کردا ایں
پنجن دے باجھ وسیلے دے رب من دا استغفار نہیں
جدوں وقت آدم تے آیا سی پنجن دا وسیلہ پایا سی
توں پتر کاہدا ایں آدم دا جے باپ دا تابعدار نہیں
پنجن دی غلامی کردا رہو شاہواں دی سلامی بھردا رہو
در رب دا در ہے پنجن دا کوئی اس توں ودھ دربار نہیں
پنجن صائم نورانی نے دو عالم وچ لاثانی نے
لینہاں پنجاں ورگا پیدا ای کوئی کیتا رب ستار نہیں

جس دل وچ حب نبی دی نہیں..... (محمد علی ظہوری)

جس دل وچ حب نبی دی نہیں اوہدی بولی وچ تاثیر نہیں
جنہوں درد دی دولت مل گئی اے ودھ اوس توں کوئی امیر نہیں
کیہہ دساں شان اس سینے دی جہدے اندر یاد مدینے دی
سونہہ رب دی دونہاں جہاناں وچہ کوئی ایہدے جیہی جاگیر نہیں
اللہ دے بندیاں دی مرضی اللہ پوری کر دیندا اے
قادر دی مرضی توں ودھ کے کوئی دکھری شے تقدیر نہیں
ایتھے کم ناہیں تاویلاں دا اساں سٹیا بھار دلیلاں دا

جتنے عشق ہے حج اپیلاں دا اوتھے عقلاں دی تقریر نہیں
 پڑھ پہلا سبق عقیدت دا جے لہنا این راہ حقیقت دا
 کیہہ فائدہ شان و شوکت دا جے چنگی ہوئی اخیر نہیں
 مل جائے گدائی اس در دی جہدی تاہنگ فرشتے رکھدے نیں
 اوس رب توں ظہوری کیہہ لینا جو یار دے در دا فقیر نہیں

جدرات پئی تے سوہنے نوں رب کول..... (محمد علی ظہوری)

جد رات پئی تے سوہنے نوں رب کول بلاکے ویکھ لیا
 دن چڑھیا کملی والے نوں سب یاراں آکے ویکھ لیا
 خالق وی تاہنگے درشن نوں مخلوق وی ترسے ویکھن نوں
 کسے کول بلاکے ویکھ لیا کسے در تے جا کے ویکھ لیا
 مطلوب اے ستا فرشاں تے طالب نوں اڈیکاں عرشاں تے
 جبرئیل نوں گھلایا نال ادب سوہنے نوں جگا کے ویکھ لیا
 تکیاں نے پاک حضور دیاں آج صدقے اکھیاں نور دیاں
 قاصد نے سوہنے قدماں وچہ سر اپنا جھکا کے ویکھ لیا
 معراج دا مطلب ایہہ کہنا، طالب مطلوب دا مل بہنا
 اک دوجے نے اک دوجے نوں رنج کول بٹھا کے ویکھ لیا
 چرچا سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا کرنا این ساڈا اینجو جینا مرنا این
 ہوندا اے ظہوری رب راضی اسان نعت سنا کے ویکھ لیا

جہڑا رسول پاک صلی اللہ علیہ وسلم توں قربان ہو گیا..... (محمد علی ظہوری)

جہڑا رسول پاک صلی اللہ علیہ وسلم توں قربان ہو گیا
 میرے نبی دے نور دا ہو یا جدوں ظہور
 راضی کنگہگارتے ہو جائے گا خدا
 آئی اخیر وقت جدوں مصطفیٰ دی یاد
 جس نوں ملی ظہوری محبت حضور دی

سمجھو اوہدی نجات دا سامان ہو گیا
 جبریل کملی والے دا دربان ہو گیا
 راضی جے دو جہان دا سلطان ہو گیا
 مر جانا میرے واسطے آسان ہو گیا
 اللہ دا فضل اوہدا نگہبان ہو گیا

جدوں تیک دل دی صفائی نہیں ہونی..... (محمد علی ظہوری)

جدوں تیک دل دی صفائی نہیں ہونی
 ایہہ دم زندہ جے کملی والے دا دم این
 غم مصطفیٰ نے ای بس اونا کم این
 اوہ ساری خدائی دا مختار اک اے
 تے ساڈا وی محشر نوں غم خوار اک اے
 جدھے جوڑے نوں عرش رحمان چھے
 کویں نہ اوہدے ناں نوں انسان چھے
 جہدے جوڑے نوں عرش سینے لگاوے
 حبیب خدا جس دا اجر چراوے
 پد بیٹھے دی گل بیشک نرالی
 خدا دی قسم قاب قوسین والی
 ہووے سوہنیا تیرے در توں نہ دوری
 تیرے در دا منگتا ایہہ تیرا ظہوری

محمد دے در تے رسائی نہیں ہونی
 اصل زندگی اوس سوہنے دا غم این
 کسے کم ایہہ ساری خدائی نہیں ہونی
 نبی ساریاں دا وی سردار اک اے
 بناں اوہدے مشکل کشائی نہیں ہونی
 زمیں چمدی نالے آسمان چھے
 بغیر ایس ناں دے رہائی نہیں ہونی
 اوہنوں گود وچہ لے کے لوری سناوے
 حلیمہ جیہی ہور دائی نہیں ہونی
 دم عیسیٰ وی ہے اگرچہ مثالی
 کسے نوں وی اوہ رات آئی نہیں ہونی
 رہوے تیرے قدماں وچ ہر دم حضوری
 کہ در در دی میتھوں گدائی نہیں ہونی

جہڑے دل اندر یاد سجاں دی اوس دل..... (محمد علی ظہوری)

جہڑے دل اندر یاد سجاں دی اوس دل نوں چین قرار کتھے
 اکھاں روندیاں نیں زار و زار کتھے سوہنے نبی دا پاک دربار کتھے
 جنت اوہ جنت نیکاں بندیاں دی گنہگاراں لئی ایہہ بہشت کھلا
 بھلا اوس فردوس دے محل کتھے تے مدینے دے درود یوار کتھے
 بدل ظلمتاں دے چھائے ہر پاسے وسے رحمت دے دیکھ انوار کتھے
 دشمن آؤندے چل کے وچہ قدماں سوہنا چادران پٹھ وچھادیندا
 اوہدے خلق نے خلقتاں موہ لیاں اوہدے فیض دا ہووے شمار کتھے
 نور بشر دے ایہہ تمام جھگڑے عقل کولوں تمام نہ ہو سکے
 عشق ویکھیا شب معراج اندر جبرائیل کتھے تے سرکار کتھے
 مالک ہووے لولاک دا آپ سوہنا میں قربان ظہوری غمخواریاں توں
 پائی قاب قوسین دی جگہ کتھے روون لئی حرادی غار کتھے

جس راہ توں سوہنیا لنگھ جاویں اوہدی..... (محمد علی ظہوری)

جس راہ توں سوہنیا لنگھ جاویں اوہدی خاک اٹھا کے چم لیناں
 جد ہجر ستاوے ناں تیرا اکھیاں نوں لا کے چم لیناں
 اک دن اوہ وی دن آوے گا جد در تے یار بلاوے گا
 رکھ رکھ کے تصور روضے دا اک نقشہ بنا کے چم لیناں
 زاہد جے پچھے دس تیرے محبوب دا چہرہ کیسا اے
 میں ہور تے کجھ نہیں کہہ سکدا قرآن اٹھا کے چم لیناں
 ہتھ مرشد دے ہتھ تیرے نیں رب آکھے ایہہ ہتھ میرے نیں
 ایسے لئی مرشد کامل دے ہتھاں نوں جا کے چم لیناں

مرشد توں تیرا در ملدا اس در توں رب دا گھر ملدا
 میں ایسے خاطر ولیاں دی چوکھٹ نوں جا کے چم لیناں
 میرا مان ظہوری سوہنے تے میں کوہجا کیہہ تعریف کراں
 جو قلم لے ناں سوہنے دا اوہ قلم اٹھا کے چم لیناں

مل جاون یار دیاں گلایاں اساں..... (محمد علی ظہوری)

مل جاون یار دیاں گلایاں اساں ساری خدائی کیہہ کرنی
 محشر وچ ساڈی بن جاوے دُنیا دی بڑائی کیہہ کرنی
 اسیں چپ چپ ڈکھڑے سہنے آں دُنیا نوں کجھ نہیں کہنے آں
 ناں یار دا لیندے رہنے آں اساں حال دہائی کیہہ کرنی
 جس دن دیاں اکھیاں لا بیٹھے اکھیاں دا چین گوا بیٹھے
 دلدار دے دے آ بیٹھے اساں ہور کمائی کیہہ کرنی
 جہڑا عشق دے وچہ برباد ہووے دراصل اوہو آباد ہووے
 جس دل وچہ یار دی یاد ہووے اوہنے پریت پرانی کیہہ کرنی
 نیت نے پار لنگھانا ایں عملاں نے ساتھ نبھانا ایں
 جے اندروں مل نہ جانا ایں باہر دی صفائی کیہہ کرنی
 لُج پال دے نال نیوں لایئے ہر دکھ تے مصیبت گل پائیے
 اک دے ظہوری ہو جائیے در در دی گدائی کیہہ کرنی

جہاں فقیراں دے لچ پال پیر ہوندے نیں..... (محمد علی ظہوری)

جہاں فقیراں دے لچ پال پیر ہوندے نیں!
 غریب ہو کے وی سب توں امیر ہوندے نیں
 اوہ دو جہان دے دکھڑے توں ہو گئے آزاد
 کسے دی زلف دے جھڑے اسیر ہوندے نیں
 فرشتے اونہاں دی قسمت تے رشک کردے نیں
 مدینے والے دے جھڑے فقیر ہوندے نیں
 نہ قید عشق دے لئی کوئی حسن یوسف دی
 دلاں دے واسطے کجھ ، ہور تیر ہوندے نیں
 بنا کے پہلوں تے گھلیاں اخیر کر چھڈی
 کرم دے فیصلے سب توں اخیر ہوندے نیں
 ظہوری دیکھ کسے نوں حقیر سمجھیں نہ
 حقیر ہو کے وی کئی بے نظیر ہوندے نیں

جدوں عشق حقیقی لگ جاوے فیر توڑ نبھاؤنا..... (محمد علی ظہوری)

جدوں عشق حقیقی لگ جاوے فیر توڑ نبھاؤنا پیندا اے
 ساری دُنیا نوں چھڈ کے تے مولا ول آؤنا پیندا اے
 ہر کوئی انج تے پڑھدا اے قرآن سپارے رات دِنے
 اک ایسی منزل آؤندی اے نیزے تے سناؤنا پیندا اے
 لکھاں قربانی دیندے نے رب راضی ہو جائے ساڈے تے
 کدی رب نوں راضی کرن لئی بچیاں نوں کہاؤنا پیندا اے
 کدی ایہہ ویلا وی اندا اے اس راہ دے سچے عاشق تے

جدوں یار کسے دا رُس جاوے نچ نچ کے مناؤنا پیندا اے
 خود خالق دیا خلقت نوں انج لا کے توڑ نبھائی دی
 جدوں ہجر ستاوے سوہنے نوں عرشاں تے بلاؤنا پیندا اے
 میں اینویں ظہوری بولدا نہیں ہر اگے دکھڑا پھولدا نہیں
 کوئی دل دا محرم مل جاوے مڑ درد سناؤنا پیندا اے

جدوں ویکھ لیا مکھ سوہنے جا..... (محمد علی ظہوری)

جدوں ویکھ لیا مکھ سوہنے جا نہیں نمازادا کیتی
 جہاں پھیر لیامنہ جہاں توں اونہاں پڑھی ہوئی آپ قضا کیتی
 دکھ درد سناؤندیاں رہنا ایں اسماں یار مناؤندیاں رہنا ایں
 تہ تیکر آؤندیاں رہنا ایں جد تیکر عمر وفا کیتی!
 اک در دا جہڑا سوالی اے اوہدی رب کردا رکھوالی اے
 ولیاں دی من دا والی اے جس طاقت آپ عطا کیتی
 جدے ساتی بھرے پیالے میں اوہدی سن لئی کملی والے میں
 جس دے لئی مرشد کامل نے خوش ہو کے آپ دعا کیتی
 اکھیاں نے دتا سبق پڑھا جد ویکھیا چہرہ مرشد دا
 جہاں یار توں منگ کے در ولیا اونہاں فیر نہ کوئی دوا کیتی
 جد در تے ظہوری آ بیٹھے غم سارے یار بھلا بیٹھے
 یاد آئی تے محفل لا بیٹھے رل مل کے صفت و ثنا کیتی

☆☆☆

جدوں عیاں دے ول ویکھدا ہاں..... (مخلص)

جدوں عیاں دے ول ویکھدا ہاں دل ڈردا اے جند سکدی اے
میرے عملاں تے گل نہیں مکدی گل تیرے کرم تے مکدی اے
میں اپنی ایس حیاتی دے جدوں پچھلے ورقے پھولدا ہاں
میرا دل نادم ہو جاندا اے سر نیوندا اے اکھ جھکدی اے
میرے لب تے محمد صل علی آ جاوے تے حوصلہ مل جاندا
فیر دُنیا ساری بھل جاندی اک یاد تیری نہ بھلدی اے
میری کملی والیا بانہہ پھڑلے جند جان غماں نے گھیری اے
کوئی ہور سہارا نہیں دسدا بس نظر تیرے تے رکدی اے
اک وار دکھاوے یا مولا مینوں شوق مدینہ دیکھن دا
کتے سد لے سوہنا مینوں وی اپنی خلقت در تے ڈھکدی اے
میرے سر تے بھار گناہواں دے کتھے لے جاواں کتھے ٹر جاواں
بس آقا میریاں جرماں دی پنڈ تیرے لکایاں لکدی اے

جے کر کرم کرے لُج پال کر یئے عید مدینے دی.....

جے کر کرم کرے لُج پال کر یئے عید مدینے دی
ربا گھل دے ایسے سال کر یئے عید مدینے دی
جس دم روضہ نظری آوے ساری تھکن دور ہو جاوے
نالے سدھراں پاؤن دھمال کر یئے عید مدینے دی
ربا گھل دے ایسے سال کر یئے عید مدینے دی
یار حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے پیارے دونویں چن دے کول ستارے دونویں
چلو تکیئے اکھیاں نال کر یئے عید مدینے دی

ربا گھل دے ایسے سال کریئے عید مدینے دی
 نور دی بارش ورھدی اوتھے ہر عاشق دا کر دی اوتھے
 خود رحمت استقبال کریئے عید مدینے دی
 ربا گھل دے ایسے سال کریئے عید مدینے دی
 دل نوں یاراں نال سجا کے کجھ ہنجواں دے ہار بنا کے
 ایہو لے کے چلئے نال کریئے عید مدینے دی
 ربا گھل دے ایسے سال کریئے عید مدینے دی
 چھڈ دیوسارے جھگڑے جیہڑے عید وی آ گئی نیڑے
 اس سال حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے نال کریئے عید مدینے دی
 ربا گھل دے ایسے سال کریئے عید مدینے دی
 در سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا ملے جا کے جامی ورگی چلئے جا کے
 اوہنا گلیاں دے وچ چال کریئے عید مدینے دی
 ربا گھل دے ایسے سال کریئے عید مدینے دی

جس تے ہو جاوے نظر سرکار دی..... (فیض رسول فیضان)

جس تے ہو جاوے نظر سرکار دی
 ذکر اوہدا دل نوں دیندا اے سکون
 جتھے جا کے لیٹیا رب دا حبیب
 کملی والے توں جنے منہ موڑیا
 سبز گنبد دا نظارہ ہو گیا
 پھر دے ہاں اس آس تے گلیو گلی!
 کیوں کراں فیضان ترے غیر دے
 موت وی اوہوں کدے نہیں مار دی
 یاد اوہدی سینیاں نوں ٹھار دی
 شان تے ویکھو ذرا اوس غار دی
 اوہ تے یارو آر دی نہ پار دی
 گل جدوں وی چھڑ پئی سرکار دی
 خیر پئے جاوے اوہدے دیدار دی
 میں تے گولی آں نبی مختار دی

جو ماہی محمد توں مر گیاں اوہ تر گیاں..... (راتب قصوری)

جو ماہی محمد توں مر گیاں اوہ تر گیاں
 گیاں دوواں جہاناں توں جو مرنے توں ڈر گیاں
 وچہ شوق محمد دے جو رات دنے رڑیاں
 بس پار اوہو لنگیاں او ڈیاں وی تر گیاں
 جو دور رہیاں اس توں او روندیاں کرماں نوں
 جو پہنچیاں در اس دے او ہسدیاں گھر گیاں
 جو سوہنے دے سنگ رہیاں او ہسدیاں وسدیاں نیں
 جو غیراں دے سنگ رہیاں پشتاندیاں مر گیاں
 مغرور نہ ہو راتب اے بازی لوکھی اے
 اتھے جت اونہاں دی اے جو کہندیاں ہر گیاں

جس پاسے وی ٹر جاواں سرکار نظر رکھدے..... (عبدالستار نیازی)

جس پاسے وی ٹر جاواں سرکار نظر رکھدے
 بیٹھے نے مدینے وچ دو جگ دی خبر رکھدے
 ایہہ اوں نے دیا اے صدیق ہے ناں جس دا
 جیہڑے یار توں وک جاندے کوئی شے وی نہ گھر رکھدے
 ہر شے جو کرے صدقے سرکارِ مدینہ توں
 سلطانِ مدینہ وی اوہدی جھولی نوں بھر رکھدے
 چاہے تے معاف کرے رب تیریاں تقصیراں
 سوہنے دے غلاماں چے جا قدماں تے سر رکھدے
 جیہڑے آقا دے ہو جاندے رب اونہاندا ہو جاندا

اوہ قبر تے حشر دا ماسہ وی نہ ڈر رکھدے
 خالی نہ سمجھ بیٹھیں آقا دے فقیراں نوں
 اوہ ازلاں دے جوہری نیں قدماں چہ گوہر رکھدے
 جہاں شعراں چہ آ جاوے ناں سرورِ عالم دا
 تکیا اے نیازی میں اوہ شعر اثر رکھدے

جے لٹنے رحمت دے خزینے چلو مدینے..... (حافظ محمد حسین)

جے لٹنے رحمت دے خزینے چلو مدینے چلو مدینے
 چلے نے طیبہ دے ول سفینے چلو مدینے چلو مدینے
 ہے نور جتھے سرور جتھے تے معاف ہندے تصور جتھے
 جے پاوے جینے دے قرینے چلو مدینے چلو مدینے
 شفاواں پاندے بیمار جتھے خدا دا سوہنا اے یار جتھے
 جتھوں پئے روشن ہوون ایہہ سینے چلو مدینے چلو مدینے
 لگا کے اکھیاں تھیں جالی پیاری تے نعتاں پڑھ پڑھ کے رات ساری
 سدا ای کردے رہے شپینے چلو مدینے چلو مدینے
 اوہ نور بھریاں فضاواں تکیئے اوہ شہر تکیئے اوہ تھاواں تکیئے
 ہیں ڈیرے لائے جتھے نبی نے چلو مدینے چلو مدینے
 ہیں جتھے عمراں نبی لنگایاں تے سوہنے نے تکیاں لایاں
 تے سجدے کریئے جا اس زمینے چلو مدینے چلو مدینے
 مدینے دے وچ جا کے حافظ نبی دے روضے تے جا کے حافظ
 لنگھائیئے عمراں دے دن مہینے چلو مدینے چلو مدینے

☆☆☆

جے بلاوے کدے سوہناتے مدینے..... (سید شریف الدین نیر)

جے بلاوے کدے سوہناتے مدینے جانواں
 جے دکھاوے کدے مولاتے میں جا کے ویکھاں
 سر نوا کے در محبوب دی چوکھٹ اُتے
 جیہڑی دھرتی تے وی سرکار دے آئے نے قدم
 میرے ولے وی کدے آپ دا ہووے گا گزر
 موت آوے جے کدے شہر مدینے اندر
 میری دولت اے فقط نعت نبی دی نیر

دید ماہی دی کراں دل دیاں رتجھاں لاہواں
 اوہ بہاراں اوہ مدینے دیاں ٹھنڈیاں چھانواں
 سجدہ عجز کراں لوح جہیں چمکانواں
 اوہڑی مٹی نوں چماں تال اکھاں دے لانواں
 نین دن مات مرے مندے نیں تکدے سلاہوں
 میرا ایمان اے مر کے وی حیاتی پانواں
 کیوں نہ نیر اپنے میں آقائے قصیدے گانواں

جے وی سرکار صلی اللہ علیہ وسلم نون عرض سنائی اے..... (شیرازی)

جے وی سرکار صلی اللہ علیہ وسلم نون عرض سنائی اے
 دیر نیں لاوندے میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم منگتیاں نون
 لکھاں بادشاہ نوکر کملی والے دے
 عشق نبی دا سب تون وڈی دولت جے
 رب رسول تون وکھ کدی وی جاویں ناں
 صدقہ پاک نبی صلی اللہ علیہ وسلم دا سارے کھاندے نیں
 شیرازی پنجنن دا صدقہ کافی اے

اوسے ویلے مدد حضور دی آئی اے
 بن منکن تون خیر حضور نیں پائی اے
 پاک نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے قدماں دے وچ شاہی اے
 سوہنے نبی دی عاشق کل خدائی اے
 عاشقاں سانوں اکو گل سمجھائی اے
 رب دی رحمت سوہنے نیں ورتائی اے
 عشق حضور دا ساڈی اصل کمائی اے

جشن مناؤ یار آقا آئے نیں..... (رفیق ضیاء)

جشن مناؤ یار آقا آئے نیں
 آقا آئے رحمتاں وریاں
 تن من دیواں وار آقا آئے نیں
 خالی سب دیاں جھولیاں بھریاں
 مدنی آقا سب توں سوہنا
 ہو گیا بیڑا پار آقا آئے نیں
 ماہی دے نال اکھیاں لڑیاں
 عرش فرش تے جشن منائے
 سب دے او غمخوار آقا آئے نیں
 رب نے سب کجھ لکھے لایا
 ضیاء تے رب نے کرم کمایا

آگئی عجب بہار آقا آئے نیں
 خوشیاں ساڈے ویڑھے وڑیاں
 سکیاں ڈالیاں ہوئیاں ہریاں
 مٹھل پتیاں دیو کھلار آقا آئے نیں
 اوہدے ورگا ہور نہیں ہونا
 میرے دل نوں خوشیاں چڑھیاں
 جاواں میں بلہار آقا آئے نیں
 آقا دُنیا تے جد آئے
 محفل نوں اج خوب سجایا
 بھلنا نہیں اے وار آقا آئے نیں
 خوشیاں نیں بیشمار آقا آئے نیں

جگ ہو یا آبادنی.....

جگ	ہو یا	آباد	نی
دیہو	مبارک	باد	نی
اوہ	لیسین	مزل	والا
کرن	میری	امداد	نی
دیکھ	کے	سوہناں	نوری مکھڑا
آج	ڈاڈا	ہے	دل شاد نی
آؤ	رل	مل	سہرے گائیے
ہور	نہ	آج	کچھ یاد نی
آؤنی	!	پائیے	جوڑے سوہے
آج	ہے	عید	میلاد نی

آج	میرا	ماہی	آیا
آج	میرا	ماہی	آیا
پاکے	رحمت	دا	دو شمالا
آج	میرا	ماہی	آیا
بھل	گیا مینوں	اپنا	دکھڑا
آج	میرا	ماہی	آیا
سوہنے	نبی	توں	صدقے جاییے
آج	میرا	ماہی	آیا
کھلے	اج	جنتاں	دے بوہے
آج	میرا	ماہی	آیا

جے توں عالماں دی بیٹھیں وچہ محفل..... (از حافظ محمد حسین)

جے توں عالماں دی بیٹھیں وچہ محفل قابو وچہ پھراپنی زبان نوں رکھ
 محفل وچہ درویشاں دی جے بیٹھیں قلب اتے پھر سدا دھیان نوں رکھ
 ٹورے عشق جدھرے اودھر جاٹریا پیش نظر نہ نفع نقصان نوں رکھ
 اک دن منزل مقصود تے پہنچ جائیں پختہ صدق یقین ایمان نوں رکھ
 سدا مدنی مہمان دی تاجنگ اندر صاف کر کے توں دل دے مکان نوں رکھ
 اسدی یاد اندر اکھیاں وچہ اپنے بھر کے اشکاں دے سدا طوفان نوں رکھ
 جان منگدا یار تے جان دے دے یار نالوں عزیز نہ جان نوں رکھ
 حافظ پیر پسا نہ دوہہ پاسیں رکھ یار نوں یا پھر جہان نوں رکھ

جے ہے لینا نظارہ مدینے چلو..... (از حافظ محمد حسین)

جے ہے لینا نظارہ مدینے چلو
 کردی رحمت اشارا مدینے چلو
 طور توں ودھ تجلی مدینے دے وچہ
 مل دا بندے نوں اللہ مدینے دے وچہ
 جلوہ گراوتھے سوہناں ایں یاراں دے وچہ
 اوس سوہنے شہر دے بازاراں دے وچہ
 دیکھ آئیے چلو سوہنی سرکار نوں
 ہر خطا کار نوں ہر سزا وار نوں
 اوتھے بیکس لاچاراں دی بن دی اے گل
 اوتھے دل دے بیماراں دی بن دی اے گل
 روح پرور ہے منظر فضاواں داوی

دیکھو محبوب پیارا مدینے چلو
 اتھے کجھ وی نہیں یارا مدینے چلو
 جھکدا عرش معلیٰ مدینے دے وچہ
 چھڑ کے جگ سارا مدینے چلو
 ودھ کے جنت توں حلے بہاراں دے وچہ
 چلدا رحمت دا دھارا مدینے چلو
 سوہنا لاوندا اے سینے گنہگار نوں
 کردی رحمت اشارا مدینے چلو
 غمزہ دلفگاراں دی بن دی اے گل
 کردا قرآن پکاراں مدینے چلو
 سماں دلکش معطر ہواواں دا وی

پورا ہوسی خسارا مدینے چلو
 دو جہاں دی دولت مدینے دے وچہ
 اتھے کجھ وی نہیں یارا مدینے دے وچہ
 رہندا آقا ہے سب دا مدینے اندر
 چمک جاسی ستارا مدینے چلو
 درد لوں لوں جلاؤندا مدینے بناں
 لے کے مینوں خدارا مدینے چلو

زندگی بھر دیاں سب قضاواں دا وی
 رب اکبر دی رحمت مدینے دے وچہ
 عاشقاں دی ہے جنت مدینے دے وچہ
 خاص جلوہ اے رب دا مدینے اندر
 عشق دا سودا لھدا مدینے اندر
 دل ہے حافظ ستاؤندا مدینے بناں
 چین مینوں نہیں آؤندا مدینے بناں

جا کے ساڈے لئی وی منگنا دعاواں..... (از ابراہیم)

مدینے ول جان والیا
 مدینے ول جان والیا
 ہویاں کنیاں دیاں آج اسماں پوریاں
 مدینے ول جان والیا
 واجب اوہدے تے شفاعت حضور دی
 مدینے ول جان والیا
 نہیں ویکھیا حریص اوہدے نال دا
 مدینے ول جان والیا
 ہتھ بنھ کے تے پلا گل پا کے
 مدینے ول جان والیا
 مدینے ول جان والیا

جا کے ساڈے لئی وی منگنا دعاواں
 تیرے قدماں توں وارے وارے جاواں
 آج مکیاں وچھوڑے دیاں دوریاں
 پیا عیباں نوں میں تک شرماواں
 جہے تک لئی اوہ لاٹ نوری دی
 جائے دوزخ نہ اوہدا پر چھاواں
 لج پال سوہنا سخی لجاں نت پال دا
 تاہیوں گھڑی گھڑی دکھڑے سناواں
 آکھیں میرے ولوں ذرا روضے اگے جا کے
 ابراہیم دے نصیباں وچہ ہاواں
 تیرے قدماں توں وارے وارے جاواں

جے چمکے میری قسمت داستارا..... (اعظم چشتی)

کراں میں تیرے روضے دا نظارا

جے چمکے میری قسمت داستارا

میں کیوں سجدے کراں غیراں دے درتے
 سُنے جان دے سئیں لوکاں دے طعنے
 جے اک واری کرم دی جہات پاویں
 خطاواں میریاں نوں کون دیکھے
 مری تربت اتے پاویں جے پھیرا!
 میں اعظم کیوں نہ اوسے درتے جاواں
 مینوں کافی ترے در دا سہارا
 کرو حضرت مرے درداں دا چارا
 مری کشتی نوں مل جاوے کنارا
 جے ہووے تیری رحمت دا اشارا
 میں کیوں نہ زندہ نہ ہو جاواں دوبارا
 جتھے ہووے کل عالم دا گزارا

جس دل وچ عشق محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا..... (صائم چشتی)

جس دل وچ عشق محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا اس دل وچ نور آ جاندا اے
 جدوں کریئے ذکر محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا محفل نوں سرور آ جاندا اے
 میں طور دی عظمت من دا ہاں پر وکھری اے شان مدینے دی
 جدوں ٹریے شہر مدینے نوں ہر قدم تے طور آجاندا اے
 جہنوں مل جائے قربت سوہنے دی اوہ رب دے قریب ہو جاندا اے
 جہڑا ہووے دور محمد صلی اللہ علیہ وسلم توں اوہ رب توں وی دور ہو جاندا اے
 جدوں سئیے قصہ کربل وچ سید تے ورھدیاں تیراں دا
 حبار دی اکھ وچ ہنجواں دا سیلاب ضرور آجاندا اے
 اوہدے حکم تھیں سورج مڑ دا اے چن ٹوٹے ہوکے جڑ دا اے
 اوہدا حکم ہووے تے پتھراں نوں بولن دا شعور آ جاندا اے
 جدوں دیکھاں اپنے عملاں نوں میں صائم ڈب ڈب جاناں ہاں
 جدوں دیکھاں اسدی رحمت نوں جرماں تے غرور آ جاندا اے

جیون دامزہ تاں ایں اک ایسی گھڑی ہووے.....

جیون دا مزہ تاں ایں اک ایسی گھڑی ہووے
 سرکار دا در ہووے ہنجواں دی لڑی ہووے
 سونہہ حشر دے مالک دی اوہنوں حشر دا ڈر کوئی نہیں
 شبیر دے نانے نے بانہہ جس دی پھڑی ہووے
 سپ لڑا تے لڑ جاوے اوہنوں زہر نہیں چڑھ سکدا
 مازاغ نگاہواں تھیں اکھ جسدی لڑی ہووے
 ناں آکھ کدی سکدوں اپنے جہیا سوہنے نوں
 والفجر دی سورت جے مٹلاں توں پڑھی ہووے
 انصاری دے گھر لاگے گھر بنیاں سی سوہنے دا
 محبوب دی ڈاچی کیوں وچ راہ دے کھڑی ہووے
 عامان دی نہیں گل کردا بنیاں چوں دکھا کوئی
 جیدی عرش تے اسواری بن اسدے چڑھی ہووے

جنوں پاس غریباں دی لج دا..... (ضیاء القادری)

جنوں پاس غریباں دی لج دا مینوں آسرا نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا
 جہیزا عیب غریباں دے کج دا مینوں آسرا نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا
 بھادیں کوچی کملی بھولڑیاں اوہدے گولیاں دی میں گولڑی آں
 جہدے تاج شفاعت سرج دا مینوں آسرا نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا
 خود صورت احد احمد دی رب ٹریا ٹور محمد صلی اللہ علیہ وسلم دی
 ہر نقش قدم ہے تھاں حج دا مینوں آسرا نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا
 اے دونوں گھر اس سوہنے دے دے فرش اتے ہوئے عرش اتے

رب ملن کسے نوں نہیں بھجدہ مینوں آسرا نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا
 اوہدی رحمت دے نال جیوتناں ایں اوہدی بخشش دے نال مرنا ایں
 کی ذکر کراں اوہدی سج دھج دا مینوں آسرا نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا
 رُہنی نبیاں نوں اے تاگ ضیاء اوہدی امت وچہ مل جائے جاہ
 کی ذکر کراں اوہدی سج دھج دا مینوں آسرا نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا

جی کر دے دیاں مدینے دیاں..... (محمد اکرم دردی)

جی کر دے دیاں مدینے دیاں ہون گلیاں
 کاسہ پھڑکے کراں میں گدائیاں مدینے دیاں ہون گلیاں
 آواں کول کرو منظوری ، اوتھے زندگی ہو جائے پوری
 فیر پین کدی نہ جدائیاں ، مدینے دیاں ہون گلیاں
 کم کراں نال میں شوقاں ، گلیاں ہنجاواں نال ترونکاں
 کراں پلکاں دے نال صفائیاں ، مدینے دیاں ہون گلیاں
 ماہی دی اے نظر سولی، عشق ماہی چہ ہو جاواں جھلی
 اوتھے پھراں میں وانگ سودائیاں ، مدینے دیاں ہون گلیاں
 دور آقا توں ایہہ دوریاں ہوون دردی آساں پوریاں ہون
 کراں شکر تے ونڈاں میں مٹھائیاں ، مدینے دیاں ہون گلیاں

☆☆☆

جے تینوں ایہہ میری محبت قبول اے..... (سیدنا حسنین چشتی)

جے تینوں ایہہ میری محبت قبول اے
 مری لٹی مٹھی عبادت قبول اے
 خمیر اٹھے جدا دلاں دی زمیں چوں
 اوہ ہوکا آہ درحقیقت قبول اے
 قبول اے تری ہر ادا سچے رب نوں
 جے مرشد نوں تیری عقیدت قبول اے
 میں وک جاواں مفت اچ تیرے بوہے اتے
 ایہہ سودا قبول اے ایہہ قیمت قبول اے
 ترے در دے میں خشک ٹکڑے چباواں
 ہے اعزاز مینوں ایہہ دعوت قبول اے
 جے توں مینوں خود ہوویں بخشان والا
 ہنے کیوں نہیں آوندی قیامت قبول اے
 مرے باپ آدم دی سنت ہے رونا
 ایہہ ہنجواں دی مینوں وراثت قبول اے
 میں سوہنے دے چہرے نوں پڑھیا تے ناصر
 صدا آئی تیری تلاوت قبول اے

☆☆☆

جس وقت جسم چوں روح نکلے بس اتنا..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

جس وقت جسم چوں روح نکلے بس اتنا کرم کما دینا
تسی لے کے خاک مدینے دی میری قبر تے سجنوں پادینا
اک ایہہ دی وصیت جے میری نہ وین دی کوئی آواز آوے
اک نعت محمد صلی اللہ علیہ وسلم عربی دی بس پڑھ کے تے تے دفنا دینا
سوہنے دی ریت پرانی ایں سرکار دی خاص نشانی ایں
جے کوئی پتھر مارے تے لا سینے نال دعا دینا
ایہہ منیا سخت ہنیرا اے اوہدی ذات جو نور سویرا اے
ایہہ اس سوہنے دا شیوہ اے منہ کالیاں نوں چکا دینا
جہڑے ہجر دے اندر داغ بنے اوہدے کرم دے نال چراغ بنے
اوہدے ذکر نے چانن جد لایا مڑ بے شک دیپ بجھا دینا
جہڑا اس دا پاک پسینہ ایں خوشبو دا خاص خزینہ ایں
جس طرفوں سوہنے لنگ جانا سب رستیاں نوں مہکا دینا
سوہنے دے رب نے سوہنے نوں ایہہ قدرت ناصر بخشی اے
جے فلک دا سورج ڈوب جاوے اوہنوں پچھلے پیر ہٹا دینا

جگ وچ دھماں پے گمیاں سب توں..... (فیض رسول فیضان)

جگ وچ دھماں پے گمیاں سب توں سخی دربار دیاں
کیا کہنے لچالاں دے ، کیا باتاں سرکار دیاں
جتھے جتھے لکیاں نیں تلیاں مدنی سرکار دیاں
اوہ سب راہواں رب دی سوہنہ اج وی چمکاں مار دیاں
کی مدنی محبوبا! سار لوں میں تیری دی

راہ بس تیری نکدیاں نہیں اکھیاں میں بیمار دیاں
 ہن تے بلائو قدماں وچ صدقہ اولیس قرنی دا
 صدیاں توں مسکیناں نوں تانگھاں نہیں دیدار دیاں
 خورے اوہدے جلوپاں دی کیہ کیفیت ہووے گی
 یاداں جس محبوب دیاں بلدا سینہ ٹھار دیاں
 رب نے اپنا رب ہونا جس دے صدقے دیا اے
 شاناں کہرا سمجھے گا اوس مٹھل منٹھار دیاں
 جس وچ یار نے کھادے سن ڈنگ اڈی تے سوہنے لئی
 اج وی باتاں کردے نہیں دیوانے اس غار دیاں
 پچھو رومی جامی توں ، بھلے شاہ وی دن گے
 اوہوسیاں تردیاں نہیں جھڑیاں ” میں “ نوں مار دیاں
 کیہ اے میری حیثیت، کجھ وی نہیں اوقات مری
 سب فیضان عطاواں نہیں آل نبی دے پیار دیاں

جنت توں سوہنا اے ترا دربار سوہنیا..... (فیض رسول فیضان)

جنت توں سوہنا اے ترا دربار سوہنیا
 سد مینوں اپنے شہر وچ اک وار سوہنیا
 رحمت دی خیر پاوے حلیمہ دا واسطہ
 میں ہاں تیرے کرم دا طلبگار سوہنیا
 اللہ دے کولوں اپنے گنہ بخشوان لئی
 پاندے ترا وسیلہ گنہگار ، سوہنیا
 مینوں دلوں اے تیرے صحابہ دے نال پیار
 جانوں ہاں تیری آل دا حبار سوہنیا

ہوٹھاں تے جان اڑ گئی اے تیری آس وچ
 جھب آکے ایس تڑی دی لے سار سوہنیا
 توں جاننا ایں میرا ہر اک روگ دروہیا
 فرکیوں کراں میں دروہیا دا اظہار سوہنیا
 عرفان دا ہنگار ترا اسوہ یانہی!
 ایمان دی اے جان تیرا پیار سوہنیا
 آواں میں تیرے درتے سناواں غماں دا حال
 آوے اوہ کرماں والا کدی وار سوہنیا
 میرے وی سترے لیکھ جگا طیبہ والیا
 اللہ نے تینوں کیتا اے مختار سوہنیا
 فیضان کس طرحاں تری تعریف کر سکے
 توں ایں تمام نبیاں دا سردار سوہنیا

جاندا جاندا اینا کرم کماویں مدینے..... (فیض رسول فیضان)

جاندا جاندا اینا کرم کماویں مدینے ولے جان والیا
 ساڈا آقا نوں سلام پچاویں مدینے ولے جان والیا
 پہنچیں گا جد شہر مدینے..... لٹیں گا جد نور خزینے
 اوس ویلے نہ توں سانوں بھل جاویں مدینے ولے جان والیا
 جا کے سبز گنبد دی چھانویں..... جالیاں نوں جد سینے لاویں
 اک جھاتی ساڈے ولوں وی چا پاویں مدینے ولے جان والیا
 فرشی اوتھے سیس نواندے..... عرشی وی ساہ ڈک ڈک کر آندے
 سچے عاجزی دے توں وی ڈھل جاویں مدینے ولے جان والیا

تکدیاں سار سنہری جالی..... بھر جاوے گی جھولی خالی
 اوتھے ایویں نہ توں رولا پاویں مدینے ولے جان والیا
 اوہ سرکار بڑی سچی اے..... اوہدی شان بڑی اچی اے
 سوچ سمجھ کے زبان ہلاویں مدینے ولے جان والیا
 نوری جلوے من وچ بھر لیں..... دل نوں تھم کے وچھوڑا جریں
 اون لکیاں نہ رویں کرلاویں مدینے ولے جان والیا
 حاضری دے کے جد آویں گا..... جد فیضان نوں گل لاویں گا
 سینے ساڈے وی توں اودوں ٹھنڈا پاویں مدینے ولے جان والیا

جیہڑی ذکر نہیں کردی سوہنے دا ایہو..... (عبدالستار نیازی)

جیہڑی ذکر نہیں کردی سوہنے دا ایہو جیہڑی زبان نوں کی کرنا
 جہنوں اُنس نہیں کملی والے دی ایسے انسان نوں کی کرنا
 ایہہ تیرے کول ہے ازلاں توں جو جان امانت سوہنے دی
 اوہ جان حوالے کر اس دے بھلا توں اس جان نوں کی کرنا
 اوہ سجدہ گاہ ہے مستان دی جتھے سوہنا بیٹھے دو گھڑیاں
 جتھے یار دا پھیرا نہ ہوے اس تھاں تے شان نوں کی کرنا
 عظمت دی کوئی دلیل نہیں جو شان نیازی حبیباں دی !
 جیہدے وچ نہیں جھلک محمد صلی اللہ علیہ وسلم دی اوہدی جھوٹی شان نوں کی کرنا

جند ہووے خوشحال مدینے..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

جند ہووے خوشحال مدینے	مک جاندے جنجال مدینے
اتھرو دین سلایم آوندے	پہنچدا جدوں خیال مدینے
رون دی قیمت پئے جاندی اے	ہنجو بن دے لال مدینے

جہنوں چاہوں سو سو واری سد دے نیں لچپال مدینے
 عملاں وٹوں شرم اوندی اے لے چلے کوئی نال مدینے
 دَر تے پنج لوں اک واری جا دستاں گا حال مدینے
 جدا جی چاہوے ازماوے پورے ہون سوال مدینے
 نازش نیویاں رکھیں اکھیاں مٹھی رکھیں چال مدینے

جگاں واسطے رحمت بن کے ساقی صلی اللہ علیہ وسلم..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

جگاں واسطے رحمت بن کے ساقی کوثر آئے نیں
 سیس نووندے نیں جن تارے ماہ منور آئے نیں
 فرشاں توں اسماناں وٹے لاٹ نورانی جاندی اے
 جھکھڑ جھلدے سن بدیاں دے ، گلشناں وچ ویرانی سی
 آپ آئے تے پھل کلیاں لئی نور دے زیور آئے نیں
 آدم، نوح، ایوب تے یوسف، موسیٰ، عیسیٰ تے داؤد
 جو پیغمبر پہلاں گزرے سب دے پیمبر آئے نیں
 حشر دھاڑے نازش ساری خلقت ایہو آکھے گی
 پہن کے تاج شفاعت والا شافع محشر آئے نیں

جہاں وی سنگیاں مراداں جھولی پامھڈیاں..... (میاں محمد حنیف بیتاب)

جہاں وی سنگیاں مراداں جھولی پامھڈیاں
 کتیاں ویکھ کے مدینہ تے سگاں لاه لئیاں
 کتے بے حساب ای رحمتاں وسا پھڈیاں
 موسم جہاں نے مدینے دا سہانہ ویکھیا
 آقا میری واری دیراں کاہنوں لا پھڈیاں
 میریاں تاں دل دیاں دل وچ ای رہ گتیاں
 آقا میری واری دیراں کاہنوں لا پھڈیاں
 نالے رحمتاں دا بھریا خزانہ ویکھیا
 آقا میری واری دیراں کاہنوں لا پھڈیاں
 رب نے اونہاں دیاں قسمتیاں جگا پھڈیاں

پاؤ خیر اساں جھولیاں وچھا چھڈیاں آقا میری واری دیراں کاہنوں لا چھڈیاں
میرے آقا ہن کرم کمانا چاہی دا بیڑی بیتاب دی نوں بنے لانا چاہی دا

جانے تیرے مدینے..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

جاندے تیرے مدینے نوں نت قافلے، حکم ہووے تے میں وی تیاری کراں
منگاں دن رات درباردی حاضری، روز خط اُون دی انتظاری کراں
تیرا روند اے برودہ کمینہ شہا، لہہ ہن تے وکھادے مدینہ شہا
نکاں جالی سنہری تے گنبد ہرا، تیرے قدماں توں جن جان واری کراں
حاضری دا اشارہ ملے یا نبی، پھٹ جدائی دا ہن تے سلے یا نبی
خاک دا سرمہ اکھیاں دے وچ پون لئی، نال پلکاں دے درتے بہاری کراں

عمر بتی اے وچ ہجر دے روندیاں
شیشے اکھیاندے دیدار لئی دھوندیاں
پردہ والفجر مکھ توں ہٹاؤ کدی
کد تیکر سوہنیا! اذہ و زاری کراں
روواں نازش مدینے دی میں یاد وچ
کاش ہووے اثر میری فریاد وچ
سارا دن ہجر وچ اشک باری کراں
تے میں راتاں نوں اختر شماری کراں

جدوں روند اے دل فرقت..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

جدوں روند اے دل فرقت چ کلا یارسول اللہ
تری یاد آکے دینی اے تسلا یارسول اللہ
ہری رکھی انے میرے دل دی کھیتی تیرے گنبد نے

قسم کھانا واں تیرے رب دی ، اللہ ، یارسول اللہ
 ترے قدماں دی برکت نال رُکھ سجدے سچ پیندے رے
 سنایا مہتراں وی اللہ اللہ ، یارسول اللہ
 اوہ تھاں ہندی گئی عظمت سچ ودھ سارے جہانا چوں
 وچھایا جتھے جتھے توں مصلے یارسول اللہ
 خدا خود تیریاں نعتاں کہوے قرآن دے اندر
 کہوے کیہ نعت میرے ورگا جھلا یارسول اللہ
 اٹھاوے آ کے عزرائیل مینوں فری اٹھاں میں
 تری چوکھٹ تے ماراں امن جھلا یارسول اللہ
 اجازت دے دیوتے آکے دل دے پھٹ وکھا جاوے
 بھرے میلے دے وچ نازش اے کلا یارسول اللہ

جگایا آن کے سٹے ہوئے زمانے نوں..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

جگایا آن کے سٹے ہوئے زمانے نوں
 سلام پہنچے حسین و حسن دے نانے نوں

میں اوہدی شان جے دساں تے کسٹراں دساں
 جہدے لئی گیڑیا قدرت نے کارخانے نوں

ایہہ چن ستارے فلک کہکشاں خلا و ملا
 سلام دیندے نیں سوہنے دے آستانے نوں

ہزاراں قدسی دِنے راتیں در تے آکے
 درود پاک دے پڑھدے نیں پئے ترانے نوں

ہمیش رہندی اے گھر وچ سلامتی دی بہار
 سلام بھیجو جے سرکار دے گھرانے نوں

بلایا ایس نکمے نوں در تے آقا نے
 ٹکھانہ مل گیا میرے جے بے ٹھکاکے نوں
 نبی دی نعت بہانہ اے میری بخشش دا
 میں چھڈاں کس طرح بخشش دے اس بہانے نوں
 میں تاہنگناں واں ہمیشہ اوس درتوں اے نازش
 حضور دیندے نیں جس درتوں کل زمانے نوں

جو کجھ وی ہے میرا سبنا..... (سیدنا حسین چشتی)

اورہ سارا اے تیرا سبناں	جو کجھ وی ہے میرا سبناں
سبناں تینوں سہرا سبناں	مخشر وچ شفاعت دا وی
ازلوں فضل بتیرا سبناں	تیرے اُتے تیرے رب دا
جد میں ہو گیا تیرا سبناں	ساری دنیا میری بن دی
آ اک پا جا پھیرا سبناں	عرش وی تیری شاہی دا صوبہ
کسے دا نہی جیرا سبناں	تیرے باجھ کوئی عرش تے پہنچے
تیری میم دا گھیرا سبناں	وہ میں گول زمین بنائی
ہندا کدوں سویرا سبناں	جے ناں زیر لب مسکاندوں
کیتا قید ہنیرا سبناں	تیری زلف دے کندلاں اندر
ایہہ وی نوکر تیرا سبناں	ناصر شاہ دیاں لاجاں رکھ لہیں

چلے جس ویلے پڑے دی ہوا مدینہ.....

چلے جس ویلے پڑے دی ہوا مدینہ سانوں یاد آوندا

رب کرے نہ مدینے توں جدا مدینہ سانوں یاد آوندا

یاداں سوہنے دیاں آن کے جگاوندیاں جگاوندیاں

لوکی سوندے سانوں نیندراں نہیں آوندیاں نہیں آوندیاں

سوہنا لوے سانوں روضے تے بلا مدینہ سانوں یاد آوندا

نام مصطفیٰ دا ساڈے منہ تے راج اے راج اے

ایہو ساڈے دکھاں دا علاج اے علاج اے

ایہو ساڈا دارو تے دوا مدینہ سانوں یاد آوندا

اج ساریاں خوشیاں منائیاں نہیں منائیاں نہیں

جدوں چٹھیاں مدینے دیاں آئیاں نہیں آئیاں نہیں

اللہ کرے ساڈی واری جاوے آ مدینہ سانوں یاد آوندا

سوہنے شہر نوں سواریاں نہیں چلیاں چلیاں

دیواں میں وی پیا دل نوں تسلیاں تسلیاں

اوبدے بہہ کے لواں اتھرو وگا مدینہ ساہنوں یاد آوندا

راہیا جس ویلے مدینے جاویں توں جاویں توں

پہلی نظر سوہنے روضے تے پاویں توں پاویں توں

ساڈے واسطے وی منگنی اے دعا مدینہ سانوں یاد آوندا

اوتھے نیواں نیواں ہو کے جاویں توں جاویں توں

سوہنے راہواں وچ اکھیاں وچھاویں توں وچھاویں توں
اللہ کرے ساڈا چیتا جاوے آ مدینہ سانوں یاد آوندا
نی ہوائے تینوں کاہدی مجبوری اے
آکھیں روندنا دن رات ظہوری اے ظہوری اے
حال ساریاں دا دیویں سنا مدینہ ساہنوں یاد آوندا

چل نبی دے درتے.....

چل نبی دے درتے	دیکھیں نظارے نور دے
قدموں دے وچ حضور دے	بن جانی ایں تیری گل
طیبہ دیاں مست ہواواں	رنگیں پر نور فضاواں
جنت توں ودھ کے تھاواں	اونہاں توں صدقے جاواں
اللہ دی رحمت اوتھے	و کھری محبت اوتھے
راضی جے ہویا سوہنا	مکنا ایں اوتھے رونا
رحمت دی آؤنی چھل	چل نبی دے درتے
ہسن تدبیراں اوتھے	تقدیراں اوتھے
مہکن تعبیراں اوتھے	زنجیراں اوتھے
دیندا اوہ ڈھیراں اوتھے	فقیہاں اوتھے
کوئی جے تھوڑ تینوں	جنت دی لوڑ تینوں
سوہنے دا بوہا مل	چل نبی دے درتے
مہکن ایمانی کلیاں	چمکن نورانی کلیاں
سوہنے دے درتے جا کے	جالی نوں سینے لاکے
عرشاں دا زینہ دیکھو	سوہنا مدینہ دیکھو
مشکل نے جانا نکل	چل نبی دے درتے

عیماں دے دفتر دھوے امت دی خاطر رووے
 غاراں سجاویاں سوہنے راہواں مہکایاں سوہنے
 فرشاں تے آون والا عرشاں تے جاون والا
 ونڈوا اے سوہنا ہاسے بھردے نے سب دے کاسے
 آوندا اے اوہنوں ول چل نبی دے در تے
 سوہنے وا منکر جھیرا ڈبے گا اوہدا بیڑا
 چہرہ لکووے گا اوہ محشر نوں روئے گا اوہ
 روئے کرلاوے گا اوہ اوتھے پچھتاوے گا اوہ
 رہنا نہیں کجھ وی پلے پینے نہیں اپنے کھلے
 لہے جانی اوہدی کھل چل نبی دے در تے
 دکھیا وی در تے جاوے دوری نہ وارا کھاوے
 سوہنا جے کرم کماوے اوتھے ای موت آوے
 پوری امید ہونی ناصر دی عید ہونی
 اج نہیں تے یارو کل چل نبی دے در تے

چنگیاں چنگیاں نال لالو یاریاں..... (سید ریاض الدین سہروردی)

چنگیاں چنگیاں نال لالو یاریاں
 مشکلاں آسان ہوسن ساریاں
 چنگیاں وچ صفتاں نظر دو آوندیاں
 عادتاں چنگیاں تے شکلاں پیاریاں
 کر محبت اللہ دے دل دار نال
 رب کرے گا تیریاں دل داریاں

مہن ازل توں رہن گیاں تا ابد
 رب دی سوں آقا دیاں سرداریاں
 نوائے اس دے اگے خاکیاں
 دل تھیں نیا نوریوں تے ناریاں
 اس دی الفت جان اے ایمان دی
 عاشقاں اس توں نہیں جاناں واریاں
 پڑھ درود سرکار اتے رات دن
 دور ہون دل دیاں بیماریاں
 دل تے ناں لکھ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم دا اے ریاض
 دیکھ لھیں پھر دل دیاں گل کاریاں

چھڑ روندیاں جاون والٹریا دو گھڑیاں..... (صائم چشتی)

چھڑ روندیاں جاون والٹریا دو گھڑیاں آجا کوئی گل نہیں
 کجھ گلاں باغ جناں دیاں اج آکے سنا جا کوئی گل نہیں
 اسیں راہواں تیریاں تگدے آں دل روندنا بول نہ سکدے آں
 کدی خواب چہ آکے محبوبا ٹھنڈ سینے پا جا کوئی گل نہیں
 اکھاں روندیاں دل کر لاند اے کسے طرحاں وی چین نہ آندا اے
 اس اپنے پیار دی محفل نوں اک وار سجا جا کوئی گل نہیں
 اسوں رو رو ہاڑے کردیاں دے نہ جیوندیاں تے نہ مردیاں دے
 دیدار دی خیر عطا کر کے سب دکھڑے مکا جا کوئی گل نہیں
 کتے دل رووے کتے اکھ رووے کوئی بہہ کے سب توں دکھ رووے
 ایناں اکھیاں سکدیاں روندیاں نوں دیدار کرا جا کوئی گل نہیں
 اسیں سوہنیاں دکھڑے جردے آں اسیں اج وی اڈیکاں کردے آں

چن تیرے باجھ ہنیر پیا آ چانن لاجا کوئی گل میں
 سب پھل زخماں دے دھولے نیں ہنجوا دے ہار پرو لے نیں
 ہن صائم دل دی سیج اے جلوہ فرما جا کوئی گل میں

چلے مدینے چل جندڑی و چاریے..... (حافظ محمد حسین)

چلے مدینے چل جندڑی و چاریے

جندڑی حضور دی حضوری چہ گذارے

نظر سوہنا سوہنے دا دیار جدوں آوے گا

دل بے قرار نوں قرار تہوں آوے گا

تک تک روضہ نوری اکھیاں نوں ٹھارے

بخششاں دا مینہ ورھدا میری سرکار دا

رحمتاں دا بحر جتھے ٹھاٹھاں پیا مار دا

کرم دے سمندراں چہ چھال جا کے مارے

جرم سارے دسیئے پیش سرکار ہوکے

ہتھ بنھ کھڑے رہے نام شرم سار ہوکے

کرم فرماؤ آقا مونہوں ایہہ پکارے

شہر مدینے دیاں نوری نوری گلیاں

چمیاں حضور دیاں جہاں نے ہے تلیاں

پلکاں دے نال اوہو گلیاں بہارے

راضی جا کے عشق دے بیمار جتھے ہندے نے

عرشاندے جلوے وی نثار جتھے ہندے نے

اوس سوہنے روضے اتوں تن من وارے

جھکی ہوئی جبین ہووے در سرکار ہووے

اکھیاں نے ہنجواں دی بنھی ہوئی تار ہووے

پھڑ پھڑ جالی حافظ عرضاں گذارے

چن کولوں وی ودھ کے سوہنا مکھڑا..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

چن کولوں وی ودھ کے سوہنا مکھڑا کملی والے دا
 قسمت والے تکدے نیں جلوہ کملی والے دا
 شانناں والے نبی صلی اللہ علیہ وسلم بنائے رتبے سب نے اعلیٰ پائے
 نیاں سارے نبیاں نے رتبہ کملی والے دا
 سوہنا اپنے شہر بلاوے کرماں والا دن اوہ آوے
 اک دن جا کے ویکھاں گے روضہ کملی والے دا
 ہر محفل وچ آقا آوندے سٹے ہوئے لیکھ جگاؤندے
 عاشق تکدے ہر ویلے رستہ کملی والے دا
 سلطاناں دا اوہ سلطان اے آل نبی تے جس نوں مان اے
 در در تے کد جاندا اے منگتا کملی والے دا
 من نیں آں آقا دی عطانوں ایسے گل دامان ضیاء نوں
 یارو سارے کھانے آں صدقہ کملی والے دا

چھاتی کرم دی سائیاں پائی دکھاں..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

چھاتی کرم دی سائیاں پائی دکھاں والے دن مک گئے
 سوہنا ملیا تے مک گئی جدائی دکھاں والے دن مک گئے
 منکے پھیرے دل نہ پھریا پوں پوں نفس دے اندر کھریا
 جدوں ہوگئی دل دی صفائی دکھاں والے دن مک گئے
 عشق کدوں میرے دل وچ رچیا وال کیوں آپے نچیا
 ایہہ گل جدوں سمجھ چہ آئی دکھاں وال دن مک گئے

لوں لوں دے وچ آپ ﷺ سمایا دم دم اوحدے ناویں لایا
 جند مرشد ناویں لائی دکھاں والے دن مک گئے
 جدا مرشد سینے لایا ہوش عقل دا بھار مکایا
 جند ہوگئی دون سوائی دکھاں والے دن مک گئے
 عمر گوا کے مرشد پایا سستا ہويا بخت جگایا
 کی کرنی ہور کمائی دکھاں والے دن مک گئے
 ایہہ دُنیا ہے چار دناں دی سدا نہیں ایتھے رہنا
 ایہہ گل جدوں دل چہ سمائی دکھاں والے دن مک گئے
 رتی علم دی ضیاء کی جانے عقل شعور نوں کی پہچانے
 بانہ مرشد ہتھ پھڑائی دکھاں والے دن مک گئے

چلیے مدینے سارے چھڈ گھربا روئیے..... (محمد علی ظہوری)

روضة دی جالیا توں تن من وار دیئے	چلیے مدینے سارے چھڈ گھربا دیئے
اودھروں مدینہ دے اکھاں جھڑی لائی ہووے	چنگا جے نصیب ہووے چنگی رہنمائی ہووے
ہون جے ہزار جاناں اوس ویلے وار دیئے	خاک راہ مدینے والی سر چہ پائی ہووے
روضے لگے کھڑے رہیے عاجزاں حقیراں وانگوں	گلیاں مدینے دیاں پھریئے فقیراں وانگوں
چکے نہ سر ساری زندگی گزار دیئے	پے رہیے سجدے چہ عاصیاں اسیراں وانگوں
مل جائے اوتھے کوئی ٹکڑا زمین دا	ہووے جے ظہوری فضل رب العالمین دا
بن پروانے کر زندگی نثار دیئے	روضے توں اوہلے رہ کے حج نہیں جین دا

چنگی بادشاہی نالوں اوہدے درودی گدائی..... (محمد علی ظہوری)

چنگی بادشاہی نالوں اوہدے درودی گدائی
 اوس نگری دا صدقہ سارا وسدا زمانہ
 اوہوں مل گئی حیاتی جنھوں او تھے موت آئی
 رہندا ہجر وچ روند ا بھانویں سارا جگ ہسے
 جاگے ساڈا وی نصیبہ کدی آوے اوہ مہینہ
 دل ساڈا وی ظہوری نت دیندا اے دہائی

جنھوں مل گیا مدینہ اوہنوں مل گئی خدائی
 او تھے رحمتاں دی دولت او تھے نور دا خزانہ
 جیدا دل او تھے لگے کویں دُنیا چہ وسے
 اوہنوں وسدی اے دُنیا ساری لگدی پرانی
 اکھاں ساڈیاں وی ویکھن کملی والے دا مدینہ
 جنھوں مل گیا مدینہ اوہنوں مل گئی خدائی

چکڑ بھریاں نوں کر چھڈ یا صاف نبی جی.....

چکڑ بھریاں نوں کر چھڈ یا صاف نبی جی
 او گنہاراں نوں کر دیندے معاف نبی جی
 گورے نال کھلوتے کالے جوڑ کے بانہواں
 تیری رحمت دا سوہنا انصاف نبی جی
 جیہڑا ظلم کسے توں جریا نہیں جا سکدا
 تسیں تے اوہ وی کر دیندے اوہ معاف نبی جی
 جی کردا اے دم دم تیرا روضہ ویکھاں
 اکھیاں میریاں کردیاں رہن طواف نبی جی
 اوہ بن دا مقبول خدا دا تیرا جے کر
 دل وچ ہووے عین شین تے قاف نبی جی
 تیریاں نعتاں رب لئیاں قرآن دے اندر
 لئی ظہوری کہہ تیرے اوصاف نبی جی

حسن بے مثال ویکھ کے..... (شوکت جمیل مستانہ)

حسن بے مثال ویکھ کے
 سوہنیاں دے مان ٹٹ گئے
 آپ وی شیدا ہو گیا
 سوہنے توں فدا ہو گیا
 دایاں وی حیران رہ گئیاں
 حوراں نوں وی رشک آ گیا
 حلیمہ یارو ناز پئی کرے
 یمنی با ایمان ہو گیا
 آمنہ رضی اللہ عنہا دا لال ویکھ کے
 سوہنے دا جمال ویکھ کے
 رب ذوالجلال ویکھ کے
 حبشی بلال رضی اللہ عنہ ویکھ کے
 اونٹنی دی چال ویکھ کے
 حلیمہ سعدیہ رضی اللہ عنہا دا حال ویکھ کے
 خوشیاں لازوال ویکھ کے
 انگی دا کمال ویکھ کے
 مستانہ کیوں نکیراں توں ڈرے
 سامنے لچپال صلی اللہ علیہ وسلم ویکھ کے

حق رسم محبت دا ادا کون کرے گا..... (محمد علی ظہوری)

حق رسم محبت دا ادا کون کرے گا
 سرکار صلی اللہ علیہ وسلم توں جان اپنی فدا کون کرے گا
 محبوب دی نیند اتوں نماز اپنے خدا دی
 بن حیدر کرار قضا کون کرے گا
 چھٹ جان لگے اک روزتے عمراں دے وی قیدی
 زلفاں دے اسیراں نوں رہا کون کرے گا

وچ روضہ اطہر دے پئے نال جو دونویں
 سرکارِ صلی اللہ علیہ وسلم دے یاراں نوں جدا کون کرے گا
 جو یار دے غم وچ نہ شفا منگے خدا توں
 بیمار محبت دی دوا کون کرے گا
 جس مندڑے نوں سوہنے دی نظر کردی اے چنگیاں
 اس چنگے دا دُنیا تے برا کون کرے گا
 لیکھاں توں بناں نعت لکھے کون ظہوری
 بن عشق نبی صلی اللہ علیہ وسلم اوہدی ثنا کون کرے گا

حبیباً اُچی شان والیا توں آیوں تے..... (سیدنا نظر حسین چشتی)

حبیباً اُچی شان والیا توں آیوں تے بہاراں آیاں
 اللہ نوں نوں پیارا لگنا ایں تاہیوں رب نے وی خوشیاں منائیاں
 زلف تیری دے کنڈل سوہنے موہ لیندے نیں دل من موہنے
 چن سدا لگدا پھرے تیرے مکھ دیاں ویکھ صفائیاں
 عرب شریف دیا سردارا آمنہ بی بی دیا زلدارا
 ترے جیا سوہنا سوہنیا چمدیاں نت نت راواں
 رحمت دی تساں اکھ جد کھولی پاک حلیمہ بھر لی جھولی
 لے گئی او خزانے رب دے سب تکدیاں رہ گئیاں دائیاں
 جس پاسے تساں کیتے اشارے ڈھل گئے اُتھے مست نظارے
 پیار تیرا پلے سوہنیاں کی کرنیاں ہور کمائیاں
 ناصر پڑھ پڑھ تیریاں نعتاں بھل گیا سارے جگ دیاں باتاں
 شان تری نیوں مکنی کئی صدیاں مکن اُتے آئیاں

حیا دار تے بے حیائی نہیں کر دے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

حیا دار تے بے حیائی نہیں کر دے
 خدا درد دیوے جہناں نوں نبی دا
 نہیں ہوندی اونہاں توں کدے شہنشاہی
 نظروچ جو رکھدے نے کرتوت اپنے
 اساڈی کمائی تے ذکر نبی اے
 بھلا کر کے یوسف نے بھائیاں نوں دسیا
 مرا آقا سورج اے سورج دے ہندیاں
 جہناں ویکھیا سوہنا محبوب ناصر

نبی دے گدا بے وفائی نہیں کر دے
 مزالیندے عاشق دوائی نہیں کر دے
 جو آقا دے دردی گدائی نہیں کر دے
 کسے ہور دی اوہ برائی نہیں کر دے
 اسیں ہور کوئی کمائی نہیں کر دے
 ستم کوئی بھراواں تے بھائی نہیں کر دے
 ستارے کدے روشنائی نہیں کر دے
 اوہ پل دی گوارا جدائی نہیں کر دے

حضور مہربان ہو گئے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

حضور مہربان ہو گئے
 جے کافراں دے ول ویکھیا
 نانا جی دے دین بدلے
 حضور دے غلام آگئے
 بنا کے آپ نال دوستی
 خدا نوں جے منانا پئے گیا
 حضور دے کمال ویکھ کے
 ایہہ ناصر اے کرم آپ دا
 اسیں وی نعت خوان ہو گئے

نجات دے سامان ہو گئے
 اوہ صاحب ایمان ہو گئے
 حسین قربان ہو گئے
 ایہہ حشر وچ اعلان ہو گئے
 تے نیک انسان ہو گئے
 حضور درمیان ہو گئے
 ملائکہ حیران ہو گئے

حلیمہ میں تیڈے مقدر راں توں صدقے.....

توں مدنی دا جھولا جھلیندی وی ہوسیں
 توں تکدی تاں رہی ایں جمیندی وی ہوسیں
 لبیاں وچ لبیاں کوں ملیندی وی ہوسیں
 ادا شکر رب دا کریندی وی ہوسیں
 تے زلفاں کوں کنگھی کریندی وی ہوسیں
 نبوت دے مٹھل نوں لکیندی وی ہوسیں
 اوہ رُسد ا وی ہوسی منیندی وی ہوسیں
 جدوں اکھاں وچ اکھاں پیندی وی ہوسیں
 توں نت نت مزے فیر لٹیندی وی ہوسیں
 تھکاوٹ توں مٹھیاں بھریندی وی ہوسیں
 خدا دے سجن کوں ٹریندی وی ہوسیں

حلیمہ میں تیڈے مقدر راں توں صدقے
 سوہنے دا مکھڑا نورانی نورانی
 محبت دے وچ آکے بوسے دی خاطر
 میں عیاں جہاناں دی رحمت توں لٹ کے
 نوا کے دُھلا کے تے کجلا پوا کے
 زمانے دی تمیاں ہواواں دے کولوں
 کدی نال تیرے نزاکت تھیں سوہنا
 کیفیت تیری عجیب ہوندی ہوسی
 اوہ ہسدا بڑا پیارا لگدا وی ہوسی
 اوہ اجڑ چرا کے جدوں آندا ہوسی
 اے انگلی نپا کے تے ویہڑے دے اندر

حد کر گئے نے کمال کر گئے نہیں..... (سید ناصر حسین چشتی)

بھکھیاں نوں آکے مالا مال کر گئے نہیں
 کون کہندا آقا جی وصال کر گئے نہیں
 لُج پالی بڑی لُج پال کر گئے نہیں
 اوہناں نوں اولیس تے بلال کر گئے نہیں
 میرے نال رابطہ بحال کر گئے نہیں
 سوہنیاں دے اتے اوہ سوال کر گئے نہیں
 بھر پور اکھیاں دا تھال کر گئے نہیں
 اللہ دی سوہنہ چن دی مثال کر گئے نہیں
 سعدیہ نوں جیویں خوشحال کر گئے نہیں

حد کر گئے نے کمال کر گئے نہیں
 اج وی اوہ عاشقان دے سینے وچ رہندے نہیں
 میرے جہیاں گولیاں نوں لہج گئیاں عزتاں
 کیتیاں کرم دیاں جہناں اتے نظراں
 مینوں ہن فون شون چاہیدا نہیں بیلو
 میرے جہیا ہووے تے ضرور مینوں دسناں
 آسے پاسے دیکھنے دی مینوں ہن لوڑ نہیں
 کالیاں کلوٹیاں تے انوار سٹ کے
 ساڈی وی اوہ ناصر آکے جھولی بھر دین گے

حضور صلی اللہ علیہ وسلم آئے تے اک فلک دی (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

حضور صلی اللہ علیہ وسلم آئے تے اک فلک دی نے اک نواں انقلاب ڈٹھا
 سلامی دیندے درخت ڈٹھے تے سایہ کردا سحاب ڈٹھا
 نثار اوہناں دے ساتھیاں توں تے صدقے اوہناں دے بخت اتوں
 جہناں نے سوہنے دا بچنا تے شفاف شیشہ شباب ڈٹھا
 اوہناں دے دنداں دے لشک منکن لئی بجلیاں نے سوال کیتا
 ذرا جئے مڑھکے دی بھنیکھ لبھدا اوہناں دے لاڑے توں صدقے جائے
 ستارے آپس چ کہندے پئے سن، عرب دے لاڑے توں صدقے جائے
 دوکھن ہوکے زمیں تے جھکدا جدوں اوہناں ماہتاب ڈٹھا
 کیہ اوس منظر دا نقشہ کھچے جدوں اوہناں دے صحابیاں نے
 غروب ہوکے طلوع ہندا اشارے تھیں آفتاب ڈٹھا
 میں اوہناں اکھیاں نوں نور آکھاں، وَمَا طَغَىٰ دَا ظہور آکھاں
 ونے دی منزل تے جہناں نازش جمال حق بے حجاب ڈٹھا

﴿خ﴾

خدایا کوئی پیدا سامان کر دے میں ہو واں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

خدایا کوئی پیدا سامان کر دے میں ہو واں سویرے سویرے مدینے
میں ہو جاواں بخشش دے لائق یقیناً جے لگ جان دو چار پھیرے مدینے
زمانہ کہوے مینوں طیبہ دا جوگی میں ہاں مصطفیٰ دی زیارت دا روگی
مرا اتھے کون این کوئی وی نہیں میرا کہ لج پال رہندے نے میرے مدینے
مدینے دے وچ پینڈے مک جان سارے مدینے سکوں پاؤن دکھاں دے مارے
اوتھے نیویں نیویں ای جھکدے نہیں جا کے اچیرے نہیں رہندے اچیرے مدینے
میں ہر آؤن والے توں پچھناواں روکے توں آیا این آقا دے بوہے توں ہوکے
کیویں مصطفیٰ نوں توں عرضاں سنائیاں کیویں وقت گزرے نے تیرے مدینے
مدینے وچ رہندی نہیں تیرہ بختی نکل جاندی ساری مقدریں چوں سختی
توں گل روشنی دی سناں این مینوں میں دیکھے چھکدے ہنیرے مدینے
مدینے دی بستی گلاباں دی بستی اوہ ہے سورجاں ماہتاباں دی بستی
میں ناصر کراں شکر رب جلی دا جو لگ جان میرے وی ڈیرے مدینے
جولے اوس بوہے خطاواں نوں جاوے اوہدے نیڑے اوتھے بلا کوئی نہ آوے
کوئی ایسی ظالم بلاوی نہیں دیکھی کہ جو تیرے نوکر نوں گھیرے مدینے

☆☆☆☆☆

خزاں لے لے کے گئے سماں بہار لے کے..... (حافظ محمد حسین)

خزاں لے لے کے گئے سماں بہار لے کے آئے آں

نعمتاں مدینے چوں ہزارے کے آئے آں

نور لے لے کے آئے آں سرور لے کے آئے آں

کیف لے لے کے آئے آں خمار لے کے آئے آں

چند دن گنتی دے مدینے وچہ گزار کے

پھر لماں چوڑا انتظار لے کے آئے آں

دل وچہ دید والا شوق لے کے گئے سماں

اکھاں وچہ حسرت دیدار لے کے آئے آں

بار بار کیتا اے طواف روضے پاک دا

جالیاں دے بوسے بار بار لے کے آئے آں

سینے وچہ چانٹاں ایں جلویاں دے نور دا

اکھاں چہ مدنی دا غبار لے کے آئے آں

آخری سلام کہہ حافظ حضور صلی اللہ علیہ وسلم نوں

آوندی واری اکھاں اشکبار لے کے آئے آں

خداوی خدائی دا سلطان آیا..... (محمد اعظم چشتی)

کل عالم دی بخشش دا سامان آیا

جہدی شان وچہ سارا قرآن آیا

اوہ گمراہاں نوں راہ دکھلان آیا

تے دکھیاں دا بن کے نگہبان آیا

سبق آدمیت دا سکھلان آیا

خدا دی خدائی دا سلطان آیا

ایہہ ہے اوہ محبوب رب ہر عالم

اوہ نور حقیقت اوہ شمع ہدایت

غریباں دے ٹٹیاں دلاں دا سہارا

اوہ اعظم فقط ساڈا ہم جنس بن کے

دودھ وانگ عشق وچ کڑھیا کر..... (سید ناصر حسین چشتی)

پلکاں تے موتی جڑیا کر	دودھ وانگ عشق وچ کڑھیا کر
اس چورنوں گلیموں پھڑیا کر	جیہڑا شان چھپاوے آقا دی
اس اس عقل دے سب نوں کڑیا کر	کوئی عشق قدا منتر پڑھ کے تے
توں خالص سونا گھڑیا کر	لوہے دے زیور نہیں بن دے
ہاواں دے تحفے کھڑیا کر	جد جاویں یار دے بوہے تے
اس کوٹھے وچ وی وڑیا کر	تیرے دل وچ رب دا کوٹھا اے
بس ایہو وظیفہ پڑھیا کر	یا اللہ یا رسول اللہ
توں ساڈے نال نہ سڑیا کر	تیری قسمت وچ جے لنگر نہیں
اوہ رستہ ناصر پھڑیا کر	جیہڑا رستہ مدینے جاندا اے

دیکھی سجناں ڈولیں ناں.....

شانِ نبی دی تُولیں ناں	دیکھی سجناں ڈولیں ناں
مر جائیں پر بولیں ناں	آقا منکن جان تے سر دیویں
کنڈا دل دا کھولیں ناں	لکھ پیاں غیر کھڑکا وے
دکھ غیراں نال پھولیں ناں	آقا جان دے دکھ تیرے
ڈولیں سہی پر رولیں ناں	موتیاں ور گے ایہہ اتھروں

دل لگڑا بے پرواہاں نال.....

جتھے دم مارن دی نہیں مجال صلی علیہ ذوالجلال
لکھیا پڑھیا سب بھلا رہی
رگ رگ تے لوں لوں ساہاں نال
پرواہاں نال

اک جھٹ گھڑی سکھ پایا نہیں
جتھے دم مارن دی نہیں مجال صلی علیہ ذوالجلال
پرواہاں نال

لکیاں پریتاں بھلا گیا
تتی ریت عرب دیاں راہاں نال
پرواہاں نال

گل پلڑا منتاں کر رہی
رٹھڑا مناون دا خیال
پرواہاں نال

اس سفر عرب والی رات نوں
يَا لَيْتِي يَوْمَ الْوِصَالِ
پرواہاں نال

گھت پلڑا مکھ تے روندیاں
ساری رین سولاں تے آہاں نال
پرواہاں نال

پیتے باجھ شراب خراب ہوئے

دل لگڑا بے پرواہاں نال
روندیاں نیناں نوں سمجھا رہی
ہک نام بجن دا گارہی
دل لگڑا بے

جس دی سِک مینوں اوہ تے نہیں
پل پل گھڑی دسے سوسو سال
دل لگڑا بے

سوہنا میں توں کیوں چت چا گیا
قسمت سڑی دا واہ پیا
دل لگڑا بے

جنیدی جند تلی تے دھر رہی
لکھ واری توبہ پڑھ رہی
دل لگڑا بے

کراں یاد میں سوہنی جھات توں
اس حمرا وادی دی گھات نوں
دل لگڑا بے

سارا دن گزاراں بھوندیاں
ہنجواں نال مکھڑا دھوندیاں
دل لگڑا بے

کئی بھج کے وانگ کباب ہوئے

سر شارا تے بیتاب ہوئے
 اہناں خونیاں مست نگاہاں نال
 دل لگڑا بے پرواہاں نال
 اندر یاد ججن مستان ہوئے
 کئی وچہ غماں غلطان ہوئے
 حیران بہو پریشان ہوئے
 انہاں مچیاں زلف سیاہان نال
 دل لگڑا بے پرواہاں نال
 آدم تھیں تا عیسیٰ مسیح
 نفسی بلیسن سب نبی
 اُتے بوسی ہک امتی
 احمد نبی صاحب کمال
 دل لگڑا بے پرواہاں نال
 رَیُّ الْهٰی صَدٰی
 فاطمہ الزہرا و علی
 حسنین جگ دی پناہاں نال
 دل لگڑا بے پرواہاں نال
 مہر علی توں کون بچارا
 سر تے چاکے عیاں دا بھارا
 لادیں پریت توں شاہاں نال
 دل لگڑا بے پرواہاں نال
 لاکے پریتاں کدی نہ نیسے
 اندر روئے تے باہر ہسے
 بھیت دلاں دا مول نہ دسیے
 ملے سداں پے چاہاں نال
 دل لگڑا بے پرواہاں نال
 مہر علی کیوں پھریں اداسی
 ہوسن خوشیاں تے غم جاسی
 اج کل سوہناں آگل لاسی
 ملساں لمیاں کرکر باہاں نال
 دل لگڑا بے پرواہاں نال

دُکھڑے مٹاون والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات اے..... (اشفاق احمد شیرازی)

دکھڑے مٹاون والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات اے
 رحمت لٹاون والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات ہے
 سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی مرضی سن لیندے جس دی عرضی
 درتے بلاون والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات اے
 اپنے غلاماں تائیں اپنی بکل وچ یارو
 پھڑکے لکاون والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات اے
 کالیاں جھیاں نوں وی حضرت بلال بناکے
 سینے نال لاون والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات اے
 مٹھی چہ پتھر دیکھو آقا صلی اللہ علیہ وسلم دا ورد پکاوندے
 کلمے پڑھاون والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات اے
 کوڑا سٹن والی دیاں خبراں میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم لیندے
 گٹھڑی نوں چاون والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات اے
 شیرازی ادنیٰ سوالی آقا صلی اللہ علیہ وسلم کر دے لچپالی
 کیونکہ بخشاون والی آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات اے

درداں دے نال میں بھریا سینہ لئی پھرنا..... (سیدنا صر حسین چشتی)

چوراں توں محفوظ خزینہ لئی پھرنا	درداں دے نال میں بھریا سینہ لئی پھرنا
میں سوہنے دا پاک پسینہ لئی پھرنا	جہڑے پھل توں پچھناں مینوں کہند اے
موت دے منہ وچ میں تے جینا لئی پھرنا	قدم قدم تے روز دھماکے ہندے نے
ہر اک اتھرو سمجھ گکینہ لئی پھرنا	ہر اتھرو چوں اوندی باس مدینے دی

جیویں اپنے نال مدینہ لئی پھرنا
 ہر دھڑکن وچ یار قرینہ لئی پھرنا
 میں بھاویں کمزور سفینہ لئی پھرنا
 ناصر شاہ میں اوہ آئینہ لئی پھرنا

تھاں تھاں کردار ہناں بات مدینے دی
 دھڑکدا اے ہن سُن کے ناں سرکاراں دا
 ہے شہزور بڑا ایہدا رکھا اے
 جدو یکھاں تے سوہنا نظری آؤندا اے

دل تڑپ دا یاد وچ ترسن نگا ہواں سوہنیاں..... (میاں محمد حنیف بیتاب)

دل تڑپ دا یاد وچ ترسن نگا ہوں سوہنیاں
 جالیاں دے سامنے ہو کے تمنا ہے میری
 عرض جے منظور ہووے درتے آواں سوہنیاں
 ویکھدے بندے نیں اوہ دن رات راہواں سوہنیاں
 فیر کہانی دل دی میں سب کہہ سناواں سوہنیاں
 آپ دے جلوے نورانی دے جو شیدا ہو گئے
 عرض جے منظور ہووے درتے آواں سوہنیاں
 ویکھاں مدینے پاک نوں طیبہ دی چماں خاک نوں
 میں تاں ہر ویلے ایہہ منگاں دعاواں سوہنیاں
 شکر لکھ لکھ میں کراں خوشیاں مناواں سوہنیاں
 ہووے جے بیتاب دے ولے میرے آقا نظر

دلا اٹھ سجناں دے کول وسیئے.....

دلا اٹھ سجناں دے کول وسیئے
 جتھے یار ہووے اوتھے چل وسیئے
 کتے ملے تے درد سنا دیئے
 جیویں مندا اے یار منایئے
 بناں یار دے جینا مندا اے
 دلا یار دے قداماں وچہ چل چلئے
 کوئی یار دے درتے جانداں نیں
 بناں یار گزارا نہیں ہونا
 ایویں بیٹھے نظارا نہیں ہونا
 رو رو کے نین وہادیئے
 ایڈا صدمہ گوارا نہیں ہونا
 اوہدے نالوں مرناں چنگا اے
 اوہندے باجھ سہارا نہیں ہونا
 رج رج کے دید جانداں نیں

سانوں قسمت تے اج رونا پیا
 اٹھ یار نوں راضی کرلیئے
 بیٹھے ہووے آرام دے نال دلا
 در غیراں دے حافظ جانا کی
 رونا یار دے در تے چنگا اے

بناں دید گزارا نہیں ہونا
 بھاویں دکھ مصیبتاں جر لیئے
 راضی مول پیارا نہیں ہونا
 غیراں نوں حال سنانا کی
 اس در توں کنارا نہیں ہونا

دُھماں ہر جگ دے وچ دُھمیاں نے..... (اعظم چشتی)

دُھماں ہر جگ دے وچ دُھمیاں نے مکی مدنی سردار دیاں
 تھاں تھاں تے صفتاں ہوں پیاں اس خالق دے دلدار دیاں
 نت آون ملک آسماناں توں میں صدقے اُس دیاں شاناں توں
 کچھ کربل دے مہماناں توں شاناں ساڈی سرکار دیاں
 ویکھو کیڈا شان ودھایا اے محبوب نوں کول بلایا اے
 ایہہ بھید کسے نہ پایا اے کیہہ گلاں ہوئیاں پیار دیاں
 تیرا نام لیاں بُت سجدہ کرن تیرے خادم مردے زندہ کرن
 جن سورج نوں شرمندہ کرن چمکاں تیرے رخسار دیاں
 اعظم جے کرم حضور کرن میں کوچی نوں منظور کرن
 نہ درتوں اپنے دُور کرن میں منگتی اُس دربار دیاں

دو جگ ہو گئے نور و نور دو جگ ہو گئے..... (قلندری)

دو جگ ہو گئے نور و نور دو جگ ہو گئے نور و نور
 خوشیاں دے مینہ چھم چھم دے آگے آپ حضور
 ہويا دُنیا وچ اُجالا آگیا سوہنا کملی والا
 خانے کعبے دے بُت ڈگ کے ہو گئے چور چور
 حوراں نے اج سہرے گائے عرشی فرشی دیکھن آئے
 پڑھن درود سلام وی سارے آکے وچ سرور

رب نے ایسا سوہنا گھلایا روپ نہ جاوے جس دا جھلیا

آپ خوشی وچ پتر وٹے سوہنے رب غفور

پایا گودی وچ حلیمہ کیتے لکھاں شکر تیماں

آپ دے آیاں دکھیاں دے دکھ ہو گئے سارے دور

جہڑا آپ دے درتے آوے قسم خدا وی بخشیا جاوے

میرے آقا کر دیندے نے سب دے معاف قصور

عاشق تھاں تھاں محفلاں لاندے عید میلاد دا جشن مناندے

رل مل پڑھیے نعت قلندری ہو جاوے منظور

دل آقا دے نظارے کولوں رجدا ای نہیں..... (محمد علی ظہوری)

دل آقا دے نظارے کولوں رجدا ای نہیں

سوہنا ایہوجیا جگ وچ لہدا ای نہیں

پیارے نبی دی زبان ساڈے واسطے قرآن

کسے ہور دا بیان چنگا لگدا ای نہیں

نبی چڑھے نے براق پہنچے عرشاں تے آپ

اگوں پیندی اے آواز کوئی ڈکدا ای نہیں

حکم دتا اے خدا جبرئیل توں جا

جا کے سوہنے نوں لے آ عرش سجدا ای نہیں

دونوں ملے نے پیارے پردے کھل گئے نے سارے

بیٹھے کردے نے نظارے کوئی رجدا ای نہیں

دساں تینوں بیلیا میں شان کی مدینے دی..... (سید ناصر حسین چشتی)

دساں تینوں بیلیا میں شان کی مدینے دی
 زندگی مدینے دی موت وی مدینے دی
 سوہنے کولوں دور ہن پل وی نہیں لنگدا
 ایہو ای دعا اے ہور کچھ وی نہیں منگدا
 ہر سال ہوندی رہوے حاضری مدینے دی
 دساں تینوں بیلیا میں شان کی مدینے دی
 آقا دے دوارے دی سوالی کائنات اے
 اک واری جسے گزاری اوتھے رات اے
 اوہنوں کدوں بھلنی ایں روشنی مدینے دی
 دساں تینوں بیلیا میں شان کی مدینے دی
 جدوں دی مدینے ولوں حاجی کوئی آوندا اے
 دل اوہدے پیراں وچہ وچھ وچھ جاندا اے
 پچھدا اے اوہدے کولوں ڈاری مدینے دی
 دساں تینوں بیلیا میں شان کی مدینے دی
 غیراں دے دوارے تے ٹھکانے چھوڑ دتے نے
 ناصر میں لکھنے ہن گانے چھوڑ دتے نے
 میں کیتی رکھنی ایں شاعری مدینے دی
 دساں تینوں بیلیا میں شان کی مدینے دی

دل نہیں کدی وی لوکاں دے توڑے..... (حافظ محمد حسین)

دل نہیں کدی وی لوکاں دے توڑے حضور ﷺ نے
 مٹے غریباں دے ہے دل جوڑے حضور ﷺ نے
 جھولی بھری ہے آقا نے ہر اک فقیر دی

خالی کدی نہیں غیر وی موڑے حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے
 ازلاں دا عرش کنب دا آیا قرار وچ
 رکھے جدوں سی عرش تے جوڑے حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے
 کنکیاں تے بے زباناں نوں دیا اے بولناں
 لب لاکے راضی کیتے نے کوہڑے حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے
 بوجہل ویکھ معجزہ حیران ہو گیا
 مٹھ وچ بلائے سی جدوں روڑے حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے
 کھتی دی اک چٹائی تے لیٹے نے عمر بھر
 بستر کدی وی نرم نہیں اوڑھے حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے
 سادی جی کملی وچ عمر حافظ گزار لئی
 پائے کدی نہیں ریشمی جوڑے حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے

در مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم دی گدائی بڑی اے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

در مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم دی گدائی بڑی اے
 نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم دی رہنمائی بڑی اے
 اسیں چن تے سورج تے کیہ کرنا جا کے
 تو چم چم پیا صاف کر کوچے گلایاں
 بجھا دینا واں میں سر شام دیوے
 بوہا مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم دا خدا دا ہے بوہا
 سلامت رہوے عشق سوہنے نبی صلی اللہ علیہ وسلم دا
 اساڈے لئی ایہہ کمائی بڑی اے
 ضروری تے نہیں شور پا پا کے منگئے
 در مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم تک رسائی بڑی اے
 جے ہو جاوے دل دی صفائی بڑی اے
 تیری نعت دی روشنائی بڑی اے
 ایہہ گل ذہن اندر سمائی بڑی اے
 ایہہ دولت ہی ناصرنوں بھائی بڑی اے

دُکھی دلاں دا سہارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم (محمد رفیق ضیاء قادری)

دُکھی دلاں دا سہارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 تہاڈے بناں مچیں گزارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 جیہڑے چدے نے ناں تیرا اوتاں نوں
 کدی ہويا مچیں خسارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 لکھاں سوہنے نے زمانے وچ ہو وی کئی
 کوئی مچیں ساڈے جیا پیارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 کوئی سرڈا اے لکھ واری سڑ جاوے
 تسی آکھدے رہو یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 ایسے نعرے ناں عاشقاں نوں ٹھنڈ پیندی
 لایئے رل کے اے نعرہ یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 کوئی قسمت والے کردے نے
 تہاڈی دید دا نظارہ یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 دن حشر دے ساڈے وی کم آوتاں
 ایہو عاشقاں دا نعرہ یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 جتھے میرے جئے غریباں نوں وی خیر پیندی
 سدا دے اوہ دوارہ یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 کدی دوزخ وچ نہ جاوے ضیاء
 تہاڈا ہووے جے اشارہ یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

دُنیا تے آیا کوئی تیری نہ مثال دا..... (محمد علی ظہوری)

دُنیا تے آیا کوئی تیری نہ مثال دا
 چہرہ تیرا نور و نڈے ساری کائنات نوں
 شیدا اے زمانہ تیرے حسن و جمال دا
 ٹھڈے کھاؤن والیاں نوں سینے لاؤن والیا
 تیریاں تے صفتاں دا کوئی وی حساب نہیں
 حوراں نوں توں روپ و نڈیں حبشی بلال دا
 جیوندا اے ظہوری ناں لیکے تیرے یاراں دا
 میں لہھ کے لیاواں کتھوں سوہنا تیرے نال دا
 رب وی سلام بھیجے اک تیری ذات نوں
 مکے رہن والیا مدینے آون والیا
 تیرے بنا ڈگیاں نوں کوئی نہیں سنبھال دا
 توں کتھے تیریاں غلاماں دا جواب نہیں
 ہوکاں پیاد یوے تیرے سچیاں پیاراں دا
 گولا اے تیرا تیرے دردا تیری آل دا

دل نبی دیاں نعتاں نال لائی رکھئے..... (سید ناصر حسین چشتی)

دل نبی دیاں نعتاں نال لائی رکھئے
 دل کر لے شاد گھر رہن گے آباد
 سوہنا عرب دا ڈھول مٹھے بولدا اے بول
 جدوں ہجر ستاوے سوہنا آوے کہ ناں آوے
 ساڈے حال پیا ویہندا جووی منگئے اوہ دیندا
 ساڈے ناصر حضور ہیں نور علی نور
 لُج پال دیاں محفلاں سجائی رکھئے
 اسیں محفل میلاد بے منائی رکھئے
 اوہدے بولاں اتے کن سدا لائی رکھئے
 اوہدے رستے تے اکھیاں و چھائی رکھئے
 اوہدے بوہے اُتے جھولی پھیلائی رکھئے
 آوے نور نال سینے چمکائی رکھئے

دل اوہ دل جس وچہ ہے پیار محمد ﷺ وا..... (محمد علی ظہوری)

دل اوہ دل جس وچہ ہے پیار محمد ﷺ وا
 اکھ اوہ اے جنہوں ہو جائے دیدار محمد ﷺ وا
 راہ اوہ اے کہ جس راہ تے محبوب خدا ٹریا
 تھاں اوہ اے کہ جس تھاں تے دربار محمد ﷺ وا
 سرکار دا بندہ بن رب نوں جے مناؤنا ایں
 اقرار خدا دا اے اقرار محمد ﷺ وا
 لعنت دا طوق ملیا تعظیم گئی ساری!
 شیطان نے کیتا جد انکار محمد ﷺ وا
 ہو جائیگی اللہ دے مجرم دی شفاعت وی
 نہ بخشیا جائے گا گناہگار محمد ﷺ وا
 یارب ایہہ ظہوری وی ٹر جائے مدینے نوں
 دل رہندا اے ہر ویلے طلب گار محمد ﷺ وا

دل تڑفدا مدینے دے دربار واسطے..... (محمد علی ظہوری)

دل تڑفدا مدینے دے دربار واسطے
 دونویں جہان سید ابرار واسطے!
 عرش وی جان نثار نہیں اُس بے مثال دے
 سایہ سی نور داتے رہیا نوریاں دے کول
 سختی اجل دی نہیں ایہہ مرے رون والیو
 میرا قلم ظہوری میری گفتگو تمام
 اکھیاں دے بوہے کھولے نیں سرکار واسطے
 سب کجھ بنایا یار نے اک یار واسطے
 فرشی فدا تجلی انوار واسطے!
 کملی دی چھاں بنائی گنہگار واسطے!
 دم رُک گیا اخیر تے دیدار واسطے!
 سب کچھ ثنائے احمد مختار واسطے

دل یار داندرا نہ لے یار دے کول آئے..... (محمد علی ظہوری)

دل یار دا نذرانہ لے یار دے کول آئے
 محبوب دی مرضی اے گل لائے یا ٹھکرائے
 جنت دی نہیں خواہش مولا ایہہ تمنا ایں
 محبوب دے قدماں تے مری جان نکل جائے
 کون ایناں نوں سمجھا دے کہن اپنے جیہا اوہنوں
 جدی کالیاں زلفاں دی رب آپ قسم کھائے
 راہ یار دا تکنا ایں اس راہ توں نہ ہٹنا ایں
 راہ وچہ اڈیکاں گے اوہ آئے یا نہ آئے
 نال اپنے اڑالے جا میرے اتھرو ہوائے نی
 محبوب نوں رو آکھیں ہن ہور نہ ترسائے
 جنت چہ مزا آوے سرکار جے فرماون
 لے آؤ ظہوری نوں اک نعت سنا جائے

دلدار جے راضی ہو جاوے دُنیا نوں..... (محمد علی ظہوری)

دلدار جے راضی ہو جاوے دُنیا نوں مناؤن دی لوڑ نہیں
 دکھ یار نوں دَسنا کافی اے غیراں نوں سناؤن دی لوڑ نہیں
 دکھ یاردا دا رُو درداں دا ، جوں جوں وھددا تے سکھ ملدا
 جد یار دے غم دا زخم لگے، فیر مرہم لاؤن دی لوڑ نہیں
 جند نکلے یار دے قدماں وچہ ، ایمان مکمل ہو جاوے
 جنہوں ہتھیں مرشد ٹور دیوے ، اوہنوں راہ سمجھاؤن دی لوڑ نہیں
 زاہد کیہہ متاں دینا ایں ، مت ماری تیری عقلاں نے

جس تکیاں اکھیاں یاردیاں، اوہنوں سبق پڑھاؤن دی لوڑ نہیں
 نیڑے ہووے یا دور ہووے آقا دی نظر منظور ہووے
 جیہڑا مرجائے یار دے قدماں وچہ محشرنوں اٹھاؤن دی لوڑ نہیں
 ناں لے کے ظہوری سوہنے دا ہر مشکل حل ہو جاندی اے
 اک ناں دا وظیفہ جھڈ کے تے، کوئی سبق پکاؤن دی لوڑ نہیں

دلاں دے ہو گئے سو دے ترے دیدار دی خاطر..... (محمد علی ظہوری)

دلاں دے ہو گئے سو دے ترے دیدار دی خاطر
 زمانہ سارا چھڈیا اے اساں اک یار دی خاطر
 کوئی عقبی مگر دوڑے، کوئی دُنیا نون لہدا اے
 اساڈی زندگی یارو بس اک دلدار دی خاطر
 غماں دی گوہری چھانویں بیٹھ کے خوشیاں مناندے نیں
 ایہہ عاشق بہت کجھ کر دے جمال یار دی خاطر
 کسے پروانے توں ایہہ پچھیا سڑ کے تے کیہہ لہدا
 کہیا اوہنے اوہ بے سمجھا وصال یار دی خاطر
 ججن دی جت دا کوئی مزا ساڈے توں آ پچھے
 اساں تے بازی لائی سی بس اپنی ہار دی خاطر
 ظہوری تیرے توں ظاہر ایہدا اپناتے کجھ وی نہیں
 زباں میری بیاں تیرا، ترے اظہار دی خاطر

دُنیا دے ذرے ذرے تے اِنج عجب..... (عبدالستار نیازی)

دُنیا دے ذرے ذرے تے اِنج عجب بہاراں آئیاں نے
 محبوب خدا دی آمد تے رحمت دیاں بدلیاں چھائیاں نے

غم اُمت دے سب دور ہوئے دو عالم نور و نور ہوئے
 فرشاں دی گل تے اک پاسے پیاں عرشوں پار دہائیاں نے
 واللیل دی زلفاں والے نوں اساں عاصیاں دے رکھوالے نوں
 لے آپ حلیمہ ٹر پئی سی جہینوں چھڈ دتا سی دائیاں نے
 آیا یار من اللہ دے ویسوں پر لوکاں نے پہچانیاں نہ
 ایہہ بشر تے ساڈے ورگا اے پا شور دتا سودائیاں نے
 نہ کر تقیداں بے خبرا محبوب مدینے والے تے
 تیری بخشش خاطر رو رو کے راتاں سرکار لنگھائیاں نے
 محبوب دا صدقہ کھانے آں اوہدے نام دے گن پئے گانے آں
 اوہدے دم تھیں نیازی جگ وسدا گلاں سچیاں کھول سنائیاں نے

دن رات جدے مکھڑے توں لیندے..... (محمد علی ظہوری)

دن رات جدے مکھڑے توں لیندے نیں اُجالا
 اوہ میرا نبی ساری خدائی توں نرالا
 سرکار دو عالم دیاں قدماں دی بدولت
 مکے تے مدینے دی ہوئی شان دوبالا
 اوہ مست نظر نال خدا مست بناؤندے
 پیتا اے جھناں اوہدی محبت دا پیالہ
 تعریف سوہنے دی ، سوہنے نوں سنائی
 حسان نے پایا اے عقیدت دا دوشالہ
 مشکل اے بنی جد وی مری جان تے کوئی
 بنیا اے مددگار اہدے ناں دا حوالہ

میری تے کمائی اے اہدے در دی گدائی
 صدقہ اے اہدے ناں دا، مرے منہ دا نوالہ
 نعتاں پیا پڑھدا رہوے دن رات ظہوری
 سرکار دا دیوانہ اے، جیوندا رہوے شالا

دولت دیاں ناں خزینے دیاں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

دولت دیاں ناں خزینے دیاں
 آؤ گلاں کرے مدینے دیاں
 چن تے سورج کولوں ودھ کے اس چہرے دی لوواں
 سارے جگدیاں کٹھیاں کر کے ڈٹھیاں نے خوشبوواں
 ریاں نہیں اوہدے پسینے دیاں
 ہر ایک پیر پیغمبر آیا اوہدی حامی بھردا
 سورہ نشرح اندر دیکھو قرآن گلاں کردا
 میرے لج پال دے سینے دیاں
 لگ گتیاں نے یار کنارے لکھاں میرے جہیاں
 اپنے ہتھیں آپ ضمانتاں خود رب نے لے لیاں
 طیبہ جان والے سفینے دیاں
 ناصر شاہ دیاں گلاں سن لو لوکو کھریاں کھریاں
 ہر سوہنے دے چہرے اندر رب نے لشکاں بھریاں
 اس محبوب جگینے دیاں

دلاں دی زمین گلزار ہوندی جاوے گی..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

دلاں دی زمین گلزار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا
 پت جھڑ موسم بہار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا
 پیار دا بے رشتہ توں آقا نال جوڑیں گا
 کوئی گل رب تیری سجناں نہ موڑیں گا
 تیری بے قراری وی قرار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا
 ایہو تے نشانی ایں حضور دے غلاماں دی
 ڈالی جدوں بھیجیں گا دروداں تے سلاماں دی
 کھڑی دکھاں اگے دیوار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا
 راستہ نہ چھڈتا حضور دے مدینے دا
 پتہ لگ جاوے گا سرور دے خزینے دا
 کرم نوازی بے شمار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا
 آقا ولے جان دا مہینہ جدوں آوے گا
 سامنے حضور دا مدینہ جدوں آوے گا
 تیز تیز اکھاں دی پھوہار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا
 دکھ سارے تیرے اوہ سماعت فرمان گے

حشر دیھاڑے وی شفاعت فرمان گے
 جند جے حضور توں نثار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا
 ناصر ایہہ حقیقتاں نے کر اتبار توں
 ہر ویلے رب تے رسول نوں پکار توں
 حاضری مدینے تیری بار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا

دیندے کدی نہ آپ جے سرکار آسرا..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

دیندے کدی نہ آپ جے سرکار آسرا
 ہووے گا ہور کوئی ترا اے یار آسرا
 دکھاں غماں دے ماریو شکر خدا کرو
 آقادے آسرے بناں بن دی نہیں گل کدے
 محشر دے روز ہوگئی عملاں وچ جے کمی
 اویتھے وی تیرا آسرا ہونا ایں یا نبی
 ناصر در رسول تک پہنچی صدا مری
 ہونا سی ہراک آسرا بے کار آسرا
 ساڈا تے ہے اوہ سپد ابرار آسرا
 بن کے حضور آگئے غم خوار آسرا
 نت روز غیر دین پئے لکھ وار آسرا
 بن جاوے گا حضور دا پھر پیار آسرا
 جس تھاں تے کوئی کر گیا انکار آسرا
 میرا تے بن گئے میرے اشعار آسرا

دن رات گزر دے دکھیاں دے سوہنے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

دن رات گزر دے دکھیاں دے سوہنے دیاں گلاں کر کے
 ہر ساہ اے آخری ساہ لگدا راہ تک تک ہو کے بھر بھر کے
 اس عشق دے کھیل اولڑے نے ایہہ اپنی مرضی کردا اے
 بندہ ٹنکیا رہندہ سولی تے ناں جیوندا اے ناں مردا اے
 لے جاندے جذبے منزل تے کدی ڈب ڈب کے کدی ترتر کے
 رکھ نیویاں نظراں ٹریا جا کسے روزنوں مقصد پاویں گا
 ناں بول اپیرا کوئی بولیں کسے بول نوں پھڑیا جاویں گا

ہر قدم اٹھانا پیندا اے اس کوچے دے وچ ڈر ڈر کے
 بوسیری وانگوں آقا جی میرے گھر وی پھیرا پا جاؤ
 مطلب دے بلی جھڈ گئے نے لچ پال پیا جی آجاؤ
 جند لیر نظراں ہوگئی اے غم سے سے دھ جرجر کے
 جدوں یاد مدینہ اوڈا اے اکھیاں چوں چشمے پھٹ دے نے
 کیہ کرے روگ جدائیاں دے پے ڈاکواں وانگوں لٹ دے نے
 نہیں جین دا جھڈیا ہن آقا اس صدمے ہڈیاں چہ چہ کے
 ایہہ ناصر درد انوکھا اے دیدار بناں اس جانا نہیں
 مینوں لگدا بلی توڑ دا اے ایہدا کوئی ہور ٹھکانہ نہیں
 اسیں دو نویں اج تک ہارے نہیں ایہہ جت جت کے اسیں ہرہر کے

درتے کھڑا غلام بڑی دیر ہوگئی..... (حافظ محمد حسین)

درتے کھڑا غلام بڑی دیر ہوگئی	بھر دو میرا وی جام بڑی دیر ہوگئی
پی کے سارے ٹر گئے مے خوار سا قیا	آیا نہیں میرا نام بڑی دیر ہوگئی
دو گھٹ پلا دے سانوں وی اکھیاں دے جام چوں	بیٹھے آں تشنہ کام بڑی دیر ہوگئی
چہرے توں کھول زلفاں مے خوار سو ہنیا	لبی اے غم دی شام بڑی دیر ہوگئی
ساڈے جیہاں غریباں نوں درتے بلان لئی	ہو جائے اذن عام بڑی دیر ہوگئی
چھوٹی جئی آرزو اے ایہہ حافظ غلام دی	من لو میرا سلام بڑی دیر ہوگئی

دساں سوہنے دے آن دیاں پیندیاں..... (میاں محمد حنیف بیتاب)

دساں سوہنے دے آن دیاں پیندیاں	اوہ کہندیاں پیاں بہاراں کہندیاں
دس دے آسماناں دے اج تارے نیں	

صلی علی پڑھدے پئے فرشتے سارے نیں
 پڑھدیاں چوراں وی اٹھ دیاں بہندیاں
 اوہ کہندیاں پیاں نیں بہاراں کہندیاں
 جسدے آیاں ہویاں جگ وچ رونقا
 ہو گیاں آسان سب دیاں مشکلاں
 ندیاں ہر تھاں رحمتاں دیاں وہندیاں
 اوہ کہندیاں پیاں نیں بہاراں کہندیاں
 صدقے جائے اوس آون والے توں
 بے سہارے سینے لاون والے توں
 مجبوراں دیاں اکھیاں راہ پیاں وہندیاں
 اوہ کہندیاں پیاں نیں بہاراں کہندیاں
 نظارے ہوں اج ہر بیتاب نوں
 حقیقت بناؤ چا میرے وی خواب نوں
 تیرے در آیاں نیں خالی رہندیاں
 اوہ کہندیاں پیاں نیں بہاراں کہندیاں

دیو چا مدینے دیاں دعاواں دعاواں..... (عبدالستار نیازی)

دیو چا مدینے دیاں دعاواں دعاواں مینوں دین والیو
 میرے اتے کرو ایہہ عطاواں دعاواں مینوں دین والیو
 جد وی جاؤ شہر مدینے میں وی ہوواں نال تساں دے
 لکن نہ تمیاں ہوواں دعاواں مینوں دین والیو

ایہو حسرت ہے وچہ سینے
 ماناں مدینے دیاں چھانواں
 جتھے سوہنے قدم ٹکائے
 مڑ مڑ چماں میں اوہ تھانواں
 میرا مرنا میرا جینا
 ہور نہ کدھرے میں جاواں
 ہتھ بنھ جالیاں کول کھلوساں
 منگناں میں اوہدیاں عطاواں
 رہ جاواں نہ میں کسے گلوں
 اوندیاں رہن ہواواں
 میرے دم نال دم بھر دے او
 اللہ تہاکوں دیوے جزاواں
 میرے سوہنے یار نیازی
 میریاں تے ایہو نے دعاواں
 ہو جاوے جے کرم نوازی
 رب دا میں شکر بجاواں
 مڑ مڑ جاواں شہر مدینے
 دعاواں مینوں دین والیو
 جتھے جا کے ڈیرے لائے
 دعاواں مینوں دین والیو
 پیارے نبی دا شہر مدینہ
 دعاواں مینوں دین والیو
 عرضاں کرساں رَج رَج روساں
 دعاواں مینوں دین والیو
 سوہنے دے شہر مدینے ولوں
 دعاواں مینوں دین والیو
 میرے لئے جیوندے مردے او
 دعاواں مینوں دین والیو
 رہن ہمیشہ راضی راضی
 دعاواں مینوں دین والیو
 سوہنے دی ویکھاں جھوک نیازی
 دعاواں مینوں دین والیو

درِ سرکار تے پہنچے تمنا التجا بن کے..... (محمد سہیل کلیم فاروقی)

درِ سرکار تے پہنچے تمنا التجا بن کے
 پیام آوے مدینے دا مدینے دی ہوا بن کے
 میرے لیکھاں دے وچہ لکھ دے مدینے دی فضا مولا
 مدینے وچہ رہواں پھر دا مدینے دا گدا بن کے

خدا دے واسطے شاہا بلا سانوں وی قداماں وچہ
لباں تے التجا تڑپے دروداں دی صدا بن کے
قسم زہرا دے پچیاں دی میں جس ویلے وی گرلاواں
مدد کردے میری مولا علی ، مشکل کشا بن کے
مقدر جے میرے جاگن کدی واپس نہ فیر آواں
سدا بیٹھاں رہواں درتے میں نوکر آپ دا بن کے
میرے دل دی تمنا اے میری حسرت ہے فاروقی
مدینے وچہ میں رک جاواں غلام مصطفیٰ بن کے

دیوانے جووی منگدے نیں شہہ ابرار..... (سہیل کلیم فاروقی)

دیوانے جووی منگدے نیں شہہ ابرار دیندے نیں
کرم کر دے نیں جس ویلے تے نسلاں تار دیندے نیں
جہڑے لمحے نبی سروردے ذکر پاک وچ گزرن
دلاں نوں چین دیندے نیں تے سینے ٹھار دیندے نیں
قسم رب دی نبی دے ناں توں وک جاندے نیں دیوانے
ایہہ کجھ وی گھر نہیں رکھدے ایہہ سب کجھ وار دیندے نیں
میں زہرا پاک دے پچیاں دی لچپالی توں صدقے جاں
جے کوئی اک وار منگدا اے اوہ سوار دیندے نیں
جدوں ایہہ بیوفا دُنیا مینوں اکھیاں دکھاؤندی اے
دلا سے پیار دے مینوں میرے غم خوار دیندے نیں
شفاواں کردیاں نیں خود طواف اونہاں دے قداماں دا
صدا سرکار دے درتے جدوں بیمار دیندے نیں
غلاماں دا عقیدہ اے میرا ایمان ایں فاروقی
کی رہندی نہیں فیر کوئی جدوں سرکار دیندے نیں

دم دم ورد پکائیے تاں گل بن دی اے..... (فیض رسول فیضان)

دم دم ورد پکائیے تاں گل بن دی اے

گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

ساری دُنیا جس دا صدقہ کھاندی اے

جس دے در تے خلقت سیس نواندی اے

سگ اوہدے اکھوائیے تاں گل بن دی اے

گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

در در ٹھیڈے کھانا چنگا لگدا نہیں

گلیو گلی پرانا چنگا لگدا نہیں

اکو دے ہو جائیے تاں گل بن دی اے

گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

اکھ وچ نقش جمائیے مدنی ماہی دا

دل تے رنگ چڑھائیے مدنی ماہی دا

من وچ پیاری وسائیے تاں گل بن دی اے

گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

کریے مان غریباں دے رکھوالے تے

سدا درود پچائیے طیبہ والے تے

اوہدے صدقے جائیے تاں گل بن دی اے

گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

کریے سنئے ذکر محفل منٹھاراں دا

تکدے رھیے بس روضہ سرکاراں دا

ٹھنڈ سینے وچ پائیے تاں گل بن دی اے

گیت نبی دے گایے تاں گل بن دی اے
 دل دا خالی دامن بھرنا سوکھا نہیں
 رب سچے نوں راضی کرنا سوکھا نہیں
 شہر مدینے جاییے تاں گل بن دی اے
 گیت نبی دے گایے تاں گل بن دی اے
 آقا دی فیضان ثنا کردے رھیے
 ہر دم عشق نماز ادا کردے رھیے
 نعت اچ مرٹ جاییے تاں گل بن دی اے
 گیت نبی دے گایے تاں گل بن دی اے

دل دی نگری نوں مرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

دل دی نگری نوں مرے آقا وسون آئے نہیں
 نال خالق دے اوہ خلقت نوں ملعون آئے نہیں
 صرف اینا نہیں کہ اوہ راہ دکھون آئے نہیں
 بلکہ راہیاں نوں اوہ منزل تے پچون آئے نہیں
 نال لے آئے وہ بخشش دی گھٹا دا موسم
 بیچ توحید دے ہر دل چ اگون آئے نہیں
 دین لئی آئے نہیں جنت اوہ نبی آدم نوں
 نوع انسان نوں جہنم توں پچون آئے نہیں
 جا کے باگاں چ ایہہ کہندی سی صبا کلیاں نوں
 کھول کے اکھیاں ذرا دیکھو کہ کون آئے نہیں
 رات معراج دی حوراں نوں ملک آکھدے سن
 بات امت دی نی دیکھو بنون آئے نہیں
 اٹھ کے قدماں اُتے سر رکھدے کہ آقا تیرے
 رنگ نازش تری کلی نوں چڑھون آئے نہیں

در بار بڑے ویکھے پرسوہنے دا در سوہنا..... (سید ناصر حسین چشتی)

در بار بڑے ویکھے پرسوہنے دا در سوہنا
 محبوب داناں سن کے جھک جاندا اے جو فوراً
 پئے گونج گئی مکے سر عام اذاناں دی
 جس پاسے وی کن لو اں سوہنے دیاں باتاں نے
 سرکارنوں میں تاہیوں رورو کے بلاناں واں!
 بوسیری نے تاں سدیاں ایہہ اُس دا عقیدہ سی
 سوہنے نوں جدوں سد یا دل چوں ایہہ صدانگلی
 ہے عرشِ معلیٰ توں سرار دا گھر سوہنا
 رب کہندا اے لگدا اے مینوں تے اوہ سر سوہنا
 جس ویلے نبی منگیا اللہ توں عمر سوہنا
 کس دھوم تھیں لٹکھیا اے ہر نگر نگر سوہنا
 سنیاں ایں عطا کردا عرضاں دا ثمر سوہنا
 دے سکدا شفا آ کے ہر منگتے نوں گھر سوہنا
 ذرا نظراں جھکا ناصر رہندی ای ادھر سوہنا

ذرا کر لیئے التجاواں اکٹھیاں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

ذرا کر لیئے التجاواں اکٹھیاں
 کراں گے مدینے دعاواں اکٹھیاں
 ہے کافی ترے ناں دا ہتھیار سانوں
 بے شک آؤن ہوکے بلاواں اکٹھیاں
 نہ چہرے تے رونق نہ مقبول زاری
 ایہہ منکر نوں ملیاں سزاواں اکٹھیاں
 ابوبکر، فاروق، عثمان، حیدر
 دیئے چار نیں پر شعاواں اکٹھیاں
 ایدھر سبز گنبد اودھر گھر خدا دا
 غلاماں نوں لہھ گئیاں چھاواں اکٹھیاں
 جے لوں لوں مرا بن زباں جاوے مولا
 میں سب نعتاں کرکے سناواں اکٹھیاں
 مدینے دی مٹی کھجوراں تے زم زم
 اوتھوں جا کے چیزاں لیاواں اکٹھیاں
 جیویں زندگی بھر رہے یار کٹھے
 اونویں روضے اندر نے تھاواں اکٹھیاں
 خدایا توں ناصر نوں پہنچا مدینے
 دونویں عیداں اوتھے مناواں اکٹھیاں

ذکر نبی دا کردیاں رہنا چنگا لگدا اے..... (محمد علی ظہوری)

ذکر نبی دا کردیاں رہنا چنگا لگدا اے
 ایس بہانے رل مل بہناں چنگا لگدا اے
 مسجد نبوی دے وچ جاناں نگرے ہوکے بہہ جاناں
 روضے پاک نوں تکدیاں رہناں چنگا لگدا اے
 جالیاں کول کھلونا اُچی ساہ نہ لیناں رو لینا
 بولن نالوں چپ کر رہنا چنگا لگدا اے
 آل نبی ﷺ دی عزت خاطر وچ اکھاڑے دے
 شیخ جُدید دا جان کے ڈھہناں چنگا لگدا اے
 اُچے بول نہ بول ظہوری رب دے بندے کہہ گئے نیں
 نیویں پا کے ٹردیاں رہناں چنگا لگدا گے

ذکر کر سوہنے محبوب من ٹھاردا!..... (نیازی)

ذکر کر سوہنے محبوب من ٹھاردا!
 کردا رو توں سدا مصطفیٰ مصطفیٰ!
 پھل ڈروداں دے سوہنے توں رہیں واردا
 بن کے منگتا رویں اوہدے دربار دا
 ایہناں ساہنواں دا کی اے وساہ دوستا
 اوہدیاں یاداں نوں جہناں نے گل لالیا
 جھوٹھیاں سنکٹاں توڑ کے ساریاں
 کر لے ولیاں دے بیڑے تے اسواریاں
 کول سوہنے سُلایا اے صدیق نوں
 زندہ رئے گا سدا نام صدیق دا
 کملیا غم تیرے توں پرے رہن گے
 ایس ناں نال سینے ٹھرے رہن گے
 نام جپ دا رویں سوہنی سرکار دا
 منگتیا تیرے کاسے بھرے رہن گے
 مل کے بہہ جا مدینے دا راہ دوستا
 اوہ تے دوہیں جہانیں کھرے رہن گے
 لالے نبی نال توں یاریاں!
 موجاں وچہ وی ایہہ بیڑے ترے رہن گے
 یار اپنا بنایا اے صدیق نوں
 اوہدے دشمن ہمیشہ مرے رہن گے

ہلے کر کر کے لکھ وار آوے خزاں
 کھڑیا رئے گا سدا گلشن مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم
 بھاویں تتیاں ہواواں رہن چلدیاں
 کیوے تھیں نیازی توں رولا نہ پا
 بوٹے مشکل کشادے ہرے رہن گے
 اوہدے قداماں اُتے عاشقاں صادقان
 کی پتہ عشق دے تینوں دستور دا
 اپنے سر دھرتے نے دھرے رہن گے

ذکر نبی تھیں یار طبیعتاں اکدیاں نہیں.....

ذکر نبی تھیں یار طبیعتاں اکدیاں نہیں
 ساہ مک جانڈے پر تیریاں گلاں مکدیاں نہیں
 تیرے دروازے تے جو بھی بہندیاں نے
 اوہ رکھی سکھی کھا کے وی خوش رہندیاں نے
 تیریاں منکتیاں تخت شاہی تے تھکدیاں نہیں
 ساہ مک جانڈے پر تیریاں گلاں مکدیاں نہیں
 اپنے آقا نال جہاں دا پیار ہووے
 جیوندا جاگدا جہاں دا غم خوار ہووے
 دکھاں والا بھار کدے اوہ چکدیاں نہیں
 ساہ مک جانڈے پر تیریاں گلاں مکدیاں نہیں

☆☆☆

رات معراج دی آقا دُولہا بنے..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

رات معراج دی آقا دُولہا بنے عرشِ اعلیٰ توں ربا پیام آگیا
 ہونٹ کا فوری تلیاں تے لاوے پیا لیکے دَر تے بُراق اج غلام آگیا
 اُم ہانی دے گھر توں روانہ ہوئے نال نوری ملائک دی بارات سی
 دُھاں پیاں نیں بیت المقدس دے وِچ انبیاء کہن ساڈا امام آگیا
 ایسی محفل نہ ہوئی نہ ہونی کدی ایسا جلسہ فلک نے نہ مُر ویکھیا
 کیف وِچ ساری مسجد سی ڈُبی ہوئی دید دیون نوں ماہ تمام آگیا
 عرش نوں مصطفیٰ دی سواری گئی ، انبیاء آکھدے الوداع یانہی!
 ساتھ چھڈ کے تے جبریل رُکدے نیں پئے ، سدرۃ المنتہیٰ دا مقام آگیا
 دیکھے بھالے سی محبوب تے راستے آپ ٹر پئے اگانہہ دید دے واسطے
 اُذُن مینی دی آواز اوندی گئی قاب قوسین والا مقام آگیا
 آکھیا اپنے بندے نوں جو آکھیا
 سورۃ نجم وِچ رب دا ارشاد اے
 نازشا شال اٹھاراں گئے پل دیوِچ
 ویکھ کے سوہنا سارا نظام آگیا

روضے دی جالی دسدی اے..... (حفیظ تائب)

روضے دی جالی دسدی اے یا گنبد خضرا دسا اے
 اسیں جدھر نظراں چکے آں بس شہر مدینہ دسا اے

ہُن ہور نہ توں تر سا سانوں ہن مہیتی کول بلا سانوں
 بن دیکھے تیریاں گلیاں نوں ہُن مشکل جینا دسدا اے
 اساں جدوی ہوش سنبھالی اک درتے نظراں جھیاں نے
 دو جگ وچہ اساں غریباں نوں اکو ای سہارا دسدا اے
 جد جاؤ اس دروازے تے منہ منگیاں مراداں ملدیاں نے
 جد دیکھو جو شان وچہ اوہدی رحمت دا دریا دسدا اے
 مینوں تائب بخشش دا کوئی پاک نبی دے نام بناں
 نہ ہور وسیلہ سجھدا اے نہ ہور ذریعہ دسدا اے

رب آکھیا میریا محبوبا تیرے سو سونا ز اٹھاناں واں..... (بشیر)

رب آکھیا میریا محبوبا تیرے سو سونا ز اٹھاناں واں
 لوکی میریاں قسماں کھاندے نیں میں تیریاں قسماں کھاناں واں
 لوکی ایویں میرے بن دے نے میں ایویں کسے دا نہیں بن دا
 جھڑے ہو جاندے تیرے نے میں اونہاں دا بن جاناں واں
 تینوں اپنے مکان چہ نہیں سدیا میرا تے کوئی مکان نہیں
 چن توڑ دا سورج موڑ دا اے ایہہ شان کسے نہ ہو دا اے
 اوہدے نال اشاریاں رُکھ فُردے جو چاہویں کرکے دکھاناں واں
 لنگھ سدہ توں پار حضور گئے نوری آکھن دیکھو نور گئے
 جو منگنا ایں منگ لے محبوبا جو آکھیں اوہ جھولی پاناں واں
 رب ارنی موسیٰ کہندے سی میں لن ترانی کہنا واں
 کہیا بشیر خدا نے سوہنے نوں غاراں وچ رو نہ محبوبا
 توں ناں عاصیاں دے وی جا میں سب نوں بخشی جاناں واں

رُت لنگھ گئی فیر بہارا آؤندی..... (محمد علی بجن)

رُت لنگھ گئی فیر بہارا آؤندی
 نت ہجر دے بھانبر ساڑن پئے
 اے چٹھیاں مدینوں آئیاں نہیں
 وصالاں دیاں بدلایاں چھائیاں نہیں
 یا رسول اللہ یا حبیب اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم)

جے چنگیاں دی منظوری اے
 اسیں مندڑے ہاں پر ہاں تیرے
 دسو مندیاں دا تھاں کبھڑا اے
 اساد ہور کسے نال لائیاں نہیں
 یا رسول اللہ یا حبیب اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم)

اساں ایہہ سنیا ایہو ساڈا
 تیرے باہجوں سوہنیا محبوبا
 لچپال تساں جیا ہور نہیں
 کسے مندیاں نال نبھائیاں نہیں
 کرو معاف خطا جو ہوگئی اے
 کیوں سندے کوک دہائیاں نہیں
 اک مان بجن نوں نسبت دا
 میں کیتیاں ہور کمائیاں نہیں
 یا رسول اللہ یا حبیب اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم)

ربا اک واری طیبہ توں دکھادے فیر..... (صابر سردار)

ربا اک واری طیبہ توں دکھادے فیر بھاویں جان کڈھ لھیں
 میرے دکھاں والا پنیڈا توں مکادے فیر بھاویں جان کڈھ لھیں
 نہ میں رومی نہ جامی نہ قرنی نہ حبشی نہ شامی
 اوہدے در دا فقیر بنا دے فیر بھاویں جان کڈھ لھیں
 بے زر میں ان زور نما نا طیبہ دا راہ نہ جاناں
 میرے مولا توں وسیلہ کوئی بنا دے فیر بھاویں جان کڈھ لھیں

جے میں شہر مدینے جانواں چم چم خاک اکھاں چہ پانواں
 ربا واسطہ ای آساں نوں پجادے فیر بھاویں جان کڈھ لھیں
 کعبے تے قرآن دا صدقہ یار اپنے دی شان دا صدقہ
 خبر جھولی سردار دی توں پادے فیر بھاویں جان کڈھ لھیں

رتبہ کراں بیان کی اس بے مثال دا.....

رتبہ کراں بیان کی اس بے مثال دا
 ثانی نہ کوئی آمنہ مائی دے لال دا
 روندے ہوئے یتیمیاں نوں گل لان والیا
 واقف نہ کوئی بن تیرے دکھیاندے حال دا
 ایہہ خاکی اوس نور دی تعریف کیہہ کرے
 مداح کبریا جہدے حسن و جمال دا
 صدقے ہزار دار ہووئے جن اوس توں
 چہرہ جے ویکھ لئے میرے بدر کمال دا
 اعظم کراں تے کیہہ کراں تعریف مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم
 پرواز اوٹھوں تیک نہیں میرے خیال دا

رحمت دا فیضان مدینہ..... (اشفاق احمد شیرازی)

مدینہ	مان	تیرا	میرا	مدینہ	فیضان	دا	رحمت
مدینہ	شان	سب	توں	اتے	نیں	محل	لکھاں
مدینہ	دھیان	رہندا	وج	اے	بھل	جاندی	ہر گل مینوں
مدینہ	تان	لیندا	رحمت	آوے	مشکل	وی	جد وی کوئی
مدینہ	قرآن	لکھیا	وج	ملسی	نیکی	مدینہ	آکھ
مدینہ	رحمن	ویکھدا	اے	کہ	بہہ	اُتے	عرشہ کرسی
مدینہ	انسان	ویکھدا	روے	شیرازی	ملے	جے	لمبی عمر

روضے دے چوہیرے نیں غلاماں دیاں..... (محمد علی ظہوری)

روضے دے چوہیرے نیں غلاماں دیاں ٹولیاں
 اک پیا سن دا اے لکھاں دیاں بولیاں
 سارا جگ موہ لیا اے سوہنے دے پیار نے
 جو وی نیڑے ہویاں اوہ بن گیاں گولیاں
 تپدیاں پتھراں نیں سارا ٹل لا لیا
 اوہدے لڑ لکیاں جو کتے دی نہ ڈولیاں
 اکھیاں نیں اکھیاں چوں سارا کچھ پڑھ لیا
 عشق دیاں بندیاں کتاباں نیوں پھولیاں
 کدوں میرے چاواں دے نصیب جاگ جان گے
 رات ساری نیناں دیاں بھراں میں گھڑولیاں
 گھر چہ حلیمہ رضی اللہ عنہا تیرے سماں کیسا ہووے گا
 سن دی ہوسی جدوں سوہنے دیاں بولیاں
 جنہوں میرا سوہنا چاہوے اوہو گھر وسدی
 اُنج تے ہزاراں اتھے سجیاں نیں ڈولیاں
 دلاں دا ظہوری حال لگی والے جان دے
 ہجر دیاں راتاں کسے ناپیاں نہ تولیاں

رحمت دی تصویر مدینہ..... (ناصر حسین چشتی)

رحمت دی تصویر مدینہ	عاشق دی جاگیر مدینہ
ہر عاشق دا قبلہ کعبہ	عشق دی زنجیر مدینہ
روز نکل کے اکھ دی جوہ چوں	لہہ دے نے میرے نیر مدینہ
مر جاواں تے کر جھڈیا جے	کفن اُتے تحریر مدینہ
پیار دا پہلا باب ہے طیبہ	کل شہراں دا پیر مدینہ
تخت ہزارے ول نہ ویہندی	جے تک لیندی ہیر مدینہ
دین دی خاطر جھڈیا ہے سی	رو رو کے شبیر مدینہ
ہر شے ناصر مٹ جانی اے	رہنا فقط اخیر مدینہ

لارکھیاں نے مدتاں توں ایہو دل..... (سید ریاض الدین)

لارکھیاں نے مدتاں توں ایہو دل وچ آساں
ربا شہر مدینے دیاں جا ویکھا بہاراں میں

ربا کاسہ میرا بھر دے کوئی ایسا سبب کردے
باقی زندگی آقا دے در اُتے گزاراں میں

اک دن ان شاء اللہ دید ہووے گی سوہنے دی
رلا رکھیاں نے دل اندر امیدیاں ہزاراں میں

کم درداں جہاناں وچ اُہدی ذات ہی آوے گی
سرکار دی رحمت نوں کیویں واجاں نہ ماراں میں

میں روضہ اقدس دے نیڑے ہی رواں ہر دم
دُکھڑے اوہدی دوری دے کد تیک سہاراں میں

میری آساں اُمیدیاں دی بھر جاندی اے ہرواری
سخیاں دے سخی اگے جدوں جھولی پساراں میں

مل جاوے ریاض نوں وی ایسا موقع میرے مولا
تیرے پیارے حبیب اُتوں دل و جاں نثاراں میں

ربا مینوں گھل مدینے..... (سید ناصر حسین چشتی)

بن جاندی اے گل مدینے

اک واری تے چل مدینے

لگ جاند اے پھل مدینے

اوندی اے اک چھل مدینے

لگدا نہیں اک پل مدینے

آجاندا اے دل مدینے

اج نہیں تے کل مدینے

ہر مشکل دا حل مدینے

آپ دا بوہا مل مدینے

ربا مینوں گھل مدینے

اپنا آپ وی بھل جاویں گا

پل اچ پیار دے بوٹے تائیں

رہن نہیں دیندی عیب کسے دے

کاسے بھرن تے کیہ پچھنا ایں

کیہ منگنا تے کیویں منگناں

ان شاء اللہ ٹر جاواں گے

ہر اک مرض دا دارو لہیدا

جے ملنا ای رب نوں ناصر

ربا میریاں آہاں وچ کدی ایسا اثر ہووے..... (سید ریاض الدین)

ربا میریاں آہاں وچ کدی ایسا اثر ہووے
سوہنے مدنی ماہی دا میرے دل وی گزر ہووے

او جیوندیاں وچ جنت ہويا داخل سوں رب دی
جنوں شہر مدینے وچ ملیا رہن نوں گھر ہووے

جد دو جگ وچ حامی محبوب خدا دا اے
کیوں اس دے دل اندر کوئی حشر دا ڈر ہووے

آوے موت جدوں میری ہوواں شہر مدینے وچ
ربا روبرو اکھیاں دے سوہنے ماہی دا در ہووے

سرکار دی الفت دی لے جاواں شمع دل وچ
ایس دُنیا توں عقبی وِل جدوں میرا سفر ہووے

چن ماہی مدینے دیا نوری چہرہ کدی تے دکھا
ایہہ ہجر دی رات میری مک جاوے سحر ہووے

تیرے ہجر دی آگ ساڑے کدی سن لے میرے ہاڑے
جو ہونا سو ہو جاوے تیری دید مگر ہووے

ایہہ ریاض وی اک ادنیٰ ترے در دا ای منگتا اے
ایدی جھولی وی بھر جاوے اہدے دل وی نظر ہووے

راہیا سوہنیا مدینے وچہ جا کے تے میرا وی..... (محمد علی ظہوری)

راہیا سوہنیا مدینے وچہ جا کے تے میرا وی سلام آکھ دتیں
سوہنے روضے اگے سرنوں جھکا کے تے میرا وی سلام آکھ دتیں

گھڑی حاضری دی جس ویلے آوے گی سونہہ رب دی خدائی مل جاوے گی
 اوتھے ہنجواں دے ہار بنا کے تے میرا وی سلام آکھ دئیں
 دس پین گے نظارے تینوں نور دے، نیڑے جس ویلے ہونویں گا حضور دے
 جالی چم کے سینے دے نال لاکے تے میرا وی سلام آکھ دئیں
 اونہاں پتھراں توں جند وار دے جہاں چم لے پیر سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دے
 اوہناں پتھراں دے پیریں ہتھ لاکے تے میرا وی سلام آکھ دئیں
 جا کے دیکھیں اُوہدی مٹی خوش نصیب نون جہے لوریاں سنایاں سی حبیب نون
 متھے اُتے اوس مٹی نون سجا کے تے میرا وی سلام آکھ دئیں
 سکھ چین اوہ ظہوری ساڈی جان دا روضہ رب دے حبیب عالیشان دا
 اُوہدی چھانویں دکھ اپنا سنا کے تے میرا وی سلام آکھ دئیں

رب فرمایا محبوبا زمانے سارے تیرے نے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

رب فرمایا محبوبا زمانے سارے تیرے نے
 عرش والے فرش والے دیوانے سارے تیرے نے
 میں خالق ساری دُنیا دا توں مالک ساری دُنیا دا
 کسے منگتے نون نہ موڑیں خزانے سارے تیرے نے
 میں شہ رگ توں وی اقرب ہاں توں جاناں توں وی نیڑے ہیں
 جو دل نہیں سینیاں اندر ٹھکانے سارے تیرے نے
 ازاں ہووے نماز ہووے درود ہووے سلام ہووے
 جو گونجن گے اذاناں وچ ترانے سارے تیرے نے
 جدوں والعصر کہہ چھڈیا تے جھگڑا کی رہیا باقی
 جو گزرے نے جو گزرن گے زمانے سارے تیرے نے
 امیراں نال کر لیندا محبت ہر کوئی ناصر
 غریباں نال لچپالا یارانے سارے تیرے نے

رہندا وچ خیال مدینہ.....

رہندا وچ خیال مدینہ ویکھاں میں ہر سال مدینہ
 ان شاء اللہ جنت وچ وی جانا سوہنے نال مدینہ
 جیویں دل سینے وچ دھڑکے ہے بس ایہو مثال مدینہ
 پاک نبی لچپال دا صدقہ بن گیا اے لچپال مدینہ
 جہڑے جان نبی دے درتے کر دا استقبال مدینہ
 دل تے جنے ہون پرانے لاه چھڈ دا زنگال مدینہ
 محشر تیکر ویکھ نہیں سکدا کوئی وی دجال مدینہ
 ناصر ہر دم چپ دا رہندا میرا ہر ہر وال مدینہ

رحمتاں دی نظر ہووے اک وار سوہنیاں..... (محمد عرفان ثاقب قادری)

رحمتاں دی نظر ہووے اک وار سوہنیاں
 جیوندے جیوندے کراں تیرا دیدار سوہنیاں
 رب نے بنایا سارا تیرے لئی جہان اے
 ہر ویلے گیت تیرے پڑھدا قرآن اے
 نبیاں رسولاں دا توں سردار سوہنیاں
 ہر ویلے آقا تیری یاد وچ روناں ہاں
 پڑھ کے درود آقا تیرے اُتے سوناں ہاں
 کدی تے کرا دے مینوں دیدار سوہنیاں
 اکھاں اگے رہندیاں نے نوری نوری جالیاں
 سارے ای جہان وچوں جھڑیاں نرالیاں
 ہر ویلے ورھدے جتھے انوار سوہنیاں

طیبہ دی جدائی مینوں کیتا بے حال اے
 در اُتے کیوں آواں پلے نہیوں مال اے
 مہربانی کر سد دربار سوہنیاں
 شہر مدینے کولوں جہڑا بندہ دور اے
 ثاقب جہڑا رو رو کے ہویا پُور پُور اے
 اوہنوں وی بلاویں کدی اک وار سوہنیاں

رب کرے شالا خیر نال جاویں مدینے..... (حافظ محمد حسین حافظ)

رب کرے شالا خیر نال جاویں مدینے ول جان والیا
 میرا سوہنے نوں سلام پہچاویں مدینے ول جان والیا
 اج کرماں دا ویلا آیا سوہنے نے تینوں کول بلایا
 سو سو رب دا تو شکر مناویں مدینے ول جان والیا
 حاجیا تیری ہوئی منظوری حسرت دل دی ہوگئی پوری
 میرا سوہنے نوں توں حال سناویں مدینے ول جان والیا
 یاد نبی دی لا کے سینے جاویں گا جدوں شہر مدینے
 جالی تک تک سینے ٹھنڈ پاویں مدینے ول جان والیا
 سوہنے نبی دیاں سوہنیاں گلایاں لایاں جتھے سرکار نے تلیاں
 اونہاں گلایاں توں واری واری جاویں مدینے ول جان والیا
 حافظ دی لے جاویں زاری آکھیں عمر آقا گزری ساری
 کدی مینوں وی توں کول بلاویں مدینے ول جان والیا

رہا کر منظور دعاواں آوے موت مدینے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

رہا کر منظور دعاواں آوے موت مدینے
 ہووے نظر کرم جے تیری
 میں ہس ہس جھولی پاواں آوے موت مدینے
 جالی کول بٹھا لے مینوں
 میں ہر دم ایہو چاہواں آوے موت مدینے
 بن جائے موت مثالی میری
 سوہنیا جلد بلا لے مینوں
 کتے سکدانہ مر جاواں آوے موت مدینے
 دل دیاں ساریاں سکاں لاه کے
 جس دم موت مدینے آوے
 میں ناصر بخشیاں جاواں آوے موت مدینے
 سوہنے دے دربار تے جا کے
 پھر کردا پھراں صداواں آوے موت مدینے
 سوہنا مینوں خود دفناوے

رل کے جو رونق لائی بیٹھے دیوانے حضور دے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

رل کے جو رونق لائی بیٹھے دیوانے حضور دے
 آقا دی محفل سجائی بیٹھے دیوانے حضور دے
 سوہنا نہیں ٹھکراون والا ہے بس اتھے آون والا
 راہواں تے اکھیاں وچھائی بیٹھے دیوانے حضور دے
 عرش دے تیکر اج گئی محفل نال دروداں سج گئی محفل
 عیداں دی عید اج منائی بیٹھے دیوانے حضور دے
 اک اج دے میلاد دا صدقہ اک شاہ بغداد دا صدقہ
 دل دیاں آساں پجائی بیٹھے دیوانے حضور دے
 لے کے چانن نور دا سارے کر کے ذکر حضور دا سارے
 جنت وی نانویں لوائی بیٹھے دیوانے حضور دے
 جھولی دے وچ پھل پئے جانے اج عرضاں دے مل پئے جانے
 عرضاں نبی نوں سنائی بیٹھے دیوانے حضور دے
 عرب دے پاک گننے تیکر ناصر شہر مدینے تیکر
 دل دیاں تاراں ملائی بیٹھے دیوانے حضور دے

روضے دے چو فیرے نیں غلاماں..... (محمد علی ظہوری)

روضے دے چو فیرے نیں غلاماں دیاں ٹولیاں
 اک پیا سن دا اے لکھاں دیاں بولیاں
 سارا جگ موہ لیا اے سوہنے دے پیار نے
 جو وی نیڑے ہویاں اوہ بن گیاں گولیاں
 تپدیاں پتھراں نیں سارا نل لالیا
 اوہدے لڑ لکیاں جو کتے وی نہ ڈولیاں
 اکھیاں نیں اکھیاں چوں سارا کجھ پڑھ لیا
 عشق دیاں بندیاں کتاباں نیوں پھولیاں
 کدے میرے چاواں دے نصیب جاگ جان گے
 رات ساری نیناں دیاں بھراں میں گھڑولیاں
 روندنا مینوں وٹخ کے زمانہ سارا ہس دا
 ناں تیرا لے کے لوکیں مار دے نیں بولیاں
 دلاں دا ظہوری حال لگی والے جان دے
 ہجر دیاں راتاں کسے ناپیاں نہ تولیاں

رب آپ بنایا اے دلدار بڑا سوہنا..... (محمد علی ظہوری)

رب آپ بنایا اے دلدار بڑا سوہنا
 نالے خود فرمایا اے مرا یار بڑا سوہنا
 دن سارے ای سوہنے نیں جہڑے رب نے بنائے نیں
 جہڑے وار نبی ﷺ آیا، اوہ وار بڑا سوہنا
 دشمن نوں دعا دیوے ڈگیاں نوں اٹھا دیوے
 اسلام دے بانی دا کردار بڑا سوہنا
 سرکار ﷺ دے موہڈیاں تے شبیر پیا کھیڈے

اسواری بڑی سوہنی اسوار بڑا سوہنا
 ہر وار مزا وکھرا روضے دی زیارت دا
 سوہنے دا بلاوا اے، ہر وار بڑا سوہنا
 دُنیا دیاں شہراں دے بڑے سوہنے نظارے نیں
 ہر سوہنے توں سوہنے دا دربار بڑا سوہنا
 خود حال جیدا آکے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم نے پچھیا اے
 مرے کملی والے دا بیمار بڑا سوہنا
 سوہنے دیاں نعتاں نیں سوہنے دیاں باتاں نیں
 ملیا اے ظہوری نوں اظہار بڑا سوہنا

رکھیاں نے آساں پورے سال دیاں..... (سیدنا صبر حسین چشتی)

رکھیاں نے آساں پورے سال دیاں
 ہن تے جدائیاں وچ ویٹرا کھان اوندا اے
 چیناں جیویں پن کسے بال دیاں
 اللہ دا حبیب غم خوار ماہی سب دا
 جہدا چاہوے اوہدا اُچا نام کر چھڈدا
 سامنے مثالان نے بلال دیاں
 ڈیرا لگا ہویا جدوں آقا دے دوارے سی
 سینے وچ آکے کوئی تیر چھ جاندا اے
 پہنچ گئیاں ستیاں میرے نال دیاں
 ناصر ہر ویلے دیواں ول نوں تسلیاں

چھٹیاں نہیں آئیاں لُج پال دیاں
 ادھی راتیں صحن وچ دل کرلانا اے
 ساریاں توں اُچا شاہکار سوہنے رب دا
 ریاں نہیں سوہنے دے جمال دیاں
 نوکراں نوں جگ دا امام کر چھڈدا
 اکھاں نے مدینے وچ ویکھے جو نظارے سی
 منظر اوہ اجے اکھاں بھال دیاں
 ایہو سوچ سوچ ہن دل ڈب جاندا اے
 ویکھاں گا میں کدی جا کے نور نور گلیاں
 سوہنے نوں خبراں میرے حال دیاں

رحمت ہے کل جہان تے چھائی حضور دی.....

رحمت ہے کل جہان تے چھائی حضور دی
 جھولی چہ پا کے ٹر پئی اوہ یتیم نوں
 دے کنجیاں حبیب نوں اللہ نے آکھیا
 اسری دی رات سدرہ تے جبریل رہ گیا
 آون گے تیری مدد کوں سرکار بالیقین
 اوہ بن گئے نیازی زمانے دے تاجدار

ہر اک جگہ تے جلوہ نمائی حضور دی
 لے گئی لٹ کے دائی حضور دی
 میں وی تے میری ساری خدائی حضور دی
 ہے لامکاں توں اگے رسائی حضور دی
 اک وار دے کے ویکھ دہائی حضور دی
 جہاں نوں مل گئی اے گدائی حضور دی

رحمت دی برسات مدینے..... (فیض رسول فیضان)

رحمت دی برسات مدینے
 انج لگدا اے دن چڑھ آیا
 اوگن ہارو! پھیتی پہنچو
 آقا مدنی ہر عاشق دی
 تختاں تاجاں والے جاندے
 ویکھ کے جلوے کرماں والے
 مرک جاندیاں سوچ وچاراں
 جس دی مثل مثال نہ کوئی
 ودھدیاں پھلدیاں پل پل خوشیاں
 ہرے وے ان ملے دی
 ویہندیاں ویہندیاں رنگ لگ جاندے
 کاش کدی فیضان سناواں

سب دی بن دی بات مدینے
 پیندی جس دم رات مدینے
 بدن گے حالات مدینے
 سن دے نیں گل بات مدینے
 منکن لئی خیرات مدینے
 بھل جاندی اوقات مدینے
 کھر پیندے جذبات مدینے
 وسدی اے اوہ ذات مدینے
 غم کھا جاندے مات مدینے
 لیندے آقا وات مدینے
 پیندی اے اوہ جہات مدینے
 جا کے میں اک نعت مدینے

رل مل خوشی منایے آقا صلی اللہ علیہ وسلم..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

رل مل خوشیاں منایے آقا آگئے نیں

اج گھر بار سجایے آقا آگئے نیں

جلوہ دیکھئے پاک نبی دیاں شانناں دا

اج گھر بار سجایے آقا آگئے نیں

بدلی رحمتاں والی آکے چھا گئی اے

اج گھر بار سجایے آقا آگئے نیں

جہنوں جہڑی شے دی لوڑ سی اوہ لہھی

اج گھر بار سجایے آقا آگئے نیں

ذکراچیرا حسن حسین دے نانے دا

اج گھر بار سجایے آقا آگئے نیں

دو جگ دے وچ مان اے ایس سہارے دا

اج گھر بار سجایے آقا آگئے نیں

آیا سوہنا مالک دوہاں جہاناں دا

آ میلاد منایے آقا آگئے نیں

ساری دھرتی روشنی وچ نہا گئی اے

کیوں نہ جشن منایے آقا آگئے نیں

چن نوں چاننی پھلاں نوں خوشبو لہھی

گیت بہار دے گایے آقا آگئے نیں

بدل دتا ماحول تمام زمانے دا

صدقے واری جاپے آقا آگئے نیں

نازش کریے ذکر حبیب پیارے دا

نعت دی بزم سجایے آقا آگئے نیں

زمیناں آسماناں ساریاں خوشیاں منایاں نے..... (محمد علی ظہوری)

زمیناں آسماناں ساریاں خوشیاں منایاں نے
 مرے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم آئے ، رحمتاں وی نال آئیاں نے
 بڑی امید اے ، سرکار صلی اللہ علیہ وسلم اتھے پان گے پھیرا
 اساں ایسے لئی بازار تے گلایاں سجایاں نے
 جدوں ملیا تے روشن ہوگئی گدڑی حلیمہ دی
 اوہ جیہڑا لعل سوہنا مکے وچ مھڈیا سی دایاں نے
 ایہ سورج ، چن ، تارے بدلاں اوہلے ہو گئے سارے
 مرے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم نے چہرے توں جد زلفاں ہٹائیاں نے
 مڈر تے منزل ، واضحی ، یسین تے کوثر
 ایہ سبھے سورتاں رب اوہدیاں نعتاں بنایاں نے
 ایہ موتی عاشقاں دی اکھیاں وچ سج گئے جیہڑے
 ہواواں ٹھنڈیاں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دے شہروں لیاہیاں نے
 اکھاں وچ ہار ہنجواں دے لباں تے نام سوہنے دا
 ظہوری بس اساڈے کول تے ایہو کمایاں نے

زندگی دا چارا اے جان توں وی پیارا اے..... (سید ناصر حسین چشتی)

زندگی دا چارا اے جان توں وی پیارا اے
 آسرا غریباں دا آپ دا دوارا اے
 دعویٰ میں فقیری دا مان نہیں امیری دا
 مصطفیٰ دے لنگرتے ساڈا تے گزارا اے
 ہون گے زمانے دے ہور وی سہارے پر
 سانوں یا رسول اللہ آپ دا سہارا اے
 عرش وی ایہہ من دے نے فرشی وی ایہہ کہندے نے
 آپ دے ای جلیویاں دا ہر طرف نظارا اے
 رات دن گزر دے نے آپ دی ثناء اندر
 ساڈی زندگانی دا ایہو گوشوارا اے
 آپ دی غلامی دی مل گئی سند مینوں
 میرا تے بلندیاں تے اج کل ستارا اے
 میریاں خطاواں دا بے حساب نہیں ناصر
 آپ دی عطا دا وی حد نہ کوئی کنار اے

زندگی دا مزا آوے سرکار دے بوہے تے..... (رازالہ آبادی)

زندگی دا مزا آوے سرکار دے بوہے تے
 موت آوے تے سر ہووے سرکار دے بوہے تے

جہنوں نسبت پاکاں دی مل جاوے اوہ جنتی اے
 بھاویں کتا ہووے بیٹھا کوئی غار دے بوہے تے

بدکاری میت نوں لے جانا مدینے ول
 بخشش لئی رکھ دینا غمخوار دے بوہے تے
 کر لین ظلم جد وی کوئی اپنیاں جاناں تے
 رب آکھے میں بخش دیواں آویار دے بوہے تے
 اللہ نے فرمایا ہو ضائع عمل جاسن
 کوئی اچا نہ دم مارے میرے یار دے بوہے تے
 سوہنے دیاں نعتاں دا سوہنے دیاں زلفاں دا
 بس ذکر کرو یارو لاچار دے بوہے تے
 ایہہ راز کنگہگار اے لکھ وار سیاہ کار اے
 بن جانی اے گل ساڈی دلدار دے بوہے تے

﴿س﴾

سارے جہان اُتے ہے رحمت..... (محمد عرفان ثاقب قادری)

سارے جہان اُتے ہے رحمت حضور دی
 بے جان کنکراں کیتی اے مدحت حضور دی
 آقا نوں رب نیدتا اے رتبہ کمال دا
 ہر تھاں تے دوستو اے حکومت حضور دی
 سرکار دی محبت نوں دل وچ سما لوو
 جنت چہ لے کے جاوے گی نسبت حضور دی
 صدیق تے فاروق دا رتبہ میں کی دساں
 جہاں نوں قبر وچ ملی قربت حضور دی
 مولا اسیں چھڈ کے جدوں جگ نوں ہے جائیے
 ساڈی زباں تے ہووے بس مدحت حضور دی
 ثاقب کھلو کے میں پڑھا سرکار دی اے نعت
 وچ قبر دے ہووے جدوں زیارت حضور دی

سرکار جیا جگ تے نہیں کوئی..... (محمد عرفان ثاقب قادری)

سرکار جیا جگ تے نہیں کوئی وی آوے گا
 جیدے ورگا حسیں کوئی نہ اللہ بناوے گا
 جو جشن مناؤندا اے میرے کملی والے دا
 میرا مدنی پیا سوہنا اوہنوں در تے بلاوے گا
 طیبہ نوں اوہ دیکھے گا اک روز میرے یارو
 سرکار دی محفل نوں جہڑا وی سجاوے گا

پلکاں دے اتے بالو سب ہنجواں دے دیوے
 اس نوری بزم دے وچ آقا میرا آوے گا
 اوہنوں کوئی نہیں لگدی اکھیاں دی بیماری اے
 آقا دے ناں نوں جہڑا چم اکھیاں تے لاوے گا
 جو لب تے رکھدا اے ہے وظیفہ دروداں دا
 میرا مدنی پیا اس نوں دیدار کراوے گا
 گھبرا ناں توں اے ثاقب محشر دے دیہاڑے توں
 جیدے ہتھ وچ لاج تیری اوہ تینوں بچاوے گا

سوہنیاں توں سوہنا ایں..... (محمد عرفان ثاقب قادری)

سوہنیاں توں سوہنا ایں چہرہ میرے آقا دا
 سارا ایہہ جہان پڑھدا سہرہ میرے آقا دا
 اچا اے مقام اوہدا سوہنا اے نام اوہدا
 نبیاں دا سردار اوہ دو جگ دا مختار اوہ
 اچا سارے جگ نالوں رتبہ میرے آقا دا
 اچیاں اوہدیاں شانناں دھماں پیاں نے جہاناں
 رب تعالیٰ دی ہويا شیدا میرے آقا دا
 سارا ایہہ جہان یارو منگتا میرے آقا دا
 رحمتاں اوہ پاوے گا لیکھاں نوں جگاوے گا
 چنے اک وار تکیا روضہ میرے آقا دا
 ثاقب دی یا مولا پوری کر تمنا ایہہ
 اکھیاں دے سامنے رہوے روضہ میرے آقا دا

سانوں اپنے کول بلا لے مدینے والٹریا.....

سانوں اپنے کول بلا لے مدینے والٹریا
 دم دم یاد تیری دل وچ رہندی اے
 ساڈے دل داروگ مٹا دے مدینے والٹریا
 سانوں سبز گنبد دکھلا دے مدینے والٹریا
 ساڈے دل داروگ مٹا دے مدینے والٹریا
 صدقہ شہیداں دا دور ہوون دوریاں
 ساڈے دل داروگ مٹا دے مدینے والٹریا
 ساڈے دل داروگ مٹا دے مدینے والٹریا
 سد لو جی کول مک جاون مجبوریاں
 ساڈے دل داروگ مٹا دے مدینے والٹریا

سوچاں دے وچ شہر مدینہ رہندا اے..... (اشفاق احمد شیرازی)

سوچاں دے وچ شہر مدینہ رہندا اے
 دل وی مدینہ مدینہ کہندا اے
 وقت گزرے تیری یاد چہ رو رو کے
 سد لو آقا صلی اللہ علیہ وسلم دل صحن تر لے لیندا اے
 غار الحنا صلی اللہ علیہ وسلم صدیق نیں ڈنگ تے ڈنگ کھا دے
 عشق دیاں دل وی چوٹاں سہندا اے
 حضرت جامی دیاں دل کے اجر وچ
 عشق چہ انج وی پینڈا کرنا پیندا اے
 سوہنیا تیری دید دے باج گزارا نہیں
 مرجاوں دا خوف وی دل وچ رہندا اے
 دل دی کلی دے وچ سوہنا رہندا اے
 دو جگ دا فر اونوں چانن ہو جاندا
 جیہڑا عشق دا دیوا بال کہ پیندا اے
 جنت دی پرواہ شیرازی او نوں نہیں
 جیہڑا شہر مدینے جا کے رہندا اے

سرکار مدینے دے درتے قرآن سکھایا..... (صابر سردار)

سرکار مدینے دے درتے قرآن سکھایا جاندا اے
 اوتھے آدم دی اولاد تائیں انسان بنایا جاندا اے
 اوتھے جھر مٹ ہوندا سوالیاں دا
 اوہو آسرا جھولیاں خالیاں دا
 اس درتے بردے جھیاں نوں
 سینے نال لایا جاندا اے
 سرکار مدینے دے درتے قرآن سکھایا جاندا اے
 سرتاج رسول رسولاں دا
 اوہدے آؤنے دا کل نبیاں توں
 اعلان کرایا جاندا اے
 سرکار مدینے دے درتے قرآن سکھایا جاندا اے
 مٹلاں بشر کہویں اس شان تائیں
 تینوں سمجھ آیا پہنچانا ناہیں
 اوہدے درتے سدراہ دا مالک
 دربان بنایا جاندا اے
 سرکار مدینے دے درتے قرآن سکھایا جاندا اے
 سردار جو بردے اس در دے
 اوہ پاک مقدس دروازہ
 اوہ دوہاں جہاناں وچہ تر دے
 جتھے شان ودھایا جاندا اے
 سرکار مدینے دے درتے قرآن سکھایا جاندا اے
 اوتھے آدم دی اولاد تائیں انسان بنایا جاندا اے

سبحان اللہ سبحان اللہ سبحان اللہ سبحان اللہ..... (محمد اجمل)

سبحان اللہ سبحان اللہ سبحان اللہ سبحان اللہ
 دکھ مک گئے نے سب دُنیا دے خوشیاں دے ویلے آئے نے
 بن رحمت ربی دُنیا تے آقا تشریف لیائے نے
 کتے قسم اٹھائی چہرے دی یسین دی نوری سہرے دی

یعیطیک فترضی کہہ کہہ کے اللہ نے ناز اٹھائے نے
 جہاں بخششی شان حلیمہ نوں گل لایا آن پیماں نوں
 حضرت عبداللہ دے چن نے اوہ آمنہ پاک دے جائے نے
 سورج نوں موڑیا سوہنے نے چن توڑ کے جوڑیا سوہنے نے
 پتھراں نے نغے پڑھ پڑھ کے سرکار دے گیت سنائے نے
 حواتے مریم آیاں نے نوری پوشاک لیااں نے
 ایہہ سب سوہنے دیاں دایاں نے انہاں واہ واہ رتبے پائے نے
 کیوں روکیں جشن مناوون توں محفل تے جھنڈیاں لاوون توں
 کعبے دی چھت تے خود جھنڈے جبریل توں رب لگوائے نے
 ہویاں ہرپا سے روشنایاں نے جھنڈیاں تے بتیاں لایاں نے
 اج رل مل اجمل عاشقاں نے گلیاں بازار سجائے نے

سارے زمانے وچوں مدنی منٹھار سوہنا..... (سیدنا صر حسین چشتی)

سارے زمانے وچوں مدنی منٹھار سوہنا
 اللہ دے یار دا ہے سب توں دربار سوہنا
 اوٹھوں صدیق چمکے اوٹھوں عثمان چمکے
 اوہدے بوہے دے اتوں بوذر سلمان چمکے
 بنیا ہے اوہدے در حیدر کرار سوہنا
 سوہنے توں ہندا ویکھو چن وی قربان جاوے
 بولے جد میرا آقا بن دا قرآن جاوے
 بن دا اصحابی جس نوں دیوے دیدار سوہنا
 پڑھدا سلام تاہیوں شامی تے دھی ہاں میں

آقا دا بردا گولا نوکرتے کی ہاں میں
 منگئے وی جو اس توں نہیں کردا انکار سوہنا
 دائی حلیمہ تیری سوہنی گفتار ہوئی
 ڈاچی وی کنکی تیری تیز رفتار ہوئی
 سوہنے دے آئیاں بنیاں تیرا گھر بار سوہنا
 ایہو جیا ناصر ماہی سوہنا تے مٹھا کوئی نہیں
 منیا جبریل نے وی ایہو جیا ڈٹھا کوئی نہیں
 اوہدی گفتار سوہنی اوہدا کردار سوہنا

ساری عمر دی ایہو کمائی اے.....

ساری عمر دی ایہو کمائی اے جگ چھڈ کے سارا سوہنے نال لائی اے
 میں کجھ وی نہیں ساں لچپال میرے
 تسی جان دے او جو نے حال میرے سر تاجداراں دا جھکدا میں ویکھیا
 ودھ بادشاہی توں تہاڈے دری گدائی اے
 جھڑی دل نوں دے سکوں ایسی دوا نہیں کسے ہور دوا دے نال سانوں شفا نہیں
 دیدار آپ دا ساڈی دوائی اے
 سانوں وی آقا در تے بلا لو دیدار سانوں وی اپنا کرا دو
 اسان رل کے آپ دی محفل سجائی اے

سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں..... (عبدالستار نیازی)

سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں آقا صلی اللہ علیہ وسلم کدوں آون گیاں ساڈیاں وی واریاں
 قدماں تو دور رہ کے اکھیاں رہیاں روندیاں ہنجواں دے ڈھونے تیری یاد وچہ ڈھونڈیاں
 اکناں نے کول رہ کے عمراں گزاریاں سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں

سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں
جدوں تساں سدناں اوہ کہڑیاں تریکاں نے
سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں
توہیوں دس ہون گیاں کدوں منظوریاں
سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں
دیندے رہناں ہوکا ایس سوہنے دے نام دا
سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں

اودوں دور ہون گیاں سھے بیقراریاں
دم دم نال مینوں رہندیاں اڈیکاں نے
سدلو مدینے گلاں مک جان ساریاں
مک گئی حیاتی اہجے مکیاں نہ دوریاں
لکھیاں دیاں لکھیاں نوں پچھ پچھ ہاریاں
ساڈا تے نیازی ایہو کم صبح شام دا
جناں دو جہاناں دیاں محفلاں شہکاریاں

سینے نوں ٹھار دیاں سرکار دیاں گلاں..... (الحاج محمد افضل نوشاہی)

اوس عربی ڈھولن دے کردار دیاں گلاں
رب آپ وی کردا اے خودیاردیاں گلاں
پر وکھریاں طیبہ دے بازار دیاں گلاں
من ٹھاڑنیں ماہی دے رُخسار دیاں گلاں
قرآن وی کردا اے اوس غار دیاں گلاں
کی پکھناں ایس خالق دے شاہکار دیاں گلاں
جے کرن تے کر دے نیں بس یاردیاں گلاں
کم آونیاں محشر وچ غم خوار دیاں گلاں
کریا کر ، سنیا کر دیدار دیاں گلاں
طیبہ دی نگری تے بازار دیاں گلاں
اوس گنبدِ خضریٰ دے انوار دیاں گلاں
کروا ہووے اوس ویلے تیرے پیار دیاں گلاں

سینے نوں ٹھار دیاں سرکار دیاں گلاں
رہندے نیں فرشتے وی مصروف دروداں وچ
نیا میں نت وی ویکھن دے قابل اے
جیہدے مکھ دیاں لاٹاں توں چن سورج سنگدے نیں
امت لئی روندے سن جس غار دے وچ آقا
اوپدے حسن دی ہر شے نوں خیرات دتی رب نیں
عاشق تے کسے شے نوں گنتی چہ لیاندے نہیں
معراج دی راتیں وی امت نوں بھلایا نہیں
سرکار نوں ویکھن دا ایہو ورد وظیفہ اے
لا اقسام کہہ کے رب آپ وی کردا اے
ٹھنڈ پے جاندی سینے وچ جد سنناہاں میں یارو
آقا تیرے افضل دا جد وقت نزع ہووے

☆☆☆

سید سردارا من گھن..... (خواجہ محمد یار فریدی رحمۃ اللہ علیہ)

سید سردارا من گھن	عالی سرکارا من گھن
تو مظہر ذات صمد ہیں	توں بے عیب اتے بے حد ہیں
توں احدوں تھیا احمد ہیں	محبوب پیارا من گھن
تیکوں کیا آکھاں تو کیا ہیں	ہر اک وچ ڈسڈا پیا ہیں
سب موجاں، توں دریا ہیں	بحر الانوار من گھن
توں خود رحمت مولا ہیں	وسعت وچ بے ہمتا ہیں
ہر ویلے ہر ہک جا ہیں	شاہد جگ سارا من گھن
توں افضل وچ ہر شان این	بو بکر عمر سلطان این
عثمان علی دی جان این	ہک ڈو ترے چارا من گھن
توں ہر دل دا دلدار این	غمگینی دا غم خوار این
تو پاک محمد یار این	کر یاری یارا من گھن

سانوں وی درتے بلا سوہنیا..... (سید ناصر حسین چشتی)

سانوں وی درتے بلا سوہنیا	تینوں میراں دا واسطہ
کر دے توں ویزے عطا سوہنیا	تینوں میراں دا واسطہ
قسمت وچ نے کالیاں راتاں	کر دے چانن پاکے جھاتاں
ویہڑے غریباں دے آ سوہنیا	تینوں میراں دا واسطہ
توں آویں تے اوں بہاراں	تائیوں تے میں عرضاں گزاراں
من دا اے تیری خدا سوہنیا	تینوں میراں دا واسطہ
عشق ترے دا بن گیا روگی	رہ گئی جندڑی ہوکیاں جوگی
ہن تے مدینہ وکھا سوہنیا	تینوں میراں دا واسطہ

میرا دین ایمان وی توں ایس
 منگتے دا رونا مکا سوہنیا
 جس ویلے دربار تے جاواں
 ہوواں نہ مڑ کے رہا سوہنیا
 ہجر نے تن زخمایا میرا
 بخشیں جے مینوں شفا سوہنیا
 باقی ناتے توڑ دیاں گا
 اپنا بنالے گدا سوہنیا

میری تے پہچان وی توں ایس
 تینوں میراں دا واسطہ
 شالا اوتھے قید ہو جاواں
 تینوں میراں دا واسطہ
 سوہنیا کجھ نہیں جانا تیرا
 تینوں میراں دا واسطہ
 ناصر دُنیا چھوڑ دیاں گا
 تینوں میراں دا واسطہ

سرکار دو عالم دا جے ہندا نہ سہارا.....

سرکار دو عالم دا جے ہندا نہ سہارا
 طوفان تے ہوندے نہ کدی ہوندا کنارا
 قرآن نوں پڑھئیے تے پتہ چلدا اے سانوں
 اللہ نوں تر وانگ نہیں کوئی وی پیارا
 تصدیق ایہہ فرمائی سی جبریل نے آکے
 تکدا ساں جنہوں عرش تے توں ایس اوہ ستارا
 رنج رنج کے پڑھو نعت کہ پھر موقع نہیں لمھناں
 دُنیا تے کسے اوں نہیں دینا دوبارا
 محشر نوں اوہدی شان دے سب گاؤں گے نغمے
 اپنے نے کہ پرانے نے سکندر ہے کہ دارا
 اس در تے کھڑے وانگ فقیراں دے فرشتے
 اوقات مری کیہ اے تے میں کون بے چارہ
 اُس در دی غلامی دا پٹا پا کے چلا جا
 ہو جائے گا پلڑا ترے اعمال دا بھارا

سارے فاصلے تے دوریاں مٹا دے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

سارے فاصلے تے دوریاں مٹا دے خدایا فریاد سن لے
 سانوں سوہنے دا مدینہ توں دکھا دے خدایا فریاد سن لے
 تیرے نبی دا در تک لیئے اوہ سرکار دا گھر تک لیئے
 جتھے کھیڈ دے سی علی دے شہزادے خدایا فریاد سن لے
 چلے پئے ہین ہجر دے آرے مرناں جائیے درداں مارے
 سانوں خاک اوہدے بوہے دی بنا دے خدایا فریاد سن لے
 دل دیاں کھڑیاں کلیاں تکیئے اتھے بیٹھ اوہ گلیاں تکیئے
 ساڈی اکھاں اگوں پردے اٹھا دے خدایا فریاد سن لے
 چلے ساہ وی رک گئے جیویں پھل آساں دے سک گئے جیویں
 اینہاں پھلاں نوں مدینے دی ہوا دے خدایا فریاد سن لے
 تک تک جھار اکھ دی بھیندا جتھے بانگ بلال سی دیندا
 مینوں شہری اس شہر دا بنا دے خدا یا فریاد سن لے
 دل جو چاہوے کہہ نہیں سکدا دور آقا توں رہ نہیں سکدا
 توں تے قادر ایں مدینے پہنچا دے خدایا فریاد سن لے
 ناصر اتھے جی نہیں سکدا زہر فراق دا پی نہیں سکدا
 اتھے لگدے نے ساہ بے سوادے خدایا فریاد سن لے

☆☆☆

سب جشن مناون آئے ایہہ دیوانے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

سب جشن مناون آئے ایہہ دیوانے سرکار دے
 دل تے دولت کیہ اے سجنوں ایہہ جاناں وی واردے
 جس دم آیا کملی والا ہو یا نور اُجالا
 ہر کوئی مقصد پا گیا اپنا کیہ ادنیٰ کیہ اعلیٰ
 آجاون اوہ محفل اندر جو پیاسے دیدا ر دے
 جس ویلے تشریف لیایا کل عالم دا والی
 دھیاں نوں وی عزتاں ملیاں بھر گئے کاسے خالی
 قدسی آئے کرن نظارے فلکاں توں سرکار دے
 جنت وچوں حوراں آئیاں اج تے بنھ قطاراں
 اپنے رنگ خزاواں بدلے لڈیاں پان بہاراں
 آمنہ پاک دے گھر وچ ویکھو جلوے چمکاں مار دے
 دائی حلیمہ دی اسواری پائیاں پاندی جاوے
 جتھے رکھے قدم اوہ اپنا سکے ہوون ساوے
 ہر طرفوں پئے ہلے آون جنت دی گلزار دے
 ایویں تے نہیں گیت سناندا اوہدے کل زمانہ
 ہے لُج پال ازل توں ناصر حسن حسین دا نانا
 رتے کون سنا سکدا اے دوجک دے مختار دے

☆☆☆

سُو جے میرے دکھڑے تے سناواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

سُو جے میرے دکھڑے تے سناواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 جے آکھو تے مدینے میں وی آنوواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 میں اپنے شوق نوں ویکھاں کہ اپنے آپ نوں ویکھاں
 میں کیمڑے مان تے گھر وچ بلاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 بڑا چا اے زیارت دا بڑی حسرت اے ویکھن دی
 کدی آوو تے اکھاں تے بٹھاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 کدوں صورت دکھاوو گے کدوں حسرت مٹاوو گے
 کتے ویکھن توں پہلوں مَر نہ جانوواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 تِساڈے ذکر وچ گزری، اے ساری زندگی میری
 تِساڈے عشق وچ دُنیا توں جاواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 میں نظراں نیویاں کر کے پھراں میدانِ محشر وچ
 خدا دے سامنے کیہہ مُنہ دکھانواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 بنا دیدار نہیں دارو کوئی اعظم دے درواں دا
 میں کر کے ویکھیاں لکھاں دوآواں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

سارے پڑھو درود اِج سرکار آگئے.....

سارے پڑھو درود اِج سرکار آگئے	دُنیا تے سبھ جہاں دے مختار آگئے
دائی حلیمہ جاگ اٹھے تیرے سُتے نصیب	گودی چہ تیری نبیاں دے سردار آگئے
گھر آمنہ دے ہوگئی آمد حضور دی	کرن فرشتے آپ دا دیدار آگئے
خوشیاں دا ویلا آ گیا غم دور ہوگئے	رَب دے پیارے اُمت دے غم خوار آگئے
سارے گنہگاراں دی اِج عید ہوگئی	رحمت لٹاوان احمد مختار آگئے
بھر تو کرم نال جھولیاں آجاؤ منگتو	دکھیاں دلاں دے چین تے قرار آگئے

سب توں وڈی شان والا آگیا..... (محمد علی ظہوری)

سب توں وڈی شان والا آگیا
 عاصیو! سب شکر دے سجدے کرو
 اُچے رتے پان والا آگیا
 جھگیاں دے وچ وی دیوے بل پئے
 سب نوں سینے لان والا آگیا
 بھار جہاں دا کسے نہ چکيا
 روشنی ورتان والا آگیا
 رج رج عیداں منایاں ساریاں
 اونہاں دی پنڈ چان والا آگیا
 سب نبی صلی اللہ علیہ وسلم معراج وی شب ویکھ دے
 سمناں دے غم کھان والا آگیا
 عرشاں اُتے جان والا آگیا
 اوہ ترا بخشان والا آگیا

ساڈے ول سوہنیاں نگاہواں کدوں ہونیاں..... (محمد علی بجن)

ساڈے ول سوہنیاں نگاہواں کدوں ہونیاں
 دسو منظور اے دعاواں کدوں ہونیاں
 اک اک ذرے وچ رکھیاں شفاواں نیں
 بوسے ترے قدماں نوں دتے جتاں راہواں نیں
 ساڈیاں نصیباں وچہ اوہ راہواں کدوں ہونیاں
 ساڈے ول سوہنیاں نگاہواں کدوں ہونیاں
 رو رو ساری عمر جدائیاں وچ گالی اے
 ہن ساڈی زندگی دی شام ہون والی اے
 معاف ماہی ساڈیاں خطاواں کدوں ہونیاں
 ہجر دے بیماراں نوں شفاواں کدوں ہونیاں
 تکھیاں جدائیاں دیاں دھپاں دل ساڈیاں
 اپنی گل دس دے خدائی دیا لاڈیاں

دھپاں کدوں مکدیاں چھاواں کدوں ہونیاں
ساڈے ول سوہنیاں نگاہواں کدوں ہونیاں
آقا ایہو سدھراں سینے وچ پالیاں

چہاں گا میں جا کے کدون روضے دیاں جالیاں
تجن اُتے تیریاں عطاواں کدوں ہونیاں
ساڈے ول سوہنیاں نگاہواں کدوں ہونیاں

سوہنا مدینے والا دکھیاں دا آسرا اے..... (اجمل)

سوہنا مدینے والا دکھیاں دا آسرا اے
سوہنے دا نام سوہنا ہر مرض دی دوا اے

بیٹھے نیں وچ مدینے سن دے نیں سب دی بولی
منگدا جو آپ کولوں بھر دیندے آقا جھولی

در در توں اوہ نہ منگدا سوہنے دا جو گدا اے
سوہنا مدینے والا

نام نبی دا رکھیا خالق نے خود خیال اے
جے اذاناں وچ وی نال اے تے نمازاں وچ وی نال اے

رب ایس تو جدا نہیں رب توں نہ ایہہ جدا اے
سوہنا مدینے والا

ذکر رسول کر کے دل اپنا شاد کر لھیں
مشکل بنے جے کوئی مدنی نوں یاد کر لھیں

ذکر نبی دا صدقہ ٹل جاندى ہر بلا اے
سوہنا مدینے والا

احسان مصطفیٰ دے کی گن کے دساں تینوں
صدقہ نبی دا ملیا ملیا ایہہ جو وی مینوں

میرے تے کرم اجمل سوہنے دا بے بہا اے
سوہنا مدینے والا

سب توں ارفع سب توں اعلیٰ سب توں..... (سیدنا صر حسین چشتی)

سب توں ارفع سب توں اعلیٰ سب توں بالا آگیا
 عاشقو خوشیاں مناؤ کملی والا آگیا
 ہن حلیمہ تینوں دیوا بانے دی لوڑ نہیں
 تیری کلی وچ عالم دا اُجالا آگیا
 کل جھک گئے دیوانیاں دے سر عقیدت نال اودوں
 جس گھڑی سرکار دے ناں دا حوالہ آگیا
 پیش کیجے نے کسے نے آپ نوں پڑھ کے درود
 کوئی ہنجواں دی پرو کے در تے مالا آگیا
 ان شاء اللہ جان گے ہن سدھے جنت وچ غلام
 لا کے سوہنا دوزخاں نوں ہتھیں تالا آگیا
 آ گیاں لے کے بہاراں خوشبوواں دیاں ڈالیاں
 لوڑ سی جس دی اسانوں آؤن والا آگیا
 آپ دے دستِ کرم دیاں برکتاں اج ویکھیاں
 پندرہ سو نوں پانی دا کم اک پیالہ آگیا
 ہر دا کاسہ بھر کے ناصر بھچیا سرکار نے
 بھانویں در تے کوئی گورا بھانویں کالا آگیا

سوہنے سدّ یا مدینے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

سوہنے	سدّ یا	مدینے	میری	عید	ہوگئی
جی	رمضان	دے	مہینے	میری	عید
آئے	لکھاں	ای	سرور	جا کے	سوہنے دے
آگئے	رون	دے	قرینے	میری	عید

اوہدی حاضری وی گانی میں بنا لئی اے نشانی
 آگئے جرماں نوں پسینے میری عید ہوگئی
 لیکھاں مارے لشکارے جیویں چمکے ستارے
 لہھے درواں دے خزینے میری عید ہوگئی
 اوتھے دُکھ جدوں کھولے بھل گئے گڈیاں پٹولے
 جا کے طیبہ وی زمینے میری عید ہوگئی
 ناصر آپ دے دوارے مکے دکھ جا کے سارے
 پار لگ گئے سفینے میری عید ہوگئی

ساریاں رسولوں دا سنگار سوہنا آگیا..... (علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ)

ساریاں رسولوں دا سنگار سوہنا آگیا
 بن کے زمانے دی بہار سوہنا آگیا
 ہتھ نے ید اللہ اوہدے لباں تے قرآن این
 اوہدے نال سج گیا سارا ای جہان این
 فرش اُتے عرش دا وقار سوہنا آگیا
 آپ رہ کے بھٹکھے جسے جگ نوں رجانا این
 ساڈے جہیاں کو جہیاں نوں گل چہنے لانا این
 اوہ دلاں دا قرار سوہنا آگیا
 لُج پال سوہنا، لکیاں نبھائے گا
 دھکے کھان والیاں نوں سینے نال لائے گا
 وٹڈ دا یتیمان نوں پیار سوہنا آگیا
 صدقہ حبیب دے میلاد دا لٹاندا اے

منکتیاں دی جھولی اللہ پاک بھری جاندا اے
 جھولیاں تو تسیں وی کھلار سوہنا آگیا
 عید اج عاشق رسول پئے مناندے نے
 جھلے کئی ایویں گھر بیٹھے سڑی جاندا نے
 بن کے ایماناں دا معیار سوہنا آگیا
 صائم اوہدی یاد بیڑا پار کر گئی اے
 ہنجواں دے نال میری جھولی بھر گئی اے

سرکار جیا سوہنا آیا اے نہ آؤنا ایں.....

سرکار جیا سوہنا آیا اے نہ آؤنا ایں
 نہ رب نے بنایا اے نہ رب نے بناؤنا ایں
 جی کردا اے مر جاواں جس دن دا اے سنیا اے
 وچ قبر دے آقا نے دیدار کراؤنا ایں
 انگلی نوں ہلاؤندے نیں پئے چن نوں نچاؤندے نیں
 سوہنہ رب دی ایہہ چن فلکی آقا دا کھڈاؤنا ایں
 میں آپ تے نیواں ہاں نسبت نوں میری دیکھو
 جیدے ہتھ وچ لاج میری عرشاں دا پرونا ایں
 دیکھو جی ہر اک شے تے پیار نور برسدا اے
 لگدا اے ہنہ اتھے سرکار نے آؤنا ایں
 ان شاء اللہ اے دیکھن گے سرکار دے روضے نوں
 جس جس میرے آقا دی محفل نوں سجاؤنا ایں
 منکر نے نس جانا مشکل وچ پھس جانا

سُنی جدوں توں رل کے نعرہ حیدری لاؤتا ایں
 سڑدا اے سڑے کوئی مردا اے مرے کوئی
 سنیاں نے تے گج وج کے میلاد مناؤتا ایں
 دن حشر دے ڈولیں نہ بن جانی اے گل تیری
 جدوں تینوں سوہنے گل نال لاؤتا ایں

سوچاں میریاں مدینے ول جانڈیاں..... (سیدنا صر حسین چشتی)

سوچاں میریاں مدینے ول جانڈیاں دروداں دی صدا بن کے
 میرے لبیاں اتے ہو کے ہن رہندے نیں مدینے دی دعا بن کے
 اکھاں نال تک لواں اللہ دے حبیب نوں
 اوتھے چمکاواں جا کے اپنے نصیب نوں
 رہواں گھمدا مدینے دیاں گلیاں مدینے وی ہوا بن کے
 نبی کوئی حسین تے جمیل بن آیا اے
 کوئی سچے رب دا خلیل بن آیا اے
 آیا اللہ دا حبیب ساڈے واسطے عطاواں دی گھٹا بن کے
 پنڈاں ہویاں جس ویلے دکھاں دیاں بہاریاں
 جس ویلے گھیریا اے آن کے بیماریاں
 یاد آئی مینوں میرے لہچال دی بیماری لئی شفا بن کے
 ہو کے سرکار دا توں لکھ بن جاویں گا
 تے چھڈ کے حضور تائیں لکھ بن جاویں گا
 تے مل کوڈی وی نہیں رہنا تیرا بیلیا حضور دا بھرا بن کے
 جپ دا رہو نام بس ہر ویلے ماہی دا
 پیار دے سمندراں چہ ڈب جانا چاہی دا

غوطے کھان توں وی پہلے آجاندا اے اوہ سوہنا ناخدا بن کے
 اکھیاں چہ راتیں ہن نیندر نہ پیندی اے
 ناصر ایہو آس میرے دل وچ رہندی اے
 بیٹھا رہواں بس جالیاں دے سامنے حضور دا گدا بن کے

سوہنے دے دردے ذرے بدر..... (صائم چشتی)

سوہنے دے در دے ذرے بدر و ہلال بن گئے
 قدماں نوں چم کے روڑے ہیرے تے لعل بن گئے
 جہاں تے پیاں نظراں رب دے حبیب دیاں
 مدنی کریم دیاں جگ دے طیب دیاں
 حضرت اولیس بن گئے حضرت بلال بن گئے

حسنِ کمال کولوں شانِ جمال کولوں
 منگیا اے خیر جہاں آمنہ دے لال کولوں
 کوئی سلطان بن گئے کوئی لچپال بن گئے
 کعبے دا نور اُجالا جالی حضور دی اے
 عرشاں توں ارفع اعلیٰ جالی حضور دی اے
 جالی نوں چمن والے غوث و ابدال بن گئے
 مرسل غلام سارے میرے حضور دے نے
 جگ تے نظارے سارے اوسے دے نور دے نے
 بدو اصحابی اوہدیاں نظراں دے نال بن گئے

تے مہراں لکیاں کھولن دی جاچ بھل گئی
 اوتھے زبان تائیں بولن دی جاچ بھل گئی
 جا کے مدینے اتھرو میرے سوال بن گئے

طیبہ دی یاد آئے سینہ جلائی جاوے
جھلی ناں میرے کولوں لمی جدائی جاوے
صائم جدائی اندر گھڑیاں دے سال بن گئے

سبھ سوہنیاں توں سوہنا چہرہ حضور دا..... (جامی لاہوری)

سبھ سوہنیاں توں سوہنا چہرہ حضور دا
مولا دکھاوے سانوں جلوہ حضور دا
آیا امت دا والی موہڈے تے کملی کالی
سارے نبیاں توں اچا رتبہ حضور دا
مکی مدنی جیا سوہنا رب نے نہیں ہور بناؤتا
دکھرا بنایا سب توں نقشہ حضور دا
غوثاں قطباں دا آقا سارے جگ دا اے داتا
ہر کوئی کھاندا یارو صدقہ حضور دا
زہرا تے حیدر صفر نالے شبیر تے شہر
بڑیاں ای شانوں والا کنبہ حضور دا
چمن والیاں سب تھاواں ٹھنڈیاں روضے دیاں چھاواں
ایناں اکھیاں نال ویکھاں روضہ حضور دا
وٹن پئے رحمت ربی بھر دے پئے جھولیاں سب دی
منکدا رہو جاتی رب توں صدقہ حضور دا

سرکار بناں لطف و عطا کون کرے گا..... (محمد علی ظہوری)

سرکار بناں لطف و عطا کون کرے گا
امت لئی رو رو کے دعا کون کرے گا
رب اپنے گنہگاراں نوں بھیجے اوہدے در تے

سرکار بناں معاف خطا کون کرے گا
 دشمن نے جفا کیتی تے اس منگیاں دعاواں
 ایہہ رسم وفا ہور ادا کون کرے گا
 جے قدماں چہ سرکار دے موت آوے تے یارو
 فیر اپنی حیاتی دی دعا کون کرے گا
 وچ روضہ اطہر دے پئے نال جو دونویں
 سرکار دے یاراں نوں جدا کون کرے گا
 خود فاتے رہوے آئے سواںی نوں رجاوے
 مسکیناں لئی جو دو سخا کون کرے گا
 اللہ وی جہدی نعت پڑھے آپ ظہوری
 حق اوہدیاں نعتاں دا ادا کون کرے گا

سب دے درد و نڈاؤن والا.....

سب دے درد و نڈاؤن والا	آ گیا جگ تے آون والا
پھلاں نوں خوشبوواں و نڈے	پیار دے باغ اگاؤن والا
دشمن لئی وچھاوے چادر	ہس ہس پتھر کھاؤن والا
عرش اعلیٰ توں اگے چلیا	چن نوں کول بلاؤن والا
پڑھیا نہیں استاداں کولوں	سب نوں علم سکھاؤن والا
بیٹھا آپ چٹائی دے اتے	عرش تے ڈیرا لاؤن والا
تاریکی دا سینہ چیرے	روشنیاں ورتاؤن والا
پیٹ دے اتے پتھر بنھے	بھکھے پیٹ رجاؤن والا
ناصر کدی غریب نہیں رہندا	آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے گن گاؤن والا

سب ناواں توں سوہنا نام..... (حافظ محمد حسین حافظ)

سب ناواں توں سوہنا نام	جہدے وچ دو میماں
اس نام نوں لکھاں سلام	جیہدے وچ دو میماں
عرش فرش تے چان لایا	سوہنے نے سوہناں نام رکھایا
اس نام توں میں قربان	جیہدے وچ دو میماں
احد سی احمد صلی اللہ علیہ وسلم بن کے آیا	رب نے اپنا روپ وٹایا
لکھ تے میم دا برقعہ پایا	نام عاشقاں لیا پچھان
جیہدے وچ دو میماں	سارے نام نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے پیارے
اک دوجے توں ودھ کے سارے	سارے نام تجلیاں والے
اس نام توں میں قربان	جیہدے وچ دو میماں
کملی لے کے عمر گزاری	ایہہ گل جان دی دُنیا ساری
اس ناں وچ میری جان	جیہدے وچ دو میماں
نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم جگ وچ دھمیاں	سب توں پہلاں آدم چھیاں
فیر چھیاں صدیق عثمان	جیہدے وچ دو میماں
جدوں دا پیار نبی صلی اللہ علیہ وسلم نال پایا	لوں لوں دے وچ نور سمایا
حافظ دل تے لکھ لے نام	جیہدے وچ دو میماں

سوہنے دے غلام سوہنے محفلاں سجاؤندے..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

سوہنے دے غلام سوہنے محفلاں سجاؤندے نیں
 جناں تے کرم ہووے اوہ محفلاں چہ آؤندے نیں
 سارے پروانے نیں آقا دے دیوانے نیں
 گیت کملی والے دے رل مل گائندے نیں

بخت کھل جانڈے نیں دکھ بھل جانڈے نیں
 سوہنے دیاں یاداں وچ اتھرو جد آوندے نیں
 سارے جگ نیا اے خلق میرے آقا دا
 دشمن آ جاوے جے چدرائ وچھوندے نیں
 دل وچہ چاء ہووے شہر مدینے دا
 کملی والے سوں رب دی درتے بلاؤندے نیں
 محفلاں سجائی رکھنا پلکاں نوں وچھائی رکھنا
 ساڈا ایہہ ایمان ضیاء کملی والے آوندے نیں

سوہنیاں کرم کما دے تیرا کی جاندا..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

سوہنیاں کرم کما دے تیرا کی جاندا
 اُجڑی جھوک وسا دے تیرا کی جاندا
 اپنی دید دا تھوڑا جتاں چاء دے کے
 دل دی سیج سجادے تیرا کی جاندا
 کلی مست ملنگاں دی وچہ آکے تے
 اینوں عرش بنا دے تیرا کی جاندا
 میرے دل دے اجڑے ہوئے گلشن وچہ
 عشق دا بوٹ لا دے تیرا کی جاندا
 اپنی یاد تے اپنی دید سوغاتاں نوں
 میری جھولی پاء دے تیرا کی جاندا
 دے کے اپنے ذکر دی نعمت ساریاں نوں
 سارے دکھ بھلا دے تیرا کی جاندا

آل نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے صدقے دے وچہ منگناواں
 کالے دل لشکا دے تیرا کی جاندا
 میرے دل دی اجڑی ہوئی بستی وچ
 اکو پھیرا پا دے تیرا کی جاندا
 ستیاں ہویاں خواہاں دے وچ آکے تے
 ستنے لیکھ جگا دے تیرا کی جاندا
 جیہڑے ویکھنا چاؤندے آقا اونہاں نوں
 اپنا شہر ویکھا دے تیرا کی جاندا
 دل دیاں سکیاں سڑیاں ہویاں ولاں تے
 رحمت دا مینہ پا دے تیرا کی جاندا
 دن تے راتاں ہوکیاں دے وچہ لنگدیاں نیں
 ہن تے دید کرا دے تیرا کی جاندا
 جدھر ویکھاں سوہنیا نظریں توں آویں
 ایہو جئی ضیاء دے تیرا کی جاندا
 عشق والے تے مینوں ایہو کیندے نیں
 ضیاء اک نعت سنا دے تیرا کی جاندا

سوہنا مدینہ تیرا یاد جدوں آؤندا اے..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

سوہنا مدینہ تیرا یاد جدوں آؤندا اے
 قسم خدا دی میرا دل بڑا روند اے
 پاک مدینے دیاں پاک اوہ گلیاں
 ولیاں وی پائیاں نیں اوتھوں ای تجلیاں
 طیبہ دیاں گلیاں دا چیتا جدوں آؤندا اے

پاک مدینے دیاں پاک فضاواں نہیں
 جھتے جا کے ملدیاں سب نوں شفاواں نہیں
 گلاں جدوں طیبہ دیاں مینوں کوئی سناؤندا اے
 گنبد خضریٰ دے پاک نظارے نہیں
 ویکھ ویکھ کے اسی جنوں سنیے ٹھارے نہیں
 رنگ ہلالی جدوں اکھاں چہ سماؤندا اے
 قسم خدا دی میرا دل بڑا روند اے
 نیویں پاکے جالیاں دے کول میں کھلونا ساں
 کدیں کدیں جالیاں دے ولے چاتی پاؤنساں
 جالیاں دانقشہ او یاد جدوں آوندہ اے
 طیبہ دے نظارے جدوں اکھاں وچ آوندے نہیں
 روکاں کیویں اکھاں وچوں اتھرو جو آوندے نہیں
 جدوں کوئی مدینے والی نعت سناؤندا اے
 حج دے مہینے وچ گیا تیرے درتے
 ادب دے نال اوتھے رہناں ساں میں ڈر کے
 ہر واری حج دا مہینہ جدوں آوند اے
 سب نوں بلاؤ آقا میری اے دعا اے
 طیبہ والی دل وچ اے وی ضیاء اے
 سوچناں واں یاد جدوں اوہ دن آوند اے

ساڈی جھولی وچہ رحمت دا خزانہ آگیا..... (محمد علی ظہوری)

ساڈی جھولی وچہ رحمت دا خزانہ آگیا
 میرے آقا دی ولادت دا مہینہ آگیا
 جس گھڑی دُنیا تے آئے رحمۃ اللعالمین
 ڈگ پئے بُت کفر دے منہ تے پسینہ آگیا

ہن یتیمان تے غریباں دی خدا نے سُن لئی

بیکساں دا اَج کنارے تے سفینہ آگیا
 جہڑی انگوٹھی رسالت دی سی مرسل پاؤندے
 اوہدے وچہ ختم نبوت دا گنکینہ آگیا
 میری ساری زندگانی دا اے حاصل اوہ گھڑی
 جہڑے ویلے سامنے میرے مدینہ آگیا
 کملی والے دی ثناء خوانی دیاں ایہہ برکتاں
 شعر آکھن دا ظہوری نوں قرینہ آگیا

سرکار بناں لطف و عطا کون کرے گا..... (محمد علی ظہوری)

سرکار بناں لطف و عطا کون کرے گا
 اُمت لئی رو رو کے دعا کون کرے گا
 رب اپنے گنہگار نوں بھیجے اوہدے در تے
 سرکار صلی اللہ علیہ وسلم بناں معاف خطا کون کرے گا
 دشمن نے جفا کیتی تے اس منگیاں دعاواں
 ایہہ رسم وفاہور ادا کون کرے گا
 جے قداماں چہ سرکار دے موت آوے تے یارو!
 فیر اپنی حیاتی دی دعا کون کرے گا
 جے عشق دے پینڈے چہ رہوے ہوش نہ اپنی
 فیر اوس گواچے دا پتہ کون کرے گا
 خود فاتے رہوے، آئے سوالی نوں رجاوے
 مسکیناں لئی جود و سخا کون کرے گا
 اللہ وی جدھی نعت پڑھے آپ ظہوری
 حق اوہدیاں نعتاں دا ادا کون کرے گا

سرور ہی سرور آگئے..... (سید ناصر حسین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)

سرور ہی سرور آگئے حضور پر نور آگئے
اوہ آقا میرے سینے لائے جو بوہے مجبور آگئے
حضور ساڈے نال ہون گے ایہہ سن کے غرور آگئے
مدینے دیے سفینے ویکھ لو کنارے پہلے پور آگئے
سجائیاں گئیاں جدوں محفلاں حضور وی ضرور آگئے
حضور نو سلامی دین لئی ہزاراں کوہ طور آگئے
جدوں وی گل کیتی نور دی تے چہریاں تے نور آگئے
میں ناصر اکو سد ماریا تے سن کے حضور آگئے

سد لو جی سرکار مدینے..... (میاں محمد حنیف بیتاب)

سد لو جی سرکار مدینے
پل پل لگدے سال مہینے
کٹ جاون دن چار مدینے
پل پل لگدے سال مہینے
خطاواں جان بخشیاں جتھے
اوہ لکيا اے دربار مدینے
پل پل لگدے سال مہینے
جاواں جے اک وار مدینے
پل پل لگدے سال مہینے
جو وکيا اے بازار مدینے
پل پل لگدے سال مہینے
پاواں حیاتی بیتاب ہاں میں

کتھے شان تری کتھے سوچ میری تیری حد جبریل دی جان دا نہیں
 تیری نعت لکھاں جیویں دل آکھے میرے کول انداز حسان دا نہیں
 تیرے در تے میریاں سوچاں کرن پکاراں آگیاں
 لگی اکھ تے ہوگئی دید تیری میرے واسطے روز سعید ہويا
 تیری آل اصحاب دا در ویکھاں سینے وچ ایہہ شوق مزید ہويا
 وچ تصور جس ویلے اوہ پاک مزاراں آگیاں
 جدھر ویکھیا اے لال آمنہ دے جاری نور دی نہر سوز ہوگئی
 پچھے رہ اسواریاں سب گھیاں باقی ساریاں کولوں اوہ تیز ہوگئی
 جس اسواری دیاں اوہدے ہتھ مہاراں آگیاں
 میں تے نہیں سمجھیا خبرے کیوں لوکی ایس پاک کلام نوں پھول دے نہیں
 کھولی رکھدے اکھیاں ویردیاں اکھ پیار والی کاہنوں کھول دے نہیں
 لگدا اے رب ولوں ایہناں ول پھٹکاراں آگیاں
 اللہ پاک دے یار نے کرم کیتا جو قصور کیتے سارے معاف ہوگئے
 نعرہ اک لایا اوہدے نام والا مرے توڑ تیکر رستے صاف ہوگئے
 رستے دے وچ ناصر شاہ جدوی دیواراں آگیاں

ساڈے ول سوہنیا نگا ہواں کدوں ہونیاں..... (محمد علی بجن)

ساڈے ول سوہنیا نگا ہواں کدوں ہونیاں
 دسو منظور ایہہ دعاواں کدوں ہونیاں
 اک اک ذرے وچ رکھیاں شفاواں نیں
 بوسے تیرے قدماں نوں دتے جہناں راہواں نیں
 ساڈیاں نصیباں وچ اوہ راہواں کدوں ہونیاں
 رو رو ساری زندگی جدائیاں وچ گالی اے

سارے جہان وچوں رب دا..... (محمد عرفان ثاقب قادری)

سارے جہان وچوں رب دا حبیب پیارا
 جس دے ہے آیاں ہويا روشن جہان سارا
 رحمت اوہ بن کے آیا سارے جہان دے لئی
 اپنی بنا کے گھلیا رب نے پہچان دے لئی
 اُس دا نظارا یارو اللہ دا ہے نظارا

جس دے لئی پیدا کیتے رب نے جہان سارے
 جس دے نے در دے منگتے جگ دے سلطان سارے
 جس دے دربار اُتے آوند اے عالم سارا
 ثاقب عرفان جہڑا رب دا دلدار بنیاں
 بنیاں رسولاں دا اے جہڑا سردار بنیاں
 جس دے ہے نغمے گاؤندا فلکاں دا تارا تارا

سُن سُن کے گلاں یار دیاں اج ہویاں..... (عبدالستاری نیازی)

سُن سُن کے گلاں یار دیاں اج ہویاں مست ہوواں نے
 اج کملی والے اوناں ایں سب نور و نور فضاواں نے
 اوہنوں کملی والے دی رحمت لے لیندی اے آغوش اندر
 جہنوں شہر مدینے دے اندر آجاندیاں یار قضاواں نے
 نہ پھول حساب کتاباں نوں تک اپنے کرم دیاں باتاں نوں
 ساڈے سرتے پنڈ گناہاں دی ساڈی جھولی وچ خطاواں نے
 نہ چھیڑ لینہاں دیوانیاں نوں بس چھوڑ ایناں مستانیاں نوں
 ایہہ ازلوں عشق دے درد دیاں لے آئے نال رضاواں نے
 کدی سولی سیس چڑھاوندے نے کدی کر بل جھوک لٹاوندے نے
 محبوب نوں راضی کرن دیاں ایہہ خاص الخاص اداواں نے
 محشر دی دھپ دی تلخی نے کرنا کی اثر ہے اوہدے تے
 جہنوں لے لیا وچ پناہواں دے وایل زلف دیاں چھاواں نے

ایہو سمجھیا یار نیازی اے رب اونہاں اتے راضی اے
جیہڑے کردے سن دے ہر ویلے سوہنے دیاں صفتاں ثناواں نے

سوہنے دی یاد چے اکھیاں نوں..... (عبدالستار نیازی)

سوہنے دی یاد چے اکھیاں نوں	جے روندیاں نے تے رون دیو
اوہدی یاد دے گل وچ پاون لئی	ہنجوآں دے ہار پروں دیو
سکھ کھسدا اے تے کھس جاوے	جگ رُسدا اے تے رُس جاوے
رکھو یار نوں راضی ہر ویلے	جو ہندا اے اوہ ہون دیو
سوہنے دیو سوہیوں دربانوں	کچھ ترس کرو دکھیاں تے
اسیں مر مر اتھے پہنچے آں	سانوں روضے کول کھلون دیو
گل بن جاوے جے کہہ دیون	مرے مرن دے ویلے یاداں نوں
میرے آون تیک نیازی نوں	بوہے اکھیاں دے نہ ڈھون دیو

سدا خیر منگوں لچ پالاں دی جیہڑے مشکل وچہ..... (عبدالستار نیازی)

سدا خیر منگوں لچ پالاں دی جیہڑے مشکل وچہ منہ موڑ دے نہیں
اساں رکھیے لاج نہ لکیاں دی ایہہ لالیندے تے توڑ دے نہیں
ایہہ عادت ہے لچپالاں دی بھکھ رہن نہیں دیندے مالاں دی
سنگ پیندے اونہاں سنکیاں نوں جیہڑے سنگ بجاں سنگ جوڑ دے نہیں
ہر غم توں رہائی دیندے نے منگوں تے خدائی دیندے نے
شالا خیر ہوے انہاں سخیاں جیہڑے خالی درتوں موڑ دے نہیں
کر قدر توں اینہاں ولیاں دی منگ خیر بجن دے بیلیاں دی
اوہ دل دا مقصد پالیندے جیہڑے یاردا بوہا چھوڑ دے نہیں۔

جے چاہویں قرب بہاراں دا سکھ جھلنا دارتوں خاراں دا
 بن یار نبی دے یاراں دا ایہہ سو دے سجناں تھوڑ دے نہیں
 جیہڑی یار دی نہیں اوہ لکھ ورگی میر ایہہ لکھ ورگی
 جنہوں توڑ دے ساتھی مل جاوَن راہ پچھدے کدی کروڑ دے نہیں
 سدا کردا ناز نیازی رے میرا پیر میرے تے راضی رے
 ایہہ خیر کرم دا کافی رے اسیں غیراں دا در لوڑ دے نہیں

سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں..... (عبدالستار نیازی)

سیاں نے مدینے دیاں کیتیاں تیاریاں!
 آقا کدوں اون گیاں ساڈیاں وی واریاں
 قدماں توں دور رہ کے اک ریاں روندیاں
 ہنجواں دے ڈھونے تیری یاد وچہ ڈھونڈیاں
 اکناں نے کول رہ کے عمراں گزاریاں
 تیرے روضے اُتے جدوں سوہنیاں آوانگا
 نوری نوری جالی جدوں سینے نال لاواں گا!
 اودوں دور ہون گیاں سھے بے قراریاں
 دم دم نال مینوں رہندیاں اڈیکاں نے
 جدوں تساں سدناں اوہ کیمڑیاں تریکاں نے
 سد تو مدینے گلاں مک جان ساریاں
 مک گئی حیاتی اجے مکیاں نہ دوریاں
 توہیوں دس ہون گیاں کدوں منظوریاں
 لیکھاں دیاں لکھیاں نوں پچھ پچھ ہاریاں
 ساڈا تے نیازی ایہو کم صبح شام دا!
 دیندے رہناں ہوکا اسیں سوہنے دے نام دا
 جناں دو جہاناں دیا محفلاں ہنگاریاں

سوہنے نوں عرش جھک کے رہندا اسلاماں کردا..... (عبدالستار نیازی)

سوہنے نوں عرش جھک کے رہندا اسلاماں کردا
 جبریل مل کے بیٹھا بوہا نبی دے گھر دا
 نام نبی دا صدقہ کھانا ایں توں وی میں وی
 سوہنے دا نام لے کے ہر کوئی موجاں کردا
 اللہ کرے مبارک شاہاں نوں بادشاہی
 میرے لئی اے کافی ٹکڑا سخی دے دردا
 دیکھو کدوں ہے اوندا پیغام حاضری دا
 راہ دیکھنے ہاں چرتوں سوہنے دے نامہ بردا
 میں پیر چمدا رہندا محبوب کبریا دے
 ذرہ کدی جے ہندا اوہدی میں رہ گذر دا
 کلا نہ بن دلاتوں بہہ جاتوں آس لاکے
 آوے گا سوہنا اک دن ایویں نہ جا تو مردا
 نسبت میری لاثانی مرشد مرا لاثانی!
 دامن نیازی ہتھ وچہ ہے میرے بختاور دا

ساڈی کاہدی زندگی سوہنے بناں..... (عبدالستار نیازی)

چنگی لگدی نہیں خوشی سوہنے بناں	ساڈی کاہدی زندگی سوہنے بناں
سجدا نہیں عرش وی سوہنے بناں	چھیتی آ جبریل لے کے یار نوں
کلی سجدی نہیں مری سوہنے بناں	لنگھدیاں رو رو کے راتاں میریاں
روگ مکنے نہیں کدی سوہنے بناں	زور لایا اے بڑا چارا گراں
ہے ادھوری بندگی سوہنے بناں	دور رہ کے لذتاں نہیں اوندیاں
کوئی نہیں لنگھدی گھڑی سوہنے بناں	جپ دا رہناں ہاں میں ناں سرکار دا

روگ مکنے نہیں کدی سوہنے بناں
ہے ادھوری بندگی سوہنے بناں
کوئی نہیں لنگھدی گھڑی سوہنے بناں
پہنچیا نہیں کوئی وی سوہنے بناں
گل نہیں میری بنی سوہنے بناں
میرے پلے ہور کی سوہنے بناں

زور لایا اے بڑا چارا گراں
دور رہ کے لذتاں نہیں اوندیاں
جپ دا رہناں ہاں میں ناں سرکار دا
ہور وی آئے نبی پر عرش تے
حشر وچ سارے نبی دے گئے جواب
سنگ نیازی مل گیا سرکار دا

سجدیاں نہیں محفلاں تیرے بناں..... (عبدالستار نیازی)

لگدیاں نہیں رونقاں تیرے بناں
ہندیاں نہیں رحمتاں تیرے بناں
رب نہیں ہندا مہرباں تیرے بناں
نہیں تے آقا لکھ ساں تیرے بناں
کون بھردا جھولیاں تیرے بناں
کوئی سنے نہ میریاں تیرے بناں
پنیدیاں نہیں پوریاں تیرے بناں

سجدیاں نہیں محفلاں تیرے بناں
تیرے صدقے رب کردا اے کرم
اتھے اتھے لاج رکھ لھیں سوہنیاں
تیری رحمت ناں ہویاں لکھ دا
ہون گے لکھاں سخی دُنیا تے پر
لے کدی ساراں مدینے والیا
گھر بڑے ویکھے نیازی نے شہا

سب دے غمخوار نبی صلی اللہ علیہ وسلم رُتے نرالے تیرے..... (محمد علی ظہوری)

سب دے غمخوار نبی صلی اللہ علیہ وسلم رُتے نرالے تیرے
دو جہاناں چہ پئے ہون اُجالے تیرے
دل مرا ، جان مری ، دین تے ایمان مرا
میری ہر چیز مرے آقا حوالے تیرے

بن گئے حیدر و فاروق تے صدیق و غنی

جہاں میخواراں نے پیتے نے پیالے تیرے

بجھ گئے آپ تیرا نور بجھاؤن والے

دیوے بلدے ای سدا رہن گے بالے تیرے

غیر وے نہ نگاہ اٹھی کدے اوہناں دی

جہاں خوش بختاں نوں رب جلوی وکھالے تیرے

خادم حضرت حسان ظہورتی سارے

تیرے ٹکڑے تے پئے پلدے نیں پالے تیرے

سوہنا آیا تے جہاں سارا سجدا گیا..... (صائم چشتی)

سوہنا آیا تے جہاں سارا سجدا گیا

بھکھا جتھے وی سی کوئی اوتھے رجدا گیا

آیا آمنہ دا لال لے کے رحمتاں نوں نال

بوہا کافراں دے کفر والا وجدا گیا

شان عید دی ضرور لیکے نسبت حضور صلی اللہ علیہ وسلم

ودھ سارے دناں نالوں دن آج دا گیا

رکھے پیر جیہڑی تھاں کرے کملی دی چھاں

سوہنا عاصیاں دے عیب سارے کجدا گیا

لایا منکراں نے زور پایا جناں بہتا شور
 اوہدے نام دا نقارہ ہور وجدا گیا
 کفر ہندا گیا زیر، اوہدا علی مولا شیر
 جیہڑے پاسے وی میدان وچ گجدا گیا
 آیا ربا جدوں نور، ہونیاں ظلمتاں سی دور
 ول غاراں دے شیطان ہی بھجدا گیا
 سوہنے آقائے جہان، کیتے لوک اک جان
 فرق مک سارا چچ تے کو چچ دا گیا
 جنوں نبی مختار ویکھ لیا اک وار
 اوہ دے پیار دی زنجیر وچ بھجدا گیا
 آیا طیبہ دا خیال، دکھ دتے سوہنے ٹال
 نالے مل ثواب پورے حج دا گیا
 صائم عاصی نے ضرور سدا کیتے سی قصور
 لچ پال مان رکھدا، بے لچ دا گیا

سوہنیاں روضہ وکھا دے تیرا کی جاندا..... (محمد عرفان ثاقب قادری)

سوہنیاں روضہ وکھا دے تیرا کی جاندا
 اپنی دید کرا دے تیرا کی جاندا
 طیبہ دیاں گلیاں نوری نوری جو
 مینوں وی اے وکھا دے تیرا کی جاندا

عصیاں دا جو بھار ہولا کر دیون
 خیر اوہ جھولی پا دے تیرا کی جاندا
 نوری جالیاں جھڑیاں کرماں والیاں نے
 سینے نال لگا دے تیرا کی جاندا
 اولیس بلال دی طرح مینوں اے آقا
 عشق دا رگ چڑھا دے تیرا کی جاندا
 تیری یاد چہ کھویا رھواں میں اے آقا
 ایسا دیوانہ بنا دے تیرا کی جاندا
 نیا ہاقب دی اے وچ طوفاناں دے
 اس نوں بنے لہ دے تیرا کی جاندا

سکدیاں اکھیاں نوں ٹھار طیبہ والیا..... (فیض رسول فیضان)

سکدیاں اکھیاں نوں ٹھار طیبہ والیا
 سدے مدینے اک وار طیبہ والیا
 توں ایں دکھی دلاں دا قرار طیبہ والیا
 تیرے آیاں آئی اے بہار طیبہ والیا
 ہووے مینوں تیرا جے دیدار طیبہ والیا
 جند دیواں قدماں توں وار طیبہ والیا
 در تے بلا لے چھیتی واسطہ اولیس دا

تیرے ای اشارے نال حشر دیہاڑے وی
 عاصیاں دا بیڑہ ہونا پار طیبہ والیا
 اوکھی بھاری بن دی اے جدوں وی فیضان تے
 لیندا نہیں کوئی تیرے باجھوں سار طیبہ والیا

سب تے کرم کماون والے آگئے نہیں..... (فیض رسول فیضان)

سب تے کرم کماون والے آگئے نہیں
 سب نوں سینے لاون والے آگئے نہیں
 کہیا حلیمہ نے مولا ہے شکر تیرا
 سترے لیکھ جگاؤن والے آگئے نہیں
 ہن طوفاناں دی سانوں پروانا نہیں
 بیڑی بنے لاون والے آگئے نہیں
 اوگن ہارو! کیوں محشر توں ڈر دے او
 امت نوں بخشاؤن والے آگئے نہیں
 نوری خاکی تے سب رہ گئے اک پاسے
 رب نوں وی من بھاؤن والے آگئے نہیں
 آؤ سب میلاد مناپے حج وچ کے
 ساڈے دردوٹاوان والے آگئے نہیں
 آؤ محفل نعت سجایے رل مل کے
 ساڈے روگ مٹاؤن والے آگئے نہیں
 نہیں رہنی ہن تھوڑ کوئی مسکیناں نوں
 ساڈی شان ودھاؤن والے آگئے نہیں

سو گلاں دی اکو گل فیضان کراں
سب دی بات مناوے والے آگئے نیں

سانوں درتے بلا آقا! مدینہ تیرا وسدا..... (فیض رسول فیضان)

سانوں درتے بلا آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
سوہنا روضہ وکھا آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
تیری من دا خدا آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
ساڈی بگڑی بنا آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
جے ترا ہووے دربار دلوں گذر، ہتھ ہنھ کے تے نالے جھکا کے نظر
کریں عرض صبا، آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
کو جھے کملے نکھے گنہگار ہاں، جووی ہاں تیرے دردے نمک خوار ہاں
لڑ لکیاں نبھا آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
بہت مدت توں تا نگھاں نیں سینے دیوچ، جا کے زندگی گزاراں مدینے دیوچ
لہ آس پچا آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
واسطہ تینوں شاہا تری آل دا، کر کرم میں ہاں تیرا کرم بھالدا
جھوک اجڑی وسا آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
چنے اک وار کر لئی زیارت تری، اوں لئی ہوئی واجب شفاعت تیری
سانوں وی بخشوا آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
ساوا گنبد تے روضے دیاں جالیاں، بھر دیاں نیں نگاہواں دیوچ لالیاں
پھیتی دید کراں آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے
رکھ لوں لاج ناچیز فیضان دی، تیرے صدقے ہے دُنیا مینوں جان دی
میرے عیب چھپا آقا! مدینہ تیرا وسدا رہوے

سَدَن گے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم مدینے..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

سَدَن گے سرکار مدینے جاواں گے سب یار مدینے
 دل کہندا اے سب کچھ چھڈ کے اٹھ اڈاری مار مدینے
 آواں نہ طیبہ نوں چھڈ کے جاواں جے اک وار مدینے
 بنا علاجوں ، بن پرہیزوں وَل ہندے ہر وار مدینے
 کدی نہ اکلاں نت دے سفر وصال اللہ پر جاواں ہر وار مدینے
 روح دی کالک ڈھپ جاندی اے برن انج انوار مدینے
 ہنجوہار پرو کے نازش ہو رہیا اے تیار مدینے

سرکار کرم ہووے سرکار..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

سرکار کرم ہوے سرکار عطا ہووے
 عمراں دیاں سکدیاں نوں دیدار عطار ہووے
 سوہنے دی دوارے دی ایہہ ریت پرانی اے
 اک دانہ جے منگ لیئے انبار عطا ہووے
 بھر دے نیں اوہ انج جھولی سب تھوڑ مکوندے نیں
 جے گل دی طلب کریئے گلزار عطا ہووے
 سخیاں دے سخی نیں اوہ نبیاں دے نبی وی نیں
 اک تند دی کرو خواہش دستار عطا ہووے
 غم دے صحراواں وچ دھپاں دا نہ ڈر مینوں
 جے سائے دی لوڑ پوے دیوار عطا ہووے
 رب دیندا اے اوہناں نوں اوہ وٹدے نیں پے نازش
 سو وار عطا ہووے لکھ وار عطا ہووے

(ش)

شانناں اُچیاں نے سرکار دیاں.....

شانناں اُچیاں نے سرکار دیاں

محبوب مٹھل من ٹھار دیاں

اوہدے عشق نے جیاں رنگیاں مینوں سنکٹاں ملیاں چنگیاں

ہوئیاں کرم نوازیاں یار دیاں

مینوں دُنیا دا کوئی دکھ نہیں کسے شے دی وی کوئی بھکھ نہیں

میں تے بھکی اوہدے دیدار دیاں

فرشی وی خیراں منگدے عرشی وی نیوں نیوں لنگھدے

شانناں ویکھ سخی دربار دیاں

دربار نبی سرور دا ویکھاں گے ان شاء اللہ

آئیاں چٹھیاں جد سرکار دیاں

ٹھنڈ پے گئی میرے سینے گیا میں پہنچ مدینے

گلاں بن گیاں اوگنہار دیاں

جہاں یار ولوں منہ موڑے غیراں سنگ ناطے جوڑے

اوہ آر دیاں نہ پار دیاں

چنگا ساتھ صدیق نبھایا سوہنے اپنا یار بنایا

واہ واہ سنکٹاں یار غار دیاں

سچی گل اے یار نیازی اونہاں جت لئی پیار دی بازی

جو یار توں تن من وار دیاں

شک اس گل دے وچ کر نہیں..... (سیدنا ناصر حسین چشتی)

کوئی سوہنے دا ہمسریں	شک اس گل دے وچ کر نہیں
میں منکدا مال تے ذر نہیں	اوبدا پیار مرا سرمایہ
پھر مرن توں بجاں ڈر نہیں	جے چاہناں دید نبی دی
میں دوری سکدا جر نہیں	میںوں شہر مدینے گل دے
جہڑا تیری راہ گزر نہیں	اسیں اوہ رستہ نہیں لنگھنا
کوئی ایسا ہور بشر نہیں	جنہوں رب خود کول بلاوے
سرکار دا چھڈنا در نہیں	چھڈ دینی دُنیا ساری
اوہ ناصر سجدا گھر نہیں	جس گھر میلاد نہ ہووے

شانناں رب نے ودھائیاں مدینے دیاں..... (از ناصر چشتی)

ہر طرف نے رشناںیاں مدینے دیاں	شانناں رب نے ودھائیاں مدینے دیاں
کھالیاں نے مٹھائیاں مدینے دیاں	خاک طیبہ دی کھائی تے میں سمجھیا
کر دے ویکھے صفائیاں مدینے دیاں	نال پلکاں دے عاشق نبی پاک دے
اتھے یاداں سماںیاں مدینے دیاں	جا کسے ہور تھاں تے رہو و خواہشو
آپ قسماں اٹھائیاں مدینے دیاں	سانوں قرآن دسدا اے اللہ نے وی
دساں جے میں بھلائیاں مدینے دیاں	زندگی میری ہو جائے ختم دوستو
جہڑا کردا بُرائیاں مدینے دیاں	اوہ بُرا سارے بُریاں توں انسان جے
گلاں جو جو سنائیاں مدینے دیاں	میری بخشش دا ناصر سبب ہوگیاں

شہر مدینے جائیے تاں گل بن دی اے..... (حافظ محمد حسین)

شہر مدینے جائیے تاں گل بن دی اے
 جالی سینے لائیے تاں گل بن دی اے
 دیکھ کے ساوا گنبد روضے دا
 ٹھنڈاں سینے پائیے تاں گل بن دی اے
 محبوباں دی نگری دے وچہ جا کے تے
 دُنیا نون بھل جائیے تاں گل بن دی اے
 رکھ کے سر چوکھٹ تے اپنے آقا دی
 مڑ کے فیر نہ چائیے تاں گل بن دی اے
 بہہ کے سامنے سوہنے یار پیارے دے
 دل دے درد سنائیے تاں گل بن دی اے
 آقا نون جے سدنا ہووے گھر اپنے
 دل دی بیج سجائیے تاں گل بن دی اے
 جے جائیے تے بہہ کے اوہدے روضے تے
 ساری عمر لنگھائیے تاں گل بن دی اے
 اسیں گواچے رہیے یار دی نگری وچہ
 مڑ کے گھر نہ آئیے تاں گل بن دی اے
 رب کولوں جے شے کوئی منگنی ہووے تے
 نبی دا واسطہ پائیے تاں گل بن دی اے
 قرب جے حاصل کرنا نبی دا تے آقا نون
 روز درود پچائیے تاں گل بن دی اے

دُنیا رُسدی ایتے بھاویں رُسدی رے
 مدنی یار منایے تاں گل بن دی اے
 کملی والیا سوہنیا وسدی دُنیا چوں
 تیرے ہوکے جائے تاں گل بن دی اے
 بازی لایے حافظ جے کر سوہنے تھیں
 زندگی نال نبھایے تاں گل بن دی اے

شہد نالوں مٹھیاں نے نبی دیاں بولیاں..... (حافظ محمد حسین)

شہد نالوں مٹھیاں نے نبی دیاں بولیاں
 مٹھے مٹھے بولاں وچ کھنڈاں جیویں گھولیاں
 نبی دی زبان وچ چاشنی اے پیار دی
 مٹھی مٹھی بولی سینے عاشقاں دے ٹھار دی
 جہاں نوں سہارا اوہدا کدی نہ اوہ ڈولیاں
 مدھ بھرے نین جیویں جام نے شراب دے
 سوہنے دے پسینے وچ ہلے نے گلاب دے
 مہک اٹھے جگ دونویں زلفاں جدوں کھولیاں
 ترسدے نبی جیدے در دی غلامی نوں
 شام تے سویرے اوہدے روضے دی سلامی نوں
 آوندیاں نے فلکاں اُتوں مکاں دیاں ٹولیاں
 جنہوں اوہدے عشقدی اسیری مل گئی اے
 جنہوں اوہدے در دی فقیری مل گئی اے
 شہنشاہیاں اوہنے پٹھ پیراں دے رولیاں
 تھاں تھاں سمندر جیدے کرم دا اے وگدا
 رہندا اے مدینے وچ داتا سارے جگ دا
 بھر دا جو حافظ ورگے لکھاں دیاں جھولیاں

شہد نالوں مٹھے تیرے بول کملی والیا..... (عبدالستار نیازی)

شہد نالوں مٹھے تیرے بول کملی والیا
 کناں وچ دیندے رس گھول کملی والیا
 جگ نالوں چنگے نے نصیب اوہناں لوکاں دے
 وسدے نے جہڑے تیرے کول کملی والیا
 سب دیاں جھولیاں مراداں نال بھر دے
 اللہ دے خزانے تیرے کول کملی والیا
 جہنوں چاہویں جو چاہویں جدوں چاہویں ونڈیں توں
 سارے اختیار تیرے کول کملی والیا
 صرف جند جان نہیں دین تے ایمان وی
 دیواں تیرے نام توں میں گھول کملی والیا
 تیریاں نگاہواں وچ جہڑا وی آ جاندا اے
 ہو جاندا اوہو انمول کملی والیا
 کرم کما جا پھیرا پا جا میرے گھر وی
 چراں توں میں بوہے رکھے کھول کملی والیا
 میں وی آیاں در اُتے لے کے گنہگاریاں
 رحمتاں دے بوہے دیویں کھول کملی والیا
 کرم دی نگاہ رکھیں عاصی گنہگار تے
 حشر وچ جاواں نہ میں ڈول کملی والیا
 لُج پال کر دے نے سدا لُج پالیاں
 عیب نہ نیازی دے توں پھول کملی والیا

سُنو! خوش بختو! آقا دا میلاد مناؤ گج وِج کے..... (عاصی)

سُنو! خوش بختو! آقا دا میلاد مناؤ گج وِج کے
 میں نعت سناواں سوہنے دی تسیں نعرہ لاؤ گج وِج کے
 جو بخشیا اے پر بخشیا صدقہ سوہنے دا
 جہدا کھاندے او یارو دن راتیں او سے داگاؤ گج وِج کے
 سرکار دی آمد آمد سی جبریل نداواں کردا سی
 اے رحمت عالم نورِ خدا جلوہ فرماؤ گج وِج کے
 ایہہ شمع نہیں فانوس نہیں قسمت دے تارے چمکے نے
 کر کر کے چراغاں گھر گھر وچہ قسمت چمکاؤ گج وِج کے
 میلاد دا موسم آیا اے ہر پا سے رحمت چھائی اے
 شیطان دے ساتھی روندے نے اونہاں نوں رواؤ گج وِج کے
 اساں نعت پڑھی جد آقا دی تقدیر نے ہنس کے فرمایا
 جہناں کاں کھانے سن کھاندے نیں تسیں حلوے کھاؤ گج وِج کے
 ان شاء اللہ عاصی! نوں رضوان آکھن گے جنت دے
 تسیں آقا دے میلادی او تشریف لیاؤ گج وِج کے

شہرِ نبی دے وِج لے جاوے جے مولا..... (سیدنا صبر حسین چشتی)

شہرِ نبی دے وِج لے جاوے جے مولا اک وار کدے
 سرورِ عالم دے قدام وِج دیواں عمر گزار کدے
 پتھر روڑے شہرِ نبی دے چمدا پھراں ہمیشہ
 میں سرکار دے عشق دے اندر جیواں مراں ہمیشہ
 میں نہیں مردا جیکر ہووے سوہنے دا دیدار کدے

شہر نبی دی خاک نوں سجناں اپنے سروچ پاویں
 شہر نبی دیاں کتیاں اندر توں اوتھے رل جاویں
 تینوں ٹکڑا پاوے گا ہتھیں اوہ دلدار کدے
 شہر نبی دی خاک دیاں میں بنھ بنھ پڑیاں کھاواں
 ایناں روواں ویکھ کے روضہ خود اتھرو بن جاواں
 پاک نبی دے ہجر دے اندر ہو جاواں بیمار کدے
 ننگے پیر جے اوس گلی وچ میں ہو زخمی جاواں
 چھاں زخم نوں نال عقیدت کدے نہ مرہم لاواں
 پیراں دے وچ جے چھہ جاوے اوس گلی دا خار کدے
 اوس مبارک شہر دے اندر جے مولا پہنچا دے
 لندن پیرس بلخ بخارا پھر تینوں بھل جاوے
 ویکھ لوں جے مسجد نبوی دے سوہنے مینار کدے
 سیدنا فاروق عمر وی منگ دے رہے دعائیں
 شہر نبی وچ موت عطا کر تو مینوں رب سائیں
 مینوں وی اس شہر دے اندر مولا دیوے مار کدے.....
 شہر نبی وچ جا کے سجنو اچی ساہ نہ لینا
 خاموشی دے نال ای ناصر عرضاں کردیاں رہنا
 شاید ایس بہانے راضی ہو جاوے سرکار کدے

☆☆☆

شہنشاہ وی بے نواتے گداوی..... (فیض رسول فیضان)

شہنشاہ وی بے نواتے گدا وی
 نبی وی نظر وچ نیں سارے مساوی
 درود و سلام آپ تے بھیج دے نیں
 فرشتے وی انسان وی کبریا وی
 معطر معطر معطر
 حرم دی فضاوی حجازی ہوا وی
 مری جان پہچان اے نعت پاروں
 کرم وی سمجھناواں اس نوں عطا وی
 جے احسان نہیں ایہ تے فیر ہور کیہ اے
 کوئی دکھ وی میرے تے ہو یا نہ حاوی
 ثنا مدنی ماہی دی کردے نیں سارے
 نبی وی ملک وی بشر وی خدا وی
 کرم دی بس اک جہات نے بخشوائے
 مرا ہر گنہ وی مری ہر خطا وی
 مدینے دے والی دا پر نور نانواں
 مریضاں لئی اے دوا وی شفا وی
 لکھاندے وی نیں آپ ہی نعت میتھوں
 تے دیندے نیں پڑھنے دا فیر حوصلہ وی
 عقیدت دا تحفہ شفاعت دا مرادہ
 صلے دا صلہ اے جزا دی جزا وی
 مینوں سبز رنگ نال فیضان پیار اے
 ہے آقا دے گنبد دی رنگت جو ساوی

شان رب نین حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی ودھائی ہوئی اے..... (محمد ضیاء قادری)

شان رب نین حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی ودھائی ہوئی اے
 اساں پریت حضور صلی اللہ علیہ وسلم نال لائی ہوئی اے
 اپنے دلاں نوں اسی شاد کر دے
 دن رات آقا دا میلاد کر دے
 موج عاشقاں دی رب نے لوائی ہوئی اے
 اساں پریت حضور صلی اللہ علیہ وسلم نال لائی ہوئی اے

دکھاں دے ہنیرے سب دور کر دوؤں
 جلوہ دکھا کے نورو نور کر دوؤں
 شمع شق دی عاشقاں جلائی ہوئی اے
 اساں پریت حضور صلی اللہ علیہ وسلم نال لائی ہوئی اے

حوراں جتھے ہر ویلے آون بیلیا
 اوتھوں دیاں ریاں کرے کون بیلیا
 جتھے نگری حضور صلی اللہ علیہ وسلم نین وسائی ہوئی اے
 اساں پریت حضور صلی اللہ علیہ وسلم نال لائی ہوئی اے

بیٹھے نہیں دیوانے سرکار واسطے
 آساں ساڈے دل چہ دیدار واسطے
 اساں دل والی سیج وچھائی ہوئی اے
 اساں پریت حضور صلی اللہ علیہ وسلم نال لائی ہوئی اے

ضیاء میری ذات تے اوقات کوئی نہیں
 میرے وچ غلاماں والی بات کوئی نہیں
 عالی شہنشاہ نے بات بنائی ہوئی اے

﴿ص﴾

صدقے جاواں تیری آمدِ پاک توں..... (سید ناصر حسین چشتی)

صدقے جاواں تیری آد پاک توں تیرے میلاد ہندے سدا رہن گے
 مست تیرے جدوں تیک ہے زندگی کردے یا مصطفیٰ یا مصطفیٰ رہن گے
 پئے رہیاں نے سمندر دبوچ گھیراں ہن غلاماں نوں ٹیکاں نے بس تیریاں
 کر کے منہ شہر طیبہ دے ول سوہنیا تیرے دیوانے کردے صدا رہن گے
 عقل ماہی دے دربار منظور نہیں عشق والے توں دلدار کوئی دور نہیں
 عقل تے عشق دے نے دھڑے دوا لگ دوہاں دھڑے یاندے رستے جدار رہن گے
 اُسدی منظور ہونی نہیں بندگی اُسدی بے کار جائے گی ایہہ زندگی
 اُسدے جے چہ آؤنی اے شرمندگی جس تے محبوب میرے خفا رہن گے
 نعت خوانی ہے بخشش دا زینہ میرا ہے حقیقت دے وچہ ایہو جینا میرا
 سامنے جے رہوے گا مدینہ ترا ہندے دل والے سجدے ادا رہن گے
 کہڑی پچھناں ایں جھلیا کمائی دی گل میتھوں پچھ توں نبی دی گدائی دی گل
 آپ دی جیہڑا چوکھٹ تے بیٹھ رہیا آپ خیراؤہنوں کردے عطا رہن گے
 اہل سنت نوں مل گئی غلام تیری کردا ناصر رہوے گا سلامی تیری
 تیرے سنی قیامت تلک یانہی باادب رہن گے باوفا رہن گے!!

صاف کراں گی میں بکریاں داواڑا حلیمہ.....

صاف کراں گی میں بکریاں داواڑا حلیمہ مینوں نال رکھ لے
ایہناں بکریاں نوں پاواں گی میں چارہ حلیمہ مینوں نال رکھ لے

تیری ایہناں بکریاں دا دُدھ وی میں دوواں گی

بھانڈے وی میں مانجھاں گی تے کپڑے وی دھواں گی

تیرا لپاں گی میں لکھاں والا ڈھارا حلیمہ مینوں نال رکھ لے

چولھا وی میں بالاں گی تے روٹی وی پکاواں گی

آمنہ دے چن دا میں جھولا وی جھلاواں گی

میرا چمکے نصیباں والا تارا حلیمہ مینوں نال رکھ لے

جتھے جتھے گھلیں گی توں اوتھے اوتھے جاواں گی

نس کے بازاروں تیرا سودا وی لے آواں گی

تیرا کم کراں گی میں سارا حلیمہ مینوں نال رکھ لے

بھاویں مینوں کچھ کہہ لیں اف نہیں میں کراں گی

تیرے گھر جیواں گی میں تیرے گھر مراں گی

بس کراں گی میں سوہنے دا نظارہ حلیمہ مینوں نال رکھ لے

سن نی حلیمہ تیری کلی سی جو لکھاں دی

آگیا سوہنا تے اوہ ہوگئی لکھاں دی

تیری گود وچ اللہ دا پیارا حلیمہ مینوں نال رکھ لے

صدقے جاواں میں نبی دی ذات توں.....

بیڑیاں ڈبیاں ہویاں جس تاریاں!
تیریاں منیاں گیاں مختاریاں
بخشیاں سوہنے نوں سب سرداریاں
سن لے مسکیناں دیاں وی زاریاں
کھول دے اپنے کرم دیاں باریاں
لا لیاں جد توں نبی نال یاریاں
بھل گیاں نے ہور گلاں ساریاں
میریاں آئیاں نہ مڑ کے واریاں
کیتیاں جس تے نبی اسواریاں
ساڈیاں ویکھیں نہ او گنہاریاں
جہاں لائیاں سوہنے دے سنگ یاریاں

صدقے جاواں میں نبی دی ذات توں
سب نبی نے شانناں والے سوہنیاں
عظمتاں دا تاج پاکے رب سچے
کتھے جاواں کہنوں آکھاں سوہنیاں
یا خدا صدقہ نبی دی آل دا
ٹل گیاں سر توں بلاواں ساریاں
سبز گنبد دے نظارے یاد نے
کئیاں کئی کئی وار وِتی حاضری
صدقے جاں صدیق دی قسمت اتوں
سوہنیاں اپنے کرم دی خیر پا
یاد بن گئے اوہ نیازی جگ دے

صفتاں پاک رسول دیاں دا کون بیان سنادے.....

صفتاں پاک رسول دیاں دا کون بیان سنا دے
گن گن کہہوا دتے ایتھے گنتی وی مک جاوے
حُسن کہ اہدے اک جلوے توں ہر شے واری جاوے
مکھ سوہنے دا سب توں سوہنا کہہ اتاب لیاوے
زُلف کہ اہدا قیدی ہو کے ہر کوئی خوشی مناوے
اکھ کہ دل مٹھی وچہ کرے جس ول نظر اٹھاوے
ہتھ کہ انگلی کرے اشارا چن قد میں لگ جاوے
طاقت بخشی رب سچے نیں سورج موڑ وکھاوے
قد کہ سُر و جے وِخ لوے تے من وچہ پیا شرماوے
چال کہ جدھروں ٹردا جاوے چانن کردا جاوے
علم کہ رب نے ایناں دیتا انت نہ کوئی پاوے
عقل کہ اہدے جھلے اگے دانا سیس نواوے

طُ دیاں شانناں والا نبی بے مثل نبی..... (عبدالستار نیازی)

طُ دیاں شانناں والا نبی بے مثل نبی بے مثال نبی

جاؤ ساری دُنیا ویکھ لوو کتے نہیں ایسا لُج پال نبی
میں عقل دانائی نہیں منکدا شاہاں دی گدائی نہیں منکدا

میں ساری خدائی نہیں منکدا تیرا منگناں پاک جمال نبی
نہ شان گھٹاؤ یاراں دا سرکار دے خدمت گاراں دا

اوہ محشر تک وی نہیں بچھنے جیہڑے دیوے دتے بال نبی
میں لکھ لکھ صدے جھل داہاں لکھ لکھ کے چٹھیاں گل داہاں

رب جانے اپنے روضے تے سدن گے کیمڑے سال نبی
آساں وچہ عمراں بیت گمیاں ہوآئیاں سیاں نال دیاں

میرے مستقبل دیاں آساں وچہ گیا ماضی رووے حال نبی
بنے اوکڑتے میں ڈول دا نہیں غیراں دے سہارے ٹولدا نہیں

ہر مشکل دے وچہ ہندے نے ہر ویلے میرے نال نبی
نہ ہوکے ہاداں بھر یا کر اوہدا ذکر نیازی کریا کر

پھر دیکھیں ہر ہر غم تائیں کیوں پل وچہ دیندے نال نبی

☆==☆==☆

طیبہ دے والی، طیبہ دے..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

طیبہ دے والی، طیبہ دے والی، نبیاں دیوچ تیرا رتبہ اے عالی، طیبہ دے والی
سدلو جے آقا تے دربار ویکھاں، محراب چماں تے مینار ویکھاں
ویکھاں میں روضہ تے چماں میں جالی، طیبہ دے والی صلی اللہ علیہ وسلم.....
اک وار دیکھاں تے من وار دیواں، قداماں دے اتوں میں تن وار دیواں
سفنے دے وچ دیو جیکر دکھالی، طیبہ دے والی صلی اللہ علیہ وسلم.....
عملاں نوں تک تک کے اوندے پسینے، عیباں دی گنڈھ کنج لیواں مدینے
سوچاں نے دن رات جند میری گلی، طیبہ دے والی صلی اللہ علیہ وسلم.....
موڑو تے سورج پچھاں مڑدا آوے، سدو تے رکھ آپے ای ٹردا آوے
سمندر بنے پانی دی ایک پیالی، طیبہ دے والی صلی اللہ علیہ وسلم.....
ملے خیر صدیق اکبر دا صدقہ، عمر نالے عثمان و حیدر دا صدقہ
ملے حب اویسی تے عشق بلالی، طیبہ دے والی صلی اللہ علیہ وسلم.....

طوفان دیاں گلاں نہ کنارے دیاں گلاں..... (ازنا صرچستی)

طوفان دیاں گلاں نہ کنارے دیاں گلاں
کر دے رہو آقا دے سہارے دیاں گلاں
سرکار بلا لیندے نے اُس مگتے نوں فوراً
کردا اے جو آقا دے دوارے دیاں گلاں
کردے ہنیرے تے سویرے دونویں رل کے
اس زلف معنم دے ہلارے دیاں گلاں
اوہ چہرہ لوے ویکھ جے کوئی فیر نہیں کردا

خورشید دیاں چن دیاں تارے دیاں گلاں
 اللہ نوں مناؤناں ایں تے پھر آقا نوں مناتوں
 من دا اے خدا پاک پیارے دیاں گلاں
 جس دن توں ویکھ آیا واں طیبہ دی گلی نوں
 ہر شعر میرا کردا نظارے دیاں گلاں
 آقا دیاں نعتاں دا صلہ ملیا اے ناصر
 بھل گئیاں نے رانجھے تے ہزارے دیاں گلاں

طیبہ نوں جان والے سن میریاں صداواں..... (حافظ محمد حسین حافظ)

طیبہ نوں جان والے سن میریاں صداواں
 فریاد کردیاں نیں بے چین اے نگاواں
 طیبہ دے اے مسافر پہنچیں توں جد مدینے
 روضے دیاں تو لاویں جد جالیاں نوں سینے
 میری وی حاضری لئی رو رو کریں دعاواں
 خوش بخت عاشقاں دا جس دم شمار ہووے
 فہرست زائراں دی در تے تیار ہووے
 کر دیویں اوس ویلے توں پیش میرا ناواں
 خورے کدوں بلانا محبوب نے مدینے
 شوق زیارتاں نیں آتش ہے لائی سینے
 تڑپاؤندیاں نیں مینوں طیبہ دیاں ہواواں
 اے کاش جاگ جاوے تے نصیب میرے
 سد لین جے مدینے آقا حبیب میرے
 آقا نوں جا کے رو رو کے سب حال دل سناواں

کڈیں غبار دل دے چوکھٹ تے سرنوں دھر کے
تے پلکاں دے موتیاں دا نذرانہ پیش کر کے
حافظ دیاں دی رو رو بخشا لوں خطاواں

طیبہ ول جدوں وی دھیان ہو جاندا اے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

بڈھا جہیا بندہ وی جوان ہو جاندا اے
سگوں ہور پختہ ایمان ہو جاندا اے
ساریاں توں وڈا شیطان ہو جاندا اے
خود جبریل حیران ہو جاندا اے
شاعر رسول حسان ہو جاندا اے
تیمہ پارے پورا قرآن ہو جاندا اے
بعضیاں نوں کدی یرقان ہو جاندا اے
ناصر اوہدا جہد العت خوان ہو جاندا اے

طیبہ ول جدوں وی دھیان ہو جاندا اے
آقا دیاں گلاں جدوں سن لیئے رج کے
کرے نہ حضور نوں معاف جہڑا سمجھو
جدوں سرکار دیاں ویکھدا بلندیاں
آقا جہدے کولوں خود نعمتاں ہون سن دے
پل پل آپ دی حیاتی دا جے جوڑیئے
آقا دیاں شانناں ویکھ سڑج جاندا اے
اوہدے گھر لکیاں ای رہندیاں نے رونقاں

طوفان وچ کنار ا دُنیا تے ہور کون ایں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

طوفان وچ کنار ا دُنیا تے ہور کون ایں
اللہ نوں سب توں پیارا دُنیا تے ہور کون ایں
سرکار نوں پکارو جس وقت کشتی ڈولے
آقا دا نام نامی بند مشکلاں دے کھولے
جہدے یار ناں دا نعرہ بن جاوے غم دا چارا
دُنیا تے ہور کون ایں.....
کدی ویکھو رب دے گھر چوں بتاں نوں توڑ دیوے
چاہوے تے ڈبا سورج فی الفور موڑ دیوے
چن کر کے پارا پارا اوہنوں جوڑے جو دوبارا

دُنیا تے ہور کون این
 جنہوں حلیمہ تیری غربت تے ترس آیا
 تیرے گھر نوں آکے چنے باغ ارم بنایا
 رُتے اچ سب توں بہارا جود و سخا دا دھارا
 دُنیا تے ہور کون این

چمڑے دا جس دا بستر ہتھ نال کپڑے سیوے
 خود تاجدار ہو کے بھکھیاں دا سائیں تھیوے
 خالق دے جلو یاندا اوہدے بناں نظارا.....

دُنیا تے ہور کون این
 ناصر کدی نہیں رہندا کسکول میرا خالی
 اللہ دا شکر اے میں آں سرکار دا سوالی
 جہدا ہے سخی دوارا اوہدے باجھ نوری تارا.....

دُنیا تے ہور کون این

عظمت دے مینار مدینے دیکھے نے..... (سید ناصر حسین چشتی)

عظمت دے مینار مدینے دیکھے نے	عظمت دے مینار مدینے دیکھے نے
شہنشاہ وی جا کے آپ د قدماں تے	جنت دے گلزار مدینے دیکھے نے
قدسیاں نال سلام حضور تے پڑھدے نے	سٹ دیندے دستار مدینے دیکھے نے
جہاں نوں خود آپ شفاواں لہدیاں نے	خود گلیاں بازار مدینے دیکھے نے
پہلوں وچ سرکار دے جیہڑے لیٹے جو	ایسے وی بیمار مدینے دیکھے نے
مرے کے وی میں بھل سکدا نہیں جہاں نوں	اوہ خوش قسمت یار مدینے دیکھے نے
جد منگدے نے صرف حضور توں منگدے نے	جا کے اوہ دن چار مدینے دیکھے نے
دساں وی تے دس نہیں سکدا میں ناصر	منگتے وی خود دار مدینے دیکھے نے
	جو آقا دے پیار مدینے دیکھے نے

عاشق دی ہر صدانوں سرکار جان دے نے..... (ناصر حسین چشتی)

عاشق دی ہر صدانوں سرکار جان دے نے
 کی چاہی دا گدا نوں سرکار جان دے نے
 صدیق دی وفا نوں فاروق دی ادا نوں
 عثمان دی حیا نوں سرکار جان دے نے
 ہجرت دی رات اپنے بستر تے کیوں لٹایا
 اپنے علی بھرا نوں سرکار جان دے نے
 میں کیوں کسے دے بوہے جا جا کے رولا پاواں
 جد میری التجا نوں سرکار جان دے نے
 لکھ وار بھیس بدلو چل لو ہزار چالاں

اے منکرو تہانوں سرکار جان دے نے
 اینویں تے عیباں اُتے پائے نہیں جاندے پردے
 ساڈی تے ہر خطا نوں سرکار جان دے نے
 قرآن وچ ہے اولیٰ بالمؤمنین پڑھ لو
 اللہ دی سونہہ اسانوں سرکار جان دے نے
 ناں کوئی جان سکیا ناں کوئی جان سکدا
 ناصر جیویں خدا نوں سرکار جان دے نے

عربیادلدارا عربیادلدارا.....(حاکم علی حاکم)

عربیا دلدارا عربیا دلدارا
 تیرے ورگا کوئی نہ ملیا ڈھونڈیا جگ سارا
 بخدا اک میں نہیں پڑھدا نعت تیری سوہنیا
 نعت تیری پڑھدا رہندا فلکاں دا ہر تارا
 پا کے گودی آپ نوں آکھے حلیمہ سعدیہ
 تیرے آئیاں عرش بنیاں میرا کچا ڈھارا
 ہوکیاں وچ دن ہے لنگھدا رات لنگھدی روندیاں
 تیرے درداں کیتا میرے دل نوں پارا پارا
 آؤ لوکو گل سداواں حضرت بلال دی
 اللہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے اُتوں اوہ وک گیا سی سارا
 نعت سن کے قبر دے وچ آکھن حاکم انج نکیر
 اک واری سانوں سنا دے نعت ایہہ دوبارہ

عربیا سلطاناں عربیا سلطاناں..... (محمد اکرم دردی)

عربیا سلطاناں عربیا سلطاناں
 بعد رب دے سب توں اچیاں تیریاں نے شانان
 چم کے تلیاں عرض کیتی جھک کے جبرائیل نے
 رب ترا اج میزباں اے رب دیا مہماناں
 اک میری نکڑی جئی آقا عرض ہووے قبول
 در ترے تے تا حیاتی ہو جائے آنا جاناں
 فاطمہ مولا علی دے لاڈلے حسن و حسین
 آقا تیری بارگاہ وچ دیندے سر نذرانہ
 کوئی ایسی تھاں جس تھاں ترا چہچا نہیں
 خطبیاں وچ ذکر تیرا نالے وچ اذاناں
 تیرے صدقے ہاں میں سب کجھ بن تیرے میں کجھ نہیں
 تیری رحمت نال ویا دردی دا کاشانہ

عرشاں اتے جاون والا آگیا.....

امت نوں بخشاؤن والا آگیا	عرشاں اتے جاون والا آگیا
دیکھو پھل ورتاؤن والا آگیا	پتھر جھل کے طائف دے میداناں وچ
انصاری ول جاون والا آگیا	کہندے پئے نے سارے لوک مدینے دے
جھگیاں نوں رنگ لاؤن والا آگیا	محلاں والے رستے تک دے رہ گئے
ساڈے مان ودھاوان والا آگیا	ساڈی وی اوقات بدل گئی دُنیا تے
چن کول بلاؤن والا آگیا	سورج نوں پچھے ہٹنا پئے گیا
جنت وچ لے جاؤن والا آگیا	او گنہارو رب دا شکر بجاندے رہو
اُجڑے نگر وساؤن والا آگیا	اُجڑی کل آج دائی وس پئی اے
مخمل دے وچ آؤن والا آگیا	ناصر ختم اڈیکاں سھے ہوئیاں نے

عمل بڑا چنگا جے کمائی رکھو بیلو..... (شوکت جمیل مستانہ)

عمل بڑا چنگا جے کمائی رکھو بیلو
 بنیا جو عرش عظیم دا پروہنا اے
 راہواں وچ پلکاں وچھائی رکھو بیلو
 سنی جانی اج ہر دکھی مجبور دی
 طیبہ ول نظراں جمائی رکھو بیلو
 امام بوسیری ایسا درد کمایا سی
 درد والی شمع نوں جلائی رکھو بیلو
 حضور دیاں محفلاں سجائی رکھو بیلو
 اوہنے اج ساڈی ایس محفل وچ اونا اے
 عمل بڑا چنگا جے کمائی رکھو بیلو
 چل پئی سواری اے طیبہ چوں حضور دی
 عمل بڑا چنگا جے کمائی رکھو بیلو
 دید کراون لئی سوہنا طیبہ وچوں آیا سی
 عمل بڑا چنگا جے کمائی رکھو بیلو

عرشی فرشی رل کے دین مبارک باد حلیمہ نوں..... (محمد علی ظہوری)

عرشی فرشی رل کے دین مبارک باد حلیمہ نوں
 کملی والے دی آمد نے کیتا شاد حلیمہ نوں
 درتے ہو روی آئیاں دائیاں مڑ گیاں تے مڑ پچھتائیاں
 کائنات دی سب توں مہنگی ملی مراد حلیمہ نوں
 دوجک دے سلطان دی دائی سوہنے لیکھ لکا کے آئی
 ہر پاسے توں صل علی دی مل دی داد حلیمہ نوں
 جھک گئے آپ جھکاؤن والے مٹ گئے آپ مٹاؤن والے
 الفت پاک نبی دی کر گئی زندہ باد حلیمہ نوں
 ایہہ وی شرف کسے نہیں پایا اکثر وچ حدیثاں آیا
 رو پیندے سن سرور عالم کر کے یاد حلیمہ نوں
 جانے جنھوں مول نہ کوئی مالا مال ظہوری ہوئی
 اللہ دے محبوب نے کیتا جد آباد حلیمہ نوں

عرشاں فرشاں نوں عقیدت دا ہلارا آیا..... (محمد علی ظہوری)

عرشاں فرشاں نوں عقیدت دا ہلارا آیا
 آمنہ مائی دا جد راج دلارا آیا
 تیری کلی میں قربان حلیمہ جتھے
 ساری مخلوق دیاں اکھیاں دا تارا آیا
 ماڑیاں بیکساں مظلوماں دی قسمت جاگی
 بن کے رحمت اوہ یتیمیاں دا سہارا آیا
 اوہ گھڑی اپنے نصیباں تے نہ کیوں ناز کرے
 جس گھڑی دُنیا تے اللہ دا پیارا آیا
 ڈبیاں ہویاں جدوں نام تے کتے ہور ملے
 کول اونہاں دے بچاون نوں کنارا آیا
 اوہ ظہوری نہ زمانے تے کتے ہور ملے
 جہڑا سرکار دے روضے تے نظارا آیا

عرشی فرشی رل کے دین مبارک باد حلیمہ نوں..... (محمد علی ظہوری)

عرشی فرشی رل کے دین مبارک باد حلیمہ نوں
 کملی والے دی آمد نے کیتا شاد حلیمہ نوں
 درتے ہو روی آئیاں دائیاں مڑ گیاں تے مڑ پچھتائیاں
 کائنات دی سب توں مہنگی ملی مراد حلیمہ نوں
 دوجک دے سلطان دی دائی سوہنے لیکھ لجا کے آئی
 ہر پاسے توں صل علی دی مل دی داد حلیمہ نوں
 جھک گئے آپ جھکاؤن والے مٹ گئے آپ مٹاؤن والے

افت پاک نبی دی کر گئی زندہ باد حلیمہ نون
 ایہہ وی شرف کسے نہیں پایا اکثر وچ حدیثاں آیا
 رو پیندے سن سرور عالم کر کے یاد حلیمہ نون
 جانے جنھوں مول نہ کوئی مالا مال ظہوری ہوئی
 اللہ دے محبوب نے کیتا جد آباد حلیمہ نون

عرشاں فرشاں نون عقیدت دا ہلارا آیا..... (محمد علی ظہوری)

عرشاں فرشاں نون عقیدت دا ہلارا آیا
 آمنہ مائی دا جد راج دلارا آیا
 تیری کلی میں قربان حلیمہ جتھے
 ساری مخلوق دیاں اکھیاں دا تارا آیا
 ماڑیاں بیکساں مظلوماں دی قسمت جاگی
 بن کے رحمت اوہ یتیمان دا سہارا آیا
 اوہ گھڑی اپنے نصیباں تے نہ کیوں ناز کرے
 جس گھڑی دُنیا تے اللہ دا پیارا آیا
 ڈبدياں ہوياں جدوں نام تے کتے ہور ملے
 کول اونہاں دے بچاون نون کنارا آیا
 اوہ ظہوری نہ زمانے تے کتے ہور ملے
 جہڑا سرکار دے روضے تے نظارا آیا

عرب دے چن نوں حال سناہیئے..... (سید ناصر حسین چشتی)

عرب دے چن نوں حال سناہیئے
 چل کے مالا مال ہو جائیئے
 ہن جھڈ دیئے گھر بار جی چلو چلیئے مدینے
 چھاں نہیں کوئی اس چھاں توں ودھ کے
 باپ توں ودھ کے ماں توں ودھ کے
 جتھوں ملدا اے پیار جی چلو چلیئے مدینے
 رب نوں بھاون جس دیاں گلیاں
 کنڈے وی جس شہر دے کلیاں
 دھپ وی سایہ دار جی چلو چلیئے مدینے
 اوہ لچ پال بچا لیندا اے
 دامن بیٹھ چھپا لیندا اے
 میرے جنے گنہگار جی چلو چلیئے مدینے
 غوث قطب ابدال تمامی
 بوذر شامی رومی جامی
 جتھے کر دے گئے پکار جی چلو چلیئے مدینے
 کر کے ناصر حال فقیراں
 تن دیاں بس کراں گے لیراں
 دکھ لین گے ونڈ سرکار جی چلو چلیئے مدینے

عشق دی جد تشہیر ہندی اے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

عشق دی جد تشہیر ہندی اے
 سوہنا منے جیویں منے
 مندرراں وچ اذاناں ہندیاں
 خیمیاں وچ تلاوت ہندی
 بندہ جس دم خاک ہو جاوے
 لوح محفوظ نظر وچ ہندا اے
 ہتھاں وچ ہتھکڑیاں ہندیاں
 ناصر دل دے خاص فریم اچ

جنڈری لیر قطیر ہندی اے
 ہر دم ایہہ تدبیر ہندی اے
 میخانے تقریر ہندی اے
 نیزے تے تفسیر ہندی اے
 پھر مٹی اکسیر ہندی اے
 مٹھ دے وچ تقدیر ہندی اے
 پیراں وچ زنجیر ہندی اے
 آقا اکو ای تصویر ہندی اے

عرشاں تے محفل سجائی گئی ساڈے آقا..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

عرشاں تے محفل سجائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی
 فرشاں تے رونق لائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی
 رب دے کول تلافی لئی اک لغزش دی معافی دے لئی
 آدم نوں تسبیح سکھائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی
 رہن نہ لیکھ کسے دے ستے حضرت نوح دے بیڑے اتے
 تختی سی سجنوں لوائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی
 دھوں دے بدل چھٹ گئے آپے دشمن گھٹ دے گھٹ گئے آپے
 عظمت نہ ہرگز گھٹائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی
 جنت دے سب برگ ثمر تے ہر دیوار تے ہراک درتے
 اکو ای سرخی لکھائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

ادھر کوئی بھونچال نہ آیا اوہنوں فیر زوال نہ آیا
 جو شے وی دیندی دوہائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی
 پچھ لو خود انگریز توں جا کے ایہہ دیا اک گورے آکے
 چن تے وی خوشبو اے پائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی
 ناصرین کے سب چمدے نے اک دوجے نوں لب چمدے نے
 توقیر اپنی ودھائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

عشق دیاں اگاں نمیوں لائیاں جاندیاں.....

لگ جان پھیر نہیں بھائیاں جاندیاں
 ایویں تے نہیں دولتیاں لٹائیاں جاندیاں
 وکھریاں کتاباں نے پڑھائیاں جاندیاں
 کسے دے گھٹائیاں نہیں گھٹائیاں جاندیاں
 فیر کتے رنگتاں چڑھائیاں جاندیاں
 جتھے کتے محفلاں سجائیاں جاندیاں
 اپنیاں کدے نہیں منائیاں جاندیاں
 نظراں دے نال جو پلائییاں جاندیاں
 ایویں تے نہیں گردناں کٹائیاں جاندیاں
 بھاویں سارے جگ دیاں دائیاں جاندیاں
 گھروں تیرے نمیوں بادشائیاں جاندیاں

عشق دیاں اگاں نمیوں لائیاں جاندیاں
 گل ہے ضرور کوئی سوہنے اُپروں
 عشق دے سکول چہ عاشقاں نوں ویکھیا
 کسے دیاں شانناں جے ودھائیاں رب نے
 عشق دی کٹھالی وچہ میں مار کے
 اللہ دے کرم دیاں ہون بارشاں
 گھر بار وار کے حسین دیا
 اونہاں دیاں لذتاں عجیب ویکھیاں
 چہرہ ہندا یار دا نگاہواں سامنے
 سعدیہ دے حصے سی حضور آوناں
 تن من وار دے نیازی یار توں

غلاماں دی اکھ دا اے تارا مدینہ..... (فیض رسول فیضان)

فقیراں دے دل دا سہارا مدینہ
 الہی! دکھا دے دو بارہ مدینہ
 خدا دے کرم دا نظارا مدینہ
 اوویں سارے شہراں چوں پیارا مدینہ
 مرے لیکھ دا اے ستارا مدینہ
 مہکدا اے سارے دا سارا مدینہ
 مرے ہر مرض دا اے چارا مدینہ

غلاماں دی اکھ دا اے تارا مدینہ
 جہاں ویکھیا اوہ وی منگے دعاواں
 دوے دل دیاں دھڑکنناں وچ دکھالی
 جیویں سارے نبیاں چوں اعلیٰ نیں آقا
 کیویں تھوڑ مینوں رہوے کوئی آخر
 نبی پاک دے ساہواں دا فیض ویکھو
 نہ فیضان تے سر کھپاؤ طبیبو

عاصیاں دے بیڑے کیتے پار..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

ڈبڈے سفینے وِٹے تار کملی والے نے
 رحمتاں دے ونڈے نیں بھنڈار کملی والے نے
 ویریاں دے نال کیتا پیار کملی والے نے
 مل لئے سارے گنہ گار، کملی والے نے
 کھولیا شفاعت دا بازار کملی والے نے
 لاه چھڈے سراں اتوں بھار کملی والے نے

عاصیاں دے بیڑے کیتے پار کملی والے نے
 کمی کہڑی رہن وِتی آقا نے عطاواں وچ
 بچناں دے نال پیار ہر کوئی کردائے
 طالع لئی والی باہواں نوں کھلار کے
 جنا کرم چاہو لے تو حشر وچ عاصیو!
 ہولے پھل ہو گئے گنہ گار ویکھ نازشا

غریباں دکھیاں دی نغمگساری..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

غریباں دکھیاں دی نغمگساری نبی نے کیتی اسی وی کرئیے
 تے روگیاں دی تیمار داری، نیب نے کیتی اسی وی کرئیے
 اسی وی ظالم دے ہتھ نوں پھڑ کے جے روک سکے آں، روک لیئے
 تے ماڑے لوکاں دی طرفداری، نبی نے کیتی اسی وی کرئیے
 غلاماں تے نوکراں دے کولوں خطا جے ہووے، معاف کرئیے
 کہ عفو و بخشش دی رسم جاری، نبی نے کیتی اسی وی کرئیے
 سناوے کوئی جے اپنا دکھڑا تے اوہنوں سنئے دلوں بجانوں
 تے رقت انج دل تے اُتے طاری نبی نے کینی اسی وی کرئیے
 جے نعت سنئے، جے نعت لکھئے تے نازش آقا دی گل وی منیئے
 اطاعت اپنے خدا دی ساری، نبی نے کینی اسی وی کرئیے

﴿ف﴾

فرش توں لے کے عرش تک نور ہی نور سما گیا.....

فرش توں لے کے عرش تک نور ہی نور سما گیا
پردے اندر جہڑا نور سی بن کے محمد ﷺ آ گیا

رحمت لازوال نال حضرت آمنہ دا لال
مائی حلیمہ دی گود نوں رنگ تے رنگ چڑھا گیا
سوہنا مکے دی آن بچا گیا نالے کلمے دی شان ودھا گیا
کھوہے دا پانی لعاب نال کھاریوں مٹھا بنا گیا

فرش توں لے کے عرش تک نور ہی نور سما گیا
پردے اندر جہڑا نور سی بن کے محمد ﷺ آ گیا

سوہنا لاڈلا رب مجید واسا نوں دس کے راہ توحید دا
پریم دا رنگ چڑھا گیا نالے دوزخوں امت بچا گیا

سوہنا بتاندے سیس نوا گیا نالے کنکراں نوں کلمہ پڑھا گیا
نالے چن ووکھن کرا گیا نالے سرٹیاں کھجوراں اگا گیا

فرش توں لے کے عرش تک نور ہی نور سما گیا
پردے اندر جہڑا نور سی بن کے محمد ﷺ آ گیا

قیصر کسریٰ نوں زلزلہ آ گیا نالے سکیاں ندیاں بہا گیا
کفر شرک نوں توڑ کے دین دا ڈنکا بجا گیا
فرش توں لے کے عرش تک نور ہی نور سما گیا
پردے اندر جہڑا نور سی بن کے محمد ﷺ آ گیا

فلک خوبصورت سجایا نہ ہندا.....

فلک خوبصورت سجایا نہ ہندا
 نہ ایہہ عرش کرسی تے نہ چن تارے
 نہ جن نہ بشر تے نہ کوئی پرندہ
 نہ حوراں دے قصے نہ آدم نہ حوا
 نہ تختاں تے تاجاں دے سلطان ہندے
 نہ ملدی کسے نوں کدی زندگانی!
 نبی نہ ولی غوث ابدال ہندے
 ربیع الاول دا نہ ہندا مہینہ
 نہ میلاد ہندے نہ ایہہ نعت خوانی
 نہ عرشی نہ فرشی نہ خاکی نہ نوری
 کسے چیز دا اتھے سایہ نہ ہندا

کسے شے دا وی اتھے سایہ نہ ہندا
 شب و روز دے نہ ایہہ ہندے نظارے
 حیاتی مماتی نہ مویا نہ زندہ
 نہ یعقوب یونس نہ یوسف زلیخا
 نہ محلاں دے والی نہ دربان ہندے
 ہوا ایہہ نہ ہندی تے نہ ہندا پانی!
 نہ ہندے مہینے نہ ایہہ سال ہندے
 کوئی جاندا نہ اوہ مکہ مدینہ
 ثنا خواں نہ ہندے نہ ایہہ خوش بیانی
 زمانے تے کجھ وی نہ ہندا ظہوری
 جے رب نے محمد بنایا نہ ہندا

﴿ق﴾

قدر نبی دا ایہہ کی جانن دُنیا دار کمنے.....

قدر نبی دا ایہہ کی جانن دُنیا دار کمنے

قدر نبی دا جانن والے سوں گئے وچہ مدینے

قدر پھلاں دا بلبل جانے صاف دماغاں والی

قدر پھلاں دا گرج کی جانے مردے کھاون والی

قدر یوسف دا معلم ہو یا بھائیاں مصرگیاں نوں

قدر نبی دا معلم ہو سی قبراں وچہ پیاں نوں

قدر گھٹاؤن نہ شرمادون شرماں دُور ہٹایاں

محشر دے دن بے قدران نوں بھل جاون چترائیاں

اس دن آکرتے مغروری نکل جاوے گی تیری

جدوں کہیا محمد صلی اللہ علیہ وسلم سرور ایہہ نہیں اُمت میری

جو کجھ کھٹنا ایں کھٹ لے بندیا سودا ایس بازاروں

روز محشر دے جنت ملسی شرم رہے درباروں

لے اوہ یار حوالے رب دے میلے چار دنوں دے

اُس دن عید مبارک ہوسی جس دن فیرملاں دے

☆☆☆

قدرت دا شاہکار مدینہ..... (ناصر حسین چشتی)

قدرت دا شاہکار مدینہ
 جیہڑا منگتا پاک نبی دا
 جس دا منہ طیبہ ول رہندا
 جس ویلے وی یاد آ جاوے
 میرا نبی اے مہل رحمت دا
 سارے منگتے اوس گلی دے
 فیر جو چاہویں کہندا رہیں توں
 جس دے وچ خزاں نہیں شامل
 جنوں مرض نہ چھوڑے ناصر

شہراں دا سردار مدینہ
 اس منگتے دا یار مدینہ
 اوہنوں دیندا تار مدینہ
 دل نوں دیندا ٹھار مدینہ
 اس مہل دی مہکار مدینہ
 سب دا پالن ہار مدینہ
 دیکھ تے سہی اک وار مدینہ
 ہے اوہ خاص بہار مدینہ
 دیکھے اوہ پیار مدینہ

قرآن دسدا اے بڑائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی..... (محمد علی ظہوری)

قرآن دسدا اے بڑائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 کونین دے مقام نے ایہہ راز کھولیا
 بن ویکھیاں جیہدے تے کروڑاں نثار نیں
 جھولی چہ دو جہاں دی دولت سمیٹ لئی
 او تھے تے با یزید جے دم نہ مار دے

کیہڑا کرے گا مدح سرائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 اللہ ای جاندا اے رسائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 صورت خدا نے ایسی بنائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 کنی اوہ مال داری دائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 کتھے ظہوری کتھے گدائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی

قسمت نوں سنوار دے نیں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم..... (شیرازی)

قسمت نوں سنوار دے نیں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم مدینے وچ
 زنگ دل دا اتار دے نیں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم مدینے وچ
 رحمت دا اے پرچھاواں سرکار دیاں زلفاں
 خوشبوواں کھلار دے نیں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم مدینے وچ
 آجاؤ گنہگارو بخشش میں کراواں گا
 آواز پئے مار دے نیں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم مدینے وچ
 سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا صدقہ ای سورج چن تارے نیں
 پئے چمکاں مار دے نیں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم مدینے وچ
 سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا ہر منگتا مینوں بادشاہ لگدا اے
 رنگ ایسا پئے چاہڑ دے نیں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم مدینے وچ
 شیرازی نوں ملیا جو تیری آل دا صدقہ اے
 حسنین توں وار دے نیں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم مدینے وچ

قربان شب معراج اتوں جس میل کرایا یاراں دا..... (محمد علی ظہوری)

قربان شب معراج اتوں جس میل کرایا یاراں دا
 اس میل نصیب جگایا اے ساڈے جیسے او گنہاراں دا
 قربان اوہدی اسواری توں صدقہ اوہدی غمخواری توں
 رب کول بٹھا کے سوہنے نوں دکھ سنیا ایں دکھیاراں دا
 ایہہ رات جہانوں وکھری اے ایہہ بات جہانوں وکھری اے
 کوئی وی بھید نہ پاسکیا یاراں دے قول قراراں دا!
 پل وچہ طالب مطلوب ملے اک پل وچہ لکھاں پل گزرے
 یاراں نے صدقت کہہ دتا ایمان نبی دیاں یاراں دا
 اس دُنیا تے یا حشر دے بن کملی والے کون سنے
 اوہ حامی سب دکھیاراں دا اوہ مونس کل بیماراں دا
 اوہ روضہ سب توں سوہنے دا سب دُنیا دے من موہنے دا
 پچھ قدر ظہوری عاشق توں طیبہ دے درودیواراں دا

قرآن وسدا اے بڑائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی..... (محمد علی ظہوری)

قرآن وسدا اے بڑائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 قوسین دے مقام نے ایہہ راز کھولیا
 بن ویکھیاں جدھے تے کروڑاں نثار نے
 جھولی چہ دو جہان دی دولت سمیٹ لئی
 میرے توں روزِ حشر جے پچھیا فرشتیاں
 اوتھے تھے بازید جیسے دم نہ مار دے
 کہڑا کرے گا مدح سرائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 اللہ ای جاندا اے رسائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 صورت خدا نے ایسی بنائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 کئی اوہ مال داری دائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 رورو کے میں دیاں گادہائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی
 کتھے ظہوری کتھے گدائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی

قسم خدا دی میرا ایمان اے کہ ہر زمانہ حضور دا اے.....

قسم خدا دی میرا ایمان اے کہ ہر زمانہ حضور دا اے
 میں جنوں ویناں مینوں تے لگدا اے کہ ایہہ دیوانہ حضور دا اے
 نبی دی خیرات دے سہارے میری حیاتی گزروی پئی اے
 میں جووی پیناں حضور دا اے میں جووی کھاناں حضور دا اے
 انا دے گھر چوں نکل کے آؤ جھکاؤ نظراں سنبھل کے آؤ
 فقیر و پکاں تے چل کے آؤ ایہہ آستانہ حضور دا اے
 جدوں وی محفل نبی دی سجدی فلک توں قدسی پکار دے نہیں
 اوہ بخشے گئے نہیں جہاں دے ہونٹاں تے اج ترانہ حضور دا اے
 ایمان اپنے دی ایس توں وڈی دلیل دیواں تے کہہ میں دیواں
 نظر دا کعبہ نبی دا روضہ تے دل ، دیوانہ حضور دا اے
 میرے نبی دا مقام کیہ اے جدوں وی سوچاں تے سوچ بولے
 تیرے خیالاں دی نہیں رسائی جتھے ٹھکانہ حضور دا اے
 جدوں وی منگیا علی دے بچیاں نے لوڑ میری توں ودھ کے دتا
 میں دس نہیں سکدا سہیل کتا سخی گھرانہ حضور دا اے

قبر وچ کم آوے گا ترانہ کملی والے دا..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

قبر وچ کم آوے گا ترانہ کملی والے دا
 کدی دوزخ میں جاسکدہ دیوانہ کملی والے دا
 اوناں دے گر دے وچ یارو کدی تنگی میں آسکدی
 جہڑے میلاد کردے نیں سالانہ کملی والے دا
 ہنیرا اوناں دے دل وچ کدی وی ہو نہیں سکدہ
 جہڑے ناں چپدے ریندے نیں روزانہ کملی والے دا
 جہڑے سرکار دے ناں توں اے جاناں وار دیندے نیں
 حشر وچ ویکھنا یارو بچانا کملی والے دا
 علی حسن حسین و پاک زہرہ شان کی دساں
 بڑی ہی عظمتاں والا گھرانہ کملی والے دا
 نبی آدم توں لے کے کربلا فیر حشر تک سجنو
 قسم رب دی یقینا ہر زمانہ کملی والے دا
 اوہدی نظراں دے وچ یارو نظارہ ہور کی چچنا
 جتاں دربار تکیا اے شاہانہ کملی والے دا
 جہدے لنگر چوں پلدے نیں ضیاء ورگے کئی یارو
 کدی وی مک میں سکدہ خزانہ کملی والے دا

☆☆☆

(ک)

کرناں کی اسیں لمیاں چوڑیاں جکیراں..... (سید ناصر حسین چشتی)

کرناں کی اسیں لمیاں چوڑیاں جکیراں نوں
 چاہیدی مدینے وچ حاضری فقیراں نوں
 عرضاں گزاریاں نوں سال ہوندے جانڈے نے
 مندے توں وی مندے ساڈے حال ہوندے جانڈے نے
 دکھاں والی جیل چوں رہائی دے اسیراں نوں
 کہندا اے زمانہ تیرے غماں دی اخیر نہیں
 مچھ دی کوئی اک تیرے ہتھ تے لکیر نہیں
 سدھا کر سکدے حضور ای لکیراں نوں
 میرا لج پال میرا حال سارا جان دا
 آپے رکھ لوے گا اوہ مان میرے مان دا
 کھچناں نہ سینے چوں جدائیاں دیاں تیراں نوں
 اوہدے دربار تے سناؤن دا رواج نہیں
 روگیاں دا دید باجھوں کوئی وی علاج نہیں
 آپے ویکھ لوے گا اوہ اکھاں دیاں نیراں نوں
 ناصر ایہہ طوفاناں دا وی رخ موڑ دین گے
 رابطہ مدینے ولے میرا جوڑ دین گے
 دتی اے توفیق رب میرے سوہنے پیراں نوں

☆☆☆☆☆

کر جو تینوں کنڈ گئے نیں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

کر جو تینوں کنڈ گئے نیں
 تیرے در توں چمکن والے
 تیرے نوکر گستاخاں دی
 مشکل مہنڈ وی لوکاں تائیں
 او تھوں نہیں تقدیر وی پٹیا
 تیرے ذکر دے پاک حوالے
 تیرے نعرے منہ وی آقا
 تیری شان گھٹا کے جھلے
 ناصر کنڈ جہناں نے کیتی
 جتی وانگوں ہنڈ گئے نیں
 ہر تھاں چانن ونڈ گئے نیں
 لاؤ ہندے لاؤ ہندے جھنڈ گئے نیں
 اوہ مشکل نوں مہنڈ گئے نیں
 پیر اوہ جتھے منڈ گئے نیں
 پا سینے وچ ٹھنڈ گئے نیں
 کر دے مٹھے کھنڈ گئے نیں
 وڈھ اوہ کبھڑا جنڈ گئے نیں
 لا اوہ اپنی کنڈ گئے نیں

کوئی جدوں مدینے ٹردا اے اتھرو نہ جاندا..... (محمد علی ظہوری)

کوئی جدوں مدینے ٹردا اے اتھرو نہ جاندا
 جھلے نیں جہاں نوں بلاوا آجائے اوہناں دے بھاگ سولے نیں
 گل نہیں کوچے تے سوہنے دی ایہہ مرضی اے من موہنے دی
 سرکار صلی اللہ علیہ وسلم جہاں نوں سدیا اے خوش بخت مدینے چلے نیں
 کوئی بولے بھانویں نہ بولے نہ درد ونڈے نہ دکھ پھولے
 اساں جھڈ کے ساری دُنیا نوں سوہنے دے بوہے ملے نیں
 جو عشق نبی وچ روندے نیں اوہ رب نوں پیارے ہوندے نیں
 ایہہ دُنیا والے اوہناں نوں پئے آکھن کملے جھلے نیں
 دُنیا دا ماریا رو رو کے آخر تے چپ کر جاندا اے
 دے کون تسلی عاشق نوں جنھوں لگ گئے روگ اولے نیں

شاید منظوری مل جائے عاصی دے اس نذرانے نوں
 ہنجواں دے ہار بنا کے تے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم نوں اساں وی گھلے نہیں
 وچ قبر ظہوری کچھن گے دس کبھڑے عمل لیا یا اس
 میں آکھاں گا سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دیاں کچھ نعمتاں میرے پلے نہیں

کملی والیا تیری چھانویں پل دے..... (محمد علی ظہوری)

کملی والیا تیری چھانویں پل دے میں جئے لوگ بتیرے
 رب وی اونہوں کجھ نہیں کہندا آوڑیا جو ویہڑے تیرے
 چن قدماں نوں دوے سلامی، سورج آپ وی کرے غلامی
 جس راہوں اوہ سوہنا گزرے اوتھوں نسدے جان ہنیرے
 میں نہ وٹخ دا چڑھدا لہندا، جے سوہنے دے درتے بہندا
 روضے پاک نوں تکدا رہندا، تکدا رہندا شام سویرے
 کبھڑے کملے، کون سیانے، اوہدیاں تے بس اوہو جانے
 اکناں نت اڈیکاں رکھیاں، اکناں دے نت وجدے پھیرے
 نت صلواتاں بھیجے اللہ، روضہ وٹخ کے ملے تسلا
 ساڈے لئی تے عرش معلیٰ، جس تھاں سوہنے لائے ڈیرے
 نام نبی صلی اللہ علیہ وسلم دا منہ تے رہندا، کہوے ظہوری اٹھدا بہندا
 اینجو عمر دی کل کمائی، ہور نہیں کجھ پلے میرے

☆☆☆☆☆

کھلے بوہے وٹخ کے تیرے دوارے آگئے..... (محمد علی ظہوری)

کھلے بوہے وٹخ کے تیرے دوارے آگئے
سن غماں دیاں درواں دے مارے آگئے

بن ترے کہڑا سنے گا درد منداں دی صدا

لے کے جھولی وچ غماں دا بھار سارے آگئے

تر نہیں سکدے ساں چھلاں پیندیاں مجبورساں
توں نظر پائی اسیں ڈبے کنارے آگئے

لڑ کھڑاندے ڈگدے ڈھیندے سنمھلدے اٹھدے

ایس منزل تک اسیں تیرے سہارے آگئے

جہاں وی ساقی دی نظروں ڈھلدی مے پی لئی

اونہاں خوش بختاں نوں کوثر دے ہلارے آگئے

ایہہ ہے میرے دوستو مرشد دے قداماں دی طفیل

سن لیا جہاں ظہوری نوں نظارے آگئے

کی کی نہیں کیتا یار نے اک یار واسطے..... (عبدالستار نیازی)

کی کی نہیں کیتا یار نے اک یار واسطے
 رب محفلاں سجایاں نے سرکار واسطے
 دل یاد لئی بنایا اے تعریف لئی زباں
 اکھیاں بنایاں سوہنے دے دیدار واسطے
 رحمت اوہدی نے لے لیا اپنی پناہ دے وچ
 پائے جدوں میں سوہنے دے دو چار واسطے
 کیناں نوں روز ہندے نے دیدار آپ دے
 کئی ترسدے نے سوہنے دے دیدار واسطے
 صدقہ نبی دی آل دا بخشے خدا شفا
 منگو دعاواں میرے جئے بیمار واسطے
 گل جہان جہان سید ابرار واسطے
 رب عرشاں نوں سجایا اے سرکار واسطے
 اپنے مقدر راں تے بھلا کیوں ناز نہ کراں
 دل بن گیا اے بیچ سوہنے دلدار واسطے
 دے کے خزانے ہتھ تیرے رب آپ آکھیا
 سب کجھ بنایا میں تے اپنے یار واسطے
 بارش لئی جد آکھیا عربی غلام نے
 رحمت دے بدل چھا گئے سرکار واسطے
 یا رب میں دینا واں واسطہ تیرے حبیب دا
 بھر دے توں خالی جھولیاں سرکار واسطے

اللہ نے عرشاں فرشاں تے لائیاں جو رونقاں
 کھیڈاں رچائیاں سوہنے دے سب پیار واسطے
 سد لے مدینے والیا اوہناں نوں ہن تے کول
 عرضاں جہاں نے کیتیاں دربار واسطے
 لنگھ گئی حیاتی ساڈی تے عرضاں کریندیاں
 پئے تڑپدے آں سوہنے دے دیدار واسطے
 گزرے نیازی زندگی عشق نبی دے وچ
 نعتاں میں پڑھدا رہواں مٹھل منٹھار واسطے

کر دے ہاں انتظار بڑی دیر ہوگئی..... (صدق)

کر دے ہاں انتظار بڑی دیر ہو گئی

آ وی جا ہتے یار بڑی دیر ہوگئی

آ شہسوار تیریاں راہواں چہ ہاں کھڑا

ہنجواں دے لے کے ہار بڑی دیر ہوگئی

ٹھنڈک توں دے جا سرڈیاں ساہواں نوں سوہنیاں

برساں دی بلدی نوں بڑی دیر ہوگئی

آ جا چمن وچہ سوہنیا ہاسے بکھیر دا

دیکھی نہیں میں بہار بڑی دیر ہوگئی

ایسے اوہ صدے ہجر دے جھولی چہ پا گئے

ملیا نہیں مُرُ قرار بڑی دیر ہوگئی

آکے سنبھالو صدق دے موتی وی ہن حضور

اکھیاں نے اشک باری بڑی دیر ہوگئی

کوئی تیں جیہا نظریں آوے تے ویکھاں..... (اعظم چشتی)

کوئی تیں جیہا نظریں آوے تے ویکھاں
 کوئی دوسرا دل نوں بھاوے تے ویکھاں
 کوئی سورج الٹا پھراوے تے ویکھاں
 تے سڑیاں کھجوراں اگاوے تے ویکھاں
 جویں کول سرکار صلی اللہ علیہ وسلم نوں رب بلایا
 کسے ہور نوں وی بلاوے تے ویکھاں
 کوئی اوس لُج پال سرکارں وانگوں
 میں بدکار نوں سینے لاوے تے ویکھاں
 پیماں دا والی غریباں دا حامی
 محمد صلی اللہ علیہ وسلم جیہا کوئی آوے تے ویکھاں
 حسین ابن حیدر دے وانگوں جے اعظم
 کوئی اپنے بچڑے گہاوے تے ویکھاں

کیہہ اس توں وڈی ہور نیک نامی..... (اعظم چشتی)

کیہہ اس توں وڈی ہور نیک نامی
 پئی رحمت گنہگاراں نوں لہھے
 ترے دَر تے زمانے دے شہنشاہ
 تری شانِ امامت توں میں صدقے
 ملے اعظم مقدر والیاں نوں
 ملی مینوں محمد صلی اللہ علیہ وسلم دی غلامی
 جدوں آیا گنہگاراں دا حامی
 ادب دے نال دیندے نے سلامی
 بنے نہیں مقتدی مرسل تمامی
 محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے غلاماں دی غلامی

کونین دی ہر چیز دے سامان محمد ہن..... (اعظم چشتی)

کونین دی ہر چیز دے سامان محمد ہن
توحید دے مضموندے عنوان محمد ہن

لوکی کہن اساڈے جیسے انسان محمد ﷺ ہن

اللہ دے خزانے اوہ جویں چاہن لٹاون

جو چاہن جنہوں چاہن جناں چاہن دلاون

سچ پچھو تے کونین دے سلطان محمد ﷺ ہن

اوہ چاہن تے سورج نوں پچھاں موڑ لیاون

جے موجتے آجان تے چن توڑ دکھاون

خالق دی ہر اک شے تے حکمران محمد ﷺ ہن

رحمت نے اک پیار نوں طوفان تھیں بچایا

اک یار نوں نمود دی آتش توں بچایا

مخلوق دے ہر درد دے دربان محمد ﷺ ہن

اعظم جے نہ دل وچ ہووے سرکار دی الفت

منظور ریاضت تے نہ مقبول عبادت

ایمان تے اعمال دی بس جان محمد ﷺ ہن

کملی والے محمد دے اے پیاریو..... (حافظ محمد حسین حافظ)

کملی والے محمد دے اے پیاریو	اج چراغاں کرو جشن میلاد ہے
قدسیو فرشیو عرشبو ساریو	اج چراغاں کرو جشن میلاد ہے
اج پڑھدیاں کلیاں وی صل علی	مٹھل پیتاں مرجبا مرجبا
باغ فردوس دے نوری نظاریو	اج چراغاں کرو جشن میلاد ہے

نور دے تڑکے کہندے سی روح الامیں
 اج چراغاں کرو جشن میلاد ہے
 چمکے مکے دے وچہ جلوے اج طور دے
 اج چراغاں کرو جشن میلاد ہے
 درد مند آگیا چارہ گر آگیا
 اج چراغاں کرو جشن میلاد ہے
 جیدا بننا محمد نے مہمان اج
 اج چراغاں کرو جشن میلاد ہے
 سب پنچھاور کرو اج دروداں دے پھل
 اج چراغاں کرو جشن میلاد ہے

دیکھی جس دم محمد نوری جبیں
 نال کرناں دے اے فلک دے تار یو
 کعبے وچہ جگ پئے قمتے نور دے
 تاریاں نال چن دے وی چکار یو
 ساریاں دُنیا دا اج تاجور آگیا
 خوش ہوہو کے اے غم دیو ماریو
 ودھ گئی اے حلیمہ دی وی شان اج
 خوش بختو حلیمہ دیو ڈھاریو
 آیا حافظ نبی سوہنا فخر رسل
 مرحبا مرحبا پڑھ کے بے چاریو

کڈی جاندا اے وچھوڑا میری جان مدینے.....

کڈی جاندا اے وچھوڑا میری جان مدینے مینوں سد سوہنیاں
 میرے سکھاں دے زمانے کدی آن مدینے مینوں سد سوہنیاں
 کدوں طیبہ چوں بلاوا مینوں آوے گا کدوں دکھ ایہہ وچھوڑیاں دا جاوے گا
 کدوں پورے ہونے میرے ارمان مدینے مینوں سد سوہنیاں
 توں جہان دی ایں جان میرے سوہنیاں میرا تیرے اتے مان میرے سوہنیاں
 میرے ترلیاں دا رکھ لھیں مان مدینے مینوں سد سوہنیاں
 مینوں اگ اے فراق والی ساڑیا کریں رحم اے خدائی دیا لاڑیا
 تیرے قبضے وچ سارے نے جہان مدینے مینوں سد سوہنیاں
 میرے اتھرو ہمیشہ رہندے چلدے میرے سوہنیاں بلاوا مینوں گھل دے
 مینوں پیندا اے وچھوڑا تیرا تاں مدینے مینوں سد سوہنیاں
 تینوں پتہ اے آقا میرے دل دا صائم آساں والے دیوے رہندا بال دا
 تیرے روضے توں میں ہوواں قربان مدینے مینوں سد سوہنیاں

کملی والے آقا پیارے لگدے نیں.....

کملی والے آقا پیارے لگدے نیں
 جتھوں تیکر میریاں نظراں جاندیاں نیں
 جتھے جتھے قدم حضور ﷺ نے لائے نیں
 دکھ سارے اس ویلے یارو بھل جاندے
 جتاں اپنا آپ ﷺ حضور ﷺ دے ناں کیتا
 ایڈا مٹھا نام حضور ﷺ دا ہے یارو
 اونہاں دا ہی جینا جینا لگدا اے
 کی جانن اوہ دُنیا دے سلطاناں نوں
 جس بیڑے تے نام حضور دا لکھیا اے

آپ دا صدقہ چن تے تارے لگدے نیں
 عاشق مینوں آپ ﷺ دے سارے لگدے نیں
 اوہ ذرے تے عرش دے تارے لگدے نیں
 جس ویلے سرکار دے نعرے لگدے نیں
 اوہوں ای عاشق پارکنارے لگدے نیں
 کھنڈ مصری تے شہدوی کھارے لگدے نیں
 جیہڑے تیرے پیار دے مارے لگدے نیں
 جیہڑے تیرے آن دوارے لگدے نیں
 ضیاء او بیڑے پارکنارے لگدے نیں

کدوں تیکر نصیباں وچہ جدائی یا رسول اللہ.....

کدوں تیکر نصیباں وچہ جدائی یا رسول اللہ
 کدوں ہونی مدینے تک رسائی یا رسول اللہ
 مدینے کس طرح پہنچاں نہ کوئی پیش جاندی اے
 بڑی کیتی میں قسمت آزمائی یا رسول اللہ
 تاں دے باجھ نہیں دسدا کوئی مشکل کشامینوں
 کرو میری وی ہن مشکلکشائی یا رسول اللہ
 کرو سب دورایہہ ظلمت دے پردے میری نظراں توں
 کرو میری تسیں جے تا خدائی یا رسول اللہ
 زیارت نوں جے مل جاوے تیرے کوچے دی دربانی
 دکھاں توں پھر مل دی اے رہائی یا رسول اللہ

کیڈا سوہنا روضہ سوہنے دا..... (عبدالستار نیازی رحمۃ اللہ علیہ)

کیڈا سوہنا روضہ سوہنے دا
 سوہنے دے سوہنے گلشن وچہ
 ہر شے دا ادب بجاونداریں
 ذرا سنبھل سنبھل کے پیر رکھیں
 رکھ آن سلامیاں دیندے نے
 سورج وی دوڑیا اوندا اے
 جو یار دے من نوں بھاؤندیاں نہیں
 وک جان جو یار دے نام اتوں
 جند عشق چہ جیہڑیاں رول گئیاں
 لڑ لگ کے جیہڑیاں ڈول گئیاں
 جند یار دے ناویں لائی اے
 جو مرن توں پہلے یار دیاں
 نچ یار مناؤ ناں پیندا اے
 گھر بار لٹاؤناں پیندا اے
 دکھ سہہ لئیں مونہوں بولیں نہ
 غم دل نوں روناں اکھیاں نوں
 چھڈ قصے دُنیا داراں دے

کر دا رہو نیازی توں صفتاں
 محبوب مٹھل من ٹھار دیاں

کاگاسبتن کھائیو، موراچن چن کھائیو ماس..... (غلام فرید عسکری)

کاگاسبتن کھائیو، موراچن چن کھائیو ماس
 ایہہ دو نیناں مت کھائیو، موہے پیا ملن کی آس
 صاحب دی کر چاکری، دل دی لاه بھرانہ
 درویشاں نوں لوڑیے رکھاں دی جیراند
 روٹی میری کاٹھ کی لاون میری بھکھ
 جھاں کھادی چوڑی گھنے سہن گے دکھ
 رکھی سکی کھا کے ٹھنڈا پانی پی
 دیکھ پرانی چوڑی نہ ترسائیں جی
 کالے میڈے کپڑے، کالا میڈا دیس
 گنہیں بھریا میں پھراں لوک کہندے درویش
 بے نمازا کتیا! ایہہ نہ بھلی ریت
 کدی چل نہ آیا پنجے وقت مسیت
 اٹھ فریدا وضو ساز، صبح نماز گزار
 جو سر سائیں نہ نیوے سو سر کپ اتار
 اٹھ فریدا ستیا جھاڑو دے مسیت
 توں ستا رب جاگدا تیری ڈاڈھے نال پریت

☆☆☆

کی سی جے درد بن کے آجاندوں..... (محمد اعظم چشتی)

کی سی جے درد بن کے آجاندوں
 حسن دی سلطنت دیا شاہا
 نیویاں نظراں کر کے لنگھ ٹریا ایں
 کی کراں کالی رات نہیں مکدی
 کی خبر سی میں خورے نہ مردا
 جیویں ہستی مٹائی اعظم دی
 میرے لوں لوں دے وچ سما جاندوں
 ساڈی بستی وی پھیرا پا جاندوں
 گل نہ کر دوں نظرتے پا جاندوں
 توں جے اوندوں تے دن چڑھا جاندوں
 جیوندیاں جیوندیاں جے آ جاندوں
 حسرتاں وی کدی مٹا جاندوں

کرم دا جدوں تک اشارہ نہیں ہوندا.....

کرم دا جدوں تک اشارہ نہیں ہوندا
 کسے ہور دے آسے پاسے جو گھمے
 ذرا سوچ کے عشق دریا چہ اتریں
 اوہدا دین ہوندا مکمل نہیں ہر گز
 اوہ جتھے وی جاوے اوہنوں پن چھتر
 در مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم توں جو چاہویں تو منگ لے
 جدوں تیک سوہنے دا لنگر نہ کھائیے
 جے ہواک دے منگتے تے ہک ہو کے دسو
 جدوں تیک نعرہ نہ سوہنے دا لگے

جہدے وچ لعاب آپ صلی اللہ علیہ وسلم سٹ دیندے ناصر

اوہ کھوہ حشر دے تک کھارا نہیں ہوندا

کدوں مکے گا قسمت دا ہنیر ایا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم.....

کدوں مکے گا قسمت دا ہنیر ایا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 جے آجاؤ تے ہو جاوے سویرا یار رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 سناواں کس نوں غم اپنا میں تیرے باجھ محبوبا
 ناں ہے تیرے سوا کوئی وی میرا یار رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 میری لکھاں دی کلی غیرت افلاک ہو جاوے
 تساڈا اک پے جاوے جے پھیرا یار رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 چمن امید دا ویران ای کدھرے نہ ہو جاوے
 خزاواں کر رہیاں نے تنگ گھیرا یار رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 گدا اوہ بادشاہواں دے وی اتے راج کردا اے
 علم تیرا اے عرشاں توں اچیرا یار رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 کرم تیرے نے رکھیا اے بھرم صائم دا ہرویلے
 میں چکیا بھار جرماں دا ہتھیرا یار رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

کملی والیا نظر کرم دی کر جانا.....

کملی والیا نظر کرم دی کر جانا
 خالی جھولیاں سب دیاں شاہا بھر جانا

یار دی بزم سجا کے جھڑے بیٹھے نہیں

طیبہ دل جو نظراں لا کے بیٹھے نہیں

اج اوہناں دی آس دا بیڑا تر جانا

روک عقل نوں پیار دی حد نہ لنگھی جا

عشق نبی دا اللہ کولوں منگی جا

عشق نے جتنا عقلاں والیاں ہر جانا
 اکھیاں دا دروازہ ڈھو کے دیکھ تے سہی
 پاک نبی دی یاد چہ رو کے دیکھ تے سہی
 ٹھنڈ اکھیاں نوں پینی سینہ ٹھر جانا
 اوہ شبیر دے جھنڈے تھلے آون گے
 رب دے کولوں نویں حیاتی پاون گے
 پڑھدیاں سن دیاں نعت جہاں نے مر جانا

کرے جو دُور سوہنے توں اوہ دولت کون..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

کرے جو دُور سوہنے توں اوہ دولت کون منکدا اے
 گدا بن کے مدینے دا حکومت کون منکدا اے
 خیال اُمت دا نہیں رکھدے جے خود آقا ﷺ تے دس مینوں
 کسے دے واسطے رو رو کے جنت کون منکدا اے
 سنا کے نعت آقا ﷺ دی پتا لکھاں دا کیتا اے
 عداوت کون کردا اے محبت کون منکدا اے
 مدینے شہر دا پانی جیویں کوثر دا پانی ایں
 اوہ پی کے پُر شفا پانی تے شربت کون منکدا اے
 جے وچ فردوس دے ہووے نبی دا قرب لیکھاں وچ
 تے پھر حوراں تے غلاماں دی قربت کون منکدا اے
 جے خود قداماں دے وچ رکھے نبی ﷺ سوہنا غلاماں نوں
 پچھاں گھر ولے آون دی اجازت کون منکدا اے
 جے لکھ رہ جان محشر وچ نبی دے سامنے ناصر
 ایہہ جھوٹی عارضی دُنیا دی عزت کون منکدا اے

کیف آوندے رہن گے سرور آوندے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

کیف آوندے رہن گے سرور آوندے رہن گے
 محفلاں سجانڈے رہو حضور آوندے رہن گے
 لکھ کوئی روکے تے حضور نوں نہ جھڈنا
 اللہ دے رسول پُر نور نوں نہ جھڈنا
 چہریاں دے اُتے سدا نور آوندے رہن گے
 کیف آوندے رہن گے سرور آوندے رہن گے
 آقا اوہدے گھروی ضرور آوندے رہن گے
 کیف آوندے رہن گے سرور آوندے رہن گے
 کر کز یاد جیہڑا اتھرو وگاوے گا
 ناصر حضور دا جو دلوں بن جاوے گا

کالیاں زلفاں والادھی دلاں داسہارا.....

کالیاں زلفاں والا دکھی دلاں دا سہارا
 قسم خدا دی مینوں سب نالوں پیارا
 دساں کی میں مصطفیٰ دی اُچی سوہنی شان اے
 آپ دی تعریف وچ سارا ای قرآن اے
 پڑھ کے توں ویکھ جیہڑا مرضی سپارہ
 کہندی اے حلیمہ مکھ ویکھ لہجہ دا
 لہہ کے لیاواں کتھوں سوہنا تیرے نال دا
 چودھویں دا چن تے عرشاں دا تارا
 کر کے اشارہ سوہنا سورج نوں موڑ دا

آپے چن توڑ دا تے آپے چن جوڑ دا
بگڑی بناوے میرے نبی دا اشارہ

دیندے نیں گواہی ذرے ذرے کوہ طور دے
ویکھ دے نصیباں والے جلوے حضور دے
آمنہ دا چن تے حلیمہ دا دولارا

ایڈا سوہنا نبی کوئی دُنیا تے آیا مسیہیں
یار ایہو جیا کوئی رب نے بنایا مسیہیں
دید میرے نبی دی اے رب نظارا

کھلے بوہے ویکھ کے تیرے دوارے آگئے..... (محمد علی ظہوری)

کھلے بوہے ویکھ کے تیرے دوارے آگئے
سن غماں دیا محرماں درداں دے مارے آگئے
بن تیرے کہڑا سنے گا درد منداں دی صدا
لے کے جھولی وچ غماں دا بھار سارے آگئے
تر نہیں سکدے چھلاں پندیاں مجبور ساں
توں نظر پائی اسیں ڈبے کنارے آگئے
لڑکھڑاندے ڈگدے ڈھیندے سنمھلدے اٹھدے
ایس منزل تک اسیں تیرے سہارے آگئے
جہاں وی ساقی دی نظراں ڈھلدی مے پی لئی
اونہاں خوش بختاں نوں کوثر دے ہلارے آگئے
ایہہ ہے میرے دوستوں مرشد دے قدماں دی طفیل
سن لیا جہاں ظہوری نوں نظارے آگئے

کر ذکر مدینے والے دا.....

کر ذکر مدینوالے دا ایہدے چہ بھلائی تیری اے
 اک وار توں ہو جا سوہنے دا فیر ساری خدائی تیری اے
 ایتھے عقلاں والے ہار گئے تسیں لنگھ عرشاں تو پار گئے
 جبریل وی ایہہ نہیں دس سکیاں کتھوں تیک رسائی تیری اے
 تیری مثل وی نہیں تے مثال وی نہیں کوئی رلیا تیرے نال وی نہیں
 دو جگ چوں سوہنیاں محبوبا رب شان ودھائی تیری اے
 اوہنوں وقت سلاماں کردا اے اوہدا ہر کوئی پانی بھر دا اے
 جگ منگتا اوہدے در دا اے جیہدے کول گدائی تیری اے
 سرکار کرم فرما جاؤ محفل وچہ ہن تے آجاؤ
 اساں دیدیاں متوالیاں نے اج بزم سجائی تیری اے
 آ جھر مٹ پالیا یاداں نے ہنجواں دیاں وکھ فریاداں نے
 اکھیاں نوں اڈیکاں تیریاں نے دل دیندا دھائی تیری اے

کملی والا میرا لچپال کملی والا میرا لچپال..... (محمد عرفان ثاقب)

کملی والا میرا لچپال کملی والا میرا لچپال
 ہر مشکل دے ویلے سوہنا رکھدا میرا خیال
 سب کجھ تیرے لئی اے بنیاں فلک دا تنبو رب نے تنیاں
 سارا جگ اے سجدا آقا تیرے نال دے نال
 توں ایں رحمت بنکے آیا تیرا سارے جگ تے سایا
 رحمتاں والیاں خیراں پا کے کر دے مالا مال
 کربل دے وچ پچڑے کہائے دین نبی نوں چان لائے

رحمت والے آقا شالا وسے تیری آل
 دکھاں غماں نے گھیرا پایا دشمنان مینوں آن ستایا
 رحمت والیاں کر کے نظراں دکھڑے سارے ٹال
 ثاقب تیرے در دا بردا تیریاں رہنا نعتاں پڑھدا
 اینوں آقا اپنے در تے سد لے ایسے سال
کرم ہووے سرکار مدینے والے دا..... (ضیاء القادری)

کرم ہووے سرکار مدینے والے دا
 جو منگو مل جاوے کملی والے توں
 ڈنگ کھادے غاراں چہ کملی والے لئی
 دُنیا والے ایسے گل توں جان دے نیں
 اوہدے در تے عرشی فرشی جھکدے نیں
 آپ ﷺ دے دشمن قسماں کھاوَن آپ ﷺ دیاں
 سارے جگ توں ودھ کے سوہنا لگدا اے
 میرے دل وچہ ہو جاوے گی ہو ر ضیاء

ویکھاں گے دربار مدینے والے دا
 سنیا نہیں انکار مدینے والے دا
 یاراں وچوں یار مدینے والے دا
 منگتا ہاں سرکار مدینے والے دا
 شاہانہ دربار مدینے والے دا
 ایسا ہے کردار مدینے والے دا
 مسجد تے مینار مدینے والے دا
 جے ملیا دیدار مدینے والے دا

کوئی قسمت والا بن دا اے مہمان مدینے والے دا..... (محمد علی ظہوری)

کوئی قسمت والا بن دا اے مہمان مدینے والے دا
 ہندا اے کرم خوشی بختاں تے سلطان مدینے والے دا
 عرشی بے چین سلامی نوں ، فرشی بے چین غلامی نوں
 اللہ ای جاندا اے کی شان مدینے والے دا
 سرکار دے من والیاں دی تاریخ گواہی دیندی اے
 کردا اے حکومت دُنیا تے دربان مدینے والے دا
 طیبہ دے مسافر چلے نیں، چلے سوہنے دے ولے نیں

سوہنے دیاں یاداں پلے نیں سامان مدینے والے دا
 سینے وچ یاد مدینے دی بلہاں تے نام محمد دا
 میرے تے ظہوری ڈاڈا اے احسان مدینے والے دا
 کونین دے والی دا گھر بار بڑا سوہنا.....

کونین دے والی دا گھر بار بڑا سوہنا
 سوں رب دی مدینے دا دربار بڑا سوہنا
 انج مسجد نبوی دی ہر چیز نرالی ہے
 جیڑھا روضے دے نال جڑیا مینار بڑا سوہنا
 سب رستے مدینے دے سانوں جان توں ودھ پیارے
 جیڑا روضے نوں جاندا اے بازار بڑا سوہنا
 دُنیا دیاں سفران توں بندہ اک وی تے جاندا اے
 پر سفر مدینے دا ہر وار بڑا سوہنا
 صدیق، عمر، عثمان، حیدر توں میں واری جاں
 دو جگ دے والی دا ہر یار بڑا سوہنا
 دیکھو نہ ظہوری نوں نسبت نوں ذرا دیکھو
 میں کوہجاں ہاں پر میرا غم خوار بڑا سوہنا

کدی ساڈے ول پھیرا پا کملی والے..... (محمد اعظم چشتی)

کدی ساڈے ول پھیرا پا کملی والے	غریباں دی قسمت جگا کملی والے
پتھماں دی فریاد تے دکھیاں دے دکھڑے	سنے کون تیرے سوا کملی والے
ہوئی خشک آساں اُمیداں دی کھیتی	وسا ابر رحمت وسا کملی والے
دو عالم دے خالق تے مالک دی مرضی	اوہ ہے جو تیری رضا کملی والے
اساں پر گناہواں نوں توں بخشوائیں	تیرا من دا خدا کملی والے
جیہڑا درد رومی تے جامی نوں ملیا	اوہ اعظم نوں وی کر عطا کملی والے

کیف تے سرور نہیں مدینے دیاں گلیاں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

نور نور نور نہیں مدینے دیاں گلیاں
 ویکھیاں نہیں حور نہیں مدینے دیاں گلیاں
 ویکھیاں ضرور نہیں مدینے دیاں گلیاں
 جیویں بھر پور نہیں مدینے دیاں گلیاں
 طور دا وی طور نہیں مدینے دیاں گلیاں
 سانوں منظور نہیں مدینے دیاں گلیاں
 نشے وچ چور نہیں مدینے دیاں گلیاں
 بھاویں ساتھوں دور نہیں مدینے دیاں گلیاں

کیف تے سرور نہیں مدینے دیاں گلیاں
 خورے اوہ جنتاں دا خواب وی نہ ویکھدی
 حاجیاں توں سن سن ہن انج لگدائے
 سوہنے دے پیار نال مولا سانوں کر دے
 طور اوہناں گلیاں دے اگے کیمڑی چیز اے
 بھلا ایہدے وچ کیمڑی سوچنے دی بات اے
 آقاں دیاں جوڑیاں نوں بوسے رہیاں دیندیاں
 ناصر ایویں لگدا اے جیویں او تھے رہنے آں

کھلے لکھاں راز مدینے ویکھے نہیں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

رحمت دے انداز مدینے ویکھے نہیں
 اکھیاں اوہ اعجاز مدینے ویکھے نہیں
 ہوندے اوہ ممتاز مدینے ویکھے نہیں
 ملدے اوہ اعزاز مدینے ویکھے نہیں
 کر دے اوہ پرواز مدینے ویکھے نہیں
 وجدے دل دے ساز مدینے ویکھے نہیں
 ہوندے انج آغاز مدینے ویکھے نہیں
 جھکدے اوہ شہباز مدینے ویکھے نہیں
 ناصر کر دے ناز مدینے ویکھے نہیں

کھلے لکھاں راز مدینے ویکھے نہیں
 صرف جہناں نوں جبرائیل سمجھ سکدا
 بھا کوڑی دے جہناں نوں کوئی پچھدا نہیں
 عرشی دین مبارک اوندے فرشاں تے
 دتے توڑ جہناں دے پر تقدیراں نہیں
 صرف حضور حضور دا نغمہ چھڑدا اے
 ہو جاندیاں نہیں خبراں نیک انجام دیاں
 کر دے نے پروازاں جو اسماناں تے
 سب سلطان سکندر آپ دے بوہے تے

کتے مرای نہ جاواں میں.....

کتے مر ای نہ جاواں میں	مدینے ولوں اوں چٹھیاں
روز منگدا دُعاواں میں	مدینے ولوں اوں چٹھیاں
ایہو دل دی صدا وی اے	ایہو مری دعا وی اے
اوتھے جا کے نہ آواں میں	مدینے ولوں اوں چٹھیاں
اس نور خزینے دی	لے کے خاک مدینے دی
ایہناں اکھیاں وچ پاواں میں	مدینے ولوں اوں چٹھیاں
سینے بھانبر مچدا اے	دل میرا کچ دا اے
کتے ٹٹ ای نہ جاواں میں	مدینے ولوں اوں چٹھیاں
جدوں ویکھاں در ولے	پچھے اپنے گھر ولے
ناں قدم ہٹاواں میں	مدینے ولوں اوں چٹھیاں
کوئی میرا قبیلہ نہیں	کوئی اتھے وسیلہ نہیں
پل پل گھبراواں میں	مدینے ولوں اوں چٹھیاں
تینوں زخم وکھا کے تے	اوتھے ناصر جا کے تے
نعت تیری سناواں میں	مدینے ولوں اوں چٹھیاں

کرم کماوے کملی والا..... (سید ناصر حسین چشتی)

کرم کماوے کملی والا	کول بلاوے کملی والا
جے چاہوے تے ڈبا سورج	موڑ لیاوے کملی والا
ماواں نوں تے ہر کوئی بھاندا	رب نوں بھاوے کملی والا
میرے جہیاں نوں دامن تھلے	آپ چھپا وے کملی والا
تیر قضا دے چلے ہوئے	کون ہٹاوے کملی والا

سب دی جھولی سب دے کاسے بھروا جاوے کملی والا
 اگدے جان گلاب تے کلیاں جدھر جاوے کملی والا
 وانگ ایوب دے ناصر دے گھر
 شالا آوے کملی والا

کملی والے میں صدقے تیرے شہرتوں..... (عبدالستار نیازی)

کملی والے میں صدقے تیرے شہر توں
 چین ملدا جتھے عاشق زار نوں
 صدقہ حسنین وا کر کرم دی نظر
 میں وی دیکھاں کدی آکے دربار نوں
 پائی کتیاں اجازت ہے سرکار توں
 ہوکے آئے نے جیہڑے وی دربار توں
 جے نوازیں میرے جئے سیہ کار نوں
 فرق پیناں بھلا کی اے سرکار نوں
 بھاویں کڈا وی ہووے کوئی روسیہ
 تیرے در اتے ملدی اے اس نوں پناہ
 تیری رحمت وا پانی میرے ساقیا
 غسل دیندا اے ہر اک گنہگار نوں
 تاہنگ تیری وی دل نوں ہے آقا بڑی
 تے نزع دی گھڑی وی ہے سر تے کھڑی
 ہن تے آ جا طیبہ دی دوری ہوئی
 تیرے در دی نہ مینوں حضوری ہوئی
 اللہ جانے نیازی دی نظراں نے وی
 کدو تکنا ایں روضہ دلدار نوں

کر ذکر مدینے والے دا..... (عبدالستار نیازی)

تیرا اُجڑیا دل آباد ہووے
 جس دل وچ اوہدی یاد ہووے
 غیراں دے سہارے ٹولدا نہیں
 جہنوں سوہنے دی امداد ہووے
 سوہنے دے شہر تنگنئے نوں
 اکھیاں دے وچ فریاد ہووے
 پئی رات لنگھے فریاداں وچ
 کدی سوہنے دا میلاد ہووے
 جیویں من دا یار مناؤندا رُو
 بھاویں سر تے کھڑا جلا د ہووے
 کدی اپنے کول بلا سانوں
 دُکھیاں دا دل وی شاد ہووے
 سوہنے دی جیہڑا دید کرے
 اوہ دو جگ وچ برباد ہووے

کر ذکر مدینے والے دا
 اوہ دل وی عرش توں گھٹ ناہیں
 کوئی بول اولڑا بولدا نہیں
 کسے اُوکھی ویلے ڈولدا نہیں
 جدوں ٹریئے یار مدینے نوں
 لب سیتے اُتھرو وگدے ہوون
 دن لنگھ جائے اوہدیاں یاداں وچ
 کدی اپنے غم دی بات ہووے
 لکھیاں نوں توڑ نبھاؤندا رُو
 توں سوہنے دے گن گاؤندا رُو
 وچ فرقت نہ تڑپا سانوں
 یا آپ ہی آ جا محبوبا
 اوہ سدا نیازی عید کرے
 جیہڑا سوہنے تے تنقید کرے

کر ذکر مدینے والے دا..... (عبدالستار نیازی)

کوئی اس توں چنگی بات وی نہیں
 اوہدی ہونی مول نجات وی نہیں
 اوہدی آل جئی کوئی آل وی نہیں
 اس ذات جئی کوئی ذات وی نہیں
 سب راتاں قدراں والیاں نے
 اس رات جئی کوئی رات وی نہیں

کر ذکر مدینے والے دا
 جیہنے یار نوں راضی نہیں کیتا
 اوہدی مثل وی نہیں تے مثال وی نہیں
 اک لکھ تے کئی ہزار وچوں
 سب راتاں شانناں والیاں نے
 ہووے جس وچ ذکر محمد ﷺ دا

چھڈ ذکر مدینے والے دا!
 اوہ میرے کول زبان وی نہیں
 میرے اتھرو لے جا وائے نی
 محبوب نوں آکھیں ودھ اس توں
 ہو جاوے وِچ حیاتی دے
 ایدوں ودھ کے مقدر نہیں ہونے
 میرے پلے دولت دھن وی نہیں
 اوہدے نام توں جگ پہچان دا اے

کراں تذکرے پھل تے بلبل دے
 میرے کول اوہ قلم دوات وی نہیں
 چن مدنی دے دربار اندر
 کوئی میرے کول سوغات وی نہیں
 دیدار جے شہر مدینے دا
 ایدوں ودھکے نیک برات وی نہیں
 کوئی کول نیازی فن وی نہیں
 میری کوئی ہور اوقات وی نہیں

کملی والے دے دربار دُربار تے..... (عبدالستار نیازی)

کملی والے دے دربار دُربار تے لے گنہ گار جو چشم تر جان گے
 مینوں دربار دے جلویاں دی قسم سب دے دامن مراداں تھیں بھرجان گے
 چل نبی جی دے روضہ اطہر تے چل آسے پاسے نہ پھر در محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا مل
 اٹھی جس دم نظر سبز گنبد دے ول دیدے شوق زیارت تھیں ٹھرجان گے
 تیرا در چھڈے کے کیوں در بدر میں پھراں کیوں میں غیراں دیاں جا کے منتاں کراں
 تیری نظر کرم جے رئی سوہنیا دن گزر دے گزر دے گزر جان گے
 ہنجو تحفہ اے اکھیاں دا دلدار لئی ساہنھ کے رکھ ایہہ نذرانہ سرکار لئی
 موتی اشکاں دے ڈگ پئے جے اکھیاں وچوں ایہہ بکھرو دے بکھرو دے بکھرجان گے
 خیر پادے نہ پاوے ایہہ اوہدی رضا کملی والے دے دروا ہاں میں تے گدا
 کیوں مقدر اں دے رونے میں رونا پھراں ایہہ سنور دے سنور دے سنور جان گے
 فکر ہردم ایہہ تینوں نیازی رہوے جس طرح وی رہوے سوہناں راضی ہووے
 رنگ اپنی محبت دے توں دیکھ لیں پھیر نکھر دے نکھر دے نکھرجان گے

کدی در در تے اوہ نمیں جاندے..... (عبدالستار نیازی)

کدی در در تے اوہ نمیں جاندے جو اک دروے دیوانے نے
 اک در دے جھڑے ہو جاندے اوہ دیوانے وی دانے نے
 دربار تے اوندا جاندا رو قداں تے سیس جھکاؤندا رو
 رل بہناں یار دی چوکھٹ تے سجناں دے ملن بہانے نے
 بانہہ پھیڑ لئی ہر بے زردی ایہہ ریت ہے ساقی دے گھر دی
 اتھے لوڑ نمیں جام تے ساغردی اتھے اکھیاں دے پیمانے نے
 آئیاں بختاں والیاں گھڑیاں نے بن پیتیاں مستیاں چڑھیاں نے
 انج لگدا میرے ساقی دیاں اکھیاں وچہ دو میخانے نے
 ایس اوس شمع دے قائل نمیں نہ آپ روے نہ پروانے
 بن سڑیاں نور جو دیندی اے سب او سے دے پروانے نے
 کدوں تیک روں گا بچ بچ کے آجا یار منائیے بچ بچ کے
 اگ عشق دی لگدی مچ مچ کے سانوں دسیا اک مستانے نے
 مرشد دی سنگت پیاری اے جہدی اللہ نبی ﷺ نال یاری اے
 دسو کہدی بیڑی تاری اے ظالم بیدرو زمانے نے
 ماری اے دُنیا مرضاں دی بھلی بات نیازی فرضاں دی
 ساڈی یاری غرضاں دی ولیاں دے پاک یارانے نے

کر ذکر مدینے والے دا ایہدے چہ..... (عبدالستار نیازی)

کر ذکر مدینے والے دا ایہدے چہ بھلائی تیری اے
 اک وار توں ہو جا سوہنے دا پھیر ساری خدائی تیری اے
 اتھے عقلاں والے ہار گئے تسیں لنگھ عرشاں توں پار گئے

جبریل وی ایہہ نہیں دس سکیا کتھوں تیک رسائی تیری اے
 تری مثل وی نہیں تے مثال وی نہیں کوئی رلیا تیرے نال وی نہیں
 دو جگ چوں سوہنیا محبوبا رب شان ودھائی تیری اے
 اوہنوں وقت سلاماں کردا اے اوہدا ہر کوئی پانی بھردا اے
 جگ منگتا اوہدے در دا اے جیہدے کول گدائی تیرے اے
 سرکار کرم فرما جاؤ محفل وچہ ہن تے آ جاؤ!
 اساں دید دیاں متوالیاں نے اج بزم سجائی تیری اے
 آ جھرمت پالیا یاداں نے ہنجوآں دیاں دکھ فریاداں نے
 اکھیاں نوں اڈیکاں تیریاں نے دل دیندا دہائی تیری اے
 چا پورا ہو گیا سینے دا مینوں ملیا ٹکٹ مدینے دا
 محفل وچہ سوہنیا محبوبا جد نعت سنائی تیری اے
 تیرا ذکر نیازی کردا اے رحمت تھیں جھولی بھردا اے
 دیندی اے سکون جو دل تائیں اوہ مدح سرائی تیری اے

کیڈا سوہنا روضہ سوہنے داسیاں..... (عبدالستار نیازی)

کیڈا سوہنا روضہ سوہنے داسیاں تک تک اکھیاں ٹھار دیاں
 سوہنے دے سوہنے گلشن وچہ رُتاں ہر دم رہن بہار دیاں
 ہر شے دا ادب بجاؤندا رہیں اکھیاں دا فرش وچھاؤندارہیں
 ذرا سنبھل سنبھل کے پیر رکھیں اوہ گلیاں نے سرکار دیاں
 رُکھ آن سلامیاں دیندے نے چن چمدا آکے قداماں نوں
 سورج وی دوڑیا اوند اے کینوں جرتاں نے انکار دیاں
 جویار دے من نوں بھاؤندیاں نہیں اوہ کوڈی وی مل پاؤندیاں نیں

وک جان جو یار دے نام اتوں اوہ خود مالک بازار دیاں
 جند عشق چہ جیہڑیاں رول کنیاں اوہ سدیاں سوہنے دے کول کنیاں
 لڑ لگ کے جیہڑیاں ڈول کنیاں اوہ آردیاں نہ پار دیاں
 جند یار دے ناویں لائی اے اسیں مکدی گل مکائی اے
 جو مرن توں پہلے یار دیاں اوہ مرن تو بعد وی یار دیاں
 نچ یار مناؤناں پیندا اے لکیاں نوں نبھاؤناں پیندا اے
 گھر بار لٹاؤناں پیندا اے ایہہ شرطاں عشق پار دیاں
 دکھ سہہ لھیں مونہوں بولیں نہ توں عشق دی راسیں ڈولیں نہ
 غم دل نوں رونا اکھیاں نوں ایہہ سوغاتاں اے پیار دیاں
 جھڈ قسے دُنیا داراں دے دُنیا دے جھوٹے یاراں دے
 کردا رو نیازی توں صفتاں محبوب مٹھل من ٹھار دیاں

کیہڑا ہور تیرے وانگوں آقا لج پال دا!.....

کیہڑا ہور تیرے وانگوں آقا لج پال دا!
 میں لج پال دیکھیا نہیں کوئی تیرے نال دا
 تیرے بعد دُنیا تے نبی کوئی اوٹاں نہیں
 تیرے نالوں سوہنا کوئی رب نے بناؤناں نہیں
 ہر پاسے چرچا تیرے حسن و جمال دا
 رب دے حبیب تیریاں عظمتاں نرالیاں
 جہاں من لیا ہویاں اوہو کرماں والیاں
 جیہڑا تیرے دیوے بالے رب اوہدے بالدا
 سینے وچہ اوہدے تیرے عشق دی تجلی سی
 ماراں کھائی جاندا سی پر کہندا اللہ اللہ سی

کناں عشق سچا سچا تیرے سی بلال دا
 کہندے جبریل وی سی کالی کملی والیا
 فرش کی میں عرش دا وی کوناں کوناں بھالیا
 اک وی نہیں ڈٹھا ابے تیری میں مثال دا
 چھیتی چھیتی آون آقا گھڑیاں اوہ نرالیاں
 جیوندے جیوندے چم لہیں روضے دیاں جالیاں
 اللہ کرے بن جائے بہانہ ایسے سال دا
 عاشقاں سجائیاں تیرے نام دیاں محفلاں
 درود دیاں محفلاں سلام دیاں محفلاں
 ذکر تیرا ساریاں مصیبتاں نوں ٹال دا!
 شان نرالی تیری ذات تیری عالی اے
 بھر دے توں جھولی اج جھدی جھدی خالی اے
 منگدا نیازی تیتھوں صدقہ تیری آل دا!

کونین دے مالک تے مختار دیاں گلاں..... (عبدالستار نیازی)

کونین دے مالک تے مختار دیاں گلاں
 من ٹھار دیاں سب دامن ٹھار گلاں
 بن پیتیاں متاں دا دل مست کری جاون
 اس ساقی کوثر دے میخوار دیاں گلاں
 دل کردا اے جا پہنچاں سرکار دی چوکھٹ تے
 کردا اے جدوں کوئی سرکار دیاں گلاں
 ہر درد دا دارو اے ہر غم داماوا اے
 اس امت عاصی دے غم خوار دیاں گلاں
 پھل بخشش و رحمت دے بن پانی کھڑے رہندے

کی پنچھدے او طیبہ دی گلزار دیاں گلاں
 جس ویلے مدینے دی مینوں یادستاوندی اے
 میں چھیڑ کے بہہ جاناں دربار دیاں گلاں
 اللہ دی رحمت دے کھل جان گے دروازے
 توں پیار تھیں کریا کر سرکار دیاں گلاں
 اک شام ابد دی اے اک نور ازل دا اے
 محبوب دے گیسوتے رخسار دیاں گلاں
 ہے انج تے پتہ سارا سوہنے نوں نیازی اے
 دس دیوے کوئی پھر وی لاچار دیاں گلاں

کروہن میرے درداں داوی چارایا رسول اللہ..... (عبدالستار نیازی)

کروہن میرے درداں داوی چارایا رسول اللہ
 بلاؤ مینوں روضے تے خدارا یارو ل اللہ
 دلاں تے راج ترا اے ہر اک محتاج تیرا اے
 دو عالم دا تیرے در تے گزارا یارو ل اللہ
 میری بے چین اکھیاں نوں کدی تے چین آجاوے
 کدی تے خواب وچ ہووے نظارا یارو ل اللہ
 قدم چمے نے چن آکے تے رکھ آئے سلامی لمی
 تساں جد وی کدی کیتا اشارہ یارو ل اللہ
 بلا کے عرش تے اللہ نے سارے رسولاں چوں
 تیری عظمت دا خود کیتا نتارا یارو ل اللہ
 بھرو یاداں دے پھلاں نال دامن دل دے گلشن دا

چمن مہکے میرا سارے دا سارا یارو ل اللہ
 کھڑا جبریل وی اے دست بستہ تیری چوکھٹ تے
 دو عالم توں تیرا افضل دوارا یارو ل اللہ
 تیرے گنبد نوں ساری رات چم چم نال کرناں دے
 تیرے پڑھدا قصیدے تارا تارا یارو ل اللہ
 تیرے ناں دے سہارے تے نیازی موج کردا اے
 تیرے نکلڑے تے ہے میرا گذارا یارو ل اللہ

کیا بات مری سرکاراں دی.....

محبوب مٹھل من ٹھاراں دی	کیا بات مری سرکاراں دی
دیریاں تائیں یار بنایا	بھلیاں نوں چار رستے پایا
کیا بات مری سرکاراں دی	گل کر کے خلق پیاراں دی
اوس جگہ نوں رنگناں چڑھیاں	بیٹھ گیا جتھے دو گھڑیاں
کیا بات مری سرکاراں دی	پئی آوے مہک بہاراں دی
ماڑیاں دے ہتھ سرتے دھر دا	خلق خلوص نبی سرور دا
کیا بات مری سرکاراں دی	کچھ کردا اوگہناراں دی
اوتھے اوندا کملی والا	موہڈے تے رکھ کمل کالا
کیا بات مری سرکاراں دی	جتھے محفل سجدی یاراں دی
پیار اتے من موہناں مرشد	دتا سوہنے سوہنا مرشد
کیا بات مری سرکاراں دی	گل بن گئی اے لاچاراں دی
سوہنا رہے میرے تے راضی	کی منگناں میں ہور نیازی
کیا بات مری سرکاراں دی	میں نوکر ہاں دلداراں دی

کھلا اے در میخانے دارحمت دیاں..... (عبدالستار نیازی)

کھلا اے در میخانے دارحمت دیاں لکیاں جھڑیاں نے
 کئی پی پی ایٹھوں ٹر گھیاں کئی وچہ اڈیکاں کھڑیاں نے
 تینوں واعظ قصے جنت دے ساڈی جنت یار دے قدماں وچہ
 توں ہور کتاباں پڑھیاں نے اسیں ہور کتاباں پڑھیاں نے
 تک تک کے چہرہ مرشد دا اج رتجھاں لاوہ لٹو خوش بختو
 مڑ آون آون ایہہ کرماں والیاں گھڑیاں نے
 عقلاں دیاں سوچاں کچیاں نے گلاں عاشقاں کیتیاں سچیاں نے
 جے پنخناں پیاتے نچیاں نے جو عشق دے ویڑے وڑیاں نے
 جے یار دی لوڑتے لوڑ ہووے گل ہور دی ہور دی ہور ہووے
 جہدی مرشد دے ہتھ دوڑ ہووے اوہو گڈیاں اچیاں چڑھیاں نے
 ٹھنڈ پئے جائے میرے سینے نوں جاواں مڑ کے شہر مدینے نوں
 چہماں جا کے عرش دے زینے نوں میرے دل وچہ آساں بڑیاں نے
 کوئی ہور نگاہواں وچہ میری چچیا نہیں ہن تک رب جانے
 جس دن توں نیازی ایہہ اکھیاں اس سوہنے دے نال لڑیاں نے

کئی سوہنی اکھ سوہنے دی..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

کئی سوہنی اکھ سوہنے دی	وگھ نبیاں چوں دکھ سوہنے دی
اک لکھ کئی ہزار دے وچوں	شان دے سے پئی دکھ سوہنے دی
ہر دم امت ول رہندی اے	رحمتاں والی اکھ سوہنے دی
دل وچ چانن ہو جاوے گا	صورت سامنے رکھ سوہنے دی
آن چھنا آتا، موٹی روٹی	کدی خوراک تے چکھ سوہنے دی
حشرے دھاڑے اُتیاں نوں	کم دیوے گی پگھ سوہنے دی
نازش حق او نہیں ہندا	نعت لکھے کوئی لکھ سوہنے دی

کملی والے دانگر و سدا..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

اوہ ہرا گنبد در و سدا رہوے
 روضہ خیرالبشر و سدا رہوے
 کھجیاں دا ہر شجر و سدا رہوے
 در ترا اے چارہ گر و سدا رہوے
 عمر بھر وی مینہہ اگر و سدا رہوے
 جس تے ہووے اک نظر و سدا رہوے
 نازشا! جا، تیرا گھر و سدا رہوے

کملی والے دا نگر و سدا
 ٹھر دیاں رہن اکھیاں دیدار نال
 چھاں مدینے دی رہوے محشر تلک
 کا ہدا غم مینوں غماندی بھیڑ دا
 آپ دے اک اتھرو دا مل نہیں
 ہتھ نبی دے رونقاں آبادیاں
 جھولی بھر کے آکھیا سرکار نے

گ

گدا بن کے مدینے دا صدا کریئے..... (سہیل کلیم فاروقی)

گدا بن کے مدینے دا صدا کریئے تے گل بن دی
 نبی دا واسطہ دے کے دعا کریئے تے گل بن دی
 حسین ابن علی دیا کہ تلواراں دی چھاں تھلے
 نمازِ عشق دے سجدے ادا کریئے تے گل بن دی
 نہ سمجھیں تے تیری مرضی مگر اے منکرا سن لے
 نبی دی آل دا ادب و حیا کریئے تے گل بن دی
 میری گل من لو سجنو! خدا ایویں نہیں من جاندا
 اوہدے محبوب دی پہلاں ثنا کریئے تے گل بن دی
 زباناں تے وی نعرے مصطفےٰ دے ٹھیک نیں لیکن
 دلوں ”یا مصطفےٰ یا مصطفےٰ“ کریئے تے گل بن دی
 خدا ایویں نہیں کرلیندا قبول اشکاں دے نذرانے
 در زہرا تے جا کے التجا کریئے تے گل بن دی
 نرا اللہ نوں نیا ای کوئی مومن نہیں ہو جاندا
 محمد نال فاروقی وفا کریئے تے گل بن دی

☆==☆==☆

گل لا کے کوچے کملے نوں.....

لُج پال نے کرم کما جھڈیا!
 ایسا خیر سخی نے پا جھڈیا!
 جھڈی تھوڑ نہ کوئی ماسہ اے
 مینوں اپنا رنگ چڑھا جھڈیا!
 اسماں ہور کمائیاں کیتیاں نہیں
 اسماں دم دم نال پکا جھڈیا!
 قربان غریب نوازیاں توں!
 مینوں ہور دا ہور بنا جھڈیا!
 میں ہور کسے کم کار دا نہیں!!
 اس کم مرشد نے لا جھڈیا!
 بولے لوں لوں بولی مرشد دی
 مینوں ایسا جام پلا جھڈیا!
 تیری ہندی رو امداد سدا
 میں دل نوں ایہہ سمجھا جھڈیا
 چنگیاں سنگ اکھیاں لڑیاں نے
 جتاں دیکے خیر رجا جھڈیا!!
 سی جان دا کون نیازی نوں
 میرے نام دا رولا پا جھڈیا

گل لا کے کوچے کملے نوں
 مینوں منگناں پیا نہیں در در توں
 میرا بھریا مرشد کاسہ اے
 زنگ لاه کے سارے غیراں دے
 در در تے گدائیاں کیتیاں نہیں!!
 اک سوہنیاں تیرا ناں سوہناں!
 جاواں صدقے چارہ سازیاں توں
 لُج پال نے اپنے لڑا کے!
 سچ کہناں ڈنڈی مار دا نہیں!
 دیواں یار دا ہوکا گلی و گلی!
 بنی جدتوں گولی مرشد دی!
 اک مست نگاہواں والے نے
 تیری کلی رو آباد سدا!!
 اک در تے بہہ جا چپ کر کے
 ہویاں کرم نوازیاں بڑیاں نے
 روے وسدا دوارا سخیاں دا
 کیویں بھلاں اپنے ماضی نوں!
 ہر پاسے تیری نسبت نے

☆==☆==☆

گلاں سچیاں میں آکھ سناواں کوئی تیرے جیہا..... (عبدالستار نیازی)

گلاں سچیاں میں آکھ سناواں کوئی تیرے جیہا اک وی نہیں
 تیرے گیت حضور میں گاواں کوئی تیرے جیہا اک وی نہیں
 اکھ مستانی جسم نورانی کوئی نہ سوہنیا تیرا ثانی
 تیرا ویکھیا نہ کسے پرچھاواں کوئی تیرے جیہا اک وی نہیں
 توں سوہناتے سوہنا رَج کے عیباں نوں رکھنا ایں کج کے
 چارے پاسیوں ایہ اوندیاں صداواں کوئی تیرے جیہا اک وی نہیں
 حسن تیرے جگ موہ لیا سارا محبوبا مدنی من ٹھارا
 تیرے نال میں کینوں ملاواں کوئی تیرے جیہا اک وی نہیں
 تیری مثل مثال نہ کوئی تیرے جیہا لُج پال نہ کوئی
 تیری کی کی میں صفت سناواں کوئی تیرے جیہا اک وی نہیں
 الفوں بے نہ جانے نیازی ہو گئی تیری کرم نوازی
 تیرے ناں توں میں واری واری جاواں کوئی تیرے جیہا اک وی نہیں

گنہگارو چل جاؤ خدا دایا رآیا اے..... (عبدالستار نیازی)

گنہگارو چل جاؤ خدا دا یار آیا اے
 غماں دے ماریاں ہویاں دا اَج غمخوار آیا اے
 گنہگاراں تے بدکاراں نوں اپنی نال رحمت دے
 گناہاں دے سمندر چوں کرن اوہ پار آیا اے
 یتیمیاں دے وی ہے اَج چہریاں تے آگئی رونق
 غریباں بیکساں دا والی و مختار آیا اے
 کرو گھر گھر دے وِج محفل خدا دے یار دی لوکو

ہے رحمت لیکے دو جگ دی ایہہ اُج دَاوار آیا اے

کرو سجدے شکر دے تے پڑھو صل علی سارے

خدا دے لاڈلے محبوب دا دربار آیا اے

نصیباں اوہدیاں دے نال کیمہڑا ریس کر سکدا

مدینے پاک وِچ رہ کے جیمہڑا دن چار آیا اے

جیمہدے اخلاق دے نیازی کلام اللہ کرے چہچے

زمانے نوں اوہ وٹن لئی محبت پیار آیا اے

☆==☆==☆

لے چل کدی خدایا سرکار دے بوہے تے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

لے چل کدی خدایا سرکار دے بوہے تے
 میں وی سداواں دُکھڑے غم خوار دے بوہے تے
 اکھیاں دے نال چل کے جتھے جاندا اے زمانہ
 روح الامین بنیا جیہدے عشق دا نشانہ
 دربان بن کھلوتا سرکار دے بوہے تے
 کعبے چوں ہو کے جاؤ سرکار دے دوارے
 پرناہ کعبے والا کردا پیا اشارے
 مل دی اے بھیک جا کے دلدار دے بوہے تے
 کھلدے نیں روز جتھے رحمت دے پھل سجرے
 خوشبو جیویں ہے رہندی گلزار دے بوہے تے
 میرے دل تے ہے جو بیتی توں ای حبیب جانے
 کس نوں سداواں جا کے اپنے میں غم پرانے
 درداں دا لکيا پہرہ بیمار دے بوہے تے
 ایہو آرزو ہے آقا اوہ دن وی کاش آوے
 ناصر وی جا کے تیرے محبوب دے گیت گاوے
 بیٹھا رہوے ہمیشہ دربار دے بوہے تے

(سیدنا صر حسین چشتی)

لکیاں توڑ نبھاؤندا مدینے والا سوہنا..... (شہزاد)

لکیاں توڑ نبھاؤندا مدینے والا سوہنا
 سب دی بگڑی بناؤندا مدینے والا سوہنا
 جیہڑے ڈگ پیندے نے تھلے
 جہاں نوں کوئی نہ جھلے
 اوہناں نوں گل نال لاؤندا مدینے والا سوہنا
 جیہڑے سگ پنچتن دے در دے
 تے حیدر حیدر تے کر دے
 اوہناں دے بھاگ جگاؤندا مدینے والا سوہنا
 جے منگئے چاراں دا صدقہ
 پنجاں تے باراں دا صدقہ
 اوہ سب کجھ جھولی وچ پاؤندا مدینے والا سوہنا
 سوہنا رکھ دا میریاں لاجاں
 جد وی ماراں میں واجاں
 میرے تے کرم کماؤندا مدینے والا سوہنا
 آقا دیا اچیاں نے شانناں
 پڑھے شہزاد وی نعتاں
 کرم نال اپنے پڑھاؤندا مدینے والا سوہنا

☆☆☆

لجپال نبی صلی اللہ علیہ وسلم میرا سوہنا نبی صلی اللہ علیہ وسلم بن رحمت..... (اشفاق احمد شیرازی)

لجپال نبی صلی اللہ علیہ وسلم میرا سوہنا نبی صلی اللہ علیہ وسلم بن رحمت جگ تے آیا اے
 نہیں ہوناں میرے یار جیا خود اللہ نین فرمایا اے
 اوہ صاحب کل اماں دا حقدار درود سلاماں دا
 اوہ مالک کل نظاماں دا جنوں رب مختار بنایا اے
 جدا پتھر کلمہ پڑھدے نین جدا مرسل پانی بھر دے نین
 اوہ سورج الٹا پھیر دیوے جس چن نوں چیر دکھایا اے
 او والد فاطمہ زہرا دا او نانا حسن و حسین دا اے
 او راج دلارا سعدیہ دا نالے آمنہ پاک دا جایا اے
 جیہڑا دل دیاں گنڈاں کھولدا اے جدے منہ وچوں رب بولدا اے
 جدا کرم حیاتی دُنیا دی نالے محشر دا سرمایہ اے
 جس دم نال کل نظارے نین جیدے بول قرآن دے پارے نین
 اوہدا سایہ نظریں نہیں آؤندا جدا دوجگ اُتے سایہ اے
 مکھ یار دا تکنا عادت اے ساڈی ایہو اصل عبادت اے
 شیرازی عقل نوں کی جانے لہنوں ایہو عشق پڑھایا اے

لگی رہندی کرم دی جھڑی میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم..... (اشفاق احمد شیرازی)

لگی رہندی کرم دی جھڑی میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے دربار تے
 بن کہ ہتھ رحمت کھڑی میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے دربار تے
 روگیاں نوں شفاء ملدی اے اوتھے سب نوں پناہ ملدی اے
 موج کردے نین منگتے بڑی میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے دربار تے
 سمجھوں اوہ بادشاہ ہو گیا جس تے راضی خدا ہو گیا

جنوں وی مل گئی نوکری میرے آقا ﷺ دے دربار تے
 ساوے گنبد وی مل جاوے چھاں لیندار ہواں میں آقا ﷺ دا ناں
 ہووے قسمت چہ ایسی گھڑی میرے آقا ﷺ دے دربار تے
 نہ شیرازی دولت ملے شان و شوکت نہ شہرت ملے
 ملے چھوٹی جئی اک جھونپڑی میرے آقا ﷺ دے دربار تے

لکیاں نیں موجاں ہن لائی رکھی سوہنیاں..... (محمد رفیق ضیاء لقادری)

لکیاں نیں موجاں ہن لائی رکھی سوہنیاں
 چنگے آں کہ مندے آں نبھائی رکھی سونیاں
 کسے نوں میں اپنا دکھڑا سنایا میں
 تیرے باجوں کسے مینوں سینے نال لایا میں
 سینے نال لایا ای تے لائی رکھیں سونیاں
 چنگے آں کہ مندے آں نبھائی رکھی سونیاں
 آقا دے غلاماں دا میں ادنیٰ غلام آں
 لوکی کہندے خاص میں تے عاماں توں وی عام آں
 پروا جے پایا ای تے پائی رکھیں سونیاں
 چنگے آں کہ مندے آں نبھائی رکھی سونیاں
 حشر دیھاڑے جدوں عملاں نوں تولنا
 شرم دے مارے میں تے کجھ وی میں بولنا
 کملی چہ اپنی لکائی رکھیں سوہنیاں
 چنگے آں کہ مندے آں نبھائی رکھی سونیاں
 تیرے باجوں آقا کسے خبر نہ لئی اے

بڑے چہ بعد آقا میری سنی گئی اے
 بنی ہوئی بات نوں بنائی رکھیں سوہنیاں
 چنگے آں کہ مندے آں نبھائی رکھی سوہنیاں
 دکھیاں تے عاصیاں نوں گل لاؤن والیا
 خیر ہووے تیری مینوں خیر پاؤن والیا
 خیر میری جھولی وچ پائی رکھیں سوہنیاں
 چنگے آں کہ مندے آں نبھائی رکھی سوہنیاں
 ضیا اوہدی آل دا بنیاں غلام میں
 ایدے نالوں ہور ودھ لینا کی انعام میں
 بنیاں غلام تے بنائی رکھیں سوہنیاں
 چنگے آں کہ مندے آں نبھائی رکھی سوہنیاں

لجپال نبی میرے بنیاں چوں نرالے نہیں..... (عبدالستار نیازی)

لجپال نبی میرے بنیاں چوں نرالے نہیں
 سوہنے دیاں یاداں دے گھر گھر وچہ اجالے نہیں
 اللہ دی سوہنہ اونہاں نوں کوئی نہیں بجا سکدا
 جھڑے دیوے دلاں اندر سرکار نے بالے نہیں
 جھدی گل نہیں کتے بن دی جھنوں کوئی نہیں گل لاؤندا
 اوہ سب توں نکلے وی سوہنے نے سنبھالے نہیں
 لجپال شہنشاہا رحمت دی نظر کر دے
 پلے میرے عملاں دے عیاں نال کالے نہیں
 کر صبر دلا کجھ تے ایویں نہ توں روئی جا
 پیغام مدینے چوں بس آون ای والے نہیں
 ہر درد دا دارو اے نال سرورِ عالم دا

اس ناں نے چڑھے ہوئے طوفاں وی ٹالے نیں
کم آیا نیازی دے ہر بھیڑ چہ ناں تیرا
دوزخ توں بچا چھڈیا تیرے ناں دے حوالے نیں

لمھدے کرم دے گنج مدینے..... (سید ناصر حسین چشتی)

لمھدے کرم دے گنج مدینے	مٹ جاندے نے رنج مدینے
ویکھن والے ویکھ اووندے نیں	چار مدینے پنج مدینے
نوریاں دی اس نور دے درتے	پھر دی رہندی جج مدینے
پتھر دل وی موم ہو جاندے	سک نہیں سکدی ہنج مدینے
بے درداں نوں ناصر جا کے	پئے جاندی قونج مدینے

لج پال اوہ والی اُمت دا اُمت دے..... (عبدالستار نیازی)

لج پال اوہ والی اُمت دا اُمت دے درد ونداؤندا اے
رو رو کے اپنے مولا توں اساں عاصیاں نوں بخشاؤندا اے
اج گھر والے گھر آوناں ایں عرشاں تے قدم ٹکاوناں ایں
میرا مولا اپنے یار لئی عرشاں نوں آپ سجاؤندا اے
دربار خدا وچہ بے خبرو اوہ سوہناں والی اُمت دا
خوشیاں دے ویلے رو رو کے اُمت نوں بری کراؤندا اے
جہنوں جگ سارا ددکار دیوے اوہ آجاوے در سوہنے دے
ٹھکرائے ہوئے دُنیا دے میرا سوہنا سینے لاؤندا اے
ایتھے گل نہیں یار سفارش دی ایتھے یار دی مرضی چلدی اے
اوہ جس نوں چاہوے کول اپنے بس گھڑیاں وچ بلاؤندا اے
جاواں صدقے نیازی ہر ویلے سوہنے دیاں بے پرواہیاں توں
کتے فرقت وچہ تڑپاؤندا اے کتے جا جا دید کراؤندا اے

لج پال نبی سوہناں نبی برکتاں والا..... (عبدالستار نیازی)

لج پال نبی سوہناں نبی برکتاں والا
 اور آپ وی اعلیٰ اوہدا گھر بار وی اعلیٰ
 سرکار دا صدقہ اے دو عالم چہ اجالا
 ہے میرا نبی ساریاں نبیاں چوں نرالا
 کی ہويا جے دفتر مرے عملاں دا ہے کالا
 ہے میرے لئی کافی ترے ناں دا حوالہ
 غم مار نہیں سکدے میرے غم خوار نے جیوندے
 لج پالاں دی نسبت دا مرے سرتے دوشالا
 اونہاں دے مقدر اں تے مینوں رشک ہے اوندہ
 کھاہدا جہاں سرکار دے ہتھاں دا نوالا
 آوے نہ کدی تھوڑ کسے شے دی کسے نوں
 ہر منگتا مرے آقا دا موجاں کرے شالا
 ہر کار مینوں دُنیا وی بے کار ہے لگدی
 چپدا رھواں ہر ویلے تیرے نام دی مالا
 جد نام نبی دی کوئی دیندا اے دہائی
 تن جاندا اوہدے سرتے رحمت دا دو شالا
 جاوے نہ نیازی کدی غیراں دے دوارے
 بھریا روئے آقا تیرے منگتے دا پیالہ

☆==☆==☆

لج پال نبی میرے نبیاں چوں نرالے نے..... (عبدالستار نیازی)

لج پال نبی میرے نبیاں چوں نرالے نے
 سوہنے دیاں یاداں دے گھر گھر چہ اُجالے نے
 اللہ دی سوہنہ اونہاں نوں کوئی نہیں بجھا سکدا
 جیہڑے دیوے دلاں اندر سرکار نے بالے نے
 جہدی گل نہیں کتے بن دی جنوں کوئی نہیں گل لاؤندا
 اوہ سب تو نکلے وی سوہنے نے سنبھالے نے
 لج پال شہنشاہ رحمت دی نظر کر دے
 پلے میرے عملاں دے عیاں نال کالے نے
 کر صبر دلا کجھ تے ایویں نہ توں روئی جا
 پیغام مدینے توں بس آون ای والے نے
 ہر درد دا دارو اے ناں سرورِ عالم دا
 اس ناں نے چڑھے ہوئے طوفان وی ٹالے نے
 کم آیا نیازی دے ہر بھیڑ چہ ناں تیرا
 دوزخ توں بچا چھڈیا تیرے ناں دے حوالے نے

لج پال نبی میرے درداں دی دوا دینا..... (صائم چشتی)

لج پال نبی میرے درداں دی دوا دینا
 جد وقت نزع آوے دامن دی ہوا دینا
 مر چلیا ہاں رو رو کے وچ ہجر دے محبوبا
 بے چین نگاہواں نوں دیدار کرا دینا
 دل روند اے جانڈے نے جد لوک مدینے نوں
 ہن سانوں وی یا آقا دربار وکھا دینا
 سرکار دی محفل وچ جھولی ہاں وچھا بیٹھے

لج رکھ لویں لچھالا خالی ناں اٹھا دینا
 خیرات عطا کرنا سرکار دی مرضی اے
 میرا تے سی کم ایناں جھولی نوں وچھا دینا
 صائم دی تمنا ایں ، طیبہ بچ رہواں آکے
 خواہ طیبہ دے کتیاں دے پیراں بچ بٹھا دینا

لباں تے درود تے سلام ہونا چاہی دا اے..... (فیض رسول فیضان)

لباں تے درود تے سلام ہونا چاہی دا اے
 ذکرِ حبیب صبح شام ہونا چاہی دا اے

ہووے جہدے دل وچ تانگھ بادشاہی دی
 اوہنوں سرکار دا غلام ہونا چاہی دا اے
 کھیڈ دا جو رہیا ہووے موہڈیاں تے آپ دے
 اوسے نوں شہیداں دا امام ہونا چاہی دا اے
 من وچ یاد ہونی چاہی دی اے آقا دی
 ہونٹھاں تے وی نبی جی دا نام ہونا چاہی دا اے
 سن کے تے یاد آوے بولدے نے قرآن دی
 اینامٹھا بندے دا کلام ہونا چاہی دا اے
 مولا ! اسیں امتی آں تیرے محبوب دے
 ساڈے تے عذاب نوں حرام ہونا چاہی دا اے
 نام نامی آوے جدوں ساقی حجاز دا
 لبّاں تے دروداں والا جام ہونا چاہی دا اے
 اکھ ویہندی رہوے سدا روضے دے نظارے نوں
 دل نوں مدینے دا مقام ہونا چاہی دا اے
 جہڑے جہڑے پاسے وی فیضان جائیے جگ تے
 نال نال نعت دا پیغام ہونا چاہی دا اے

مصطفیٰ آگئے تے سکون آگیا..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

مصطفیٰ آگئے تے سکون آگیا سہکدے سن گلستاں بہار آگئی
 میرے پیارے نبی تیرے قربان جاں یاد تیری تے لے کے قرار آگئی
 ایسی اٹھی کرم دی نرالی گھٹا لے کے آگئی اے جنت دی ٹھنڈی ہوا
 جیہڑے پاسے کرم اُہدا ورھدا گیا نعمتاں راحتاں دی پھوہار آگئی
 ہوگئے ساری دُنیا دے مسئلے نے حل بن گئی نالے دائی حلیمہ دی گل
 جس دی گئی دے وِچ سہرے گاندھی ہوئی حور و غلمان دی اک قطار آگئی
 پے گیا ساڈے لٹے نصیباندا مل پے گیا اُسدے آئیاں غریباندا مل
 حجرہ آمنہ نوں کلاوے دے وِچ لین لئی رحمت کرد گار آگئی
 شاہ ایراں دے محلاں دے کنگرے گرے بچھ گئے ملکِ فارس دے آتشکدے
 سوہنا بنیاں ملاح بیچ منجھہار سی بیڑی دکھیاں بیتیماں دی پار آگئی
 کھل گئے نعمتاں تے عطاواں دے در عرش جھکدا پیا ابن ہاشم دے گھر
 آگیاں نے غلاماں دے ول راحتاں دشمنان ول خدا دی ہے مار آگئی
 بھانویں ناصر گناہواندی نہیں انتہا نعت سرکار دی کیتی جد ابتداء
 میرے سوہنے نبی دی دعا گھر میرے مینوں بخشان لئی بار بار آگئی

مدینے دی گلی سوہنی چمن سوہنا نبی سوہنا..... (سیدنا ناصر حسین چشتی)

مدینے دی گلی سوہنی چمن سوہنا نبی سوہنا
مدینے دی فضا سوہنی مدینہ آپ وی سوہنا

زمانے دے سکھے رشتے جے ٹلے نے تے ٹٹ جاون
اوبدا بن جا جو رستے وچ نہیں چھڈ دا کدی سوہنا

اوبدے سب یار وی سوہنے اوبدے دلدار وی سوہنے
ابوبکر و عمر سوہنا عمر سوہنا علی سوہنا

اوبدے ادنیٰ اشارے تے زباں گنکیاں نوں مل جاندی
او کنڈے تے نظر کر کے بنا دیوے کھی سوہنا

اوبدے توں دوررہ کے تے بنایاں بات نہیں بن دی
جے چاہوے تے میرے جے دی بنا دیوے گھڑی سوہنا

فلک دا چیر کے سینہ خدا دے کول جا سکدا
بنا دیندا اے عرشاں نوں مدینے دی گلی سوہنا

ولایت اوبدے بوہے تے کھڑی ہتھ جوڑ کے ناصر
جے اوچاہوے تے بدواں نوں بنادیوے ولی سوہنا

میرے سوہنیا مدینے وچ رہن والیا..... (حافظ محمد حسین)

میرے سوہنیا مدینے وچ رہن والیا	کدی مینوں وی بلاویں اُتے دَر دے
کدی میری وی تمنا پوری کردے	مدینے وچ رہن والیا
میرے سوہنیا مدینے وچ رہن والیا	میریاں وی کدی دور کر دیویں دوریاں
میریاں وی کدی دور کر دیویں دوریاں	تینوں واسطہ ای سخی شبیر دا
رخ پلٹ دیویں میری تقدیر دا	مدینے وچ رہن والیا

رہندے نیں تصور اں وچ جلوے مدینے دے
 سد درتے توں کدی گنہگار نوں
 دتیاں نیں رب تینوں کل مختاریاں
 ہاڑے سنیں آقا ایس دکھیار دے
 واسطہ ای آقا مولیٰ علی لچپال دا
 تینوں واسطہ ای صغریٰ بیمار دا
 عمر ساری اڈیکاں وچ لنگھائی اے
 آقا صدقے تھیں سوہنے یار غار دے

شوق والے لانبو لگے رہندے وچ سینے دے
 دل ترسدا مدینے دی بہار نوں مدینے وچ
 بیڑیاں توں سارے ای جاں دیاں تاریاں
 بیڑے ساڈے وی امیدیاں والے تار دے مدینے
 صدقہ ای زہرا دی شان بے مثال دا
 مان رکھ لھیں توں ایس گنہگار دا مدینے وچ
 تاہنگ وچ تیری تیج دل دی سجائی اے
 کدی حافظ دا وی سینہ آکے ٹھار دے مدینے وچ

محمد مصطفیٰ نوں حال روکے..... (محمد یوسف ورک)

مدینے پاک دے اندر جدوں میں پہنچ جاواں گا
 محمد مصطفیٰ نوں حال رو رو کے سناواں گا
 کدی ہدیہ کراں گا پیش میں پڑھ پڑھ دروداں دا
 کدی چم چم کے جالی نوں میں سینے نال لاواں گا
 شفاعت یارسول اللہ شفاعت یارسول اللہ
 میں ایہہ فریاد کر کر کے مقدر نوں جگاواں گا
 اوہ بے شک سن دے نیں اتھے وی پر دربار تے جا کے
 غبار آقا دے دردا سڑدیاں اکھیاں چہ پاواں گا
 خدا دے کولوں منگناں ایں صدقہ کملی والے دا
 وسیلہ کملی والے نوں دعاواں وچ بناواں گا
 ہے اٹھے پہر ایہہ فریاد یوسف دی تیرے اگے
 مدینے وچ مدینے والیا کس دن میں آواں گا

مدینے والا آمنہ والال (محمد اکرم دردی)

مدینے والا آمنہ دا لال لکیاں نبھا جاندا
 اوہناں دے اگے کوئی محال ہتھاں وچ برکتاں کمال
 قمر دے جو ٹکڑے کرے شمس جندے کہن تے مڑے
 غریب یا امیر ہے کوئی، بادشاہ فقیر ہے کوئی
 بنایا رب یار آپ نوں!
 جو وی چاہے سوہنا نبی
 کٹے جئے ہوئے ہتھ جوڑ دا
 زبان وچوں گونگیاں دی گلاں وی کرا جاندا
 جتھے نہ کوئی دردی گیا اوتھے وی سوہنا جا جاندا
 سہلا جیہندا کوئی نہیں اوہناں نوں گل لا جاندا
 جے سوہنا چاہوے کنگوں بغیر کھجیاں اگا جاندا
 پتھراں نوں سوہنا نبی کلمے پڑھا جاندا
 مدینے دا کہ سب ناں دے حل قسم خدا جاندا
 چاہتا اختیار آپ نوں
 معجزے دکھا جاندا
 کڈھی ہوئی آکھ موڑ دا
 اہ طاقتاں حضور دیاں اللہ دے سوہنے نور دیاں
 مدینے والا آمنہ دا لال لکیاں نبھا جاندا

مڈھ قدیموں نور حوالہ، کملی والا (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

مڈھ قدیموں نور حوالہ ، کملی والا کملی والا
 کرن آیا تھاں تھاں تے اجالا، کملی والا کملی والا
 سوہنا جدوں حراتوں آیا ، ربا پاک کلام پایا
 موہڈے منزل دو شالہ، کملی والا کملی والا
 آگیا نور خدادا بن کے ، چھا گیا نور خدا دا بن کے
 رشناون لئی آل دوالا ، کملی والا کملی والا
 یاد کرن اوہنوں چن تے تارے اوہدا ذکر کریندے سارے
 پھیر دے سب اس ناں دی مالا ، کملی والا کملی والا
 چار چوہیرے ڈنکے وچ گئے ستر ساتھی پی پی رچکئے
 انج ودھا وے شیر دا پیالہ ، کملی والا کملی والا

اوس دے درتے حشر ڈھاڑے پہنچن گے سب تگڑے ماڑے
عاصی امت دا رکھوالا ، کملی والا کملی والا

جا کے تازش شکر مناواں دروی خاک اکھیاں تے لاواں
قداں وچ بلاوے شالا ، کملی والا کملی والا

ماریاں نوں سینے لایا مہربانی سوہنیا.....

ماریاں نوں سینے لایا مہربانی سوہنیا
گھر بلا کے خیر پایا مہربانی سوہنیا
میرے جئے عیبی تے لائق نہیں تیرے دربار دے
فیروی اپنا در دکھایا مہربانی سوہنیا
ساڈے ورگے عاصیاں دا حشر ہونا سی بُرا
اپنی کملی وچ لکایا مہربانی سوہنیا
حُب عطا کیتی اے مینوں اپنی آل پاک دی
اپنا مدح خواں بنایا مہربانی سوہنیا
جاندے ہویاں وی شاہا ساڈے ہرہر عیب نوں
فیروی سب تے پردہ پایا مہربانی سوہنیا
مدتاں توں آپ دے آون دی مینوں تاہنگ سی
اُجڑی نگری پھیرا پایا مہربانی سوہنیا
در بدر پھرنا سی اجمل بے کسوں و مجبور نے
اپنے قداں وچ بلایا مہربانی سوہنیا

☆☆☆☆☆

مدینے وچ بلا کے ٹھار سینہ یار رسول اللہ..... (فیض رسول فیضان)

مدینے وچ بلا کے ٹھار سینہ یار رسول اللہ
 سدا و سدا رہوے تیرا مدینہ یار رسول اللہ
 کدوں درتے بلا و وگے کدوں جلوہ وکھا و وگے
 کدوں آوے گا اوہ دن اوہ مہینہ یار رسول اللہ
 مرے نیناں چوں ہنجواں دی بڑی برسات ہوندی اے
 جدوں جاندا اے طیبہ ول سفینہ یار رسول اللہ
 عرب وچ خوش تسیں سو میں پاکستان وچ مہکاں
 ایہ جینا وی بھلا کاہدا اے جینا یار رسول اللہ
 ابوبکر و عمر ہوں کہ عثمان و علی ہوں
 ترا ہر یار ہے سچا نگینہ یار رسول اللہ
 جدوں عملاں نوں ویہناواں تری رحمت دے شیشے وچ
 مرے متھڑے تے اوندا اے پسینہ یار رسول اللہ
 جتھے فیضان جیہے لکھاں کروڑاں خیر منگدے نیں
 ترا دربار ہے ایسا خزانہ یار رسول اللہ

منزلاں تے پچایا نبی پاک نے..... (فیض رسول فیضان)

منزلاں تے پچایا نبی پاک نے
 ایس دُنیا دے وچ اوس دُنیا دے وچ
 ٹھوکراں توں پچایا نبی پاک نے
 ساتھ ، ہر تھاں نبھایا نبی پاک نے
 چھٹ گئی جان گمراہیاں توں مری
 سدھا رستہ دکھایا نبی پاک نے
 رحمتاں دے کلاوے دے وچ سانہ کے
 ڈولنے توں پچایا نبی پاک نے
 ہو گئیاں اوس تے رب دیاں رحمتاں
 جس نوں درتے بلایا نبی پاک نے

دل توں باطل دا ہر نقش مٹ دا گیا
 غفلتاں ماریاں نوں وی ہوش آ گیا
 ایسا جلوہ دکھایا نبی پاک نے
 فتح خیبر کراون لئی خود علم
 حق دا ہوکا سنایا نبی پاک نے
 مرضی نوں پھڑایا نبی پاک نے
 آپ کر کے دکھایا نبی پاک نے
 جو وی فیضان امت نوں کم آکھیا

مدنی دے گیت اسیں گاندے رہواں گے..... (سہیل کلیم فاروقی)

مدنی دے گیت اسیں گاندے رہواں گے
 اللہ دیوے ہمتاں تے گج وج کے
 آقا دیاں محفلاں سجاندے رہواں گے
 روکے سارا جگ اساں نہیں جے رکنا
 آقا دا میلاد مناندے رہواں گے
 گلاں مٹھے ماہی دیاں کر کے !
 یارسول اللہ دے نعرے لاندے رہواں گے
 نیرے اُتے چڑھ کے حسین بولیا
 ستیاں نصیباں نوں جگاندے رہواں گے
 آقا جے بلاندے رہے سانوں درتے
 مولا اسیں یاریاں نبھاندے رہواں گے
 شہر مدینے آؤندے جاندے رہواں گے
 کوئی وی فاروقی ایس گھر تھوڑ نہیں
 سیڈاں دا لنگر اسیں کھاندے رہواں گے

میرے کملی والے آقا دربار جہانوں..... (سہیل کلیم فاروقی)

میرے کملی والے آقا دربار جہانوں وکھرا اے
 اوہدی کرم نوازی وکھری اے اوہدا پیار جہانوں وکھرا اے
 میں ساری دُنیا گھم لئی اے تے ایہو نتیجہ کڈھیا اے
 آقا دے شہر مدینے دا سنگھار جہانوں وکھرا اے
 میں لوڑ دوائیاں دی منگدا دیدار مدینے والے دا
 میرے کملی مدنی عربی دا بیمار جہانوں وکھرا اے
 اتھے گزر نہیں وہم خیالاں دا اتھے کم نہیں مثل مثالاں دا
 رب خود کہندا اے مینوں یار دی سوں مرا یار جہانوں وکھرا اے

کدی یارہویں دا کدی بارہویں دا اسی جشن منانے آں گج وچ کے
 ساڈے پیار تے ساڈی محبت دا معیار جہانوں وکھرا اے
 اپنے تے ہندے ای اپنے نہیں غیراں نے وی ایہہ گل منی اے
 مدنی دا خلق مثالی اے کردار جہانوں وکھرا اے
 جی کردا سہیل فاروقی میں ہر محفل وچہ اعلان کراں
 احسان کرن وچہ زہرا دا گھر بار جہانوں وکھرا اے

میرے خیالاں دے وچ مدینہ میرے..... (سہیل کلیم فاروقی)

میرے خیالاں دے وچ مدینہ میرے لباں تے نبی نبی اے
 میں خوش نصیباں تو خوش نصیب آں میرا ترانہ محمدی اے
 سنو فقیرو یقین کر کے کریم آقا دے در تے جاؤ!
 کسے وی منگتے نوں موڑ دا نہیں مدینے والا بڑا سخی اے
 نبی دے نوکر نوں تخت شاہی حقیر لگدا اے سوں خدا دی
 جہنوں ترسدے نہیں بادشاہ وی حضور دے در دی نوکری اے
 کوئی نہ منے تے گل اے وکھری میری عقیدت پکار دی اے
 نبی دا ذکر اے ازل توں جاری نبی دا چرچا گلی گلی اے
 مینوں تے سوچاں توں ودھ کے زہرا دے پاک بچیاں نوازی اے
 بڑی ہی یارو کرم نوازی میرے تے آل رسول دی اے
 ہزار طوفان آؤن غم دے سہیل فاروقی خوف کوئی نہیں
 میں پنجبئی آں ، قلندری آں تے ورد میرا علی علی اے

☆==☆==☆

میرا مصطفیٰ سارے نبیاں دا پیراے.....

میرا مصطفیٰ سارے نبیاں دا پیراے
 غماں دے ہنیرے توں گھبراواں کیوں میں
 کدی وی رہائی نہیں کر دا
 چڑھا دتا نیزے کسے سوچیا نہیں
 کراں کس طرح نعت دا حق ادا میں
 بڑے پیار دے نال ملدے نیں لوکی

نبی نیں ستارے اوہ بدر منیراے
 جدوں کملی والا میرا دستگیراے
 تری زلف دا یانہی جو اسیراے
 ایہہ زہرا دلعل اے ایہہ زینب دا ویراے
 بڑی مختصر زندگی دی لکیراے
 کہ آقا دے در دا فاروقی فقیراے

محبوب مرے آجا رو رو کے ناں مر جاواں..... (صائم چشتی)

محبوب مرے آجا رو رو کے ناں مر جاواں
 ڈب ہنجواں دے ویچ چلیاں جے آویں تے تر جاواں
 اک تیرا دوارہ ای دکھیاں دا سہارا اے
 در چھڈ کے ترا شاہا جاواں تے کدھر جاواں
 جی کر دا زیارت لئی رو رو کے کراں عرضاں
 اوقات میں پھر اپنی جد ویکھاں تے ڈر جاواں
 ایہہ من داہاں میں تیرے دیدار دے قابل نہیں
 مولا تری بستی دا دیدار تے کر جاواں
 معراج ہے بس ایہو اس ہجر دے مارے دی
 سرکار دے راہواں تے سر رکھ کے گزر جاواں
 غم تیرے سچ محبوبا تھم روپے کھجوراں دے
 انسان ہاں میں کیوں غم ہجر دا بجر جاواں
 جی کر دا اے صائم دا ہن شعرناں جوڑاں میں
 سب ورقے کتاباں دے بس ہنجواں تھیں بھر جاواں

میں جاواں تے کیوں جاواں..... (عبدالستار نیازی)

میں جاواں تے کیوں جاواں
 جی کردا اے جا پہنچاں
 لاچاریاں نہیں رہیاں
 جد یار مرا آیا
 دامن مرا بھر جھڈیا
 غم لے کے گیا جد میں
 راہاں چہ میں رُل مردا
 تقدیر نے لے آندا
 ہن مڑ کے نہ میں جاواں
 نیاں میں لکھاں منتاں
 کی شان دساں تینوں
 عشاق دا میلہ اے
 بھجیاں ہویاں اکھیاں تھیں
 دیوانے میں انج ویکھے
 دیدار ہے سوہنے دا
 کوئی نہ طیبب آوے
 کجھ کول نہیں زر میرے
 مولا میں کیوں جاواں
 اس آس تے میں ہن تک
 پاون گے قدم آقا
 اغیار دے بوہے تے
 سرکار دے بوہے تے
 بیماریاں نہیں رہیاں
 لاچار دے بوہے تے
 خوشیاں دیاں پھلاں تھیں
 غم خوار دے بوہے تے
 منزل نہ کدی لہدی
 سرکار دے بوہے تے
 لُج پال دا در جھڈ کے
 من ٹھار دے بوہے تے
 سوہنے دے دوارے دی
 سرکار دے بوہے تے
 چپ چاپ کرن عرضاں
 دلدار دے بوہے تے
 دارو میرے روگاں دا
 بیمار دے بوہے تے
 نالے نال نہیں پر میرے
 سرکار دے بوہے تے
 جیوندا ہاں میرے سجنو
 لاچار دے بوہے تے

ہتھ ہتھ گئے کریں عرضاں کونین دے والی نوں
 رویں ادب اداہاں وچہ دلدار دے بوہے تے
 مینوں یار بناؤندا ناں دُنیا اتے کوئی وی
 جاندا نہ نیازی میں جے یار دے بوہے تے

مینوں سد لے مدینے اک وار سوہنیاں..... (عبدالستار نیازی)

مینوں سد لے مدینے اک وار سوہنیاں
 تیرا ویکھ لواں سوہنا دربار سوہنیاں

شالا مک جان لیکھاں دیاں راتاں کالیاں
 چماں آن کے میں روضے دیاں نوری جالیاں
 میں ہوواں تیرا ہووے دربار سوہنیاں

میرے سدھراں دے بوٹے دیاں ولاں سکیاں
 جند مک چلی میریاں نہ آساں مکیاں
 میرے لیکھاں وچہ لکھ دے بہار سوہنیاں

بوہا رحمتاں دا اک دن کھل جائے گا
 میرے جتیاں نوں حضور دا بلاوا آوے گا

مینوں ہر ویلے رہندا انتظار سوہنیاں

فرش عرش اُتے تیریاں نے سلطانیاں

ہوں اینیاں حضور دیاں مہربانیاں

چماں روضے دا میں در تے دیوار سوہنیاں

میرے عیاں دا جے سوہنیاں شمار کوئی نہیں

تیرے جیہا وی تے آقا غمخوار کوئی نہیں

لاویں عاصیاں دے بیڑے نوں توں پار سوہنیاں

تیری بات باہجوں آوندی مینوں بات کوئی نہیں
ہور پلے چہ نیازی دے سوغات کوئی نہیں

تیرے پیاریاں تھیں کرنا ہاں پیار سوہنیاں

میں مرشد دا پلا پھڑیا سر توں لہہ گئے میرے بھار..... (عبدالستار نیازی)

میں مرشد دا پلا پھڑیا سر توں لہہ گئے میرے بھار بڑے
اک میرے اس یار دے صدقے بن گئے میرے یار بڑے
کسے نہیں تیرے درد وٹڈا نے کسے نہیں پچھنا حال تیرا
یار دے غم نوں سینے لالے پھیر تیرے غم خوار بڑے
میں مانگت ہاں تیرے کردا میں نہیں ہور کسے وی کم دا
تیری ذات تے اللہ جانے مان مینوں سرکار بڑے
ساڈیاں عیباں ول نہ جاویں اپنے کرم دا خیر چا پاویں
تیری آس تے ٹر دے پھر دے میں جئے او گنہگار بڑے
جے سرکار دی ہووے مرضی پھیر مدینے جاواں میں وی
ہو جاوے جے نظر کرم دی جا پہنچاں دربار بڑے
دیکھیں اپنا آپ بچاویں سنجھل سنجھل کے قدم ٹکاویں
عشق دی راہ وچہ قدم قدم تے ہو جاندے نے وار بڑے
خبرے نظراں نال پلاکے کی کر جھڈیا ساقی نے
چار چوہیرے ہو حق کردے پھر دے نے میخوار بڑے
بھر لو جھولیاں او گنہارو رب دی رحمت نال تسیں
پشلی راتیں کھل جاندے نے رحمت دے بازار بڑے
بن گئی مری بات نیازی ہو گیا میرا مرشد راضی
پالیا یار تھیں پیار جدوں دا میں سنگ کردے پیار بڑے

میں لچ پالاں کر میاں دے دوارے تے..... (عبدالستار نیازی)

میں لچ پالاں کر میاں دے دوارے تے صدا کرنا
 سخی دربار دا صدقہ کرم نام خدا کرنا
 سخی نہیں موڑ دے خالی کدی در توں سوالی نوں
 کر میاں دی ایہہ عادت ہے صدا سنناں عطا کرنا
 میں گندہ مندہ جو وی ہاں سخی دا نام لیوا ہاں
 تسیں لچ پال ہو میرے کرم دی انتہا کرنا
 مرا مرشد ہے لاثانی مری قسمت ہے لاثانی
 میں رکھ سجده چہ پیشانی سدا شکر خدا کرنا
 ایہہ میرا مان رکھ لیندے مری جھولی نوں بھر دیندے
 ایناں پاکاں دے در اتے جدوں میں التجا کرنا
 مرے دکھ درد تے غم نے میری قسمت دی کھیڑی وچہ
 مسیحا ہو تسیں مرے مرے غم دی دوا کرنا
 ایسے منگدے کیوں تھکنے تسیں وٹ دے نہ تھکدے او
 شہنشاہاں نوں سجدا اے عطاواں تے عطا کرنا
 تیری نظر کرم ہو دے تے میں اکسیر ہو جاواں
 تسیں ایہہ جان دے ہو کس طراں کھوٹا کھرا کرنا
 نیازی میری بخشش لئی قسم ربدی ایہہ کافی اے
 قصیدے پڑھناں ولیاں دے ثنائے مصطفیٰ کرنا

☆==☆==☆

میڈے سوہنے سانول میڈے گھروی آؤ..... (عبدالستار نیازی)

میڈے سوہنے سانول میڈے گھروی آؤ

کو پجڑی کوں جج میں تساں تے نبھاؤ

میں سب توں نکمی آں گن کوئی میں پلے

تساں باہجوں جھلی نوں کوئی نہ جھلے

میں کملی تھیں ڈھولا چا مٹھرا لاؤ

میڈے سوہنے سانول میڈے گھروی آؤ

میں کترئی کینی تساڈی سڈاواں

میڈے باہجوں کیں کو میں ڈکھڑے سناواں

میں درداں دی ماری کوں گل نال لاؤ

میڈے سوہنے سانول میڈے گھروی آؤ

میں تترئی دے ڈھولا ترس گئے نے دیدے

ہویاں مدتاں مینوں ہوئی نہ دید اے

میڈے دل دے ویہڑے چہ وی پیر پاؤ

میڈے سوہنے سانول میڈے گھروی آؤ

تیڈی تاہنگ وچہ سوہناں لنگھ گئی حیاتی

میڈے نیناں دی پیاس آکے بجھاؤ

نہ گھلیا سنیہڑا نہ پائی اے جھاتی

میڈے ساہنواں دی ہردی جاندی اے بازی

میڈے سوہنے سانول میڈے گھروی آؤ

توں ہتھ جوڑ سوہنے کوں آکھیں نیازی

ہیں کترئی تھیں ڈھولا نہ نظراں ولاؤ!

میڈے سوہنے سانول میڈے گھروی آؤ

من موہنے نبی من ٹھار نبی..... (عبدالستار نیازی)

من موہنے نبی من ٹھار نبی
 تیری ذات دیاں کیا باتاں نے
 جدوں بولیں تے منہ چوں پھل کردے تیری بات دیاں کیا باتاں نے
 انوار دیاں برساتاں سن اک دوجی نوں کہندیاں راتاں سن
 جیہڑی رات دے تڑکے آیا نبی اس رات دیاں کیا باتاں نے
 والفجر دے چہرے والے پیا سر سایا غم دیاں راتاں دا
 تیری نظر ہووے دن چڑھ جاوے تیری جہات دیاں کیا باتاں نے
 بڑے کرم ہوئے سرکاراں دے کم بن گئے اوگنہاراں دے
 معراج دی راتیں یاراں دی ملاقات دیاں کیا باتاں نے
 سرکار دے دستر خوان اتوں کھاندے نے نیازی جگ سارے
 میرے آقا کملی والے دی خیرات دیاں کیا باتاں نے

محبوب مٹھل عربی ڈھولن سرور دیاں..... (عبدالستار نیازی)

محبوب مٹھل عربی ڈھولن سرور دیاں ریاں کون کرے
 ہتھ بنھ کے جتھے جبریل کھڑا اس در دیاں ریاں کون کرے
 دل اوہو دل اے جس دل وچہ ڈیرا اے مدینے والے دا
 جیہڑا جھکیا یار دی ہر گل تے اس سر دیاں ریاں کون کرے
 اوتھے نور دیاں برساتاں نے دودھ ورگیاں چٹیاں راتاں نے
 سرکار دے گنبد خضریٰ دے منظر دیاں ریاں کون کرے
 ہو ویں وارث گل خدائی دا پیا سو نویں روز چٹائی تے
 اے محبوبا تیرے کھجیاں دے بستر دیاں ریاں کون کرے

ودھ جنت توں ہے جہدی گل جہدے درتے جھکدے نبی وولی
 جہدی دھی زہرا داماد علی اس گھر دیاں ریاں کون کرے
 تک صبر حسین دا کربل دی دھرتی دے ڈرے بول پئے
 جنت دی ملکہ زہرا دے پتر دیاں ریاں کون کرے
 ہووے اپنا بھاویں بیگانہ اوہدے ٹکریاں اُتے پل دا اے
 محبوب مدینے والے دے لنگر دیاں ریاں کون کرے
 جو گھر وچہ سی اوہ لے آندا صدیق نے جدم قدماں وچہ
 نبیاں دے نبی نے آکھ دتا تیرے زر دیاں ریاں کون کرے
 سوہنے دے غلاماں دی جدکہ نہیں ریس نیازی ہو سکدی
 پھیر دسو سارے نبیاں دے افسر دیاں ریاں کون کرے
 میم والا گھنڈ پا کے سوہنا پاک محمد آیا..... (عبدالستار نیازی)

میم والا گھنڈ پا کے سوہنا پاک محمد آیا
 عرشاں دے رہن والیاں ڈیرہ شہر مدینے لایا
 دو جگ دا ہے سوہنا والی موہڈھے ہے اک کملی کالی
 سایہ اوہدا دو جگ تے جیہدا اپنا نہیں کوئی سایا
 ایکم مثلی فرماوے لی مع اللہ کتے سناوے
 پتہ کچھ لگدا نہیں سوہنے کی کی روپ وٹایا
 شاہی اوٹھوں لئی فقیراں اُسدے ہتھ نے سب تقدیراں
 جہدے اُتے نظر کرے اوہدی بدل جاندی اے کایا
 کھڑیاں تھان تھان تے گلزاراں اسدے دم دی نال بہاراں
 جان ہے جہاناں دی جہے تاج لولاک دا پایا
 مکدی گل ہے نیازی بھاویں فتوے لاون قاضی
 وچوں دونویں اک مک نے ایویں جگ نوں بھلیکھے وچ پایا

محبوب خدا دا دو جگ تے میں راج (عبدالستار نیازی)

محبوب خدا دا دو جگ تے میں راج نہ آکھاں تے کی آکھاں
 دو جگ نوں کملی والے دا محتاج نہ آکھاں تے کی آکھاں
 بے یاراں تے لاچاراں دی بدکاراں او گنہاراں دی
 ہیں ہتھ سرکارِ عالم دے بے لاج نہ آکھاں تے کی آکھاں
 محبوب دی مرضی تے ہوسی وچ حشر دے بخشش امت دی
 اوہدے سرتے خاص شفاعت دا میں تاج نہ آکھاں تے کی آکھاں
 سوہنے دی نظر گزارن نوں، میں اپنے لیکھ سنوارن نوں
 اس نعت نوں حسن عقیدت دا بے خراج نہ آکھاں تے کی آکھاں
 میرے لئی بہانہ بخشش دا ایہہ مدح سرائی ہے نیازی
 میں اس نوں اپنی قسمت دا معراج نہ آکھاں تے کی آکھاں

میرے دل دے اُجڑے گلشن وچ تیری یاد (عبدالستار نیازی)

میرے دل دے اُجڑے گلشن وچ تیری یاد دے نال آبادی اے
 تیری زلف دے قیدی جو بن گئے لئی حشر دی اوہناں آزادی اے
 سوہنے دی کچھری دے اندر ہر ویلے بیٹھے رہندے نے
 کتے اجمیری کتے ہجویری کتے غوث جلی بغدادی اے
 کھلا بے بوہا رحمت دا ہے ویلا یار مناوان دا
 کچھ کر لئو ویلا جاندا اے پئی ہووے روز منادی اے
 جدیاد دے درتے میں پہنچاں آوے سرکار بے کچھن کون ہے ایہہ
 مینوں ویکھ فرشتے کہہ دیوں تیرا سوہنیا اک فریادی اے
 مینوں تک کے والی امت دا کہہ دیوے نیازی بے کدھرے
 توں نعتاں ساڈیاں پڑھدا ایں جا تیرے لئی آزادی اے

میرے کملی والے آقا جئی کسے ہور دی..... (عبدالستار نیازی)

میرے کملی والے آقا جئی کسے ہور دی اُمت نہیں ہونی
 اس اُمت ورگی دُنیا وِچ کسے ہور دی قسمت نہیں ہونی
 قرآن دی آن بچاون لئی گھر بار حسین لٹا چھڈیا
 جیویں کیتی چڑھ کے نیزے تے ایہو جئی تلاوت نہیں ہونی
 خود فاقے کر دے دِن راتیں پر خلقت کل رجانڈے نے
 پنجن دے سخی گھرانے جئی کسے ہور سخاوت نہیں ہونی
 دُنیا دا مجرم چھپدا اے دُنیا دیاں نظراں توں ہر دم
 دیوے جو پناہواں مجرماں نوں ایہو جئی عدالت نہیں ہونی
 اوہ اپنی جان دے دشمن نوں بھی چادر تے بٹھلاندا اے
 ایسا خلق کسے دا نہیں ہونا ایسی کسے دی عادت نہیں ہونی
 میرا آقا کملی والے دے جھیرا قداماں توں ہو دور گیا
 اس کرماں مارے دی نیازی کدھرے وی شفاعت نہیں ہونی

محبوب خدا دے درأتے ہر روگ..... (عبدالستار نیازی)

محبوب خدا دے در اُتے ہر روگ گویا جاندا اے
 بختاں دے ماریاں ہویاں دا اوتھے بخت جگایا جاندا اے
 اوتھے گلشن دل دا کھلدا اے اوتھے منگن توں ودھ ملدا اے
 رحمت دا خزانہ منگتے دی جھولی وِچ پایا جاندا اے
 اوتھے سر جھکدے سلطاناں دے اوتھے سو دے ملن ایمان دے
 اس در دے منگتے نوں جگ دا سلطان بنایا جاندا اے
 اوتھے گل نہیں دولت ہمت دی اوہدے کرم دیاں سب باتاں نے

اوہ جس نوں چاہوے او سے نوں قدماں پج بلایا جاندا اے
 جہڑا یاروے ناں توں وک جاوے جیہڑا یاروے قد میں جھک جاوے
 اوہدے قدماں دیو پج رب جانے دو جگ نوں جھکایا جاندا اے
 ایہو سمجھیا راز نیازی اے اللہ وی ہندا راضی اے
 محفل وِچ کملی والے دا جد ذکر سنایا جاندا اے

مک چلے جنڈری دے ساہ سوہنیا..... (مزل سفری)

مک چلے جنڈری دے ساہ سوہنیا
 اک واری در تے بلا سوہنیا

تیرے در ہر ویلے رحمتاں دی چھاں اے
 تیرے در جئی ہور کدرے نہ تھاں اے
 رب وی اے تیرے تے قدا سوہنیا اک واری.....

عاصی گناہگاراں دا توں دل نہیوں توڑ دا
 خالی کوئی در توں سوالی نہیوں موڑ دا
 گھر سانوں اپنا وکھا سوہنیا اک واری.....

چھاں ناں اکھاں دے روضے دیاں جالیاں
 گنبد وی ویکھاں نالے نوری ہریالیاں
 نوری جتھے چھائی اے گھٹا سوہنیا اک واری.....

سد کے اسانوں وی وکھا دے سوہنی گلیاں
 جتھے تسی آقا لائیاں پیراں دیاں تلیاں
 چلے جتھے جنتی ہوا سوہنیا اک واری.....

ایتھے کوئی سفری نوں سوہنیا
 قدماں چے اپنے بلا لے من موہنیا
 آوے تیرے در تے قضا سوہنیا اک واری در تے بلا

محمد صلی اللہ علیہ وسلم محمد صلی اللہ علیہ وسلم صد ا دیونی ایس..... (احمد علی حاکم)

محمد صلی اللہ علیہ وسلم صد ا دیونی ایس
 ایہہ چن چودھویں دا اودوں کنے تکنا ایس
 جنے پایا ہوسی تیرے ناں دا پٹکا
 ایہہ زندگی اساں عاشقاں نے اے سوہنا
 جدوں مینوں پچھیا اے حاکم نکیراں
 ایویں ساری زندگی نبھا دیونی ایس
 جدوں زلف سوہنے نے ہٹا دیونی ایس
 دسو اونوں کنے سزا دیونی ایس
 تیرے درتے جا کے مکا دیونی ایس
 اودوں نعت تیری سنا دیونی ایس

مدینہ ساڈی جان اے..... (احمد علی حاکم)

مدینہ	ساڈی	جان	اے
مدینہ	ساڈی	جان	اے
دو جگ توں حسین	اے	مدینہ	دی زمین اے
مدینہ ساڈا	دین	اے	مدینہ ایمان اے
مدینے	دی بہار	توں	آقا دے ہر یار توں
ایہ چن	قربان	اے	مدینہ ساڈی جان اے
توں	پچھ	قرآن	توں
مدینے	دی	کی شان	اے
دلاں	نوں	تر	پاؤندی
مدینے	دی	اذان	اے
زمین	و	آسمان	دا
مدینہ	سلطان	اے	تے سارے جہان دا
			مدینہ ساڈی جان اے

میں جس ویلے وی کر لاواں مدینے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

میں جس ویلے وی کر لاواں مدینے سامنے ہووے
 میں اکھ کھولاں یاسوں جاواں مدینہ سامنے ہووے
 حیاتی دا پتا کی اے کدوں مک جاوے رب جانے
 جو ہون آخری ساہواں مدینہ سامنے ہووے
 نہ دکھ دی کوئی پرواہ اے نہ بھکھ دا خوف ہے کوئی
 نہ کجھ پیواں نہ کجھ کھاواں مدینہ سامنے ہووے
 توں قادر ہیں میرے مولا دعا منظور کر میری
 میں تکنا جس گھڑی چاہواں مدینہ سامنے ہووے
 سنہری جالیاں سینے نوں لاون لئی میرے مولا
 میں کھولاں جس گھڑی باہواں مدینہ سامنے ہووے
 میں تیرے کولوں منکن دی ادا وکھری جہی چاہنا
 کہ دامن جدوی پھیلاواں مدینہ سامنے ہووے
 کسے وی شہر وچ ہووے تری محفل میرے آقا
 تیرے میں گیت جد گاواں مدینہ سامنے ہووے
 ایہہ ناممکن تے نہیں آقا کرم ہووے تے ہوسکداے
 تیرا نعرہ جدوں لاواں مدینہ سامنے ہووے
 توں ناصر شاہ دی اے مولا ایہہ پوری التجا کر دے
 قبر وچ جس گھڑی جاواں مدینہ سامنے ہووے

☆☆☆☆☆

مکاں توں لامکاں تیکر حکومت مصطفیٰ..... (سیدنا صر حسین چشتی)

مکاں توں لا مکاں تیکر حکومت مصطفیٰ دی اے
 جتھوں مجرم بری ہوندے عدالت مصطفیٰ دی اے
 نبی ہووے ولی ہووے عمر ہووے علی ہووے
 خدا توں بعد ہر اک نوں ضرورت مصطفیٰ دی اے
 خدا نے دو جہاناں دی بنایا آپ نوں رحمت
 ہے ایہہ دُنیا کہ اوہ دُنیا قیادت مصطفیٰ دی اے
 جفا کوئی کرے جیکر جواب اچ مسکرا دینا
 دعاواں دینیاں سب نوں ایہہ عادت مصطفیٰ دی اے
 مری اولاد جاں عزت اوہ ہے ہر چیز دا والی
 ہے میرے کول جو کجھ وی عنایت مصطفیٰ دی اے
 عداوت کملی والے دی جہنم تیک لے جاوے
 جے توں جانا ایں جنت تے جنت مصطفیٰ دی اے
 میں اک عاشق توں جد پچھیا جے رب پچھے تے کیہہ منگیئے
 جواب اچ اوہنے فرمایا زیارت مصطفیٰ دی اے
 جے میں اعمال نوں ویکھاں تے ناصر کول کجھ وی نہیں
 فقط امید بخشش دی محبت مصطفیٰ دی اے

☆☆☆☆☆

مصطفیٰ مجتبیٰ میرا سوہنا نبی..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

مصطفیٰ مجتبیٰ میرا سوہنا نبی
 دل برو دل ربا میرا سوہنا نبی
 عشق دی ابتداء ہوئی جہدی ذات توں
 حسن دی انتہا میرا سوہنا نبی
 پھر توں سمجھیں خدا نے وی ہاں کر لئی
 جس گھڑی من گیا میرا سوہنا نبی
 میں برے توں برا میں خطا ای خطا
 ہے عطا ای عطا میرا سوہنا نبی
 عیسیٰ دیندے گئے جہدیاں خوش خبریاں
 انبیاء دی دعا میرا سوہنا نبی
 پھر کسے پھل دی وی ناں ضرورت رہی
 اس طرح مہکیا میرا سوہنا نبی
 اُچے ہو گئے یتیموں دے سر اس لئی
 دے گیا حوصلہ میرا سوہنا نبی
 جہدے در توں حسیناں اداواں لیاں
 ہر حسین توں جدا میرا سوہنا نبی
 فرش توں پا کے ٹریا لباس بشر
 عرش تے چمکیا میرا سوہنا نبی
 تختاں تاجاں تے ناصر میں تھکدا ای نہیں
 جے بنالے گدا میرا سوہنا نبی

مسافرا جاندا مدینے مراوی جا کے سلام کہنا..... (محمد علی ظہوری)

مسافرا جاندا مدینے مراوی جا کے سلام کہنا
 نبی صلی اللہ علیہ وسلم جی روضے دی دید خاطر تڑپ دا تیرا غلام کہنا
 سدا اے اکھیاں دا نیر جاری، کدی تے آوے گی میری واری
 بلاوا آوے جے حاضری داتے بولے میرا وی نام کہنا
 ایہہ آس لا بیٹھی آس میری حضور پیاسی اے پیاس میری
 ترے کرم دی سویر منگدی، مرے نصیباں دی شام کہنا
 مرے گناہواں دا جگ تے رولا میں ہويا لکھاں دے نالوں ہولا
 تری نگاہ کرم جے ہووے نہ ہووے بدنام نام کہنا
 سنے اوہ میرے توں حال میرا، نہ ہور کوئی سوال میرا
 نبی دے در دا سوالی بن کے ایہ حال میرا تمام کہنا
 نبی دی نعتاں دا فیض سارا کہ لگدا کوہجا وی سب نوں پیارا
 ظہوری کجھ نہیں کلام کجھ نہیں بس اینجو مرا کلام کہنا

مرحبا مرحبا آگئے مصطفےٰ جدھیاں راہواں..... (محمد علی ظہوری)

مرحبا مرحبا آگئے مصطفےٰ جدھیاں راہواں بڑے دستخداے رہ گئے
 گودی چکيا حلیمہ نے سرکار نوں نازاں والے کھڑے دستخداے رہ گئے
 کلی خوش بخت سی ابو ایوب دی جتھے جا کے رُکی ڈاچی محبوب دی
 نینویاں دا پروہنا ایں میرا نبی۔ کوٹھیاں تے چڑھے دستخداے رہ گئے
 دتی نبیاں گواہی سی میثاق دی وینجو عظمت ذرا شاہ لولاک دی
 ایسی بولی امی نبی پاک دی سب کتاباں پڑھے دستخداے رہ گئے
 یار پیارے جہڑے پیار کر دے گئے عمر صدیق فاروق حیدر جیہے

نیڑے بھانویں ابو جہل ورگے رہے اونھیاں سڑے ویتخدے رہ گئے
 عقل دے کولوں ہوئی کدوں رہبری عشق دے کچھے اڑے ویتخدے رہ گئے
 سوہنے دی گل منی تے تاں گل بنی اپنی گل تے اڑے ویتخدے رہ گئے
 اللہ والے وی نسبت ظہوری ملی حشر نوں لاج میری چنے رکھ لئی
 میرے ہنجواں دی جس ویلے قیمت پئی ہیرے موتی جڑے ویتخدے رہ گئے

میرے چن، میرے ماہی، میرے ڈھول سوہنیا..... (محمد علی ظہوری)

میرے چن، میرے ماہی، میرے ڈھول سوہنیا
 من موہنے سوہنے سوہنے تیرے بول سوہنیا
 پل پل، گھڑی گھڑی گناں دن تے مہینے
 ٹھنڈ پوے وچ سینے جاواں جدوں میں مدینے
 بیٹھا رہواں تیرے قدماں دے کول سوہنیا
 اُچے اُچیاں توں اُچی میرے آقا تیری شان
 ہووے حشر دا میدان رکھیں ساڈا وی دھیان
 تیرے ہوندیاں میں جاواں کوں ڈول سوہنیا
 ملے کدھرے نہ ڈھوئی وس چلیا نہ کوئی
 کنوں جا کے میں سناواں جیہڑی میرے نال ہوئی
 دتا ہجردے پینڈے مینوں رول سوہنیا
 چنگا عمل ظہوری میرے پلے نیوں کائی
 جان لباں اُتے دتی تری میں دہائی
 نالے اکھیاں دے بوہے رکھے کھول سوہنیا

☆☆☆☆☆

مٹھے مٹھے سوہنے تیرے بول کملی والیا..... (محمد علی ظہوری)

مٹھے مٹھے سوہنے تیرے بول کملی والیا
 ٹھنڈیاں ہواواں نے مدینے وچوں چلیاں
 تیرے ای سہارے مینوں جگ تے سنبھالیا
 تیریاں عطاواں داتے میریاں خطاواں دا
 غرش سجایا تے بلاوا رب گھلایا
 اتھرو وگاواں نالے ویکھی جاواں جالیاں
 اپنے غلاماں دے غلاماں دے غلاماں لئی
 غم کیوں ظہوری کرے قبر داتے حشر دا
 کج لیندے عاصیاں دے پوں کملی والیا
 زلفاں نوں دتا جدوں کھول کملی والیا
 نہیں تے خورے جاناں سی میں ڈول کملی والیا
 وجیا زمانے اتے ڈھول کملی والیا
 راتوں رات آجا میرے کول کملی والیا
 بہہ کے تیرے قدماں دے کول کملی والیا
 جنتاں دے بوہے دتے کھول کملی والیا
 رحمتاں دی کنجی تیرے کول کملی والیا

مری عزت ترے ناں دے سہارے..... (محمد علی ظہوری)

مری عزت ترے ناں دے سہارے یارسول اللہ
 مری کشتی نوں وی لاؤ کنارے یارسول اللہ
 ترے درتے میں سر رکھیا تے دل دی ایہہ تمنا ایں
 نہ ہن مینوں کوئی آواز مارے یارسول اللہ
 قسم رب دی حیاتی میری دا اینجو ای سرمایہ
 ترے درتے میں دن جہرے گزارے یارسول اللہ
 کدی دیدار دے کے ایناں نوں وی شاد کردیو
 ایہہ روندے نین نے کرماں دے مارے یارسول اللہ
 خدا دا فضل اس خوش بخت نوں لبیک کہندا اے
 جہڑا اک وار وی دل تھیں پکارے یارسول اللہ
 ترے پروانیاں دی کون گنتی کر سکے آقا!
 ظہوری جے کئی پھر دے وچارے یارسول اللہ

محمد پکیندے گزر گئی.....

احد نال احمد ملیندے گزر گئی
محمد کوں ڈسیندے ڈکھیندے گزر گئی
خدا کوں محمد سڈیندیں گزر گئی
ہمیشہ گدائی کریندے گزر گئی
اینویں رات ڈینہ راہ تکیندے گزر گئی
تینڈا اسم اعظم چپیندے گزر گئی
نمانی تینڈا راہ بھلیندے گزر گئی

محمد محمد پکیندے گزر گئی
خدا کوں ڈٹھوسے محمد دے اولے
میں اپنی حیاتی توں قربان تھیواں
نبین رسولاں دی احمد دے درتے
سجن حال ساڈے واہ بھال کیتی
فرید الزماں دستگیر دو عالم
کرو حال بلبل تے ہک بھال لطفوں

مٹھڑے بول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے..... (ثاقب)

رب دے ڈھول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
آؤ کول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
سارے بول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
کنجیاں کول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
جاواں کول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
پار دو کول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
گھل دے کول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
ہوواں کول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
جنڈری گھول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
طیبہ دے ول منہ نوں کر کے نعت نبی سناو
فیر درود سلام ہے پڑھ کے ثاقب نوں دفناو

مٹھڑے بول محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے
رب آکھے میں بخشاں گا
بن قرآن حدیث گئے
رب دے کل خزانے دیاں
مدتاں دیاں آساں نے
قدماں دے وچ رہندے نے
واسطہ مولا آل نبی
جان جدوں میری نکلے
صادق ہر دم کہندا اے
نزع ویلے میرے سجنو ایہو کرم کماو
مدنی آقا دا ایہہ ثناء خواں کفن اتے لکھواو

محبوب خدا نون ہر شے دا مختار نہ آکھاں..... (محمد علی ظہوری)

محبوب خدا نون ہر شے دا مختار نہ آکھاں کیہہ آکھاں
 سرکار دے روضے نون رت دا دربار نہ آکھاں کیہہ آکھاں
 جو پہلاں آئے معز کھڑے جا پچھو مسجد اقصیٰ نون
 آ مغروں آپ امام بنے سردار نہ آکھاں کیہہ آکھاں
 لنگھ جاندی ساری رات اوہدی اُمت دی خاطر رو رو کے
 آقا نون پیاری اُمت دا غمخوار نہ آکھاں کیہہ آکھاں
 لیا سوہنا راتو رات بلا رَج گلاں کیتیاں کول بٹھا
 سرکار نون دسو خالق دا دلدار نہ آکھاں کیہہ آکھاں
 وائے نی مدینے پاک دیئے کوئی داڑو دس وچھوڑے دا
 دلبر دی جدائی وچ دل نون پیار نہ آکھاں کیہہ آکھاں
 آقا دی ثنا کردا اے خدا ہُن کون ظہوری دَم مارے
 اس نعت نون اپنی عقیدت دا اظہار نہ آکھاں کیہہ آکھاں

محبوب خدا دا اے سلطان مدینے دا..... (محمد علی ظہوری)

محبوب خدا دا اے سلطان مدینے دا
 رحمت دا خزانہ ایں دامن مدینے دا
 خالق نے اٹھائیاں نیں اِس شہردیاں قسماں
 تھان تھان تے گواہ بنیاں قرآن مدینے دا
 رتبہ اے خدا وٹوں انسان تے اک پاسے
 رکھدے نیں ملائک وی ارمان مدینے دا
 تا حشر بلاوا اے سرکار دی اُمت نون

دیکھو ایہہ غلاماں تے احسان مدینے دا

پے جاندی اے جھولی وچ خیرات شفاعت دی
ہوندا اے سواںی نوں ایہہ اے ظہوری دی

رحمت دی پناہ اندر آیا اے ظہوری دی

جس ویلے دا بنیا ایں مہمان مدینے دا

مدینے مینوں دفناؤ قبر جانے نبی جانے.....

مدینے مینوں دفناؤ قبر جانے نبی جانے

ثناء خواں ہاں محمد دا حشر جانے نبی جانے

کفن تے کلمہ لکھ دینا سفر جانے نبی جانے

جنازے تے دعا سنگناں اثر جانے نبی جانے

قبر دا خوف دے دے کے کیوں مینوں ڈرانداے او

میں من دا ہاں بڑا اوکھا ہے برزخ دا سفر یارو

میرے اعمال کوچے نے میرا غمخوار سوہنا ایں

نکیرو کرلو مرضی سزا جانے نبی جانے

طیبیو دور ہٹ جاؤ نہ ساڑو نال پڑیاں دے

مرض جانے دوا جانے شفا جانے نبی جانے

میں مجرم ہاں مینوں بے شک تساں مارو چا زنجیراں

کرو چا پیش مدنی دے امر جانے نبی جانے

☆☆☆☆☆

مدنی آقا میں صدقے تری یاد توں آکے..... (صائم چشتی)

مدنی آقا میں صدقے تری یاد توں آکے جو بے قراراں دے کم آگئی
 ایسی باغِ مدینہ چوں اٹھی مہک کنیاں دکھیاں لاچاراں دے کم آگئی
 اپنے اپنے مقدر راں دی ہوندی اے گل آئیاں دائیاں ہزاراں سی مکے دے ول
 جیہڑی ڈاچی قدم وی نہ سکدی سی چل عرش دے شہسواراں دے کم آگئی
 شانِ صدیق فاروق دا کی دساں کیتا اللہ نے جہاں دا اچا نشان
 سبز گنبد دے اندر جو بچدی سی تھاں مدنی آقا دے یاراں دے کم آگئی
 لین خوشبوئے زلف حبیبِ خدا آئی جنت دے وچوں سی بادِ صبا
 چھو کے لنگھی جدوں مصطفیٰ نوں جاندی جاندی بہاراں دے کم آگئی
 آوندی عملاں دے ولوں سی صائم شرم رکھ لیا پیارے آقا نے ساڈا بھرم
 دن قیامت دے سوہنے دی نظر کرم میرے جنے عیب کاراں دے کم آگئی

میرے گھروں کدی آؤ میرے گھر..... (سید ناصر حسین چشتی)

میرے گھر وی کدی آؤ میرے گھر روشنی ہووے
 وچھا دیواں میں دل اپنا جے آمد آپ دی ہووے
 تساڈی دید دے باہجوں ایہو اے حال دکھیاں دا
 نہ جی ہووے نہ مر ہووے، نہ مر ہووے نہ جی ہووے
 مری اک آرزو مولا، نبی دے ناں تے کر پوری
 کہ ہوون آخری ساہواں مدینے دی گلی ہووے
 اوہدے دربار دی عظمت تے رتبہ ہو رکیہ پچھنا ایں
 جدے دربار دا منگتا عمر ہووے علی ہووے
 قبر وچہ ہو رکیہ منگناں میرے در گے کینے نے

مرے لئی پہنچیا جتھے میرا سوہنا نبی ہووے
 میں اوہدا نام لیواہاں میں اوہدی نعت پڑھدا ہاں
 جدھے ادنیٰ اشارے تے تمام امت بری ہووے
 قبر اندر، حشر اندر مزہ آوندا اے پھر ناصر
 نبی دا پیار وی ہووے نبی دا ساتھ وی ہووے

مہکی مہکی فضا مدینے دی.....

مہکی مہکی فضا مدینے دی
 ٹھنڈی ٹھنڈی ہوا مدینے دی
 جاواں قربان اوہناں گلیاں تو قسم کھاہدی خدا مدینے دی
 اکناں اک دن بلاؤن گے آقا صلی اللہ علیہ وسلم روز منگو دعا مدینے دی
 مہکی مہکی فضا مدینے دی
 ٹھنڈی ٹھنڈی ہوا مدینے دی
 میں وی من داہاں عظمت شان سب توں جدا مدینے دی
 قصے چھڈ کے بہشت دے واعظ گل کوئی سنا مدینے دی
 میرے ارمان نوں دل دے درداں نوں
 راس آئی دوا مدینے دی
 نور آوے نظر محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا خاک اکھیاں وچ پا مدینے دی
 کملی والے صلی اللہ علیہ وسلم دی نعت دے صدقے میں وی ویکھی فضا مدینے دی
 کیمدا کیمدا نام لواں ساری دُنیا گدا مدینے دی

مٹھا اے شہد نالوں وی ہے کلام مدینے..... (ثاقب)

مٹھا اے شہد نالوں وی ہے کلام مدینے والے دا
 جگ اتے گونجدا اے یارو ہے نام مدینے والے دا
 اوہنوں عرشاں تے رب بلایا اے چک پردے دیدار کرایا اے
 کی دساں کناں اعلیٰ اے مقام مدینے والے دا
 کوئی بوذر تے سلمان ہويا کوئی صدیق و عثمان ہويا
 پیتا اے چہنے اک واری ہے جام مدینے والے دا
 رقعے نال نیل چلایا سی کسے قلعہ خیبر دا ہلایا سی
 کردا اے حکومت دُنیا تے ہے غلام مدینے والے دا
 کدوں وار اوہو آؤنا ایں جدوں روضہ آقا وکھاؤنا ایں
 کدوں مینوں ملنا اے مولا پیغام مدینے والے دا
 ہر اک نوں سکون ہے مل جاسی نالے روح نوں سرور ہے مل جاسی
 جدوں نافذ ہونا اس جگ تے ہے نظام مدینے والے دا
 جو جشن میلاد مناؤندا اے جو آقا دے نغے گاؤندا اے
 اُس نوں فیر ملنا اے ثاقب انعام مدینے والے دا

محفل وچہ آئے آں منظور دعا ہووے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

محفل وچہ آئے آں منظور دعا ہووے

سرکار دے غلاماں نوں دیدار عطا ہووے

بخشش دے لائق نہیں اوہ شخص قسم رب دی

سرکار دو عالم دا جہدے لب تے گلہ ہووے

اس ذات دی عظمت دا، اندازہ کرو یارو
 جس نام دے وچہ رکھی مولا نے شفاء ہووے
 ایہو سوچ کے تربت چوں پیا جاناں نکیراں نوں
 لیہنوں چھیڑو نہ ہوسکدا اے سوہنے دا گدا ہووے

سرکار دیاں نعتاں لکھن دا مزہ آوندا
 جدوں سینے وچہ جذبہ حسان جیہا ہووے
 لے آوے خداویلا اوہ منظر اکھ دیکھے
 اک سوہنیا توں ہوویں اک تیرا گدا ہووے
 سرکار دا منگتے تے توں دیکھ کرم ناصر
 کہندے نے عطا کرکے جا تیرا بھلا ہووے

محبوب دے روضے تے اک وار..... (فقیر علی چورستہ میاں خاں)

محبوب دے روضے تے اک وار بلا مولا
 انہاں سکدیاں اکھیاں نوں دیدار کرا مولا
 گئی دھڑکن سینے نوں جاواں شہر مدینے نوں
 ملے جام جو پینے نوں میری پیاس بجھا مولا
 محبوب دے روضے تے اک وار بلا مولا
 انہاں سکدیاں اکھیاں نوں دیدار کرا مولا
 تیرا ہجر ستاندا اے دل ڈب ڈب جاندا اے
 نہ پیندا کھاندا اے آکھے یار ملا مولا
 محبوب دے روضے تے اک وار بلا مولا
 انہاں سکدیاں اکھیاں نوں دیدار کرا مولا

جانے غیبی علم سارے جہدے نوکر چن تارے
 کائنات پیا وارے کرے آپ ثناء مولا
 محبوب دے روضے تے اک وار بلا مولا
 انہاں سکدیاں اکھیاں نوں دیدار کرا مولا
 تنگ کردے وچھوڑے نے دن زندگی دے تھوڑے نے
 ایہہ فقیر نوں جھورے نے منگے روز دعا مولا
 محبوب دے روضے تے اک وار بلا مولا
 انہاں سکدیاں اکھیاں نوں دیدار کرا مولا

میں تڑفاں دُور مدینے توں..... (حافظ محمد حسین رضی اللہ عنہ)

میں تڑفاں دُور مدینے توں
 میری مشکل نوں حل کر دینا
 سد سوہنیا شہر مدینے وچہ
 بن اس دے سوہنیاں محبوبا
 میری شکل وی میں میرے عمل وی میں
 میرا جذبہ میں اولیں جیہا
 جد ساتھیاں دے سنگ رل میں وی
 اے میرے سوہنیاں محبوبا
 سیاہ بختیاں میریاں وی لوکو
 جس ڈال تے ڈیرا میرا اے
 غم یار دا کھاندا اک پاسے
 دکھ جنے وی میری جنڈری نوں
 تیرے مداحاں دے وچہ آقا
 ایہہ اثر ہے تیری نسبت دا
 میری زندگی دا کوئی حال نہیں
 تیرے واسطے کوئی محال نہیں
 ٹھنڈ پے جاوے میرے سینے وچہ
 میرا کوئی ہور سوال نہیں
 کس گل تے سوہنیاں مان کراں
 میرا عشق وی وانگ بلال نہیں
 تیرے در تے حاضر ہوواں گا
 میری قسمت وچہ اوہ سال نہیں
 کی حال حقیقت وچہ اوہ سال نہیں
 پھل دار اوہ ہويا ڈال نہیں
 اک پاسے درد وچھوڑے دا
 میرے جسم تے اونے وال نہیں
 ناں حافظ دا جو آوندا اے
 میرا اپنا کوئی کمال نہیں

محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آئے فضاواں مسکرا پیاں..... (صائم چشتی)

محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آئے فضاواں مسکرا پیاں
گھٹاواں نور برساواں ہواواں مسکرا پیاں
ولادت ہندیاں سوہنے نے جد سجدے چہ سر رکھیاں
خطاکاراں نوں چین آیا خطاواں مسکرا پیاں
جتھوں جتھوں وی لکدی جاندى ڈاچی حلیمہ دی
اوہ راہواں بن گیاں جنت اوہ تھاواں مسکرا پیاں
تبسم آمنہ دے لال نے جس وقت فرمایا
حسن دیاں ساریاں رنگین اداواں مسکرا پیاں
خلیل اللہ دے خواہاں دی تعبیر ہوئی آج پوری
جو رو رو منگیاں سن اوہ دعاواں مسکرا پیاں
دعا دے واسطے صائم جدوں سوہنے ہتھ چائے
خدا دیاں رحمتاں بن بن گھٹاواں مسکرا پیاں

مٹھے مٹھے سوہنے تیرے بول کملی والیا..... (محمد علی ظہوری)

مٹھے مٹھے سوہنے تیرے بول کملی والیا
کج لیندے عاصیاں دے پول کملی والیا
ٹھنڈیاں ہواواں نے مدینے وچوں چلیاں
زلفاں نوں دتا جدوں کھول کملی والیا
تیرے ای نہارے مینوں جگ تے سنبھالیا
میں تے خورے جاناں سی ڈول کملی والیا
تیریاں عطاواں داتے میریاں خطاواں دا

وجیا زمانے اتے ڈھول کملی والیا
 عرش سجایا تے بلاوا رب گھلیا
 راتو رات آجا میرے کول کملی والیا
 اتھرو وگاواں نالے ویکھی جاواں جالیاں
 بہہ کے تیرے قدماں دے کول کملی والیا
 اپنے غلاماں دے غلاماں لئی
 جنتاں دے بوہے دے کھول کملی والیا
 غم کیوں ظہوری کرے قبر دا تے حشر دا
 رحمتاں دی کنجی تیرے کول کملی والیا

میں وی بُری جا کے رل جاواں بھلیاں..... (حافظ محمد حسین)

میں وی بُری جا کے رل جاواں بھلیاں دے وچ
 موت آوے جے مدینے دیاں گلیاں دے وچ
 آقا در توں نہیں کدی کسے نوں ہٹاوندے
 اوہ تے بریاں وی ہس کے نے سینے لاؤندے
 ایہہ نہ سمجھو کہ بہندے نے اوہ بھلیاں دے وچ
 اوہدے قرب دے اوہ مزے پیارے پیارے لیندے نے
 ہر ویلے اوہدے حسن دے نظارے لیندے نے
 سڑ دے جھڑے اگاں عشق دیاں بلیاں دے وچ
 پیر جھسدا جو لیندا رہیا تلیاں دے نظارے
 پچھو جبریل وحی کولوں جا کے تسی سارے
 کیسی مہک سی حضور دیاں تلیاں دے وچ
 سوہنے مکھڑے تے نوری نوری سینے والیا

میرے آقا میرے سوہنیاں مدینے والیا
 کدی آجا گھر میرے شاماں ڈھلیاں دے وچ
 تیریاں رحمتاں دا پھیرا جگ سارے وچ اے
 تیرے نوردا نظارا تارے تارے وچ اے
 تیرے بدن دیاں مہکاں پھلاں کلیاں دے وچ
 جو خلوص آقا آپ دے بیان وچ اے
 جو مٹھاس تیری مٹھی جئی زبان وچ اے
 اوہ مٹھاس کتھے مصری دیاں ڈلیاں دے وچ
 لانبو ہجر دی جے اگ دا بجھاؤنے چوہندے اوہ
 روگ حافظ دے جے دوستو مٹھاؤنے چوہندے اوہ
 مینوں سمیٹ آؤ مدینے دیاں کلیاں دے وچ

ذکر ہووے جس جگہ سرکار دا.....

ذکر ہووے جس جگہ سرکار دا
 کون سی نی دس حلیمہ کون سی
 بکریاں جو تیریاں سی چار دا
 دیکھ لیندا جو میرے محبوب نوں
 مال تے کی جان اپنی وار دا
 ہین زلفاں سوہنیاں من موہنیاں
 نور وچوں وی ہے لشکاں مار دا
 ہے بڑا خوش بخت جالی نال جو
 لا کے سینے تے کلیجہ ٹھار دا
 وچ صحابہ بیٹھ دے سن جد حضور صلی اللہ علیہ وسلم
 لگ پتہ جائے گا ناصر حشر نوں
 مل پوے گا جد تیرے اشعار دا

☆☆☆

مرحبا مرحبا آگئے مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جدھیاں..... (محمد علی ظہوری)

مرحبا مرحبا آگئے مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جدھیاں راہواں بڑے ویکھدے رہ گئے
 گودی چکيا حلیمہ نے سرکار نوں نازاں والے کھڑے ویکھدے رہ گئے
 کلی خوش بخت سی ابو ایوب دی جتھے جا کے رکی ڈاچی محبوب دی
 نینویاں دا پروہنا ایں میرا نبی کوٹھیاں تے چھڑھے ویکھدے رہ گئے
 دتی نبیاں گواہی سی میثاق دی ویکھو عظمت ذرا شاہ لولاک دی
 ایسی بولی سی امی نبی پاک دی سب کتاباں پڑھے ویکھدے رہ گئے
 یار پیارے جہڑے پیار کردے گئے عمر، صدیق، فاروق، حیدر جیسے
 نیڑھے بھانویں ابو جہل ورگے رہے اوہ نصیباں سڑے ویکھدے رہ گئے
 عقل دے کولوں ہوئی کدوں رہبری عشق دے کچھے ٹرپے تے منزل ملی
 سوہنے دی گل منی تے تاں گل بنی اپنی گل تے اڑے ویکھدے رہ گئے
 اللہ والے دی نسبت ظہوری ملی حشر نوں لاج میری جسے رکھ لئی
 میرے ہنجواں دی جس ویلے قیمت پئی ہیرے موتی جڑے ویکھدے رہ گئے

مدینے والے سائیاں کرم ہو جاوے تیرا..... (شیرازی)

مدینے والے سائیاں کرم ہو جاوے تیرا
 آقا صلی اللہ علیہ وسلم قداماں وچ سد لے لگدا نہیں دل ہن میرا
 میں تیرے در دا سوالی میں تے نہیں جانا خالی
 صدقہ پنجن دا پا دے پار ہو جاوے بیڑا
 رات دن تیریاں گلاں مارے دے اتھرو چھلاں
 تیرا نام لے کے حبیب دیواں چرخے نوں گیڑا
 مینوں روضے تے بلاؤ کرم دی جھانی پاؤ
 میرے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم مدینہ دم نکل جاوے نہ میرا
 صدقہ پنجن دا شیرازی سوہنا جے ہووے راضی
 چم لواں خاک مدینہ لے کے روضے دا پھیرا

میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے سارے گدا بادشاہ.....

میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے سارے گدا بادشاہ
 جا مدینے چہ تک لے اے منظر توں
 خیر پا دے مینوں صدقہ پنجتن
 تاجاں والے وی آکے ایہو آکھدے
 جھولی جنت جو پاوے تے بخش دیوے
 تیرے قدماں دا صدقہ ای عزت ملی
 میں وی شیرازی ایہناں دے پیراں دی خاک

پاؤندے ایس درتوں ای مرتبہ بادشاہ
 خیر منگدے نیں جھولی پھیلا بادشاہ
 توں خدا دا نبی صلی اللہ علیہ وسلم تے بادشاہ
 یا نبی صلی اللہ علیہ وسلم کون تیرے سوا بادشاہ
 کملیا کوئی اسا دکھا بادشاہ
 چم دے نعلین اکھیاں نوں لا بادشاہ
 اللہ والے تے سب اولیاء بادشاہ

میںوں آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے روضے دے نظارے.....

میںوں آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے روضے دے نظارے چنگے لگدے نیں
 تے روضہ سوہنا لگدا اے مینارے چنگے لگدے نیں
 میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے سارے یار سوہنے اک توں اک ودھ کے
 جیویں چن نال عرشاں تے تارے چنگے لگدے نیں
 غریباں بے کساں نوں تے سہارا آپ دیندے نیں
 مدینے والے نوں درداں دے مارے چنگے لگدے نیں
 فلک توں آگیا قدماں دے وچ چن آن کے کہندا
 میںوں آقا صلی اللہ علیہ وسلم نوں دی انگلی دے اشارے چنگے لگدے نیں
 رُکی ایوب دے بوہے تے ڈاچی کملی والے دی
 میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم کلیاں ڈھارے چنگے لگدے نیں
 لبان تے نعت آؤندی جد مدینے والے دی یارو
 شیرازی جے نکمے تے نکارے چنگے لگدے نیں

میں کمی آں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا میں نوکر ہاں..... (شیرازی)

میں کمی آں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا میں نوکر ہاں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا
عاجز بندہ چکڑ بھریا سوہنے رب دے یار دا
میری ذات صفات نہیں کجھ وہی سوہنے نبی صلی اللہ علیہ وسلم دا سگ ہاں
پاک نبی دی نسبت مل گئی ایسے لئی جگمگ ہاں
جد دا بنیا آقا صلی اللہ علیہ وسلم دا سگ کوئی نہیں دُرکار دا
نوکر بن کے عمر گزاری ایہو عمل کمایا
فکر کرے نہ میرا عاشق سوہنے نہیں فرمایا
سنو نکیر و جھاڑوش میں آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے دربار دا
اللہ ہو اللہ ہو اللہ ہو ورد پکارے
اپنے مرشد پاک دا نقشہ سینے وچ وسالے
کجھ نہیں لہدا اونوں جیہڑا در در نکراں مار دا
ہجر دی کالی رات نہیں مکدی دن تے راتیں روواں
مدنی یار دا راہ تکناں ہنجواں ہار پروواں
سوہنیا ربا میں ہاں طالب آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے دیدار دا
شیرازی سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دی نسبت شیدا کل زمانہ
ایسے لئی تے سب کہندے نہیں پنچتن دا دیوانہ
سوہنہ رب دی سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا نوکر کسے میدان میں ہار دا

☆☆☆

مدینے دی مٹی شفا بن گئی..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

مدینے دی مٹی شفا بن گئی
 جتھے سرکار نے رورو کے گزاریاں راتاں
 خوش نصیباں نے اکھاں نال اوہ منظر دیکھے
 جاندی عرشاں توں اتاں ہے سی نظر سوہنے دی
 ہو کے مقبول خدا ولوں دعاواں آئیاں
 نظر جے جھکائی ادا بن گئی
 پچھو دکھیاں توں غریباں توں یتیمیاں کولوں
 پر حقیقت اچ کائنات دا والی ہے سی
 روک دیوے تے قضا آئی وی رک جاندی اے
 ایسا غم خوار تے دلدار دکھاوے کوئی
 جہدی ساری دُنیا گدا بن گئی
 کاش ناصر میں عمر ساری مدینہ دیکھاں
 اوہدے اذکار تھیں دیوانے کدوں رجدے نے

جے زخماں تے لائی دوا بن گئی
 جتھے کردے سی خدا نال اوہ پیاریاں باتاں
 عرض وانگ اوہ غارِ حرا بن گئی
 رکھدی ہے سی نظر کتنا اثر سوہنے دی
 جے نظر سوہنے نے اٹھائی تے گھٹاواں آئیاں
 پچھو سوہنے دا کرم دائی حلیمہ کولوں
 ہتھ بظاہر جہدا ہر چیز توں خالی ہے سی
 ادا جس وی رب دی رضا بن گئی
 اوہدے بوہے تے نظر آپای جھک جاندی اے
 ایسا کوئی مالک و مختار دکھاوے کوئی
 اپنے چہرے تے ندامت دا پسینہ دیکھاں
 اوہدے دربار تے جا کے ایہہ گدا سجدے نے
 جہدی ذات دل دی صدا بن گئی

میں سارا سامان مدینے چھوڑ آئیاں..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

میں سارا سامان مدینے چھوڑ آئیاں
 اتھے میرا دل ہن تائیوں لگدا نہیں
 کرو دعا میں پھر اک وار چلا جاواں
 اپنے دل تے اپنیاں ساریاں سدھراں نوں
 اوہ پتھر جدید آوندے تے انج لگدا
 اتھے وی تے اس سلطان دی شاہی اے

اپنی سوچ تے دھیان مدینے چھوڑ آئیاں
 دل دا مان تران مدینے چھوڑ آئیاں
 میں لکھاں ارمان مدینے چھوڑ آئیاں
 آقا دا مہمان مدینے چھوڑ آئیاں
 ہیرے تے مرجان مدینے چھوڑ آئیاں
 میں جہڑا سلطان مدینے چھوڑ آئیاں

جہدے اتے سارا عالم رجدا اے
ہنجواں دے دریا تے نالے لئی پھرنا
واپس آیاں مڑ کے ہن پچھتاوا اے
اتھے خالی ڈھانچہ لے کے پھرنا واں
ایسا دسترخوان مدینے چھوڑ آیاں
آہواں دے طوفان مدینے چھوڑ آیاں
اللہ دی برہان مدینے چھوڑ آیاں
ناصر اپنی جان مدینے چھوڑ آیاں

مدینہ ویکھیاتے چین آیا..... (سید ناصر حسین چشتی)

مدینہ ویکھیاتے چین آیا
کدوں سوچاں نے سکھ دتاسی مینوں
مدینے پاک دی خاک شفاتے
مدینے جا کے لہدا اے اوہ آخر
سنہری جالیاں نوں سینے لاکے
میں ناں غیراں دا دل والے مکان توں
جوسن داساں میں اکثر حاجیاں توں
شکر کیتا بلایا مصطفیٰ نے
ہوئی اتنی خوشی جا کے مدینے
میں اوتھے پونچیا تے چین آیا
نبی نوں سوچیا تے چین آیا
میں جا کے لیٹیا تے چین آیا
ایہہ نکتہ سمجھیا تے چین آیا
مرا دل چھکیاتے چین آیا
جدوں توں کھرچیا تے چین آیا
اوہ سب کجھ ویکھیاتے چین آیا
بلاوا آگیا تے چین آیا
میں ناصر روپیا تے چین آیا

میرے نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے نال جہدا پیار ہو گیا..... (اعظم چشتی)

میرے نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے نال جہدا پیار ہو گیا
سجھو خداوی اوہدا طرف دار ہو گیا
جس نوں خدا نے بخشی گدائی حضور دی
اوہ ایس کائنات دا سردار ہو گیا
عاشق نہ خلد دا نہ شراب طہور دا
جہدا تری نگاہ دا مے خوار ہو گیا

جشی تے پے گئی جدوں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دی نظر
سارا زمانہ اوہدا خریدار ہو گیا

آئے حضور صلی اللہ علیہ وسلم لے کے شفاعت دا اختیار
بیڑا گنگا ہگاراں دا بس پار ہو گیا
اعظم کروڑ جان کراں اوس اکھ توں نثار
جس نوں رسول پاک دا دیدار ہو گیا

مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم دی دعا دا اثر ویکھیا..... (حفیظ تائب)

مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم دی دعا دا اثر ویکھیا
چل پئی اوہدی رحمت دی ٹھنڈی ہوا
ہر کسے دیاں محتاجیاں مکیاں
گل نہیں بن دی کوئی اوہدی رحمت بناں
سور میرے مقدر دا کھاتہ گیا
بیر نوا کے کھلوتا عمر ویکھیا
میرا دامن جدوں تر بتر ویکھیا
ساتیلاں نے جدوں دا اوہ در ویکھیا
کیہڑا کیہڑا جتن میں نہ کر ویکھیا
کملی والے جدوں اک نظر ویکھیا

میری وی عرضاں نوں سن لوو خدارا..... (محمد یوسف گکینہ)

میری وی عرضاں نوں سن لوو خدارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
ہووے مینوں زیارت دا اشارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
ہجر دے بحر دے اندر ہے میری ڈولدی کشتی
ملے ہن وصل دا مینوں کنارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
گنہ گاراں دے وچہ عاصی نہ میرے جیا ہے کوئی
تے ناں تیرے جہیا کوئی سہارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
ہوئی حل اوس دی مشکل مصیبت دور ہو جاندی
مصیبت وچہ جہنے کیتا پکارا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

میں اک واری تے ہوآیاں نہ لتھیاں دل دیاں سدھراں
نظارا آپ دا منگاں دوبارہ یارسول اللہ ﷺ

کمینہ ایہہ گنینہ نت پریشانی دے وچہ رہندا
ہووے حاضر دوارے تے نکارا یارسول اللہ ﷺ

رے پرواردی عزت ودھاؤ یارسول اللہ ﷺ..... (حفیظ تائب)

رے پروار دی عزت ودھاؤ یارسول اللہ ﷺ
ہر اک اُتے کرم دی جہات پاؤ یارسول اللہ ﷺ

تری امت دا مندا حال اے دو جگ دیا شاہا صلی اللہ علیہ وسلم
توجہ نال روگ ایہدے گواؤ یارسول اللہ ﷺ
ایہہ تگے ہتھ غیراں دے، رُلے ہنیرے دی گھائی وچ
دھیان ایہدا رب اپنے ول لواؤ یارسول اللہ ﷺ

بھٹک دی پھر رہی اے قوم تیری او کڑاں اندر
لیہنوں مڑ اپنے رستے تے چلاؤ یارسول اللہ ﷺ
مسلماناں دے دل جو اٹھدیاں ہر دم نظر آون
اوہناں سبھ آفتاں کولوں بچاؤ یارسول اللہ ﷺ

رب اگے عرض کر اُچا تری اُمت دا سر ہووے
گواچی ہوئی تھاں سانوں وکھاؤ یارسول اللہ ﷺ

☆☆☆

میری تقدیر داوی چمکے ستارا.....

میری تقدیر دا وی چمکے ستارا
 ویکھ لاں مدینہ پیارا پیارا پیارا
 پاک مدینے دیاں نوری نوری گلیاں
 چمیاں جہاں نے میرے آقا دیاں تلیاں
 جنتاں توں ودھ کے مدینے دا نظارا

چار چوہیرے ہویا چانن تیرے پیار دا
 اج اے میلاد سوہنے نبی دلدار دا
 ساریاں دیوانیاں دا ایہو ای نعرہ

صدقے نبی دے ساڈے بال پئے پل دے
 ساڈے کوئی سوہنیا ٹرک نہیوں چل دے
 صدقے نبی دے ساڈا ہووے گزارا

سوچیا سی ویکھاں روضہ رب دے حبیب دا
 آوے گا نکت کتھوں میرے جئے غریب دا
 آقا نے بلایا اسیں ٹر گئے یارا

نعتاں دے حوالے نال ہر کوئی جان دا
 اسلم رضا تے ہن موجاں پیا مان دا
 صدقے نبی دے ساڈا ہووے گزارا

☆☆☆

میں جس ویلے وی کرلاواں مدینہ..... (سیدنا ناصر حسین چشتی)

میں جس ویلے وی کرلاواں مدینہ سامنے ہووے
 میں اکھ کھولاں یا سو جاواں مدینہ سامنے ہووے
 حیاتی دا پتہ کی اے کدوں مک جاوے رب جانے
 جد ہوون آخری ساہواں مدینہ سامنے ہووے
 توں قادر ایں میرے مولا دعا منظور کر میری
 میں تکنا جس گھڑی چاہواں مدینہ سامنے ہووے
 کسے وی شہر وچ ہووے تیری محفل میرے آقا
 میں تیرے گیت جد گاواں مدینہ سامنے ہووے
 توں ناصر شاہ دی اے مولا ایہہ پوری التجا کردے
 قبر وچ جس گھڑی جاواں مدینہ سامنے ہووے

مدینے پاک دے اندر جدوں میں پہنچ جاواں گا..... (محمد یوسف نجیب)

مدینے پاک دے اندر جدوں میں پہنچ جاواں گا
 اپنا حال آقا نوں رو رو کے سناواں گا
 کدی ہدیہ کراں گا پیش میں پڑھ پڑھ دروداں دا
 کدی خاک مدینہ چم کے اکھیاں نال لاواں گا
 شفاعت یارسول اللہ ﷺ شفاعت یارسول اللہ ﷺ
 میں ایہہ فریاد کر کے مقدر نوں جگاواں گا
 اوہ بے شک سن دے نیں اتھے وی پر دربارتے جا کے
 غبار آقا دے در دا اپنی اکھیاں وچ میں پاواں گا
 خدا دے کولوں منگناں اے میں صدقہ سوہنے مدنی دا
 وسیلہ اپنے مرشد نوں دعاواں وچ بناواں گا
 ہے اٹھے پھر اے فریاد یوسف دی تیرے اگے
 مدینے وچ مدینے والیا کس دن میں آواں گا

میںوں آقا جی منظور کرو.....

میںوں آقا جی منظور کرو
 منظور کرو دکھ دور کرو
 میری اکھیاں وچ برساتاں نہیں
 میرے کول ایہو سوغاتاں نہیں
 قسمت وچ کالیاں راتاں نہیں ایہناں راتاں نوں ہن نور کرو
 تسی جے خوشحالی چاہندے او
 جے بخت کمالی چاہندے او
 جے عشق مثالی چاہندے او تسی یار حضور حضور کرو
 تیرے ذکر تھیں عزتاں پائیاں نہیں
 میرے پچھے کل خدائیاں نہیں
 میںوں تاریا میریاں سائیں نہیں میری گل تے غور ضرور کرو
 سانوں کون بچاون والا اے
 جہدی ذات وی سب توں اعلیٰ ہے
 ساڈی کنڈ تے کملی والا اے کرو شکر تے دل مسرور کرو
 سرکار دا جو کہلاندا اے
 جو سوہنے دا بن جاندا اے
 مڑ رب سائیں فرماندا اے لہنوں دو جگ تے مشہور کرو
 میںوں عشق دے وہن اچ پین دیو
 میںوں رج رج کے رو لین دیو
 میںوں شہر مدینے رہن دیو گھر جان تے ناں مجبور کرو
 خوشی بختی دا ایہو سال بنے
 میری کلی روضے نال بنے
 اک دُنیا وچ مثال بنے انج ناصر نوں بھرپور کرو

میرے جئے غریب دا جد حال ویکھیا..... (سید ناصر حسین چشتی)

میرے جئے غریب دا جد حال ویکھیا
 فی الفور بھردا جھولیاں لج پال ویکھیا
 حوراں نوں بھل گئے سی نخرے تے ناز وی
 جس دم مدینے والے دا اوہ بلال ویکھیا
 پل پل نہ ہون جسدے وچ آقا دے تذکرے
 ایسا مہینہ ویکھیا ناں سال ویکھیا
 سدہ تے جا کے ویکھیا جبریل ہانپدا
 عرشاں توں اگے آمنہ دا لال ویکھیا
 تقدیر اوہدے بال دی دیوے جہان تے
 دیوا نبی دی یاد دا جس بال ویکھیا
 اپنے پرانے چھوڑ گئے جتھے غریب نوں
 سوہنے نبی نوں اس جگہ وی نال ویکھیا
 ناصر سجائیاں محفلاں چہنے نبی دیاں
 سارے زمانے توں اوہنوں خوشحال ویکھیا

متاں کسے چرواہے نوں بُرا آنکھیں..... (سید ناصر حسین)

متاں کسے چرواہے نوں بُرا آنکھیں
 کسے کالے نوں بیچ نہ سمجھ بیٹھیں
 ہر جرنیل نوں بھیڑا نہ آکھداریں
 داڑھی اُتے اعتراض ناں کر بیٹھیں
 طعنہ کسے مزدور نوں مت دیناں
 چار بکریاں خود سرکار گئے ہیں
 حبشی جان حضور توں وار گئے ہیں
 عمر جئے بن سپہ سالار گئے ہیں
 سنت جاری ایہہ کر سرکار گئے ہیں
 نبی اللہ دے کعبہ اسار گئے ہیں

پڑھ نعت حسان دلدار گئے ہیں
 خطبے نبی دے دین سنوار گئے ہیں
 باوا آدم جئے کر ایہہ کار گئے ہیں
 یوسف نبی جہے وک بازار گئے ہیں
 آپ کیاں تائیں وی تار گئے ہیں
 رنگ چاہڑ گئے نے ڈبے تار گئے ہیں
 جیویں وار حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے یار گئے ہیں

کسے نعت خواں نال نہ حسد رکھیں
 بُرا کہویں نہ کسے خطیب تائیں
 کسے جٹ نوں مہنا نہ کدی ماریں
 کسے بر دے دے عیب ناں کڈھ بیٹھیں
 کسے کھیں نوں نیچ نہ سمجھیا کر
 میرے مصطفےٰ دے کھیں قسم ربدی
 ناصر جان اسلام توں انج واریں

منگاں تیری خیر مدینے.....

منگاں تیری خیر مدینے	کراں میں تیری سیر مدینے
توں ایں پاک تیرے مٹی تے	رکھاں کیویں پیر مدینے
نسلاں تیکر چلن والے	مک جانڈے نے ویر مدینے
کی لہدا تے کیویں لہدا	کی کوئی سمجھے غیر مدینے
کوئی ناپاک کمینہ ہرگز	پا نہیں سکدا پیر مدینے
پکی ٹھکی گل اے میری	زہر نہیں رہندا زہر مدینے
دن دا چانن بھل جاویں گا	اک دو راتاں ٹھہر مدینے
ناصر توں تے ویکھ آیاں ایں	ڈٹھا ای کوئی غیر مدینے

میں ہر دم ورد کرناں تیرے ناں دایا رسول اللہ.....

میں ہر دم ورد کرناں تیرے ناں دایا رسول اللہ
 تیرا ناں میرے سینے ٹھنڈ پاندا یار رسول اللہ

ایہو ایماں ہے ساڈے دلاندا یار رسول اللہ
 خدا دیندا ہے پرتوں دلاندا یار رسول اللہ

تیرا نام مبارک چین جان دا یارسل اللہ
کے دا سن کے ایہ ناں چین جاندا یارسل اللہ

تیرا ہتھ رب دا ہتھ اے ایس وچہ دین والے نوں
ایہہ ہتھ رب نال ہتھوں ہتھ ملاندا یارسل اللہ
لگے تکبیر دا نعرہ تے پھر نعرہ رسالت دا
بفصل اللہ میں قائل ہاں دو ہاں دا یارسل اللہ
تیرا نعرہ مسلماناں لئی اکیر پایا اے
تے نہیں کئی بد نصیباں نوں سکھاندا یارسل اللہ
کرا کے سنیاں تھیں منعقد ایہہ محفلاں جلیے
خدا پایا ہے تیرے ڈنگے وجاندا یارسل اللہ

میں تاں میلاد دا ہاں دن مناندا یارسل اللہ
تیرا ناں لے کے ہاں رب نوں مناندا یارسل اللہ
نبی ہیں تو مکان ولا مکان دا یارسل اللہ
نبوت تیں تے کیوں رب نہ مکاندا یارسل اللہ
کسے نوں جے زکام نجدیت ہو جاوے اوہدے لئی
بریلی تھیں منگایا ہے جوشاندا یارسل اللہ
تیرے ذکر مبارک نوں کوئی بند کر کے دسے کھاں
جے ہے وے کوئی پتر اپنی ماں دا یارسل اللہ
جے پتھر چمناں جائز ہے تیرے ناں نوں نہ کیوں جمنے
نہ چمناں تے ہے مسلک او تراں دا یارسل اللہ
دنے راتی تیرا گستاخ تاں پیاں شور پاندا ہے
کہ پیندا رہندا ہے شورا ایہہ کاں دا یارسل اللہ

تیرے گستاخ دے نال اتحاد ایہہ ہونہیں سکدا
کوئی بدمعاش رن نہیں وساندا یارسول اللہ

تیرا گستاخ مویا تے چھپاندا پھریاں منہ اپنا
اوہ کس منہ نال منہ اپنا دکھاندا یارسول اللہ

(ازسلطان الواعظین مولانا محمد بشیر صاحب کوٹلی لوہاراں والے)

مولا اوہ دن وی آوے ایہہ منگتا مدینے جاوے..... (محمود)

مولا اوہ دن وی آوے ایہہ منگتا مدینے جاوے
روضے دی پیاری جالی سینے دے نال لاوے
جیویں اولیں قرنی نوں دیوانہ سی بنایا
جبشی بلال اُتے جہڑا رنگ سی چڑھایا
منگو دعاواں سوہنا اوہ رنگ مینوں لاوے

منکن غوث کوئی خواجہ کوئی داتا بن کے آئے
کوئی بلھے شاہ بنیا کوئی باہو بن کے آئے
اوہ آمنہ دا جانی رنگ اپنا جس نوں لاوے
تیرے کول آکے تینوں کدی حال میں سناواں
جھاڑو تیری گلی وچ اکھیاں دے نال لاواں
تیرے در دے خادماں وچ میرا نام وی تے آوے

اللہ دا خاص دلبر دُنیا اوہدی دیوانی
واللیل زلفاں والا اوہ آمنہ دا جانی
بخشش دی عاصیاں نوں اوہ راہ پیا دکھاوے

شالا اوہ دن وی آوے شہر مدینہ گھماں
اتھرو وگاواں نالے تیری جالیاں نوں چماں

منگو دعاواں سجنوں سوہنا کرم کماوے

اوتھے فرشتے ہر دم ستر (۷۰) ہزار رہندے
سارے ولی وی آقا تیری حاضری چہ رہندے
رب اوہ حسین منظر محمود نوں دکھاوے

میرے گھر وچ وی کدی آکے اُجالے کر دے..... (ناصر حسین چشتی)

میرے گھر وچ وی کدی آکے اُجالے کر دے
کر دے کر دے ایہہ کرم اللہ دے پیارے کر دے
اک پیالے نوں جیویں کیتا سی دریا دریا
میریاں اکھیاں دے وی بھر پور پیالے کر دے
موڑ دا تیری نہیں کوئی وی اللہ تیرا
میرے آسان توں کم سارے دے سارے کر دے
صرف نعتاں نوں بنا اپنا وظیفہ جھلیا
نذر آتش تُوں ایہہ ناول تے رسالے کر دے
جن سورج نے فدا تیری اداواں توں شہا
ذکر فلکاں تے تیرا رل کے ستارے کر دے
جے توں چاہنا ایں کہ بچ جاواں حشر وچ ناصر
اپنے غم خوار دے ہر چیز حوالے کر دے

☆☆☆

میںوں مجبوریاں تے دوریاں نہیں ماریا..... (عبدالستار نیازی)

میںوں مجبوریاں تے دوریاں نہیں ماریا سدا لو مدینے آقا کالی کملی والیا
 ڈاھڈا ہاں غریب آقا کول میرے زر نہیں
 اڈ کے میں کینویں آواں نال میرے پر نہیں
 تساں تے ہے ڈیرا بڑی دور میتھوں لا لیا
 میںوں مجبوریاں تے دوریاں نہیں ماریا سدا لو مدینے آقا کالی کملی والیا
 کون جا کے دے سوہنے اللہ دے حبیب نوں
 سد لو دوارے آقا دکھیا غریب نوں
 میرے تے ہے ڈیرا بد نصییاں نے پا لیا
 میںوں مجبوریاں تے دوریاں نہیں ماریا سدا لو مدینے آقا کالی کملی والیا
 آپ دے دیدار باہجوں دل نہیں لگدا
 تیر ہے جدائی والا نت سینے وجدا
 ایناں سوچاں وچ روگ زندگی نوں لا لیا
 میںوں مجبوریاں تے دوریاں نہیں ماریا سدا لو مدینے آقا کالی کملی والیا
 سادہ تے او کالا جیہا حبشی بلال سی
 لا لئی پریت پایا رتہ کمال سی
 فیر اونہوں آقا میرے سینے نال لا لیا
 میںوں مجبوریاں تے دوریاں نہیں ماریا سدا لو مدینے آقا کالی کملی والیا
 جا کے کدی ویکھاں گے سوہنے روضے دیاں ہریالیاں
 فیر میں نیازی چماں روضے دیاں جالیاں
 اپنا تے رونا سارا میں شعراں وچ سنا لیا
 میںوں مجبوریاں تے دوریاں نہیں ماریا سدا لو مدینے آقا کالی کملی والیا

میرے دل وچہ آس چروکنی ایں..... (حافظ محمد حسین حافظ)

اک وار مدینے ٹر جاواں
 گھر بار مدینے ٹر جاواں
 غم درد جتھے سب مکدے نے
 دربار مدینے ٹر جاواں
 دن رات دعاواں کرنی آں
 سرکار مدینے ٹر جاواں
 دل میرا ایہو ای کہندا اے
 انوار مدینے ٹر جاواں
 جے جاون چمک نصیب میرے
 لے ہار مدینے ٹر جاواں

میرے دل وچہ آس چروکنی ایں
 جی کردا اے پھڈ کے میں اپنا
 جتھے چن تے تارے جھکدے نے
 دیکھن لئی میں اوہ سوہنے دا
 ہر وقت صداواں کرنی آں
 سد لین جے مینوں روضے تے
 وچہ ذہن دے بس ایہہ رہندا اے
 دیکھن لئی گنبد خضراء دے
 سد لین جے کدی حبیب میرے
 سوہنے لئی حافظ نعتاں دے

مینوں تے ایہہ درد اندروں کھا گیا..... (سید ناصر حسین چشتی)

میں مدینے شہر چوں کیوں آ گیا
 نال خوشبو! راستے مہکا گیا
 اوہدے لب تے آپے کلمہ آ گیا
 میں مصیبت وچہ جدوں گھبرا گیا
 مصطفیٰ دا نور چن تے چھا گیا
 ایہو غم تے مینوں رونا پا گیا
 خواب وچہ وی جے اوہ پھیرا پا گیا
 شیر ڈر دا رستہ بدلا گیا

مینوں تے ایہہ درد اندروں کھا گیا
 جتھوں جتھوں لنگھیا میرا نبی
 دیکھیا کافر دے ولے آپ نہیں
 آگئے سرکار خود امداد لئی
 آ گیا جے مصطفیٰ دے سامنے
 مرناں جاواں دور تیرے درتوں میں
 چھوڑ جاناں آفتاں بیماریاں
 آپ دے ناصر گدا نون ویکھ کے

☆☆☆

مکے چار چوہیرے پکار پے گئی والی..... (محمد علی ظہوری)

مکے چار چوہیرے پکار پے گئی والی دو جہان دا آیا اے
 وَالضَّحٰی چہرہ تے واللیل زلفاں کسے ماں کرماں والی جایا اے
 اوہدے حسن دی جھال نہ جائے جھلی حسن والیاں مکھ لکایا اے
 جدوں ٹردا تے کردی زمین سجدے شجر و حجر نے سیس نوایا اے
 نال انگلی دے چن توڑ دیندا آپے توڑ کے جوڑ دکھایا اے
 جدوں چاہوندا اے سورج موڑ دیندا رب اوہنوں مختار بنایا اے
 رب اوہدی زبان چوں بولدا اے جو قرآن فرمایا اے
 اوہنوں دیکھ کلمہ پڑھیا کنکراں نیں حکم اوس نے جدوں سنایا اے
 جتھے کئی خدا سن جھوٹھیاں دے جھنڈا اوتھے توحید دا لایا اے
 دشمن دین گالاں اوہ دعا منگے اوہدے خلق دا انت نہ پایا اے
 حامی اوہ غریباں تے بیکساں دا جنھے سب دادر و نڈایا اے
 کیوں نہ خوشیاں ظہوری مناؤن سارے کملی والا تشریف لیایا اے

میں تلیاں نبی دیاں چمد اے جے میں ہندا خاک.....

میں تلیاں نبی دیاں چمد اے جے میں ہندا خاک مدینے دی
 میں راہواں مل مل بہندا جے میں ہندا خاک مدینے دی
 میں لیندا نام محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا نالے تکدا شان محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا
 میں قدماں دے وچ رہندا جے میں ہندا خاک مدینے دی
 جدوں سوہنے قدم ٹکاؤنا سی میرا سینہ لفدا جانا سی
 میں پھلاں وانگوں کھڑ دا جے میں ہندا خاک مدینے دی
 میں ایسی کرنی کر جاندا ویٹھے طیبہ دے وڑ جاندا

اوہدے جوڑیاں دے نال لگدا جے میں ہندا خاک مدینے دی
میرے نبی نے چن نون توڑیا سی نالے توڑ کے فیرا، سوس بوڑیا سی
کدی میں وی اوہ معجزہ تکدا جے میں ہندا خاک مدینے دی
میرے نبی قرآن سناؤندے سن چپ بیٹھے صحابہ سن دے سن
میں وی گلاں نبی دیاں سن دا جے میں ہندا خاک مدینے دی

میں فقیرا ہاں تیرے شہر دا میرا آسرا..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

میں فقیرا ہاں تیرے شہر دا میرا آسرا کوئی ہور نہیں
میںوں بھیک دے میرے سوہنیاں تیرے نال دا کوئی ہور نہیں

توں ازل توں سجناں پال دا توں سوالیاں نون نہیں نال دا
تیرے مرتبے تیری شان دا یا مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم کوئی ہور نہیں

تینوں رب نے سد کے خود کہیا میرے جانیاں میرے دلبرا
جیویں ویکھنا تیری ہے ادا انج ویکھ دا کوئی ہور نہیں

جتھے نوریاں دا گزر نہیں جتھے پہنچ سکدا بشر نہیں
جتھے توں کیوں تیرا حوصلہ اوتھے پہنچیا کوئی ہور نہیں

گنہگار امت واسطے رب نال گنڈھ کے رابطے
جیویں جاگیوں میرے سوہنیا اونویں جاگیا کوئی ہور نہیں

آئے نیں جنے وی نبی صلی اللہ علیہ وسلم تک دے رے تیری گلی
جیویں چمکیوں توں سوہنیا انج چمکیا کوئی ہور نہیں

کدی آتوں ناصر گھر میرے نت ویکھاں رستے میں تیرے
میرے وانگ درداں ماریا میرے ہادیا کوئی ہور نہیں

☆☆☆

میری سرکار ہر ویلے مدینہ یاد آؤندا اے.....

میری سرکار ہر ویلے مدینہ یاد آؤندا اے
 ہے دل نون پیار ہر ویلے مدینہ یاد آؤندا اے
 محمد صلی اللہ علیہ وسلم آکھیا سینے چہ ٹھنڈ پیندی اے سو نہہ ربدی
 سخی سردار ہر ویلے مدینہ یاد آؤندا اے
 مدینے دل میں منہ کر کے درود آقاتے پڑھنا واں
 ہے دل بیدار ہر ویلے مدینہ یاد آؤندا اے
 میں چھڈ آیاں واں اپنے دل نون آقادیں قداماں وچ
 تیرا دربار ہر ویلے مدینہ یاد آؤندا اے
 ریاض الجنہ دا منظر سنہری جالیاں مینوں
 اوہو گلزار ہر ویلے مدینہ یاد آؤندا اے
 میں ساوے روضے دے پر نور جلوے کیوں بھل جاواں
 سوہنا دلدار ہر ویلے مدینہ یاد آؤندا اے

مہربانیاں کرم خوش حالیاں..... (سیدنا صبر حسین چشتی)

مہربانیاں	کرم	خوش	حالیاں
سکھے	آقا	دیاں	ہین
پیار	میرے	آقا	دا
		سینے	وچ
		ہووے	
		گلی	اک
		رہن	لئی
		مدینے	وچ
		ہووے	
		بندہ	رج
		رج	چمے
		فیر	جالیاں
		پاک	قرآن
		دیاں	اکھراں
		نون	دیکھ
		لو	

سورتاں نوں ویکھو یا کہ سٹراں نوں ویکھ لو

جیویں سوہنے دیاں زلفاں نے کالیاں

نانواں وچوں اک تیرا نام سانوں بھاندا اے

انج تیرا نام ساڈے لبیاں اُتے آندا اے

جیویں کر دے قوال نے قوالیاں

جس ویلے زلفاں اوہ چھنڈیاں نے سوہنے

انج خوشبوواں ونڈیاں نے سوہنے

بھرلیاں نے بہاراں آکے تھالیاں

کھڑا دربار تے بس اہو سوچی جاواں میں

کیہڑا کیہڑا اکھیاں وچ جلوہ سماواں میں

ہن اکھاں دیاں چھوٹیاں پیالیاں

ایہہ ناصر اعلان ہے میرا

اس گل تے ایمان ہے میرا

جو بلاواں آئیاں آقا میرے ٹالیاں

میرے آقا میرے مولا دی صورت..... (سیدنا حسین چشتی)

میرے آقا میرے مولا دی صورت کیسی ہووے گی

جو دشمن داوی دشمن نہیں محبت کیسی ہووے گی

عمر تے مرتضیٰ آئے جنوں ویکھن قرن اندر

جے ایہہ رتبہ اے دوری داتے قربت کیسی ہووے گی

ہنیرے کالیاں راتاں تے تنہائیاں نے کیہ کہناں

جہدے وچ مصطفیٰ آئے اور تربت کیسی ہووے گی

جواں دی ان چھنی روٹی تے دو ویلے گزارا اے
 شہنشاہ دی جے ایہہ شان این حکومت کیسی ہووے گی
 جہدے ہر اک گدا دے لئی ارم وچ باغ مہکے نے
 جتھے آقا نے رہنا این اوہ جنت کیسی ہووے گی
 جہدی عظمت دیاں دتیاں گواہیاں آپ خالق نے
 نبی دی پاک اُس بیوی دی سیرت کیسی ہووے گی
 ہزاراں سامنے ڈٹھیاں سی اک کرب و بلا اندر
 نبی دے اس نواسے دی شہادت کیسی ہووے گی
 عبادت بن گئی جہدی ادا ساری غلاماں لئی
 نبی ایسا اے جے ناصر نبوت کیسی ہووے گی

مدینے دے نظارے نوں ایہہ اکھیاں..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

مدینے دے نظارے نوں ایہہ اکھیاں ویکھ آئیاں نہیں
 نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے روضے پیارے نوں ایہہ اکھیاں ویکھ آئیاں نہیں
 نصیباں والیاں تکیا او روضہ مدنی ماہی دا
 او جنت دے نظارے نوں ایہہ اکھیاں ویکھ آئیاں نہیں
 نظارہ سبز گنبد دا ایناں اکھیاں چوں نہیں جاندا
 خدا دے ماہ پارے نوں ایہہ اکھیاں ویکھ آئیاں نہیں
 خدا دے گھر دے وچ تکیا اشارہ رحمتاں والا
 او رحمت دے اشارے نوں ایہہ اکھیاں ویکھ آئیاں نہیں
 جتھے لکیاں نے موجاں سب دیاں ایسا ہے در تیرا
 اوس در آقا دے پیارے نوں ایہہ اکھیاں ویکھ آئیاں نہیں
 غریباں دا سہارا تے مدینہ ہے ضیاء کہندا
 غریباں دے سہارے نوں ایہہ اکھیاں ویکھ آئیاں نہیں

میں مدینے جانا میں مدینے جانا..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

میں مدینے جانا میں مدینے جانا
 سارے دکھیاں نوں میرے آقا سہارا آپ دا
 اے میرے لُج پال آقا کر میرے تے رحمتاں
 آس طیبہ دی دنے راتی ستا وے یا نبی ﷺ
 آپ دی اولاد دا صدقہ کمی کوئی نہیں
 پیار آقا دا ایسا دلاں وچ وس گیا
 ساقی کوثر پلانا مینوں وی کوثر دا جام
 آپ ﷺ رحمت تے میرا مان ہے بے حد ضیاء

رات دن میرے لباں تے رہندا اے ترانہ
 باجہ تہاڈے عاصیاں دا ہور نہیں ٹھکانہ
 تا عمر میرا رہوے طیبہ چہ آنا جاناں
 میرے آقا کملی والے ہور نہ تڑپانا
 میرے آقا غیر دا کنڈا نہیں کھڑکانا
 آپ ﷺ بوجھوں دلاں وچ کوئی نہیں سمانا
 ہے دعا وسدا رہوے آقا تیرا مئے خانہ
 کھڑکے دھڑکے نال کہناں میں نہیں شرمانا

مینوں سد لو مدینے حضور ﷺ مدینے سوہنا..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

مینوں سد لو مدینے حضور ﷺ مدینے سوہنا وسدا روے
 رہیاں جاوے نہ میتھوں ہن دور مدینے سوہنا وسدا روے
 راہی طیبہ دے آوندے نیں مدینے دیاں گلاں کردے
 مینوں ملدے نیں خوب سرور مدینے سوہنا وسدا روے
 جنہوں تا نگ مدینے دی تے دل وی نہ لگدا ہووے
 اوہ تے جانڈے مدینے ضرور مدینے سوہنا وسدا روے
 ہوئے کرم جے آقا دا مدینے میں وی جاواں گا
 تہاڈا کرم بڑا مشہور مدینے سوہنا وسدا روے
 ایہہ تے کھیڈ نصیباں دی کسے تے کوئی دوش نہیں
 میری عرضی کرو منظور مدینے سوہنا وسدا روے
 بڑی آس مدینے دی ایہہ دوری شالا مک جاوے
 کیتا ہجر نے چور و چور مدینے سوہنا وسدا روے
 جیاں ویکھیا مدینے نوں اور جنتاں نوں بھل جانہ
 ضیاء جاوے گا فیر ضرور مدینے سوہنا وسدا روے

میںوں دسدیاں اندر کرناں نور دیاں..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

میںوں دسدیاں اندر کرناں نور دیاں
 پڑھاں درود تے نیڑے میںوں لگدے نیں
 دل دے اندر کدی ہنیرا نہیں ہندا
 جہنوں سچا پیار حضور صلی اللہ علیہ وسلم دا ملیا اے
 لہر حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے عشق دے اندر جد آوے
 جتھے جتھے قدم حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے لائے نیں
 لا شعوری دے وچ ایسے فیض ملے
 ضیاء معراج دی رات جدوں سرکار گئے
 جدوں زبان تے نعتاں آون حضور دیاں
 کملے نیں جو گلاں کردے دور دیاں
 جیکر دل وچ یاداں رہن حضور صلی اللہ علیہ وسلم دیاں
 اوہ نہیں کردا گلاں کدی غرور دیاں
 خداں اوہدوں بھل جاون دستور دیاں
 اوتھوں چلیاں ساریاں شاخاں نور دیاں
 کرم نوازیاں ہويا فیر شعور دیاں
 گلاں تھلے رہ گیاں کوہ طور دیاں

میرے سوہنیاں مدینے وچ رہن والیا..... (حافظ محمد حسین حافظ)

میرے سوہنیاں مدینے وچ رہن والیا
 کدی میری وی تمنا پوری کردے
 میریاں وی کدی دور کر دیویں دوریاں
 تینوں واسطہ ای سخی شبیر دا
 مدینے وچ رہن والیا مدینے وچ رہن والیا
 شوق والے لبو لگے رہندے وچ سینے دے
 کدی میںوں وی بلا اُتے در تے
 مدینے وچ رہن والیا مدینے وچ رہن والیا
 کر دیویں آساں میرے دل دیاں پوریاں
 رخ پلٹ دیویں میری تقدیر دا
 رہندے نیں تصور اں چہ جلوے مدینے دے
 سد در تے توں کدی گنہگار نوں

دل ترس دا مدینے دی بہار نوں

مدینے وچ رہن والیا مدینے وچ رہن والیا

☆☆☆

میں لچپالاں دے لڑکیاں میرے توں غم..... (عبدالستار نیازی)

میں لچپالاں دے لڑکیاں میرے توں غم پرے رہندے
 میری آساں اُمیداں دے سدا بوٹے ہرے رہندے
 خیال یاروچہ میں مست رہنا ہاں دنے راتیں
 میرے دلوچہ ججن وسدا میرے دیدے ٹھرے رہندے
 دعا منگیا کرو سنگیو کتے مرشد نہ رُس جاوے
 جہاں دے پیر رُس جاندے او جیوندے ای مرے رہندے
 ایہہ پینڈا عشق دا آخر تے ٹرنے نال مکناں ایں
 اوہ منزل نوں نہیں پاسکدے جیہڑے بیٹھے گھرے رہندے
 کدی وی لوڑ نہیں پیندی مینوں در در تے جاوون دی
 میں لچپالاں دا منگتا ہاں میرے پلے بھرے رہندے
 کدی وی ڈب نہیں سکدے اوہ چڑھدے پانیاں اندر
 جو ٹھلدے آسرے تیرے اوہو بیڑے ترے رہندے
 نیازی مینوں غم کاہدا میری نسبت ہے لاثانی
 بن کے رہن جو کسے دے قسم رب دی کھرے رہندے

مدینے ولے جان دیاں آساں میں وی..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

مدینے ولے جان دیاں آساں میں وی لالیاں
 پلے میرے کجھ وہ نہیں سے صدراں میں پالیاں
 جدوں کوئی مدینے جاوے دل میرا روندہ اے
 وچھوڑا مینوں پل پل بڑا ترپوندا اے
 میریاں جدائی وچ مک گمیاں لالیاں

پلے میرے کجھ وی نہیں تے صدراں میں پالیاں

تیریاں میں رحمتاں توں آس کدی توڑی نہیں
اپنے غلاماں دی تے گل تساں موڑی نہیں
ایسے لئی مدینے ولے چٹھیاں میں پالیاں
پلے میرے کجھ وی نہیں تے صدراں میں پالیاں

وال میرے چنے ہو گئے ریاں نہ جوانیاں
صدقہ حسین دا جے کرو مہربانیاں

میں زندگی فیر ویکھاں اوہ روضے دیاں جالیاں
پلے میرے کجھ وی نہیں تے صدراں میں پالیاں

ہرپل یاد کیتا میرے ہر ساہ نہیں
جدوں دا مدینے جا کے ویکھیا ضیاء نہیں
لجاں مسکین دیاں آقا نہیں سنبھالیاں
پلے میرے کجھ وی نہیں تے صدراں میں پالیاں

مخفلاں سجاؤندے تے خوشیاں مناؤندے..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

مخفلاں سجاؤندے تے خوشیاں مناؤندے دیوانے سرکار دے
چاواں چاواں نال سارے مخفلاں چہ آوندے دیوانے سرکار دے

جناں تن من یارو آقا جی توں واریا
اونتاں دا وی ڈب بیڑا آقا جی نہیں تاریا
ایویں تے نہیں ویکھ اے دولتاں لٹاؤندے دیوانے سرکار دے

آقا جی دی آل جی آل ہور کوئی نہیں
ایسا تے گھرانہ لچپال ہور کوئی نہیں

مولا علی دے اے نعرے سدا لاؤندے دیوانے سرکار دے

میرے لچپال سدا لکیاں نبھاؤندے نیں
خیر جدی جھولی وچ میرے آقا پاؤندے نیں
غیراں دانہ بوھا کدی وی کھڑ کوندے دیوانے سرکار دے

آقا دے میلاد دیاں محفلاں چہ آکے
نعرہ رسول اللہ دا گج وچ لاکے
سُتے ہووے اپنے نصیب جگاؤندے
دل دیاں ساریاں مراداں یارو پاؤندے دیوانے سرکار دے

دل وچ رب تے رسول دا جے پیار اے
ضیاءِ فیر دَر تے بلاؤندا دلدار اے
آقا دے دوارے سدا جانڈے رندے دیوانے سرکار دے

☆☆☆

نبیاں تے وَلیاں دے دَر تے مقبول دُعاواں..... (محمد یوسف گلینہ)

نبیاں تے وَلیاں دے دَر تے مقبول دُعاواں ہندیاں نہیں
ہر وگدینیں جد اشکاں دے پھر معاف خطاواں ہندیاں نہیں
دیوانے نہیں اوہ دانے نیں جو دَر وَلیاں دے جانڈے نیں
نبیاں وَلیاں دے مزاراں تے سب ختم سزاواں ہندیاں نہیں
لے فیض داتا ہجوری توں خواجہ اجمیری کہندے نیں
اتھے ناقص کالم جو آوے سھناں نوں عطاواں ہندیاں نہیں
بناں مرشد کامل دے سالک ، کدی عشق دا راہ نہ مل بیٹھیں
اس راہ دے وچ شیطان جیہاں کئی ہور بلاواں ہندیاں نہیں
جیہڑے باجھ درود محمد دے رب اُتے عرضاں کر دے نیں
اوہناں دیاں قسم خدا دی اے بے اثر صداواں ہندیاں نہیں
گل من یوسف دی اے واعظ، ایہہ سب نے ٹکڑے جنت دے
ایہہ روضے والیاں جیہاں وی دھرتی تے تھاواں ہندیاں نہیں

نوری دربار میرے آقا دا..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

نوری دربار میرے آقا دا

ملدہ اے پیار میرے آقا دا

بھل دے محیں کدی وی نظارے اُس دردے

ہر ویلے جتھے آقا جھولیاں محیں بھر دے

ایسا دربار میرے آقا دا ملدہ اے پیار میرے آقا دا

آپ صلی اللہ علیہ وسلم دے جو عاشق نہیں اوہ واری واری جانے نہیں
دشمن وی آپ صلی اللہ علیہ وسلم دیاں قسماں پئے کھاندے نہیں
ایسا کردار میرے آقا داملدہ اے پیار میرے آقا دا

حسن و حسین مولا علی ساڈی جان اے
پنجتن دی زہرہ بتول پہچان اے
ایسا گھر بار میرے آقا داملدہ اے پیار میرے آقا دا

یار غار عمر عثمان مولا علی نہیں
چمچے ایناں دے ہر تھاں گلی گلی نہیں
سوہنا ہر یار میرے آقا داملدہ اے پیار میرے آقا دا

لجپالا شان تیری جان دا خدا اے
فیروی جو نعت یارو لکھدا ضیاء اے
اے وی اے پیار میرے آقا داملدہ اے پیار میرے آقا دا

نوری مکھڑا نالے زلفاں کالیاں.....

نوری مکھڑا نالے زلفاں کالیاں	صدقے واری جاون دیکھن والیاں
چن چڑھیا آمنہ دے لعل دے	مک گیاں دُنیا توں راتاں کالیاں
سوں گئی امت تے آقا جاگدا	کیتیاں لجپال نے رکھوالیاں
دیکھ کے رتبہ بلال حبشی دا	ہو گیاں قربان شکلاں والیاں
تیرے ویہڑے کھیڈے رب دا لاڈلا	واہ حلیمہ تیریاں خوشحالیاں
عشق دے جھلے ای نمبر لے گئے	عقل منداں اینویں عمراں کالیاں
میرا منہ آکے فرشتے چمدے	چمیاں جد میں روضے دیاں جالیاں

نبی دے درتے جے ہووے رسائی..... (حفیظ تائب)

نبی دے درتے جے ہووے رسائی
 خیال آوے جدوں سوہنے نبی صلی اللہ علیہ وسلم دا
 بنا دیتا چمن اُجڑے تھلاں نوں
 لکاواں ایس لئی ہنجواں نوں جگ توں
 نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے عشق دی اگ بخش موئی
 اسیر اوہدے غماں درداں دا تائب

میں سمجھاں مل گئی مینوں خدائی
 نہ غم مینوں رہوے نہ فکر کائی
 مرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے جدھر جھات پائی
 ایہہ موتی نہیں حیاتی دی کمائی
 مرے دل نوں سوائی توں سوائی
 گیا پا غم دے ہر بندوں رہائی

نسیمہ قاصدانہ دیر لائیں..... (حضرت پیر سید مہر علی شاہ رحمۃ اللہ علیہ)

نسیمہ قاصدانہ دیر لائیں
 ادب سیتی دیویں بوسہ زمین نوں
 مدت ہوئی نہ ملیا یار پیارا
 بہانواں کول آکھاں بول دے ڈھول
 کے ہوسی چانوازیں گولڑی نوں
 وچھوڑا ناں کسے دے پیش آوے
 کدیں پردیسیاں نوں یاد کرناں
 کوئی ہووے سیو کشتی مہاناں
 ہوواں میں سگ مدینے دی گلی دا
 دلا سمجھا توں اکھیاں روندیاں نوں
 رہی سمجھاتے آون باز ناہیں

لوجہ اللہ ماہی دے دیس جائیں
 تے آکھیں اس طرح اس نازنین نوں
 کدیں میں ول کرے سوہنا اتارا
 تیرے بولنا توں عالم کراں گھول
 زیادہ نہ کریں گل تھوڑی نوں
 کسے دا یار نہ پردیس جاوے
 غریب الوطن دا دل شاد کرناں
 اسماں سر پر سجن دے دین جاناں
 ایہہ رتبہ ہے ہر کامل ولی دا
 جگر دا خون بھر بھر کھوندیاں نوں
 رو وں دھوون تے دن راز ناہیں

میں بھلدا مدینے دا نظارا یا رسول اللہ..... (مولانا منظور احمد نوری)

میں بھلدا مدینے دا نظارا یا رسول اللہ

اجے اکھاں دے وچہ روضہ اے پیارا یا رسول اللہ

ہزاراں شہر دُنیا تے نرالے توں نرالے نیں

مگر رتبہ مدینہ دا نیارا یا رسول اللہ

جو زائر نیں اوہ بخشے جان گے من زار وچہ آیا

شفاعت دا ہے واضح ایہہ اشارہ یا رسول اللہ

کدوں رج رج کے دیکھاں گا اوہ جلوے تری نگری دے

کدوں آوے گی پھر واری دوبارہ یا رسول اللہ

کدوں فیر بلاؤ گے کدوں حسرت مٹاؤ گے

کرو نظر کرم جلدی خدارا یا رسول اللہ

میں ہاں منگتا تیرے گھرداتے میں واقف کسے دردا

دو جگ اندر توں ای میرا سہارا یا رسول اللہ

خدا جاؤک کہہ کے تیرا در سانوں دکھاندا اے

کہ بخشش لئی اے کافی ایہہ دوارا یا رسول اللہ

بناں تیری محبت دے عبادت رائیگاں ساری

بناں تیرے جہاں برباد سارا یا رسول اللہ

بھرم منظور نوری دا رہوے میدان محشر وچہ

نہ کھاوے ٹھوکراں درد دا مارا یا رسول اللہ

نرالے محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا دروی نرالا.....

بلاوے اوہ بوہے تے ہراک نوں شمالا
ایہو جئی زمانے وچ نعمت نہ کائی
بلاوے اوہ بوہے تے ہراک نوں شمالا
میں فٹ بولیا مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم دا فقیراں
بلاوے اوہ بوہے تے ہراک نوں شمالا
جے اوہ نوری تلیاں عرش تے نہ لاندے
نرالے محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا دروی نرالا
نہ کم اس جہان چ غریباں دے بن دے
نرالے محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا دروی نرالا
اونوں جا کے ناصر وی اکھیاں چ پاوے
نرالے محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا دروی نرالا

نرالے محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا دروی نرالا
محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے دروی ملے جے گدائی
اوتھوں جا کے بھر دا اے آساں دا پیالہ
قبر وچ جدوں آکے پچھیا نکیراں
مرے آگیا کم ایہو ای حوالہ
خدا نوں ملن مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جے نہ جاندے
نہ ہوندی کدی شان اس دی دوبالا
جے والی نہ اوہ بد نصیباں دے بن دے
تے کھوہ لیندے منہ دا وی ظالم نوالا
مدینے دی مٹی خدانوں وی بھاوے
مدینے دی مٹی ہے جنت توں اعلیٰ

میں کوئی اوقات اوگنہاروی..... (عبدالستار نیازی)

جیہو جئی وی ہاں میں ہاں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دی
میں تے منگتی ہاں خدا دے یار دی
بھکھ ہے تے ہے ترے دیدار دی
گل کرنی ایں آساں تے سرکار دی
گل کر دے نیں او عرشو پار دی
شان ویکھو سوہنے دے دربار دی
مہربانی اے سب سرکار دی
تاگ رکھدے نیں سدا دیدار دی
جد وی کیتی نوکری سرکار دی
جھلک ویکھی اے جہاں سرکار دی

میں کوئی اوقات اوگنہار دی
کیوں پھراں میں منگتیاں توں منگدی
اللہ دی سونہہ سانوں کوئی بھکھ نہیں
کوئی سن کے خوش ہووے یا نہ ہووے
جہا تیرے در دے ککڑے کھالے
منگتیا چہ ہے کھر دا جبریل دی
جو ملی عزت نیازی جگ تے
سوہنے دے عاشق کدی نہیں رج دے
لہراں بحر اں ہو کنیاں نیں گھر میرے
اونہاں نوں چنگی نہیں لگدی کوئی شے

نبی جی نبی آجا محبوبِ خدا آجا..... (صائمِ چشتی)

نبی جی نبی آجا محبوبِ خدا آجا
 میں تیریاں رہواں توں ہو جاواں فدا آجا
 اوکھی اے گھڑی آئی سرکار دی امت تے
 وگڑی اے زمانے دی محبوبِ ہوا آجا
 منہ کر کے مدینے ول منگتے نے کھڑے شاہا
 سخیاں دے سخی آجا اے گنجِ سخا آجا
 بے چین زمانے نوں حالات نے کرمھڈیا
 شبیر دے صدقے تھیں امت نوں بچا آجا
 ہر پاسیوں گھیر لیا قسمت دے ہنیرے نے
 اے مہرِ مبیں آجا اے باہ لقا آجا
 جے دیر اہے ہووے سرکار دے آون وچ
 سرکار دی چم جالی طیبہ دی ہوا آجا
 غم درد جدائیاں دے رو رو کے وی نہیں مکدے
 صائم دے شہا آکے ہن درد مکا آجا

نبی دیاں شانناں توں میں لکھ وارواری آں..... (نذیر احمد)

نبی دیاں شانناں توں میں لکھ وارواری آں
 اللہ جانے سوہنے نوں میں چنگی آں کے ماڑی آں

رُتبے کی دساں سیو اس سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دے
 اوتھے تے جنید جے دم وی نئی مار دے
 دسوں ہاں نی سیو اوتھے کون میں وچاری آں
 اللہ جانے سوہنے نوں میں چنگی آں کے ماڑی آں

دل وچ درد اوہدا اوہدی مہربانی اے
اکھاں وچ اتھرو وی اونناں دی نشانی نے
پچھو نہ سیو ڈاڈی درداں دی ماری آں
اللہ جانے سوہنے نوں میں چنگی آں کے ماڑی آں

ویکھیا اے سمندیاں نوں سوہنا گل لاوندا
میرے جئی مچی اُتے کدوں ویلا آوندا
دساں کی میں سیو بڑی اوگن ہاری آں
اللہ جانے سوہنے نوں میں چنگی آں کے ماڑی آں

عمر گزاری اوہدی راہواں وچ بہہ کے
کوئی تے مدینے چلے مینوں نال لے کے
مناں میں راہیاں دیاں کر کر ہاری آں
اللہ جانے سوہنے نوں میں چنگی آں کے ماڑی آں

لگے نے نذیر جتھے ڈیرے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دے
عرشاں تو اُچے شانناں اس دربار دے
پلکاں دے نال اوتھے پھیراں میں بہاریاں
اللہ جانے سوہنے نوں میں چنگی آں کے ماڑی آں

نور ازیلی چمکیا غائب ہنیرا ہو گیا..... (محمد علی ظہوری)

نور ازیلی چمکیا غائب ہنیرا ہو گیا	کملی والا آ گیا ہر تھاں سویرا ہو گیا
حشر تک اوہ پاک راہواں سجدہ گا ہواں بن گیاں	جہاں راہواں تے مرے آقا دا پھیرا ہو گیا
رب نوں وی ہو گئی دھرتی بڑی محبوب اوہ	جہڑی تھاں تے احمد مرسل دا ڈیرا ہو گیا
فخر سارے میں بجا سوہنے مدینے پاک دے	عرشِ اعظم توں اُہدا رتبہ اُچیرا ہو گیا
یا رسول اللہ! اوہ کتنے بخت والے لوگ سن	جہاں دی قسمت دے وچہ دیدار تیرا ہو گیا
ہو گئی مینوں ظہوری در دی دولت نصیب	مل گیا اے چین جد دا عم ودھیرا ہو گیا

نبیاں داسردار مدینے..... (عبدالستار نیازی)

نبیاں دا سردار مدینے سوہنا سانول یار مدینے
 عاصیو کھلا رہندا ہر دم رحمت دا بازار مدینے
 جہنوں تکیاں دل نہیں رجدا اوہ سوہنا دربار مدینے
 غم دُنیا دے مار نہیں سکدے ہے میرا غم خوار مدینے
 کوہجیاں نوں جو سینے لاوے اوہ مدنی سرکار مدینے
 ہر دکھ درد دا دارو مل دا دل ہوون بیمار مدینے
 چارہ گرو کوئی چارہ لاوو رہ آواں دن چار مدینے
 پوری دُنیا وچ نہیں مل دا جہڑا مل دا پیار مدینے
 میرا نیازی دل کردا اے آواں جاواں یار مدینے

نہ نیرو گایاں بن دی اے نہ درد سنایاں..... (محمد علی ظہوری)

نہ نیرو گایاں بن دی اے نہ درد سنایاں بن دی اے
 اللہ دیا سوہنیاں محبوبا گل تیرے بنایاں بن دی اے
 محشر وچ سارے رو رو کے محبوبِ خدا نوں آکھن گے
 آج بگڑی قسمت ساریاں دی سرکار دے آیاں بن دی اے
 طیبہ دے سفر دیاں راہیاں نوں بھل جان نظارے دُنیا دے
 اکھیاں دی عید تے روضے دا دیدار کرایاں بن دی اے
 شبیر دے خون نے کربل دی مٹی نوں ایہہ فرمایا سی
 حق سچ دی عزت سجدے وچ اج سیس کٹایاں بن دی اے
 اس رنگ برنگی دُنیا تے کدھرے نہ ہور نظر آوے
 جہڑی رونق کملی والے دے دربار تے جایاں بن دی اے
 جس دن دا ظہوری ویکھ لیا دربار محمد عربی دا
 دل وچ تصویر مدینے دی ہن نعت سنایاں بن دی اے

نعت میرا ہتھیار نعت میرا ایمان..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

نعت میرا ہتھیار نعت میرا ایمان
 کر مینوں بھر پور تیرے عشق دا نور
 تارے چن سراج سب تیرے محتاج
 دے دے اپنا پیار رکھ لے میرا مان
 جو ہو اون تیرے ہون مالا مال
 میرا کیف سرور رہنا تیرے حضور
 کر لے ہن منظور کر پورا ارمان
 تیرے ناں تے دل دا وجدار ہوے ایہہ ساز
 ناصر دی تکرار بس تیرا دیدار

اے جگ دے سلطان
 بن جاوے پہچان اے جگ دے سلطان
 میری سب مرضاں دا تیرا کرم علاج
 تیرا عشق کمال کرے اولیں بلال
 گان جو گیت تیرے ہو جان دے سلمان
 نہیں تے میں تے مرجاں گانہ رکھ درتوں دور
 اے رب دے ہمزاد کر اتنا ممتاز
 میں ہاں تیرا فقیر توں جاناں دی جان
 اکھاں بھار میں چل کے ویکھ لواں دربار

نت روزا ایہو منگنا لکھ وار دعا کر کے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

نت روز ایہو منگنا لکھ وار دعا کر کے
 ناں ماریں کتے مولا سوہنے توں جدا کر کے
 جے میرے تڑپنے وچ سرکار نے خوش میرے
 بیمار نے کی کرنی مڑ یار دوا کر کے
 تیرے دل وی سمجھدے نے اوہ بولی ہر ایک جھلیا
 توہین نہ کر بیٹھیں اس درتے صدا کر کے
 اس ہجر نے پا چھوڑے تربت وچ کئی چہرے
 اس جگ تے ترا ہجرا رہوے لکھ نہ خدا کر کے
 میرے لئی دعا کرنا جدوں جاواں مدینے نوں
 جالی نال فر اوتھے لگ جاواں میں ٹھاء کر کے
 آقا دی کریمی دی کی چھدے او گل سجنوں
 خیرات عطا کیتی دامن وی عطا کر کے
 دن حشر دے پئے جانی سینے وچ ٹھنڈ ناصر
 آقا نے بلاؤنا ایں جدوں مینوں گدا کر کے

نہیں کوئی ہور مثال مدینے والے دی..... (سیدنا صر حسین چشتی)

لج پرور لج پال مدینے والے دی
رحمت لیندی بھال مدینے والے دی
نگری اکھیاں نال مدینے والے دی
اونویں سوہنی آل مدینے والے دی
پڑھدا نعت بلال مدینے والے دی
جھلے کبھڑا جھال مدینے والے دی
دیکھ لوے بے چال مدینے والے دی
طیبہ وچ ہر سال مدینے والے دی

نہیں کوئی ہور مثال مدینے والے دی
جتھے وی کوئی عاشق آپ نوں سد مارے
اک واری تے گھل دے مولا دیکھ لواں
جیویں سوہنا سوہنا ایں ہر سوہنے توں
اول آخر بانگ نوں سنیاں لگدا سی
جبریل جہے وی بولے تک کے چہرے نوں
چن اسمانی اپنی ٹور نوں بھل جاوے
کرو دعاواں حاضری ہندی رہے ناصر

نصیباً کھول دے میرا میں دیکھاں روضہ تیرا..... (احمد علی حاکم)

نصیباً کھول دے میرا میں دیکھاں روضہ تیرا
بلا لے مینوں وی درتے میں دیکھاں روضہ تیرا
کدی اوہ گھڑیاں آون مدینے رل مل جاون
میں نعتاں پڑھدا پڑھدا میں دیکھاں روضہ تیرا
میں دیکھاں روضے دی جالی اوہ جالی کرمانوالی
دکھا دے مینوں خدارا میں دیکھاں روضہ تیرا
غوث پیا دا صدقہ خواجہ فرید دا صدقہ
قطب مدینے دا صدقہ میں دیکھاں روضہ تیرا
خورے کدوں بلانا مینوں محبوب مدینے
چھیتی سد لو آقا میں دیکھاں روضہ تیرا
مدینہ لگدا اے پیارا مدینہ دل دا سہارا
مدینہ لے چل مینوں میں دیکھاں روضہ تیرا
اک واری جا کے مدینے مڑ کے فیر نہ آواں
سوہنے دے درتے جا کے میں دیکھاں روضہ تیرا

نبی چڑھیا براق اُتے ہواواں مسکرا پیاں..... (عبدالستار نیازی)

نبی چڑھیا براق اُتے ہواواں مسکرا پیاں
 شب اسرئی نوں رشک آیا فضاواں مسکرا پیاں
 جدوں کملی دی بکل مار کے ٹریا نبی سوہنا
 ایہہ منظر ویکھ کے نوری گھٹاواں مسکرا پیاں
 ٹرے سی لامکاں ولے جدوں غموار امت دے
 نبی دے ہر قدم اتے اداواں مسکرا پیاں
 پلک جھپکی تے فرشوں عرش دے سب مک گئے پینڈے
 مسافر دا سفر تک کے سی راہواں مسکرا پیاں
 جدوں صلے علی دی گونج گونجی وچ جہاناں دے
 مکان و لامکاں اندر ثناواں مسکرا پیاں
 گنہ گاراں دی بخشش لئی کہیا جد کملی والے نے
 ایہہ گل محبوب دی سن کے عطاواں مسکرا پیاں
 ہویاں سی پردہ در پردہ نیازی جو ملاقاتاں
 گنہگاراں دی گل بن گئی خطاواں مسکرا پیاں

نام تاں توں اپنا نعت خواں سدا نا ایں..... (میاں محمد حنیف بیتاب)

نام تاں توں اپنا نعت خواں سدا نا ایں
 حضور دے زمانے کسے داہڑی نوں منایا نہیں
 عشق دیاں ریتاں انج پیندیاں نبھانیاں
 پیار کر ایناں لوکیں کہن ایہہ دیوانہ ایں
 سڑ جا شمع اُتے جان کیوں لکانا ایں
 پڑھنا ایں نعتاں کیوں نہ عمل کمانا ایں
 کر کے تاں ویکھ دلوں سچیاں محبتاں
 سنتاں تے عملاں دا ایہو تے زمانہ ایں
 دس کھاں توں پھیر داہڑی کاستوں منانہ ایں
 منان گل کتے رہی وال وی کٹایا نہیں
 عاشق تاں محبوباں لئی دیندے قربانیاں
 پتا لگے نوری شمع دا ایہہ پروانہ ایں
 دس کھاں توں پھیر داہڑی کاستوں منانہ ایں
 دس کھاں توں پھیر داہڑی کاستوں منانہ ایں
 بیتاب ویکھیں وسدیاں رب دیاں رحمتاں
 دس کھاں توں پھیر داہڑی کاستوں منانہ ایں

نبی آئے جگ تے ہزاراں کملی والیا..... (عبدالستار نیازی)

نبی آئے جگ تے ہزاراں کملی والیا
 موہ لیا زمانہ تیرے پیاراں کملی والیا
 دُنیا دے باگاں اُتے سایہ سی خزاواں دا
 تیرے آیاں آگیاں بہاراں کملی والیا
 ترے آون نال جاگے بھاگ کائنات دے
 خوشیاں منائیاں گنہ گاراں کملی والیا
 اُج تیک کسے دے نصیباں وچہ ہوئی نہیں
 جیہڑے مل ماری تیرے یاراں کملی والیا
 اپنیاں لیکھاں نوں بناؤن لئی سجاؤن لئی
 محفلاں سجاوئیاں میرے یاراں کملی والیا
 ایس توں علاوہ ہور کجھ وی نہیں منکدا
 میریاں مدینے ہوون ٹھاراں کملی والیا
 ترس گئے نے دیدے ساڈے تیریاں دیداراں نوں
 موڑ ساڈے ولے وی مہاراں کملی والیا
 تیرے سوہنے نام اتوں واری واری جاواں میں
 تیرے اتوں جنڈری میں واراں کملی والیا
 غم دیاں ماریاں دا کوئی وی نہیں جگ تے
 تیرے بناں لیندا نہیں کوئی ساراں کملی والیا
 غرضاں دی مرضاں مینوں دور تیتھوں کیتا اے
 دور میتھوں کر دے ایہہ دیواراں کملی والیا
 آسرا نیازی دا ایس توہیوں ایس جگ تے
 تیری آسے زندگی گزاراں کملی والیا

نبی دے عاشق کتے وی ہوون نبی دے..... (عبدالستار نیازی)

نبی دے عاشق کتے وی ہوون نبی دے کولوں جدا نہیں ہندے
اوہ امتی ہین کاہدے امتی نبی توں جیہڑے فدا نہیں ہندے
جہاں نے عشق نمازاں پڑھیاں ایہہ اونہاں نہیں کھولیاں نہیں کڑیاں
سراں دے سجدے قضا ہوویندے دلاں دے سجدے قضا نہیں ہندے
نشانے جگدے شکاریاں دے نشانے اتوں نہیں اک وی جاندے
نظر دے چلدے نہیں تیر جس دم قسم خدا دی خطا نہیں ہندے
جو یار خاطر نے جیوندے مردے اوہ مردے دم تک وفاواں کردے
جہاں نوں لکیاں دا پاس ہووے کدی وی اوہ بے وفا نہیں ہندے
جدوں سی کلی چوں بت کڈھے تے پھر زلیخاں نوں ملیا یوسف
توں وی بتاں نوں نہ پوج بندیا ایہہ بت کدی وی خدا نہیں ہندے
اونہاں دے ہندے نے وکھرے مکتب ہین سبق دکھرے اونہاں دے جگ توں
جو سبق ہندے نے عاشقاں دے کسے دے کولوں پڑھا نہیں ہندے
ہے عشق ڈکدا جے مونہوں بولاں جہان ہسدا جے بھیت کھولاں
جو عشق تیرے نہیں حال کیپتے کیوں سناواں سنا نہیں ہندے
اوہ وی بھرا سن جو کھوہ چہ یوسف نوں سٹ کے ٹر گئے سی اپنے گھرنوں
میں اج وی تکیا اے مشکلاں وچ سکے بھرا وی بھرا نہیں ہندے
اوہ خیر پاوے نہ پاوے بھاویں گلہ نہیں کردے فقیر اوہدے
جیہڑے وی منگتے نہیں اوہدے دردے اوہ ہور دردے گدا نہیں ہندے
کوئی تے گل ہے جو ڈولدے نہیں جو کھا کے ماراں دی بول دے نہیں
ایویں تے ہس کے نہیں تیر کھاندے ایویں تے پچڑے کہا نہیں ہندے

جو اک دیاں ہو کے ریاں سکھیاں اوہ غیراں ول اٹھ دیاں نہیں اکھیاں
 بنا کے خصماں تھیں جناہن رکھیاں اونہاں دے سائیں خفا نہیں ہندے
 جو عمراں دے ہووندے نیں قیدی اوہ اک نہ اک دن رہاوی ہندے
 اسیر سجناں دی زلف دے جو اسیر رہندے رہا نہیں ہندے
 پتے جو رکھ دے نیں نظراں والے اونہاں پتے دیاں گلاں دیاں
 نیازی ہون کتے وی عاشق کدی وی اوہ لاپتہ نہیں ہندے

ناں ڈکھڑے سنایاں بن دی اے ناناں..... (صائم چشتی)

ناں ڈکھڑے سنایاں بن دی اے ناناں سب جھکایاں بن دی اے
 اے محبوباں دیا محبوبا ، گل تیرے بنایاں بن دی اے
 اتھے گل اک جلوہ دیکھن دی ، اوتھے دوطرفہ دیداراں دی!
 اوہ طور اتے گل نہیں بنی جیہڑی عرش تے جایاں بن دی اے
 ایہہ بنیاں حضرت عیسیٰ وی ، انھیاں نوں بینائی دیندے سن
 پر اکھ نکلی ہوئی سوہنے دے ، لب پاک دے لایاں بن دی اے
 سب جن میں از مالے نے ، ہر پاسیوں دھکے کھالے نے
 اے عرش تے جاوَن والڑیا ، گل تیرے ای بنایاں بن دی اے
 گئی حدوں ودھ بیماری اے ، ہن وقت نزع و اطاری اے
 وگڑی ہوئی قسمت آخر تے تیرے مکھ دکھلایاں بن دی اے
 صائم نے رو رو ویکھ لیا اکھیاں نوں دھو دھو ویکھ لیا
 پر آقا نکٹ مدینے دی تیرے آپ بلایاں بن دی اے

نبیاں دے نبی آجا محبوب خدا آجا..... (صائم چشتی)

نبیاں دے نبی آجا محبوب خدا آجا
 میں تیریاں راہواں توں ہو جاواں فدا آجا
 اوکھی اے گھڑی آئی سرکار دی امت تے
 وگڑی اے زمانے دی محبوب ہوا آجا
 منہ کر کے مدینے ول منگتے نے کھڑے شاہا
 سخیاں دے سخی آجا اے گنج سخا آجا
 بے چین زمانے نوں حالات نے کر چھڈیا
 شبیر دے صدقے تھیں امت نوں بچا آجا
 ہر پاسیوں گھیر لیا قسمت دے ہنھیرے نے
 اے مہر میں آجا اے ماہ لقا آجا
 جے دیر اے ہووے سرکار دے آون وچ
 سرکار دی چم جالی طیبہ دی ہوا آجا
 غم درد جدائیاں دے رو رو کے وی نہیں مکدے
 صائم دے شہا آکے ہن درد مکا آجا

نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا یا رو نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا..... (محمد ضیاء قادری)

نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا یا رو نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا
 رب نہیں وی دیکھو کتاں کرم کمایا

عرش فرش میرے رب نہیں سجائے نہیں
 جدوں ایس دنیا تے کملی والے آئے نہیں
 عاشقاں نہیں دیکھو کیسا جشن منایا
 نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا یا رو نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا

سج گئے ہر پاسے گلیاں بازار نہیں
 تشریف لیائے جدوں میرے سرکار نہیں
 دھماں پیاں ہر پاسے جد سوہنا آیا
 نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا یارو نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا

جناں اُتے میرے آقا کرم کماؤندے نہیں
 اوہو ای میرے آقا دیاں محفلاں سجاؤندے نہیں
 او ناں اُتے کیتا آقا رحمت دا سایہ
 نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا یارو نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا

مہربانی ہوگئی اے میرے تے خدا دی
 ہر پاسے موج لگی ویکھ لوو ضیاء دی
 بے سایہ نہیں کیتا رحمت دا سایا
 نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا یارو نبی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا آیا

☆☆☆

وچھوڑے دے میں صدے روز جھلاں..... (محمد علی ظہوری)

وچھوڑے دے میں صدے روز جھلاں یارسول اللہ
 کراں میں تیریاں دن رات گلاں یارسول اللہ
 جدوں ویخاں کوئی جاندا مسافر شہر نوں تیرے
 کوں وگدے ہوئے ہنجواں نوں ٹھلاں یارسول اللہ
 ہوائے وگدیئے لے جا مدینے اتھرو میرے
 تے آکھیں ہور کیہ میں نذر گھلاں یارسول اللہ
 جھماں نوں تیری الفت دا کدی پانی نہیں ملیا
 دلاں دیاں سکدیاں نے اوہو ولاں یارسول اللہ
 ظہوری نوں ملے قطرہ ترے وگدے سمندر چوں
 تری رحمت دیاں ہر پاسے چھلاں یارسول اللہ

وادی وادی بستی بستی دیوانوں کا نعرہ.....

وادی وادی بستی بستی دیوانوں کا نعرہ
 سوہنا آیا تے سج گئے نے گلایاں بازار
 مانی نہ کوئی میرے سوہنے نبی لچپال دا
 مانی نہ کوئی میرے سوہنے نبی لچپال دا
 نوری نوری چہرے تے زلفاں نیں کالیاں
 سوہنا اچا سینہ تے اکھیاں نیں پیاریاں

شانناں اُہدیاں اچیاں تے رتبہ کمال دا
 مانی نہ کوئی میرے سوہنے نبی لچپال دا
 مینوں تے مدینے دیاں یاداں نیں آوندیاں
 ہر ہر ویلے مینوں رہندیاں رلانڈیاں
 سدلو مدینے آقا صلی اللہ علیہ وسلم صدقہ بلال دا
 مانی نہ کوئی میرے سوہنے نبی لچپال دا
 میرا تے ایمان اے تسی میرے کول او
 آخری رب دے آخری رسول صلی اللہ علیہ وسلم ہو
 رب نے بنایا نہیں کوئی تیرے نال دا
 مانی نہ کوئی میرے سوہنے نبی لچپال دا
 آرزو اے سائل دی اکو اک مدینے دی
 سد لو مدینے ہووے پوری سک سینے دی
 کر دو سوال پورا ایس بے کمال دا
 مانی نہ کوئی میرے سوہنے نبی لچپال دا

دیکھن آقا دربار میں مدینے جاواں گا..... (ثاقب)

دیکھن آقا دا دربار میں مدینے جاواں گا
 دیکھن نبیاں دا سردار میں مدینے جاواں گا
 جس جا اُتے نور ہے ورھدا یارو شام سویرے
 جس جا اُتے نوری آوندے یارو شام سویرے
 دیکھن نوری اوہ گلزار میں مدینے جاواں گا
 جس نے سوہنے دے اک اشارے گھرسی سارا لٹایا

جس نے فاقیاں اُتے رہ کے یارو وقت لنگھایا
 ویکھن اوہو یارِ غار میں مدینے جاواں گا
 جس نے عدل دا قائم کیتا یارو سی میزان
 جس دے سائے کولوں نسدا یارو سی شیطان
 ویکھن آقا دا اوہ یار میں مدینے جاواں گا

جس جا اُتے رہندیاں یارو ہر ویلے بہاراں
 جسدی دید کرن لئی آؤندیاں حوراں بنھ قطاراں
 ویکھن اوہ طیبہ دی بہار میں مدینے جاواں گا
 ثاقب جہڑا امت دے لئی روندنا سی دن رات
 ساڈے لئی جو اکھیاں وچوں وگاؤندا سی برسات
 ویکھن اُمت دا غم خوار میں مدینے جاواں گا

ویکھن سوہنے دادر بار میں مدینے چلی آں..... (حافظ محمد حسین)

ویکھن سوہنے دا دربار میں مدینے چلی آں
 مینوں پاؤ پھلاں دے ہار میں مدینے چلی آں
 اوہ وی آکھے میں آں چلی اے وی آکھے میں آں چلی
 سدیا مینوں وی سرکار میں مدینے چلی آں
 بھاگاں والیاں نیں اوہ سیاں چمیاں جہاں نے نبی دیاں تلیاں
 چم ساں میں وی کئی کئی وار میں مدینے چلی آں
 ہر شے چم ساں واری واری جنت دی وچ بیٹھ کیاری
 پاساں جنت دی مہکار میں مدینے چلی آں
 کدی مواجہہ کول کھلوکے عرضاں کرساں میں رو رو کے
 سوہنے نبی دے وچ دربار میں مدینے چلی آں

فیر قدین شریف دے ولے خیراں منکساں اڈاڈپے
 جھولی بھر سن گے سرکار میں مدینے چلی آں
 جنت بقیع دے وچ وی جاساں من داہر اک مقصد پاساں
 زہرا پاک دا ویکھ مزار میں مدینے چلی آں
 لب سی لاں گی درتے جا کے اکھیاں وچوں اشک بہا کے
 رو رو کراں گی حال پکار میں مدینے چلی آں
 سکھیو رو رو کرو دعاواں مڑ نہ کدی وی مدینوں آواں
 رکھن کول مینوں سرکار میں مدینے چلی آں
 آس ہوئی اج حافظ پوری ہر اک کٹ گئی اے مجبوری
 ہویا میرا بیڑا پار میں مدینے چلی آں

وچہ مکے دے ہادی آیا ہے.....

وچہ مکے دے ہادی آیا ہے	جہدا مکاں نے جھولا جھلایا ہے
دائی حلیمہ نے گود کھڈایا ہے	پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
لا الہ الا اللہ ہے	محمد پاک رسول اللہ
متھے تے چکارے پیندے نے	ہوئے روشن چڑھدے لہندے نے
بت کعبے دے ڈگ ڈگ کھندے نے	پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
لا الہ الا اللہ ہے	محمد پاک رسول اللہ
جو شان ہے احمد پیارے دا	نہیں شان اوہ عالم سارے دا
نہیں کوئی مثل اوس راج دلارے دا	پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
لا الہ الا اللہ ہے	محمد پاک رسول اللہ
سوہنا دینہ وانگوں جن چہرا اے	متھے صل علی دا سہرا اے

پایا کالیاں زلفاں گھیرا اے
 لا الہ الا اللہ ہے
 اوہدی دو جگ دے وچہ شاہی اے
 اوہدی ملک اہ خلقت ساری اے
 لا الہ الا اللہ ہے
 سوہنا گنبد سبز سہاوی نی
 دیکھ عاشق صدقے جاوے نی
 لا الہ الا اللہ ہے
 اوہدے موڈھے تے کمبل کالا ہے
 وچہ غاراں دے رو ون والا ہے
 لا الہ الا اللہ ہے
 رب آپ معراج کرایا ہے
 تے حوراں غلماں نے آکھ سنایا ہے
 لا الہ الا اللہ ہے
 ایہہ کون خوشبو آن کھلار گئے نے
 اوہ مینوں انج پیا لگدا اے یارو
 لا الہ الا اللہ ہے
 اگ بلدی اے میرے سینے دی
 ہووے حاضری پھیر مدینے دی
 لا الہ الا اللہ ہے
 جیہڑا محفل نعت سجاوے گا
 منہ منگیاں مرداں پاوے گا

پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 محمد پاک رسول اللہ
 اوہدا حکم ہمیشہ جاری اے
 پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 محمد پاک رسول اللہ
 پیادوروں نظری آوے نی
 پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 محمد پاک رسول اللہ
 جہندا نبیاں چوں شان نرالا ہے
 پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 محمد پاک رسول اللہ
 نبی پاک ﷺ نوں کول بلایا ہے
 پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 محمد پاک رسول اللہ
 ساڈی محفل آکے ہدکار گئے نے
 جیویں لنگھ کے ہنے سرکار گئے نے
 محمد پاک رسول اللہ
 ایہو! آرزو حافظ کینے دی
 پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 محمد پاک رسول اللہ
 ان شاء اللہ مدینے جاوے گا
 پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

لا الہ الا اللہ ہے

اوہندی قسمت یارو بھلی ہووے

اوہ جہندا پیر مہر علی ہووے

لا الہ الا اللہ ہے

انہاں سب تے کرم کما جاویں

جدوں مراں تے سوہنیا آجاویں

لا الہ الا اللہ ہے

اج سانوں تیری دید ہووے

جدوں مراں تے فرید فرید ہووے

لا الہ الا اللہ ہے

جس دل وچہ تیرا ڈیرا اے

وچہ قبر دے نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم خود آکھن گے

لا الہ الا اللہ ہے

حَسْبِي رَّبِّي جَلَّ اللَّهُ

نُورُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

لا الہ الا اللہ ہے

اک نظر کرم دی کر آقا

اسیں آگے تیرے در آقا

لا الہ الا اللہ

دیکھو! امت کیڈی پیاری ہے

ایسے فکر اندر عمر گزاری ہے

لا الہ الا اللہ

محمد پاک رسول اللہ

جہندا راکھا مولا علی ہووے

پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

محمد پاک رسول اللہ

لکیاں توڑ نبھا جاویں

پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

محمد پاک رسول اللہ

انہاں عاشقاں دی اج عید ہووے

پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

محمد پاک رسول اللہ

جتھے رہندا تیرا پھیرا اے

پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

محمد پاک رسول اللہ

مَا فِي قَلْبِي غَيْرَ اللَّهِ

پڑھئے لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

محمد پاک رسول اللہ

اج سبھ دیاں جھولیاں بھر آقا

پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ہے محمد پاک رسول اللہ

راتاں جاگدا نبی صلی اللہ علیہ وسلم غفاری ہے

پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ہے محمد پاک رسول اللہ

وچہ قبر دے دل گھبرا دے گا
اوتھے کملی والا آوے گا
اوتھے کوئی نہ مینوں بچاوے گا
پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد پاک رسول اللہ
لا الہ الا اللہ

ویکھو کیڈا کرم کما چھڈیا
اوہ ساڈا اکو اجمیر دا پیر ویکھو
بے رنگیاں نوں رنگ لاچھڈیا
توہیں لکھ نوں کلمہ پڑھا چھڈیا
ہے محمد پاک رسول اللہ
لا الہ الا اللہ

ایہہ کلمہ عرشوں آیا ہے
کملی والے نے سانوں پڑھایا ہے
جبرائیل امین لیا یا اے
حق لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد پاک رسول اللہ
لا الہ الا اللہ

جس پڑھیا اوہ تر جاوے گا
ایہہ قبر میری چکاوے گا
ایہہ مرن ویلے کم آوے گا
پڑھو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد پاک رسول اللہ
لا الہ الا اللہ

دل کلمے دے نال جوڑ میاں
نالے مکھ کعبے نوں موڑ میاں
سب حرص ہوا نوں چھوڑ میاں
حق لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد پاک رسول اللہ
لا الہ الا اللہ

ایہہوں پڑھ لو دن تے رات میاں
ہور کسے نہ پچھنی بات میاں
اس کلمے وچہ نجات میاں
حق لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد پاک رسول اللہ
لا الہ الا اللہ

میں آکھاں ہر ایک بھائی نوں
ایہہ دور کرے گمرائی نوں
کر دل دی عین صفائی نوں
حق لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد پاک رسول اللہ
لا الہ الا اللہ

تیرا ایہدے سوا نہ ٹھکانہ ایں
توں آخر قبریں جانا ایں

پھر رو رو کے پچھتانا ایں حق لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ

لا الہ الا اللہ ہے محمد پاک رسول اللہ

ڈونگی قبر اندھیرا غار ہوسی نہ کوئی بیلی تے نہ کوئی یار ہوسی

اوتھے رب تے رسول دا پیار ہوسی حق لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ

لا الہ الا اللہ ہے محمد پاک رسول اللہ

اٹھ غافل غفلت چھوڑ میاں رُخ پاک نبی ول موڑ میاں

سدا ذکر کلمے دا لوڑ میاں حق لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ

لا الہ الا اللہ ہے محمد پاک رسول اللہ

جیہڑے دل تھیں کلمہ پڑھن میاں اوہ دوزخ مَول نہ سڑن میاں

اوہ تے جنت ڈیرے لاؤن میاں حق لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ

لا الہ الا اللہ ہے محمد پاک رسول اللہ

جدوں موت قبر ول ہوسی میاں سب ساک قبیلہ روسی میاں

پالے کلمے نال پیار میاں حق لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ

لا الہ الا اللہ ہے محمد پاک رسول اللہ

جھڈ غفلت ہو جا بیدار میاں نہ ضائع وقت گزار میاں

پالے کلمے نال پیار میاں حق لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ

لا الہ الا اللہ ہے محمد پاک رسول اللہ

جیہڑے کلمے دا ورد پکاؤن میاں اوہ تے جنت ڈیرے لاؤن میاں

میوے پھل بہشتی کھاؤن میاں حق لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ

لا الہ الا اللہ ہے محمد پاک رسول اللہ

دو لال مدینیوں آئے نے بی بی جنت خاتون دے جائے نے

جبرائیل نے گود کھڈائے نے حق لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ

ہے محمد پاک رسول اللہ لا الہ الا اللہ

اس کلمے دے حرف نے چار میاں
جیویں چار نبی دے یار میاں
جہاں دتی اے کفر نوں ہار میاں

ہے محمد پاک رسول اللہ لا الہ الا اللہ

بناں ذکر ہوئے منظوری ناں
دربار حضور حضوری ناں
بناں مرشد پیندی پوری ناں

ہے محمد پاک رسول اللہ لا الہ الا اللہ

بناں تیل دے دیوا بلدا ناں
دربار حضور حضوری ناں
بناں مرشد راہ بھی لہدا ناں

ہے محمد پاک رسول اللہ لا الہ الا اللہ

جدوں مرشد کلمہ پڑھاوے گا
نالے دل وچہ چانن لاوے گا
توڑ جنت نال لے جاوے گا

ہے محمد پاک رسول اللہ لا الہ الا اللہ

غوث الاعظم آئے بغداد میاں
ہوئے دال دے دور فساد میاں
ہو یا دین نبی دا شا میاں

ہے محمد پاک رسول اللہ لا الہ الا اللہ

ساڈا پیر آیا بغداد وچوں
جیویں موتی چمکے تاج وچوں
جیویں پھل کھڑیاں گلزار وچوں

ہے محمد پاک رسول اللہ لا الہ الا اللہ

سانوں کلمہ پیر پڑھایا اے
راہ اہل سنت پایا اے
تے کفر شرک توں بچایا اے

ہے محمد پاک رسول اللہ لا الہ الا اللہ

آیا نبیاں دا سردار میاں
 آیا پاک خدا دا یار میاں
 لا الہ الا اللہ
 ہے محمد پاک رسول اللہ
 آیا امت دا غم خوار میاں
 کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 جد ملک عرب وچہ آیا نی
 کر چانن نور دکھایا نی
 لا الہ الا اللہ
 ہے محمد پاک رسول اللہ
 اس کلمے دی رفتار میاں
 اے ادھار نہیں اتار میاں
 لا الہ الا اللہ
 جدوں نام محمد ﷺ لیندے نی
 اوہ کلمہ طیب کہندے نی
 لا الہ الا اللہ
 ایہہ تارن ہارا جگ دانی
 ہر دل نون پیارا لگدانی
 لا الہ الا اللہ
 آیا دین باغ پھیلاون نون
 آیا کلمہ پاک پڑھاون نون
 لا الہ الا اللہ
 آیا حق دی بانگ سناون نون
 آیا وچہ گلایاں رنگ لاون نون
 لا الہ الا اللہ
 آیا بتاں توڑ گواون نون
 آیا امت نون بخشاون نون

آیا راہ توحید وکھاون نوں
 لا الہ الا اللہ
 کہو لا اِلٰہَ اِلاَّ اللّٰہ
 ہے محمد پاک رسول اللہ

اٹھ غافل سنج سویرا ای
 لا الہ الا اللہ
 کہو لا اِلٰہَ اِلاَّ اللّٰہ
 ہے محمد پاک رسول اللہ

توں سدا نہ ایتھے رہنا ای
 لا الہ الا اللہ
 نہ مجلس لا کے بہنا ای
 ہے محمد پاک رسول اللہ

جا وچہ قبر دے پینا ای
 لا الہ الا اللہ
 جیہڑی دن تے رات پکار دی اے
 ہے محمد پاک رسول اللہ

تینوں قبر آوازاں مار دی اے
 لا الہ الا اللہ
 تیری پل پل زندگی ہار دی اے
 ہے محمد پاک رسول اللہ

توں آخر اک دن مرنا ایں
 لا الہ الا اللہ
 تیرا مالک لیکھا کرنا ایں
 ہے محمد پاک رسول اللہ

جد اوتھے حاضر ہوویں گا
 لا الہ الا اللہ
 توں داغ گناہ دے دھوویں گا
 ہے محمد پاک رسول اللہ

جد گرزیاں والے آون گے
 لا الہ الا اللہ
 سب دفتر کھول وکھاون گے
 ہے محمد پاک رسول اللہ

جو نیکی بدی کمائی گئی
 لا الہ الا اللہ
 اوہ پڑھ کے جدوں سنائی گئی
 ہے محمد پاک رسول اللہ

اوہ دفتر وچہ دکھائی گئی
 کہو لا اِلٰہَ اِلاَّ اللّٰہ

ہے محمد پاک رسول اللہ	لا الہ الا اللہ
اوتھے کلمہ چانن لاوے گا	جتنے سخت اندھیرا آوے گا
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	تینوں جنت وچہ لے جاوے گا
ہے محمد پاک رسول اللہ	لا الہ الا اللہ
اونہاں جنت وچہ ڈیرا لایا اے	جہاں کلمہ ورد کمایا اے
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	اونہاں رتبہ عالی پایا اے
ہے محمد پاک رسول اللہ	لا الہ الا اللہ
ہر اک نوں پڑھنا چاہی دا	ایہہ کلمہ ذکر الہی دا
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	ایہہ سکھ شاہنشائی دا
ہے محمد پاک رسول اللہ	لا الہ الا اللہ
اودہ دوزخ وچہ نہ سرڈا اے	جیہڑا کلمہ طیب پڑھدا اے
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	بے کھٹکا جنت وڑدا اے
ہے محمد پاک رسول اللہ	لا الہ الا اللہ
ایہہ کلمہ پیارے ماہی دا	ایہہ کلمہ اسم الہی دا
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	ایہہ کلمہ سب نوں چاہی دا
ہے محمد پاک رسول اللہ	لا الہ الا اللہ
دوجا نام ہے سر جہارے دا	اک نام محمد پیارے دا
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	جیہڑا مالک کل پیارے دا
ہے محمد پاک رسول اللہ	لا الہ الا اللہ
ایہہ کلمہ سب توں اعلیٰ ہے	ایہہ کلمہ برکت والا ہے
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	بن کلمیوں ایہہ دل کالا ہے
ہے محمد پاک رسول اللہ	لا الہ الا اللہ

انہوں پڑھ پار لنگھانا جے
 ہور کسے نہ پچھنی وات میاں
 لا الہ الا اللہ
 تیرا اہدے سوا نہ ٹھکانہ ایں
 پھر رو رو کے پچھتانا ایں
 لا الہ الا اللہ
 سب آس میداں ڈھہن گئیاں
 صوفی سوچ وچاراں پین گئیاں
 لا الہ الا اللہ
 جتھے دوزخ کڑکاں مارے گا
 بن بشر آوازاں مارے گا
 لا الہ الا اللہ
 رب واحد اک اکلا ای
 ایہدے پڑھیاں راضی اللہ ای
 لا الہ الا اللہ
 پھر کلمے دی تلوار میاں
 اک جان تے اک پکار میاں
 لا الہ الا اللہ
 دل کلمے دے نال جوڑ میاں
 کوئی اللہ باجھ نہ ہور میاں
 لا الہ الا اللہ
 ایہہ کلمہ قلعہ بنایا ہے
 اگاں کم تہاڑے آنا جے
 کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 ہے محمد پاک رسول اللہ
 تو آخر قبریں جانا ایں
 کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 ہے محمد پاک رسول اللہ
 تیرے دلدیاں دل وچہ رہن گئیاں
 کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 ہے محمد پاک رسول اللہ
 اوتھے کلمہ کم سنوارے گا
 کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 ہے محمد پاک رسول اللہ
 اس کلمے وچہ تجلی ای
 کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 ہے محمد نبی رسول اللہ
 سر غیر خدا دے مار میاں
 کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 ہے محمد پاک رسول اللہ
 ہور غیر محبتاں توڑ میاں
 کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 ہے محمد نبی رسول اللہ
 جو ایس قلعے وچہ آیا ہے

رب دوزخ کنوں بچایا ہے
لا الہ الا اللہ
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد نبی رسول اللہ

جے چاہیں قرب ربانی توں
مچھڑ سارے کم شیطانی توں
پڑھ کلمہ پاک زبانی توں
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد نبی رسول اللہ

ایہہ زندگی دا پھل جان میاں
نہ ہوویں توں حیران میاں
پڑھ کلمہ ہر میدان میاں
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد نبی رسول اللہ

پڑھو کلمہ حاضر سارے جی
رب نال ایمانے مارے جی
بیڑا کلمہ پار اتارے جی
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد نبی رسول اللہ

اوہ کی جانن کلمے دی شان میاں
اوہ رہندے نت حیران میاں
جھڑے پھس گئے جال شیطان میاں
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد پاک رسول اللہ

جیہڑا کلمہ پڑھدیاں سڑدا ای
برکت اوہ وچہ گمراہی مردا ای
اوہ رب دے نال جھگڑا کردا ای
کہو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ہے محمد پاک رسول اللہ

☆☆☆

واراں جند جان مدینے والے توں..... (محمد رفیق ضیاء قادری)

واراں جند جان مدینے والے توں
 میرے آقا سب تے رحمت کردے نیں
 پل وچ جہڑا چن نوں توڑ کے جوڑ دیوے
 آزادی نال ذکر حضور ﷺ دا کرن لئی
 عشق تے کیف و سرور تے مستی جووی اے
 مان ضیاء نوں روز حشر دے ہونی ایں

لکھ واری قربان مدینے والے توں
 خوش ہے ہر انسان مدینے والے توں
 جگ ہو یا حیران مدینے والے توں
 ملیا پاکستان مدینے والے توں
 ملیا اے وجدان مدینے والے توں
 ساڈی وی پہچان مدینے والے توں

و کھراتے نرالا دُنیا توں دربار..... (محمد اجمل)

و کھراتے نرالا دُنیا توں دربار محمد ﷺ عربی دا
 کی دساں کناں سوہنا ایں گھر بار محمد ﷺ عربی دا
 دُنیا دی دولت کی کرنی ایہہ جھوٹی شہرت کی کرنی
 رب کولوں منگیا کرتوں وی دیدار محمد ﷺ عربی دا
 غمخوار کرم فرماؤندے نے گھر سد دیدار کراؤندے نے
 دن دیدے جگ توں جاندا میں بیمار محمد ﷺ عربی دا
 حب آل نبی دی منگیا کر صدقہ محبوب دے یاراں دا
 فردوس دا راہی بن جاندا حب دار محمد ﷺ عربی دا
 جتھے مدنی ماہی روندے سی اُمت لئی نیر بہاؤندے سی
 اج تیکر رستہ ویندی اے اوہ غار محمد ﷺ عربی دا
 سب غم دُنیا دا بھل جاندا ہر راز اوہدے تے کھل جاندا
 مہمان جو اجمل بن جاوے دن چار محمد ﷺ عربی دا

☆☆☆

ہویاں خوشیاں عرشاں فرشاں تے کونین.....

ہویاں خوشیاں عرشاں فرشاں تے کونین دا والی آیا اے
 محبوب دی خاطر ویکھ لیو و سب میلہ رب نے لایا اے
 دُنیا وچہ گھپ ہنیرا سی ، ظلمت دا لگا ڈیرا سی
 آیا جد کملی والا اے ، ہر پاسے چانن لایا اے
 ہویاں خوشیاں عرشاں فرشاں تے رب چوداں طبق سجائے نے
 محبوب دی آمد تے رب نے کعبے تے جھنڈا لایا اے
 اوہ آگیا مان یتیمیاں دا کم بن گیا اسماں عاصیاں دا
 ساڈے جیے کوہچیاں ماڑیاں دا اُس آ کے بخت جگایا اے
 ہر ویلے ذکر کری جاتوں رحمت تھیں جھولی بھری جاتوں
 اوہ آگیا جہے صدیاں دے ڈبیانوں آن ترایا اے
 میں قادری نعتاں پڑھدا ہاں سرکار دا گولا بردا ہاں
 میرے جیئے نکارے دا ویکھو آقا نے مان ودھایا اے

ہن اپنی بدل چال مدینے دی گلی اے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

رو رو کے سنا حال مدینے دی گلی اے	ہن اپنی بدل چال مدینے دی گلی اے
خودنوں توں کسے موڑتے وی کلانہ سمجھیں	اج خالی کسے چیز توں وی پلہ نہ سمجھیں
اس شہر دا ہر ذرہ نظر آوے نگینہ	سوہنا اے تیرے نال مدینے دی گلی اے
لج پالاں دی لُج پال مدینے دی گلی اے	کیا بات مدینے دی مدینہ ایں مدینہ
جنت وی ہے اس شخص توں خود صدقے تے واری	شاہی دا طلب گار نہ دولت دا پجاری

دیکھی جہنے ہر سال مدینے دی گلی اے
 اکھیاں وچ کر لے ذرا ہنجواں تھیں چہراغاں
 مٹنا نہیں سوا اس دے جدائیاں دیاں داغاں
 بس دیوے ایہو بال مدینے دی گلی اے
 جھڈ وی اوہنوں ہے پال مدینے دی گلی اے
 جس بندے دی ناصر کوئی اوقات نہ ہووے

ہر شے خدا نے بنائی سوہنے مدنی.....

ہر شے خدا نے بنائی سوہنے مدنی ﷺ دے واسطے
 دو جگ دی کھیڈ رچائی اے سوہنے مدنی ﷺ دے واسطے
 رب فرمایا موسیٰ تائیں تینوں دید کراؤن تاہیں
 اے دید بس میں لکائی اے سوہنے مدنی ﷺ دے واسطے
 حکم اوہناں دے ہر تھاں چلے اے اج وی اوہناں دے دیوں نیں بلدے
 ہر شے جناں نہیں لٹائی اے سوہنے مدنی ﷺ دے واسطے
 رب جو حسن دی ڈھیری لائی کج حصے چوں خلقت بنائی
 تے باقی دی ساری بچائی سوہنے مدنی ﷺ دے واسطے
 ہر اک جاتے قدم نبی دا لوح کرسی تے قلم نبی دا
 جنت وی رب نے سجائی اے سوہنے مدنی ﷺ دے واسطے
 کہ دن محشر دا جد ہے اوناں حاکم اوووں رب فرماتا
 دینی میں سب نوں رہائی اے سوہنے مدنی ﷺ دے واسطے
 ہر شے خدا بنائی سوہنے مدنی ﷺ دے واسطے
 دو جگ دی کھیڈ رچائی اے سوہنے مدنی ﷺ دے واسطے

ہر چیز تے ملدی اے سرکارِ محمد ﷺ توں..... (محمد علی ظہوری)

ہر چیز تے ملدی اے سرکارِ محمد ﷺ توں
 بگڑی ہوئی بن دی اے دربارِ محمد ﷺ توں
 جو منگیا خدا دتا محبوب پیارے نوں
 کدی کیتا نہیں اللہ نے انکارِ محمد ﷺ توں

حیواناں تھیں اوہ بھیڑیے جہناں الفت نہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم توں
 حیوان تے ہوندے نے بلہار محمد صلی اللہ علیہ وسلم توں
 سورج تے جن تارے اس ذات دا صدقہ اے
 روشنی سب پاندے نے رخسار محمد صلی اللہ علیہ وسلم توں
 ظہوری ایہہ ملک سارے دُنیا دے وچ جہڑے
 قربان کراں سارے دیاں محمد صلی اللہ علیہ وسلم توں

ہراک دی اے گل بن دی سرکار دے..... (حافظ محمد حسین)

ہراک دی اے گل بن دی سرکار دے بوہے تے
 جاصدق تھیں بہہ جا توں دربار دے بوہے تے
 کیوں پھرناں ایں در در تے پھڑکاسہ گدائی دا
 جھولی نوں وچھا جا کے غمخوار دے بوہے تے
 چلیا ایں جے خوش بختا توں شہر مدینہ نوں
 دل اپنا گوا آویں دلدار دے بوہے تے
 نت پیر رہواں چمدا سوہنے دے غلاماں دے
 سنگ بن کے جے لگ جاواں دلدار دے بوہے تے
 میں عشق دا روگی آں تنہائی دوا میری
 نہ شور کرو لوکو بیمار دے بوہے تے
 سرکار میں روضے تے آواں تے کیویں آواں
 بدبختی دا پہرہ اے لاچار دے بوہے تے
 نہ اس دے سوا حافظ خواہش ہے حیاتی دی
 موت اپنی میں منگناں ہاں سرکار دے بوہے تے

ہنجواں نال غسل دیاں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دے..... (سیدنا صر حسین چشتی)

ہنجواں نال غسل دیاں سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دے ویڑے نوں
 اک وار بے دیکھ لوواں غم خوار دے ویڑے نوں
 کتے نور دی کن من ہے کتے بارش رحمت دی
 رب سکن نہیں دیندا کدی یار دے ویڑے نوں
 میری قسمت پھڑا انگلی مینوں لے گئی مدینے نوں
 میں مر کے وی نہیں چھڈناں منٹھار دے ویڑے نوں
 حوراں وی کرن سجدے جھکدے نیں ملائک وی
 جنت دا روپ دتا رب یار دے ویڑے نوں
 دل کردا اے اکھیاں دے شیشے وچ میں جڑلاں
 اوں رب دے من سوہنے موہنے شاہکار دے ویڑے نوں
 روضے دے ستوناں نوں گل لائیاں ٹھنڈ پیندی
 دکھ تکیاں مک جانڈے دربار دے ویڑے نوں

ہے ہر شے توں سانوں پیارا محمد صلی اللہ علیہ وسلم..... (محمد یوسف بگینہ)

ہے ہر شے توں سانوں پیارا محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 ہے سارے جہاناں چوں افضل تے اعلیٰ
 ابر چیر دتا قمر چیر دتا
 کوئی رب نوں بے پرواہ نہیں دیکھ سکدا
 پلٹ آیا سورج ہو یا چن دو ٹکڑے
 خلیل اللہ آئے کلیم اللہ آئے
 مدینے نوں منہ کر کے یوسف پکارے
 دو عالم دا ہے بس سہارا محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 تے ہے انبیاء چوں نیارا محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 جاں انگلی دا کیتا اشارہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 ہے کئی وار کیتا نظارہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 تے چن جوڑ دیا دوبارہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 ہے محبوب رب دا دلارا محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 زیارت کراؤ خدا را محمد صلی اللہ علیہ وسلم

ہر پاسے پیاں نیں دوہائیاں تیرے ناں دیاں..... (عبدالستار نیازی)

ہر پاسے پیاں نیں دوہائیاں تیرے ناں دیاں
 عرش فرش اُتے رشنائیاں تیرے ناں دیاں
 تیرا نام لیاں ٹل جانڈیاں بلاواں نیں
 تیرے نام وچہ مولا رکھیاں شفاواں نیں
 شانناں میرے اللہ نے ودھائیاں تیرے ناں دیاں

اک یوہے بیٹھے رہندے پکے جو اصول دے
 دُنیا دی شاہی نوں اوہ کدی نہ قبول دے
 جہاں لوکاں کیتیاں گدائیاں تیرے ناں دیاں

سکدے نیں نبی آقا صلی اللہ علیہ وسلم تیری ہی غلامی نوں
 لکھاں سر قدموں تے رکھے نیں سلامی نوں
 منکراں نے دتیاں گواہیاں تیرے ناں دیاں

چھڈ کے جہان دے میں قصے تے کہانیاں
 توڑ تاڑ چھڈیاں میں تسبیاں پرانیاں
 جدوں توں میں کیتیاں پڑھائیاں تیرے ناں دیاں

چانن انہاں سینیاں چہ رہندے سدا نوردے
 بڑے کرم انہاں تے دیکھے نے حضور دے
 جہاں لوکاں محفلاں سجائیاں تیرے ناں دیاں

سوہنیاں توں سوہنیاں جگ توں نرالیا
 والیا مدینے دیا کالی کملی والیا
 عظمتاں میں سمجھیاں سودائیاں تیرے ناں دیاں

کیڈا سوہنا ناں تیرا مدنی من موہنیاں
 جگ ہوئیا سوہناں تیرے ناں نال سوہنیاں
 ساریاں توں شانناں نیں سوائیاں تیرے ناں دیاں
 نظر نیازی جدوں کیتی سرکار نے
 پیر ویہڑے وچہ پائے مہکدی بہار نے
 جنیاں بہاراں آئیاں آئیاں تیرے ناں دیاں

ہر ویلے منگاں میں دعاواں کملی والیا..... (عبدالستار نیازی)

ہر ویلے منگاں میں دعاواں کملی والیا
 تیرے سوہنے روضے تے میں آواں کملی والیا
 کدی میرا گھر وی سجان گیاں رحمتاں
 ایسے لئی میں محفلاں سجاواں کملی والیا
 پوریاں مراداں ہون جگ تیرے بوہے تے
 غیراں دے میں بوہے تے کیوں جاواں کملی والیا
 چھڈ دے نہیں روگ مینوں بڑا چہ ہو گیا
 اللہ سانوں بخش دے شفاواں کملی والیا
 کرم کماویں صدقہ حسن حسین دا
 گل میرے پیاں نیں بلاواں کملی والیا
 اساں مسکیناں ولوں پھیریں نہ نگاہواں نوں
 جگ بھاویں پھیر لے نگاہواں کملی والیا
 اپنی عطاواں والا بوہا رکھیں کھول کے
 ویکھیں نہ توں ساڈیاں خطاواں کملی والیا
 ساڈیاں نصیباں والا باغ مہک اٹھے گا
 آئیاں جدوں طیبہ چوں ہواواں کملی والیا
 پڑھے جے نیازی نعتاں کوئی وڈی گل میں
 رب کرے تیریاں ثناواں کملی والیا

ہک واری لنگھ آتوں ساڈی جاتے..... (خواجہ غلام فرید رحمۃ اللہ علیہ)

داریاں کریاں میں سکاں لہاتے
 عطر گلاباں تھیں مل مل دھویاں
 کول بہیساں دولہا بناتے
 کڈائیں بھکھ نہ دیاں، دیاں ہزاراں
 خود ویکھ گھنوں تساں آپے آتے
 لکھ لعل نیلم تے پکھراج ہیرے
 جو چیز دیاں، دیاں رجاتے
 رج رج کے ویسوں سکاں لہاتے
 جندجان کڈھ گھن، لٹ مال ودھن گھن
 دل ٹھار لیاں مٹھاہیں ادا تے
 داریاں کریاں سکاں لہاتے

ہک واری لنگھ آتوں ساڈی جاتے
 پھل، پان، مصری، الاچیاں منگیساں
 کنگھی کریاں مہندی لویساں
 خدمتاں کریاں چساں ادھاراں
 ایویں کوڑیاں جباں کیوں پیا ماراں
 ملے دیاں سوٹیاں تے جے پوردے چیرے
 اونج تے غریب آں پردل تاں امیراے
 آپے چلیسوں کدے نہ اٹھیوں
 ایہو سوال فرید دامن گھن
 مویاں دیاں خبراں آپے ای چل گھن
 ہک واری لنگھ آتوں ساڈی جاتے

ہیری سکھیری مورے پیا گھر آئے.....

بھاگ لگے مورے آنگن کو
 چرن لگایا نزدھن کو
 مہندی کجرا مانگ سجائے
 ہار گئی میں تن من کو
 اس دلہن کی رین سہاگن
 آگ لگے اس ساون کو
 لاج کی ماری مرتی جاؤں
 کہ بھاتی رہوں میں ساجن کو
 بن درشن کے رین دہائی
 جھانک کے رکھنا اکھین کو

ہیری سکھیری مورے پیا گھر آئے
 اپنے پیا کے میں بل بل جاؤں
 میں تو پڑی تھی آس لگائے
 اپنے پیا کی میں دیکھ سرتیا
 جس کا پی سنگ پیتے ساون
 جس ساون میں پیا گھر ناہیں
 اپنے پیا کو میں کس بن بھاؤں
 تم ہی جتن کرو موری جتنی
 اپنے پیا بن چین نہ کائی
 آج سکھیری تم فسو نہ جانا

ہویا اے دل شاد مدینے پہنچ گیا.....

ہویا اے دل شاد مدینے پہنچ گیا
سن کے میری حال دھائی آقانی
ویرانے ای ویرانے سن سینے وچ
پہنچیا جو بغداد مدینے پہنچ گیا
وجیا عشق دا ناد مدینے پہنچ گیا
ناصر شاہ ہن میریاں لکھیاں نعتاں دی
سن لئی رب فریاد مدینے پہنچ گیا
کر چھوڑی امداد مدینے پہنچ گیا
ہو گیا دل آباد مدینے پہنچ گیا
جس دم میرے دل دی دھڑکن دابن کے
ہور نہ پچھو میتھوں کجھ وی ہن لوکو
میںوں مل گئی داد مدینے پہنچ گیا

ہے تاہنگ لگی دل نوں سرکار بلاون گے.....

ہے تاہنگ لگی دل نوں سرکار بلاون گے
ہر پاسیوں اے یارو دکھاں نے گھیریا اے
میں جالیاں نوں پھڑکے نعتاں ای سناواں گا
میںوں بھیک ہے دیون لئی رحمت تے شفاعت دی
اس گل تے ایمان میرا محبوب میرے یارو
میںوں دید کر اون لئی دربار بلاون گے
میرے دکھڑے مکاوں لئی غمخوار بلاون گے
جس ویلے مدینے وچ سرکار بلاون گے
روضے تے سب جگ دے مختار بلاون گے
طیبہ دا دکھاوں لئی بازار بلاون گے

ہنجواں دے ہار مٹھلاں دے گجرے..... (محمد علی ظہوری)

ہنجواں دے ہار مٹھلاں دے گجرے بنا لوواں
ذکر رسول پاک صلی اللہ علیہ وسلم دی محفل سجا لوواں
راہیا مدینے جانڈیا کولوں وی لنگھ کے
ٹھہریں میں تیری راہواں چہ اکھیاں وچھالواں
اوتھے تے جند چھڑائے گی میتوں اے موت وی
اک وار میں حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے روضے تے جالواں
ویکھاں جے روضے پاک نوں نظراں نہ رج دیاں
جے ویکھاں اپنے آپ نوں نظراں جھکالواں
ہے عقل دا اے فیصلہ پنچا حرام اے

کہندا اے عشق پیر نوں نچ نچ منالواں

اک وار گناہ گار جے کر لے نبی صلی اللہ علیہ وسلم نوں یاد
رحمت کہوے حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی آ میں چھٹرا لوواں

وچ قبر دے ظہوری نوں نہ کرو اجے سوال
پہلے تے میں حضور صلی اللہ علیہ وسلم نوں نعتاں سنا لوواں

ہراک ادا حضور دی قرآن بن گئی.....

ہر اک ادا حضور دی قرآن بن گئی
گنگہ گار سارے لکنے محشر نوں اہدے وچ
لمیا سہارا سانوں آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی آل دا
تیرے کرم دی بدولت سجیاں نیں محفلاں
بنیاں سی میزبان اللہ وی عرش تے
شیرازی کون جاندا سی میرے نام نوں
ذکر نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے واسطے اے زبان بن گئی
کملی میرے حضور دی سائبان بن گئی
ہن زندگی گزارنی آسان بن گئی
ہر نعت تیرے نام دا عنوان بن گئی
تیری ذات میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم مہمان بن گئی
بس نعت کملی والے دی پہچان بن گئی

ہر پاسے نورانی جلوئے لائی موج..... (محمد علی ظہوری)

ہر پاسے نورانی جلوئے لائی موج بہاراں نیں
دو جگ دے وچ دُھماں پتیاں آگیاں سرکاراں نیں
صورت سوہنی رُوپ انوکھا اُچیاں شانناں والے دا
ویکھ کے منہ وچہ انگلاں پایاں حُسن دیاں سرداراں نیں
جہاں دے وچہ بہہ کے سوہنا امت واسطے روپیا سی
دُنیا نوں رُشنائی بخشی دیس عرب دیاں غاراں نیں
عمر غنی صدیق علی دے ہتھاں دیوچہ ہتھ نبی دے
یاری خوب نبھائی یاروپاک نبی دے یاراں نیں
بے شک دور مدینہ میتھوں میں میں دور مدینے توں

ہراک ساہ نال میرے دل دیاں اوتھے ای وجدیاں تاراں نیں

سوہنے ورگا ہور ظہوری نہ ہو یا نہ ہووے گا!

دُنیا اتے میرے جہیاں پھر دیاں لکھ ہزاراں نیں

ہندا اے کرم خوش بختاں تے سلطان..... (محمد علی ظہوری)

ہندا اے کرم خوش بختاں تے سلطان مدینے والے دا
 کوئی قسمت والا بن دا اے مہمان مدینے والے دا
 بلبل نوں سار چمن دی اے، وچھڑے نوں تاہنگ من دی اے
 دل والے ای دل وچ رکھدے نے ارمان مدینے والے دا
 عرشی بے چین سلامی نوں، فرشی بے چین غلامی نوں
 اللہ ای بہتر جان دا اے کیہہ شان مدینے والے دا
 سرکار دے من والیاں دی تاریخ گواہی دیندی اے
 کردا اے حکومت دُنیا تے دربان مدینے والے دا
 سوہنے دے مسافر چلے نہیں، چلے سوہنے دے وِلے نہیں
 سوہنے دیاں یاداں پلے نے سامان مدینے والے دا
 سینے وچ یاد مدینے دی بلہاں تے نام محمد دا
 میرے تے ظہوری ڈاڈا اے احسان مدینے والے دا

ہجر دی مکدی نہیں رات مدینے والے..... (محمد علی ظہوری)

ہجر دی مکدی نہیں رات مدینے والے
 یاد وچہ تیری جو اکھیاں نہیں وگائے اتھرو
 تیرے دربار توں اک پل نہ جدا ہوواں میں
 میرے مولا دی رضا اوس تے چھاواں کردی
 اک تیرے ناں توں سوا ہور نہ پلے کجھ وی
 پاکرم اپنے دی اک جہات مدینے والے
 کول اینجو مرے سوغات مدینے والے
 وس جے ہوون مرے حالات مدینے والے
 جس تے راضی اے تیری ذات مدینے والے
 ایہہ ظہوری دی اے اوقات مدینے والے

ہر پاسے رحمت وس دی اے ہتھ بنھ کے..... (محمد علی ظہوری)

ہر پاسے رحمت وس دی اے ہتھ بنھ کے بہاراں کھلیاں نیں
 سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں سوہنے دیاں سوہنیاں گلیاں نیں
 ہر اک دی زبان تے صلے علی سرکار دا در سبحان اللہ
 اس در توں فیض اٹھائے نیں کل نبیاں تے کل ولیاں نیں
 ہوئی دونی مہک فضاواں دی پئی قسمت جاگ ہواواں دی
 انج لگدا اے ڈھوڑ مدینے دی جویں سر وچہ پالئی کھلیاں نیں
 پئی آکھے دھڑکن سینے دی چم دا رہواں خاک مدینے دی!
 اس کرماں والی دھرتی تے لائیاں سرکار نے تلیاں نیں
 نیت دا بیڑا پار ہووے بھانویں دکھ درد ہزار ہووے
 جدوں کھلی والا یاد آیا میرے سرتوں بلاواں ٹلیاں نیں
 کوئی روکو یار ظہوری نوں دعویٰ نہ کرے محبت دا
 اس اوکھے پینڈے وچ پے کے بھل جانڈیاں بھلیاں بھلیاں نیں

ہر ویلے ہووے خیر تیری سوہنے دی..... (محمد علی ظہوری)

ہر ویلے ہووے خیر تیری سوہنے دی خیر منائی جا
 غم جہڑا راہ وچہ مل جاوے ہس ہس کے سینے لائی جا
 ہر ویلہ تیرا ہو جاسی ایہہ شام سویرا ہو جاسی
 اکھیاں دے دیوے بالی جاہنجواں دا تیل جلائی جا
 جے لگ گئی او لگ اک پاسے یار اک پاسے جگ اک پاسے
 جگ نال کسے دے نہیں نمھیا توں اپنی توڑ نبھائی جا
 بن مرشد ککھوں ہولا اے مرشد دے ولے مولا اے

جگ جھلااے جگ رولا اے اینویں نہ رولا پائی جا
 عملاں دا حساب نہ ہووے گا کوئی وی عذاب نہ ہووے گا
 میری قبر تے ٹھہر کے دلدارا قداں دی ٹھوکر لائی جا
 منگی جا دعائیں ملن دیاں منظوری کدی تاں ہووے گی
 سوہنے نوں ظہوری رو روکے توں دل دا درد سنائی جا

ہر پاسے نور دیاں پندیاں تجلیاں.....

ہر پاسے نور دیاں پندیاں تجلیاں
 رحمتاں خدا نے ویہڑے آمنہ دے گھلیاں
 ہو گیا زمین و آسمان نور و نور سی
 جس ویلے ہویا میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دا ظہور سی
 ٹھنڈیاں ہواواں کل جہان وچ چلیاں
 حشر دے میدان وچ مشکلاں چہ جان ہوسی
 ہر کوئی اوس ویلے اوتھے پریشان ہوسی
 سوہنوں باہجوں کبھڑا سانوں دیوے گا تسلیاں
 عشق اینویں سوکھا نہیں سجاں نبھائی دا
 کدی کدی دید لئی سولی چڑھ جانی دا
 ملدیاں نہ پیار دیاں منزلاں سولیاں
 جگ سوں جاوے جدوں نیندراں نہ آوندیاں
 اکھیاں وچھوڑے وچ نت کرلاوندیاں
 راہواں تے اڈیک دیاں بیٹھیاں اکھیاں
 ظہوری جیہڑے اوہدے پیار والے نشے وچ چور نہیں
 اوہناں کولوں پچھو جو مدینے کولوں دور نہیں
 اوکڑاں وچھوڑے دیاں اوہناں کیویں جھلیاں

ہر پاسے پیاں نے پکاراں سوہنا آگیا..... (محمد علی ظہوری)

ہر پاسے پیاں نے پکاراں سوہنا آگیا
 آیا جس ویلے اُمتاں دا رکھوالا اے
 نوری نوری پندیاں پھوہاراں سوہنا آگیا
 سینے جدوں لایا میرے نبی صلی اللہ علیہ وسلم انوں حلیمہ رضی اللہ عنہا نے
 رب دا حبیب صلی اللہ علیہ وسلم پیارا سوہنا بے مثال اے
 لین گنہگاراں دیاں ساراں سوہنا آگیا
 جتھے کیتا آکے میرے نبی صلی اللہ علیہ وسلم نے بسیرا سی
 رات معراج دی اوہ اقصیٰ مقام سی
 بول پیاں ساریاں قطاراں سوہنا آگیا
 کیتی آپو اپنی نوں یاد کر کے رون گے

دُنیا تے آیاں نیں بہاراں سوہنا آگیا
 آمنہ دے ویٹھے داتے سماں ای نرالا اے
 پایاں رل جھیاں غلاماں تے پیماں نے
 لیکے نال نعمتاں ہزاراں سوہنا آگیا
 ہر ویلے رہندا جنھوں ساڈا ای خیال اے
 ابو ایوب دا نصیباں والا ڈیرا سی
 ڈاچی دیاں کہندیاں مہاراں سوہنا آگیا
 نیٹی نیں نماز اے آیا نیں امام سی
 حشر نوں ظہوری پریشان سارے ہون گے
 میں تے واجاں ساریاں نوں ماراں، سوہنا آگیا

ہندے نے عطا تاج شہانے تیرے درتوں..... (سید ناصر حسین چشتی)

ہندے نے عطا تاج شہانے تیرے درتوں
 اس واسطے کہندا اے خدا جاؤ مدینے
 حمدے نے قدم وحشی جئے قاتل جدوں آکے
 ہر چیز خدا دی اے مگر سونہہ ایں خدا دی
 آئے نے صحیح راہ تے ان گنت قبیلے
 خورشید نے منگیاں نے تیرے بوہے توں لشکاں
 چھپے جے کوئی لے کے تو کی آیا ایں ناصر

ملدے نے فقیراں نوں خزانے تیرے درتوں
 لہجہ جانڈے نے بخشش دے بہانے تیرے درتوں
 بن جانڈے نے اللہ دے یگانے تیرے درتوں
 ہر چیز عطا کیتی خدا نے تیرے درتوں
 خوشحال ہوئے لکھاں گھرانے تیرے درتوں
 پائی اے ادا وکھری ادا نے تیرے درتوں
 لے آیا میں نعمتاں دے ترانے تیرے درتوں

ہے چنگی یا مندی گزر جانی آخر ہے بہتر..... (سید ناصر حسین چشتی)

ہے چنگی یا مندی گزر جانی آخر ہے بہتر کہ لیہنوں سجا کے گزارو
 جے چاہندے او گزرے مثالی حیاتی لیہنوں نانویں آقا دے لا کے گزارو
 حیاتی گزارن دا سکھ لو سلیقہ نبی دے غلاماں دا ہے ایہہ طریقہ
 جے چاہوندے او گزرے زمانے توں چنگی در مصطفیٰ اُتے جا کے گزارو
 اطاعت نبی دی اطاعت خدا دی سند ہے ایہہ جنتِ دی ٹھنڈی ہوا دی
 خدا وی نہ موڑے گا خالی تسانوں ادب مصطفیٰ دا بجا کے گزارو
 مدینے سچ ہوندی اوہنا ندی سلامی جہناں نوں ملی مصطفیٰ دی غلامی
 کسے نال ہووے نہ بن دی تے نال سہی نبی نال اپنی بنا کے گزارو
 ایہہ دن سچ گئے نالے راتاں وی سجیاں ہزاراں دیاں انج براتاں وی سجیاں
 تسی وی سجانا جے چاہو حیاتی دروداں تھیں گھر نوں سجا کے گزارو
 محرم دی دسویں دی جدرات آئی نبی دے نواسے نے اعلان کیتا
 سنو پردے دارو نہیں روون داویلا ایہہ رات اپنے رب نوں منا کے گزارو
 کوئی بھاویں منے تے بھاویں نے منے حشروچ پکارن گے سارے دے سارے
 جیویں قبر وچ آکے لُج پالی کیتی اونویں آقا پل توں وی آکے گزارو
 کرو اینا ناصر تے احساں بھراؤ مری لاش اُتے نہ کوئی وین پاؤ
 کفن توں دُفن تیک ہے جناں ویلا نبی دیاں نعتاں سنا کے گزارو

ہوراں نال دوستی بنا کے کدی رکھاں میں..... (سید ناصر حسین چشتی)

ہوراں نال دوستی بنا کے کدی رکھاں میں	مرجاواں سوہنیا جے غیراں ول تکاں میں
تیرے باجھوں ہنجواندی ٹٹ دی قطار نہیں	کیہڑے کہڑے دساں میرے دکھاں داشمار نہیں
دساں کیویں حال آقا بول وی نہ سکاں میں	کتھے میں کمینہ کتھے ذات تیری سوہنیا
لکھ وی نہیں بات تے اوقات میری سوہنیا	بیٹھاں ہاں لڑا کے بڑی اُچی تھاویں اکھاں میں

ہتھاں نال کیویں میں گنواواں چاخزانے نوں
 دسو ایہہ جدائی والا زہر کیویں پھکاں میں
 ہن بس رہ گیا سہارا تیرے نام دا
 اؤن والے دکھ اوہدے آسرے تے ڈکاں میں
 ناصر ایسا کوئی لچ پال کدوں لہناں
 ایسا باکمال سچا لال کدوں لہناں
 لوکاں دیاں بنھاں کیمڑے پلے نال متاں میں

ہو نہیں سکہے دُنیا والے ہمسر کملی والے دے.....

ہو نہیں سکہے دُنیا والے ہمسر کملی والے دے
 توں وی میں وی آپاں سارے نوکر کملی والے دے
 دولت واری گھر وی وارے جان وی کیتی نذرانہ
 اپنی آپ مثال نے سارے دلبر کملی والے دے
 بوبکر و فاروق و عثمان پاک بلال قتادہ وی
 بو ذر سلماں جابر مولا حیدر کملی والے دے
 نبیاں نے وڈیا یا جنہوں رب وی نعت بیاں کردا
 رتے عقلاں سمجھاں کولوں باہر کملی والے دے
 اک ٹکڑا ای نسلان تیکر نہ مکدا نہ مکناں این
 ایسے لئی نہیں منگتے جانڈے در در کملی والے دے
 اس دربار اچ اچی بولن دی سجنوں گستاخی اے
 ایسے لئی تے عاشق بولن ڈر ڈر کملی والے دے
 حسن حسین نے دو شہزادے ایہناں نال بنا کے رکھ
 دونویں ای نے جگ توں وکھرے گوہر کملی والے دے
 اوہدا ذکر خدا نے کیتا سب توں اچا ناصر شاہ
 ڈنکے وجدے رہنے سجنوں گھر گھر کملی والے دے

ہے تیرا شان نبیاں تھیں اچیرا یا رسول اللہ..... (محمد علی ظہوری)

ہے تیرا شان نبیاں تھیں اچیرا یا رسول اللہ

ہے دو عالم دے اندر راج تیرا یا رسول اللہ

زمانہ کس طرح بھلے تیری بندہ نوازی نوں

ترا احسان امت تے بتھیرا یا رسول اللہ

رہیوں مہمان بن کے رات ساری لامکاں اتے

تے مڑ مکے چہ آکیتا سویرا یا رسول اللہ

چلو ایہہ من لینے آں گئے نے پہنچ چن تیکر

تیرا عرشاں توں وی اگے ہے پھیرا یا رسول اللہ

ترے عشاق دا کعبہ ترے مستاندی ہے جنت

تساں جھیردی جگہ لایا اے ڈیرہ یا رسول اللہ

گھڑی محشر دی اوکھی اے نظر رکھنا نیازی تے

نہیں کوئی سہارا ہور میرا یا رسول اللہ

میں جو وی ہاں ترے دربار دا منگتا تے ہاں آخر

بھرو دامن کرم دے نال میرا یا رسول اللہ

ہرپاسے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں..... (عبدالستار نیازی)

ہرپاسے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں دیاں

فرش عرش اتے رشنائیاں تیرے ناں دیاں

تیرا نام لیاں ٹل جانڈیاں بلاواں نے

تیرے نام وچہ مولا رکھیاں شفاواں نے

شانناں میرے اللہ نے ودھائیاں تیرے ناں دیاں

ہر پاسے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں دیاں
 کیڈا سوہنا میرا تیرا مدنی من موہنیاں
 جگ ہويا سوہناں تیرے ناں ناں سوہنیاں
 عظمتاں میں سمجھیاں سوہائیاں تیرے ناں دیاں
 سہک دے رئے نبی تیری سوہنیاں غلامی نوں
 لکھاں سر قدماں اتے رکھیا سلامی نوں
 دتیاں نے کنکراں گوائیاں تیرے ناں دیاں
 ہر پاسے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں دیاں
 چانن اوہناں سینیاں چہ رہندے سدا نور دے
 بڑے کرم اوہناں اتے دیکھے نے حضور دے
 جہناں لوکاں محفلاں سجائیاں تیرے ناں دیاں
 ہر پاسے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں دیاں
 سوہنیاں توں سوہنیاں جگ توں نرالیا
 والیا مدینے دیا کالی کملی والیا
 شانناں سارے نانواں توں سوہائیاں تیرے ناں دیاں
 ہر پاسے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں دیاں
 جھڈ کے جہاں دے میں قصے تے کہانیاں
 توڑ تاڑ ستیاں میں تسبیاں پرانیاں
 جدوں توں میں کیتیاں پڑھائیاں تیرے ناں دیاں
 اکو بوہے بیٹھے رہندے پکے جو اصول دے
 دُنیا دی شاہی نوں اوہ کدی نہیں قبول دے
 جہاں نے وی کیتیاں گدائیاں تیرے ناں دیاں

ہر پاسے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں دیاں
 کھا کھا دوائیاں جیہڑے جگ دیاں اَکے نے
 جگ دے طبیب جتھے زور لا کے تھکے نے
 اوتھے کم آئیاں نے دوائیاں تیرے ناں دیاں
 ہر پاسے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں دیاں
 نظر نیازی کیتی جدوں سرکار نے
 پیر پائے ویہڑے میرے مہکدی بہار نے
 جنیاں بہاراں آئیاں آئیاں تیرے ناں دیاں
 ہر پاسے پیاں نے دہائیاں تیرے ناں دیاں

ہے بڑیاں شانناں والا یار میرا.....

فدا اوہدے اتوں گھر بار میرا	ہے بڑیاں شانناں والا یار میرا
پسند آ جاوے اوہنوں پیار میرا	میں گاواں ایس لئی ماہی دے ڈھولے
کدی آوے گا او من ٹھار میرا	میں ایسے آس تے ہن تک ہاں جیوندی
مینوں بخشے گا بخشن ہار میرا	اوہدے محبوب دا ہاں نام لیوا
تیرے بن کوئی نہیں سرکار میرا	کیہدے درتے میں جاواں صداواں
ہے کملی والا جد غم خوار میرا	نیازی غم کراں میں کیوں غماں دا

ہر شے خدا نے بنائی اے سوہنے..... (حاکم علی حاکم)

ہر شے خدا نے بنائی اے مدنی دے واسطے
 دو جگ دی کھیڈ رچائی اے سوہنے مدنی دے واسطے
 رب فرمایا موسیٰ تاس تینوں دید کروانی ناہیں
 ایہہ دید بس میں لکائی اے سوہنے مدنی دے واسطے
 حکم اونہاں دے ہر تھاں چلدے اج وی اونہاں دے دیوے بلدے
 ہر شے جہاں نے لٹائی اے سوہنے مدنی دے واسطے
 رب جو حسن وی لائی اے کج حصے چوں خلقت بنائی اے
 باقی دی ساری بچائی اے سوہنے مدنی دے واسطے
 ہر اک جاہ تے قدم نبی دا لوح کرسی تے قلم نبی دا
 جنت وی رب نے سجائی اے سوہنے مدنی دے واسطے
 دن محشر دا جد ہے آؤنا حاکم اوہدوں رب نے فرماؤنا
 دینی میں سب نوں رہائی اے سوہنے مدنی دے واسطے

☆☆☆

یا مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم خیر الوری تیرے جیا..... (عبدالستار نیازی)

یا مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم خیر الوری تیرے جیا کوئی نہیں
 کہنوں کہواں تیرے جیا تیرے جیا کوئی نہیں
 تیرے جیا سوہنا نبی لبھاں تے تاں جے ہووے کوئی
 سانوں تے ہے ایناں پتہ تیرے جیا کوئی نہیں
 اقصیٰ دیوچ آقا مرے پڑھ کے نماز چھپے ترے
 نبیاں نے وی ایہو کہیا تیرے جیا کوئی نہیں
 گودی چہ لے کے سرکار نوں سوہنے مٹھل منٹھار نوں
 آکھے حلیمہ سعدیہ تیرے جیا کوئی نہیں
 تیرے جیا سوہنا نبی رب نے بنایا ای نہیں
 رب نوں وی ہے کہنا پیا تیرے جیا کوئی نہیں
 من موہنیاں نبی سوہنیاں قرآن ہے تیرا نعت خواں
 عرب و عجم دے والیا تیرے جیا کوئی نہیں
 رب نہیں کہیا تیرا موڑ دا دل نہیں کدی تیرا توڑ دا
 من دا خدا تیری رضا تیرے جیا کوئی نہیں
 گردن ہووے در تے جھکی جالی ہووے سینے لگی
 جا کے کہوے تیرا گدا تیرے جیا کوئی نہیں
 غار حرا وچ یار نے یار نوں رج رج ویکھیا

بولے صدیق یا مصطفیٰ تیرے جیا کوئی نہیں
 ویکھ کے ترا حسن و جمال بولے جناب سید بلال
 یا سیدی یا مرشدی تیرے جیا کوئی نہیں
 قرآن ہے ترا مدح خواں یسین آقا لقب ترا
 شمس الضحیٰ بدرالدجی تیرے جیا کوئی نہیں
 حوراں ملک شیدا ترے جن و بشر قرباں ترے
 جہنے ویکھیا کہنا پیا تیرے جیا کوئی نہیں
 ہووے فقیر یا بادشاہ بھانویں گدا نیازی جیا
 سب کھاندے نے صدقہ ترا تیرے جیا کوئی نہیں

یارا واری واری سوہنے اتوں سب کچھ کرناں..... (عبدالستار نیازی)

یارا واری واری سوہنے اتوں سب کچھ کرناں
 کدی ہون میریاں وی آقا منظوریاں
 میراتے ہے کم ایہہ ہردم عرضاں ای کرناں
 جلوے میں ویکھاں کیویں شہر مدینے دے
 مدنی کریمیاں اکھاں تیرے نال لائیاں میں
 نظر کرم دی آقا میرے تے وی کرناں
 اساں مسکیناں تے وی کریں مہربانیاں
 بن کے سہارا مینوں گل نال لاواناں
 در دے فقیراں دیاں جھولیاں نوں بھرنا
 آپ وی سوہناں اوہدیاں باتاں وی سوہنیاں
 کوئی نہیں نیازی ڈٹھا تیرے جیہا ڈھولنا
 سوہنے لئی جیوندے رہناں سوہنے لئی مرنا
 کول آواں تیرے مک جان سکھے دوریاں
 کیویں ارمان پورے ہون میرے سینے دے
 دور مدینہ تیرا پلے کوئی زر ناں
 تیرے سوہنے نام دیاں دتیاں دہائیاں میں
 جگ جگ جگ وچہ کریں سلطانیاں
 ساڈی کلی چوں تیرا ہو جائے گزرناں
 میرے جئے فقیراں اتے کرم کماواناں
 کردا اے پوریاں اوہ گلاں انہونیاں
 غیراں دیاں گلاں اتے میں نہیں کن دھرنا
 تیرے بولنے دے وچہ سب دا اے بولناں

یا تے دُنیا ساری رکھ لے..... (سیدنا صحر حسین چشتی)

یا تے دُنیا ساری رکھ لے
 رکھ فوارے اکھیاں اندر!
 موسیٰ جے وی کہندے فُر گئے
 عشق بناں تے گل نہیں بن دی
 رب فرمایا عرش تے آئی ایں
 ایہ لے دُنیا ایہ لے جنت
 میں مخلوق بنائی جہوی
 دین ہووے یا دُنیا ہووے
 جتھے نعت دے پھل اگدے نے
 چڑھسن لوگ جہازاں اُتے
 اپنے حجرے توں منبر تک
 سارے بوہے بند کر ناصر

یا سرکار دی یاری رکھ لے
 لب تے آہ و زاری رکھ لے
 سانوں وی درباری رکھ لے
 بھاویں پنڈ اے بھاری رکھ لے
 ہر شے جاندی واری رکھ لے
 میں کی کرنی ساری رکھ لے
 توں ایہدی مختاری رکھ لے
 دونواں دی سرداری رکھ لے
 سینے وچ کیاری رکھ لے
 توں براق سواری رکھ لے
 جنت دی اک کیاری رکھ لے
 طیبہ ولوں باری رکھ لے

یا رسول اللہ نعرہ لگاؤ گج وچ کے.....

یا رسول اللہ دا نعرہ لگاؤ گج وچ کے
 فیر آقا تے پڑھو سارے درود رج رج کے
 صل علی نبینا صل علی محمد صل علی شفیعنا صل علی محمد
 یا رسول اللہ کہواں تے ملدا اے دل توں قرار
 یا رسول اللہ ہے میرے دل دے گلشن دی بہار
 یا رسول اللہ کہواں تے پیندی اے سینے چہ ٹھنڈ
 ملدی اے تسکین دل نون جان نون ملدا قرار
 یا رسول اللہ وظیفہ میرا اے بس رات دن

یا رسول اللہ دی مئے دا میری نس نس وچ خمار
 یا رسول اللہ دے صدقے سور دے نے وگڑے کم
 یا رسول اللہ دے صدقے ہووندے نے بیڑے پار
 یا رسول اللہ دی مہکوں مہکدے نعتاں دے پھل
 گلشنِ ذکر نبی دی یا رسول اللہ بہار
 یا رسول اللہ ہے گولا بمب دا نجدی لئی
 جد ملے نجدی توں نعرہ یا رسول اللہ دامار
 یا رسول اللہ دا جنت لامکاں عرشاں تے شور
 یا رسول اللہ دی پیندی سارے عالم وچ پکار
 جد کوئی مشکل چہ کہندا یا رسول اللہ مدد
 آوندے امداد لئی بے شک حبیب کردگار

یاد وچ روندیاں نے اکھیاں نماںیاں..... (محمد علی ظہوری)

یاد وچ روندیاں نے اکھیاں نماںیاں
 سد لو مدینے آقا کرو مہربانیاں

ساری کائنات دا خزینہ مل گیا اے
 اللہ دی سونہرہ جہاں نوں مدینہ مل گیا اے
 جالیاں دے کول بہہ کے اونہاں موجاں مانیاں
 سارے جگ نالوں اوہ فضاواں نے نرالیاں
 دسدیاں جدوں سوہنے روضے دیاں جالیاں
 شالا کدی فیر آؤن رتاں اوہ سہانیاں

در دے سوالیاں دی جھولی خیر پاؤناں
 عاجزاں غریباں تائیں سینے نال لاوناں
 ایہو لچ پالاں دیاں عادتاں پرانیاں

غیراں اگے کدی دکھ اپنا نہیں پھول دے
 چپ چپ رہندے مونہوں اچا وی نہ بول دے
 آقا دے غلاماں دیاں ایہو نے نشانیاں
 ساڈا تے ظہوری ایہو دین تے ایمان ایں
 پیار کملی والے دا عبادتاں دی جان ایں
 پیار بناں سھے گلاں قصے تے کہانیاں

یا رحمت عالم درتے بلا..... (محمد عرفان ثاقب قادری)

یا رحمت عالم درتے بلا یا رحمت عالم درتے بلا
 جدوی آوندا یاد مدینہ پھٹ جاندا اے میرا سینہ
 میں وی تیرے دردا گدہاں آقا تیرے ناں توں فداہاں
 جہڑا تیرا نغمے گاؤندا پڑھ پڑھ لکھ لکھ جگ نوں سناؤندا
 والی جگ دے والی مدینہ میرا پار لگا دے سفینہ
 تیرے کول ہے رب دا خزانہ تیرے در آؤندا اے زمانہ
 تیری یاد چہ روندار ہنا سوہنیاں مینوں دید کرا
 پنجتن پاک دا صدقہ آقا چھیتی مینوں روضہ دکھا
 رحمتاں والی خیراے آقا میری خالی جھولی چہ پا
 قبر دے اندر حشر دے اندر اوہنے لینی ٹھنڈی ہوا
 حسن حسین دانالے تینوں چاراں یاراں دا واسطہ
 ثاقب ہو دے درتے نہیں جاندا جہڑا تیرے دردا گدا

یا نبی، سید سادات، مدینے..... (الحاج محمد حنیف نازش قادری)

یا نبی سید سادات مدینے والے
 تیری رحمت دے بنا کون اے دردی میرا
 رب دے سدن تے توں عرشاں دا پروہنا بنیا
 کنج پہنچاں گا مدینے تے کدوں پہنچاں گا
 ہن تے سرکار کدی وصل دا سورج نکلے
 لیکے بیٹھا ہاں ایہناں نیناں دے خالی کا سے
 جے کرم ہو دے تے توفیق ملے نازش نوں
 ویکھ آکے مرے حالات ، مدینے والے
 کون سمجھے مرے جذبات ، مدینے والے
 کیہ لکھاں تیرے کمالات ، مدینے والے
 ڈنگدے نیں ایہہ سوالات ، مدینے والے
 ہجر دی ختم کرو رات ، مدینے والے
 پا دیو دید دی خیرات ، مدینے والے
 عمر بھر آکھے تری نعت ، مدینے والے

یا نبی یا نبی ایہہ وظیفہ پکایا تے گل بن گئی..... (سید ناصر حسین چشتی)

یا نبی یا نبی یا نبی ایہہ وظیفہ پکایا تے گل بن گئی
 آپ دے پیارے نوں آپ دے عشق نوں اپنا مرشد بنایا تے گل بن گئی
 میرے گھر وچ وی ڈیرے غریبی دے سن پھرے لگے ہوئے بد نصیبی دے سن
 کملی یوالے دے میلاد لئی جس گھڑی اپنے گھر نوں سجایا تے گل بن گئی
 میرا سینہ سی دکھاں دی آماج گاہ لہہ گئی آپے خوشیاں نوں اس گھر دی راہ
 پاک تعالین دا نقش لے کے جدوں اپنے سینے تے لایا تے گل بن گئی
 فون جیہڑا بنایا اے انگریز نے نیا اے پیر اوہدے بڑے تیز نے
 اپنے دل دے ریسور تے نمبر جدوں اوہدے ناں دا ملایا تے گل بن گئی
 اوکھیاں گھڑیاں ہے سن یتیمیاں دیاں بھکھاں سر چڑھ گئیاں سن حلیمہ دیاں
 جد حلیمہ تے سارے یتیمیاں دے گھر پیر سوہنے نے پایا تے گل بن گئی
 مینوں سب مشکلاں دی دوا مل گئی جیہڑی ہووے نہ رد اوہ دعا مل گئی
 جد دروداں سلاماں دے لا قتمے اپنا دل جگمگایا تے گل بن گئی
 دس دیاں تینوں نسخہ میں سکھ چین دا تینوں دسناں واں ناصر میں ازمانی گل
 حال جگ نوں سنایا تے گل نہ بنی مصطفیٰ نوں سنایا تے گل بن گئی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آپ کے
خاص فضل و کرامات کا مجموعہ

امام محمد ﷺ کا فضیلتی میں
احادیث کا ایک نادر و نایاب مجموعہ

احادیث کا مجموعہ
مُسْتَدْرَکُ
بِنِیْلِ الرَّحْمٰنِ

احادیث کا مجموعہ
مُسْتَدْرَکُ
بِنِیْلِ الرَّحْمٰنِ

تفسیر مصطفیٰ ﷺ

فیوض الشیخین

مختصر

نورانی حکایات

فضائل محمد ﷺ

رُکْنِ دِیْنِ

المحجوب

شرح الصدور

احادیث کا مجموعہ

کنز العمال کسی تعارف کی محتاج نہیں۔
کنز العمال میں 46624 احادیث مبارکہ ہیں۔
شیخ احمد عبد الجواد رحمہ اللہ فرماتے ہیں جس نے
کنز العمال کا مطالعہ کیا اُس نے احادیث
مبارکہ کی ستر سے زائد کتب کا مطالعہ کیا۔

اسوۂ
حسنہ

چشمہ فیض
شیرازی

قالہ الامام
فیہ

بزرگوں
کے
عقیدے

کنز العمال

مترجم
صابر عمران انجم مدنی
فاضل بحیرہ شریف

حضرت علامہ عبدالقادر جیلانی

اسلامی نصابوں
کا انسائیکلو پیڈیا

نورانی حکایات

تحقیق طاق

تفہیم وراثت

تہذیب و تمدن

مرشد کامل
حضرت کامل دہلوی

میری سرکار
حضرت کامل دہلوی

بقیع الغرقد
جنات البقیع

دروود و سلام
سید خیر الانام

کتاب و الیکٹرونک

دکان نمبر ۵۔
دربار مارکیٹ
لاہور

Voice: 042-37249515

بیعت ابوبکر صدیق
بیعت فاروق اعظم
بیعت عثمان غنی
بیعت علی المرتضیٰ
نجم الخطیب
اصول القبور
وقار شریعت
فضائل علم و علماء
آئینہ جمال مصطفیٰ ﷺ
مسک خستہ داتا گنج بخش
کلام بلال بلعہ شاہ
کلام سلطان بابانو
کلام حضرت
میاں محمد بخش
دیوان ریاض
لکھیاں نیں موجاں
کلام ریاض
بہار مدینہ
طلع البدر
مدینہ ساڈی جان آ